

LOVSAMLING FOR ISLAND,

INDEHOLDENDE

Udvalg af de vigtigste ældre og nyere Love og Anordninger, Resolutioner, Instructioner og Reglementer, Althingsdomme og Vedtægter, Collegial-Breve, Fundatser og Gavebreve, samt andre Aktstykker,

TIL OPLYSNING OM

ISLANDS RETSFORHOLD OG ADMINISTRATION

I ÆLDRE OG NYERE TIDER.

Samlet og udgivet

af

Oddgeir Stephensen, og **Jón Sigurðsson,**

Etatsraad og Directeur for det islandske Departement, Ridd. af Dannebr.

Archivar og Althingsmand.

OTTENDE BIND.

1819—1825.

KJÖBENHAVN.

Forlagt af Universitets-Boghandler Andr. Fred. Höst

Trykt hos S. Trier.

1858.

Cancellie-Plakat ang. **Underholdningspenge for Arrestanter.** Khavn den 7. Januar 1819. — 1819. 7. Januar.

Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1819, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli Maaned s. A. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 4ᵇ—5 (1819, Nr. 23). Coll. Tid. 1819, S. 9—12 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1819, S. 3. Schou XVIII, 283. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 113 (med Anmærkning).

Plakat angaaende Underholdningspengene til criminelle Fanger og Gjeldsarrestanter.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen, under 30. f. M., allern. at bifalde:

„At de criminelle Fanger for Fremtiden skulle nyde til deres Underholdning daglig 1 Pund forsvarligt Bröd og 8 Rbsk. Sölv; samt at Underholdningspengene til Gjeldsfanger herefter skulle bestemmes til 1½ Rbd. Sölv ugentlig, dog saaledes, at herforuden det Gjeldsarrestanterne ved Plak. af 4. Juni 1816 bevilgede interimistiske Tillæg af 1 Rbd. Sedler skal, indtil 1. April d. A., udbetales disse med ½ Rbd. Sölv, hvorimod dette Tillæg, fra den Dag af, aldeles ophörer".

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kongelige Danske Cancellie den 7. Januar 1819.

Kongelig Resolution ang. **Udbetalinger af Gager og Pensioner i Island.** Khavn den 13. Januar 13. Januar.

1819.
13. Januar.

1819. — I Forestilling fra de Deputerede for Finantserne 6. Januar bemærkes, at i For. 20. Marts 1815 § 3 er bestemt, at de i Rigsbankpenge Sölvværdie fastsatte Betalinger skulle beregnes i Navneværdie og præsteres efter den af den forrige Rigsbank noterede Cours, dog saaledes, at kun Coursen af 1. Febr. hvert Aar skulde gjælde for Island fra 1. August s. A. til samme Dag Aaret efter med Hensyn til alle Sölvværdie-Betalinger. Efter denne Forordning, „der endnu er i Kraft", var den af Rigsbanken 1. Februar 1818 noterede Cours af 375 % Rettesnor for Betalingen af de Gager i Island, som ifölge kgl. Resol. 15. April 1814 skulde udbetales i Rigsbankpenge Sölvværdie, for Tiden fra 1. August 1818 til 1. August 1819. Men da der angaaende Sölvværdies-Forpligtelserne i Almindelighed i Aab. Brev 6. April 1818 bestemmes, at de fra 1. August 1818 af skulle overgaae til Rigsbankpenge Sölv og kunne klareres efter Qvartals-Coursen, ligesom ogsaa kgl. Resol. 30. Septbr. 1818 havde fastsat med Hensyn til danske Embedsmænd og Pensionister, at deres Gager og Pensioner fra 1. Juli 1818 udbetales med rede Sölv, saa havde Finants-Deputationen taget under Overveielse at foreslaae en Forandring heri, förend nye Bestemmelser anordnes med Hensyn til Sölvværdie-Forpligtelserne. De fra Island indlöbne Anvisninger paa Gager og Pensioner udbetaltes iövrigt indtil videre efter Cours 375 %. — Finants-Deputat. Forest. og Resol. Prot. 1819, Nr. 10. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 161.

Vi bevilge allernaad., at de i Rigsbankpenge Sölvværdie fastsatte Gager og Pensioner, der udredes af Jordebogskassen i Island til de derværende Embedsmænd og Pensionister, i Overeensstemmelse med Forordningen af 20. Marts 1815 § 3, maae, indtil ultim. Junii 1819, udbetales med Sedler efter Coursen 375 %, hvad enten denne Udbetaling skeer igjennem Zahlkammeret eller directe fra bemeldte Jordebogskasse. — Kjöbenhavn den 13. Januarii 1819[1].

[1]) Communiceret Rentekammeret, og af dette Collegium igjen Stiftamtmanden og Amtmændene samt Landfogden i Island ved Skrivelser 23. Februar 1819 (Rentek. Isl. Copieb. 1819, Nr. 818—821).

Capitelstaxt for **Öefjords og Norder Sysseler** i Nord- og Öster-Amtet **fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.** Möðruvöllum 5. Februar 1819. — Den islandske Text taget i Overeensstemmelse med Capitelstaxten for Norder-Amtet 28. Marts 1818. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departem. — Jevnf. Klausturpóst. 1819, S. 61; Sig. Hansen. „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff. 1819. 5. Febr.

CAPITULS-TAXTI fyrir Norður og Eyjafjarðar sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

	Nafnverð[1]		á landsvisu hundrað		er því 1 alin
A. Fríður peníngur.	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
lagt i 1 hundrað:					
1. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Octobri til Novbr. loka, sè i fardögum hver á	41	28½	41	28½	33 3/80
2. 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum, hver á	5	3	30	18	24 3/20
3. 6 sauðir, 3 til 5 vetra, í slátrunar tíð . . . . hver á	6	22½	37	39	29 37/40
4. 8 sauðir tvævetrir, í sömu tíð, hver á	4	54½	36	52	29 7/30
5. 12 — veturgamlir, í sömu tíð . . . . hver á	3	40	41	»	32 4/5
6. 8 ær geldar, í sömu tíð, hver á	4	16	33	32	26 2/3
7. 10 mylkar, do. —	2	95	29	86	23 11/12
8. 1 púlshestur taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum . . hver á	28	95	28	95	23 23/120
lagt i 90 álnir:					
9. 1 hryssa, jafngömul —	23	11	30	78	24 59/90
B. Ull, smjör og tólg.					
lagt í 1 hundrað:					
10. 120 ℔ hvít ull, vel þvegin pd. á	»	28	35	»	28
11. 120 ℔ mislit — — —	»	23½	29	36	23½
12. 120 ℔ súrt smjör vel verkað —	»	23	28	72	23
13. 120 ℔ tólg, forsvaranlega brædd . . . . —	»	27	33	72	27

[1]) Coursen er ikke angivet, men er sandsynligviis beregnet efter 250 : 200, uagtet den for Island lovbestemte Cours var 375 : 200 efter Bekjendtg. 1. Febr. 1818.

1819.
5. Febr.

	Nafnverð		á landsvísu hundrað		er því 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
C. Tóvara af ullu.					
lagt í 1 hundrað:					
14. 30 ℔ hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði . . . . . pundið á	»	$37\frac{1}{2}$	11	69	$9\frac{3}{8}$
15. 60 pör eingirnis sokka parið á	»	24	15	»	12
16. 30 — tvíbands gjaldsokka . . . . —	»	31	9	66	$7\frac{3}{4}$
17. 120 pör tvíþumlaðir vetlíngar. . . . . . —	»	9	11	24	9
18. 20 eingirnis peisur . hver á	»	73	15	20	$12\frac{1}{5}$
19. 15 tvíbands gjaldpeisur —	1	$19\frac{1}{2}$	18	4	$14\frac{7}{16}$
20. 120 al. gjaldvoðar vaðmál álnar breitt. . . . . . alin á	»	$37\frac{1}{2}$	46	84	$37\frac{1}{2}$
21. 120 al. gjaldvoðar einskepta, 1 til $1\frac{1}{4}$ al. breið . . alin á	»	26	32	48	26
D. Fiskur.					
lagt í 1 hundrað:					
22. 6 vættir saltfiskur, vættin á	10	64	64	»	$51\frac{1}{2}$
23. 6 vættir harður fiskur —	8	5	48	30	$38\frac{13}{20}$
24. 6 vættir þyrsklíngur —	6	»	36	»	$28\frac{4}{5}$
25. 6 vættir ísa . . . . —	6	76	40	72	$32\frac{3}{5}$
26. 6 vættir hákall hertur —	5	31	31	90	$25\frac{1}{2}$
E. Lýsi.					
lagt í 1 hundrað:					
27. 1 tunna hákallslýsi; 8 pottar á	2	$48\frac{1}{2}$	37	55	$30\frac{1}{16}$
28. 1 tunna selslýsi . —	2	$40\frac{1}{2}$	36	31	$29\frac{1}{16}$
29. 1 tunna þorskalýsi —	1	»	15	»	12
F. Skinnavara.					
lagt í 1 hundrað:					
30. 40 ℔ nautsskinn. . 10 ℔ á	7	$11\frac{1}{2}$	28	46	$22\frac{47}{60}$
31. 60 — kýrskinn . . —	5	$24\frac{1}{2}$	31	51	$25\frac{9}{40}$
32. 60 — hrossskinn . —	4	$54\frac{1}{2}$	27	39	$21\frac{37}{40}$
33. 80 — sauðaskinn, af tvævetrum og eldri —	3	$60\frac{1}{2}$	29	4	$23\frac{7}{30}$
34. 120 ℔ sauðaskinn, af veturgömlum og ám —	3	19	38	36	$30\frac{7}{10}$
35. 60 ℔ selaskinn . . —	5	18	31	12	$24\frac{9}{10}$
36. 240 stk. lambaskinn (vorlamba) einlit. . hvert á	»	$7\frac{1}{2}$	18	72	15
G. Ýmislegt.					
lagt í 1 hundrað:					
37. 6 ℔ æðardún, hreinn, pundið á	3	26	19	60	$15\frac{7}{10}$
38. 40 ℔ — óhreinn —	»	38	15	80	$12\frac{2}{3}$
39. 120 ℔ fuglafiður 10 pund á	2	$57\frac{1}{2}$	31	18	$24\frac{57}{60}$
40. 480 — fjallagrös —	»	64	32	»	$25\frac{3}{5}$

1819. 5. Febr.

	Nafnverð		á landsvísu hundrað		er því 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
41. Dagsverk um heyskapar tímann, með fæðinu 5 áln. . . .	1	23½	»	»	$23\frac{9}{10}$
42. Lambsfóður 5 álnir	1	42½	»	»	27½
	»	»	1209	83½	1018
Þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða	»	»	30	$23\frac{27}{40}$	24 [1]

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 5. Februar 1819.

S. Thorarensen.

Vegna herra biskups G. Vídalíns
eptir fullmakt,
M. Erlendsson.

---

[1] Den paafaldende Forskjel, som finder Sted imellem Priserne i dette Aars og det foregaaende Aars Capitelstaxter, forklares af M. Stephensen (Klausturpóst. 1819, S. 61) saaledes: „Hin allrabágasta kauphöndlan vor á meðal um árs tíma, og almennt staklegt peníngaleysi manna á milli og í umrás, er meðal margs annars báginda-ástands fólks og útörmunar orsök þess, að nú er meðalverð alinar eptir capitulstaxta í ár hèr syðra niður sett frá 58 rbsk. áður til 17 rbsk. fyrir 1819—20; nyrðra og eystra frá 46 og 47 sk. áður til 24 og 23 rbsk. nú, og vestra frá 47 rbsk. fyrri til 33 rbsk. nú". Den lovbestemte Cours var for Islands Vedkommende uforandret (375 : 200) efter Bekjendtgjörelse 1. Febr. 1818, men den Indflydelse, som Aabent Brev 6. April 1818 har haft paa Pengevæsenet i Danmark og derved paa den islandske Handel, har öiensynlig været af den störste Betydning og frembragt endogsaa en hurtigere og större Virkning i Island end man efter Coursforholdets Forandring i Danmark skulde antage, da Seddelcoursen först den 30. Juli 1818 er i Khavn bestemt til 250 : 200, men Handelspriserne i Island i Juni og Juli have hovedsagelig bestemt de her anförte Taxter for 1819—20.

1819. 7. Febr. **Capitelstaxt** for **Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.** Möðruvöllum 7. Februar 1819. — Original-Afskrift paa Dansk i det islandske Departement. Jevnf. Klausturpóst. 1819, S. 61; „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.

CAPITULS-TAXTI fyrir báðar Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	36	63	36	63	29
— 2	4	88	29	48	24
— 3	6	14	36	84	30
— 4	4	81	38	72	31
— 5	3	31	39	84	33
— 6	4	66	37	48	30
— 7	3	20	32	8	26
— 8	27	20	27	20	22
— 9	22	53	30	6	24
B. Nr. 10	»	24	30	»	24
— 11	»	20	25	»	20
— 12	»	25	31	24	25
— 13	»	24	30	»	24
C. Nr. 14	»	28	8	72	7
— 15	»	21	13	12	11
— 16	»	33	10	30	8
— 17	»	6	7	48	6
— 18	»	53	11	4	9
— 19	1	15	15	»	12
— 20	»	48	60	»	48
— 21	»	21	26	24	21
D. Nr. 22	5	28	31	72	25
— 23	5	22	31	36	25
— 24	4	22	25	36	20
— 25	5	20	31	24	25

¹) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i den næst foran anförte Taxt for Öefjords og Norder Sysseler af 5. Februar 1819. Priserne angives i Navneværdie. Coursen uangivet, men sandsynligviis 250 : 200 eller höiere, uagtet den for Island lovbestemte Cours var 375 : 200.

1819.
7. Febr.

	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
E. Nr. 26	2	»	30	»	24
— 27	2	8	31	24	25
— 28	1	88	28	72	23
— 29	1	91	29	21	24
F. Nr. 30	6	72	27	»	22
— 31	5	86	35	36	29
— 32	4	62	27	84	22
— 33	2	93	23	72	19
— 34	2	24	27	»	22
— 35	4	88	29	48	24
— 36	»	7	17	48	14
G. Nr. 37	3	42	20	60	17
— 38	»	24	10	»	8
— 39	4	15	49	84	40
— 40	1	9	52	48	42
— 41	1	15	»	»	22
— 42	1	27	»	»	27
			1136	68	963

Þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða . . . [hdr.] 28 Rbd. 40¼ sk.; [og alin] 23 sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 7. Februar 1819.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

Kongelig Resolution ang. **Bemyndigelse for Cancelliet at eftergive ad mandatum Mulkter for unödig Trætte.** Khavn den 17. Februar 1819. — 17. Febr.
I Anledning af Canc. Indstilling om Mulkts Eftergivelse for unödig Trætte ifölge en Landsoverrets- og Hof- og Stads-Rets Dom. — Canc. 2. Departem. Forestill. 1819, förste Halvaar, Nr. 55.

Indstillingen bifaldes; og bemyndige Vi allernaad. Vort Cancellie til ad mandatum at eftergive eller ned-

1819. 17. Febr. sætte de Böder, som Nogen ved Over- eller Underretterne idömmes for unödig Trætte, saafremt Vort Rentekammer med Cancelliet er enigt i, at saadan Nedsættelse efter Omstændighederne bör finde Sted. Khavn den 17. Februarii 1819.

24. Febr. **Capitelstaxt** for **Vester-Amtets fem Sysseler fra Medio Mai 1819 til Medio Mai 1820.** Den 24. Februar 1819. — Islandsk: Original-Afskrift, som i sin Tid har været tilstillet Conferentsraad M. Stephensen, velvilligen overladt Udgiverne af Secretair Stephensen paa Vidö. — Dansk: Afskrift verificeret af Amtmand Stephensen, i det islandske Departement. — Jevnf. Klausturpóst. 1819, S. 61; Sig. Hansen „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landsh." 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur í Íslands vesturamti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

Vöru og aura tegundir.	Nafnverð[1]		á landsvísu hundrað		erþví 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Fríður peningur.					
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktobri til Jan. loka, sè í fardögum . . . . hver á	55	51	55	51	44
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	8	19½	49	21	39
3. Sauður, 3 til 5 vetra, sè í fardögum . . . . . hver á	10	44½	62	75	50
4. — tvævetra, í sömu tíð —	7	86	63	16	51
5. — veturgamall, do. —	4	79	57	84	46
6. Ær, geld, á haust . . . . . —	7	70½	61	84	49½
7. Mylk ær, á sömu tíð . . . —	4	54	54	72	44
8. Púlshestur, taminn, í fardögum 4 til 10 vetra . . . . hver á	31	22	31	22	25

[1]) Coursen er uangivet, men sandsynligviis 250 : 200 eller höiere, uagtet den lovbestemte Cours for Island var 375 : 200 (Bekjendtgjörelse 1. Febr. 1818).

1819. 24. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Nafnverð Rbd.	Nafnverð Rbsk.	á landsvísu hundrað Rbd.	á landsvísu hundrað Rbsk.	erþví 1 alin Rbsk.
9. Hryssa jafngömul, í fardögum 4 til 10 vetra . . . . hver á	23	70	30	87	25
B. Ull, smjör og tólg.					
1. Ull, hvít . . . . pund. á	»	36	45	»	36
2. — mislit . . . . —	»	28	35	»	28
3. Smjör . . . . —	»	38	47	48	38
4. Tólg . . . . —	»	37½	46	84	37½
C. Tóvara af ullu.					
1. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði, pundið á	»	»	»	»	»
2. Eingirnis sokkar. . . . parið á	»	23½	14	66	12
3. Tvíbands gjaldsokkar . —	»	»	»	»	»
4. Sjóvetlíngar . . . . . . —	»	8	10	»	8
5. Eingirnis peisa . . . . hver á	»	»	»	»	»
6. Tvíbands gjaldpeisa . . —	»	»	»	»	»
7. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt alin á	»	»	»	»	»
8. Gjaldvoðar einskepta, 1 til 1¼ al. breið . . . . alin á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.					
1. Saltfiskur . . . . vættin á	10	1½	60	9	48
2. Harður fiskur . . . . . —	9	13½	54	81	44
3. Þyrsklíngur . . . . . . —	8	36½	50	27	40
4. Ísa . . . . —	7	»	42	»	34
5. Hákall, hertur . . . . . —	»	»	»	»	»
E. Lýsi.					
1. Hvals lýsi . . . . . . 8 pottar á	3	32	50	»	40
2. Hákalls lýsi . . . . . —	2	86	43	42	35
3. Sels lýsi . . . . —	3	13	47	3	38
4. Þorska lýsi. . . . . . . —	3	50	52	78	42
F. Skinnavara.					
1. Nautaskinn . . . . . . 10 pund á	10	67½	42	78	34
2. Kýrskinn . . . . —	8	52½	»	»	»
3. Hross-skinn. . . . . . —	6	15	»	»	»
4. Sauðaskinn, af tvævetrum og eldri, 10 pund á	5	78½	»	»	»
5. — af veturgömlum og af ám. . 10 pund á	4	24	»	»	»
6. Selaskinn . . . . —	»	»	»	»	»
7. Lambaskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	8½	»	»	»

1819.
24. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Nafnverð		á landsvísu hundrað		er því 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
G. Ýmislegt.					
1. Æðardún, hreinsaður . pundið á	5	1/2	»	»	»
2. — óhreinsaður. —	»	»	»	»	»
3. Fuglafiður . . . . 10 pund á	3	69 1/2	»	»	»
4. Fjallagrös . . . . —	»	»	»	»	»
5. Dagsverk, um heysláttar tíma. .	1	49	»	»	»
6. Lambsfóður	2	20	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir Litr. A	»	»	51	89	41
— — B	»	»	43	57	35
— — C	»	»	12	33	10
— — D	»	»	51	77	41
— — E	»	»	48	30	39
— — F	»	»	42	78	34
En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða	»	»	41	77	33

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar í fardögum;
eða 6 sauðir 3—5 vetra, á sömu tíð;
enn þá 8 sauðir tvævetrir eins,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar,
eða þá 12 ær mylkar.
Púlshestur taminn 4—10 vetra í fardögum, eins;
enn þá hryssa á sama aldri, 90 álnir, eða 3/4 hundraðs, svo að 1 1/3 verðs hennar gjörir hundrað.

Eptir Litr. B: gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg hundrað.

— C: — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

Eptir Litr. D: — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað. 1819. 24. Febr.

— E: gjöra 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.

— F: — 4 fjórðúngar nautsskinna, hundrað.

Íslands Vesturamts Contori og Mýra Sýslu prófastsdæmi þann 24. Febr. 1819.

St. Stephensen. P. Pètursson.

Cancellie-Skrivelse til Kjöbenhavns Politieret, ang. **Retten til at handle med islandske Lys.** Khavn den 27. Februar 1819. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 784. 27. Febr.

Hosfölgende hertil af det kongelige Rentekammer indsendte Andragende fra islandsk Kjöbmand Busch her i Staden, angaaende at han af Grosserer og Lysestöber Almind er indstævnet for Politieretten for Udsalg af Lys, som ere stöbte i Island m. m., skulle man herved tjenstl. tilstille Kjöbenhavns Politieret til Afgjörelse, hvorhos man ikke kan tilbageholde den Bemærkning, at Cancelliet, efter hvad det kgl. Rentekammer har yttret, formener, at Kjöbmand Busch, ifölge de islandske Handelsanordninger, maa ansees berettiget til i Partier at sælge Lys, som ere stöbte i Island. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. Februar 1819[1].

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Beregning af Visitatslön for Provster.** Khavn 6. Marts.

---

[1]) s. D. Canc. Skriv. til Kjöbenhavns Magistrat, at tilkjendegive Busch, at hans til Rentekammeret sendte Andragende er fra dette Collegium tilstillet Cancelliet, og fra dette igjen sendt til Politieretten. Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 783.

1819. 6. Marts. den 6. Marts 1819. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1819, Nr. 658.

Deres Höiærv. har i Skrivelse af 18. August f. A. andraget, at Provsten i Skagefjords Syssel, Hr. John Konradsen, har for en i Aaret 1817 afholdt Visitats over den Kongen tilhörende Reynestad Klosterkirke beregnet sig til Lön 4 Rbd. 76 Sk. S. V., men at derimod Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, Cfraad Thorarensen, formener, at der kun tilkommer Provsten 1 Rbd. S. V., og De har derfor henstillet denne Sag til Cancelliets Resolution.

Foranlediget heraf skulde dette Collegium, efter at have angaaende denne Gjenstand brevvexlet med det kongelige Rentekammer, tjenstl. tilmelde D. Höiærv. til behagelig Efterretning og fornöden Foranstaltning, at der efter de oplyste Omstændigheder Intet haves imod, at bemeldte af Provst Konradsen beregnede Visitatslön for denne Gang og uden Fölge for Fremtiden föres Kirken til Udgift. — Det kongel. Danske Cancellie den 6. Marts 1819.

6. Marts. **Capitelstaxt** for **Sönder-Amtet** for Aaret **fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.** Reykjavík 6. Marts 1819. — Islandsk: Original-Aftryk besörget paa Stiftamtets Bekostning, Beitistöðum 1819, 2 Bl. i 4to. — Dansk: Original-Afskrift, underskrevet af Biskop Vidalin alene, i det islandske Departement. Jevnf. Klausturpóst. 1819, S. 61; Sig. Hansen „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu, Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

1819. 6. Marts.

Vöru og aura tegundir.	Nafnverð[1]		á landsvísu hundrað		er því 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Fríður peníngur.					
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktobri til Novembr. loka, sè í fardögum . . . . . . hver á	22	40	22	40	18
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	3	36½	20	26	16
3. Sauður, 3 til 5 vetra, á haust —	4	8½	24	51	19½
4. — tvævetra, do. —	3	13	25	8	20
5. — veturgamall, do. —	2	18	26	24	21
6. Ær, geld do. —	3	1	24	8	19
7. — mylk do. —	2	21½	»	»	»
8. Púlshestur, tamin, 5 til 12 vetra, í fardögum . . . . hver á	12	66	12	66	10
9. Hryssa, jafngömul . . . . —	9	40	12	54	10
B. Ull, smjör og tólg.					
1. Ull, hvít . . . . pund. á	»	18	22	48	18
2. — mislit . . . . —	»	16	20	»	16
3. Smjör . . . . —	»	20	25	»	20
4. Tólg . . . . —	»	18	22	48	18
C. Tóvara af ullu.					
1. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði, 3 à 6 í pund.	»	20	»	»	»
2. Eingirnis sokkar . . . . parið á	»	16	10	»	8
3. Tvíbands gjaldsokkar . . —	»	37	»	»	»
4. Sjóvetlíngar . . . . —	»	5	9	36	7½
5. Eingirnis peisa . . . . . hver á	»	62	»	»	»
6. Tvíbands gjaldpeisa . . . —	1	37	»	»	»
7. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt, alin á	»	45	»	»	»
8. Gjaldvoðar einskepta, 1 til 1¼ al. breið . . . . alin á	»	27½	»	»	»
D. Fiskur.					
1. Saltfiskur . . . . vættin á	4	26	25	60	20½
2. Harður fiskur . . . . . —	4	»	24	»	19
3. Þyrsklíngur . . . . . . —	3	60	21	72	17
4. Ísa . . . . —	3	48	21	»	17
5. Hákall, hertur . . . . —	3	60	21	72	17

[1]) Priserne angives som satte i Navneværdie efter Cours 250 : 200; den lovbestemte Cours for Island var imidlertid 375 : 200 (Bekjendtg. 1. Febr. 1818).

1819.
6. Marts.

Vöru og aura tegundir.	Nafnverð		á landsvísu hundrað		er því 1 alin
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk	Rbsk.
E. Lýsi.					
1. Hvals lýsi . . . . 8 pottar á	1	40	26	54	21
2. Hákalls lýsi . . . . . . —	1	43	27	14	22
3. Sels lýsi . . . . —	1	40	26	54	21
4. þorska lýsi . . . . —	1	56	29	66	24
F. Skinnavara.					
1. Nautskinn . . . . 10 pund á	6	15	24	60	20
2. Kýrskinn . . . . —	5	27	»	»	»
3. Hross-skinn . . . . . . —	3	79	»	»	»
4. Sauðskinn, af tvævetrum og eldri, . . 10 pund á	3	11	»	»	»
5. — af veturgömlum og af ám . . 10 pund á	2	23½	»	»	»
6. Selskinn . . . . —	3	9	»	»	»
7. Lambaskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	5	»	»	»
G. Ýmislegt.					
1. Æðardún, hreinsaður . pundið á	2	48	»	»	»
2. — óhreinsaður —	»	»	»	»	»
3. Fuglafiður . . . . 10 pund á	2	2	»	»	»
4. Fjallagrös . . . . —	»	»	»	»	»
5. Dagsverk, um heysláttar tíma . .	»	72	»	»	»
6. Lambsfóður	»	85	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir Litr. A, eða fríðu	»	»	20	95	17
— — B, — ullu, smjöri, tólg			22	48	18
— — C, — ullar-tóvinnu . .			9	66	8
— — D, — fiski			22	79	18
— — E, — lýsi			27	47	22
— — F, — skinnavörum . .			24	60	20
En meðalverða summa allra landaura, skipt med 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða	»	»	21	34	17

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:
Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar í fardögum;
eða 6 sauðir þrévetrir og eldri, á haust;
enn þá 8 sauðir tvævetrir eins,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar.

Púlshestur 5 til 12 vetra eins, í fardögum; 1819.
enn þá hryssa á sama aldri, 90 álnir, eða 6. Marts.
$^{3}/_{4}$ hundraðs, svo $1^{1}/_{3}$ verðs hennar
gjörir hundrað.

Eptir Litr. B: gjöra 12 fjórðúngar af ullu, eða smjöri, eða tólg, hundrað.

— C: — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D: — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.

— E: — $1^{1}/_{4}$ tunnu, eða 150 pottar lýsis, hdr.

— F: — 4 fjórðúngar nautsskinna, hundrað.

Ofannefndur reikníngur er saminn eptir þeim jafnaðarreikníngi: að 250 Rbd. nafnverðs jafnist við 200 Rbd. Reiðu-silfurs. — Reykjavík þann 6. Marts 1819.

í fjærveru Hrá. stiptamtmanns Geir Vídalín.
v. Castenschjolds, eptir fullmakt,
B. Thorarensen.

Capitelstaxt for **Skagafjords og Hunavatns Sysseler** i Nord- og Öster-Amtet **fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.** Möðruvöllum 11. Marts 1819. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Klausturpóst. 1819, S. 61; Sig. Hansen „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff. 11. Marts.

Capituls-Taxti fyrir Skagafjarðar og Húnavatns sýslu í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	49	22	49	22	39
— 2	5	$61^{1}/_{2}$	33	81	27

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxt for Öefjords og Norder Sysseler 5. Febr. 1819, ovenf. S. 3—5. Priserne angives at være beregnede i Navneværdie, Coursen uangivet, men synes at være lavere end 250 : 200, dog næppe

1819. 11. Marts.		Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr.	3	7	61	45	78	$36^{13}/_{20}$
—	4	5	$62^1/_2$	45	20	$36^{19}/_{30}$
—	5	4	$3^1/_2$	48	42	39
—	6	6	»	48	»	38
—	7	3	$91^1/_2$	39	51	$31^7/_{12}$
—	8	29	14	29	14	23
—	9	22	$87^1/_2$	30	$52^2/_3$	$24^{13}/_{30}$
B. Nr.	10	»	$31^1/_4$	39	6	$31^1/_4$
—	11	»	$26^1/_4$	32	78	$26^1/_4$
—	12	»	$29^1/_2$	36	84	$29^1/_2$
—	13	»	30	37	48	30
C. Nr.	14	»	$42^1/_2$	13	27	$10^5/_6$
—	15	»	$26^3/_8$	16	46	13
—	16	»	41	12	78	$10^1/_4$
—	17	»	$10^1/_4$	12	78	$10^1/_4$
—	18	»	$90^1/_2$	18	46	15
—	19	»	94	14	66	$11^3/_4$
—	20	»	64	80	»	64
—	21	»	$33^1/_2$	41	84	$33^1/_2$
D. Nr.	22	10	67	64	18	$51^{21}/_{60}$
—	23	11	38	68	32	$54^2/_3$
—	24	10	20	61	24	49
—	25	9	67	58	18	$46^7/_{15}$
—	26	7	$86^3/_4$	47	40	38
E. Nr.	27[1]	2	47	37	33	$29^7/_8$
—	28	3	9	46	39	37
—	29	2	$36^1/_2$	35	$67^1/_2$	$28^{67}/_{120}$
—	30	2	72	41	24	33
F. Nr.	31	12	»	48	»	38
—	32	9	$6^1/_2$	54	39	$43^{21}/_{40}$
—	33	7	$50^3/_4$	45	16	36
—	34	5	76	46	32	37

375 : 200, som var den for Island lovbestemte Cours (Bekjendtg. 1. Febr. 1818).

[1]) dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28–35 her komme til at svare til Nr. 27—34 i Taxten for Öefjords og Norder Sysseler 5. Februar 1819, ovenfor S. 4.

1819. 11. Marts.

	Nafnverð.		á landsvisu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
F. Nr. 35	3	42	41	24	33 [1]
— 36	»	10	25	»	20
G. Nr. 37	4	64	28	»	22²/₅
— 38	»	36	15	»	12
— 39	3	18	38	24	30³/₅
— 40	1	32	64	»	51¹/₅
— 41	1	58	»	»	30⁴/₅
— 42	1	66¹/₂	»	»	32²/₅
			1591	87	1335

Þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða ... [hdr.] 39 Rbd. 76¹/₂ sk.; [og alin] 31³/₄ sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 11. Marts 1819.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

Capitelstaxt for Snæfjeldsnæs Syssel i Vester-Amtet fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.

11. Marts.

dat. 11. Marts 1819. — Original-Afskrift paa Dansk i det islandske Departement. Jevnf. Klausturp. 1819, S. 77.

Capituls-Taxti fyrir Snæfellsness sýslu í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1819 til sömu tíðar 1820.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1 [2]	34	16	34	16	27⁴⁰/₁₂₀
— 2	5	14¹/₂	30	87	24⁸⁷/₁₂₀

[1]) „selaskinn" (Nr. 35 i Taxten 5. Februar 1819) er her udeladt, og fölgelig svare de efterfölgende Nummere i denne Taxt til de samme Nummere i den nævnte.

[2]) Rubrikkerne ere de samme som i Capitelstaxten for Vester-Amtet af 24. Februar 1819. Priserne angives at være satte i Navneværdie, Coursen uangivet.

1819.
11. Marts.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 3	6	36	38	24	$30\frac{72}{120}$
— 4	4	$90\frac{1}{2}$	39	52	$31\frac{76}{120}$
— 5	3	23	38	84	$31\frac{12}{120}$
— 6	4	$59\frac{1}{2}$	36	92	$29\frac{68}{120}$
— 7	3	21	38	60	$30\frac{108}{120}$
— 8	19	$22\frac{1}{2}$	19	$22\frac{1}{2}$	$15\frac{46}{120}$
— 9	14	88	19	$85\frac{1}{3}$	$15\frac{109}{120}$
B. Nr. 1	»	$23\frac{1}{2}$	29	36	$23\frac{1}{2}$
— 2	»	19	23	72	19
— 3	»	24	30	»	24
— 4	»	24	30	»	24
C. Nr. 1	»	»	»	»	»
— 2	»	18	11	24	9
— 3	»	»	»	»	»
— 4	»	$5\frac{1}{2}$	6	84	$5\frac{1}{2}$
— 5	»	»	»	»	»
— 6	»	»	»	»	»
— 7	»	»	»	»	»
— 8	»	»	»	»	»
D. Nr. 1	5	74	34	60	$27\frac{84}{120}$
— 2	5	80	35	»	28
— 3	5	25	31	54	$25\frac{30}{120}$
— 4	4	38	26	36	$21\frac{12}{120}$
— 5	»	»	»	»	»
E. Nr. 1	1	93	29	51	$23\frac{75}{120}$
— 2	2	2	30	30	$24\frac{1}{4}$
— 3	2	$2\frac{1}{2}$	30	$37\frac{1}{2}$	$24\frac{37}{120}$
— 4	2	$\frac{1}{2}$	30	$7\frac{1}{2}$	$24\frac{7}{120}$
F. Nr. 1	6	13	24	52	$19\frac{76}{120}$
— 2	5	45	»	»	»
— 3	4	6	»	»	»
— 4	4	40	»	»	»
— 5	3	79	»	»	»
— 6	»	»	»	»	»
— 7	»	6	»	»	»
G. Nr. 1	3	8	»	»	»
— 2	»	»	»	»	»
— 3	2	39	»	»	»
— 4	»	»	»	»	»
— 5	»	95	»	»	»
— 6	1	$31\frac{1}{2}$	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður: 1819. 11. Marts.

Eptir Litr.	A	32.90	26 1/3
—	B	28.27	22 1/2
—	C	9.6	7 1/4
—	D	31.85 1/2	25 1/4
—	E	30.7 1/2	24
—	F	24.52	19 76/120

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða . . . [hdr.] 26 Rbd. 12 2/3 sk.; [og alin] 21 sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A. . . . . [ligesom Taxt 24. Februar 1819] . . . .

Íslands vestur-amts contoiri og Mýra sýslu prófastsdæmi þann 11. Martii 1819.

St. Stephensen. P. Pètursson.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Tiendes Erlæggelse af Umyndiges Midler.** Khavn den 13. Marts 1819. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1819, Nr. 729. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 73—74 (som Canc. Circ. til Amtmændene i Island, under Datum 3. Marts 1819). — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 164 (med Anmærkning). 13. Marts.

Fra D. Höiærv. har Cancelliet modtaget en Forestilling af 8. Septembr. 1815, betræffende: om der i Island skal svares Tiende af Umyndiges Midler.

Efter i denne Anledning at have indhentet Betænkning fra Stiftamtmanden og begge Amtmændene paa Island, og senere desangaaende brevvexlet med det kongelige Rentekammer, skulde man, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. tilmelde D. Höiærv., at af Umyndiges Midler bör, overeensstemmende med den gjeldende Lovgivning, svares Tiende

1819. som af alt andet Gods. — Det kgl. Danske Cancellie
13. Marts. den 13. Marts 1819[1].

13. Marts. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **ulovlig Indkaldelse til Forlig.** Khavn den 13. Marts 1819. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 983; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 995. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Colleg. Tid. 1819, S. 208—209. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 84. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 163, med Anmærkning; ligeledes i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger o. s. v. Island vedkommende, S. 130, Anm. *a*.

Det er for Cancelliet forebragt, at det undertiden skal være Tilfældet, at Incassatorer i Auctionsconditionerne lade indföre, at Indkaldelse til Forligelsescommissionen blot skal forkyndes paa Auctionsstedet, og Kjöberne derefter være pligtige at möde, uden Hensyn til hvor de boe eller opholde sig. — En saadan Fremgangsmaade maa udentvivl ansees stridende imod Grundsætningerne i Anordningerne om Forligelsesvæsenet; thi Kjöberen vil i Almindelighed aldeles ingen Kundskab erholde om den Indkaldelse, som blot forkyndes

[1]) s. D. Canc. Skriv. af samme Indhold til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, samt Rentekammeret. Canc. 1. Depart. Brevb. sst. — Anledningen til denne Sag var iövrigt, at Sysselmanden i Skaptafells Syssel, Jón Guðmundsson, havde ved Resolution 30. Septbr. 1813 fritaget en Bonde i Dyrhola Rep for at betale Tiende af hans Stifbarns hos ham indestaaende Midler, paa Grund af at disse ikke skulde udgjöre 5 Hdr.; hvilken Resolution Stiftamtmand Castenschjold, som Amtmand i Sönder-Amtet, under 5. Febr. 1814 havde erklæret for at være „overeensstemmende med Lovgivningen". Herover beklagede Provsten i Vester-Skaptafells Syssel sig i en Skrivelse til Biskoppen 20. Februar 1815, og denne indsendte en udförlig Forestilling til Cancelliet 8. Septbr. s. A.

paa Auctionsstedet, og det saa meget mindre, som Klageren, med Hensyn til Udredelsen af Procesomkostningerne, endog selv har Interesse af at holde Indkaldelsen skjult for ham; hvoraf flyder, at det omhandlede Vilkaar i sin Fölge ikke bliver forskjelligt fra en Forening om, at ingen Forligsmægling skal finde Sted. — Cancelliet skulde derfor tjenstl. anmode (Tit,) om, behageligen at ville meddele dette til samtlige Skifteforvaltere og Auctions-Directeurer i Deres Embedskreds. — Det kgl. Danske Cancellie den 13. Martii 1819. 1819. 13. Marts.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Udredelse af Delinquent-Omkostninger.** Khavn den 16. Marts 1819[1]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1060. 16. Marts.

Herr Cfraad har i Skrivelse af 17. Septembr. f. A. forlangt Cancelliets Resolution, angaaende om Nord- og Öster-Amtet i Island maatte være pligtigt til ved Ligning at udrede 505 Rbd. 43²/₃ Sk. i Sedler og Tegn, som er ¹/₃ Deel af 1516 Rbd. 32 Sk., der ere medgaaede som Omkostninger til en eneste Delinquentsags Drift mod John Johnsen af Bilubúð i Sneefjeldsnæs Syssel inden Vester-Amtet i Island.

Foranlediget heraf skulde Cancelliet, efter derom at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer, tjenstl. tilmelde Dem til behagelig Efterretning: at da det ved dette Collegii Skrivelse af 10. Maji 1788 er bestemt, at de Omkostninger, som medgaae ved Delinquentsagers Forfölgning i Island, skulle lignes paa Almuen efter Böndernes angivne Lösegods-Tiende, og det derhos ved allerh. Reskr. af 25. Julii 1808 § 3 i denne Henseende nærmere er anordnet, at naar Omkostningerne i en enkelt Delinquentsag overgaae 200 Rdlr., bör de udredes ved Repartition paa hele Landet med

[1]) jfr. Fr. 24. Januar 1838 § 17.

1819. 16. Marts. ⅓ Deel paa hvert Amt, saa vil de ovennævnte Bestemmelser blive den gjeldende Regel for slige Omkostningers Fordeling og Udredelse i det omspurgte Tilfælde. — Iövrigt synes der, med Hensyn til at Omkostningerne ved denne enkelte Sags Drift ere saa særdeles betydelige, at være Anledning til, at fordre ved detaillerede Regninger godtgjort, at de virkelig have udgjort det anförte Belöb af 1516 Rbd. 32 Sk. Sedler og Tegn. — Det kongel. Danske Cancellie den 16. Martii 1819.

19. Marts. **Cancellie-Plakat** angaaende **Auctionsforvalteres Pligter.** Khavn den 19. Marts 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1819, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík s. A. — Canc. 2. Departem. Registr. XX, 76 (1819, Nr. 457). Original-Aftryk hos Schultz; Colleg. Tid. 1819, S. 201—206; Qvart-Forr. for 1819, S. 21—22. Schou XVIII, 293—294. — Islandsk: „Opið brèf, sem fyribýður Auktionshöldurum að láta sèr tilslá nokkuð af því, sem þeir sjálfir ellegar aðrir þeirra vegna við auktionir selja" trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 129; ligeledes i Klausturpóst. 1819, S. 114—115.

Plakat om Forbud mod at Auctionsforvaltere lade sig Noget tilslaae ved Auctioner, de selv eller ved Andre lade afholde, m. v.

Ved allerh. Resolution af 10. d. M. har det behaget Hans Majestæt allern. at fastsætte:

1) at det skal være enhver Auctionsforvalter forbudt, selv eller ved Andre at kjöbe Noget paa en Auction, som han selv eller Nogen paa hans Vegne afholder. — 2) at han ikke maa holde Auction over eget Gods, dog derunder ikke indbefattet hvad der udlægges ham som Foged for Salarium; samt — 3) at den, der i dette Tilfælde constitueres til at forrette Auctionen, derfor dog ikkun bör nyde halvt Salarium, men den övrige

Halvdeel tilfalde den ellers competente Auctionsforvalter. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 19. Marts 1819. 1819. 19. Marts.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1819, og ifölge Klausturp. (1819, S. 115) i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1819. — Canc. 2. Dep. Registr. XX, 80b—81 (1819, Nr. 481). Original-Aftryk hos Schultz; Colleg. Tid. for 1819, S. 198—199; Qvart-Forr. for 1819, S. 22—23; Schou XVIII, 294. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 115 (med Anmærkning). 20. Marts.

Plakat angaaende Qvartals-Coursen for April, Mai og Junii Maaneder 1819.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April f. A. til Qvartals-Coursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedlerne i April, Mai og Junii Maaneder d. A. skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der efter allerhöistbemeldte aabne Brev kunne afgjöres med Rigsbanksedler eller Rigsbanktegn, bestemt til 200 mod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv; og fölgeligen blive Rigsbanksedler og Rigsbanktegn for bemeldte 3 Maaneder i alle Betalinger af det ovennævnte Slags at modtage efter deres fulde paalydende Sum. — Dette kundgjöres herved til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 20. Marts 1819.

Cancellie-Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Detailhandel i Fælleskab.** Khavn den 6. April 1819[1]. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1819, Nr. 1412. Coll. Tid. 1819, S. 254—255. Fogtm. (Al- 6. April.

[1]) jfr. Plak. 7. April 1841 §§ 2 og 3.

1819. green-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 124. — Islandsk: Uddrag i Klausturpóst. 1819, S. 177.

6. April.

Hos Cancelliet er bleven forespurgt, om den i Forordn. af 23. April 1817 § 15 indeholdte Bestemmelse: at naar Flere have vundet Borgerskab paa Handel en detail, og ville drive saadan Handel i Compagnie, og altsaa ikkun holde een Bod, de da skulle være pligtige til at bekjendtgjöre deres Handelsfirma i de offentlige Tidender, samt at forevise Övrigheden deres Interessentskabs-Contract, ogsaa bör gjelde i Island, naar en Faktor der angiver, at han i sin Krambod sammesteds tillige driver Handel i Compagnie med en i Kjöbenhavn bosiddende islandsk Kjöbmand.

Cancelliet skulde i denne Anledning, efter derom fört Brevvexling med det kgl. Rentekammer, tjenstl. tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning, at den omspurgte Lovbestemmelse ikke kan antages at være gjeldende for Island. — Det kgl. Danske Cancellie den 6. April 1819.

7. April. **Plakat** for Danmark, ang. **Straf for Brandstiftelse.** Khavn den 7. April 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1819, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 101 (1819, Nr. 611). Original-Aftryk hos Schultz; Colleg. Tid. for 1819, S. 267—268 (med Motiver); Qvart-Forr. for 1819, S. 30; Schou XVIII, 298. — Islandsk: Klausturp. 1819, S. 130 (med Anmærkning om, at den formentlig er ugjeldende for Island).

Plakat for Danmark, angaaende Anvendelse af Lovens 6—19—1 Art. paa den, der for at tilvende sig Assurance-Godtgjörelse, eller af anden svigagtig Aarsag, sætter Ild paa sit eget Huus.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at uagtet det fölger af rigtig Lovfortolkning, at den, som for at tilvende sig Assurance-Godtgjörelse, eller af anden saadan

svigagtig Aarsag, sætter Ild paa sit eget Huus, bör ansees efter Lovens 6—19—1. Art., saa have Vi dog, for at Ingen i saa Henseende skal kunne undskylde sig med Uvidenhed eller Misforstaaelse, fundet det passende herved at kundgjöre: at foranförte Misgjerning i Eet og Alt bliver at straffe saaledes, som Lovens 6—19—1 fastsætter med Hensyn til den, som sætter Ild paa anden Mands Huus. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residents-Stad Kjöbenhavn den 7. April 1819. 1819. 7. April.

Reskript til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Afskaffelse af nogle af Hitarnes Præstegaards Inventariiqvilder.** Khavn den 7. April **1819.** — Canc. 1. Depart. Registr. VII, 114b (1819, Nr. 95). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 126. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 177—178. 7. April.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. Vi give eder hermed tilkjende, at Vi, i Anledning af en fra Sognepræsten til Akre Præstegjeld paa Vort Land Island, Hr. Björn Sigurdsen, derom indkommen Ansögning, som tillige med eders desangaaende afgivne Erklæring er Os af Vort Danske Cancellie allerund. foredragen, samt med Hensyn til Sagens Omstændigheder, allern. ville have fornævnte Hr. Sigurdsen, saavel som hans Arvinger, fritagne for at tilsvare de 4 Qvilder, der ved hans Embedstiltrædelse manglede ved bemeldte Præstekald [1]. — Derefter I eder allerund. have at rette, og Vedkom-

[1]) Ved Modtagelsen af Kaldet i Aaret 1799 havde han af de 12 Inventariiqvilder, som skulde fölge med Præstens Mensalgaard Hitarnes, kun modtaget de 8, men de 4 manglende kunde hverken udredes, eller nogen Erstatning derfor gives af Formandens Fallitbo. Denne Mangel blev anmeldt for Stiftsövrigheden af Modtageren, men uden Frugter.

1819. mende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. Befalende eder Gud. Skrevet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 7. April 1819.
7. April.

14. April. **Kongelig Resolution** ang. **Sö-Opmaaling af Islands Kyster og Havne.** Khavn den 14. April **1819.** — I Rentekammerets Forestilling 6. April bemærkes, at den ved Resol. 28. Mai 1800 befalede Opmaaling af Islands Kyster var nu tilendebragt, saa at kun ganske lidet af Korternes Reentegning stod tilbage. Resultatet blev, ifölge kgl. Resol. 2. Juli 1817, bekjendtgjort igjennem Sökort-Archivet. Contra-Admiral Löwenörn havde nylig sendt til Kammeret et Forslag fra Skibscapitain Wilhelm Ferdinand Born, „der, efter et af Jörgen Aal i Norge afgivet Vidnesbyrd, ei alene er en duelig og retskaffen Sömand, men tillige besidder en höiere Dannelse, og et især i Handels-Anliggender dybere indtrængende og mere omfattende Blik, end sædvanligen hos hans Jævnlige findes", i hvilket Forslag udvikles den Nytte, som det vilde medföre, om man satte en Sö-Opmaaling i Forbindelse med de islandske Kystkort, med Bestemmelse af Lodskuddene og de fornödne Landtoninger. Man vilde derved sættes istand til alene ved Lodskuddene at rette sit Bestik, finde Fiskebanker o. s. v., uden Hensyn til om Veiret var taaget eller ikke; ligeledes vilde man derved oplyses om Bundens Beskaffenhed paa de forskjellige Havne, om Havnenes Dybde m. m. — Endvidere vilde det være i flere Henseender nyttigt og interessant at erfare den sande Længde af Grönlands Östkyst og derved dens Afstand fra Island, samt Beliggenheden af adskillige hidtil ubestemte Punkter i Grönland. Disse Opmaalinger tilböd Born at udföre, og foreslog, at der skulde kjöbes et Fartöi for kongelig Regning, som hvert Aar kunde befragtes med Varer og sendes til Island; efter Varernes Losning skulde Fartöiet i Sommermaanederne til ult. Augusti anvendes til Opmaalingen, og da vende tilbage til Kjöbenhavn med Retourladning. Besætningen anslaaes til 6 Mand. Fartöiet beregner han til 2800 Rbd. Sölv. De övrige aarlige Udgifter regner han til 1250 Rbd. Sölv netto; hans egen Lön til 1000 Rbd. — Contra-Admiral Löwenörn ansaae Foretagendet for meget nyttigt, da man manglede Lodskud og adskillige Steder Landtoninger paa de islandske Kort.

Kundskab om Fiskebankerne var og af höieste Nytte. Med Hensyn til Udförelsen ansaae han Born for vel skikket, og tilböd at ville gjöre Forslag til Instruction for ham. Arbeidet mente han kunde fuldföres i tre til fire Aar. — Rentekammeret foreslaaer at overdrage Löwenörn saavel at lægge Planen til Arbeidets hensigtsmæssige Udförelse, som at före det specielle Tilsyn med dets Fremme, idet Kammeret iövrigt holder for, at man burde indskrænke sig til Opmaaling ved de islandske Kyster, men ikke undersöge Grönland, undtagen forsaavidt Hovedformaalets Udförelse kunde tillade dette. Udgiften mentes at kunne dækkes paa samme Maade som Udgifterne til Kystopmaalingen, hvorimod de Deputerede for Finantserne heller ikke havde Noget at erindre. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1819. A, Nr. 101.

1819.
14. April.

Efter de Os foredragne Omstændigheder bifalde Vi allern., at en Sö-Opmaaling af de islandske Farvande til Fortsættelse af afgangne Capitaine Minors ældre Opmaaling og til Bestemmelse af Lodskuddene, Fiskebankerne og Havbundens Beskaffenhed i de islandske Havne, med videre, foretages, og at de vigtigste Landtoninger i Island optages, samt at Udgifterne derved, saavel de, der aarligen ville forefalde, som de, der strax ville medgaae til Indkjöbet af det til dette Arbeide fornödne Skib, hvilket iövrigt om Foraaret og Efteraaret bliver at befragte til Varers Transport, til og fra Island, for Privates Regning, afholdes paa samme Maade som Udgifterne i Anledning af de islandske Kysters og Havnes Opmaaling. Og ville Vi allern. have Contre-Admiral Löwenörn overdraget, saavel at lægge Planen til, som siden at före det specielle Tilsyn med og at drage Omsorg for Arbeidets hensigtsmæssigste, mindst bekostelige og hurtigst mulige Udförelse. — Kjöbenhavn den 14. April 1819.

Rentekammer - Skrivelse til Conferentsraad Magnus Stephensen, ang. **Oversendelse af to Qvier** 17. April.

1819. 17. April. **fra Slesvig.** Khavn den 17. April 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 904.

Efter Confr.s Anmodning i behagelige Skrivelse af 25. August f. A. har Kammeret foranstaltet, at Justitsraad og Amtsforvalter Lorentzen i Haderslehen har i Löit Sogn indkjöbt to röde Qvier, der efter hans Foranstaltning blive oversendte til Reikevig med et Skib, der föres af Skipper John C. Matthiasen og er bestemt til at afgaae fra Apenrade i Slutningen af denne Maaned. For Modtagelsen af fornævnte Qvier behager Hr. Cfr. at meddele Skipperen Qvittering, da samtlige Omkostninger, som ere medgaaede ved Qviernes Indkjöb og Overförsel til Island, herfra blive Vedkommende godtgjorte. — Rentekammeret den 17. April 1819 [1].

20. April. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Forhandlinger om det islandske Skolevæsens Fonds.** Khavn den 20. April 1819. — Univers. Direct. Brevb. 1819, Nr. 404.

Efter hvad det kgl. Rentekammer i sin Tid har behaget at yttre, angaaende Maaden, hvorpaa det bedst kunde tages under Overveielse, hvorledes det lærde Skolevæsen i Island kunde erholde de til samme fra Fortiden henlagte Fonds, hvilke nu ere sammenblandede med andre, afsondrede til udelukkende Anvendelse for bemeldte Skolevæsen, der trænger til en forbedret Indretning, er Directionen aldeles enig deri, at denne vigtige Sag bekvemmest kunde forelöbigen omhandles i mundtlig Conference mellem nogle af det kgl. Rente-

[1]) Under 7. August 1819 anviser Rentek. Omkostningerne efter Amtsforvalter Lorentzens indsendte Regning, til Belöb 83 Rd. 64 Sk. Sölvmynt. Rentek. Isl. Copieb. sst. Nr. 1018—1019.

kammers og denne Directions Medlemmer, og er det da vedtaget, at jeg, Mynster, paa Directionens Vegne, tiltræder denne Conference, der saaledes kan finde Sted saasnart det maatte være beleiligt for dem af det kgl. Collegii Medlemmer, som have vedtaget at ville möde i ovennævnte Anledning. — Den kongel. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 20. April 1819. 1819. 20. April.

Plakat ang. **Forlængelse af Varselstiden med Hensyn til Vrag.** Khavn den 21. April 1819. — 21. April.
Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1819, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1819. — Canc. 3. Depart. Registr. 1817—1819, 428b—429 (1819, Nr. 3095). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. 1819, S. 331—333 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1819, S. 58. Schou XVIII, 300. — Islandsk: „Opið brèf, áhrærandi lengíngu þess ákvarðaða stefnufrests í tilliti til vogreka við Ísland", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 121—122. Klausturpóst. 1819, S. 130—131.

Plakat angaaende Forlængelse af den bestemte Varselstid, med Hensyn til de Vrag, som indstrande paa Island.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: Da Vi med Hensyn til Vort Land Islands Beliggenhed, samt Vinterens Længde og Strænghed sammesteds, og den derved foraarsagede Standsning af Posternes Gang, allern. have besluttet at forlænge den for bemeldte Vort Land ved Forordn. af 4. Maji 1778 bestemte Varselstid for fremmede Eiere af de Vrag, som paa samme indstrande; saa befale Vi i Overeensstemmelse hermed: at den i ovennævnte Anordning fastsatte Varselstid af Aar og Dag skal for de udenfor Vort Land Island boende Eiere af Skibe og Gods, som indstrande paa bemeldte Land, herefter forlænges til 2 Aar, at regne fra den Tid, at det Proclama, hvorved slige Strandinger bekjendtgjöres, er sidste Gang bleven indrykket i den altonaiske Mer-

1819. kur[1]. — Hvorefter Vedkommende sig allerund. have at
21. April. rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 21. April 1819.

22. April. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Opsendelse og Udsalg af Böger til Latinskolen.** Khavn den **22.** April **1819.** — Univ. Dir. Brevb. 1819, Nr. 413.

For at afhjelpe den Mangel, som ifölge derom modtagen Indberetning fra Lector Johnsen for nærværende Tid haves i Island paa de nödvendigste Skoleböger for Disciplene, har Directionen afsendt en Kasse, indeholdende de Böger m. v., som indsluttede Fortegnelse viser, og som ere bestemte til at udsælges til Skolens Disciple for den i den sidste Rubrik anförte Priis, der er $^1/_3$ under Bogladeprisen. — Directionen anmoder tjenstl. Stiftsövrigheden om, behageligen at ville overdrage til en af Skolens Lærere at forestaae Bögernes Udsalg, imod derfor at aflægge særskilt Regnskab, hvorhos man önsker, at hvad efterhaanden indkommer ved Bögernes Salg maatte modtages af Stiftsövrigheden, og hos samme forblive in deposito, indtil Directionen nærmere bestemmer om Anvendelsen. — Men da det muligen vilde være meget trykkende for adskillige af Skolens Disciple at anskaffe de fornödne Skoleböger, endog til den ovenanförte moderate Priis, bemyndiger Directionen Stiftsövrigheden til at nedsætte Prisen endmere for de fattige Disciple, eller endog at tilstaae enkelte af de mest trængende Bögerne uden nogen Betaling, dog at til saadan Uddeling först anvendes de overflödige Exemplarer, som maatte haves i Skolens Bibliothek. — Om denne Skrivelses Indhold har Directionen under Dags Datum underrettet Skolens förste Lærer, Lector Johnsen.

[1]) jfr. Plakat 9. Mai 1855.

Den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 22. April 1819[1]. 1819. 22. April.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Tugthusets Indretning til Bolig for Stiftamtmanden.** Khavn den 22. April 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1601. 22. April.

Det kgl. Rentekammer har under 13. d. M. forlangt Cancelliets Bifald til, at det for Tiden ledig staaende Tugthus i Island maa indrettes til Vaaning for Amtmanden over Sönder-Amtet sammesteds.

Vel er Cancelliet ikke sindet at andrage paa Gjenoprettelsen af det islandske Tugthus, som ved Hans Majts allerh. Resolution af 1. Maji 1816 kuns indtil videre er ophævet, men da det muligen engang i Tiden kunde blive Tilfældet, at i dets Sted Oprettelse af et Tvangs-Arbeidshus befandtes tilraadelig, saa er det kun under den Betingelse, at Cancelliet i sin Tid kunde faae de til en saadan Tvangs-Anstalts Indretning nödvendige Summer udbetalte enten af Kongens Kasse eller paa anden Maade, uden altfor trykkende Byrde for Landets Beboere, at dette Collegium samtykker i den foreslaaede Anvendelse af Tugthusbygningen i Reikevig paa Island.

[1]) s. D. Skrivelse til Lector Theol. Johnsen, hvorved ham tilstilles Fortegnelse over de sendte Böger, og meddeles Underretning om den Stiftsövrigheden givne Bemyndigelse at overdrage Udsalget til een af Lærerne ved Skolen, og til yderligere Nedsættelse af Priserne eller endog Bögernes Bevilgelse gratis til de fattigste Disciple. Til Slutning bemærkes, at hvad angaaer den af Lector Theol. andragne „Forögelse af Skolens Classer, da fortjener Deres derom gjorte Forslag Opmærksomhed, men saasom Directionen i denne Tid staaer i Begreb med at tage under Overveielse adskillige andre Punkter angaaende Bessestads lærde Skoles saavel literaire som oeconomiske Forfatning, maa man forbeholde sig derom nærmere at tilskrive Dem". Univ. Dir. Brevb. sst. Nr. 414.

1819. 22. April. Hvilket man ikke undlader herved tjenstl. at tilmelde velbemeldte Rentekammer til behagelig Underretning. Det kgl. Danske Cancellie den 22. April 1819.

24. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Bytte af Præstekalde.** Khavn den 24. April 1819. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1230.

Det er Hr. Stiftamtmand og D. Höiærv. bekjendt, at Sognepræsterne Hr. Thorlak Halgrimsen til Goddale og Hr. Einar Thorlacius til Skinnestad have, uden dertil erholdt Tilladelse, ombyttet deres Præstekalde.

Foranlediget heraf skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde Dem til behagelig Efterretning, at ovennævnte Præster bör gives en alvorlig Irettesættelse for deres selvraadige Forhold i denne Henseende; men at der iövrigt Intet findes imod, at Thorlacius beholder Goddale og Halgrimsen Skinnestad Kald. — Det kgl. Danske Cancellie den 24. April 1819.

24. April. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Forandring i Repstyrernes Stilling.** Khavn den 24. April 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1611. Den i Circulairet indförte kgl. Resolution 14. April findes i Canc. 3. Depart. Forestill. 1819, Nr. 52. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 133—134 (under den kgl. Resolutions Datum 14. April). — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 178 med Anmærkn. (ligeledes under Resolutionens Datum 14. April).

Efter at Cancelliet havde nedlagt allerund. Forestilling for Hans Majt. i Anledning af en Indstilling fra Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt (Hr. Cfr.) om: 1) at den Repstyrerne i Island ved allerh. Resol. af 21. Juli 1808 allern. tilstaaede Fritagelse for Bidrag til de Fattiges Underholdning maatte vorde ophævet; og — 2) at det maatte være Amtmændene i Island tilladt at afskedige Repstyrerne for begaaede Forseelser

m. m., uden ved Rettergang at lade dem tiltale til at have bemeldte Bestilling forbrudt, har det under 14. dennes behaget Allerhöistsamme allernaad. at resolvere saaledes: 1819. 24. April.

„Vi bifalde allern.: 1) at den Repstyrerne i Island ved Vor allerh. Resolution af 21. Julii 1808 allern. tilstaaede Fritagelse for at deeltage i Fattiges Underholdning maa bortfalde for dem, som herefter blive ansatte som Repstyrere; og — 2) at Repstyrerne i Island maae, uden at söges ved ordentlig Rettergang for Uduelighed, Ulydighed imod Övrighedens Befalinger og for begaaede Forseelser, afskediges af vedkommende Amtmænd."

Hvilken allerh. Resolution Cancelliet herved tjenstl. skulde meddele (Tit.) til fornöden Underretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 24. April 1819[1].

Kongelig Resolution ang. **Tugthus-Bygningens Anvendelse til Stiftamtmands-Bolig.** Khavn den 28. April 1819. — I Rentekammerets Forestilling 22. April bemærkes, at det ifölge Resolution 7. Januar 1811 kjöbte og til Bolig for Stiftamtmanden bestemte Huus i Reykjavík befandtes nu at være baade ubekvemt og for indskrænket for denne Embedsmand. Rentekammeret fandt, at kun Tugthusbygningen i Reykjavík kunde ved Reparation bringes til at blive en tilstrækkelig Bolig, og til at forestaae denne Reparation havde Kammeret henvendt sig til Kjöbmand Möller, der havde gaaet ind paa de ham foreslaaede Betingelser: „at han ved qvitterede Regninger godtgjör hvad Materialier og andre Reqvisiter han indkjöber til det ommeldte Brug; at han for Udgifterne ved Arbeidet i Island ligeledes fremlægger specificerede af Amtmanden attesterede Regninger; at ham til at bestride Indkjöbet og Omkostningerne forskudsviis udbetales 12,500 Rbd. Sedler, imod at han stiller Caution for Anvendelsen til det bestemte Brug; at ham for Alt, hvad han dertil 28. April.

---

[1]) s. D. er ligelydende Communicationsskrivelse afgaaet til Rentekammeret.

1819. indkjöber, tilstaaes 2 Procent i Commissions-Provision; at As-
28. April. surance-Præmien for de Materialier, der oversendes, betales, naar Assurance-Policen indleveres; at Fragten ligeledes erlægges ved Skibets Hjemkomst, naar Certepartiet, med Qvittering for Ladningens rigtige Aflevering, fremlægges; at ham, naar Arbeidet ved lovligt Syn og Amtmandens Tilstaaelse bevises at være fuldfört, tilstaaes for sin Umage 1000 Rbd. Sedler, og at han indestaaer for, at Omkostningerne til Bygningens hensigtsmæssige Indretning ikke overstige den i Overslaget beregnede Sum". — Med Hensyn til den af Cancelliet fremsatte Reservation ved Tugthusets Overdragelse til Stiftamtmands-Bolig (*see* Canc. Skriv. 22. April 1819) bemærker Rentekammeret, at det „fölger af sig selv, at om og naar det maatte behage Deres Majestæt i sin Tid allern. at befale et Tvangs-Arbeidshuses Oprettelse i Island, hvortil den nærværende Tugthusbygning, især dersom den endnu i endeel Aar skulde henstaae i samme Forfatning som nu, vel næppe vilde kunne anvendes uden betydelige og bekostelige Forandringer og Forbedringer, vilde det paaligge Kammeret at sörge for, at de fornödne Summer til et saadant Arbeidshuses Indretning bringes tilveie". — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1819. A, Nr. 117.

Vi bifalde allern., at den forrige Tugthusbygning i Reikevig erholder den fornödne Forandring og indrettes til bestandig Embedsbolig, med tilhörende Stykke Jord, for Stiftamtmanden i Island, samt at deri tillige indrettes fornödent Locale til Landsoverretten sammesteds, forsaavidt saadant uden Afsavn for Hovedbestemmelsen maatte findes gjörligt. Og bemyndige Vi allern. Vort Rentekammer til, om Arbeidets Udförelse i tilstundende Sommer at afslutte en formelig Forening med islandsk Kjöbmand Möller, under de Hovedbetingelser, som indeholdes i indbemeldte dets Skrivelse til ham af 6. i d. M., hvoriblandt, at Bekostningen, Fragten iberegnet, i det Hele ikke maa overstige 18,260 Rbd. 44 Sk. Sedler og Tegn, hvilke til dette Öiemed i det höieste maae udredes af Vor Kasse, og af hvilke de 12,500 Rigsbankdaler Sedler kunne strax forskudsviis

udbetales Entrepreneuren imod Caution. Kjöbenhavn den 28. April 1819[1]. 1819. 28. April.

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Directionen for Fonden ad usus publicos, ang. **Forpligtelser for islandske Studerende, der nyde det naturvidenskabelige Stipendium.** Khavn den 1. Mai 1819. — Univ. Direct. Brevb. 1819, Nr. 453. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 156—157. 1. Mai.

Denne Direction kan ikke Andet end finde det hensigtssvarende og gavnligt, at, saaledes som af den kongelige Direction i ærede Skrivelse af 14. f. M. er yttret, den Studerende ved Universitetet, som nyder godt af den aarlige Understötning, der ved allerhöieste Resolution af 23. Januar 1817 er bestemt til i 3 Aar at oppebæres af en Islænder, som studerer enten Medicin, Chirurgie, Naturhistorie eller Physik, med Hensyn til at anvende siue Kundskaber i sit Födeland, til visse Tider affordres Beviser for, at han, overeensstemmende med Hensigten, ivrigen dyrker de Videnskaber, hvormed han, efter den kongelige Bestemmelse for Understöttelsen, efter fuldendt Cursus skulde gavne sit Födeland. Den formener, at det, i Analogie med hvad ved lignende Tilfælde finder Sted, vilde være passende, at det gjordes samme Studerende til Pligt, tvende Gange aarligt, efter ethvert academisk Semesters Tilendebringelse, altsaa i Slutningen af hvert Aars Marts og September Maaneder, at fremlægge for Directionen for Fondet ad usus publicos behörige Vidnesbyrd om sin Flid og Fremgang, paa hvilke Vidnesbyrd da den vedvarende Udbetaling synes at burde beroe. — Dersom den kongelige Direction

[1]) Resolutionen er communiceret Amtmand og constitueret Stiftamtmand Moltke ved Rentek. Skriv. 4. Mai 1819. — Isl. Copieb. 2, Nr. 913.

1819. 1. Mai. önsker det, vil man herfra lade Stud. Medic. Thorsteinsen, som nu nyder forbemeldte Understötning, tilkjendegive det Fornödne, i Overeensstemmelse med det, som velbemeldte Direction nærmere maatte bestemme, hvorom man udbeder sig dens behagelige Yttring. Den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 1. Maji 1819.

4. Mai. **Rentekammer-Plakat** ang. **Handel paa Siglufjord og Raufarhöfn.** Khavn den 4. Mai 1819. Publiceret ved Landsoverretten i Island den 5. Juli 1819, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1819. — Originalen indheftet i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1819. A, Nr. 128. Rentek'. Exped. Protok. Nr. 53, S. 298. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1819, S. 357. Qvart-Forr. for 1819, S. 33. Schou XVIII, 301. — Tydsk: „Patent, betreffend die Autorisation der Siglefjord in Öefjords Syssel im Norder- und Oster-Amt Islands als Handelsplatz, so wie die Erlaubnisz während 2 Jahre Raudarhavn im Norder-Syssel des erwähnten Amts zu besegeln und daselbst zu handeln", som Original-Aftryk hos Schultz, med den danske Text tilföiet efter den tydske i samsidige Spalter. 2 Blade i 4to. — Islandsk: „Opið brèf, áhrærandi gildi Siglufjarðar í Vaðla sýslu, í Íslands norður- og austuramti, til að vera lögmætt kaupverzlunarpláz, og leyfi til að uppsigla og höndla í 2 ár á Raufarhöfn í þingeyjar sýslu í sama amti", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 123—124; — jevnf. Klausturp. 1819, S. 357.

Plakat angaaende Auctorisation af Siglefjorden i Öefjords Syssel i Islands Nord- og Öster-Amt, som Udliggersted, samt Tilladelse til Beseiling og Handel i 2 Aar paa Raudarhavn i Norder-Syssel i fornævnte Amt.

Hans kongelige Majestæt har allern. tilladt:

1) at Siglefjorden i Öefjords Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island maa betragtes som auctoriseret Udliggersted, uagtet dette Sted ikke er anfört, som saadant, i Forordningen af 11. Septbr. 1816; og — 2) at Raudarhavn i Norder-Syssel i fornævnte Amt maa, uden at auctoriseres som Udliggersted, til et Forsög i en Tid

af 2 Aar beseiles, og derpaa i bemeldte Tidsrum drives Handel under de Vilkaar og Betingelser, som nu for Handel paa de auctoriserede Udliggersteder ere foreskrevne. — Dette bliver herved, ifölge allerhöiest Resolution af 1. i denne Maaned, til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. — Rentekammeret den 4. Maji 1819. 1819. 4. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmand og constitueret Stiftamtmand Moltke, ang. **Control med Jordebogskassen.** Khavn den 4. Mai 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 912. 4. Mai.

Formedelst den sjeldne Communication kan her ved Kammeret ikke föres den fornödne Control med Jordebogskassens löbende Indtægter og Udgifter, eller i behörig Tid föies den fornödne Foranstaltning, at Landfogden til bestemte Tider aflægger de befalede Maaneds- og Qvartals-Extracter, saavel som de aarlige Jordebogs-Regnskaber. Kammeret finder det derfor fornödent, især med Hensyn til den för indlöbne Uorden med nuværende Landfogeds Regnskabssager, at anmode Hr. Amtm. om, behageligen at ville henvende Deres Opmærksomhed paa denne vigtige Sag, samt herved at igjentage Vore Skrivelser til Stiftamtet af 12. Junii 1790, 9. April 1814 og 17. Januar f. A., hvorefter det paaligger Stiftamtmanden nöie at controllere Landfogdens Regnskabsförelse, samt at drage Omsorg for, at hans Regnskaber i behörig Tid blive aflagte. Vi forvente derfor, at Hr. Amtm. Tid efter anden, og altid saa snart muligt, hertil indsender de af Landfogden aflagte Qvartals-Extracter, saavel som hans General-Extract og Jordebogs-Regnskab for hvert Aar, alt til behörig Tid, samt forsyner Extracter og Regnskaber med Deres Attestation om den befundne Rigtighed, da De iövrigt er bemyndiget til i denne Henseende at föie hvilkensomhelst Foranstaltning, som De til Hensigtens

1819. 4. Mai. Opnaaelse anseer tjenlig og passende. Det kongelige Rentekammer den 4. Mai 1819.

8. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmand i Vester-Amtet Stephan Stephensen, ang. **Skatteydelse i Naturalier.** Khavn den 8. Mai 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 934.

Foranlediget af Hr. Amtm.s Beretning i behagelig Skrivelse af 21. Febr. sidstl., angaaende at den af Amtet constituerede Sysselmand i Isefjord Syssel, E. Thorsteinsen, skal paa de i forrige Aar holdte Mandtalsthinge have nægtet at modtage i de offentlige Ydelser de sædvanlige Naturalprodukter, men fordret Betaling i Penge efter Capitulstaxten, saavel som Hr. Amtmandens med denne Sag forbundne Forespörgsler, skulle vi til Svar og til Vedkommendes Efterretning herved tjenstl. melde: at det er Yderne tilladt ligesom för at betale Afgiften med Natural-Produkter, da Hensigten af Capitulstaxten er ikkun den, at Yderne, naar disse Produkter mangle, skulle betale saa meget i Penge, som de koste efter Capitulstaxterne. Men paa den anden Side er det Ydernes Pligt, naar Afgifterne betales i Varer, ei at frembyde andet til Afgiftens Erlæggelse, end gode og i alle Henseender forsvarlige Varer. — Iövrigt maa vi, med Hensyn til de fra Almuen indsendte Klager over Sysselmand Thorsteinsens Forhold ved Afgifternes Oppebörsel, saavel som hans over Klagerne afgivne Erklæring, der fornemmeligen synes at angaae Tvistighed imellem Vedkommende, angaaende de til Afgifternes Ydelse frembudne Våresorter, tillige tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, behageligen nærmere at ville undersöge, om Sysselmanden hos Almuen har oppebaaret mere i Afgifter end hvad ham, overeensstemmende med det Foranförte, tilkommer, da der i saa Fald uopholdeligen bör foranstaltes, at han godtgjör Vedkommende det formeget oppebaarne; ligesom

det, og aldeles beroer paa Hr. Amtm., efter Sagens befundne Beskaffenhed, at fratage Sysselmand Thorsteinsen den ham meddelte Constitution, og i hans Sted at beskikke en duelig og vederhæftig Mand til indtil videre at forestaae Sysselmands-Embedet i Isefjords Syssel. Om Deres Foranstaltninger i denne Sag udbede vi os i sin Tid Underretning meddeelt. Rentekammeret den 8. Maji 1819. 1819. 8. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Districtslægernes og Landphysikus' Fattigbidrag.** Khavn den 8. Mai 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1890. — Islandsk: Klausturp. 1819, S. 149; jevnf. M. Stephensen Handbók fyrir hvern mann, S. 123. 8. Mai.

Constitueret Landphysikus O. Hjaltelin hár i en Skrivelse til dette Collegium af 1. Marts d. A. paa egne og de övrige Distrikts-Chirurgers Vegne sögt om, at de maatte blive fritagne fra al Extrabidrag til de Fattiges Underholdning over den rette Tiende. — Cancelliet skulde i denne Anledning tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville tilkjendegive Supplikanten til fornöden Underretning, at det i ovenmeldte Henseende vil have sit Forblivende ved dette Collegii Resolution i Skrivelse til Amtmanden over Nord-Österamtet i Island, dateret 7. Novbr. f. A. og foranlediget ved et lignende Andragende fra Distrikts-Chirurgus Aresen, ved hvilken Resolution det er antaget, at Distrikts-Chirurgerne ifölge Canc. Skriv. af 15. August 1809 vel ere fritagne fra at modtage de fattige Repslemmer til Underholdning i deres Boliger, men ingenlunde fra, i Lighed med de övrige Embedsmænd i Island, at svare de anordningsmæssige Bidrag til Districtets Fattigforsörgelse. Det kongelige Danske Cancellie den 8. Maji 1819.

1819. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over
8. Mai. Nord- og Öster-Amtet, Stephan Thorarensen, ang. **midlertidig Tilladelse for en Sysselmand at boe udenfor Sysselet.** Khavn den 8. Mai 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 944.

Da Jorden Ketilstaðir, efter de i Hr. Conferentsraadens behagelige Skrivelse af 14. Febr. sidstl. forklarede Omstændigheder, ligger tæt ved Grændsen af Nordre Mule Syssel, og det for Tiden vilde være forbundet med særdeles Vanskelighed for Sysselmand Melsted at forskaffe sig en beleiligere situeret Brugsjord i hans Embeds-District, fornævnte Nordre-Mule Syssel, saa kan det indtil videre være ham tilladt, at have sin Bopæl paa ommeldte Jord Ketilstaðir. Hvilket tjenstligst communiceres Hr. Conferentsr. til Efterretning, samt til videre behagelig Bekjendtgjörelse for Sysselmand Melsted og övrige Vedkommende. Rentekammeret den 8. Maji 1819.

11. Mai. **Plakat** for Island, ang. **nogle Bestemmelser Pengevæsenet betræffende.** Khavn den 11. Mai 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 5. Juli 1819, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1819. — Canc. 3. Dep. Reg. 1817-1819, Fol. 459 (1819, Nr. 4070). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 36—38. Schou XVIII, 303—304. Colleg. Tid. for 1819, S. 353—356 (med Motiver). — Islandsk: „Opið bréf fyrir Ísland, sem auglýsir ýmislegar ákvarðanir um Íslands peníngagjöld og gildi", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. Aug. 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 125—128. Klausturpóst. 1819, S. 131—135 (med Anm.); jevnf. 1819, S. 115 Anmærkn.

Plakat for Island, hvorved nogle Bestemmelser Pengevæsenet sammesteds betræffende, kundgjöres.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V. At Vi, med Hensyn til de Bestemmelser, som Vi, angaaende Pengevæsenet i Vort Rige Danmark have foreskrevet i Vort

aabne Brev af 6. April 1818, allern. have fundet for godt, for Vort Land Island at byde, som fölger: 1819. 11. Mai.

1) I alle de Tilfælde, hvor Betalinger efter Vor Forordning af 20. Marts 1815 for Vort Land Island skulde erlægges efter den af den daværende Rigsbank bestemte Sölvværdie-Cours, bliver for Fremtiden Betalingen, saafremt den Paagjældende vil erlægge samme med Sedler, at udrede i Halvaaret fra 1. Julii til sidste December inclusive, efter den Qvartalscours, som den af Os dertil anordnede Committée har bestemt for Vort Rige Danmark den 20. Marts næstforhen, og i Halvaaret fra 1. Januarii til 30. Junii inclusive efter den Cours som forommeldte Committée har sat den næstforegaaende 20. Septbr. Men dersom intet Skib om Efteraaret afgaaer, eller i al Fald ei betimelig ankommer til Vort Land Island, da bliver den samme Cours uforanderlig at fölge i Halvaaret fra 1. Januarii til 30. Junii, som var gjeldende i det næstforegaaende Halvaar. Iövrigt skal det altid staae Debitor frit for, om han heller vil udrede Betaling med Sölvmynt end med Sedler efter ovenmeldte Cours. — 2) Vor Forordning af 20. Marts 1815 § 3 forandres derhen, at alle Overeenskomster om Pengebetalinger, som herefter indgaaes, bör, hvor det modsatte ikke udtrykkelig er vedtaget, ansees at være afsluttede om Rigsbankpenge rede Sölv, saaledes at Creditor ikke er pligtig at modtage andre Betalingsmidler end Sölvmynt, efter de i bemeldte Vor Forordning foreskrevne Forhold; dog skal det staae Parterne frit for at aftale, at Debitor skal have Valget mellem at betale i Sölvmynt eller i Sedler efter den i denne Vor Anordnings 1. Post gjeldende Cours; men hvor intet saadant Valg er forbeholdt, skal Betalingen altid erlægges i Sölvmynt. — 3) I daglig Handel og Vandel skal Rigsbanksedler, som hidindtil, gaae og gjelde efter deres paalydende Værd. Derimod skulle disse Sedler, i Betalinger som erlægges efter Contract eller Obligation, beregnes saaledes som i det foregaaende er nævnt,

1819. 11. Mai. dog skulle alle Forpligtelser som hidtil ere indgaaede i Rigsbankpenge Navneværdie eller Sedler, fremdeles opfyldes i Sedler, uden Hensyn til den foreskrevne Cours. — 4) Vor Forordning af 20. Marts 1815 § 5 forandres, med Hensyn til den foregaaede Coursforbedring saaledes: at Skillemynten, hvor Navneværdie-Betalinger finde Sted, ikke modtages for et större Belöb end efter Forholdet af 5 Skilling Courant for 8 Rigsbankskilling. — Hvorefter Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 11. Maji 1819.

11. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmand og const. Stiftamtmand Moltke, ang. **Speculanthandleres Liggetid.** Khavn den 11. Mai 1819[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 959. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 179.

Til Kammeret er indkommen Forespörgsel om Anordningerne vedkommende den islandske Handel, der tillade Speculanthandlere ikkun i 4 Uger at handle paa et Sted, bör forstaaes derhen, at ingen videre Handel efter 4 Ugers Forlöb er en Speculanthandler tilladt i et og det samme Handelssted, eller om han efter denne Tid behöver blot at löbe ud paa kort Tid, og siden kan indfinde sig igjen paa samme Sted, til at fortsætte den begyndte Handel. Dette leder os til den Tanke, at det Tilfælde mulig kunde gives, at Forordningens Bydende herved kunde blive mistolket, og i den Anledning kunne vi ikke undlade at tilmelde Hr. Amtm. til videre Bekjendtgjörelse for alle Vedkommende, at naar et Skib engang har lagt sine 4 Uger ved et Handelssted, det ikke har Ret til, efter at have bortfjernet sig, atter at anlöbe samme Sted. Rentekammeret den 11. Maji 1819[2].

[1]) jevnf. Pl. 28. Decbr. 1836 § 10; Lov 15. April 1854 § 3.

[2]) Ligelydende Breve, mut. mut., ere under s. D. afgaaede til de andre Amtmænd i Island. Copieb. sst. Nr. 960-961.

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Cand. juris F. Faber, ang. **Understöttelse til en naturhistorisk Reise i Island.** Khavn den 11. Mai 1819. — Univ. Direct. Brevb. 1819, Nr. 481. 1819. 11. Mai.

Endskjöndt der i Almindelighed ikke fra det academiske Fond kan tilstaaes Understöttelse for videnskabelige Foretagender, naar disse egentlig kun have et privat Öiemeed, og ikke paa en umiddelbar Maade komme Universitetet til Nytte, vil Directionen dog, i Forventning af at De, saavel ved Deres nu forehavende Reise til Island, som ogsaa senere, naar Leilighed dertil maatte tilbyde sig for Dem, söger at skaffe Universitetet Erstatning for den tilstaaede Sum, ved at meddele dets Museum interessante Stykker af Deres vundne Udbytte, have Dem bevilget en Understöttelse til bemeldte Reise af 100 Species, hvilken Sum, imod Deres Qvittering, kan modtages hos Directionens Casserer, Cancellieraad Schjern. — Forinden Deres Afreise vilde De af Prof. Reinhardt modtage en Liste over de Fugle, hvilke især önskes for Museet, ligesom man ogsaa efter Deres Tilbagekomst önsker at modtage en Beretning om Reisens Udfald. Den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 11. Maji 1819.

Kongelig Resolution ang. en dansk **Districts-Chirurgs Ansættelse i Island.** Khavn den 14. Mai 1819. — I Cancelliets Forestilling 14. Mai bemærkes, at Sundheds-Collegium havde med Anbefaling indsendt en Ansögning fra Cand. chirurg. med anden Charakteer Jörgen Kjerulf om det ved Chirurg Olaf Brynjulfssons Dödsfald ledigblevne Chirurgikat paa Österlandet, hvorhos Sundheds-Collegium bemærker, at „dets Bestræbelser i de senere Aar stedse have været, at kunne bringe examinerede Mænd i Forslag" til disse Embeder, men at det ikke förend nu har villet lykkes, hvorfor Collegiet opstiller nogle Betingelser, som det mener 14. Mai.

1819. at ville sikkre disse Embeder duelige Candidater for Fremtiden. — Canc. 3. Depart. Forestillinger 1819, Nr. 77.

14. Mai.

Vi ville allern. have Candidatus Chirurgiæ Jörgen Kjerulff udnævnt til Districts-Chirurg i Österlands-Fjerdingen paa Island, og meddele ham derhos Vort allern. Tilsagn om, efter 6 Aars Forlöb at forflyttes til et bedre Chirurgikat i Danmark, og at forundes ²/₃ Dele af Districts-Chirurgikatets Gage i Vartpenge fra de bestemte Aars Forlöb indtil han erholder et saadant Embede. — Den Os allerund. forelagte Bestalling have Vi forsynet med Vor allerhöieste Underskrift. Kjöbenhavn den 14. Maji 1819.

15. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Disposition over Studiosus Bogi Benedictsens Bogsamling.** Khavn den 15. Mai 1819. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 1979. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 179 (under Resolutionens Datum 5. Mai).

Efter at Cancelliet havde nedlagt allerund. Forestilling for Hans Majt. i Anledning af den med Hr. Amtmands Skrivelse af 16. Februarii d. A. hertil indsendte Ansögning fra Studiosus og Factor B. Benedictsen af Stykkesholm i Sneefjeldsnæs Syssel, om Tilladelse til at disponere over sin Bogsamling, uanseet at han efterlader Livsarvinger, saaledes at den efter hans Död kunde forblive udeelt, har det under 5. dennes behaget allerhöistsamme allern. at resolvere saaledes:

„Vi tillade allern. at Studiosus Factor Boge Benedictsen, uagtet han har Livsarvinger, maa testamentarisk disponere over sin Bogsamling efter den af ham allerund. indgivne Ansögning[1], saaledes at bemeldte Bog-

---

[1]) i Ansögningen, dat. Stykkesholm 10. Novbr. 1818, söger B. „om fri Raadighed over sin lille Bogsamling, at samme efter hans dödelige Afgang maatte blive uadskilt og en

samling efter hans Död kan blive udeelt og komme det Offentlige til Gavn. Og ville Vi, at Confirmationen paa det Document, han i denne Henseende opretter, skal meddeles ham aldeles gratis." 1819. 15. Mai.

Hvilken allerhöieste Resolution Cancelliet herved tjenstl. skulde meddele Hr. Amtmand til fornöden Underretning og videre Bekjendtgjörelse for indbemeldte Benedictsen. Det kongelige Danske Cancellie den 15. Maji 1819.

Reskript til Amtmanden over Islands Sönder-Amt, ang. **Formildelse af Horstraf.** Khavn den 19. Mai 1819. — Canc. 3. Depart. Registr. 1817—1819, 446 (1819, Nr. 4098). 19. Mai.

Frederik den Sjette &c. V. G. Vi give dig herved tilkjende, at Vi, efter herom allerund. gjort Ansögning og Begjæring, samt i Betragtning af de Os af Vort Danske Cancellie allerund. foredragne Omstændigheder, allern. ville have den Bjarne Hannesen af Ytri-Njardvig inden Guldbringe Syssel for tredie Gang begaaet Hoer idömte Straf af 40 Slag med Riis formildet til 10 Dages Fængsel paa Vand og Bröd, i to Afdelinger, og med en Mellemfrist af 5 Dage mellem hver Gang. — Derefter du dig allerund. haver at rette &c. Kjöbenhavn den 19. Maji 1819.

Cancellie-Circulaire til samtlige Biskopper i Danmark, ang. **Foreviisning af Attester ved Brudevielser** m. v.[1] Khavn den 22. Mai 1819. — 22. Mai.

lille Stiftelse under den lærdeste af hans Afkommeres Opsyn, til Nytte for Efterkommerne" — og yttrer derhos, at denne Ansögning „intet andet Öiemed har, end Begyndelse til en National-Bogsamling til Videnskabernes mulige Fremme."

[1]) jevnf. For. 30. April 1824 § 14.

1819. 22. Mai. Dette Circulaire findes ogsaa at være sendt til Island, og er bekjendtgjort i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 2072 (22. Mai); jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 1870 (med Datum 18. Mai). Colleg. Tid. for 1819, S. 423—424 (med Datum 18. Mai). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 181 (ligeledes under Datum 18. Mai). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 123 (med Datum 22. Mai).

Da det Tilfælde er indtruffet, at tvende Personer, efter at have erholdt Bevilling til at vies af uvedkommende Præst, ere blevne sammenviede, uagtet der imod Vielsen har været nedlagt Protest hos Fruentimmerets Sognepræst, af hvem Vielsen skulde have været forrettet, finder Cancelliet sig foranlediget til at bringe i Erindring, at det Steds Sognepræst, hvor Fruentimmeret opholder sig, er den rette Vedkommende, til hvem de Personer, der attraae at sammenvies, hvad enten de have Bevilling til at vies af uvedkommende Præst eller ikke, have at henvende sig, og hos hvem de have at fremlægge de befalede Attester og Beviisligheder, og at han dernæst, efter at have befundet alt i lovbefalet Orden, samt modtaget, hvad der for Vielsen skal erlægges til Kirkens Betjente, indförer de Personer, der har begjært Vielsen, i Ministerial-Bogen og herom udstæder en Attest, som skal fremlægges forinden Vielsen af nogen uvedkommende Præst maa foretages. — Dette skulde man herved tjenstl. tilmelde (Tit.) til behagelig Underretning og Bekjendtgjörelse for de under Dem sorterende geistlige Embedsmænd. Det kongelige Danske Cancellie den 22. Maji 1819.

2. Juni. **Plakat** ang. **Skiftevæsenets Fremme.** Frederiksberg den 2. Juni 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Med Hensyn til dette Lovbuds Gyldighed maa dog bemærkes, at Cancelliet har i Skriv. 10. Januar 1829 forlangt de islandske Overövrigheders og Rentekammerets Betænkning angaaende Anvende-

ligheden deraf paa Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 165b—166 (1819, Nr. 968). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 46—47; Schou XVIII, 308—309. Coll. Tid. for 1819, S. 404—412 (med Motiver). — Islandsk: „Konúnglegt opið bréf, áhrærandi, að gildi þess konúnglega opna bréfs frá 26. August 1785 i §§ 1 og 2 vera skuli hið sama annarstaðar (í ríkinu), sem í Kaupmannahöfn", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 130—133; Klausturpóst. 1820, S. 17—19. 1819. 2. Juni.

Plakat, angaaende Udvidelse af Plak. af 26. August 1785, dens 1. og 2. §, til ogsaa at gjelde udenfor Kjöbenhavn, m. m.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi til Skifternes hastigere Tilendebringelse allern. have fundet for godt at anordne og befale, ligesom Vi og hermed anordne og befale, som fölger:

1) at Skiftedecisioner, der afsiges udenfor Kjöbenhavn, skulle, i Lighed med hvad der allerede for Kjöbenhavn er befalet ved Plakaten af 26. Aug. 1785 § 1, indstævnes for vedkommende Overdomstol, inden 12 Uger fra Decisionens Datum, om de Vedkommende opholde sig i Danmark, og om de ere udenfor Riget, inden 6 Maaneder. Vil Nogen indanke Overrettens Dom for Höiesteret, gives dertil lige Frist. Den Appel, som ikke iværksættes inden forommeldte Tid, skal, uagtet dertil maatte erholdes Opreisning, ei være til Hinder for Skiftets videre Fremme. — 2) ligeledes skal den 2. § i Plakaten af 26. August 1785 være Regel overalt i Riget, saa at det i Stervboer, Concurs- eller Fallitboer, hvor det kan skjönnes, at de Afdöde eller Fallerende ikke have haft nogen Handel, Commissioner eller andre Forretninger udenfor Riget, skal være nok, at Creditorerne ved Proclama indkaldes med 12 Ugers Varsel; dette Proclama skal læses ved den Afdödes eller Falleredes Hjemting, samt ved den Overret, hvorunder samme sorterer; men, om det maatte findes, at han

1819. paa noget andet Sted i Riget har haft Eiendele eller
2. Juni. andre særdeles Connexioner, bör det ligeledes læses ved dette Steds Overret, ligesom og dette Proclama trende Gange efter hinanden skal indföres i Statstidenden, den til Avertissementers Indförelse i Provindsen authoriserede Avis, samt den altonaiske Mercur. Iövrigt fölger det af sig selv, at foranförte Bud ingen Indflydelse vil have paa Proclama, hvorved Arvinger indkaldes, hvilket i de Tilfælde, hvor samme, formedelst Uvished om, hvorvidt der maatte gives andre Arveberettigede end de, som ere blevne Skifteretten bekjendte, er fornödent altid at bör skee med Aar og Dags Varsel. — 3) alle Skiftesager, som indstævnes til Höiesteret, skulle, efter Stævningens lovlige Forkyndelse, med det i Lovens 1—4—28 bestemte Varsel, strax foretages i Höiesteret lige med andre Sager, der, enten ifölge en almindelig Anordning, eller en sær Bevilling, ere anticiperede ante omnes; dog bör det udtrykkeligen nævnes i Stævningen, at Sagen saaledes, uden sær Bevilling, bliver efter det lovbestemte Varsels Udlöb uopholdeligen foretagen til Paakjendelse i Höiesteret. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 2. Junii 1819.

2. Juni. **Cancellie-Plakat** ang. **anticiperede eller Opreisnings-Sager ved Höiesteret.** Frederiksberg den 2. Juni 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820 samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Depart. Registrant 165b (1819, Nr. 967). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 44—45; Schou XVIII, 307—308. Coll. Tid. for 1819, S. 404—412 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 33—34.

Plakat, angaaende Sager, der ere anticiperede til Foretagelse ved Höiesteret, eller hvori Opreisning er meddeelt.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi til de

Sagers hurtige Fremme, der, ifölge en almindelig Anordning, ere anticiperede til Foretagelse i Höiesteret, eller hvor Opreisning paa en Dom eller anden Retshandling er erhvervet, allern. have fundet for godt at anordne og befale, ligesom Vi og hermed anordne og befale som följer: 1819. 2. Juni.

1) I alle Tilfælde, hvor Sager, ifölge en almindelig Anordning, ere anticiperede til Foretagelse i Höiesteret, skal det paaligge den, der udtager Stævningen, strax at lade den forkynde med det lovbestemte Varsel, og saasnart dette er udlöbet, at melde sig paa Justitscontoiret for at Sagen uden Ophold kan vorde foretagen, da Stævningen i manglende Fald skal være ueftterrettelig. — 2) Naar en Opreisning paa en Dom eller anden Retshandling ikke afbenyttes inden 4 Uger fra Bevillingens Udstædelses-Dato, skal den være ude af Kraft. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 2. Juni 1819.

Forordning ang. **fremmed Hverving i Danmark.** Frederiksberg den 9. Juni 1819. — Denne „Forordning, betræffende Straf for Hverving til fremmed Krigstjeneste i Kongeriget Danmark", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 175 (1819, Nr. 1027[a]). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 49—50; Schou XVIII, 309—311. Coll. Tid. for 1819, S. 459—464 (med Motiver, som vise at Forordningen kun er given for Danmark). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 34—35. 9. Juni.

Kongelig Resolution ang. **Udredelse af nogle Omkostninger i Anledning af den paatænkte Sö-Opmaaling ved Island.** Frederiksberg den 9. Juni 1819. — I Rentekamm. Forestilling 1. Juni bemærkes, at 9. Juni.

1819. 9. Juni. Contre-Admiral Löwenörn, hvem Ledelsen af den Capitain Born overdragne Sö-Opmaaling ved Islands Kyster ved kgl. Resol. 14. April 1819 var overdragen, havde indberettet, at Expeditionen kunde ikke i dette Aar komme istand efter den lagte Plan. Born havde calculeret, at for Varers Transport vilde kunne fortjenes 1200 Rbd. Sölv i Fragt, hvilket en islandsk Kjöbmand ogsaa havde tilbudt; men da Tiden löb hen uden at Udredningen kom i Stand, kunde hverken denne eller nogen anden Fragt erholdes. Tilmed mödte flere uforudseete Udgifter. Rentekammeret vilde dog ikke gaae ind paa, at anvende mere end der forhen var calculeret, paa dette hele Foretagende, og foreslaaer derfor kun at afholde de Bekostninger, som allerede vare paadragne ved adskillige af Löwenörn trufne Accorder og ved Skadeslösholdelse til Capitain Born. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1819. A, Nr. 194.

Vi bifalde allern., at i Godtgjörelse til Skibscapitaine Born, en Styrmand og en Matros, i Anledning af den paabegyndte men ikke iværksatte Udrustning til den ved Vor Resolution af 14. April sidstleden bestemte Sö-Opmaaling af de islandske Farvande, med videre, udredes 600 Rigsbankdaler rede Sölv, og til de övrige derved forefaldne Udgifter 84 Rbd. 22 Sk. Sedler og Tegn, af vor Kasse, samt at Udrustningen i næste Aar iværksættes, saafremt Udgifterne derved ikke overstige den dertil i vort Rentekammers allerund. Forestilling af 6. April sidstl. anförte Sum af 2800 Rbd. Sölv til Skibets Kjöb og 1250 Rbd. Sölv aarligen til de övrige Omkostninger ved Expeditionen. Frederiksberg den 9. Junii 1819.

19. Juni. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Schema til Medicinal-Beretninger.** Khavn den 19. Juni 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 2558 (uden Schema).

Ved hoslagt at tilstille (Tit.) et Exemplar af et Schema til de aarlige Beretninger fra Lægerne, som ere ansatte i Island, skulde man tillige anmode Dem om, at paa-

lægge de i det Dem allern. anbetroede Amt ansatte Chirurgi, samt andre sammesteds practiserende Læger, at indrette deres aarlige Indberetninger i Overeensstemmelse dermed. — Det kongelige Danske Cancellie den 19. Juni 1819[1]. 1819. 19. Juni.

[Bilag.]

Schema til aarlige Indberetninger af de i Island ansatte saakaldede Fjerdings- eller Amts-Chirurger, samt Andre, som practisere i Medicin og Chirurgie.

Patienternes Navn og Opholdssted	Deres Alder	Deres Sygdomme	Om de ere tagne til Cuur hjem i Lægens Hus, eller ikke	Om tiisendt Medicamenter tii Brug hjemme af Patienterne, og, i saa Fald, for hvad Sum i Penge	Om Patienterne er blevet tildeelt noget af de tii fattige Syge allernaadigst skjænkede Medicamenter	Om Patienten enten er död, eller restitueret	Om Curen er forrettet gratis og pro officio, eller for Betaling

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Anvendelse af confiskerede Medicamenter.** Khavn den 19. Juni 1819. — 19. Juni.
Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 2559. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII, 7, 2. H., S. 215.

Herr Cfraad har i Skrivelse af 13. Januarii d. A. forespurgt, hvorledes der skal forholdes med nogle efter

---

[1]) Under s. D. er Sundheds-Collegium meddeelt Underretning om, at Cancelliet har tilstillet samtlige Amtmænd i Island en Gjenpart af det med en Skrivelse fra Islands Nord- og Öster-Amtmand indsendte Schema til aarlige Medicinal-Beretninger, med Anmodning om at paalægge Lægerne at indrette deres Indberetninger derefter. Canc. 3. Depart. Brevb. sst.

1819. Deres Foranstaltning hos uberettigede Handlende an-
19. Juni. holdte og confiskerede Medicamenter. — Efter over denne Sag at have indhentet Betænkning fra det kgl. Sundheds-Collegium, skulde man herved tjenstl. tilkjendegive Hr. Cfraad, at man aldeles bifalder det af Dem i. ovennævnte Skrivelse gjorte Forslag[1], saa meget mere, som det er analog med det af Dem paaberaabte Reskript af 17. Januar 1783. Det kongelige Danske Cancellie den 19. Junii 1819.

25. Juni. **Cancellie-Plakat** ang. **Udpantninger.** Khavn den 25. Juni 1819[2]. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat angaaende Inddrivelse af resterende Bidrag til Skole-, Gjordemoder- og Fattigvæsenet", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Departem. Registrant XX, 190 (1819, Nr. 1120). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 59; Schou XVIII, 314. Coll. Tid. for 1819, S. 443—446 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 49—50 (med Anmærkning).

2. Juli. **Forordning** ang. **Udstedelsen af nye Sedler af Nationalbanken** i Kjöbenhavn. Khavn den 2. Juli 1819. — Ikke publiceret i Island. — Canc. 2. Departem. Registrant XX, 197 (1819, Nr. 1153). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 61—62; Schou XVIII,

[1] Amtmandens Forslag var, at de efter hans Foranstaltning hos en Handlende confiskerede Medicamenter, bestaaende af „Campher, samt endeel Glas med saakaldet Haarlemertilligemed Enebær- og Anis-Olier", maatte blive „tilstillet dette Lands (Islands) end værende eneste Apotheker, imod den Betaling, som han for Medicamenterne maatte findes villig at give", og at „denne Betaling, eller det for Medicamenterne udbringende Pengebelöb, tillægges og tildeles det Sogns Fattige, hvor Medicamenternes Confiskation eller Anholdelse har fundet Sted".

[2] Plak. 2. April 1841.

314—315. Colleg. Tid. for 1819, S. 61—62. — Islandsk: Klausturpóst. 1819, S. 180. 1819. 2. Juli.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Islands Stift, ang. **Lund Kirkes Inventariipenge.** Khavn den 3. Juli 1819. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1819, Nr. 1893. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 124. 3. Juli.

Sognepræsten til Saurbai Præstegjæld i Island, Hr. Engelbert Jonsen, har i en hertil indkommen, med Deres Höiærv. Erklæring af 21. Februar d. A. forsynet, Ansögning, anholdt om, at 33 Rbd. 28 Sk. Sölv, som ham, efter en af Herredsprovsten approberet Regning, kommer tilgode hos Kirken i Lund Præstekald, hvorfra han blev forflyttet, maa godtgjöres ham i Værdien af de sidstmeldte Kirke tilhörende og bortsolgte Qvilder, der ere udbragte til 44 Rbd. 10 Sk. Sölv, som indestaae hos Supplikanten. — Foranlediget heraf skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde Deres Höiærv. til videre Bekjendtgjörelse, at det Ansögte bifaldes. Det kongelige Danske Cancellie den 3. Julii 1819.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **uexaminerede Lægers Ansættelse i Island.** Khavn den 3. Juli 1819. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1819, Nr. 2839. 3. Juli.

Stiftamtmand Castenschiold har under 26. Marts sidstl. til dette Collegium indberettet, at constitueret Landphysikus i Island, O. Hjaltelin, har, efter hans Foranstaltning, antaget en haabefuld Informandus for at oplæres i Chirurgien, og i sin Tid at kunne ansættes i et af de ledige eller slet besatte Chirurgikater i Island, og at han desaarsag har tilstaaet ham det for en saadan anordnede Stipendium, hvilken Foranstaltning velbemeldte Stiftamtmand har indstillet til dette Collegii Bifald. — Cancelliet har om denne Sag indladt sig i

1819. 3. Juli. Brevvexling med det kongelige Sundheds-Collegium, som derefter har yttret, at endskjöndt det vel kan være gavnligt, at der i Island, formedelst dette Lands locale Beskaffenhed, findes paa et og andet Sted Personer, som have nogen ordentlig Kundskab i Lægefaget, og i absolut fornödne Tilfælde kunne tilsee den Lidende, kan det dog ikke bifaldes, at en saadan Person, der savner den academiske Underviisning og Prövelse, og kun har nydt Veiledning af en uexamineret Chirurg, bestemmes til en af de chirurgiske Embedsposter i Island. Forestaaende det kongelige Sundheds-Collegii Yttring har Cancelliet ikke villet forbigaae at meddele Hr. Stiftamtmand, med Tilföiende, at Cancelliet ikke kan Andet, end heri at være enig med bemeldte Collegium. Det kgl. Danske Cancellie den 3. Julii 1819.

6. Juli. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Forögelse af de til Fattigmedicin henlagte Penge.** Khavn den 6. Juli 1819. — Canc. 3. Depart., Brevb. 1819, Nr. 2844; den kongelige Resol. 16. Juni findes i 3. Departem. Forestillinger 1819, Nr. 102. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7½, 2. H., S. 233—234 (6. Juli). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 49 (under Resolutionens Datum: 16. Juni).

Paa Cancelliets allerund. Forestilling om, at de 80 Rbd. Sölv, som ifölge allerh. Resolution af 27. Marts 1816 og 3. Junii 1817, hvorved samtlige Distrikts-Chirurger paa Island blev tillagt en reglementeret Gage, skulle tilfalde Hans Majestæts Kasse, maatte anvendes til Medicamenter for Fattige i Island, har det under 16. f. M. behaget Allerhöistsamme allern. at resolvere saaledes:

„Vi bifalde allern. at de 80 Rbd. Sölv, hvilke efter allerh. Resolution af 11. April 1774 bleve tillagte de paa Island værende 5 Distrikts-Chirurger, og som en Fölge af Vor allerh. Resolution af 3. Junii 1817 ere faldne tilbage til Vor Kasse, for Fremtiden igjen maae

beregnes samme til Udgift, og skulle disse 80 Rbd. Sölv betragtes som et Tillæg til de paa Civil-Reglementet opförte 270 Rbd. aarlig til frie Medicamenters Uddeling blandt de mest trængende Syge paa Island". — Hvilken allerh. Resolution Cancelliet herved tjenstl. skulde meddele (Tit.) til fornöden Underretning. Det kongel. Danske Cancellie den 6. Julii 1819[1]. 1819. 6. Juli.

Kongelig **Bekjendtgjörelse** ang. **Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler.** Frederiksberg den 9. Juli 1819[2]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 3. Departem. Registr. XX, 203 (1819, Nr. 1182). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 64—65; Schou XVIII, 316. Colleg. Tid. 1819, S. 518—519. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 51; jevnf. 1819, S. 179—180. 9. Juli.

Kongelig Bekjendtgjörelse angaaende Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler lydende paa Eet Hundrede og Eet Halvt Hundrede Rigsbankdalere m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at da Vi allern. have bifaldet, at de af Rigsbanken for Eet Hundrede og Eet Halvt Hundrede Rigsbankdalere udstædte Sedler, saavelsom alle de af Rigsbanken i det danske og det tydske Sprog udgivne Anviisninger, som endnu maatte være i Omlöb, maae indkaldes, for at sættes ud af Omlöb, saa er hermed Vor allern. Villie, at Ihændehaverne af bemeldte Rigsbanksedler og Anviisninger, inden 6 Maaneder fra denne Vor allerh. Befalings Kundgjörelse, skulle melde sig hos Nationalbanken i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn, for der at erholde bemeldte Sedler og Anviisninger omvexlede, da de Sedler og

---

[1]) s. D. er Communication herom meddeelt de Deputerede for Finantserne, ligesom og Rentekammeret. Canc. Brevb. sst.

[2]) Canc. Circ. 5. Oktbr. 1819; jevnf. Plak. 10. Decbr. 1819.

1819. 9. Juli. Anviisninger af fornævnte Slags, hvormed Ihændehaverne ikke melde sig inden den foreskrevne Tid, skulle være döde og magteslöse og uden Kraft eller Gyldighed, til derefter at kunne gjöre nogen Fordring. Dog skal denne allern. Bekjendtgjörelse, foruden at læses til Thinge, oplæses fra alle Prædikestole i Landets Kirker, samt trende Gange efter hinanden indföres i den Danske Statstidende, Kjöbenhavns Adressecontoirs Efterretninger, samt den altonaiske Merkur. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette, og for Skade at tage vare. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 9. Julii 1819.

17. Juli. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Bestemmelsen af de for Island gjeldende Love.** Khavn den 17. Juli 1819[1]. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1819, Nr. 2950 (blank i Brevbogen).

Conferentsraad Stephensen i Island har i indsluttede Skrivelse for Cancelliet fremsat fölgende Spörgsmaale:

1) om Retterne, og overhovedet Embedsmænd i Island, bör ansee enhver til dette Land oversendt og tillige ved sammes Overdomstole thinglyst Lovgivning som en Island forbindende Lov? — 2) Hvis ikke, hvorefter Grændserne mellem de for Island gjeldende og ugjeldende thinglyste Lovgivninger, og af hvem, med juridisk Virkning, bliver at trække? — og endelig 3) om en Overdomstol bör tage noget, ved samme eller de forrige Laugthing, som Overretter, uthinglyst Lovbud, hvorvel udkommet, til Fölge ved samme Rets Forhandlinger og Domme? — og om ikke Landsoverretten, som Islands nærværende almindelige Overdomstol, bör være den Ret, for hvilken alle udkommende Lovbud,

---

[1]) jevnf. kgl. Resol. 6. Juni 1821.

som skulle kunne forbinde Island, herefter bör publiceres. — Cancelliet finder sig i denne Henseende foranlediget til at gjöre fölgende Bemærkninger: — at det ofte er Tvivl underkastet, hvorvidt almindelige Anordninger, hvoraf der altid tilstilles de islandske Övrigheder nogle Exemplarer, da Samme i intet Tilfælde bör mangle Underretning om de foregaaende Forandringer i den almindelige Lovgivning, skulle have Lovskraft paa Island, og for i Fremtiden at hæve saadan Tvivl finder Cancelliet passende, at vedkommende Övrigheder i Island bleve paalagte aarligen at afgive Betænkning, hvorvidt de i Löbet af det sidst tilbagelagte Aar udkomne almindelige Anordninger for Danmark, der ikke bestemt indeholde om de skulle være gjeldende paa Island eller ikke, og med Hensyn til hvilke heller ingen særdeles Bestemmelse er blevet de islandske Övrigheder meddeelt, sammesteds maatte ansees at være passende, hvorefter det da kunde overveies, hvilke Anordninger der enten ligefrem eller med visse Modificationer paa Island kunde gjöres gjeldende og derom allerh. Resolution erhverves. — Endelig finder Cancelliet, at i Tilfælde en Island vedkommende Anordning var forsömt at læses ved Overretten sammesteds, maatte den derfor dog ved bemeldte Ret være at tage til Fölge, naar det blev beviist, at den var læst ved den Ret, hvorunder den Paagjeldende sorterer. — Forinden imidlertid videre Resolution herpaa afgives, skulde man tjenstl. over denne Sag i det Hele udbede sig det kongelige Rentekammers Betænkning behageligen meddeelt, saa meget mere, som Conferentsraad Stephensen i omhandlede Skrivelse har yttret, at adskillige for Island igjennem velbemeldte Kammer emanerte Lovgivninger ei ere Landsoverretten communicerede. — Med Svaret forventes Bilaget tilbage. — Det kongelige Danske Cancellie den 17. Julii 1819.

1819. 17. Juli.

1819. 21. Juli. **Reskript** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Combination af Præstekaldene Hruni og Reykjadal.** Frederiksberg den 21. Juli 1819. — Canc. 1. Depart. Registr. VII, 146b—147 (1819, Nr. 239). Coll. Tid. 1819, S. 532—534. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 251—252. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 231—232. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1820, S. 52.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. Vi give eder herved tilkjende, at Vi, efter eders derom allerund. gjorte Forslag, som med Vort Rentekammers Betænkning er Os af Vort danske Cancellie allerund. foredraget, hermed allern. ville have fastsat og anordnet: at Hruna og Reykedahls Præstekald, paa Vort Land Island, i Fremtiden skulle udgjöre eet Præstekald, paa fölgende Vilkaar:

1) Reykedahls Sogn lægges til Hruna Sogn, den ene Gaard Haukholt undtagen, som lægges til Annexet Tungufell, hvor Gudstjenesten, ligesom forhen, af Præsten til Hruna bliver at forrette hver tredie Helligdag. — 2) Præstegaarden Reykedahl med tilhörende Hjaleier skal, efter at den först vedbörligen er synet og Aabod paa samme bestemt efter dens forefindende Omstændigheder, henlægges som Mensale til Reykedahls Præstekald. — 3) den paa Reykedahl værende Kirke, samt alle den tilhörende Ornamenta og Utensilia, skulle af Præsten Hr. Steingrimsen[1] afleveres i vedbörlig Tilstand, eller og med tilstrækkelig Aabod, og derefter bortsælges ved offentlig Auction; og skal den derfor udbringende Værdie, efter dit Os elskelig Vor Biskops Sigende, ud-

[1]) Præst Jón Steingrimsson, forhen Præst til Reykjadal, som efter Torfi Jónssons Befordring til Breiðabolstað i Fljótshlið var under 11. November 1818 udnævnt til Præst til Hruna, hvormed Reykjadals Præstekald ad interim var combineret, med den Betingelse at underkaste sig de Bestemmelser, som efter Stiftsövrighedens Forslag maatte blive fastsatte angaaende Reykjadals Præstekald.

deles blandt de fattigste Kirker der i Amtet. — 4) af det saaledes forenede Hruna og Reykedahls Kald skal Enkepensionen herefter, i Overeensstemmelse med Reskriptet af 5. Junii 1750, erlægges med 1/10 af den Indtægt, hvortil begge Kald vare anslaaede; og skal den til fattige Enker aarlig svarende Contribution, ifölge samme Reskripts 7. §, være 4 Mark, ligesom og Udlæget til Pastores emeritos, der ved allerh. Forordning af 14. Februar 1705 er bestemt til 60 Alen eller 2 Rd. Species af Hruna Præstekald, forhöies til 80 Alen, eller 2 Rd. 4 Mk. Specie. — Derefter I eder allerund. have at rette, og Vedkommende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. Befalende eder Gud. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 21. Julii 1819. 1819. 21. Juli.

Cancellie-Plakat ang. **visse Fordringers Fortrinsret.** Khavn den 23. Juli 1819[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 2. Departem. Registrant XX, 218 (1819, Nr. 1275). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1819, S. 511—518 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1819, S. 70—71; Schou XVIII, 319. — Islandsk: „Cancelli-Plakat, um nákvæmari ákvörðun forgángsrèttar vissra krafa móti samkröfum", trykt i den af Landsóverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 134; Klausturpóst, 1820, S. 52 (med Anmærkning); jevnf. Klausturp. 1819, S. 180 (hvor det henföres til 7. Juli, der er den kgl. Resolutions Datum). 23. Juli.

Plakat, angaaende nærmere Bestemmelse af den Fortrinsret, som er tillagt visse Fordringer.

Hans Majestæt Kongen har under 7. d. M. behaget allern. at resolvere:

„at alle de Fordringer, som efter Loven og Anord-

[1]) Jevnf. Plak. 14. Mai 1824, der dog ikke er udvidet til Island; Anordn. 18. Februar 1847 § 18.

1819. 23. Juli. ningerne ere privilegerede til, i Tilfælde af Concours, at nyde Fortrin for simple chirographariske Fordringer, i Fremtiden ogsaa bör have Fortrin for de Fordringer, der ere forbundne med Underpant, forsaavidt dette ikke bestaaer i faste Eiendomme; dog at denne Bestemmelse ikke skal komme Nogen til Skade med Hensyn til alt erhvervede Panterettigheder." — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlovelse. Det kongelige Danske Cancellie den 23. Julii 1819.

28. Juli. **Kongelig Resolution** ang. **Bemyndigelse for Cancelliet til ad mandatum at eftergive Mulkter for unödig Trætte.** Khavn den 28. Juli 1819. — I Forestilling 28. Juli indstiller Cancelliet Forslag til nogle Forandringer i Lovgivningen om unödig Trætte, navnlig For. 23. December 1735, og i Forbindelse dermed indstilles: — „at den Cancelliet allern. forundte Bemyndigelse [1] til ad mandatum at eftergive eller nedsætte Mulkt for unödig Trætte, som Nogen ved Over- eller Underretterne ere tilfundne at skulle böde, naar det kongelige Rentekammer deri er enigt, fremdeles maatte vedblive, dog kun forsaavidt Böderne ei overstige 10 Rbd. Sölv." — Canc. 2. Depart. Forest. 1819, andet Halvaar, Nr. 29. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 255.

Vi bifalde allern. i det Hele hvad Cancelliet i denne Sag har indstillet. Kjöbenhavn den 28. Julii 1819.

30. Juli. **Cancellie-Plakat** ang. **Omkostningerne i offentlige Sager.** Khavn den 30. Juli 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 3. Dep. Reg. 1817-1819, 502[b] (1819, Nr. 4432[a]). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 71-72; Schou XVIII, 319.

---

[1]) ved kgl. Resol. 17. Febr. 1819 (Canc. 2. Dep. Forestill. 1819, første Halvaar, Nr. 55; Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 55.

Coll. Tid. for 1819, S. 539—543 (med Motiver). — Islandsk: „Cancelli-Plakat um yfiryfirvalda myndugleika til að ákvarða kostnað í opinberum málum, nema laun málsfærslumanna", trykt i Udtog i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 134—135; Klausturpóst. 1820, S. 52—53 (med Anmærkning); jevnf. Klp. 1819, S. 180. 1819. 30. Juli.

Plakat, angaaende Overövrighedernes Bemyndigelse til at bestemme Omkostningerne i offentlige Sager, dog Sallarier undtagne.

Hans Majestæt Kongen har under 14. d. M. behaget allern. at resolvere:

„at det for Fremtiden ikke skal vedkomme Domstolene at bestemme Diætpengene til Actor og Defensor, eller de övrige Udgifter, som det paaligger den, der i en Justitssag dömmes til at betale Actionens Omkostninger, at udrede, hvilket derimod bliver at afgjöre af Övrigheden paa den i Forordningen af 5. April 1793[1] bestemte Maade. Herfra blive dog at undtage de Actor og Defensor tilkommende Sallarier, hvilke fremdeles, i Overeensstemmelse med Forordningen af 24. Oktober 1806, blive at bestemme ved Dom. [Endvidere er det allern. bifaldet, at saafremt det Tilfælde skulde indtræffe, at nogen Justitssag fra Bornholm skulde paaankes til höiere Ret blot for Sallariets Skyld, bliver en saadan Sag, uagtet Plakaten af 29. Juni 1813, at indstevne for den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjöbenhavn." — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse[2]. — Det kongelige Danske Cancellie den 30. Julii 1819.

---

[1]) M. Stephensen bemærker, at For. 5. April 1793 kan dog ikke hermed ansees for indfört i Island. Klausturpóst. 1820, S. 53 Anm.

[2]) Fra [udeladt i den af Landsoverretten i Island udgivne Samling.

1819. 4. August. **Forordning** for Danmark ang. **Skindödes Redning** m. v. Frederiksberg den 4. August 1819[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — I Klausturp. 1820, S. 71 Anm. antages den dog for at være ikke gjeldende for Island, og er derfor ikke optagen i den af Landsoverretten udgivne Samling af Forordninger m. v. vedkommende Island. Canc. Circ. 14. Oktbr. 1828 er ogsaa kun almindeligt. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 229—230 (1819, Nr. 1347). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 73—74; Schou XVIII, 320—322. Coll. Tid. for 1819, S. 553—558 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 69—71 med Anmærkning; jevnf. 1819, S. 180.

Forordning for Danmark, angaaende Forpligtelsen til at sörge for at frelse Skindöde og Andre, som ere i Livsfare.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi allern. have fundet for godt at anordne og befale, som fölger:

1) Da det baade efter Sagens Natur og ifölge Vore Loves Grundsætning maa ansees som en almindelig Borgerpligt for Enhver, der har Leilighed til at frelse Nogen, som er i Livsfare, at anvende de Midler, der i saa Henseende staae i hans Magt, saa skal det og i Særdeleshed paaligge Enhver, som bliver vaer at Nogen er sjunken i Vandet, uopholdeligen, enten selv, eller ved tilkaldt Hjelp, at foretage Alt, hvad Omstændighederne tillade, for at faae den Druknede optaget og de hensigtsmæssigste Redningsmidler anvendte, ligesom heller Ingen maa vægre sig for, ved saadan Leilighed at yde den Hjelp, hvortil han maatte være istand. — 2) Ligeledes skal det være en almindelig Pligt, at sörge for Hængtes hurtigste Nedtagelse og for de efter Omstændighederne muelige Redningsmidlers Anvendelse, og overhovedet for Enhvers Frelse, som paa nogen voldsom Maade findes beskadiget, eller formedelst andre

[1]) Canc. Circ. 14. Oktober 1828.

Omstændigheder er i hjelpelös Tilstand. — 3) Foruden at det, ifölge §§ 1 og 2, er Pligt, uopholdeligen at sörge for at faae den Druknede optaget af Vandet, eller den Hængte nedskaaren, samt at anvende forelöbige Hjelpemidler, skal det endvidere paaligge de Vedkommende snarest muligt at kalde en Læge til Hjelp, hvor Omstændighederne ikke ere saaledes beskafne, at de Vedkommende see sig istand til, uden saadan Hjelp, med Sikkerhed at redde den, som er i Fare. Ligeledes bör Tildragelsen strax anmeldes for Politiemesteren, eller paa Landet for Sognepræsten eller Sognefogden, hvis disse nærmere ere at finde, deels for at fornævnte Embedsmænd eller Betjente kunne, indtil Lægen kommer tilstede, sörge for den hensigtsmæssigste Behandling af den Paagjeldende, deels for at de kunne sættes i Stand til at foranstalte det Fornödne, hvis der er Anledning til at drage Nogen til Ansvar. — 4) Overtrædelse af foranförte Bud straffes i Almindelighed enten med Böder indtil 100 Rbdlr. Sölv, hvilke Böder tilfalde Districtets Fattigvæsen, eller med Fængsel paa Vand og Bröd i 5 eller nogle Gange 5 Dage, alt efter Sagens særdeles Omstændigheder. Dog kan höiere Straf anvendes paa dem, som, efter deres særdeles Stilling, fremfor Andre, vare pligtige at sörge for den Paagjeldendes Redning. I intet Tilfælde maa det tjene Overtræderen til nogen Undskyldning, at han har staaet i den vrange og uchristelige Mening, at det er vanærende at röre ved Personer, der paa voldsom Maade ere ombragte eller beskadigede, inden en Övrighedsperson eller Præst er tilkaldet. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 4. August 1819. 1819. 4. August.

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder, ang. **at Auctioner og Licitationer i kongelig Tjeneste forrettes uden Salarium.** Khavn den 7. 7. August.

1819. August 1819[1]. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 3301; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 2897. — Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1819, S. 584. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 263. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 124.

7. August.

Da Cancelliet har erfaret, at adskillige Retsbetjente ansee sig berettigede til at fordre Sallarium for Auctioner og Licitationer, den kongelige Tjeneste vedkommende; saa skulde man tjenstligst tilmelde (Tit.) til Bekjendtgjörelse for de under Deres Embedskreds henhörende Retsbetjente, at der, udenfor de Tilfælde, hvor Lovgivningen anderledes maatte have bestemt, for de ommeldte Forretninger ikke kan tilkomme dem Sallarium, men alene Godtgjörelse for hafte Udgifter. Det kongelige Danske Cancellie, den 7. August 1819.

11. August. **Forordning** for Danmark, ang. **Mulkten for unödig Trætte.** Frederiksberg den 11. August 1819[2]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 311b—312 (1819, Nr. 1394). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 75—76; Schou XVIII, 322—323. Coll. Tid. for 1819, S. 571—577 (med Motiver). — Islandsk: „Konúngleg tilskipan fyrir Danmörku, innihaldandi frekari ákvarðanir um bætur fyrir óþarfar þrætur", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 135—137; Klausturpóst. 1820, S. 72—74; jevnf. 1819, S. 180.

FORORDNING for Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Mulkten for unödig Trætte.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V. Ligesom der, med Hensyn til Vor Höiesteret, allerede ved Forord-

[1]) jevnf. Plak. 3. Juni 1842; kgl. Resol. 14. Juli 1847.

[2]) jevnf. Canc. Skriv. (til Rentek.) 28. August 1830.

ningen af 23. Januarii 1807[1] er gjort saadan nærmere Bestemmelse angaaende den ved Forordningen af 23. December 1735 bestemte Bod for unödig Trætte, at samme kan sættes i Forhold til enhver Sags særdeles Omstændigheder, saaledes have Vi nu, i samme Öiemed, fundet for godt at udgive en mere almindelig Anordning; hvorhos Vi tillige have fundet nogen Forandring hensigtsmæssig med Hensyn til de Tilfælde, hvori fornævnte Bod skal finde Sted. — Vi byde og befale derfor, som fölger:

1819. 11. August.

1) Mulkten for unödig Trætte skal for Fremtiden ikke ligefrem paalægges en Part, fordi han, efter Retfærdigheds Grundsætninger, maa dömmes til at erstatte sin Modpart Processens Omkostninger; men denne Straf skal kun finde Anvendelse, hvor det skjönnes, at en Part, uden nogen rimelig Grund, har anlagt Sag, eller sat sin Modpart i den Nödvendighed at anlægge Sag, eller han iövrigt har brugt kjendelige Udflugter for at forhale Sagen, eller at skille Modparten ved sin Ret; ligesom og den, der ei giver behörigt Möde ved den befalede Forligs-Mægling, bör erlægge hiin Mulkt ved förste Instants. — Iövrigt fölger det af sig selv, at naar det Forhold, hvorved Nogen paadrager sig Mulkt for unödig Trætte, ogsaa, fra andre Sider, efter Lovgivningen, fortjener Straf, bör den Paagjeldende ei forskaanes for denne videre Straf. — 2) Bemeldte Mulkt, der, som hidtil, tilfalder Justitskassen, skal, i Forhold til Forseelsens Beskaffenhed og Parternes Kaar, bestemmes til en Sum: ved Höiesteret af 40 til 200 Rbdlr., ved Overretterne samt Hof- og Stadsretten, saavelsom Söretten og Gjæsteretten i Kjöbenhavn, af 10 til 50 Rbdlr., og ved Underretterne i Almindelighed af 4 til 20 Rbdlr.,

[1]) „1817", Trykfeil i Qvart-Forr. og Original-Aftrykket, ligeledes Coll. Tid. (i selve Texten men rigtigt i Motiverne), samt i den islandske Landsoverrets Samling.

1819. alt i Sölv. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund.
11. August. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 11. August 1819.

27. August. **Cancellie-Plakat** angaaende **Jordemodervæsenet.** Khavn den 27. August 1819. — Denne „Plakat om en nærmere Bestemmelse i § 15 af Reglementet for Gjordemodervæsenet af 21. Novbr. 1810", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A., men maa dog ansees som ugjeldende. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 254 (1819, Nr. 1477[a]). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 79; Schou XVIII, 324. Colleg. Tid. 1819, S. 601—602 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 74, med Bemærkning: at det ligesom Reglement 21. Novbr. 1810 er ugjeldende i Island.

11. Septbr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Stiftamtmænd og Amtmænd i Danmark, ang. **Beregning af Auctions-Salair ved Salg af faste Eiendomme.** Khavn den 11. September 1819. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Island, og dets Indhold bemærket i Klausturp. 1820, S. 124, med Angivelse af Datum 11. August 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3774. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII, 7, 2. H., S. 293—294.

Da Cancelliet har erfaret, at adskillige Auctionsforvaltere under Kjöbesummen for faste Eiendomme tillige beregne Rigsbankheftelsen, Skatter, Afgifter og Tiendeforpligtelser, der paaahvile Eiendommene, saa skulde Cancelliet tjenstl. anmode (Tit.) om, behageligst at ville tilkjendegive samtlige Auctionsforvaltere under det Dem anbetroede Amt, at Skatter, Afgifter og andre enten efter Lov eller Contract paa en Eiendom som saadan hvilende Byrder, der umiddelbart gaae over paa Kjöberne, ikke kunne regnes med til den Kjöbesum, hvoraf Auctions-Salarium skal tages. Det kongel. Danske Cancellie den 11. Septbr. 1819.

Convention og **Declaration** ang. **den finantielle Opgjörelse med Norge, samt det danske Rigsvaabens Forandring,** m. v. Frederiksberg den 13. Septbr. 1819[1]. — Denne „Convention imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge, sluttet i Stokholm den 1. Septbr. 1819 og ratificeret paa Frederiksberg Slot den 13. samme Maaned", med vedföiet „Declaration" af den danske Gesandt Hans Krabbe, af 1. Septbr. 1819, om det danske Rigsvaabens Forandring — er ikke publiceret i Island. — Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1819, S. 811—827. Schou XVIII, 326—337. 1819. 13. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Optagelse af en Dreng i Dövstumme-Institutet.** Khavn den 14. Septbr. 1819. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1819, Nr. 2548. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 137. 14. Septbr.

Ved Skrivelse af 2. Oktbr. f. A. har Hr. Cfraad tilstillet dette Collegium en Ansögning, hvori Bonden Hendrik Johnsen af Rettarholt i Skagefjords Syssel anholder om, at hans dövstumme Sön, Paul Hendrichsen, maatte vorde optaget i det kgl. Dövstumme-Institut i Kjöbenhavn, samt at ham i saadan Henseende maatte forundes Understöttelse.

I Anledning heraf skulde Cancelliet herved tjenstl. tilmelde Hr. Cfraad til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Supplikanten, at naar bemeldte dövstumme Dreng kan besörges oversendt til Dövstumme-Institutet, forsynet med en forsvarlig Klædning, foruden den han ved Oversendelsen er iført, samt med 6 Stykker Linned, 3 Par Strömper og 1 Par Skoe, saa skal den aarlige Betaling for hans Underholdning i Institutet

[1] Canc. Circ. 20. Novbr. 1819.

1819. 14. Septbr. blive tilveiebragt her. Det kgl. Danske Cancellie den 14. Septbr. 1819[1].

20. Septbr. **Cancellie-Plakat** ang. **Qvartals-Coursen.** Khavn den 20. Septbr. 1819. — Denne Plakat, der skulde være gjeldende for Island fra 1. Januar til 30. Juni 1820 (Plak. 11. Mai 1819), er först publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Dep. Registr. XX, 280b—281 (1819, Nr. 1603a). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 82; Schou XVIII, 341. Colleg. Tid. for 1819, S. 665.

Plakat angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1819.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April f. A. til Qvartals-Coursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedlerne i Oktober, November og December Maaneder d. A. skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt til 262½ mod 100 Species eller 200 Rigsbankdaler Sölv, saa at fölgelig 1 Rbdlr. Sölv, i alle foranförte Tilfælde, kan betales med 1 Rbdlr. 30 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kongel. Danske Cancellie den 20. September 1819.

21. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Islands Stift, ang. **Indsendelse af Regnskaber for**

---

[1]) s. D. Skrivelse af samme Indhold til Biskoppen over Island „til Underretning"; ligeledes til Institutets Forstander, Professor Castberg, med Anmodning om at indberette til Cancelliet naar den ommeldte Dövstumme ankommer til Institutet. Canc. 1. Depart. Brevb. sst.

Sportler og Retsgebyrer til Justitsfondet. Khavn den 21. Septbr. 1819[1]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3924. — **Uddrag.** 1819. 21. Septbr.

Fra Regnskabsföreren for Justitsfondet har dette Collegium modtaget Fortegnelse over de uindkomne Qvartals-Extracter og Qvitteringer, samt General-Regnskaber over Justitsfondets Tilgodekommende af Sportler og Retsgebyrer, hvoraf erfares, at fra Islands Sydamt ere fölgende udeblevne: . . . .

Ved herom at underrrette Hr. Stiftamtmand, maa man tjenstl. anmode Dem om, at paalægge de Vedkommende inden 4 Uger fra denne Resolutions Bekjendtgjörelse, at indsende hertil de saaledes manglende Regnskaber, Extracter og Qvitteringer, og hvis det ikke for Dem godtgjöres, at det Hele er bragt i Rigtighed til den foreskrevne Tid, da at paalægge dem en daglig Mulkt af 1 Rbd. Sölv, som ugentlig inddrives, efter en Uges Forlöb fordobbles og hertil indsendes. Det kgl. Danske Cancellie den 21. Septbr. 1819[2].

Cancellie-Circulaire til samtlige Biskopper i Danmark, ang. **Indsendelse af aarlige Beretninger om dödfödte Börn.** Khavn den 21. Septbr. 1819. 21. Septbr. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Biskoppen over Island, og bekjendtgjort i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1819, Nr. 2595b; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3474, og 3. Depart. Brevb 1819, Nr. 3881c. — Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 307–309 (med begge de vedföiede Schemata). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 137—138 (uden Schemata).

For at Öiemedet af de aarlige Beretninger om död-

[1]) Canc. Skriv. 13. Mai 1820.

[2]) Canc. Skriv. af samme Indhold til Amtmanden over Vester-Amtet dat. 18. Septbr. 1819 (Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3867); samt Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet s. D. (Brevb. sst. Nr. 3866).

1819. fødte Börn, nemlig at erholde Underretning om Antallet
21. Septbr. af de i Aarets Löb dödfödte Börn, og tillige at erfare Gjordemödrenes Forhold i Udövelsen af deres Kunst, kan opnaaes, er det anseet nödvendigt, at en större Orden end hidtil iagttages, baade ved Afgivelsen af Anmeldelserne og Indsendelsen af samme til vedkommende Physikus. Til den Ende maa Cancelliet herved tjenstl. anmode Deres Höiærv. om:

1) at De behageligen ville paalægge samtlige Præster i Deres Bispedömme, inden hvert Aars Februarii Maaneds Udgang, at indsende Gjordemödrenes Anmeldelser, eller, ifald ingen dödfödte Börns Födsler ere indtrufne, dog alligevel Anmeldelse herom til Amtsprovsten, som da haver at forfatte en General-Optegnelse efter det herhos vedlagte Schema, Litr. A, og at tilstille vedkommende Physikus samme. — 2) at De vil meddele Physikus en Afskrift af den General-Tabel over Födte og Döde, som De aarligen tilstiller dette Collegium, for at Physikus kunde blive sat istand til at kunne nöiagtigen besvare de Spörgsmaal, som i de befalede aarlige Medicinal-Beretninger ere Physici paalagte at besvare, angaaende Mortaliteten i deres Embeds-Distrikt m. m. — Det bemærkes derhos, at man har anmodet Amtmændene om at tilholde samtlige Physici, inden hvert Aars Martii Maaneds Udgang at tilstille vedkommende Biskop en General-Tabel, efter det ligeledes vedlagte Schema, Litr. B, hvilken Tabel, uden at de specielle Anmeldelser behöve at medfölge, Biskoppen haver at indsende til dette Collegium, for herfra at vorde det kongelige Sundheds-Collegium tilstillet. — Det kongelige Danske Cancellie den 21. Septbr. 1819.

[Schema.] 1819.

21. Septbr.

Litr. A.

Indberetning om Dödfödte i N. N. Amt for Aaret N. N.

Herred	Sogn	De Dödfödte		Vedtegning
		Drenge	Piger	

Litr. B.

Sogn	Aborteringer		Alt for tidlige		Fuldbaarne Dödfödte										Total-Summa af Dödfödte i ethvert Sogn			Mödrene, hvor ofte forhen födt Dödfödte
					Med Tegn til Forraadnelse		Efter Operationen				Efter naturlige Födsler		Levet nogen Tid efter Födslen					
							Instrum.		Vending									
	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Drenge	Piger	Tilsam.	

Cancellie - Circulaire til samtlige Amtmænd i Danmark, ang. **aarlige Beretninger om dödfödte Börn.** Khavn den 21. September 1819. — 21. Septbr.

Dette Circulaire er ligeledes sendt til Island og dets Indhold bemærket i Klausturpóst. 1820, S. 137—138. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3473; jevnf. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3881b. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 310.

For at Öiemedet af de aarlige Beretninger om dödfödte Börn, nemlig at erholde Underretning om Antallet af de i Aarets Löb dödfödte Börn, og tillige at erfare Gjordemödrenes Forhold i Udövelsen af deres Kunst,

1819. kan opnaaes, er det anseet nödvendigt, at en större
21. Septbr. Orden end hidtil iagttages baade ved Afgivelsen af Anmeldelserne og Indsendelsen af samme til vedkommende Physikus.

Ligesom Cancelliet til den Ende ved Circulaire af D. D. har tilskrevet samtlige Biskopper i Danmark saaledes, som vedlagte Exemplar udviser, saaledes maa man ogsaa herved tjenstl. anmode (Tit.) om, behageligen at ville paalægge vedkommende Physici i Deres Amt, inden hvert Aars Martii Maaneds Udgang at tilstille Biskoppen en General-Tabel efter det herhos vedlagte Schema, Litr. B; hvilken Tabel Biskoppen igjen hertil indsender, for at vorde det kongelige Sundheds-Collegium tilstillet. — Det kongelige Danske Cancellie den 21. Septbr. 1819.

27. Septbr. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Oversendelse af Böger til Bessastad Skole.** Khavn den 27. Septbr. 1819. — Univ. Dir. Brevb. 1819, Nr. 996.

Ligesom Directionen under 22. April d. A. afsendte til Stiftsövrigheden en Kasse med Skoleböger for Disciple i Bessestad lærde Skole, med Anmodning, at det maatte overdrages en af Skolens Lærere at forestaae Bögernes Udsalg m. m., saaledes har man nu endvidere afsendt en Bogkasse, indeholdende de paa hosfölgende Liste anförte Skoleböger, hvilke Stiftsövrigheden ligeledes ville behage at tilstille den ommeldte Lærer, for af ham at besörges udsolgte til Disciple paa samme Maade, som de forhen oversendte, nemlig imod den i sidste Rubrik ansatte Priis, og saaledes, at Stiftsövrigheden bemyndiges til at nedsætte Prisen end mere for de fattige Disciple, eller endog at tilstaae enkelte af de mest Trængende Bögerne uden nogen Betaling. — Denne Skrivelses Indhold har Directionen under Dags

Datum tilmeldet Skolens förste Lærer, Lector Johnsen. Den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 27. Septbr. 1819[1]. 1819. 27. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Conferentsraad, Justitiarius Magnus Stephensen, ang. **den Landoplysnings-Selskabet tilstaaede Fragtfrihed med Postskibet.** Khavn den 28. Septbr. 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1042. 28. Septbr.

Den ved Rentekammerets Skrivelse af 25. August 1795 til afdöde Stiftamtm. Stephansen det kgl. islandske Landoplysnings-Selskab bevilgede Fragtfrihed med Falkeskibet og med Postskibet, naar disse herfra til Island afsendes, er Selskabet endnu forbeholden og kan afbenyttes, naar der paa Selskabets Vegne i ethvert enkelt Tilfælde indgives Forklaring over hvad Slags og hvormeget Gods for Selskabets Regning önskes oversendt til Island. Men at godtgjöre Noget fordi Selskabet i nogen Tid ikke har eller kunde benytte sig af denne Leilighed, deri har Kammeret ikke Anledning til at indlade sig. Hvilket vi, i Anledning af Hr. Conferentsr. behagelige Skrivelse af 3. August sidstl., om at forundes Godtgjörelse for den af Selskabet ikke afbenyttede Fragtfrihed under sidste Krig m. m., ikke undlade herved tjenstl. at melde til Svar og Efterretning. Rentekammeret den 28. Septbr. 1819[2].

---

[1] s. D. Skrivelse af samme Indhold til Lector Theol. Johnsen, med vedföiet Fortegnelse over de sendte Böger og disses Priis. Copieb. sst. Nr. 997.

[2] ved Rentek. Skriv. s. D. til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Moltke, meddeles Underretning om ovennævnte Andragende, som gik ud paa, at Landoplysnings-Selskabet maatte for den bevilgede, men under sidste Krig ikke afbenyttede, Fragtfrihed med Falkeskibet og Postskibet, forundes en passende Gratification og for Eftertiden 60 Rbd.

1819. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmand og constitueret Stiftamtmand Moltke, samt Biskop Vidalin, ang. **Capitelstaxternes Indretning.** Khavn den 2. Oktober 1819. — Original i Bispe-Archivet i Island Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1050.
2. Oktbr.

P. M. Efter at have gjennemgaaet de her til Kammeret indsendte Capitulstaxter for hele Island for Aarene 1818 og 1819, og overveiet, hvad i den Anledning er forestilt om mödende Vanskeligheder, befindes, at det: 1) vil være nödvendigt, at der bestemmes og ved Lovbud sanctioneres, hvad Öre eller hvilke Varer der blive Gjenstand for enhver Ydelse især, til derefter, i Mangel af Præstation in natura, at betales med Penge efter Capitulstaxterne; — og 2) at see de Uovereensstemmelser hævede, som der findes imellem de for Landets 3 Amter sættende forskjellige Capitulstaxter. — [Hvad ved Revisionen er faldet at erindre, saavel ved de allerede indkomne Capitulstaxter for Aarene 1818 og 1819, som i Hensigt til i hvad Öre enhver Afgift kunde blive at svare, vil Hr. Amtm. og Deres Höiærv. behageligen erfare af hosfölgende Bemærkninger[1]. Og anmodes Hr. Amtm. og Deres Höiærv., efter fælles Overlæg, derom at meddele os Deres gode Betænkninger, for derefter at overveie hvad videre Foranstaltninger blive at föie. Rentekammeret den 2. Oktober 1819[2].

Sölv aarligen, og tilstilles Amtmanden Udskrift af den ovenanförte Skrivelse. Copieb. sst. Nr. 1043.

[1]) saaledes fra [i Originalen, men i Rentekammerets originale Concept og Copiebog lyder denne Passus som fölger: „Hvorledes man her i Hensigt til Örenes Bestemmelse forestiller sig Sagen, vil behagelig erfares af hosfölgende Anmærkninger, saavel som de Uovereensstemmelser, som findes i Amternes forskjellige Taxter".

[2]) ligelydende Skrivelser (kun at Biskoppen ikke nævnes) til begge Amtmændene s. D. Copieb. sst. 1051—1052.

[Bilag.] 1819.
2. Oktbr.

Anmærkninger i Anledning af de indkomne Capitulstaxter for Aarene 1818 og 1819.

1. I Hensigt til at bestemme, hvad Öre eller hvilke Vare der bör være Gjenstand for enhver Ydelse.

Anledningen hertil er, at man har seet at der er og kan være ulige Meninger om, at antage hvad Middel-Alen der bör gjelde for enhver Ydelse, saaledes om pr. Exempel skal til Skatternes Ydelse antages den totale Middelalen, som falder efter samtlige Capitulstaxtens Species, eller hvilke; hvilke Betænkeligheder og maae antages at möde ved alle andre Præstationer. Specielt bliver derfor at tage i Overveielse:

A) *Landskylden.* Naar ved Fæstet udtrykkelig er bestemt et bestemt Öre at skal ydes, forstaaer det sig selv, at naar Natural-Produkten ikke ydes, bliver det at erlægge i Penge med det Belöb, som denne Natural-Produkt er sat for i Capitulstaxten; saaledes i Södistrikterne, hvor Fiske er bestemt at skal svares, naar en vis Gading er benævnt, efter denne Gadings Priis i Capitulstaxt, hvor derimod Fisk i Almindelighed er betinget, Middelalen efter samtlige paa Fiskesorter satte Taxt, saasom Medium af Priserne paa Klipfisk, Platfisk, Titlinger, Kuller og Havkalvstran.

I Oplandet, hvor Landskylden ydes i Fridt, naar et bestemt Species er accorderet, da dettes i Taxten satte Værdie, men hvor et Genus er sat, saasom Uld, da Middelprisen mellem hvid og meleret Uld. Hvor derimod hverken Genus eller Species er bestemt, Middelprisen af samtlige Lovöres Species, være sig Creature, Uld, Smör og Talg, Fabrikata, Skindvare, Eder-dun, Fuglefjædre og Fjeldgræs, med mindre et eller andet Species, formedelst det Locale, blev at undtage.

B) om *Tienden.* Fastegods-Tienden, da som den efter Tiende-Statutet skal være 1/100 Deel af Værdien, saa bliver det 1/6 af den Dyrhed Jorden staaer for,

1819. 2. Oktbr. og efter sin Natur bör erlægges af Eieren. Reglen for, i eller efter hvad Öre der i Penge bör svares, formenes at bör blive den samme som Landskylden svares, som Criterium paa, om det er Sö- eller Oplands-Distrikt. — Lösegods-Tienden angaaende, da sees ikke rettere end, da det paaligger Repstyrerne at lade sig opgive de Formue-Species hvoraf skal svares, saa maatte vel her antages Middelalen af samtlige saaledes opgivne Species, være sig Ko, Hest, Faar, Beder, Baad eller Penge, pr. Exempel i Forhold til 1/100 Deel svares af Værdie, kom da en Ko til at staae for 1 1/5 Alen, Hesten 1 1/5, Malkefaaret 1/5, gamle Beder 1/5, 1 Aars Beder 1/10, Baaden 1 1/5 og 40 Rbd. Penge 1 1/5 Alen til Ydelse i Penge, i Mangel af Natural Præstation, efter den paa disse Species i Taxten satte Værdie.

C) *Skatten.* Den skal efter Lovens Bud ydes i Oxehuder, alle Slags Skindvare og Uld; altsaa formenes at han bör i Mangel af Præstation i Natural-Produkt svare efter Værdien paa Middelalen af disse Species.

D) *Gjevtolden* er ved Reskr. af 20. April 1690 (*rett.* 1619) befalet at skal svares i samme Öre som Lösöre-Tienden, altsaa bliver her at anvende hvad ved Ydelsen af Lösöre-Tienden er sagt.

E) *Laugmandstolden* er egentlig paabuden i Penge, og Ydelsen i Natural-Produkter er kuns indfört fordi Natural-Produkterne stode efter forrige uforandrede Handelspriser i lige Forhold med Penge, altsaa formenes at denne Ydelse ikke bliver Gjenstand for Capitulstaxterne.

F) *Lysetolden* er efter sit Formaal paabuden til Kirkernes Belysning, og derfor bestemt i Talg; hvor derfor denne ikke ydes in natura, bör den formentlig i Penge betales med den paa Talgen i Capitulstaxterne sættende Værdie.

G) af lige Natur med Laugmandstolden synes *Dagværk* og *Lammefoder*, og altsaa ikke at blive Gjenstand for Capitulstaxterne.

H) om *Qvildeleierne* er tilforn corresponderet med 1819.
samtlige Amtmænd, og handlet ved de i den Anledning 2. Oktbr.
dem tilstillede Schemata, men herom er ikke talt Noget i de satte Taxter for Aarene 1818 og 1819. Efter Loven skal i Leie af 1 Qvilde svares 2 Föringer eller 20 Pd. Smör, saaledes synes vel, at i Mangel af Natural-Præstation skulde samme Værdie svares i Penge, efter den paa Smörret i Capitulstaxterne satte Værdie, men da Amtmand Thorarensen har yttret, at skjöndt Loven kuns befalede 12 Alen af 1 Qvilde, var dog usus bleven, at af et Koqvilde, som dyrere end et Faarqvilde, blev svaret 20 Alen, saa vil det formentlig være fornödent at der bestemmes, om der skal gjöres Forskjel paa et Ko- imod et Faarqvilde, og en Bestemmelse herfor i Capitulstaxten. Herom er vel tilforn begjært Betænkning, men udebleven.

I) Endelig er at mærke, at i Hensigt til Pengevæsenets Foranderlighed formenes, at Taxten bliver at sætte i Sölv, efter den Qvartals-Cours som gjelder paa den Tid Taxten sættes, og at ydes efter den Qvartals-Cours, som gjelder til Forfaldstiden, [forsaavidt vedkommende Ydere ikke maatte vælge at betale med Rede-Sölv [1].

2. I Hensigt til Differencerne mellem Amternes forskjellige Capitulstaxter, og hvorom önskes nærmere Betænkninger, da ere de fölgende (nemlig at fölge Taxterne pro 1818):

1) I Taxten pro 1818 er vel anfört *Faar*, som have malket, til 6 Rbd. 75 Sk. Værdie, men ikke evaluerede til Capitulstaxt; derimod ere de i Taxten for Vester-Amtet evaluerede pr. 12 Stkr. til et Hundrede, og for Nordre-Amtet pr. 10 Stkr. til et Hundrede.

2) *Vanterne* ere i Sönder-Amts-Taxterne evaluerede

---

[1]) fra [tilföiet i Originalen, men findes ikke i Concepten eller Copiebogen.

1819. pr. 180 Par til Hundrede, men i Vestre- og Nordre-
2. Oktbr. Amtet pr. 120 Par.

3) Haspegarnets Priis er vel for Söndre- og Vestre-Amtet anfört, men ikke evaluerede til Hundreder; derimod for Nordre-Amtet pr. 30 Pd. til Hundrede.

4) Naar undtages Studeskind, er det samme at sige om samtlige övrige Skindvare, Ederdun, Fuglefjeder og Fjeldgræs for Söndre- og Vestre-Amtet, derimod ere de saaledes evaluerede til Hundreder i Taxten for Nordre-Amtet:

10 Pd. Koskind	pr. 60 Pd.	til	Hundr.
10 — Hesteskind	- 60 —	-	do.
10 — gamle Bedeskind	- 80 —	-	do.
10 — Faareskind og 1 Aars Bede-Skind	- 120 —	-	do.
10 — Sælhundeskind	- 60 —	-	do.
1 Lammeskind	- 240 Stkr.	-	do.
Ederduun, renset	- 6 Pd.	-	do.
— urenset	- 40 —	-	do.
10 Pd. Fuglefjedre	- 120 —	-	do.
10 — Fjeldgræs	- 480 —	-	do.

5) I Söndre-Amts Capitulstaxt for 1818 er Trannen evalueret pr. 1¼ Tde til Hundr., men i Taxterne for de tvende andre Amter pr. 1 Tde til Hundrede.

6) Fölgende Fabrikata ere aldeles udeladte af Taxten for Söndre- og Vestre-Amtet, men i Taxten for Nordre-Amtet deres Værdie saaledes evaluerede:

Doppeltbaands-Hoser	pr. 30 Par	til	Hundr.
Enkeltbaands Nattröier	- 20 Stkr.	-	do.
Doppeltbaands do.	- 15 —	-	do.
Vadmel	- 120 Alen	-	do.
Eneskjefte	- 120 —	-	do.

7) *Hoppen*, er i Taxterne for Söndre- og Vestre-Amterne evalueret efter 1⅓, men i Taxten for Nordre-Amtet efter 1¼.

Specielt er at anmærke: Taxten for Östre-Skaptefjelds Syssel differerer fra Taxten for det övrige Söndre-

Amt deri, at Vanter ere aldeles udeladte, saavel som 1819.
under Fisken: Klipfisk, og under Trannen: Havkalstran. 2. Oktbr.

Cancellie-Skrivelse til de Deputerede for Finantserne, ang. **Udgivelse af Knytlinga Saga** m. v. Khavn den 2. Oktober 1819. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1819, Nr. 2696. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 315—316 (under Resolutionens Datum: 25. Septbr. 1819). 2. Oktbr.

P. M. Hans Majt. har allern. paalagt Cancelliet, allerund. at forelægge et Andragende fra Etatsraad Thorlacius og Justitsraad Werlauff, om at maatte med kongelig Understöttelse udgive Knytlínga saga, med flere islandske Skrifter til den danske Kongehistorie, og Scriptores rerum Danicarum, naar Cancelliet först fra disse Mænd havde indhentet en omtrentlig Beregning, hvad Sum der ialt vil medgaae til det foreslaaede nye Oplag af Knytlínga saga, samt Fortsættelsen af Scriptores rerum Danicarum.

Den Beregning Cancelliet, ifölge heraf, indhentede, gik ud paa, at, naar Oplaget af förstnævnte Værk anslaaes til 320 Exemplarer, antages Udgiften til Papiir og til Trykkerlön at ville, med et rundt Tal, i 8 Aar, fra 1821 incl., udgjöre aarlig 600 Rbd. r. S. eller 300 Specier; og det hele Værk vil saaledes komme til at koste 4800 Rbd. r. S. eller 2400 Specier. — Det andet Værk, hvoraf 7 Bind ere trykte, skulle fuldföres i 15 Aar med 3 nye Bind, som ville medtage hvert en Tid af 5 Aar, og naar Oplaget ansættes til 500 Exemplarer, formenes, at den aarligen til Trykningen behövende Sum kan anslaaes til 400 Rbd. r. S. eller 200 Specier; hvert Bind vil altsaa koste 1000 Specier, og 3 Bind ialt 3000 Specier i Löbet af 15 Aar; ved hvilken Beregning er taget Hensyn til, at en Sum fra 50 til 100 Rbd. r. S. aarlig vil indkomme ved Salg af den danske og norske Kongehistorie og af de foregaaende 7 Bind af Scriptores rerum Danicarum.

1819. 2. Oktbr. Det Hele, som de omhandlede 2 Værker ville udfordre, er altsaa:

Knytlínga saga, i Löbet af Aarene 1821—1828	2400 Specier.
Scriptores rerum Danicarum i Aarene 1829—1843	3000 —
Ialt i 23 Aar . . .	5400 Specier.

Tillige have de nævnte tvende Mænd anholdt om, at den dem ved kongelig Resol. af 4. Oktober 1811[1] tilstaaede aarlige Understöttelse, som i indeværende Aar er udlöben, maatte fremdeles tilstaaes dem, saalænge de arbeide paa disse Værker, om hvis Fremskriden de aarligen ville indsende Beretning til dette Collegium. — Og efter at Cancelliet allerund. har nedlagt den befalede Forestilling, har det behaget Hans Majt. under 25. f. M. allern. allern. at resolvere saaledes:

„Vi tillade allern., at Professorerne ved Kjöbenhavns Universitet, Etatsraad B. Thorlacius, Ridder af af Dannebrogen, og Justitsraad E. C. Werlauff, fremdeles maae beholde den dem ved Vor allerhöieste Resolution af 4. Oktober 1811 tillagte aarlige Understöttelse af 300 Rbd. Sölv for den förste og 250 Rbd. Sölv for den sidste, imod at de, i Overeensstemmelse med deres Forslag, i Aarene 1820 til 1828 tilendebringe Knytlínga saga, og i Aarene 1829 til 1843 Scriptores rerum Danicarum, samt i dette Tidsrum ved hvert Aars Udgang indgive Beretning til Cancelliet om disse Værkers Fremskridt; derhos bemyndige Vi allern. Vort Cancellie til at brevvexle med Finants-Deputationen angaaende Udredelsen af forbemeldte aarlige Honoraria, saavel som af Trykning s-Omkostningerne til fornævnte tvende Værker, af Vor Kasse."

[1]) ved denne Resolution fritages Geheime-Archivar Thorkelin fra Arbeidet ved Udgaven af Snorre Sturluson, og Professorerne Thorlacius og Werlauff bevilges i 8 Aar respective 300 og 250 Rd. til dette Arbeides Fortsættelse. Canc. 1. Depart. Brevb. 1811, Nr 2238, 2274 og 2275.

Hvilken allerhöieste Resolution hermed tjenstl. tilmeldes de Hrr. Deputerede for Finantserne til behagelig Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 2. Oktober 1819[1]. 1819. 2. Oktbr.

Rentekammer-Circulaire til den constituerede Stiftamtmand og Amtmændene i Island, ang. **Udbetaling af Gager og Pensioner i Rede Sölv.** Khavn den 5. Oktbr. 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1083. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 138. 5. Oktbr.

Herfra er Landfoged Thorgrimsen under D. D. tilkjendegivet, at alle i Sölvværdie bestemte Gager og Pensioner, som udredes af Islands Jordebogskasse, blive fra 1. Julii sidstl. og indtil videre at udbetales i Rigsbankpenge rede Sölv. Hvilket herved tjenstl. communiceres Hr. Amtm. til Efterretning og videre behagelig Bekjendtgjörelse for de Vedkommende i det Dem allern. betroede Amt. Rentekammeret den 5. Oktbr. 1819[2].

Rentekammer-Circulaire til den constituerede Stiftamtmand og Amtmand i Sönder-Amtet, Moltke, ang. **Indberetninger om de gangbare Markedspriser.** Khavn den 5. Oktober 1819. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1074. 5. Oktbr.

Under 28. Septbr. 1816 blev Stiftet herfra communiceret hvad alvorlig Ordre samtlige Sysselmænd var tillagt, om, hvert Efteraar, ved at indsende de dem derover tilstillede Schemata, [at] give Beretninger over de om Sommeren gangbare Markedspriser, med videre.

---

[1]) s. D. Communication til Professorerne Thorlacius og Werlauff. Canc. Brevb. sst.

[2]) Ordre til Landfogden S. Thorgrimsen s. D. Copieb. sst. Nr. 1082.

1819. 5. Oktbr. Ikke desmindre ere saadanne Beretninger udeblevne fra Sysselmændene, især i indeværende Aar. Hr. Amtm. anmodes derfor tjenstl. herom at tillægge dem alvorlige Erindringer, samt derhos at tilkjendegive de Sysselmænd som det kan vedkomme, at det, i Tilfælde at et Skib expederes directe fra Island til fremmede Steder, ikke er nok at de opgive Skibets Drægtighed, men tillige Qvantitet og Qvalitet af de dermed udskibede Vare. Ligeledes maa vi anmode Hr. Amtm. om, at föie de kraftigste Foranstaltninger til, at Hr. Amtm. kan blive i Stand til hvert Aars Efterhöst at kunne indsende de befalede Tabeller. Rentekammeret den 5. Oktbr. 1819[1].

5. Oktbr. **Cancellie - Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Regler for Inddragelsen af Rigsbankens Sedler i Island.** Khavn den 5. Oktober 1819. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 4140. Fogtm. VII. 7, 2. H., S. 321.

Directionen for Nationalbanken i Kjöbenhavn har i Skrivelse til Cancelliet yttret, at ifölge de for Island gjældende Anordninger kunne ingen andre Penge-Repræsentativer sammesteds ansees som lovgyldigt Betalingsmiddel, end de, der vare forsynede med den foreskrevne islandske Paategning, hvilken alene er sat paa 5 og 1 Rbdlrs. Sedler. Paa Grund heraf kunde maaskee antages, at det var unödvendigt, at den kongelige Befaling af 9. Julii d. A., hvorved 100 og 50 Rbdlr. Sedlerne, samt de af Rigsbanken i det danske Sprog udstædte An-

[1]) Skrivelse s. D. af samme Indhold til Amtmanden i Vester-Amtet, hvor Sysselmændene „i Almindelighed" havde viist sig „efterladne" i at sende de nævnte Indberetninger. — Ligeledes af samme Indhold til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, hvorfra man „nu og da" havde manglet denne Beretning „fra en eller anden Sysselmand". Copieb. sst. Nr. 1075—1076.

viisninger indkaldes, blev bekjendtgjort i Island; men da det dog var mueligt, at nogle af disse Slags Sedler eller Anviisninger ved Handelen vare komne dertil, anseer bemeldte Direction det dog for tjenligt, om Bekjendtgjörelsen af hiin Anordning der kunde finde Sted, og Vedkommende sikkres for Tab. Da imidlertid det Varsel af 6 Maaneder, som i ovennævnte allerhöieste Befaling er fastsat for Indkaldelsen i Danmark, udlöber den 19. Februar 1820, og det er umuligt for Ihændehaverne af bemeldte Sedler og Anviisninger i Island til den Tid at faae dem vexlede her, saa ansees det vel rigtigt, at en længere Frist tilstaaes, men derhos tillige nödvendigt, at nogle nærmere Bestemmelser fastsættes, til at betrygge Banken for, at der ved denne Prolongation ikke skal finde nogen Misbrug Sted, i hvilken Anledning Cancelliet, ved at lade fölge et Antal Exemplarer af den kongelige Bekjendtgjörelse af 9. Julii d. A., for snarest mueligt at bekjendtgjöres, saavel ved Thingene som fra Prædikestolene, tjenstl. skulde tilmelde (Tit.) fölgende Regler, som skulle iagttages ved Indlösningen:

1819. 5. Oktbr.

1) Enhver, der i Island er i Besiddelse af nogen af Rigsbanken udstedt 100 eller 50 Rbd. Seddel, eller af nogen af Rigsbankens Anviisninger, bör inden 8 Ugers Forlöb, efter at den kongelige Befaling af 9. Julii d. A. er bekjendtgjort i den Jurisdiction, hvorunder han hörer, forevise saadan Seddel eller Anviisning for sin nærmeste Övrighed. — 2) Övrigheden bör da paa enhver saadan Seddel eller Anviisning under sin Haand give den fornödne Paategning om, at samme er ham foreviist inden det foreskrevne Tidsrums Udlöb. — 3) Övrigheden bör over de saaledes foreviste Sedler og Anviisninger holde en Designation, hvori de anföres ved Nummer og Störrelse. — 4) Bemeldte Designation bör sluttes, saasnart de 8 Uger ere forlöbne, og Övrigheden indsender da samme, forsynet med Navns Underskrift,

1819. ufortövet til vedkommende Amtmand, som igjen tilstiller 5. Oktbr. Stiftamtmanden samme, fra hvilken Embedsmand samtlige disse Fortegnelser derefter blive at tilsende Directionen for Nationalbanken. — 5) Enhver Seddel eller Anviisning, der er forsynet med Övrighedens Paategning og indfört i de forommeldte Fortegnelser, kan erholdes vexlet i Banken i Kjöbenhavn, naar Ihændehaveren melder sig med den sammesteds inden Udgangen af næstkommende Aar 1820. — 6) I de Districter, hvor ingen Sedler eller Anviisninger anbydes til Paategning, indberetter dog Övrigheden til vedkommende Amtmand, at ingen Sedler eller Anviisninger ere foreviste, ligesom og Amtmanden maa attestere, at ingen under ham sorterende Övrighed har efterladt at sende den fornödne Efterretning. Det kongel. Danske Cancellie den 5. Oktober 1819 [1].

6. Oktbr. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Straf for Overtrædelse af Qvarantaine-Forordningen.** Khavn den 6. Oktbr. 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 17. Januar 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 289 (1819, Nr. 1696). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 101—102; Schou XVIII, 345. Colleg. Tid. for 1819, S. 683—685 (med Motiver, og henfört til Datum 8. Oktbr. — i Registeret 6. Oktbr.). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 74.

Plakat for Danmark, betræffende Straf for Overtrædelse af Bestemmelserne i Qvarantaine-Forordningen

---

[1]) s. D. Canc. Skriv. til Directionen for Nationalbanken, at Collegiet, som ganske bifalder de af Directionen foreslaaede Regler for Seddel-Indlösningen i Island, har under D. D. skrevet derom til Amtmændene i Island saaledes som i foranstaaende Circulaire er anfört. Canc. 3. Dep. Brevb. 1819, Nr. 4141*.

af 8. Februar 1805, angaaende Landsætning fra Skibe, som komme fra umistænkelige Steder. 1819. 6. Oktbr.

Paa Cancelliets allerund. Forestilling har det behaget Hans Majestæt under 22. f. M. allern. at resolvere:

„at Overtrædelser af de i Forordningen om Qvarantainevæsenet af 8. Februar 1805 fastsatte Bestemmelser i Henseende til Landing eller Landsætning fra Skibe, der komme fra umistænkelige Steder, herefter skulle straffes med Böder fra 25 til 100 Rbdlr. Sölv."

Hvilken allerhöieste Resolution herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. Det kongelige Danske Cancellie den 6. Oktbr. 1819.

Forordning for Danmark, ang. **Forandring i Retspleien i offentlige Sager.** Frederiksberg den 13. Oktbr. 1819[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 293b—294 (1819, Nr. 1722). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 102—104. Schou XVIII, 345—347. Coll. Tid. for 1819, S. 715—729 (med Motiver). — Islandsk: „Konúngleg tilskipan fyrir Danmörku, viðvíkjandi breytíngu á réttarmeðferð þeirra mála, sem að opinberri ráðstöfun höfðast gegn laga-afbrotamönnum", trykt i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 137—139; — Klausturpóst. 1820, S. 89—91. 13. Oktbr.

Forordning for Danmark, angaaende Forandring i Retspleien i de Sager, som efter offentlig Foranstaltning anlægges mod Lovens Overtrædere.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, for end ydermere at fremme den hurtige Rettens Pleie, som bör finde Sted i de Sager, der, efter offentlig Foranstaltning,

[1]) jevnf. For. 24. Januar 1838.

1819. anlægges mod Lovens Overtrædere, allern. ville have
13. Oktbr. fastsat, ligesom Vi og hermed befale Fölgende:

1) Ligesom det, efter Forordning 3. Junii 1796 § 25, paaligger Dommeren at afholde de der omhandlede Undersögelsesforhörer, saa skal det og, naar ikke alle til Sagens Paakjendelse fornödne Oplysninger ved saadant Forhör ere tilveiebragte, være Dommerens Pligt, uagtet Actor og Defensor ere udnævnte, ene, og uden disses Overværelse, at fortsætte Sagens Undersögelse, ved yderligere at afhöre den Anklagede eller andre Personer, af hvilke Oplysning i Sagen kan faaes, og det om end disse skulle beedige deres Forklaringer. Dog bör der, naar Eed skal aflægges, beskikkes et Forsvar til at varetage den Anklagedes Ret, saafremt denne er hæftet under en Jurisdiction, der er saa langt borte fra det Sted, hvor Vidnet föres, at han ei beqvemmelig derved kan fremstilles. — 2) Actor og Defensor fritages imidlertid ikke herved for den Pligt, der, efter de gjeldende Anordninger, paaligger dem, at vaage for Sagens behörige Oplysning; men forsaavidt den manglende Oplysning skal erhverves ved yderligere Forhör, bör de blot derom henvende sig til Dommeren, som, hvis han finder sligt Forhör nödvendigt, haver at forholde sig efter § 1. — 3) Da det baade efter Sagens Natur og Grundsætningerne i Plakaten af 28. Marts 1800 er overflödigt, naar den Anklagede selv har tilstaaet det, hvorfor han sigtes, at de Deponentere, hvis Forklaringer stemme med hans Tilstaaelse, beedige samme, saa bör Deponenterne i saadanne Tilfælde ei kaldes til Eeds Aflæggelse. Dog forstaaer det sig selv, at dette ikke er anvendeligt hvis Depositionerne indeholde nogen for Sagens Udfald vigtig Omstændighed, hvorom der ikke haves den Anklagedes bestemte Tilstaaelse; ligesom ei heller, hvor det efter Sagens Beskaffenhed er at formode, at nogen saadan Omstændighed kan komme frem, naar Deponenterne fordres til Eed. — 4) Ihvorvel der, efter Lovgivningen, bör söges Oplysning

om den Anklagedes foregaaende Vandel, og i Særdeleshed 1819.
ang. hvorvidt han tilforn har begaaet nogen Forbrydelse, 13. Oktbr.
der kan virke, at den Lovovertrædelse, hvorfor han nu sigtes, bör belægges med höiere Straf, end ellers, skulle dog ikke i dette Öiemed foretages særskilte Forhörer paa de Stæder, hvor den Paagjeldende forhen har opholdt sig, naar ikke særdeles Omstændigheder gjöre det sandsynligt, at herved kan udbringes Noget, som vil have Indflydelse paa Sagens Udfald. Men det skal i Almindelighed være tilstrækkeligt, at den Paagjeldende gjör nöiagtig Forklaring om sit Levnetslöb, og at denne, saavidt mueligt, pröves ved Hjelp af hans Skudsmaal, af Præste-Attester, Attester fra Straffestederne, og andre Beviisligheder, som uden sær Vidtlöftighed lade sig tilveiebringe. — 5) Dommeren bör, saavidt Sagens Beskaffenhed tillader det, sörge for, at de Attester og Beviisligheder, som behöves andetsteds fra, forlanges saa betimelig, at Sagen ei derefter kommer til at lide Ophold. — 6) Iövrigt indskjærpes det Dommeren paa det omhyggeligste at sörge for, at Justitiens Sager i et og alt befordres med den Hurtighed, som er tilsigtet, saavel ved denne Anordning, som ved Forordningen af 3. Junii 1796 og flere Anordninger om denne Gjenstand, hvormed og de vedkommende Övrigheder, saavel som Overdomstolene, bör have det nöieste Tilsyn. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 13. Oktober 1819.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. 16. Oktbr.
Forslag til Medicinalvæsenets Forbedring i Island.
Khavn den 16. Oktober 1819. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 4269 (blank i Brevbogen).

Det kongelige Sundheds-Collegium har, ved at indsende Medicinal-Beretninger for Aaret 1817, for Cancelliet blandt Andet yttret, at det saavel af de seneste

1819. 16. Oktbr. som af de ældre Indberetninger fremlyser, at Island i mange Aar har fölt det Tunge af Manglen paa kyndige Læger, og Sundheds-Collegiet har derfor troet sig pligtig at fremsætte fölgende Forslag, for at samme kunde blive Hans Majt. allerund. foredraget, nemlig:

1) at der istedetfor 4 Chirurger maatte bestemmes 8 for Island. — 2) at disse Chirurger maatte være examinerede, med förste eller anden Charakteer. — 3) at de maatte fremdeles tilstaaes en aarlig Lön af 300 Rbd. rede Sölv. — 4) at en Bondegaard af Kongens Gods maatte udlægges til Beboelse og Afbenyttelse for hver Chirurg, og at der i Gaarden maatte gjöres en brugbar Leilighed til Beboelse for Chirurgen, eller og ham tilstaaes en passende Sum til at indrette samme for. — 5) at disse Chirurger maatte faae bestemt kongeligt Löfte paa, naar de ere Danske eller Holstenere, om 4 til 6 Aar, og naar de ere indfödte Islændere om 10 à 12 Aar, efter vel udförte Embedspligter at komme fortrinlig i Betragtning ved Ansögning om Embeder i Danmark eller Hertugdommene, samt lige Löfte paa, efter ommeldte Tjenestetids Forlöb, og indtil de erholdt Embede i Danmark eller Hertugdommene, at nyde den halve Gage i Vartpenge; og — 6) at de Stipendiarpladse, som findes ved det chirurgiske Academie, hvoraf hver Stipendiar nyder maanedlig 8 Rbd. 2 Mk. rede Sölv i Understöttelse, maatte vedblive, hvorom det chirurgiske Academie under 5. Julii 1817 skal have indgivet allerund. Forestilling, og at Islænderne maatte have Fortrinsret til disse Pladse, ligesom de have til Regentsen og Klosteret ved Universitetet. — Forinden imidlertid nogen videre Resolution herpaa afgives, skulde Cancelliet af det kongelige Rentekammer tjenstl. udbede sig [sammes] behagelige Betænkning over dette Forslag meddeelt. Det kongelige Danske Cancellie den 16. Oktober 1819.

Cancellie-Circulaire til samtlige Stiftamtmænd og Amtmænd i Danmark og Island, ang. **Retsferier m. m.** Khavn den 16. Oktober 1819. — 1819. 16. Oktbr.
Ligeledes tilsendt Landsoverretten i Island og publiceret ved denne Ret den 3. Juli 1820. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 4401; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1819, Nr. 3807. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Colleg. Tid. 1819, S. 707—709. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 329—331. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 139—142, med Anmærkninger.

Det er sat under Qvæstion, om Lovens 1—3—4, forsaavidt samme bestemmer Retsferierne fra Juledag til Hellig tre Kongers Dag, maa ansees at være forandret ved Forordningen af 26. Oktober 1770. I Anledning heraf tilmeldes det tjenstl. (Tit.) til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse, at bemeldte Lovens Artikel ikke kan antages at være modificeret ved den omhandlede Forordning. Uagtet Hellig tre Kongers Dag derved er ophört at være en Festdag her i Riget, kan Beregning efter samme ligefuldt saavel i kongelige som i kirkelige Anliggender finde Sted, hvilket, til Exempel, og er Tilfældet med Michelsdag; ligesom og N. L. 1—3—4 nævner St. Thomæ Dag som Begyndelsen til Juleferierne, uagtet denne Dag ei heller blev holdt hellig paa den Tid, Loven udkom. Den ommeldte Retsferie er imidlertid alene gjeldende for Retternes ordinaire Sessioner, men ikke for Extraretssager, hvilke uden Ophold bör fremmes efter de gjeldende Anordninger, dog at Retten ifölge Grundsætningerne i Lovens 6—3—4 og Forordn. af 5. Julii 1793 § 6 ikke, uden hvor der er periculum in mora, holdes om Sön- eller Festdagene, og selv da ikke uden höieste Nödvendighed paa de Tider, naar der er Gudstjeneste. — Ved denne Leilighed har Cancelliet tillige anseet det for passende at afgjöre fölgende Spörgsmaale:

1) Om Stævninger kunne forkyndes i Retsferierne, og — 2) om de Uger, hvori Retten ei holdes, ganske

1819. bör gaae ud af Beregningen, hvor nogle Ugers Anstand
16. Oktbr. er givet, eller hvor en vis Frist er forelagt, eller om de bör regnes med, og kun Udsættelse til næste Retsdag gives, hvis Fristen ellers vilde udløbe paa en Dag, da Retten ei holdes, hvilket Spörgsmaal ogsaa kan opstaae med Hensyn til Paaske- og Pindse-Ugen samt Dimmel-Ugen og flere Tider. — I denne Henseende meldes det lige tjenstligst til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse:

ad 1) At Stævninger kunne forkyndes i Retsferierne, men ikke paa selve Sön- eller Festdagene, uden i Justitssager, naar Nödvendigheden kræver det. — ad 2) At de Uger, hvori Retten ikke holdes, bör regnes med i de Tilfælde, hvor nogle Ugers Henstand er givet, eller hvor en vis Frist er forelagt, uden forsaavidt Fristen udlöber paa en Dag, hvor Retten ei holdes, da Sagen bör udsættes til næste Retsdag. Det kongelige Danske Cancellie den 16. Oktober 1819.

19. Oktbr. **Reskript** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Formildelse af Horstraf.** Khavn den 19. Oktbr. 1819. — Canc. 3. Depart. Registr. 1817—1819, 546 (1819, Nr. 4780). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 89.

Frederik den Sjette &c. V. G. Vi give dig hermed tilkjende, at Vi, efter herom allerund. gjort Ansögning, samt i Betragtning af din derover afgivne Erklæring, allern. have bevilget, at den Straf, som Bonden Eileifur Jonsen af Eyri i Borgerfjords Syssel, ved at begaae Hoer, efter Loven har gjort sig skyldig til, allernaad. maa formildes derhen, at han hensættes til Fængsel paa Vand og Bröd i 2 Gange 5 Dage. — Derefter &c. — Kjöbenhavn den 19. Oktbr. 1819[1]. [ad mandatum].

---

[1] Under s. D. ere to andre Reskripter ad mand. udgaaede ang. Formildelse af Horstraf: 1) for Sophia Boasdóttir af Varmalæk i Borgarfj. Syssel, at sættes til Fængsel paa

Forordning ang. summarisk Procesform i Injuriesager. Khavn den 20. Oktober 1819. — 1819. 20. Oktbr.

Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Med Hensyn til dens Gyldighed for Island maa bemærkes, at uagtet den er sendt derhen med (trykt) Canc. Circ. 30. Oktbr. 1819, samt publiceret og oversat, og endelig optaget i den af Landsoverretten udgivne Samling, har Cancelliet, efter i Skriv. af 8. April 1826 at have fra Island begjært Oplysning om dens Anvendelse, i Skrivelse til Overövrighederne i Island og Rentekammeret 10. Januar 1829 forlangt Betænkning om, hvorvidt dens Udvidelse til Island maatte være önskelig, hvorefter Cancelliet i Skrivelse til Rentekammeret 28. Aug. 1830 har yttret, at dens Udvidelse hverken ansaaes bekvem eller fornöden. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 313—314 (1819, Nr. 1756[b]). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1819, S. 106—108; Schou XVIII, 349—350. Coll. Tid. for 1819, S. 747—762 (med Motiver). — Islandsk: „Konúngleg tilskipan, viðvíkjandi innleiðslu stutts réttargángsforms þeirra privatmála, sem áhræra ójöfnuð í orðum og verkum", trykt i den af den islandske Landsoverret iſölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 140—142 (med Udeladelse af § 3 og § 6); Klausturpóst. 1820, S. 91—93 (ogsaa med Udeladelse af de nævnte Paragrapher).

Forordning angaaende en summarisk Procesforms Indförelse i de private Sager, som angaae Fornærmelse i Ord og Gjerning.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: at Vi, med Hensyn til at private Sager, som angaae Fornærmelser i Ord og Gjerning, lettere og med mindre Bekostning end

---

Vand og Bröd i 7 Dage for förste Gang begaaet Hoer; — 2) for Vigfus Magnússon af Túngutún i samme Syssel, lydende paa samme Straf, for samme Bröde. — Den ovennævnte Eileifur Jónssons Straf skulde derimod afsone Horbröde anden Gang. Alle de Skyldiges Ægtefæller (de vare alle fra samme Sogn ɔ: Hvanneyri og Bæ) indgik med Forbön for dem om Bödernes Eftergivelse.

1819. hidtil kunne blive oplyste, have besluttet, ligesom Vi
20. Oktbr. og hermed allern. befale, som fölger:

1) Naar Nogen vil paatale Fornærmelser i Ord eller Gjerning, der efter de gjeldende Lovbestemmelser ei höre under Justitsvæsenets Forfölgning, skulle slige Sager i Fremtiden behandles politieretsviis; dog undtages herfra de Sager, som angaae trykte eller skriftlige Beskyldninger. — 2) Ere de mundtlige Beskyldninger, som paatales, af den Natur, at Klageren anseer sig beföiet til at nedlægge Paastand om tre Marks Böder, da skal Sagen vel foretages til Mægling og Undersögelse paa den i § 1 bestemte Maade; dog hvad Mæglingen angaaer med Undtagelse af de Tilfælde, hvor den Fornærmede er pligtig at fralægge sig Beskyldningerne ved Dom; men Dommeren skal, naar Sagens mindelige Afgjörelse ei kan bevirkes, henvise Sagen til videre Behandling og Paakjendelse ved den ordinaire Ret, efterat han har betydet Klageren de Fölger, en saadan Paastand kunde have for ham. — 3)[1] De Sager, som efter det foranförte skulle behandles politieretsviis, blive dog i Kjöbenhavn ikke at foretage ved Politieretten sammesteds, men ved Vor Landsoverrets- samt Hof- og Stadsrets andet Vidnekammer, og saafremt mindelig Forening ei der ved Dommerens Hjelp kan bevirkes, blive de, efter at være behörigen oplyste af Vidne-Dommeren, at afgive til selve Landsoverretten samt Hof- og Stadsretten, hvor, som i andre Sager, fem af de Tilforordnede skulle tage Deel i deres Paakjendelse. — 4) Ved Behandlingen af fornævnte Sager blive de om Politiesagers Drift ergangne Anordninger, i Særdeleshed de Bud, som indeholdes i Forordningen 8. Martii 1799, nöie at iagttage. — 5) Indankningen af de i forberörte Sager ved Underretten

[1]) § 3 udeladt i Landsoverrettens Samling, med Bemærkning: „áhrærir að eins meðferð þesshàttar mála í Kaupmannahöfn, og viðkemur ekkert öðrum stöðum eður landsplátsum".

afsagte Domme og brugte Behandlinger bör, ligesaavel 1819.
paa Landet som i Kjöbstæderne, skee til vedkommende 20. Oktbr.
Landsoverret. — 6)[1] De Betalinger, som i ovenmeldte Sager skulle erlægges for Behandlingen, blive, indtil Vi finde for godt anderledes at anordne, at beregne efter Sportel-Reglementet af 22. Marts 1814; hvorved dog bliver at iagttage, at Gebyhrerne udi det i § 3 omhandlede Tilfælde kun beregnes paa samme Maade, som ved Underretterne. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 20. Oktbr. 1819.

Forordning ang. **Udpantning af Retsgebyrer** 20. Oktbr
m. v. Khavn den 20. Oktbr. 1819. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Med Hensyn til dens Gyldighed i Island maa bemærkes Canc. Skriv. til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet 28. April 1821, der synes at ansee den som indtil videre ikke gjeldende for Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 312-313 (1819, Nr. 1756ª med Schema). Original-Aftryk hos Schultz; Qvart-Forr. for 1819, S. 109—111; Schou XVIII, 350—352. Colleg. Tid. for 1819, S. 731—738 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 93—94, med Anmærkning om at denne Forordnings Gyldighed for Island synes tvivlsom; den er heller ikke optagen i den af Landsoverretten udgivne islandske Lovsamling.

Forordning angaaende at betroede Retsgebyhrer og de dermed forbundne Afgifter kunne inddrives ved Udpantning m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, for at lette Inddrivelsen af Retssportler og de dermed for-

[1]) § 6 udel. i Landsoverrettens Samling, med Bemærkning: „áhrærir gjöld fyrir meðferð fyrnefndra mála eptir reglugjörð um aukatekjur frá 22. Marts 1814, hver hèr á landi er ólögleidd; virðist því þessi § 6, einsog hún, hèr óheimfærandi".

[2]) jevnf. Plak. 2. April 1840.

1819. bundne Afgifter i de Tilfælde, hvor disse ei öieblikkelig
20. Oktbr. kunne erlægges, allern. have fastsat, ligesom Vi og hermed befale og fastsætte Fölgende:

1) For Retsgebyhrer og de dermed forbundne Afgifter til Vor Kasse eller Justitsfonden, kan paa vedkommende Retsbetjentes Begjæring, efter foregaaende Ordre, i Kjöbenhavn af Vor Landsoverret samt Hof- og Stadsret, og ellers af Amtmanden, foretages Udpantning, som dog ei maa forlanges förend 4 Ugers Forlöb, fra den Tid at regne, at fornævnte Retsgebyhrer og Afgifter burde været erlagte, ligesom og slig Udpantning heller ikke maa skee for Restancer, der ere over eet Aar gamle. Paa Landet foretages denne Udpantning af Sognefogden. — 2) Udpantningsordren bör indeholde den Clausul: „paa Reqvirentens eget An- og Tilsvar", med Hensyn til, at den, som Udpantningen er overgaaet, bör være berettiget til, ved ordinair Rettergang, at sagsöge Reqvirenten, forsaavidt den Fordring, hvorfor han har forlangt Udpantning, maatte i nogen Henseende være urigtig. Iövrigt fölger det af sig selv, at vedkommende Retsbetjent, hvis Fordringer gjöres ham stridig, kan, istedetfor strax at forlange Udpantning, söge den Paagjeldende ved sædvanlig Rettergang. — 3) For de Vor Kasse og Justitsfonden tilfaldende Retsgebyhrer eller Afgifter i Anledning af Retspleien, bör forlanges Udpantning inden andre 4 Uger, efterat de i § 1 anförte 4 Uger ere forlöbne. Forsömmes dette, bliver vedkommende Retsbetjent selv ansvarlig for Belöbet. — 4) Alle de Retsbetjente, som selv nyde Sportler, bör, med Hensyn til de Vor Kasse eller Justitsfonden tilkommende Afgifter, holde en ordentlig Sporteljournal, indrettet efter det vedföiede Schema. Denne Journal bör være forsynet med vedkommende Övrigheds Authorisation, og i det mindste een Gang aarlig eftersees og paaskrives af ovenmeldte Övrighed, der nöie bör paaagte, om den er ordentlig fört, og om den stemmer med de aflagte Regnskaber. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund.

have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 20. Oktbr. 1819. 1819. 20. Oktbr.

[Schema.]

Datum	Forretningerne	Af hvem betales	Efter hvad § i Reglementet	Gebyhret i Sölv			Afgift Kongens Kasse Sölv			Afgift Justitsfonden Sölv			Belöbet af det Hele i rede Sölv			Belöbet af det Hele i Sedler og Tegn			Afskrift for Betaling
				Rd.	℔	ß	Rd.	℔	ß	Rd.	℔	ß	Rd.	℔	ß	Rd.	℔	ß	

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder, ang. **Forligspröve i Injurie-Sager** m. v. Khavn den 30. Oktober 1819. — Dette Circulaire er i Aftryk sendt til Island; med Hensyn til den i Circulairet omhandlede Forordn. 20. Oktbr. 1819 henvises til de denne Forordning forudskikkede Bemærkninger. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 4607; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 3947. Original-Aftryk som „Circulaire" paa 2 Blade i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 342—343. — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 142—143 (med Anmærkninger). 30. Oktbr.

Ved at tilstille (Tit.) Exemplarer af den under 20. d. M. emanerede Anordning, hvorved den summariske Procesform er foreskrevet for de private Sager, som reise sig af Fornærmelse i Ord eller Gjerning, skulde man ikke undlade tjenstligst at gjöre Dem opmærksom paa, at de Sager, som ifölge denne Anordning saaledes blive at behandle for Politieretterne, for Fremtiden ville blive at anföre paa den af Dem indsendende aarlige Liste over de Sager, som ere foretagne i Forligelses-Commissionerne, under den Rubrik, der indeholder en Fortegnelse over de Sager, som ere behandlede ved Politieretterne, forsaavidt de kunne være Gjenstand for Forlig, hvorhos man tillige maa have Dem anmodet

1819. om, in specie at bemærke, hvor stort Antallet har været
30. Oktbr. af de Sager, som ifölge denne Anordning saaledes der ere blevne foretagne, hvormange af dem ere blevne forligte, og hvormange paadömte, ledsaget af Deres behagelige Betænkning om, hvad Virkning der er sporet af denne Forandring i den civile Procesform. — Det kongelige Danske Cancellie den 30. Oktober 1819.

11. Novbr. **Kongelig Resolution** ang. **islandske Stipendiariers Antagelse ved det chirurgiske Academie.** Khavn den 11. November 1819. — Hvorved bestemmes, at 6 Stipendiarier, især Islændere[1], antages ved det chirurgiske Academie paa de ved allerhöieste Resolution af 8. August 1806[2] foreskrevne Vilkaar. — Petersen, Den Danske

---

[1]) i en Samling i chirurgisk Academie 9. Januar 1836 er det blevet vedtaget, at de 6 Stipendier skulde besættes med 1 Islænder, 3 Danske og 2 Holstenere. Selmer. Khavns Universit.-Aarbog 1842, S. 38.

[2]) ved denne Resolution approberes et efter Correspondence mellem General-Commissariats-Collegium og Sundhedscollegium udarbeidet Regulativ for 12 Stipendier for chirurgiske Studerende, der skulde ansættes i Landmilitair-Etatens Tjeneste, af fölgende Indhold (Petersen. Den Danske Medicinal-Lovgivning II. 1, 19—22):

„Der antages 12 Stipendiarier, hvilke skulle nyde kgl. Understöttelse til at dyrke de chirurgiske-medicinske Videnskaber, for at ansættes i Landmilitair-Etatens Tjeneste, og bestemmes fölgende Punkter som et Regulativ for denne Indretning.

A. Om deres Antagelse.

1) Subjecterne maae være Indfödte, ikke yngre end 18 Aar og friske og sunde, samt uden saadanne Legemsfeil, som kunde være dem til Hinder i at udöve Lægekonsten, eller gjöre dem uskikkede til at udholde Fatigue. — 2) De som allerede i nogen Tid have studeret de chirurgiske Videnskaber tages i fortrinlig Betragtning ved Antagelsen til at nyde dette Stipendium. — 3) Studentere uden chirurgiske-medicinske Kundskaber komme dernæst

Medicinal-Lovgivning. Khavn 1833—1836. 1—2. 8vo. II. B. 2. H., S. 31. — Det maa iövrigt bemærkes, at den her anförte kgl. Resolution er bleven anseet som ophævet ved Resol. 6. Novbr. 1842, *see* Selmers Universitets-Aarbog 1842, S. 34—35, 37—39.

1819. 11. Novbr.

i Betragtning til at antages. — 4) Endeligen kan enhver Anden, som maatte have gjort nogen Fremgang i Skolevidenskaberne, vente at vorde antaget, naar ubesatte Pladse maatte være tilovers. — 5) Enhver af dem nyder Stipendiet, som bestemmes til 100 Rd. aarligen i 3 Aar fra Antagelsen, som af det kgl. chirurgiske Academies Decanus udbetales ham hver Maaned med 8 Rd. 32 Sk. uden al Afkortning. — 6) De blive forbundne til at tjene enten som Under- og Bataillons-Chirurger, eller som Eskadrons- og Compagnie-Chirurger ved Landmilitair-Etaten, naar og ved hvilketsomhelst Regiment det maatte behöves, i ligesaa lang Tid, som de have nydt dette Stipendium til deres Studeringers Fremme, og den, som i Tiden maatte vægre sig ved at antage en saadan Ansættelse, skal være pligtig til at tilbagebetale hvad han af dette Stipendium har oppebaaret, og saafremt han ei dertil er i Stand haver han tabt alt Haab om nogensinde at erholde Befordring i kongelig Tjeneste som Chirurg. — 7) De som tage den chirurgisk-medicinske Examen medens de nyde Stipendiet, skulle være pligtige til at modtage de Embeder, der udfordre Examinerede, nemlig: Under- og Bataillons-Chirurgikater, eller andre subalterne militaire chirurgiske Embeder, alt efter den Charakteer, de ved Examen have erholdet. — 8) Stipendiarierne staae, saalænge de nyde Stipendiet, under Generalitets- og Commissariats-Collegiet, men ere dog tillige undergivne det chirurgiske Academies særdeles Opsyn. — 9) Enhver af dem maa ved Antagelsen med deres Navns Underskrift i en dertil indrettet Protokol bekræfte: at han i alle Henseender vil holde sig dette Regulativ efterrettelig.

B. Om deres videnskabelige Dannelse.

10) De henvende sig til Professorerne ved det kgl. chirurgiske Academie for at veiledes i deres Studeringer, og at faae Anviisning til, hvilke Forelæsninger de bedst og med Nytte kunne höre, hvilke Böger de bör læse, samt hvilke Hospitaler de bör freqventere, alt efter enhver af

1819. 16. Novbr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Forligs Execution hos Oppebörselsbetjente.** Khavn den 16. November 1819. — Dette Circulaire er sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 4808; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1819, Nr. 4206. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. 1819, S. 802—803. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 362—363. — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 143.

Cancelliet skulde herved tjenstl. tilmelde Hr. (Tit.) til fornöden Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for samtlige under Deres Embedskreds henhörende Forligelses-Commissairer, at der, til Sikkerhed for den kongelige Kasses Ret hos kongelige Oppebörsels-Betjente, bör i ethvert Forlig, som herefter indgaaes for Forligelses-Commissionen mellem en saadan Betjent og hans Creditor, udtrykkeligen bestemmes, at samme ved Execution ikke maa være til Hinder for den kongelige Kasses Ret hos Oppebörsels-Betjenten, efter Kammerrets-Ordningen af 18. Martii 1720 og Forordningen af 30. Januarii

---

Stipendiariernes Indsigter og övrige Omstændigheder. — 11) Benævnte Professorer skulle nöie paasee, at Stipendiarierne flittigen besöge Forelæsningerne paa det chirurgiske Academie, til hvilken Ende en vis Bænk paa dets Auditorium bliver dem anviist til særskilt Afbetjening. — 12) Ved Enden af hvert Cursus eller Halvaar bliver et Tentamen anstillet med dem af Professorerne, for at erfare deres i Mellemtiden gjorte Fremgang, og enhver af dem maa da fremvise Attester for at have flittigen besögt de ham anviiste Forelæsninger og Hospitaler. — 13) Skulde nogen af disse Stipendiarier ved en saadan Prövelse befindes at være aldeles uvidende, mindre kyndig og skjödeslös i sine Studeringer, tildrager han sig derfor en alvorlig Irettesættelse, og skulde samme ved den næste Prövelse befindes at have været frugteslös, skeer Anmeldelse herom til Generalitets- og Commissariats-Collegiet, for at en Saadan kan blive udsat af sin Plads, som Stipendiarius, og en Anden i hans Sted kan indsættes. Kjöbenhavn den 8. Aug. 1806".

1793, og at saaledes ingen Execution efter saadant Forlig maa finde Sted, förend vedkommende Collegium dertil, efter foregaaende Indberetning, har meddeelt Tilladelse. Det kongelige Danske Cancellie den 16. November 1819. 1819. 16. Novbr.

Cancellie-Circulaire til samtlige Amtmænd og Overövrigheder, samt Biskopperne, ang. **Forandringer i det kongelige Vaaben.** Khavn den 20. November 1819. — Bekjendtgjort i Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1819, Nr. 4898; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1819, Nr. 4293. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i Folio. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, S. 365-366. — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 105. 20. Novbr.

Det kongelige Departement for de udenlandske Sager har underrettet Cancelliet om, at, ved en til det kongelige svenske Hof afgiven formelig Erklæring, har Hans Majestæt ladet tilkjendegive Sin Beslutning: af det danske Vaaben at udelade den norske Löve, saaledes: „at den hverken af Hans Majestæt eller Allerhöistsammes Arvinger og Efterkommere skal blive benyttet enten paa Acter, Documenter, Stempler, Mynter, Bygninger, Emblemer eller paa nogen anden Maade, af hvad Navn være kan; — at de dertil nödvendige Foranstaltninger skulle vorde trufne, og i det seneste iværksatte i det danske Monarchie i Europa inden 1. Januar næstkommende Aar 1820, i Tidsrummet af et Aar, beregnet fra 1. September 1819, for de kongelige Agenter og Embedsmænd i Europa, og i et Tidsrum af 2 Aar, beregnede fra samme Dato, for de danske Colonier", men at denne Beslutning ikke skal have nogen tilbagevirkende Kraft. — Det har derpaa behaget Hans Majestæt under 22. f. M. allern. at approbere en Tegning, som Mönster hvorefter de besluttede Forandringer i det kongelige Vaaben blive at indrette, og under 29. s. M. at befale:

1819. 20. Novbr. „at de blandt de kongelige Collegier, Directioner, Autoriteter m. m., som ved Udfærdigelser, hvortil det store kongelige Segl ikke benyttes, have hidtil brugt et Segl, der indeholdt den norske Löve, have fra 1. Januar 1820 at bruge et Segl, der alene indeholder Kongeriget Danmarks Vaaben, nemlig tre blaae Löver med ni röde Hjerter i Guld-Feldt". — Hvilke allerhöieste Befalinger Cancelliet ikke skulde undlade tjenstl. at tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og Iagttagelse. Det kongelige Danske Cancellie den 20. November 1819[1].

10. Decbr. **Plakat** ang. **Inddragelsen af Rigsbanksedler.** Khavn den 10. December 1819. — Ikke publiceret i Island, men her optaget i Henhold til Bekjendtgjörelse 9 Juli 1819. — Canc. 2. Depart. Registr. XX, 342ᵇ—343 (1819, Nr. 2042). Qvart-Forr. for 1819, S. 133; Schou XVIII, 364. Coll. Tid. for 1819, S. 869—871 (med Motiver).

Plakat, indeholdende Bestemmelser med Hensyn til Inddragelsen af Rigsbanksedler paa 100 og paa 50 Rigsbankdaler.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, med Hensyn til Vor allerhöieste Bekjendtgjörelse af 9. Julii d. A., angaaende Inddragelsen af de af den forrige Rigsbank udstædte Sedler, lydende paa 100 og paa 50 Rigsbankdaler, allern. ville have anordnet og fastsat, at bemeldte af den forrige Rigsbank udstædte, paa 100 og paa 50 Rigsbankdaler lydende Sedler, ikke længere end til 1. Januar 1820 skulle gjelde som Betalingsmiddel imellem Mand og Mand, hvorimod bemeldte Sedler indtil 1. Februar næstefter kunne modtages som Betalingsmiddel

[1]) ved Canc. Circ. 23. Novbr. befales, ikke at udgive nogen Blanquetter til Bevillinger, men at indsende alle ubenyttede Blanquetter, paa Grund af Forandringerne i Vaabenet. Canc. 3. Depart. Brevb. 1819, Nr. 4903; jevnf. 2. Dep. Brevb. 1819, Nr. 4336; Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to.

i Vore Kasser. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 10. December 1819. 1819. 10. Decbr.

Bevilling for Cand. pharm. Odd Thorarensen, at **oprette et Apothek** i Öefjords Kjöbstad. Khavn den 17. December 1819. — Canc. 3. Dep. Registr. 1817—1819, 570 (1819, Nr. 5943). Coll. Tid. 1820, S. 31. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 7, 2. H., S. 384. 17. Decbr.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi efter Candidatus pharmaciæ Otto Thorarensen af Mödrevalle Kloster i Vort Land Island, hans herom allerund. gjorte Ansögning og Begjæring, samt de af Vort Danske Cancellie i den Anledning oplyste Omstændigheder, allern. ville have bevilget og tilladt, ligesom Vi og hermed bevilge og tillade, at fornævnte Otto Thorarensen, som af Facultate medica i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn er examineret, og til et Apothek at forestaae dygtig befunden, maa oprette et Apothek i Öefjords Kjöbstæd udi bemeldte Island, og sig der paa lovlig Maade som Apotheker ernære, rettende sig i alle Maader efter de om Apothekere allern. udgangne Forordninger, samt den befalede Taxt, saavelsom og den Eed, han Os derpaa allerund. gjort og aflagt haver, hvorimod Vi allern. have bevilget og tilladt, at han maa nyde de Privilegier, som bemeldte Forordninger omformelde og tillade Apothekere at nyde. Forbydende &c. Kjöbenhavn den 17. December 1819.

Plakat for Danmark, ang. **Thinglæsning af Skjöder paa faste Eiendomme.** Khavn den 12. Januar 1820. — Dette Lovbud, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat for Danmark, hvorved det paabydes, at intet Skjöde paa nogen fast Eiendom maa thinglæses, forinden resterende Bankhæftelses-Renter, kongelige Skatter og Commune-Afgifter, der hvile paa Eiendommen, ere betalte" — er publiceret ved 1820. 12. Januar.

1820. Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík dsn 10. Juli s. A. — Canc. 2. Departem. Registr. XXI, 14[b] (1820, Nr. 75[a]). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1820, S. 65—69 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1820, S. 3—4; Schou XVIII, 393—394. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 106 (med Anmærkning: „viðkemur ekki Íslandi, hvar þvílík ískylda, skattar og gjöld engin á fasteignum liggja").

12. Januar.

21. Januar. **Cancellie-Plakat** ang. **Gyldighed af de i Retten indgaaede Forlig.** Khavn den 21. Januar 1820. — Ved kgl. Resol. 6. Juni 1821 befalet at bekjendtgjöres i Island som gjeldende, og findes at være publiceret ved Landsoverretten allerede den 3 Juli 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820—1822, 5 (1820, Nr. 57). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 4—5; Schou XVIII, 394. Coll. Tid. for 1820, S. 110—112 (med Motiver). — Islandsk: i den af Landsoverretten ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. m., S. 142 (med Anmærkning); Klausturpóst. 1820, S. 106 (med Anmærkning), jevnf. 1821, S. 139.

Plakat om at Forlig, der indgaaes i Retterne, skulle tillægges Executionskraft, ligesom de ved Forligelsescommissionerne indgangne.

Hans Majestæt Kongen har under 12. d. M., paa Cancelliets derom allerund. gjorte Forestilling, behaget allern. at resolvere:

„At de Forlig, der indgaaes ved Retterne, herefter, ligesom de ved Forligelsescommissionerne afsluttede Foreninger, skulle have Executionskraft."

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 21. Januar 1820.

25. Januar. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Auctionsbud.** Khavn den 25. Januar 1820. — Ved kongel. Resolution 6. Juni 1821 befalet at bekjendtgjöres i Island som

gjeldende, og findes at være publiceret ved Landsoverretten sammesteds allerede den 3. Juli 1820, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 27b (1820, Nr. 138). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 5—6; Schou XVIII, 394. Coll. Tid. 1820, S. 81—88 (med Motiver). — Islandsk: i den af Landsoverretten ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. m., S. 143, jevnf. S. 131 Anm. b; — Klausturpóst. 1820, S. 106, jevnf. 1821, S. 139. 1820. 25. Januar.

Plakat for Danmark, angaaende at et uantaget Auctionsbud i Almindelighed ei skal forbinde Nogen længere end 6 Uger.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen under 12. d. M. allern. at resolvere:

„at det Bud ved en Auction, som ikke antages inden 6 Uger efter Auctionen, ikke skal forbinde den Bydende, med mindre det, i de tilbörligen bekjendtgjorte Auctions-Conditioner, udtrykkeligen er betinget, at den Bydende skal staae ved sit Bud i længere Tid, og at denne Regel skal være gjeldende, saavel naar intet Hammerslag er skeet, men ny Auction skal foretages, som og, naar Hammerslag paa nærmere Approbation har fundet Sted."

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 25. Januarii 1820.

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder m. fl., ang. **Bestyrelse af offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den 1. Februar 1820. — Canc. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr. 471; jevnf. Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 412. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 41. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 155. 1. Febr.

Ved allerh. Res. af 28. f. M. (r. 28. Decbr. f. A.) har H. Majt. allern. paalagt Cancelliet, at drage Omsorg for, at de, til hvem Revisionen af de offentlige Stiftelsers Regnskaber

1820. er anbetroet, ligesaa lidet som de Mænd, der have
1. Febr. med Bestyrelsen af de offentlige Stiftelsers Midler at gjöre, ikke herefter af samme tilstaaes noget Laan eller Gageforskud, uden foregaaende særdeles Tilladelse. — Hvilken allerh. Resolution Cancelliet ikke skulde undlade herved tjenstl. at meddele (Tit.) til behagelig Efterretning og Iagttagelse. Det kongelige Danske Cancellie den 1. Februarii 1820.

1. Febr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Biskopper, ang. **Alderstermin for Ægteskab.** Khavn den 1. Februar 1820[1]. — Dette Circulaire synes at være sendt til Biskopperne i Danmark under Datum 29. Januar, men til Biskoppen over Island er det afgaaet under ovenstaaende Datum, og bekjendtgjort i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820, samt ved Circulaire fra Biskoppen den 8. (13.) Juni 1820. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 440 (med Datum 29. Januar); jevnf. 3. Dep. Brevb. 1820, Nr. 402 (Dat. 1. Febr.). Coll. Tid. 1820, S. 150-151 (under Datum 29. Januar). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8., 1. H., S. 33—34 (under Datum 29. Januar). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 155—156 (under Datum 1. Febr.).

En af Landets[2] Geistlige har forespurgt hos Cancelliet, om det ikke paaligger Præsterne, naar Nogen hos dem begjære at vies, at paasee, at Brudgommen og Bruden have opnaaet den Alder, som Lovens 3. B. 16. Cap. 5. Art. [N. L. 3—18—5] bestemmer at de skulle have opnaaet, som med Gyldighed kunne indgaae Trolo-

[1]) For. 30. April 1824 § 3, Nr. 1.

[2]) d. e. Danmarks, nemlig Stiftsprovst H. G. Clausen i Kjöbenhavn. Biskoppen over Island blev ved dette Udtryk foranlediget til at spörge Cancelliet, hvem af Islands Geistlige der havde gjort den ommeldte Forespörgsel, da han forgjæves havde sögt Oplysning herom ved et almindeligt Circulaire, hvorpaa Cancelliet i Skrivelse 13. April 1822 svarede: „at den omhandlede Forespörgsel ikke er skeet fra nogen af Islands Geistlige" (Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 1625).

velse. — Da Cancelliet har Grund til at antage, at bemeldte 1820.
Lovens Befaling jævnligen oversees eller misforstaaes, 1. Febr.
skulde man tilmelde D. Höiærv. til fornöden Bekjendtgjörelse for vedkommende Præster, at det er Pligt for disse at paasee, at de Personer, som de sammenvie, have den forberörte Alder. Dersom nemlig den i Loven foreskrevne Trolovelse end ikke gyldigen kunde indgaaes inden Mandspersonen var blevet fulde 20 Aar og Pigen fulde 16 Aar (i hvilket Tilfælde denne dog tillige maatte have sin Værges Samtykke), saa bör heller ikke Vielse her [*rett.* för] kunne tilstedes. Det vilde være en Modsigelse, om Personer, der erkjendtes at mangle den fornödne Modenhed til at indgaae en Forening om et tilkommende Ægteskab, uhindret skulde antages til selve Ægteskab[et]s Stiftelse. Vel kan man ikke antage, at Mangel af den befalede Alder ogsaa gjör et allerede indgaaet Ægteskab ugyldigt, saaledes som Lovbudet bestemmer hvad Trolovelse angaaer; thi af Agtelse for det ægteskabelige Baands Hellighed, og i Hensyn til de skadelige Fölger, som et allerede indgaaet Ægteskabs Ophævelse förer med sig, bliver et mod Loven indgaaet Ægteskab, hvorfor iövrigt de Vedkommende maa drages til Ansvar, stundom staaende ved Magt, naar Hindringerne ikke ere af det Slags, der gjöre, at Ægteskabet ubetinget strider imod Sædelighed og Orden (see f. Ex. Lovens 3. B. 16. Cap. 2. Art. [N. L. 3—18—2]), hvorfor de Aarsager, der berettigede til at hæve Trolovelse, ingenlunde altid have samme Virkning med Hensyn til Ægteskab. Men saa længe Ægteskabet ikke endnu er indgaaet, bör det, som en [*rett.* er] lovlig Hindring for gyldigen at kunne love Ægteskab, ogsaa være Hindring for at Ægteskabet kan indgaaes. Den Omstændighed, at Lovens 3. B. 16. Cap. 5. Art. [N. L. 3—18—5], ved Siden af Trolovelser, indgaaede af dem, der ere under den foreskrevne Alder, nævner Trolovelse indgaaet i Drukkenskab, eller af dem, som ikke ere ved deres rette Fornuft og Sands, indeholder en ny Grund, der viser, at Præsten

1820. handler urigtigen i at sammenvie Personer, der ikke
1. Febr. have opnaaet ovenmeldte Alder. Det kongelige Danske Cancellie den 1. Februarii 1820.

4. Febr. **Aabent Brev** ang. **Tillæg til Nationalbankens Octroy.** Khavn den 4. Februar 1820. — Dette „kongeligt aabent Brev, indeholdende Tillæg til den Nationalbanken under 4. Julii 1818 forundte Octroy" er publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820. — Canc. 2 Dep. Registr. XXI, 34b—35 (1820, Nr. 182). Original-Aftryk hos Schultz, eet Ark i Folio. Qvart-Forr. for 1820, S. 6—7; Schou XVIII, 395—396. Coll. Tid. for 1820, S. 115—116. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1820, S. 107 (med Anmærkning).

15. Febr. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse til en Naturforskers Reise** i Island. Khavn den 15. Febr. 1820. — I Forest. fra Direct. for Fondet ad usus publicos 8. Febr. bemærkes, at blandt Andre, som sögte om Reisestipendier, var Cand. juris Faber, „som med megen Iver studerer Naturhistorien, især de danske Fugles, er paa sin egen Bekostning reist til Island for at gjöre Samlinger til at udbrede Kundskaber i den danske Ornithologie. For at opholde sig der noget længere beder han om 600 Rbd. for engang. Hans Duelighed er bevidnet af Professor Reinhardt". Directionen anbefaler ham til 300 à 400 Rbd. — Direct. for Fond. ad usus publicos Papirer i Indenrigsminist. Archiv. Kgl. Resoll. 1820, Journ. Nr. 566. — **Uddrag.**

I Anledning af Directionens nærværende allerund. Forestilling ville Vi allern. have bevilget fölgende Reise-Understöttelser i rede Sölv af Fonden ad usus publicos, nemlig: . . . . .

10) Cand. juris Faber for eengang 300 Rbd. for, til det opgivne Öiemeed, at kunne opholde sig noget længere i Island. . . . . . Kjöbenhavn den 15. Februar 1820.

Kongelig Resolution ang. **Vartpenge for de ved den islandske Kystopmaaling ansatte Officerer.** Khavn den 16. Februar 1820. — I Rentekammerets Forestilling 8. Februar berettes, at Opmaalingen af Islands Havne og Kyster nu var færdig, og da de forhen ved denne Opmaaling ansatte Officerer havde erholdt Vartpenge, var det billigt at de ved Resol. 10. Mai 1815 ansatte Mænd, Lieutenant Born og nuværende Landmaaler Aschlund, tillagdes Vartpenge, som burde beregnes fra dette Aars Begyndelse. Vartpengene formentes ikke at kunne udredes af den almindelige Pensionskasse, men at burde udredes paa samme Maade som de övrige Omkostninger ved den islandske Opmaaling, „nemlig af Renterne af Beholdningen af de i Anledning af Jordbranden i Island indsamlede Collectpenge, og, forsaavidt Noget deri mangler, ved Forskud af Deres Majestæts Kasse, indtil Belöbet igjen kan erstattes af bemeldte Renter". — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1820. A, Nr. 53. 1820. 16. Febr.

Lieutenant Moritz Ludvig Born og Landmaaler Arent Aschlund bevilge Vi allern. ved deres Afgang fra den nu fuldförte Opmaaling af de islandske Havne og Kyster, den förste 700 og den sidste 400 Rigsbankdaler Sölv aarligen i Vartpenge fra 1. Januarii dette Aar, indtil de paa anden Maade ansættes, imod at de skulle være pligtige til imidlertid at besörge de Forretninger i Vor Tjeneste, som dem under Vort Rentekammer eller paa anden Maade maatte vorde overdragne. Vartpengene blive at afholde paa samme Maade som Udgifterne ved bemeldte Opmaaling. Kjöbenhavn den 16. Febr. 1820.

Rentekammer-Skrivelse til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Moltke, ang. **Delinquent-Omkostninger vedkommende Island.** Khavn den 19. Februar 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1223. 19. Febr.

Det kongelige Danske Cancellie har underrettet os om, at den hidtil brugelige Maade, at indsende directe til Cancelliet de ved Ligning paa Almuen i Island til-

1820. veiebragte Summer, hvorved refunderes de efter Can-
19. Febr. celliets Foranstaltning forskudte Summer til islandske Forbryderes Transport her til Staden, Dommes Execution m. m., baade er meget langsom og usikker, og at denne Ulempe formentligen kunde forebygges, hvis vedkommende Amtmænd blev paalagt at indbetale deslige Summer i den islandske Jordebogskasse, og derefter hertil at nedsende Landfogdens Qvittering til foranstaltende Refusion ved Anviisning paa Zahlkassen. — I Anledning heraf er Landfogden under D. D. tilkjendegivet, at de omhandlede Indbetalinger kunne efter Amtmændenes derom til Landfogden afgivende Anmeldelser in Duplo i hvert enkelt Tilfælde modtages i den islandske Jordebogskasse imod Qvittering, og bör det indbetalte Belöb derfor af Landfogden beregnes til Indtægt i hans aflæggende Regnskaber, hvorved Amtmændenes Anmeldelse bliver at fremlægge. — Hvilket vi ikke undlade herved at communicere Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning, saavel som at Amtmændene i Nord- og Öster-Amtet samt Vester-Amtet herfra under Dags Dato i denne Anledning ligeledes er tilkjendegivet det Fornödne. Rentekammeret den 19. Febr. 1820[1].

25. Febr. **Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.** Möðruvöllum 25. Februar 1820. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Efter Andre er denne Taxt udgivet den 5. Februar 1820. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir báðar Múla sýslur eða Íslands austur-amt, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1820 til sömu tíðar 1821.

---

[1]) Rentek. Skriv. af samme Indhold til begge de övrige Amtmænd. Copieb. sst. Nr. 1224—1225. — Ordre til Landfogden s. D., Copieb. sst. Nr. 1226, og Communication til Cancelliet sst. Nr. 1227.

1820.
25. Febr.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	26	32	26	32	$21\frac{1}{15}$
— 2	3	68	22	24	$17\frac{4}{5}$
— 3	4	61	27	78	$22\frac{1}{4}$
— 4	3	$61\frac{3}{4}$	29	14	$23\frac{19}{60}$
— 5	2	$49\frac{1}{6}$	30	14	$24\frac{7}{60}$
— 6	3	$46\frac{7}{12}$	27	$84\frac{2}{3}$	$22\frac{11}{36}$
— 7	2	$29\frac{1}{2}$	23	7	$18\frac{11}{24}$
— 8	20	1	20	1	$16\frac{1}{120}$
— 9	15	73	21	$1\frac{1}{3}$	$16\frac{73}{90}$
B. Nr. 10	»	15	18	72	15
— 11	»	13	16	24	13
— 12	»	$16\frac{1}{2}$	20	60	$16\frac{1}{2}$
— 13	»	$16\frac{1}{5}$	20	24	$16\frac{1}{5}$
C. Nr. 14	»	17	5	30	$4\frac{1}{4}$
— 15	»	$16\frac{5}{18}$	10	$16\frac{2}{3}$	$8\frac{5}{36}$
— 16	»	24	7	48	6
— 17	»	6	7	48	6
— 18	»	$43\frac{1}{2}$	9	6	$7\frac{1}{4}$
— 19	»	$66\frac{1}{3}$	10	35	$8\frac{7}{24}$
— 20	»	40	50	»	40
— 21	»	16	20	»	16
D. Nr. 22[2]	4	6	24	36	$19\frac{1}{2}$
— 23	4	32	26	»	$20\frac{1}{5}$
— 24	3	$26\frac{1}{3}$	19	62	$15\frac{43}{60}$
— 25	3	$94\frac{1}{2}$	23	87	$19\frac{1}{8}$
E. Nr. 26	1	$21\frac{4}{6}$	18	37	$14\frac{17}{24}$
— 27	1	20	18	12	$14\frac{1}{2}$
— 28	1	15	17	33	$13\frac{21}{24}$
F. Nr. 29	4	$93\frac{1}{2}$	19	86	$15\frac{11}{12}$
— 30	4	8	24	48	$19\frac{3}{5}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten 5. Februar 1819 (ovenf. S. 3—5). Priserne angives som satte i Navneværdie, Coursen uangivet, sandsynligviis al pari (Plak. 20. Marts 1819), uagtet den lovbestemte Cours for Island fra 1. Januar til 30. Juni 1820 maa antages at have været $262\frac{1}{2}$: 200 (Plak. 20. Septbr. 1819, jevnf. Plak. 11. Mai 1819 § 1).

[2]) Nr. 22 „saltfiskur" er her udeladt, hvorved Nr. 22—41 her kommer til at svare til Nr. 23—42 i den nævnte Taxt 5. Febr. 1819.

1820.

25. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
F. Nr. 31	3	21	19	30	$15^{13}/_{30}$
— 32	2	$24^{2}/_{3}$	18	$5^{1}/_{3}$	$14^{4}/_{9}$
— 33	1	68	20	48	$16^{2}/_{5}$
— 34	3	$38^{1}/_{2}$	20	39	$16^{13}/_{40}$
— 35	»	6	15	»	12
G. Nr. 36	2	34	14	12	$11^{3}/_{10}$
— 37	»	27	11	24	9
— 38	2	65	32	18	$25^{3}/_{4}$
— 39	1	$30^{1}/_{4}$	63	12	$50^{1}/_{2}$
— 40	»	$83^{1}/_{2}$	»	»	$16^{7}/_{10}$
— 41	»	93	»	»	$18^{3}/_{5}$
			829	57	699

þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða . . . [hdr.] 21 Rbd. 26 sk.; [og alin] 17 sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 25. Februar 1820.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

26. Febr. **Capitelstaxt** for **Sönder-Amtet** for Aaret **fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.** Reykjavík 26. Februar 1820. — Islandsk: Original-Aftryk besörget paa Stiftamtets Bekostning, Viðeyjar kl. 1820, 2 Bl. i 4to. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1820, S. 48.

CAPITULS-TAXTI fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu, Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1820 til sömu tíðar 1821.

1820.
26. Febr.

	Silfur. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því l al. Rbsk.
A. Nr. 1[1]	22	12	22	12	18
— 2	3	44	20	72	17
— 3	4	20	25	24	20
— 4	3	11	24	88	20
— 5	2	8	25	»	20
— 6	3	»	24	»	19
— 7	2	10	»	»	»
— 8	13	33	13	33	11
— 9	9	52	12	69	10
B. Nr. 1	»	21	26	24	21
— 2	»	18	22	48	18
— 3	»	23	28	72	23
— 4	»	21	26	24	21
C. Nr. 1	»	18	»	»	»
— 2	»	16	10	»	8
— 3	»	30	»	»	»
— 4	»	6	11	24	9
— 5	»	57	»	»	»
— 6	1	29	»	»	»
— 7	»	46	»	»	»
— 8	»	31	»	»	»
D. Nr. 1	5	18	31	12	26
— 2	4	72	28	48	23
— 3	4	88	29	48	23
— 4	4	39	26	42	21
— 5	3	93	23	78	19
E. Nr. 1	1	71	32	59	26
— 2	1	55	29	47	23
— 3	1	65	31	43	25
— 4	1	62	30	82	25
F. Nr. 1	6	36	25	48	20
— 2	5	17	»	»	»
— 3	3	86	»	»	»
— 4	3	60	»	»	»
— 5	2	38	»	»	»
— 6	3	29	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Sönder-Amtet 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Det bemærkes som særegent ved denne Taxt, at de udförte Værdier ere beregnede i Sölv.

1820.

26. Febr.

	Silfur. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk
— 7	»	5	»	»	»
G. Nr. 1	2	52	»	»	»
— 2	»	»	»	»	»
— 3	2	32	»	»	»
— 4	»	64	»	»	»
— 5	»	78	»	»	»
— 6	1	3	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	21.1	17
—	B	25.90	21
—	C	10.60	8½
—	D	27.84	22
—	E	31.10	25
—	F	25.48	20

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 23 Rbd. 65 Sk. [og alin] 19 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað . . . . . [o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] . . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 26. Febr. 1820.

Moltke. Geir Vídalín.

26. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Geistlighedens Fritagelse for Delinquent-Omkostninger.** Khavn den **26.** Februar **1820.** — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 896. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 68—69.

Herr Conferentsr. har i Skrivelse til dette Collegium af 5. Januar f. A. paa nyt indstilt, om ikke Geistligheden paa Island bör deeltage i Delinquent-Omkostningers Udredelse, naar disse ifölge Reskr. 25. Juli 1808 lignes paa Amtet. — Efter om denne Sag atter

at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer, 1820.
skulle man, i Henhold til dette Collegii Skrivelse af 26. Febr.
11. Julii 1818, tjenstligst tilmelde Dem, at man ikke skjönner rettere, end at de geistlige Embedsmænd paa Island maae fremdeles som hidtil være fritaget for Deeltagelse i Omkostninger ved Delinquentsagers Behandling og Forfölgning, saasom de hidtil ikke have deeltaget i disse Omkostninger, og det altsaa vilde blive en ny Byrde, for hvilken de efter Billighed kunne vente sig fritagne, i det mindste saa længe de verdslige Embedsmænd ligeledes derfor ere fritagne. — Hvilket man tjenstl. skulde meddele Dem til behagelig Underretning og Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 26. Februarii 1820.

Cancellie-Circulaire til samtlige Stiftamtmænd 29. Febr.
og Amtmænd m. Fl. i Danmark, ang. **Indberetninger om jordede Personer.** Khavn den 29. Febr. 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden over Island og sandsynligviis til Amtmændene. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 907; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 871. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 69-70. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 156—157.

Da Cancelliet anseer det for et til en nöiere Control med Rigtigheden af de aarligt indsendende Skifte-Designationer tjenligt Middel, at det gjöres Præsterne til Pligt ved hvert Aars Udgang til Skifteforvalterne i de Jurisdictioner, hvorunder de Personer, der i deres Sogne jordes, have henhört, at indgive Fortegnelse over de saaledes i det forlöbne Aar jordede Personer, for at disse Fortegnelser af Skifteforvalterne kunne tilligemed deres Designationer sendes til Overövrigheden med vedföiet Forklaring om Aarsagen til at de, som maatte findes paa Fortegnelsen, men som Designationerne ei

1820. skulde vise, at der er holdt Skifte efter, af Designa-
29. Febr. tionerne ere udeladte, saa maa Cancelliet [, næst at bemærke, at samtlige Biskopper under Dags Dato ere tilskrevne om i denne Henseende at give Præsterne det fornödne Tilhold, tjenstl. anmode (Tit.) om at paalægge de Dem underordnede Skifteforvaltere for deres Vedkommende at iagttage Foranförte ved Indsendelsen af de befalede Skifte-Designationer[1]. — Det kgl. Danske Cancellie den 29. Februarii 1820.

6. Marts. **Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.** Den 6. Marts 1820. — Original-Afskrift paa Dansk i det islandske Departement. Jevnf. Klausturpóst. 1820, S. 88 (under Datum 7. Marts); Sig. Hansen „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landsh." 1. 2, 234 ff. — Klausturpóst. 1820, S. 88 (med Datum 7. Marts).

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1820 til sömu tíðar 1821.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[2]	31	$63\frac{1}{2}$	31	$63\frac{1}{2}$	$25\frac{39}{120}$

---

[1]) fra [„tjenstl. anmode D. Höiærv. om i saa Henseende at paalægge Præsterne i det Dem anbetroede Embeds-Distrikt det Fornödne", i Circulaire til Biskopperne 29. Febr. 1820. Canc. 3. Departem. Brevbog 1820, Nr. 908; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 867. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 69. Dette Circulaire er ogsaa sendt til Biskoppen over Island, og bekjendtgjort i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1820; jevnf. Klausturpóst. paa anf. Sted.

[2]) Rubrikkerne ere de samme som i Capitels-Taxten for Vester-Amtet af 24. Februar 1819 (ovenf. S 8—11). Beregningen af de udförte Værdier angives at være efter Navneværdie, uden Tilkjendegivelse af Coursen. Denne synes dog at være beregnet efter al pari uagtet den lov-

1820. 6. Marts.

		Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr.	2	4	75½	28	73	$23^{1}/_{120}$
—	3	6	24½	37	51	$30^{3}/_{120}$
—	4	4	66	34	72 [1]	$27^{3}/_{4}$
—	5	2	76	33	48	$26^{3}/_{4}$
—	6	4	33½	34	76	$27^{100}/_{120}$
—	7	2	84	34	48	$27^{72}/_{120}$
—	8	16	76½	16	76½	$13^{52}/_{120}$
—	9	13	6½	17	40½	$13^{112}/_{120}$
B. Nr.	1	»	23	28	72	23
—	2	»	18	22	48	18
—	3	»	22½	28	12	22½
—	4	»	23	28	72	23
C. Nr.	1	»	»	»	»	»
—	2	»	16	10	»	8
—	3	»	»	»	»	»
—	4	»	6	7	48	6
—	5	»	»	»	»	»
—	6	»	»	»	»	»
—	7	»	»	»	»	»
—	8	»	»	»	»	»
D. Nr.	1	5	69½	34	33	$27^{57}/_{120}$
—	2	5	90	35	60	28½
—	3	4	45½	26	81	$21^{57}/_{120}$
—	4	4	»	24	»	$19^{1}/_{5}$
—	5	»	»	»	»	»
E. Nr.	1	1	89	28	87	$23^{15}/_{120}$
—	2	1	85½	28	34	$22^{82}/_{120}$
—	3	1	90	29	6	$23^{1}/_{4}$
—	4	1	65	25	15	$20^{1}/_{8}$
F. Nr.	1	6	10½	24	42	$19^{66}/_{120}$
—	2	5	11	»	»	»
—	3	3	86	»	»	»
—	4	3	51	»	»	»
—	5	2	66	»	»	»
—	6	»	»	»	»	»

lovbestemte Cours for Island 1. Januar til 30. Juni var 262½ : 200 (Plak. 20. Septbr. 1819).

[1]) feilagtig (8 × 4 rd. 66 sk. = 37 rd. 48 sk. Hundr. og $29^{20}/_{120}$ al.).

1820.

6. Marts.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.	er því l al.	
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
F. Nr.	7	»	6	»	»	»
G. Nr.	1	2	46	»	»	»
—	2	»	»	»	»	»
—	3	2	$23^1/_2$	»	»	»
—	4	»	»	»	»	»
—	5	»	$84^1/_2$	»	»	»
—	6	1	30	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	$29.92^8/_9$	$23^{117}/_{120}$
—	B	28.3	$21^{75}/_{120}$
—	C	8.72	7
—	D	$30.19^1/_2$	$24^{19}/_{120}$
—	E	$27.83^1/_2$	$22^{35}/_{120}$
—	F	24.42	$19^{66}/_{120}$

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 24 Rd. $68^1/_6$ Sk. [og alin] $19^{92}/_{120}$ Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður.

Eptir Litr. A: ..... [o. s. v. ligesom Taxt 24. Febr. 1819] .....

Íslands vesturamts contoiri og Mýra sýslu prófastsdæmi þann 6. Martii 1820.

St. Stephensen. P. Pètursson.

8. Marts. **Reskript** til Biskoppen over Island, ang. **Nedlæggelse af Capellet paa Hofstaðir** Khavn den 8. Marts 1820. — Original i Bispe-Archivet. Canc. 1. Departem. Registr. VII, 213 (1820, Nr. 535). P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 232. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 83. — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 107.

Frederik den Sjette &c. V. G. Os er af Vort Danske Cancellie allerund. bleven foredraget en Ansögning, hvori Proprietair Thorbjörn Olsen, paa egne og Medeieres Vegne af Gaarden Hofstad i Koppedals [*rett.* Hnappadals] Syssel paa Vort Land Island, allerund. har

anholdt om, at det paa bemeldte Gaard værende forfaldne Capel maatte, som unödvendigt, bevilges aldeles nedlagt. — Efter at Vi allern. have overveiet denne Sag, med din i den Anledning afgivne Erklæring, som tillige-med Vort Rentekammers Betænkning og Sagens övrige Omstændigheder af bemeldte Vort Cancellie allerund. ere Os foredragne, give Vi dig herved tilkjende, at Vi hermed allern. ville have bevilget og tilladt, at det ommeldte Capel maa nedlægges, dog paa Vilkaar: at Sognepræsten derved Intet afgaaer i sine lovlige Rettigheder, samt at Bygningen med tilhörende Ornamenta og Instrumenta sælges ved offentlig Auction og de derfor indkommende Penge uddeles til de fattigste Kirker i Vester-Amtet paa Vort Land Island. — Derefter du dig allerund. haver at rette og Vedkommende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. Befalende dig Gud. Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 8. Marts 1820.

1820. 8. Marts.

Cancellie-Plakat for Danmark, ang. **Behandlingen af Qvarantaine-Forseelser.** Khavn den 10. Marts 1820. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3 Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavik den 10. Juli s. A., men dog aldrig udtrykkelig erklæret som gjeldende i Island. — Canc. 2. Departements Registrant XXI, 73b—74 (1819, Nr. 375). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 36; Schou XVIII, 419. Coll. Tid. 1820, S. 242—246 (med Motiver). — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 107. 10. Marts.

Plakat for Danmark, angaaende at visse Forseelser imod Qvarantaine-Anordningerne kunne behandles politieretsviis.

Paa Cancelliets allerund. Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 1. d. M. allern. at resolvere:

„at Sager angaaende Overtrædelser af Qvarantaine-

1820. Anordningerne blive at behandle politieretsviis, forsaa-
10. Marts. vidt Forseelsen, efter sin Beskaffenhed, kun kan henföres under nogen af de Lovbestemmelser, som fastsætte Böder." — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. Det kongelige Danske Cancellie den 10. Marts 1820.

11. Marts. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Anmeldelse af Jordemödres Ansættelse.** Khavn den 11. Marts 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 1136; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr. 1054. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 85. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 157.

Det er for Cancelliet blevet andraget, at vedkommende Læger paa nogle Steder ikke underrettes om, naar en Gjordemoder i Districtet afgaaer eller beskikkes, og man skulde derfor tjen[st]lig have (Tit.) anmodet om, at sörge for, at saavel Stiftsphysicus som vedkommende Districtslæge for Fremtiden derom gives Underretning. Det kongelige Danske Cancellie den 11. Martii 1820.

11. Marts. **Cancellie - Circulaire** til samtlige Amtmænd i Danmark, ang. **Forbud mod Udsalg af Mercurial-Salve uden Recept.** Khavn den 11. Marts 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr. 1055; jevnf. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 1137. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 84—85. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 157.

Cancelliet har erfaret, at der, især af Almuen, ofte gjöres urigtig Brug af Unguentum mercuriale (Mercurial-Salve), der kan foranledige farlige Tilfælde. Man skulde derfor tjenstl. have (Tit.) anmodet om, at paalægge de i Deres Jurisdiction værende Apothekere, at de ikke maae

udsælge fornævnte Middel uden Recept. Det kongelige Danske Cancellie den 11. Martii 1820. 1820. 11. Marts.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1820. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. Den her bestemte Cours skulde gjelde for Island fra 1. Juli til 31. December 1820 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 84b—85 (1820, Nr. 447). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 38 (uden Tabel); Schou XVIII, 420 og Rubr. af medfölgende Tabel. Coll. Tid. for 1820, S. 285. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 107; jevnf. S. 82. 20. Marts.

Plakat angaaende Qvartals-Coursen for April, Mai og Juni Maaneder 1820.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartals-Coursens Bestemmelse anordnede bestandige Committeé er den Cours, hvorefter Rigsbanksedlerne i April, Mai og Junii Maaneder d. A. skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt til 262½ mod 100 Species eller 200 Rigsbankdaler Sölv, saa at fölgelig 1 Rbdlr. Sölv, i alle foranförte Tilfælde, kan betales med 1 Rbd. 30 Skill. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kongel. Danske Cancellie den 20. Marts 1820.

Reskript til Biskoppen over Island, ang. **Afskaffelse af nogle af Hjörtsey Kirkes Inventarii-Qvilder.** Khavn den 22. Marts 1820. — Canc. 1. Departem. Registrant VII, 216 (1820, Nr. 548). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 101. P. Pètursson Hist. Eccles. Island., S. 232. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 107—108. 22. Marts.

Frederik den Sjette &c. V. G. Vi give dig hermed tilkjende, at Vi, efter den af Proprietair Sigurd Olufsen til Hjortsöe under Vester-Amtet paa Vort Land

1820. Island derom allerund. gjorte Ansögning, som, tillige
22. Marts. med Vort Rentekammers og din desangaaende meddeelte Betænkninger, af Vort Danske Cancellie allerund. er bleven Os foredraget, hermed allern. ville have bevilget og tilladt, at 6 af de paa fornævnte Gaard Hjortsöe værende 12 Kirkeqvilder maae ved Auction bortsælges, og den derfor indkommende Sum tilfalde Hjortsöe Kirke, imod at Præsten holdes skadeslös for hans halve Anpart af Qvildeleien, derved, at han erholder Landskylden, 60 Alen, af Gaarden Hamraendar, saaledes, at Proprietair Olufsen udsteder lovgyldig Adkomst til Hjortsöe Kirke paa Gaarden Hamraendar og lovlig Forpligtelse for sig og efterkommende Eiere af Gaarden Hjortsöe til at holde Præsten skadeslös, hvis Jordens Landskyld skulde forringes saameget, at den ei blev Vederlag for de ved Qvildernes Salg tabte Smörleier. — Derefter du dig allerund. haver at rette, og Vedkommende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. — Befalende dig Gud. Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 22. Martii 1820.

23. Marts. **Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.** Möðruvöllum 23. Marts 1820. — Afskrift paa Dansk, verificeret af Amtmand Thorarensen, i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1820 til sömu tíðar 1821.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	24	56	24	56	$19^2/_3$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten 5. Febr. 1819 (ovenf. S. 3—5). Priserne angives som beregnede i Navneværdie, Coursen ikke angivet; efter Priserne at dömme synes

1820.
23. Marts.

	Nafnverð. Rbd.	Nafnverð. Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	á landsvísu hdr. Rbsk.	er því l al. Rbsk.
A. Nr. 2	3	14	18	24	$15\frac{1}{10}$
— 3	4	2	24	12	$19\frac{3}{10}$
— 4	2	94	23	80	$19\frac{1}{15}$
— 5	2	$11\frac{5}{8}$	25	$43\frac{1}{2}$	$20\frac{87}{240}$
— 6	2	74	22	16	$17\frac{11}{15}$
— 7	1	90	19	36	$15\frac{1}{2}$
— 8	17	69	17	69	$14\frac{7}{40}$
— 9	13	$92\frac{1}{4}$	18	59	$14\frac{107}{120}$
B. Nr. 10	»	17	21	24	17
— 11	»	$13\frac{5}{8}$	17	3	$13\frac{5}{8}$
— 12	»	14	17	48	14
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	22	6	84	$5\frac{1}{2}$
— 15	»	15	9	36	$7\frac{1}{2}$
— 16	»	$23\frac{11}{24}$	7	32	$5\frac{13}{15}$
— 17	»	$6\frac{1}{60}$	7	50	$6\frac{1}{60}$
— 18	»	$53\frac{5}{12}$	11	$52\frac{1}{3}$	$9\frac{17}{72}$
— 19	»	$84\frac{1}{6}$	13	$14\frac{1}{5}$	$10\frac{311}{609}$
— 20	»	$29\frac{1}{6}$	36	44	$29\frac{1}{6}$
— 21	»	$14\frac{1}{2}$	18	12	$14\frac{1}{2}$
D. Nr. 22	4	$73\frac{5}{12}$	28	$56\frac{1}{2}$	$22\frac{20}{240}$
— 23	4	$35\frac{3}{4}$	26	$22\frac{1}{2}$	$20\frac{79}{80}$
— 24	3	$85\frac{1}{6}$	23	31	$18\frac{79}{120}$
— 25	3	36	20	24	$16\frac{1}{5}$
E. Nr. 26	1	24	18	72	15
— 27	1	$40\frac{1}{2}$	21	$31\frac{1}{2}$	$17\frac{1}{16}$
— 28	1	$41\frac{3}{8}$	21	45	$17\frac{7}{40}$
— 29	1	»	15	»	12
F. Nr. 30	5	$61\frac{3}{4}$	22	55	$18\frac{7}{120}$
— 31	3	$90\frac{1}{2}$	23	63	$18\frac{111}{120}$
— 32	3	31	19	90	$15\frac{19}{20}$
— 33	2	30	18	48	$14\frac{4}{5}$
— 34	1	$72\frac{1}{15}$	21	1	$16\frac{97}{120}$
— 35	3	$28\frac{1}{2}$	19	75	$15\frac{33}{40}$
— 36	»	6	15	»	12

Beregningen at beroe paa al pari Cours, uagtet den lovbestemte Cours for Island for förste Halvaar 1820 var $262\frac{1}{2}$: 200 (Plak. 20. Septbr. 1819).

1820.		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
23. Marts.	G. Nr. 37	2	24½	13	51	10 13/40
	— 38	2	81⅓	11	37⅓	9⅑
	— 39	1	69	20	60	16½
	— 40	»	59	29	48	23⅗
	— 41	»	70½	»	»	14 1/10
	— 42	»	87	»	»	17⅖
				771	34	648

þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða [hdr.] 19 Rbd. 27¼ Sk. [og alin] 15½ Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 23. Martii 1820.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

25. Marts. **Cancellie - Skrivelse** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Udsalg af Medicamenter.** Khavn den 25. Marts 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 1364. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 102—103. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 157.

Til Cancelliet er indkommet en Forestilling[1], angaaende hvorledes der kunne sættes Grændser for de overdrevne Priser, som Districts-Chirurgerne og andre Practici i Island lade sig betale ved Udsalg af Medicamenter m. m. — Efter om denne Sag at have fört Brevvexling med det kongelige Sundheds-Collegium og det kongelige Rentekammer, skulde man herved tjenstl.

[1]) i Brevet til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet lyder Begyndelsen saaledes: „Cancelliet har under 16. Septbr. 1818 modtaget en Forestilling fra Hr. Cfraad, angaaende hvorledes" o. s. v.

tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse, at Lægerne i Island ikke ere berettigede til at oppebære mere for den Medicin, der af dem udleveres, end hvad der efter Medicinal-Taxten er tilstaaet Apothekerne; og ville De derfor paalægge vedkommende Læger i ethvert Tilfælde at meddele Modtagerne Attest om, hvad den hos dem erholdte Medicin har kostet. — Det kongelige Danske Cancellie den 25. Martii 1820. 1820. 25. Marts.

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Biskop Thorlak Skulasons Legat.** Khavn den 1. April 1820. — Univ. Dir. Brevb. 1820, Nr. 229. 1. April.

Det kongelige Rentekammer har for længere Tid siden, og senest ved Skrivelse af 6. Marts 1819, begjært denne Directions Betænkning over en Forestilling fra Biskoppen i Island, hvori han har andraget om, at Renterne af den Sum, hvorfor Gaarden Aas i Öefjords Syssel, der i sin Tid er legeret af Biskop Skulesen, for at Afgiften deraf skulde tillægges en fattig fra Holum Skole dimitteret Student, som fortsætter sine Studeringer udenlands, er bleven solgt, hvilken Sum er beregnet den kongelige Kasse til Indtægt, maatte, paa Biskoppens Requisition, blive anviste til en saadan Stipendiarius. — Directionen har hidtil opsat sit Svar, fordi man ventede, at der ved de forehavende Underhandlinger angaaende et Fond for den lærde Skole i Island, vilde af Hans Majestæts forbeholdne Gods der i Landet blive udlagt en anden Gaard, af lige Godhed med bemeldte bortsolgte Stipendiegaard. Men da denne Sag ikke saa snart kan ventes bragt til Endelighed, saa skulde Directionen herved tjenstl. melde, at den Intet finder at erindre imod, at Renterne af forbemeldte Kjöbesum paa den foreslagne Maade anvendes til Understöttelse

1820. 1. April. for en fattig islandsk Student, som studerer ved Kjöbenhavns Universitet. De tilsendte Documenter fölge herhos tilbage. Den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 1. April 1820.

1. April. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Reparation paa Bessastad Kirke og Skolebygning.** Khavn den 1. April 1820. — Univ. Direct. Brevb. 1820, Nr. 230.

Det kongelige Rentekammer har under 2. Maji f. A. tilstillet denne Direction en efter daværende Stiftamtmand Castenschiolds Foranstaltning afholdt Synsforretning over Bessesteds Kirke- og Skolebygning, hvilken Forretning tillige indeholder omtrentligt Overslag over de til Bygningens Istandsættelse fornödne Materialier. — Directionen er aldeles enig med Stiftamtmanden, at Reparationen paa Skolebygningen maa ansees for absolut nödvendig; og den vilde have ladet det være sig magtpaaliggende, at see denne Bygning sat i vedbörlig Stand, saafremt et Fond for den lærde Skole i Island havde kunnet bringes tilveie. — Men det er det kgl. Rentekammer bekjendt, at de Underhandlinger, som herom ere indledte, ikke kunne ventes bragte til Endelighed för efter en længere Tids Forlöb, og at altsaa Directionen ingen Fonds har til sin Disposition, hvoraf Omkostningerne ved forbemeldte Reparation kunde bestrides. Og da det dog er af megen Vigtighed, at den eneste lærde Skole, som nu haves i Island, og som stedse har leveret saa mange duelige Studenter til Universitetet, holdes i den Stand, som Landets Indvaanere synes at have Ret til at vente, efter de betydelige Donationer, som fra Fortiden af vare skjænkede til begge Landets lærde Skoler, hvis Indtægter nu samtligen indflyde i den kongelige Jordebogskasse: saa skulde man tjenstl. have det kongelige Rentekammer

anmodet, at ved sammes gode Foranstaltning den saa 1820.
fornödne Reparation paa Bessestæd Skolebygning maatte 1. April.
blive foretagen, og Bekostningerne derved paa nærmere Afregning med det islandske Skolefond udredes af den kongelige Jordebogskasse. — Den tilsendte Synsforretning fölger herhos tilbage. — Den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 1. April 1820.

Reskript til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Tilladelse til at opbygge Hvalsnes Kirke paa ny.** Khavn den 5. April 1820. — 5. April.
Canc. 1. Dep. Registr. VII, 221b—222 (1820, Nr. 562a). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 111—112. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 233. — Islandsk: Rubr. i Klausturp. 1820, S. 108.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. Vi give eder herved tilkjende, at Vi, efter den af nogle af Hvalsnæs Sognemænd paa Vort Land Island derom allerund. gjorte Ansögning, som af Vort Danske Cancellie allerund. er bleven Os foredraget, tillige med Vort Rentekammers og eders desangaaende meddeelte Betænkninger, hermed allern. ville have bevilget og tilladt:

1) at den, ifölge Vort under 26. April 1815 til Vor daværende Stiftamtmand og dig, Os elskelig Vor Biskop over Island, ergangne Reskript, nedlagte Hvalsnæs Kirkes Sognemænd maae. paa egen Bekostning, lade opföre en Kirke paa Vor Gaard Hvalsnæs, dog at de selv vedligeholde denne Kirke og forsyne den med de fornödne Instrumenta og Ornamenta, samt Bröd og Viin, uden Byrde i nogetsomhelst Tilfælde for Vor Kasse. — 2) at der i denne Kirke maa forrettes Gudstjeneste hver sjette Helligdag, og Sognepræsten, naar han i Embedsforretninger besöger denne Kirke, forskaffes fri Underholdning af Sognets Beboere for sig og Fölgemand, samt Foder for sin Ridehest, paa bemeldte Gaard Hvalsnæs. — 3) at Kirke-Indtægten af Hvalsnæs Sogn, nemlig

1820. 5. April. Jordegods- og Lösöre-Tiende, samt Lysetold og Begravelses-Penge, maa tillægges den ommeldte nye Kirke, som Hjælp til dens Vedligeholdelse, naar först den paa forrige Hvalsnæs Kirke hæftende Gjeld til Vor Kasse, i Overeensstemmelse med fornævnte Vort allerh. Reskript, er afbetalt. — Derefter I eder allerund. have at rette og Vedkommende Sligt til Efterretning at tilkjendegive. — Befalende eder Gud. — Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn, den 5. April 1820.

14. April. **Plakat** for Danmark, ang. **Fuldmyndighed for Borgere.** Khavn den 14. April 1820. — Dette Lovbud, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat för Danmark, angaaende at de, som herefter ville vinde Borgerskab paa hvilkensomhelst Næringsvei, skulle være fuldmyndige" — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 24. Juli 1820, men forövrigt ikke erklæret for gjeldende i Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 111(1820, Nr. 605). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1820, S. 339—346. Qvart-Forr. for 1820, S. 41; Schou XVIII, 422. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 121 (med Anmærkning).

3. Mai. Kongelig **Bekjendtgjörelse** ang. **Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler.** Khavn den 3. Mai 1820[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 2. Departem. Registr. XXI, 128b—129 (1820, Nr. 733). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 45; Schou XVIII, 436—437. Coll. Tid. 1820, S. 368—369. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 108; jevnf. sst. S. 95—96.

Kongelig Bekjendtgjörelse angaaende Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler lydende paa 10, 5 og 1 Rigsbankdalere m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at da Vi allern. have bifaldet, at de af Rigsbanken for 10, 5 og 1 Rigs-

[1]) Plak. 18. Oktbr. 1820.

bankdalere udstædte Sedler, saavel som af de ældre Repræsentativer de paa 24, 12 og 8 Sk. Courant lydende Sedler, samt ligeledes de Courant Sedler, der ved speciel Paalegning ere authoriserede som Betalingsmiddel paa Vore Lande Island og Færöe, maae indkaldes, for at sættes ud af Omlöb, saa er hermed Vor allern. Villie, at Ihændehaverne af bemeldte Rigsbank- og Courant-Sedler, inden 6 Maaneder fra denne Vor allerhöieste Befalings Kundgjörelse, skulle melde sig hos Nationalbanken i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn, eller paa de Steder, som af Nationalbanken nærmere blive offentligen bekjendtgjorte, for der at erholde bemeldte Sedler omvexlede, da de Sedler af fornævnte Slags, hvormed Ihændehaverne ikke melde sig inden den foreskrevne Tid, skulle være döde og magteslöse og uden Kraft eller Gyldighed, til derefter at kunne gjöre nogen Fordring. Dog skal denne allern. Bekjendtgjörelse, foruden at læses til Thinge, oplæses fra alle Prædikestole i Landets Kirker, samt trende Gange efter hinanden indföres i den Danske Statstidende, Kjöbenhavns Addressecomptoirs Efterretninger, samt den altonaiske Merkur. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette, og for Skade at tage vare. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 3. Maji 1820.

1820. 3. Mai.

Reskript til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anerkjendelse af Thomas Reynolds som engelsk Vice-Consul paa Island.** Khavn den 5. Mai 1820. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820—1822 (1820, Nr. 475). — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1820, S. 108.

5. Mai.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. Da Vort Departement for de udenlandske Sager har indberettet, at den kongelige Storbritanniske Consul paa Vort Land Island, Th. Reynolds, har anmeldt, at han paa nogen Tid reiser bort, og at han af sin Regjering er bemyndiget til at overdrage Embedsforretningerne under sin

1820. 5. Mai. Fraværelse til sin Sön Thomas Reynolds, som Vice-Consul paa Vort Land Island; saa give Vi dig hermed tilkjende, at Vi fornævnte Thomas Reynolds ikke alene i saadant Embede ville have erkjendt og antaget, men endog hermed ville have anordnet og fastsat, at han efter den overalt, saavel som her, stedse indförte Brug, for sin Person i Henseende til det der angaaer hans Consulat-Forretninger, skal være fri for den herværende Jurisdiction, og nyde alle de hans Betjening tilkommende Fortrin, Privilegier og Friheder, men at han derimod, naar han besidder Huse og Eiendomme i Vort Rige og Vore Lande, skal være pligtig til, uden Undtagelse, at bære og svare de derpaa heftende Byrder og Afgifter, saa og, om han driver Handel, i Henseende til denne lige med Vore egne Undersaatter være Landets Forfatning og Love, samt Stedets Underövrighed, hvor han befinder sig, undergiven. Derefter du dig allerund. haver at rette, og Vedkommende Sligt til Efterretning at tilkjendegive. Befalende dig Gud. Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 5. Maji 1820. [ad mandatum].

6. Mai. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **en fransk Fiskerie-Inspecteurs Reise.** Khavn den 6. Mai 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1820, Nr. 1901; jevnf. 2. Dep. Brevb. 1820, Nr. 1899. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 157 (med urigtigt Datum: 6. Marts).

Cancelliet er underrettet om, at den kongelig franske General-Inspecteur over Fiskerierne, Noel de la Morinière, af det franske Ministerium er beordret til at undersöge de nordlige Farvande, med Hensyn til Fiskeriet, og at han desaarsag er i Begreb med at afreise fra Frankrig. — I denne Anledning maa man tjenstligst have (Tit.) anmodet om, hvis bemeldte Noel de la Morinière skulde attraae at anstille Undersögelser med

Hensyn til Fiskerierne, i de under Deres Jurisdiction liggende Farvande, da at yde ham den Understöttelse og meddele ham de Oplysninger, som han i dette Öiemed maatte behöve [1]. — Det kongelige Danske Cancellie den 6. Maji 1820. 1820. 6. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indsendelse af Justitsfonds-Regnskab.** Khavn den 13. Mai 1820. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1820, Nr. 2100. 13. Mai.

Foranlediget ved Herr Stiftamtm'. Skrivelse af 26. Februar d. A., hvormed fulgte adskillige af de ved Canc. Skriv. 21. Septbr. f. A. forlangte Qvartals-Extrakter, Qvitteringer samt General-Regnskaber over de Justitsfondet tilgodekommende Sportler og Retsgebyrer, skulde man tjenstl. tilmelde Dem til behagelig Efterretning, at ommeldte Regnskaber med Bilage stedse bör indsendes til dette Collegium. — Det kongelige Danske Cancellie den 13. Maji 1820.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Indsendelse af Administrations- og Kirke-Regnskaber.** Khavn den 13. Mai 1820 [2]. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1361. — Islandsk: Rubrum i Klausturp. 1820, S. 122 (med urigtigt Aarstal: 13. Mai 1819). 13. Mai.

Da Administratorer af de kongelige Jordegodser i

---

[1]) I Skrivelse 27. April havde Departementet for de udenlandske Sager anmodet Cancelliet om, „at tillægge alle de kongelige Overövrigheder i Danmark, Island og paa Færöerne den fornödne Befaling til at foranstalte, at Hr. de la Morinière overalt erholder den Understöttelse, og de Oplysninger med Hensyn til Fiskerierne, som han maatte forlange"

[2]) Rentek. Skriv. 16. Juni 1832; jevnf. Indenrigsministeriets Circ. 27. April 1850.

1820. 13. Mai. Island, efter nuværende Indretning, i Almindelighed indsende deres Administrations-Regnskaber til Landfogden, som derefter fremlægger dem som Bilage ved hans Jordebogskasse-Regnskab, kan det her ved Kammeret ikke paasees, om forberörte Administrations-Regnskaber af de Vedkommende i behörig Tid blive aflagte. Med denne Indretning er tillige forbunden den Uleilighed, at de Uordener, som maatte findes ved disse Regnskaber, ei för end efter lang Tid, og ved Revisionen af Jordebogskasse-Regnskabet, kunne blive bemærkede, hvorved letteligen kan bevirkes Skade for den kongelige Interesse. — Vi finde os derfor foranledigede til herved tjenstl. at anmode Stiftamtm. om, behageligen at ville indskjærpe dem, som er betroet Administration af Kongens Jordegodser i Sönder-Amtet, saavel som dem, som ere Værger for de Kongen tilhörende Kirker sammesteds, at de i behörig Tid aarligen aflægge deres Regnskaber, samt derhos paalægge dem fra næstkommende Aars Begyndelse og for Eftertiden at indsende disse Regnskaber, der ligesom hidtil bör være forsynede med de for Indtægt og Udgift anordnede Bevisligheder, og deriblandt Landfogdens Qvitteringer for de til Jordebogskassen skete Indbetalinger, directe til Amtet. Naar Regnskaberne til Hr. Stiftamtm. ere indkomne, bör de, efter at være af Dem nöiagtigen igjennemgaaede, forsynes med Deres Attestation efter Befindende, og med förste Skibsleilighed til Kammeret indsendes. Rentekammeret den 13. Mai 1820[1].

[1]) Ligelydende Skrivelser, mut. mut., ere under s. D. udgaaede til de to Amtmænd, i Nord- og Öster-Amtet og i Vester-Amtet. Copieb. sst. Nr. 1362—1363. — Communication til Landfogden ved Skrivelse af s D., ledsaget af en Afskrift af ovenanförte Circulaire. Copieb. sst. Nr. 1364.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Islands Stift, ang. **Udbetaling af Honorar for Vaccination.** Khavn den 13. Mai 1820. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 2101. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 157. 1820. 13. Mai.

Foranlediget ved en med Hr. Stiftamtmands Skrivelse af 1. Septbr. f. A. hertil indsendt Ansögning fra Provsten i Arnæs Syssel, Jacob Arnesen, om at forundes det Vaccinateurer ved Forordn. 3. April 1810 tilstaaede Honorarium for de af ham i Aaret 1806 vaccinerede, skulde man tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm., til behagelig Bekjendtgjörelse for Supplikanten, at de Deputerede for Finantserne, med hvem Cancelliet om denne Sag har indladt sig i Brevvexling, have underrettet dette Collegium om, at de, i Forventning af Hans Majestæts allerh. Approbation, som nærmere vil blive at udvirke, have foranstaltet Provst Arnesen anviist en Gratification af 80 Rbd. Sedler[1] af Islands Jordebogskasse. Det kgl. Danske Cancellie den 13. Maji 1820.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Depositioner i den islandske Jordebogskasse.** Khavn den 17. Mai 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1379. 17. Mai.

At Kammeret i sin Tid har foranstaltet, at de i Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelser af 16. Septbr. f. A., saavel som 3. og 4. Martii sidstl. omhandlede Summer, hvilke med Deres Tilladelse Tid efter anden ere deponerede i Jordebogskassen, ere blevne Vedkommende anviste paa Zahlkassen, det undlade vi ikke herved tjenstl. at communicere Dem til behagelig Efter-

[1] De Vaccineredes Antal var opgivet til 385; det i Forordn. 3. April 1810 tilsagte Honorar var 24 Sk. pro Persona; man seer saaledes, at Gratificationen er bestemt vilkaarlig.

1820. 17. Mai. retning, hvorhos vi, i Anledning af Deres i förstnævnte Skrivelse fremsatte Forespörgsel, om det for Fremtiden er Dem tilladt at bevilge deslige Depositioner i Jordebogskassen, imod Udbetaling af Zahlkassen, skulde tilföie: at naar det befindes, at Jordebogskassen behöver, for at bestride de i Island forefaldende Udgifter, Penge remitterede herfra, haves Intet imod at det, overeensstemmende med Kammerets Skrivelse af 17. Januarii 1818, tillades Vedkommende, efter derom indgiven Begjæring, at indbetale i bemeldte Kasse indtil 5000 Rbd. i Sedler og Skillemynt, da hvad der saaledes er bleven indbetalt skal, naar Landfogdens Qvitteringer hertil indkomme, blive Vedkommende anviist paa Zahlkassen. Rentekammeret den 17. Maji 1820.

20. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Skillemynten i Island.** Khavn den 20. Mai 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1381.

Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 17. Febr. d. A., ang. Dansk Courant Skillemyntens Gangbarhed i Island, er herfra bleven tilstillet de Deputerede for Financerne til Afgjörelse, hvorefter bemeldte Deputerede have anmodet os om, at gjöre Hr. Stiftamtm. opmærksom paa, at ifölge For. af 20. Martii 1815 om Forandring i Pengevæsenet paa Island § 5, saavel som Plak. af 11. Maji f. A., angaaende nogle nærmere dertil hörende Bestemmelser, er Dansk Courant Skillemynt udelukkende bestemt til Seddelbetalinger paa Island. Denne Skillemynt er fölgeligen lovligt Betalingsmiddel i alle de Tilfælde, hvor Betaling er fastsat enten i Sölv efter Qvartalscours, overeensstemmende med Plakatens förste §, eller i Sedler, dog i begge Tilfælde efter det i Plakatens 4. § bestemte Forhold imellem Sedler og Skillemynt; hvoraf fölger, at det ikke stemmer med nysnævnte Anordninger, ei at tillade dem, der til de offentlige Kasser i Island skulle præstere Betaling i Sölv

eller Sedler, at udrede denne Betaling paa anden Maade end med rede Sölv eller Sedler in natura, ved hvilken Foranstaltning desuden den Mislighed kan bevirkes, at Skillemynten aldeles kommer ud af Circulation. Det flyder ogsaa af sig selv, at da Skillemynten, som foranført, kun er Seddel-Betalings-Middel, bör den, uden Hensyn til forandrede Qvartalscourser, og saalænge det i Plakatens 4. § bestemte Forhold imellem Sedler og Skillemynt gjelder, modtages paa den omhandlede Maade i alle Betalinger som lyde paa Sölv, dette evalueret til Navne-Værdie eller Sedler, efter den ved Forfaldstiden gjeldende Qvartals-Cours. At indlöse den i Jordebogskassen værende Beholdning i den her omhandlede Skillemynt af Belöb 5000 Rbd. Sedler, beregnet deels efter Forordn. af 1815 med 48 Skilling, og deels efter Plak. af 1819 med 60 Skilling mod 1 Rbd. Sedler, kunde for nærværende Tid være betænkeligt, forsaavidt som derved den til daglig Handel og Vandel fornödne Smaamynt efterhaanden gik ud af Omlöb i Island, hvilket ikke kan afhjelpes ved Rigsbanksedler, da disse ei lyde paa mindre Sum end 1 Rbd., og vilde desuden ved Handels-Conjunkturer m. m. Tid efter anden muligen föres ud af Landet. Finantsdeputationen har endvidere anmodet os om, at tilkjendegive Hr. Stiftamtm., at da Jordebogskassen i Island rimeligviis har endeel Udgifter at udrede i Sölv efter Qvartalscours, samt i Sedler, saa kunde den i Jordebogskassen værende Beholdning i dansk Courant Skillemynt anvendes til dermed at bestride alle deslige Udgifter, og at den i begge Tilfælde bör beregnes paa den i Plakaten af 11. Maji f. A. bestemte Maade.

1820. 20. Mai.

Ved tjenstl. at communicere Hr. Stiftamtm. dette til behagelig Efterretning og videre efter Omstændighederne föiende Foranstaltning, maae vi slutteligen bemærke, at da Gager, saavel som Pensioner, der udbetales i Island, ligesom her, med rede Sölv, for det meste anvises paa Zahlkassen, og Jordebogskassen, efter

1820. 20. Mai. den ved Hr. Stiftamtm. behagelige Skrivelse af 17. Febr. d. A. indsendte Qvartals-Extract, til 31. Januar sidstl. har en Beholdning af 4024 Rbd. 90 Sk. rede Sölv, 5000 Rbd. 50 Sk. i dansk Courant Skillemynt og over 5000 Rbd. i Sedler, har Kammeret, efter Overlæg med de Deputerede for Financerne, anseet overflödigt denne Gang at opsende Contanter til Jordebogskassen, da vi iövrigt i sin Tid forvente Hr. Stiftamtm. nærmere Beretning angaaende det Fornödne i denne Henseende. Rentekammeret den 20. Maji 1820.

23. Mai. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd, ang. **Jordemödres Pligter med Hensyn til Barselqvinder.** Khavn den 23. Mai 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2246; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2130 (blank i Brevbogen). Colleg. Tid. for 1820, S. 403—404. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII, 8, 1 H., S. 164. — Islandsk: i Klausturp. 1820, S. 169—170 (med Anmærkning).

Det er for Cancelliet andraget, at adskillige Gjordemödre skulle ansee sig ikke alene berettigede men endog forpligtede til under Födselsveerne at friste saavel Koner som ugifte Fruentimmer til at nævne den rette Barnefader, naar de formene at Ægtemanden, eller den af et besvangret Fruentimmer udlagte Mandsperson ikke er det, samt at de derefter ansee sig pligtige til at aabenbare hvad de saaledes have erfaret, ikke blot for Præsten, men ogsaa for Forældre, Ægtemænd, Slægtninge og Andre. — Da nu et saadant Forhold maa ansees stridende imod Bestemmelserne i den 3. § i den Gjordemödrene meddeelte Instrux, og den 42. § i Reglementet af 21. November 1810, saa skulde man tjenstl. anmode (Tit.) om, at paalægge vedkommende Læger, hver i sit Distrikt, at indskjærpe Gjordemödrene de dem i den ommeldte Henseende

paaliggende Pligter, samt at have et vaaget Öie med at disse blive efterlevede. Det kongelige Danske Cancellie den 23. Maji 1820. 1820. 23. Mai.

Cancellie - Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Medicinal-Taxten i Island, samt om Bekjendtgjörelsen af den islandske Lovgivning.** Khavn den 27. Mai 1820. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 2403. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 174—175. — Islandsk: Udtog i Klausturpóst. 1820, S. 157—158. 27. Mai.

Herr Stiftamtmand har under 9. August f. A. hertil nedsendt en Skrivelse fra Conferentsraad og Justitiarius M. Stephensen i Island, hvori andrages, deels at den Apotheker Wigfusen ved allerh. Resolution af 19. Aug. 1818 meddeelte Tilladelse, at maatte tage 10 pCt. mere for Medicinalvarer, end der er bestemt i Medicinaltaxten for Danmark, maatte blive forandret derhen, at den ved Plak. af 8. Oktobr. 1818 bestemte Maade at beregne Medicinaltaxten paa i Danmark; ogsaa uden Forandring maatte gjöres gjeldende for Island, og deels at det af bemeldte Conferentsraad Stephensen udgivne Blad, Klosterposten, maatte med Hensyn til Lovgivningers Kundgjörelse blive authoriseret som et officielt Tidsskrift. — Efter at have taget disse Gjenstande under nærmere Overveielse, skulde man, med Hensyn til det förstnævnte Andragende, hermed tjenstl. yttre: at man anseer Plak. af 8. Oktober 1818 for tillige at være gjeldende for Island, dog saaledes, at Betalingen paa Grund af Plak. af 11. Maji 1819 bör erlægges med rede Sölv, og at den Forhöielse, som den kongelige Resolution af 19. August[1] 1818 har tilstaaet Apothekerne paa Island, vedbliver, og bör lægges til den Betaling, som tilkommer Apothekerne i Danmark efter ovennævnte Plak. af

[1]) *see* Canc. Skriv. 1. Septbr. 1818.

1820. 8. Oktbr. 1818, eller hvilke senere allerhöieste Bestem-
27. Mai. melser der maatte blive givet for Apotheker-Taxten i Danmark. Det er naturligviis en Selvfölge, at denne Bestemmelse er gjeldende for Enhver, der er meddeelt Apotheker-Privilegium i Island. — Med Hensyn til den anden Punkt skulde Cancelliet tjenstl. yttre, at da det Blad, som Conferentsr. Stephensen udgiver, foruden Oversættelser af kongelige Anordninger og Meddelelser af andre offentlige Foranstaltninger, tillige indeholder egne Bemærkninger og Afhandlinger, saa finder man det ikke passende at Bladet erklæres som officielt, ligesom dette heller ikke synes at være fornödent for at Oversættelserne og Meddelelserne kunde finde Tilid. Man kan desuden ei antage, at Indförelsen i Bladet skulde træde i Stedet for den ellers befalede Kundgjörelse, hvilken i alle Tilfælde maa blive fornöden. — I Overeensstemmelse hermed ville Hr. Stiftamtm. behage at give Conferentsr. og Justitiarius Stephensen den fornödne Besked. — Endelig skulde man med Hensyn til dette Collegii Skrivelse af 2. August 1800, hvorved det er paalagt de Tilforordnede i den islandske Landsoverret at oversætte paa Islandsk og befordre i Trykken de vigtigste saavel för den Tid udgivne som senere udgivende Anordninger for Island, tjenstl. udbede sig af Hr. Stiftamtm. nærmere underrettet om, hvad der i saa Henseende er foranstaltet. Det kongelige Danske Cancellie den 27. Maji 1820.

30. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Bestemmelsen af de for Island gjeldende Love.** Khavn den 30. Mai 1820. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1820, Nr. 2412.

Cancelliet har under 17. Juli f. A., i Anledning af adskillige Forespörgseler fra Conferentsraad og Justitiarius Stephensen i Island, angaaende hvilke af de til Island aarligen opsendte Anordninger der skulle ansees gjel-

dende sammesteds, blandt Andet bemærket, at man ansaae det passende, at det for Eftertiden blev paalagt vedkommende Övrigheder aarligen at afgive Betænkning om, hvorvidt de i Löbet af det sidst tilbagelagte Aar udkomne almindelige Anordninger for Danmark, der ikke bestemt indeholdt at de skulle være gjeldende for Island, maatte ansees der at være passende, for derefter om deres Gyldighed at kunne foranstalte det videre Fornödne. 1820. 30. Mai.

Det kongelige Rentekammer har derimod i Skriv. af 12. Februar d. A. formeent, at dette vilde medföre megen Vidtlöftighed, ligesom det i andre Henseender ogsaa kunde synes mindre passende, at indhente Betænkning fra Övrighederne i Island om de allerede udgivne og derhen til Bekjendtgjörelse opsendte Anordninger skulle ansees for sammesteds anvendelige, ligesom og hermed vilde medgaae en lang Tid. Det kongelige Rentekammer har derfor troet det mere hensigtsmæssigt, om det efter foregaaende Overlæg mellem det kgl. Rentekammer og dette Collegium blev afgjort, hvad der i de nye udkomne Anordninger maatte ansees passende at kunne paabydes som gjeldende i Island, og at den derom fattede Beslutning derefter blev communiceret de Vedkommende med den samme Leilighed, som Anordningerne blive dem tilsendte. — Cancelliet maa, med Hensyn til Forestaaende, bemærke Fölgende: Det kan ikke paatvivles, at Gjenstanden for en Lovgivning, der bringes i Forslag for Danmark, ofte kan være af den Beskaffenhed, at det kgl. Rentekammer og Cancelliet ved Correspondence, uden at indhente Betænkning fra vedkommende Övrigheder, kunne skjönne om den var passende for Island, Færöerne og övrige Colonier, og at det i saa Tilfælde vilde lede til Vidtlöftighed, og være upassende, först at höre vedkommende Övrigheder. Ved andre Lovgivninger kunde det i Begyndelsen synes tvivlsomt, om de vare anvendelige i Colonierne, men Tvivlen kunde tillige være af

1820. den Art, at den mueligen ved Correspondence mellem
30. Mai. de respective Collegier kunde hæves, og i saa Tilfælde vilde Correspondencen med vedkommende Övrigheder ligeledes være unödvendig. Den af Cancelliet paatænkte Foranstaltning vil derfor ingenlunde være hinderlig i, at man herfra, uden först at höre Övrighederne, bringer Anordninger for Island m. m. i Forslag, eller erklærer en og anden almindelig Anordning for gjeldende sammesteds. Hvor derimod Anordningerne Intet bestemme om, at de skulle gjelde for Island, fordi man ei, uden videre Undersögelse, seer sig i Stand til at bedömme, om de passe sig for bemeldte Land, der baade ved andre Hovedlove og ved en ganske anden physisk og borgerlig Forfatning adskiller sig fra det egentlige Danmark, maa Cancelliet endnu finde det mest hensigtsmæssigt, at man om disse modtager nærmere Betænkning fra de vedkommende Övrigheder i Island, saa meget mere, som de locale Omstændigheder maaskee kunne foranledige, at Lovgivningerne maatte blive forskjellige for Söndre- og for Nordre-Amtet i Island. — Cancelliet maa derfor af det kgl. Rentekammer tjenstl. udbede sig Sammes nærmere Betænkning behageligen meddeelt med Hensyn til det her Anförte. Det kongelige Danske Cancellie den 30. Maji 1820.

7. Juni. **Kongelig Resolution** ang. **Udfærdigelsen af algierske Söpasser.** Khavn den 7. Juni 1820[1]. — I General-Toldkammerets Forestilling 30. Mai anföres, at nogle islandske Kjöbmænd havde andraget, at de undertiden, naar Fiskeriet i Island er heldigt, afsende flere Skibsladninger Fisk til Middelhavet, men da denne Speculation er bygget paa uvisse Forudsætninger, nemlig Fiskeriets Held eller Uheld, kunde de befalede algierske Söpasser ikke löses ved Skibenes Afgang fra Kjöbenhavn, hvorfor de anholde om, at Blan-

[1]) Gen. Toldk. Skriv. 27. Juni 1820.

qvetter maatte blive sendte til Overövrigheden i Island, for der at kunne indlöses mod de anordnede Gebyrer. Toldkammeret bemærker, at en lignende Foranstaltning har fundet Sted medens Norge og Danmark vare forenede, idet slige Pasblanqvetter stedse bleve sendte til de 4 Stiftamtmænd, og det samme var endnu Tilfældet saavidt angik Ost- og Vestindien. Collegiet anbefaler derfor Andragendet. — General-Toldkamm. Danske Forestillinger og Resolutioner for 1820, Nr. 135. 1820. 7. Juni.

Vi bifalde allern., at Blanquetter til algierske Söpasse maae herfra udsendes til Stiftamtmanden i Island, for af ham, mod de anordnede Gebyrers Erlæggelse, og under Iagttagelse af de foreskrevne Formaliteter, at meddeles saadanne derfra afgaaende Skibe, som ifölge Anordningerne skulle være forsynede med deslige Passe. Kjöbenhavn den 7. Junii 1820.

Kongelig Resolution ang. Kjöbstædgrundene i Island. Khavn den 7. Juni 1820[1]. — I Rentek. Forestilling 30. Mai anmeldes, at Kjöbmand J. L. Busch, som havde Etablissement paa Öefjord, havde sögt om, at een af Jordlodderne Naust og Eyrarland, som stöde til Kjöbstadens Grund, maatte blive kjöbt for kongelig Regning og skjænket Kjöbstaden, paa Grund af, at der til Öefjords Kjöbstad ikkun er udlagt saa megen Grund, som er fornöden til Bygningerne og nogle smaae Haugepladser imellem samme, men aldeles ingen Engbund for Creature, og ingen Törveskjær. Rentek. havde indhentet Betænkning hos den Commission som var nedsat angaaende den islandske Handel, og var enig med den i, at der ved Anordn. 17. November 1786 var kun lovet en Byggeplads, men ingen Marker. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1820, Nr. 187. 7. Juni.

Islandsk Kjöbmand Buschs Ansögning om, at een af Jordlodderne Naust og Öreland, som grændse til Öefjords Kjöbstæd i Island, maatte kjöbes for Vor Kasses Regning og skjænkes bemeldte Kjöbstæd til fri Brug og Afbenyttelse til Creatures Græsning, Höbjæring og

[1]) Rentek. Skriv. 22. Juli 1820.

1820. 7. Juni. Törveskjær, maa, efter de allerund. oplyste Omstændigheder, bortfalde. Kjöbenhavn den 7. Junii 1820.

10. Juni. **Cancellie - Circulaire** til samtlige Amtmænd, ang. **Anskaffelse af Redskaber til Druknedes Redning.** Khavn den 10. Juni 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, men har, saavidt vides, været uden al praktisk Virkning. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2664b; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2402. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl. i 4to. Coll. Tid. 1820, S. 435—438 (med Tilföielse af Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 195. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 170—171.

10. Juni. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Islands Nord-, og Öster-Amt, ang. **Borgerskabs-Breve til Handel i Island.**[1] Khavn den 10. Juni 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2664. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 196.

Herr Conferentsraad har under 22. Julii 1818, ifölge derom gjorte Indberetninger fra Sysselmændene i Nord- og Sönder-Mule Syssel, for dette Collegium andraget, at adskillige [af] Handelsfactorerne i Eskefjords Kjöbstæd og paa Udliggerstedet Vapnefjord ikke ere forsynede med Borgerskabs - Breve eller nogensomhelst lovlig Hjemmel for deres Handelsförelse paa bemeldte Steder, samt derhos forespurgt, hvorledes der i denne Sag bör forholdes, og hvorledes Vedkommende bör ansees for deres lovstridige Efterladenhed i ikke at lade dem meddele Borgerskabsbreve. — Efter om denne Sag at have fört Brevvexling med det kongelige Rentekammer, skulde man til behagelig Efterretning herved tjenstl. melde, at Faktorer i de islandske Handelssteder ei behöve der at tage Borgerskab, naar

[1]) jevnf. Plak. 28. Decbr. 1836 § 2.

deres Principaler, saaledes som in casu er Tilfældet[1], ere forsynede med lovlige Borgerskabs-Breve. Det kgl. Danske Cancellie den 10. Junii 1820. 1820. 10. Juni.

Kongelig Resolution ang. **Uddeling af Vaccinations-Patenter.** Khavn den 21. Juni 1820. — 21. Juni.
I Anledning af Beretning fra Vaccinations-Commissionen om Vaccinationens Fremgang i Aaret 1819 (Canc. 2 Dep. Brevb. 1820, Nr. 2589). — Canc. 2. Depart. Forestillinger 1820, Nr. 219. — Coll. Tid. 1820, S. 566—568 (med Udtog af Vaccinations-Beretningen). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 204. — **Uddrag.**

Indberetningen er bleven Os allerund. foredragen. Og have Vi af samme med allerhöieste Tilfredshed erfaret, at Commissionen, ved sine vedvarende Bestræbelser for Vaccinationens Fremme, uafbrudt har virket til Fædrelandets Gavn. — Vi bifalde derhos allern., at for Fremtiden ingen andre end Lægekyndige af Commissionen meddeles Vaccinations-Patenter, dog at Undtagelse herfra skeer med Hensyn til Island, Færöerne og Grönland. — — — Kjöbenhavn den 21. Junii 1820[2].

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anskaffelse af Instrumenter til Landphysikatet i Island.** Khavn den 27. Juni 1820. 27. Juni.

---

[1]) der vare nemlig indsendte i Sagen 1) Borgerbrev for Jens Andreas Wulf som Borger og Kjöbmand i Reykjavik, udgivet af Landfóged og Sysselmand Finne 13. Septbr. 1795; 2) for Assistent ved Rödefjords Handel Niels Örum som Handlende i Eskefjord, udgivet af Sysselmand J. Svendsen 1. April 1788; og 3) for Kjöbmand Kjartan Isfjord som Kjöbmand paa Eskefjord, udgivet af Sysselmand Th. Thorlacius 21. Juli 1802.

[2]) Canc. Skriv. til Vaccinations-Commissionen 15. Juli 1820 indeholdende Communication af denne Resolution. Canc. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2960.

1820. 27. Juni. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2939; Resolutionen selv i Canc. 3. Depart. Forestill. 1820, Nr. 131. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII, 8, 1. H., S. 203—204 (under Resolutionens Datum: 21. Juni). — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1820, S. 171 (under Skrivelsens Datum).

Efter at Cancelliet havde nedlagt allerund. Forestilling for Hans Majestæt, om at Landphysikus Thorsteinsen i Island maatte tilstaaes en Sum af 200 Rbd. Sedler til adskillige chirurgiske Instrumenters Anskaffelse, har det under 21. dennes allern. behaget Allerhöistsamme at resolvere saaledes:

„Vi tillade allern., at Landphysikus Thorsteinsen i Island maa af den islandske Jordebogskasse udbetales 200 Rbd. Sedler, for derved at anskaffe endeel for Landphysici-Embedet nödvendige og af ham specificerede Instrumenter, dog under Vilkaar, at disse Instrumenter af Physico stedse holdes i forsvarlig Stand, at Physikus ved sin aarlige Medicinal-Beretning afgiver en Specification over Instrument-Samlingen og Forklaring om dens Tilstand, og endelig at det paalægges Stiftamtmanden over Island at paasee, at enhver fratrædende Landphysikus afleverer, og at den Tiltrædende modtager de ved Embedet værende Instrumenter[1] mod behörig specificeret Qvittering". — Hvilken allerhöieste Resolution man herved tjenstl. skulde tilmelde (Tit.) til behagelig Underretning. — Det kongelige Danske Cancellie den 27. Junii 1820.

---

[1]) de Instrumenter, som af Landphysikus bleve specificerede, og som han forlangte indkjöbte til Landphysikatet, vare fölgende, efter en af Instrumentmager Cotzand opgiven Fortegnelse med vedföiede Priser:

1 complet Amputations-Bestik efter nyeste Façon	35	Rbd. Sedl.	»	Mk.
1 Trepanations-Bestik	26	—	»	—
1 complet Flaschenzug	15	—	»	—
1 complet Forbindtöi	16	—	»	—

General-Toldkammer-Skrivelse til Stiftbefalingsmanden over Island, ang. **Bemyndigelse for ham til at udgive algierske Söpasser.** Khavn den 27. Juni 1820. — General-Toldk. Protokol over „Expederede Pas-Sager 1818—1821. Nr. 1528" (1820, Nr. 83). 1820. 27. Juni.

Efter at Collegiet havde nedlagt Forestilling hos Hans Majt. Kongen, angaaende et Andragende fra endeel islandske Kjöbmænd, om, at det maatte foranstaltes, at de Skibe, som de vilde udsende, kunde blive forsynede med algierske Passer i Island, har det under 7. d. M. behaget Allerhöistsamme at resolvere saaledes:

„Vi bifalde . . . . . [o. s. v. *see* Resolutionen under 7. Juni] . . . . . deslige Passe".

Ved tjenstligen at meddele Hr. Stiftsbefalingsmanden denne allerhöieste Bestemmelse, lader Collegiet til Deres Efterretning fölge de Anordninger, som angaae de algierske Pas, og hvor Reglerne for disses Meddelelse og Betaling behageligen ville findes. Forelöbigen sendes herved 10 Stykker Pasblanquetter, og skal man bære Omsorg for, at det fornödne Antal Blanquetter aarligen

1 Foderal med 6 Stkr. fine Operations-Knive	10	Rbd.	Sedl.	»	Mk.
1 complet Tand-Apparat . . .	20	—		«	—
1 Aarelade-Sneppert i Foderal .	4	—		»	—
6 Stykker Aarelade-Jern . . .	3	—		»	—
2 Mands-Catheter af Sölv . . .	9	—		3	—
1 Sonde femme af do. . . .	3	—		2	—
1 Saxtorph-Tang	18	—		»	—
2 Polyptænger	6	—		»	—
1 Troisquart i Foderal	5	—		3	—
1 do. til Hydroce . . .	3	—		3	—
1 Lavement-Spröite med adskillige Rör i Foderal	10	—		»	—
1 Modersprōite med do. do. . .	7	—		»	—
1 Ingestions do.	5	—		»	—
Summa . . .	196	Rbd.	Sedl.	5	Mk.

1820. blive Dem tilstillede, hvorimod man igjen ved hvert
27. Juni. Aars Slutning herfor venter at modtage Deres Regnskab over udleverede Pas, samt de ubenyttede Blanqueller tilbage. Det kongelige General-Toldkammer- og Commerce-Collegium den 27. Junii 1820.

4. Juli. **Kongelig Resolution** ang. **Stipendium for islandske Studerende til naturhistorisk Studium.** Frederiksberg den 4. Juli 1820[1]. — I Forestilling fra Directionen for Fondet ad usus publicos 30. Juni bemærkes, at efter at det ved Resol. 23. Januar 1817 af Fondet ad usus publicos udsatte naturhistoriske Stipendium for Islændere, som var blevet i 3 Aar oppebaaret af Stud. med., nu Landphysikus Jon Thorsteinsen, var blevet ledigt, havde to Islændere anholdt derom, nemlig Cand. theol. Gisli Brynjulvsson og Stud. juris Theodor (Þórður) Sveinbjörnsson, som begge havde hört Forelæsninger over Mineralogie hos Professor Wad, og den förste tillige over Chemie hos Professor Örsted. Wad bemærkede, at begge Ansögerne „udmærke sig ved Flid, Talenter og Kjærlighed til deres Födeland", og anbefalede dem derfor til at erholde hver det Halve af Stipendiet. Universitets-Directionen yttrede, „at det kunde være meget önskeligt, at Islænderes Lyst til naturhistorisk Studium, især i Begyndelsen, gaves saa megen Opmuntring som mueligt", og foreslaaer derfor at Stipendiet denne Gang maatte blive fordobblet, hvilket Directionen for Fondet ad usus publicos ogsaa har bifaldet. — Kongelige Resolutioner henhörende til Fondet ad usus publicos 1820 (i Indenrigsministeriets Archiv).

Vi ville allern. have det for islandske Studerende af Fonden ad usus publicos udsatte Stipendium for denne Gang i 3 Aar fordobblet saaledes, at Candidatus theologiæ Gisle Brynjulvsson og Studiosus juris Theodor Sveinbjörnsen til Fortsættelse af deres naturhistoriske Studium erholde hver aarligen i bemeldte 3 Aar 150 Rbd. Sölv. — Frederiksberg den 4. Julii 1820[2].

---

[1]) Univ. Direct. Skriv. 19. Aug. 1820.

[2]) Communication til Directionen for Universitetet og de lærde

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. de islandske Collectpenge. Khavn den 18. Juli 1820. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1820, Nr. 1831. 1820. 18. Juli.

Efter at Cancelliet havde modtaget det kongelige Rentekammers Skrivelse 1. August 1785, betræffende de for Island indsamlende Collectpenge, tilskrev Cancelliet samtlige Stiftsövrigheder i Danmark og Norge, samt Kjöbenhavns Magistrat, at det ved den daværende kongelige Finantskasse-Direction var foranstaltet, at Zahlkassereren her i Staden og den norske Zahlkasserer, samt Stiftamtskriverne i Trondhjem og Bergen, hver for sit Distrikt, vare beordrede at modtage de indsamlede Collectpenge, og anmodede dem derhos om at indsende vedkommende Cassereres Qvittering til velbemeldte Kammer, som fornöden for Revisionen. — Ved herom at meddele det kongelige Rentekammer Underretning, skulde dette Collegium hos Samme tjenstligst fornemme, hvormange af disse Penge siden den Tid ere indbetalte og haves i Zahlkassen. Det kgl. Danske Cancellie den 18. Julii 1820.

Skoler den 28. Juli, med Anmodning, at „Impetranterne gjöres opmærksom paa, at de Subjecter, som nyde det, skulle vende tilbage til deres Födeland, for der at anvende deres i Naturhistorie, Physik og Lægekunst erhvervede Kundskaber; ligeledes at det gjöres ovenmeldte 2 islandske Studerende til Pligt, to Gange aarligen, efter hvert Semesters Tilendebringelse, altsaa i Slutningen af hvert Aars Marts og Septbr. Maaneder, at fremlægge for Directionen for Fondet ad usus publicos behörige Vidnesbyrd om deres Flid og Fremgang, da den resterende Udbetaling af Stipendiet derpaa vil beroe; hvorhos henstilles, hvorvidt det vår hensigtsmæssigt at de naturhistoriske og physiske Professorers Opmærksomhed henledes paa, at have Indseende med at disse Stipendiarii arbeidede efter en rigtig Plan med Hensyn paa deres Bestemmelse."

1820. 22. Juli. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Kjöbstædgrundenes Udmaaling og Benyttelse.** Khavn den 22. Juli 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1431.

Omtrent paa samme Tid, som Kammeret modtog Hr. Conferentsraadens behagelige Skrivelse af 15. Januar f. A., angaaende at nogle af de i Öefjords Kjöbstæd for Tiden etablerede Handelsmænd have af Kjöbstædens Grund indtaget mere til Brug og Benyttelse end de formentligen have Adkomst til, samt at de ei för end nu har indgivet Begjæring om, at den Grund de besidde maa, ved ordentlig Forretning, blive udviist og opmaalt, m. m., indkom hertil en Ansögning fra islandsk Kjöbmand J. L. Busch, der har etableret Handel i nysnævnte Kjöbstæd, om, at en af Jordlodderne Noust [= Naust] eller Örland [= Eyrarland], som stöde til Kjöbstædens Grund, maatte for kongelig Regning blive indkjöbt og skjænket Kjöbstæden til fri Brug og Benyttelse, til Creaturers Græsning, Indsamling af Hö, m. m. — Kammeret har derpaa om denne Sag gjort Hans Majt. Kongen allerund. Forestilling, hvorpaa Allerhöistsamme har behaget under 7. f. M. at resolvere saaledes:

„Islandsk Kjöbmand Buschs . . . . . [o. s. v. *see* Resolutionen under 7. Juni] . . . . . bortfalde".

Ved at communicere Hr. Conferentsr. allerhöistbemeldte Resolution til Efterretning, skulle vi tillige, i Anledning af ovennævnte Deres Skrivelse, tjenstligst tilföie; at man ikke skjönner rettere, end at det, overeensstemmende med Anordningen af 17. Novbr. 1786 om Friheden for Kjöbstæderne i Island, er Övrighedens Sag, at udvise og tilmaale enhver Kjöbstæd-Indvaaner den Grund, som han nödvendigen behöver, hvorefter det er en Selvfölge, at Vedkommende, naar en saadan Forretning bliver foretagen, bör opgive Besiddelsen af de Kjöbstæden tilhörende Grundstykker, hvilke de endnu

ikke nödvendigen behöve, eller hvortil de mangle lovlige Adkomster. Overeensstemmende hermed maatte det derfor behage Hr. Cfraaden at föie den fornödne Foranstaltning — saavidt det ikke allerede maatte være skeet — til den omhandlede Sags Berigtigelse, da vi derefter forvente Deres behagelige Beretning i sin Tid meddeelt om Udfaldet. Rentekammeret den 22. Julii 1820. 1820. 22. Juli.

Cancellie-Plakat ang. **Constitutioner til Dommeres Fuldmægtige.** Khavn den 25. Juli 1820[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Oktbr. 1820. Med Hensyn til dens Gyldighed for Island jevnf. Canc Skriv. 15. Juni 1822. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820-1822, 88b-89 (1820, Nr. 824). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 83—84; Schou XVIII, 463—464. Coll. Tid. for 1820, S. 573—580 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 154—155; jevnf. Bemærkn. i Klausturpóst. 1825, S. 106. 25. Juli.

Hans Majestæt Kongen har under 12. dennes allern. behaget at resolvere som fölger:

1) Constitutioner for Dommeres Fuldmægtige til at udföre alle de ved Dommer-Embederne forefaldende Forretninger, maae, med Undtagelse af det i Forordningen af 19. August 1735 § 2 omhandlede Tilfælde, ikke meddeles uden det Danske Cancellies Tilladelse; hvorimod Overövrighederne skulle være bemyndigede til at constituere Dommernes Fuldmægtige til, paa hines An- og Tilsvar, at udföre Foged-Forretninger, Auctions-Forretninger, Aabnings-, Registrerings- og andre deslige i Constitutionen udtrykkelig benævnte Forretninger, dog kuns forsaavidt saadant efter Embedernes Omfang maatte befindes nödvendigt, og der heller intet er til Hinder for at betroe den foreslagne Person en saadan Consti-

[1]) Canc. Skriv. 21. Septbr. 1822 og 20. April 1841; jevnf. Canc. Skriv. 2. Juni 1829.

1820. tution. — 2) Saadanne Constitutioner maae ikke udvides til
25. Juli. at beklæde det egentlige Dommersæde, og ikkun benyttes, forsaavidt Dommerne ved andre Embeds-Forretninger forhindres fra selv at udföre deres Embeds-Pligter. — 3) Det skal hvergang udtrykkeligen bemærkes i Protocollen, naar Fuldmægtigen fungerer i Embedsmandens Sted, ligesom det ogsaa deri skal anföres, ved hvilket Forfald denne har været hindret i selv at udföre sine Embeds-Forretninger. — 4) Overövrighederne skulle ved Eftersyn af Protocollerne lægge nöie Mærke til, om Embedsmændene for hyppigen benytte deres Fuldmægtige til at udföre deres Forretninger, samt hvorledes disse deri have forhóldt sig. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 25. Julii 1820.

19. August. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Mægling i Ægteskabssager.** Khavn den 19. August 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3 Departem. Brevb. 1820, Nr. 3846; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr. 3403. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl. i 4to. Colleg. Tid. 1820, S. 639—640. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 262. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 172, med Anmærkning.

Det maa antages at være hinderligt for Öiemedets Opnaaelse af den ved Forordn. af 18. Oktober 1811 paabudne Mægling, som vedkommende Sjælesörger skal foretage mellem Ægtefolk, som ville separeres i Henseende til Bord og Seng, naar det af Parterne for den respective Forligelses-Commission först er blevet forhandlet, paa hvilke Vilkaar Separationen skal skee med Hensyn til Formuens Deling m. v., eftersom Sagen derved opnaaer en vis Grad af Offentlighed og af de Paagjeldende ansees som afgjort, hvorfor Sjælesörgerens

Formaninger maae ansees at have en meget svagere 1820.
Virkning, end naar disse anvendes inden Beslutningen 19. August.
har naaet saadan Modenhed. — Man skulde derfor tjenstl. tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Forligelses-Commissionerne ei til Mægling maae antage nogen Sag angaaende de Vilkaar, paa hvilke Ægtefæller ville forenes om at leve separerede i Henseende til Bord og Seng, forinden Parterne fremlægge for Commissionen den ved Forordn. af 18. Oktober 1811 § 1 befalede Attest fra deres Sjælesörger. — Det kongelige Danske Cancellie den 19. August 1820.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over 19. August.
Island, ang. **Forbud imod frugtsommelige Tjenestepigers Udjagelse af Reppen.** Khavn den 19. Aug. 1820[1]. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 3844. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 262. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 172, med Anmærkning.

For Cancelliet er andraget, at en Uskik ofte finder Sted dermed, at Tjenestepiger i Island, som enten komme frugtsommelige i deres Tjeneste, eller og i samme lade sig besvangre, ofte blive af Husbonden og ofte af Repstyrerne udjagne af deres Tjeneste og bortviste fra Reppen, for ikke i sin Tid med det födendes Barn at falde Reppen til Byrde. Efter herom at have correspondenet med det kongelige Rentekammer, skulde man tjenstl. tilmelde (Tit.) til fornöden Efterretning i det omhandlede Tilfælde, at hvis Repstyrerne eller Andre skulde forsee sig i denne Henseende, bör de underkastes Tiltale. — Det kongelige Danske Cancellie den 19. August 1820[2].

[1]) Canc. Skriv. 28. April 1821.

[2]) Ligelydende Skrivelse er under s. D. afgaaet til Amtmanden i Vester-Amtet (Canc. 3. Depart. Brevb. sst.);

1820. 19. August. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Rector og Professorer ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **Bevilgelse af et naturvidenskabeligt Stipendium til to islandske Studerende.** Khavn den 19. August 1820. — Univ. Direct. Brevb. 1820, Nr. 712.

Den kongelige Direction for Fonden ad usus publicos har tilmeldet denne Direction, at det paa dens allerund. Forestilling har behaget Hans Majt. Kongen under 4. f. M. allern. at bevilge, at

„det for islandske Studerende af Fonden ad usus publicos udsatte Stipendium, for denne Gang i 3 Aar, maa fordobbles saaledes, at Cand. theol. Gisli Brynjulvsson og Cand. juris Theodor Sveinbjörnsen til Fortsættelse af deres naturhistoriske Studium erholde hver aarligen i bemeldte 3 Aar 150 Rbd. Sölv".

Ved at communicere denne allerh. Resolution skulle man derhos, efter bemeldte Directions Önske, anmode Consistorium om behageligen at ville gjöre ovenmeldte tvende Studerende opmærksomme paa, at Hensigten af dette ved kgl. Resol. af 23. Januar 1817 for udmærkede islandske Studerende stiftede Stipendium er, at de Subjecter, som nyde det, skulle vende tilbage til deres Födeland, for der at anvende deres i Naturhistorie, Physik og Lægekonst erhvervede Kundskaber; og der-

---

og en af samme Indhold ligeledes til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, ved hvis Andragende Resolutionen er fremkaldt (Canc. 3. Depart. Brevb. sst. Nr. 3845). Ved en udförlig Forestilling af 16. Oktbr. 1820 har Justitiarius i den islandske Landsoverret M. Stephensen-udviklet de Collisioner, som ved denne Resolution vilde opstaae i Anledning af de Repstyrerne paalagte Pligter, at vaage over at Communen ikke bebyrdes med uforsörgede Fattige, hvorved en nærmere Bestemmelse er fremkaldt i Canc. Skriv. 28. April 1821.

hos paalægge dem som Pligt, to Gange aarligen, efter hvert Semesters Tilendebringelse, altsaa i Slutningen af hvert Aars Marts og September Maaneder, at fremlægge for Directionen for Fonden ad usus publicos behörige Vidnesbyrd om deres Flid og Fremgang, da den vedvarende Udbetaling af Stipendiet derpaa vil beroe. — Iövrigt forvisser man sig om, at de Hrr. Professorer i Naturvidenskaberne ville fra deres Side paasee, at disse Stipendiarii efter en rigtig Plan dyrke de Kundskabsfag, til hvis Studium den kongelige Understötning er dem allern. forundt. Den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 19. Aug. 1820.

1820. 19. August.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Forholdsregler mod Mæslinge-Smitte.** Khavn den 21. August 1820. — Rentekamm. Isl. Copieb. 2, Nr. 1448.

21. August.

I Anledning af en her i Staden i denne Sommer almindeligen grasserende Mæslinge-Sygdom blev Mandskabet paa et i denne Maaned til Færöerne afgaaende Skib forinden Afreisen visiteret og befundet at være af nysnævnte Sygdom ubesmittet. Imidlertid udbröde Mæslingerne hos nogle indfödte Færöinger, hvoraf Mandskabet paa Skibet tildeels bestod, efter at Skibet havde begivet sig paa Reisen, og det har derfor, og for at forebygge videre Fare, maattet vende tilbage. — I Anledning heraf og [da] det er muligt at Mæslingerne kunde udbryde mellem Mandskabet paa de Skibe, som ere bestemte til at afgaae herfra til Island, skulde vi ikke undlade at gjöre Hr. Stiftamtm. opmærksom paa denne Omstændighed, ligesom vi og maae aldeles overlade til Dem at föie hvilkensomhelst Foranstaltning De maatte finde fornöden, saavel til Betryggelse for at Mandskabet paa Skibene efter Ankomsten forbydes Samkvem med Landet, indtil der er tilveiebragt fuld-

1820. kommen Vished for, at Ingen af Mæslinger er besmittet,
21. August. som og at Mandskabet i det modsatte Tilfælde bliver forskaffet den behörige Pleie og övrige Behandling. — Iövrigt er Skipperen paa Skibet Lykkens Pröve, hvormed dette Brev afsendes, paalagt, at forhyde Mandskabet at gaae i Land, indtil han derom modtager Hr. Stiftamtmandens Ordre. Rentekammeret den 21. August 1820 [1].

2. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Vrag af Tömmer og Drivfisk.** Khavn den 2. September 1820 [2]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4074 (blank i Brevbogen). — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 186 (henfört til 1. Septbr.).

Det kongelige Rentekammer har, ved at tilstille Cancelliet en af Hr. Cfraad ved Skrivelse af 29. Maji f. A. til bemeldte Kammer indsendt Ansögning fra tre Sysselmænd i Islands Nord- og Öster-Amt, om, i Fremtiden at maatte beholde det Sysselmændene paa Island ved kgl. Resol. af 26. Marts 1736 og Plak. af 4. Maji 1778 § 3, som daværende Forpagtere af Sagefaldet i

---

[1]) s. D. Rentek. Skriv. til islandsk Kjöbmand W. Petræus, Eieren af det ovennævnte Skib, at instruere Skipperen om at medtage ovenanförte Brev til Stiftamtmanden, og „strax ved Ankomsten paa Havnen, uden at gaae fra Borde med Lodserne, at afsende Brevet, samt at paalægge Mandskabet imidlertid at afholde sig fra alt Samkvem med Landet, indtil Stiftamtmandens Ordre indlöber". Copieb. sst. Nr. 1449. Under s. D. er en anden Rentek. Skriv. afgaaet til Stiftamtmanden med det samtidig afgaaende Skib „De tre Söstre", fragtet af Grosserer Nagel paa Kjöbmand B. Sivertsens Vegne; dermed tilstilles Stiftamtmanden en Afskrift af den ovenanförte Skrivelse, og Grosserer Nagel anmodes om at instruere Skipperen paa samme Maade som för er bemærket i Brevet til Kjöbmand Petræus. Copieb. sst. Nr. 1451—1452.

[2]) jevnf. Canc. Skriv. 16. Septbr. 1820.

Island, forundte Vrag af Tömmer og Drivfisk sammesteds, yttret, at da Sysselmændene ved allern. Reskr. af 25. Juli 1808 ere befriede for at erlægge Forpagtnings-Afgift til den kongelige Kasse af Sagefaldet, kan disse ikke længere have nogen Ret til de med denne Forpagtning ifölge den kgl. Resolution 26. Marts 1736 forbundne aarlige uvisse Indkomster af det omhandlede Slags Vrag, hvorhos bemeldte Collegium har forlangt dette Collegii Betænkning, om disse Indkomster for Fremtiden burde tilfalde enten den kongelige Kasse eller de ved Reskr. 25. Juli 1808 oprettede Sagefaldskasser. — Foranlediget herved tilskrev Cancelliet det kongelige Rentekammer, at skjöndt man maatte være fuldkommen enig med Kammeret i, at Sysselmændene paa Island ved oftnævnte Reskr. 25. Juli 1808 have fortabt den ansögte Ret til Vrag af Tömmer og Drivfisk, saa maatte man dog indstille til Kammerets nærmere Overveielse, om der ikke paa de af Hr. Cfraad i Deres afgivne Erklæring anförte Billighedsgrunde kunde udvirkes den Benaadning for Sysselmændene, at de maatte beholde den ansögte Rettighed som et Tillæg til deres Embeds-Indkomster; hvorhos man tillige yttrede, at hvis Kammeret ikke saae sig i Stand til at udvirke det Ovenanförte, var Cancelliet af den Formening, at Indkomsterne af det omhandlede Vrag og Drivfisk nu ikke længere kunde tilfalde den kongelige Kasse, men maatte beregnes de ved Reskr. 25. Juli 1808 i ethvert Syssel oprettede Sagefaldskasser til Indtægt. — I Gjensvar herpaa har det kongelige Rentekammer meddeelt, at samme ikke finder tilstrækkelig Anledning til at Sysselmændene for Eftertiden skulde nyde det dem, som forhenværende Forpagtere af Sagefaldet, forundte Vrag af Tömmer og Drivfisk, hvorhos Kammeret tillige har anmodet Cancelliet om, at föie de i Sagen videre fornödne Foranstaltninger. — Ved at tilmelde Hr. Cfraad forestaaende, skulde man tjenstl. anmode Dem om at tilkjendegive Supplikanterne, at den af dem ansögte Ret til Vrag af

1820. 2. Septbr.

1820. 2. Septbr. Tömmer og Drivfisk ikke kan bevilges, hvorimod Indtægten deraf bör tilflyde de ved oftnævnte Reskr. 25. Juli 1808 oprettede Sagefaldskasser[1], og Regnskab derfor aflægges til Amtet. Det kongelige Danske Cancellie den 2. Septbr. 1820.

9. Septbr. **Rentekammer-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Anmeldelse af Skibe som gaae directe til Udlandet.** Khavn den 9. September 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1466. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 185—186.

Kammeret har erfaret, at de fra Island afgaaede Skibe undertiden i den senere Tid have paa Retourene anlöbet udenrigske Steder, og at der er bleven bortsolgt enten Skibets hele Ladning eller en Deel deraf, uden at vedkommende Rheder eller Skipper forinden Skibets Afseiling fra Island have, overeensstemmende med Forordningen af 11. Septbr. 1816 § 17, anmeldt for vedkommende Övrighed et saadant Foretagende. Vi finde os derfor og, for at den til Rigtigheds Erholdelse i ovennævnte Henseende fornödne Orden kan blive tilveiebragt, foranledigede til herved tjenstl. at anmode (Tit.) om, behageligen at ville paalægge de Sysselmænd i det Dem allern. betroede Amt, i hvis Jurisdictioner Handelssteder ere beliggende, saavel som Byfogden i Reikevig, ved Expeditionen af hvert enkelt Handelsskib fra Island at affordre vedkommende Rheder eller Skipper deres skriftlige og bestemte Forklaring, om Skibet er bestemt til at afgaae fra nysnævnte Land directe til udenrigske Steder, for der at forhandle den indehavende Ladning, eller og efter Omstændighederne at anlöbe en fremmed Havn for at bortsælge en Deel af Lasten. I begge Tilfælde bör Vedkommende derhos

[1]) jevnf. kgl. Resol. 29. April 1840.

paalægges at afgive nöiagtig Forklaring om, hvad Slags 1820.
Vare og hvor store Qvantiteter af hver Varesort udgjör 9. Septbr.
Skibets Ladning, som enten i det Hele eller tildeels skal paa udenrigske Steder forsöges bortsolgte. Saasnart de omhandlede Forklaringer ere afgivne, bör en Gjenpart deraf hertil indsendes med det Skib som de vedkomme, og den anden med förste Skibsleilighed, som derefter forefalder; hvorimod Övrigheden er beföiet til at tilbageholde Skibspapirerne indtil Forklaringer, behörigen indrettede, meddeles. Rentekammeret den 9. Septbr. 1820.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, **ang. Indberetninger om Udbetalinger af Jordebogskassen.** Khavn den 9. September 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 2, Nr. 1467.* 9. Septbr.

Af adskillige for de senere Aar aflagte og hertil indkomne Jordebogs-Regnskaber har man haft Leilighed til at erfare, at der af bemeldte Kasse, efter Stiftamtmændenes Landfogden tillagte Udgiftsordrer, ere Tid efter anden udbetalte nogle Summer, uden at derom er gjort behörig Indberetning til Kammeret. Efter Omstændighederne haves Intet imod, at Hr. Stiftamtm. for Eftertiden beordrer Udbetalinger af Jordebogskassen i saadanne Tilfælde, hvor det maatte befindes uomgjængeligen fornödent, og forsaavidt Tiden ikke tillader det, at De, forinden Udbetalingen skal skee, kunde oppebie Kammerets Resolution. Men ligesom Kammeret ikke paatvivler, at jo Hr. Stiftamtm. drager Omsorg for, at de Summer, som efter deres Foranstaltning, overeensstemmende med Kammerets Skrivelse af 11. April 1818, til Stiftamtmand Castenschjold, blive til Delinquentsagers Forfölgning m. m. forskudte af Jordebogskassen, saasnart muligt blive den paa anordnet Maade refunderede, saaledes skulde vi ogsaa herved tjenstl. anmode Dem om, naar De for Eftertiden i andre Tilfælde maatte

1820. finde Dem foranlediget til at beordre nogensomhelst
9. Septbr. Udgift af bemeldte Kasse, der ei er grundet enten paa kongelige allern. Resolutioner, eller paa dette Collegii Ordrer, derom saasnart muligt i hvert enkelt Tilfælde hertil at afgive behörig Indberetning, hvormed tillige Vedkommendes Landfogden meddeelte Qvitteringer behageligen maatte medfölge, da derefter herfra vil blive foranstaltet, at paa saadanne Udgifter, efter nærmere Befindende, erhverves allerhöieste Approbation. Rentekammeret den 9. September 1820.

16. Septbr. **Cancellie - Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Vrag af Tömmer og Drivfisk.** Khavn den 16. September 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4355. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 294—295. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 186.

I Anledning af en fra nogle Sysselmænd under Islands Nord- og Öster-Amt indkommen Ansögning om, at maatte beholde det Sysselmændene paa Island ved kongelig Resolution af 26. Marts 1736 og Plak. af 4. Maji 1778 § 3, som daværende Forpagtere af Sagefaldet i Island, forundte Vrag af Tömmer og Drivfisk sammesteds, har det kongelige Rentekammer bemærket, at da Sysselmændene ved allerhöieste Reskr. af 25. Julii 1808 ere befriede for at erlægge Forpagtnings-Afgift til den kongelige Kasse af Sagefaldet, kan disse ikke længer have nogen Ret til de med denne Forpagtning ifölge den kongelige Resolution af 26. Marts 1736 forbundne aarlige uvisse Indkomster af det omhandlede Slags Vrag. I Overeensstemmelse hermed har Cancelliet nu tilskrevet Amtmanden over fornævnte Amt, at den ansögte Ret til Vrag af Tömmer og Drivfisk ikke kan bevilges, hvorimod Indtægten deraf bör tilflyde de ved Reskr. af 25. Juli 1808 oprettede Sagefaldskasser, og Regnskab derfor aflægges til Amtet. — Hvilket Cancelliet ikke har villet forbigaae ligeledes tjenstl. at med-

dele (Tit.) til fornöden Efterretning og Iagttagelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 16. Septbr. 1820[1]. 1820. 16. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Fordelingen af Medicamentpengene.** Khavn den 16. September 1820. — Canc. 3. Depart. Breve 1820, Nr. 4356 (i Brevb. er indfört den til Vester-Amtet afgaaede Skriv. af s. D. og samme Indhold). Udtog i Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 294. 16. Septbr.

Herr Cfraad har i Skrivelse af 5. August 1818 paaanket den efter Deres Formening uforholdsmæssige Fordeling paa Islands Amter af de af Hans Majestæt til frie Medikamenters Anskaffelse for de mest trængende Syge i Island allern. skjænkede 400 Rbd. Sölv, der efter Fradrag af Apothekernes Andeel 50 Rbd., og de 80 Rbd., der forhen vare tilstaaede de 5 Distrikts-chirurger, belöbe sig til 270 Rbd. — Efter at Cancelliet herover havde forlangt Betænkning fra Stiftamtmanden over Island, og senere havde meddeelt Hans Majestæts allerh. Resol. af 16. Junii f. A., hvorefter de Chirurgerne forhen aarligen tilstaaede 80 Rbd. Sölv ligeledes skjænkes til forbemeldte Brug, saa at den hele dertil bestemte Summa belöber sig til 350 Rbd. Sölv, har bemeldte Stiftamtm. hertil indberettet, at han under 25. Junii d. A. har approberet et af Landphysikus Thorsteinsen efter Ordre affattet Forslag til en ny Fordeling af denne Sum, hvorved tillægges:

Sönder-Amtets östre Distrikt	45	Rbd.
sammes vestre eller Landphysici Distrikt .	125	—
Vester-Amtets söndre Distrikt	45	—

[1]) s. D. ligelydende Canc. Skriv. til Amtmanden over Vester-Amtet. Brevb. sst. — Det samme er meddeelt Stiftamtmanden og Amtmanden i Vester-Amtet ved Rentek. Skriv. 23 Septbr. 1820. Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 18; jevnf. Klausturpóst. 1820, S. 186

1820. 16. Septbr.	Vester-Amtets vestre Distrikt	45 Rbd.
	Nord- og Öster-Amtets vestre Distrikt . .	55 —
	— — östre — . .	35 —
		350 Rbd.

Og har Stiftet derhos bemærket, at Grunden, hvorfor Landphysici Distrikt erholder saa betydeligt mere end de andre, er den, at de almissenydende Disciple paa Bessestads Skole have frie Medicamenter, at Fiskerie og Handel trække herhid mange Fremmede, hvoriblandt Fattige, og at til Landphysikus ofte fra de andre Distrikter sendes fattige, med langvarige og ondartede Sygdomme beladte Patienter. — Da Cancelliet aldeles bifalder forbemeldte Forslag, skulde man ikke undlade tjenstl. at tilmelde Hr. Cfraad Saadant til behagelig Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 16. September 1820[1].

19. Septbr. **Rentekammer - Skrivelse** til Cancelliet, ang. **Belöbet af den islandske Collect.** Khavn den 19. September 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 3.

Til Svar paa det kongelige Danske Cancellies behagelige Skrivelse af 22. Julii sidstl., angaaende Belöbet af de for Island i sin Tid i Danmark og Norge indsamlede Collectpenge, skulde vi tjenstl. melde: at efter de givne Oplysninger fra Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond belöbe nysnævnte Collectpenge i Aaret

[1]) s. D. Canc Skriv. af samme Indhold til Amtmanden over Vester-Amtet (der er den som findes indfört i Canc. 3. Depart. Brevb. sst.). — Til Stiftamtmanden over Island er og afgaaet s. D. en Skrivelse, hvori ham tilmeldes at Cancelliet har approberet det af ham under 25. Juni sidstl. indsendte Forslag til Medicamentpengenes Fordeling (som ovenanfört i Cancelliets Skrivelse til de andre Amtmænd), og at Amtmændene ere herom underrettede. Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4353.

1816: 30,653 Rbd. 83 Sk. Sölv; hvorhos vi, i Henhold til vor Skrivelse af 12. Februar d. A.[1], ikke undlade at tilföie, at da ifölge allerh. Resolution af 28. Maji 1800 Renterne af oftnævnte Collectpenge skulde anvendes til dermed at bestride Udgifterne ved Opmaalingen af de islandske Kyster og Havne, og derved hafte Udgifter, som af Collectpengenes Rente Tid efter anden skal refunderes, langt overstige de hidtil faldne Renter, saa kan, forinden Refusion er erholdet, ikke anderledes derover disponeres. Rentekammeret den 19. September 1820. 1820. 19. Septbr.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. September 1820. — Ikke publiceret i Island, men optaget i Henhold til Plak. 11. Mai 1819 § 1. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 262 (1820, Nr. 1548). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 113—114; Schou XVIII, 478. Colleg. Tid. for 1820, S. 705—706. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 173. 20. Septbr.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1820.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee, er den Cours, hvorefter Rigsbanksedlerne i Oktober, November og December Maaneder d. A. skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 imod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan be-

[1]) denne paaberaabte Skrivelse af 12. Febr. 1820 (Isl. Copieb. 2, Nr. 1215) angaaer et Forslag fra forrige Landphysikus Klog om Forbedring af det islandske Medicinalvæsen, hvortil han foreslog at anvende Collecten.

1820. tales med 1 Rbdlr. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn.
20. Septbr. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20. September 1820.

30. Septbr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Oplysninger om Forbrydere, som sendes til Straffe-Anstalterne.** Khavn den 30. Septbr. 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island; særskilt er det sendt til Landsoverretten i Island med Canc. Skriv. 14. Oktbr. 1820 (Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4828) og publiceret ved bemeldte Landsoverret den 2. Juli 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1820, Nr. 4558; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr 3923 (blank i Brevbogen). Coll. Tid. 1820, S. 733—734. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 304—305. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 186—187.

Paa Grund af et til Cancelliet indkommet Forslag er det taget under nærmere Overveielse, ved hvilke Midler det kan opnaaes, at de forskjellige Straffeanstalter kunne komme i Besiddelse af de fornödne Oplysninger om de der inddömte Forbryderes vita anteacta m. m. Efter at man i Anledning heraf har modtaget Betænkning fra Höiesteret og Directionerne for de forskjellige Straffeanstalter, skulde man tjenstl. anmode (Tit.) om behageligen at ville paalægge vedkommende Rettensbetjente i den Dem allern. anbetroede Embeds-Jurisdiction, naar en Forbryder efter endelig Dom afsendes til en Straffeanstalt, og samtlige Sagens Acter, der stedse maae indeholde alle de Personens Status vedkommende Oplysninger, der uden Vidtlöftighed ere at erholde, ikke kunne medfölge, saavidt muligt at tilstille Directionen for Straffeanstalten, foruden Afskrift af Dommen, nöiaglig Oplysning om Forbryderens Födested, Hjemstavn eller det Sted, hvor han efter udstanden Straf eller i Tilfælde af Benaadning henhörer til Forsörgelse, hans Alder,

Næringsvei og sidste Opholdssted, om han er confirmeret eller ikke, samt i förste Fald hvor, om han er gift eller ikke, om han har Börn, samt hvor mange og af hvilket Kjön, til hvilken Religion han bekjender sig, om han tilforn har udstaaet nogen Straf og hvori den da har bestaaet, samt for hvilken Forbrydelse, om han er værnepligtig eller ikke, samt i förste Fald om han henhörer til Söe- eller Landtjenesten, og af hvilket District, Amt, Lægd og Nummer; og ville De derhos paalægge Vedkommende tillige at lade medfölge et nöiagtigt Signalement over den Paagjeldende, hvilket Rettensbetjente herefter under Forhörerne stedse har at optage, for at der ogsaa, naar fuldstændige Acter medsendes, herom kan haves den fornödne Oplysning. Det kongelige Danske Cancellie den 30. Septbr. 1820. 1820. 30. Septbr.

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder og Biskopper, ang. **Indberetninger om Legater og Donationer.** Khavn den 30. September 1820. 30. Septbr.

— Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, samt Biskoppen. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4557; jevnf. 2. Departem. Brevb. 1820, Nr. 3922 (blank i Brevbogen). — Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. 1820, S. 751—752. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 305—306. — Islandsk: Klausturp. 1820, S. 186.

For at der kan haves et almindeligt og samlet Oversyn over alle af Private stiftede Legater og Donationer, hvoraf ikke alene disses Oprindelse og Beskaffenhed kunne sees, men som ogsaa kunne tjene til at controllere, hvorvidt de af Vedkommende fastsatte Bestemmelser efterleves, har det behaget Hans Majestæt ved Resolution af 13. d. M. allern. at befale, at samtlige Overövrigheder samt Fattigdirectioner skulle tilskrives og paalægges desangaaende, efter anstillet nöiagtig Undersögelse, hver for sit Vedkommende, at gjöre

1820. Indberetning om slige Legaters og Donationers Oprin-
30. Septbr. delse, Beskaffenhed, Bestyrelse og om, hvorvidt de af Vedkommende gjorte Bestemmelser efterleves. — Ifölge denne allerhöieste Befaling skulde Cancelliet tjenstlig have (Tit.) anmodet, forsaavidt De maatte bestyre Legater eller Donationer, der sortere under dette Collegium, behageligst at ville, förste Gang inden Junii Maaneds Udgang 1821, og siden i Continuation deraf aarligen, ligeledes inden Junii Maaneds Udgang, hertil indsende de, i Overeensstemmelse med det Foranförte, affattede Beretninger, hvis Resultat, efter at de behörigen ere gjennemgaaede, skal allerund. forelægges Hans Majestæt. Det kongelige Danske Cancellie den 30. September 1820.

30. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Stiftamtmandens Bolig.** Khavn den 30. September 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 33. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1820, S. 187.

Herr Stiftamtmanden har i behagelige Skrivelse af 5. Martii d. A. yttret, at det for Dem og Familie vilde blive meget ubeleiligt, om De nu, da Indretningen af den for Dem bestemte Embedsbolig er næsten aldeles færdig, skulde blive berövet det til Sessionen for Landsoverretten, overeensstemmende med allerh. Resolution af 28. April f. A., bestemte Værelse, hvilket er det eneste store og rummelige i Bygningen, samt at et ubehageligt Fælledskab i Brugen af et saadant Værelse vilde opstaae m. m. — Tillige har De foreslaaet, at det maatte tillades Landsoverretten for det förste at holde sine Sessioner i den forrige Stiftamtmands-Bolig, hvor de Tilforordnede i Retten kunne nyde en endog större Bekvemmelighed end i den nye Stiftamtmands-Bolig, ligesom De har bemærket, at i nysnævnte forrige Stiftamtmands-Bolig en af Politiebetjenterne kunde indrömmes Værelse, imod at han förer Tilsyn med Byg-

ningen, samt at det saakaldte svenske Huus, som hidtil 1820.
har været forenet med den forrige Stiftamtmands-Bolig, 30. Septbr.
maatte anvendes til Bythingets og Auctioners Afholdelse, da saadant hidtil skal være skeet i det nu bröstfældige Landsoverretshus m. m. — Efter at vi om denne Sag, forsaavidt den vedkommer Landsoverretten, have brevvexlet med det kongelige Danske Cancellie, skulde vi til Svar og behagelig Efterretning herved tjenstl. melde: — at Kammeret, efter de forklarede Omstændigheder, paa forventende allernaadigst Approbation, tillader, at De for det förste maa nyde udeelt Brugen af den nye Stiftamtmands-Bolig, samt at Landsoverretten, efter Deres nærmere föiende Foranstaltning, maa indtil videre holde sine Sessioner i den forrige Stiftamtmands-Bolig, hvis det nuværende Landsoverretshus skulde være i en saa bröstfældig Tilstand, at det ei længer i dette Öiemed kan afbenyttes. Og da Kammeret er af den Formening, at i den forrige Stiftamtmands Bolig kunde med en ikke betydelig Forandring eller Bekostning afgives fornödent Locale ei alene for Landsoverrettens Sessioner, men ogsaa til Bythinges og Auctioners Holdelse, samt Værelser for een af Politiebetjenterne, ved hvilken Foranstaltning saavel bekostelig Reparation af det nuværende Landsoverretshus, som dette og det saakaldte Svenskhuses Vedligeholdelse for Eftertiden kunde til Besparelse for den kongelige Kasse undgaaes, saa skulde vi tjenstl. udbede os Hr. Stiftamtm*. gode Betænkning meddeelt over denne Sag, samt Deres gode Forslag angaaende hvad der til Opnaaelsen af forberörte Öiemed ved en ny Indretning af den forrige Stiftamtmands-Bolig nu strax kan være at iværksætte. Tillige maatte det behage Hr. Stiftamtm., næst at meddele os omtrentligt Overslag over de Bekostninger, som nysnævnte Forandring i den forrige Stiftamtmands-Bolig vil foranledige, ogsaa at oplyse, om Noget, og i saa Fald hvor meget, maatte være bleven anvendt af den ved allerhöieste Resolution af 6.

1820. Junii 1800 [1] (som ved Kammerets Skrivelse af 2. Aug.
30. Septbr. 1808 er herfra communiceret forhenværende Stiftamtmand Grev Trampe) til Indretningen af det nuværende Landsoverretshus af den islandske Justitskasse allern. bevilgede Sum af 1600 Rd., samt om nysnævnte Kasse, hvis enten den hele eller en Deel af den bevilgede Sum endnu skulde være i Behold, for Tiden er i den Tilstand, at deraf kan udredes Noget til Bestridelse af Udgifterne ved Indretningen af den forrige Stiftamtmands-Bolig til Brug for Landsoverretten. Iövrigt maae vi, med Hensyn til det Ovenanförte, og i Betragtning af hvad der er bleven oplyst, saavel ved den i forrige Aar hertil indsendte Besigtelses-Forretning over det nuværende Landsoverretshus, som ved Hr. Stiftamtmandens ovennævnte Skrivelse af 5. Martii sidstl., angaaende den yderst bröstfældige Tilstand, hvori denne Bygning er geraadet, overlade til Hr. Stiftamtmanden, saasnart Huset kan undværes fra Overrettens Holdelse, at foranstalte den ved offentlig Auction paa dette Kammers Approbation og övrige Vilkaar, som De efter Omstændighederne anseer tjenlige, opbuden til Bortsælgelse, da vi dernæst udbede os Auctionsforretningen tilsendt, samt Deres gode Betænkning meddeelt angaaende Antageligheden af det höieste Bud. — I Henseende til forbemeldte Kongen tilhörende saakaldte svenske Huus henholde vi os til vor à parte Skrivelse af Dags Dato. Rentekammeret den 30. September 1820 [2].

---

[1]) Canc. Skriv. 7. Juni 1800 i denne Samling.

[2]) Ved en anden Skrivelse af s. D. til Stiftamtmanden anmodes denne om: „da det Kongen tilhörende saakaldte svenske Huus, som hidtil har været forenet med og henlagt til den forrige Stiftamtmands Bolig i Reikevig, ved den til Hr. Stiftamtmandens Beboelse nu indrettede Bygning er til dette Brug bleven aldeles overflödigt, og det heller ikke vides, at dette Huus til offentlig Brug for Eftertiden vil blive fornödent": at foranstalte det i næstkommende Vinter opbudt ved Auction til Fordeel for den

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Godsbestyrelsen paa Kirkjubæ Klosters Godser.** Khavn den 30. September 1820. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 36. 1820. 30. Septbr.

I Betragtning af de af Hr Stiftamtmanden i behagelige Skrivelser af 10. Februar og 19. August sidstl. forklarede Omstændigheder, angaaende den Betalingsmaade, som hidtil har fundet Sted med Landskylden paa Kirkebai Klostergods, faaer det saaledes passere, at nuværende Leilændinger for Eftertiden som hidtil [erlægge] den halve Deel af Landskylden efter det för Capitulstaxtens Indförelse vedtagne Evaluationsforhold med 4½ Skilling Sölv for Alen, men den anden halve Deel bliver at erlægge enten i Naturalier eller med Penge efter aarlig Capitulstaxt, derimod blive de Leilændinger, som herefter maatte blive meddeelt Bygsel paa Gaardene, ved Bygselbreve at forbinde til at erlægge den hele Landskyld enten i Naturalier eller med Penge efter Capitulstaxt. Herom maatte det altsaa behage Hr. Stiftamtmanden at tillægge nuværende Administrator for Kirkebai Klostergods, Bjarne Haldorsen, fornöden Ordre, der bliver at fremlægge ved hans Regnskab for indeværende Aar, samt derhos foranledige. at Leilændingerne paa Godset om den bevilgede Erlæggelsesmaade erholde behörig Underretning. — Og da Kammeret af Herr Stiftamtmandens sidstnævnte

kongelige Kasse, paa Kammerets nærmere Approbation og övrige Vilkaar, som Stiftamtmanden efter Omstændighederne finder nyttige og passende, hvorpaa Auctionsforretningen skulde indsendes til Kammeret med hans Betænkning om det höieste Buds Antagelighed. Copieb. sst. Nr. 32. — Ved Skriv. til Cancelliet af s. D. tilmeldes den föiede Foranstaltning: at Landsoverretten indtil videre kunde holde sine Sessioner i den hidtilværende Stiftamtmands-Bolig, samt at det hidtil til Landsoverrettens Brug anvendte Huus, som var blevet yderst bröstfældigt, skulde blive opbudt ved Auction. Copieb. sst. Nr. 34.

1820. 30. Septbr. Skrivelse imod Forventning har erfaret, at Leilændingerne paa Kirkebai Klostergods ikke ere forsynede med skrevne Bygselbreve, overeensstemmende med Forordn. af 15. Maji 1705, maae vi tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville ei alene paalægge forbemeldte Administrator uopholdeligen at forsyne Leilændingerne med lovlige skrevne Bygselbreve, hvortil Udkastet bör forevises Hr. Stiftamtmanden og af Dem approberes, men tillige undersöge, om samme eller lignende Misbrug skulde finde Sted ved Bortbygsling af være sig offentlige eller private Jordegodser inden Sönder-Amtet. — Herom forvente vi Deres Beretning, og udbede vi os tillige Gjenpart tilsendt af et Bygselbrev, som bliver meddeelt en eller anden Leilænding paa Kirkebai Klostergods. Rentekammeret den 30. September 1820.

10. Oktbr. **Kongelig Resolution** ang. **Stipendier for chirurgiske Studerende fra Island.** Khavn den 10. Oktober 1820. — I Henhold til Reskr. 8. April 1768, Communitets-Fundatsen af 25. Junii 1777 § 21, og kgl. Resol. 14. Januar 1803 (Univ. Dir. Forest. 5. Oktbr. 1820). — Univ. Direct. Forestill. 1820, Nr. 751.

Vi bifalde allern. at Islænderne Benedict Bergsen og Johan Paulsen, som ere ankomne hertil for at studere Chirurgie, maae, uagtet de ikke have offentlig deponeret, i 3 Aar nyde, som extraordinair Understöttelse til deres Studeringers Fortsættelse, hver en Plads paa Regentsen og Communitets-Stipendiet af tredie Grad, imod at de ved hvert Halvaars Slutning med Attester fra deres Lærere godtgjöre, at de med Flid og Held fortsætte de chirurgiske Studeringer, samt forpligte dem til, efter disses Fuldendelse, at vende tilbage til Island. Frederiksberg den 10. Oktober 1820.

14. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Collecten til Holum**

Stifts Geistlighed. Khavn den 14. Oktober 1820. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1820, Nr. 2649. 1820. 14. Oktbr.

Herr Cfraad har i Skrivelse af 26. Januar d. A. andraget paa, at Renterne af den Capital, som er bleven i Behold af en i sin Tid indsamlet Collect, hvis Bestemmelse var at retablere de ved den i Aarene 1783 og 1784 Island overgaaede Vulcan paa Præsternes Gaarde og Mensalgods i forrige Holum Stift ödelagte Inventarii-Qvilder, maatte tilstilles vedkommende Amtmand og Biskop, for at disse efter foregaaende Repartition kunde uddele bemeldte Renter til de mest trængende og i Henseende til Embedsförelse og Stræbsomhed udmærkede Præster, som maatte hensidde i de ringere Kald i Holum Stift. — Cancelliet har i Anledning heraf brevvexlet med det kongelige Rentekammer, og i Gjensvar herpaa har Kammeret yttret, at da, ifölge allerh. Resolution af 28. Mai 1800, Renterne af fornævnte Collectpenge skulle anvendes til dermed at bestride Udgifterne ved Opmaalingen af de islandske Kyster og Havne og de derved hafte Udgifter, som af Collectpengenes Renter Tid efter anden skulle refunderes, langt overstige de hidtil faldne Renter, saa kan, forinden Refusion er erholdt, ikke anderledes derover disponeres. — Hvilket herved tjenstl. meldes Hr. Cfraad til behagelig Underretning. Det kongelige Danske Cancellie den 30. Oktober 1820[1].

---

[1]) det bemærkes, at der for denne Cancelliets Skrivelse maa ligge en Forvexling til Grund, idet Collegiet med Rentekammeret har antaget at her var Spörgsmaal om den saakaldte „almindelige" islandske Collect fra 1783 og 1785, hvis Renter ifölge kgl. Resol. 28. Mai 1800 anvendtes til den islandske Kystopmaaling, medens Amtmanden har sigtet til den Erichsenske Collect for Geistligheden i Holum Stift (*see* Reskr. 7. April 1784; Canc. Skriv. 7. Marts 1789, 24. August 1793, 7. Juni 1794; Reskr. 22. Novbr. 1799 o. fl. Steder). Denne Forvexling har ogsaa

1820. 17. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Assessor i den islandske Landsoverret Bjarni Thorsteinson, ang. **Tilladelse til at benytte Cancelliets Archiv.** Khavn den 17. Oktober 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4883. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 322—323.

Herr Assessor har i en hertil indgiven Ansögning anholdt om, at forundes Adgang til Cancelliets Archiv, for at sættes i Stand til at samle de Lovbestemmelser, som angaae Justits- og Politievæsenet i Island. — Cancelliet skulde i Anledning heraf tjenstl. tilmelde Dem til behagelig Efterretning, at det Ansögte bevilges, og at man i saa Henseende har tilkjendegivet dette Collegii Archivarius det Fornödne. Det kongel. Danske Cancellie den 17. Oktober 1820.

18. Oktbr. **Plakat** for Danmark, ang. **Inddragelsen af Rigsbanksedler.** Khavn den 18. Oktober 1820. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1821. — Iövrigt kom denne Plakat til Island först efter Udlöbet af den til Inddragelsen bestemte Termin. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 286 (1820, Nr. 1690[b]). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr for 1820, S. 140; Schou XVIII, 481. Colleg. Tid. for 1820, S. 781—782. — Islandsk: Klausturpóst. 1820, S. 120—122, 140.

Plakat for Danmark, indeholdende Bestemmelser med Hensyn til Inddragelsen af Rigsbanksedler, lydende paa 10, 5 og 1 Rigsbankdalere, saavelsom af de ældre Repræsentatives de paa 24, 12 og 8 Sk. Courant lydende Sedler.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, med Hensyn til Vor allerhöieste Bekjendtgjörelse af 3. Mai d. A., angaaende Inddragelsen af de af den forrige Rigsbank

---

indsneget sig i P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 317, hvor den her anförte Canc. Skriv. omtales.

udstædte Sedler paa 10, 5 og 1 Rigsbankdalere, saavelsom af de ældre Repræsentativer de paa 24, 12 og 8 Sk. Courant lydende Sedler, allern. ville have forordnet og fastsat: 1820. 18. Oktbr.

at bemeldte af den forrige Rigsbank udstædte Sedler paa 10, 5 og 1 Rigsbankdalere, saavelsom de paa 24, 12 og 8 Sk. dansk Courant-lydende Sedler, ikke længere end til 7. December d. A. skulle gjelde som Betalingsmiddel imellem Mand og Mand, hvorimod bemeldte Rigsbank- og Courantsedler indtil 31. Decbr. næstkommende kunne modtages som Betalingsmiddel i Vore Kasser. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 18. Oktober 1820.

Cancellie-Circulaire til samtlige Biskopper, ang. **Indskjærpelse af Bestemmelsen om, at Præsterne ikke maae vie kongelige Embedsmænd, förend de have gjort Indskud i Enkekassen.** Khavn den 21. Oktober 1820[1]. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Biskoppen over Island, og skal være bekjendtgjort for den islandske Geistlighed ved Biskoppens Circulaire 14. Mai 1821. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4925. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 328. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 17 (med Anmærkning). 21. Oktbr.

Da den kongelige Direction for den almindelige Pensionskasse hertil har andraget, at der, uagtet For. 4. August 1788 § 1 under Mulkt paalægger Præsterne, ikke at vie nogen kongelig Embedsmand forinden han har gjort det befalede Indskud i Enkekassen, eller paa anden Maade sörget for sin Kones Enkestand, oftere er skeet Overtrædelser i denne Henseende, saa skulde man tjenstl. have Deres Höiærv. anmodet om, yderligere

[1] jevnf. For. 30. April 1824 § 11.

1820. at indskjærpe samtlige Præster (paa Island) foranmeldte
21. Oktbr. Lovbud. — Det kongelige Danske Cancellie den 21. Oktober 1820.

20. Novbr. **Stiftamts-Plakat** angaaende **Garnsætningen i Keflavík og Njardvík**, m. v. Reykjavík den 20. November 1820[1]. — Udgivet af Stiftamtmand Grev L. v. Moltke[2]. — Original-Aftryk 4 Blade i 4to. Viðeyjar klaustri ved G. J. Schagfjord; jevnf. Klausturpóst. 1820, S. 187—188.

Plakat, áhrærandi netalagnir í Keflavík og Njarðvíkum, etc.

Eg Ehrenreich Christoph Ludvig von Moltke, konúnglegrar hátignar til Danmerkur, &c. &c. &c., bestalter stiptamtmaður yfir Íslandi, og amtmaður yfir suður-amtinu samastaðar. Gjöri vitanlegt: Að þareð fyrir mèr er kært og yfir klagað, að ymsar óreglur hafi á undanförnum árum tekið yfirhönd, og á ymsan hátt magnazt, við netafiskirí, er tíðkast um vetrar-vertíðina í þeim parti af Faxafirði, er liggur framundan Keflavík og Njarðvíkum, og svo frv., og að það jafnframt er sannað, að þessar óreglur sè öldúngis gagnstæðar svo vel boðum ens allranáðugasta kóngs-brèfs frá 18. Septbr. 1793, sem háyfirvaldanna samkvæmt því útgefnu skipunum þann 2. Januar 1794 og 14. Febr. 1807, m. fl.: svo finn eg mig orsakaðan alvarlega á ný að ítreka fyrgreinds allramildilegasta kóngs-brèfs lagagreinir, og þarhjá, samkvæmt þeim mèr allranáðugast gefna myndug-

[1]) Canc. Skriv. 1. Decbr. 1821; Rentek. Skriv. 18. Mai 1822; jevnf. Rentek. Skriv. 11. Mai 1824.

[2]) i Canc. Skriv. til Rentekammeret 1. Decbr. 1821 (Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 5060) tilraades at stadfæste denne Plakat „paa nogle Aar", uagtet det i Almindelighed „hverken har Hjemmel i Lovgivningen eller i sig selv synes tilraadeligt", at Amtmænd udgive Plakater som paalægge Böder, Confiskationer m. v.

leika, í von um allranáðugustu staðfestíngu, bæta við nokkrum ítarlegari fyriskipunum, til þess enn fremur að afstýra þeirri fyrir fiskiaflann skaðvænu óreglu og laga-yfirtroðslu." því verður hèr með til almennings vitundar og eptirbreytni tilskipað og gjört heyrum kunnugt, með ákvörðun þúngrar hegníngar fyrir þá, er móti brjóta, sem eptirfylgir: 1820. 20. Novbr.

1) Sèrhverjum skal, án undantekníngar, vera fyrirboðið að leggja nokkurt net í áðurnefnt pláz af Faxafirði eður þar í kríng, unz tilsjónarmennirnir, hverra síðar verður getið, hafa komið sèr saman um og fundið það hentugt, eptir að þeir, í þeim tilgángi, hafa gjört próf-lagnir, hvort sem það svo reynist fyrir eður eptir það híngaðtil fastsetta tímabil, þann 14. dag Marzmánaðar. Sá er brýtur móti þessu straffist með uppnámi fiskiaflans og 10 ríkisbánkadala reiðu-silfurs bótum. — 2) Enginn, frá hverri helzt veiðistöðu hann er, má leggja net sín lengra útí sjóinn en svo, að þau liggi fyrir innan þá línu, er verður í sjónhendíng frá Keilisnesi á Stóraholms bæ, og ber á þessum síðastnefnda stað að hlaða upp vörðu, svo miðið verði því glöggvara. Þau net, er finnast lögð fyrir utan þessi takmörk, eiga upptæk að vera, ásamt fiskiaflanum. — 3) En skyldu tilsjónarmennirnir verða þess varir, eptir að þeir hafa lagt nokkrar próflagnir: að fiskurinn ekki gengur inn fyrir það í § 2 fastsetta mið, mega tilsjónarmennirnir, ef þeir koma sèr allir saman um það, skjóta því til sýslumannsins úrskurðar, hvort ekki megi leyfa netalagnir fyrir utan miðið; þó fylgir það af sjálfu sèr, að öllum öðrum fyrirskipunum, er í þessari reglugjörð fastsettar eru, ber eins þarfyrir að hlýðnast. — 4) Í Garðinum má enginn brúka néta-fiskirí nema því að eins, að þeir flyti sig í einhverja af þeim veiðistöðum, sem eru fyrir innan þá í § 2 nefndu línu, og breyti eptir þessarar fyrirskipunar fyrirmælum. Í Leirunni skulu einnig allar netaleggíngar vera fyrirboðnar, nema á Gufuskálum, Stóraholmi og Hrúðurnesi; þó má ekki hafa

1820. þar fleiri netaskip en sex í allt, að heima- og inntöku-
20. Novbr. skipum samantöldum, og gjöra þau út á þann í eptirfylgjandi § ákveðna hátt, og mega netin enganveginn leggjast dýpra en áður er tilgreint. — 5) Á skipi með sex menn á, eður svonefndu sexmannafari, má einasta hafa átta net, á fimmmannafari sjö, fjögramannafari sex og tveggjamannafari þrjú net, og má ekkert net vera lengra en 30 faðma, eður 90 álnir danskar; verði nokkur uppvís að því, að brúka fleiri eður lengri net, en hèr er tilskipað, hafi hann þeim fyrirgjört, hvað eð einnig gildir um netstúfa, þau svonefndu hluta-net og öll önnur aukanet, hverju nafni þau heita kynnu. — 6) Netin mega ekki leggjast fyr en um nón, og eiga þau að vera upptekin að morgni, stundu fyrir dagmál; en enganveginn mega þau liggja allan daginn í sjónum, nema því að eins, að stormur og óveður bagi, svo að þau verði ómögulega í land flutt. Sá, er finnst með ásettu ráði að brjóta móti þessu, hafi fyrirgjört afla sínum. — 7) það sè hverjum einum leyfilegt, að leggja net sín á sunnudags kvöld, eins skal það engum vera fyrirmunað, að leggja þau kvöldinu fyrir sunnu- og helgidaga, ef tilsjónarmennirnir álíta það líklegt, að vel kynni að aflast; þó eigu netin, ef veður leyfir, að vera upp tekin áður guðsþjónustugjörð byrjar; þó mega þeir, er kynni þykja það ísjárvert að vitja um net á helgidags morgni, láta þau liggja framyfir embætti, og þá vitja um þau, eins og áður er fyrir sagt. — 8) Til þess að koma í veg fyrir, að annara net verði ekki á ósæmilegan hátt illa útleikin, má enginn, hvernig sem á stendur, að viðliggjandi aflans uppnámi, dirfast að fara út í net sín fyrir sólar-uppkomu, eður fyr en bóndinn, sem hefir tekið til húsa skipshöfn annarstaðar að, rær sjálfur, eður lætur róa, út í net sín, hvað sèrhverjum bónda ber alvarlega að gefa gætur að, og, ef móti þessu verður brotið, strax að tilkynna tilsjónarmönnunum þar, að viðliggjandi 5 ríkisbánkadala reiðu - silfurs sekt. — 9) Finnist nokkur af hrekk eða mannvonzku að hafa

skorið eður á nokkurn hátt skemmt annara net, eða stolið þeim, eða þjófslega tekið fisk úr þeim, á hann, rèttvísinnar vegna, að lögsækjast og dæmast til sekta og skaðabóta, ellegar til líkamlegrar refsíngar, sem fyrir framinn hernað, eða þjófnað. — 10) þegar afbrotin eru kærð fyrir tilsjónarmönnunum, og af þessum fyrir sýslumanni, kallast hinn sekaði fyrir pólití-rètt, eptir hvers rèttar-ályktun uppnám neta eða fiski-afla, eða útlag bóta strax, án frekara appells, framkvæmist. — 11) Til þess að framanskrifuðum lagaboðum verði því betur eptirlifað, ber sýslumanninum að ferðast til veiðistaðanna einusinni, eður optar, ef þörf krefur, á hverri vetrarvertíð, og sjá eptir, að allt fari tilbærilega fram. Auk þessa velur og skikkar hann vissa menn í hverri veiðistöðu, sem eru áreiðanlegastir, skynsamastir og reyndastir, til að vera tilsjónarmenn, þannig: að 1 sè í Leiru, 3 í Keflavík, 3 í Ytri- og Innri-Njarðvíkum, 2 í Vogum og á Brunnastöðum, og 1 á Vatnsleysunum; hverjum ber að sjá til, að þessu plakati verði í einu og öllu eptirlifað, ráðgast hver við annan, ef eitthvað sèrlegt fyrirfellur, og gefa sýslumanninum ávísun þar um, samt nær sem nauðsynlegt er gánga þessum embættismanni til handa, til að viðhalda góðri reglu, eptir þessarar reglugjörðar fyrirmælum. — 12) Ef, mót von, nokkurn tilsjónarmannanna hendir yfirsjón, gagnstæð framantöldum ákvörðunum, bæti sá, auk þess að fyrirgjöra afla eður netum, ellegar sektast sem fyr segir, 5 rbdölum reiðu silfurs. — 13) Allt það, er upptækt gjörist, og allar bætur, er eptir áður mæltu kynnu til að falla, skiptist jafnt milli klagandans og sveitarinnar fátækra. — 14) þetta plakat á strax að útgánga á prent, birtast alþýðu og lesast á prèdikunarstólum, svo hver og einn, er ætlar að gjöra út netaskip, eður róa á þeirri næstkomandi vetrar-vertíð, geti hegðað sèr þar eptir; og á sèrhver bóndi, er tekur sjófólk annarstaðar að, að hafa 1 exemplar af þessu plakati í höndum sèr, er hann á að birta öllum inntöku-sjómönnum sínum;

1820. 20. Novbr.

1820. 20. Novbr. til þessa verða því exemplaria af því send hlutaðeigandi yfirvöldum til frekari útdeilíngar. — Íslands stipts- og og suður-amts Contoiri þann 20. Novbr. 1820.

Undir minni hendi og Íslands stipts- og suðuramts innsigli. L. von Moltke.

(L. S.)

22. Novbr. **Plakat** ang. **Gjeldscontracter i Sedler og Tegn.** Khavn den 22. November 1820. — Ved kongelig Resolution 6. Juni 1821 befalet at bekjendtgjöres i Island som gjeldende, og findes at være publiceret ved Landsoverretten den 2. Juli 1820, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 329b (1820, Nr. 1937). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 148—149; Schou XVIII, 484—485. Colleg. Tid. for 1820, S. 837—841 (med Motiver). — Islandsk: „Konúnglegt opið bréf, með hverju leyfist að semja um skuldir í seðlum og teiknum, en renta þessháttar skulda ákvarðast jöfn við þá annars leyfðu", trykt i den af Landsoverretten ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger o. s. v., S. 144—145; — Klausturp. 1821, S. 122—123, jevnf. S. 139.

Plakat, hvorved det tilstædes at contrahere Gjeld i Sedler og Tegn, og Renten af det Slags Gjeld bestemmes lige med den ellers tilladte.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V. Da Landets Pengevæsen, efter den betydelige Seddel-Inddragelse, som Nationalbanken i dette Aar har iværksat, viser sig at have naaet en saadan Grad af Fasthed, at Udlaan og andre Gjelds-Contracter, indgaaede i Sedler og Tegn, ikke længere kunne have de skadelige Fölger, hvis Forebyggelse var Öiemedet med den Befaling, om alle contractmæssige, paa Tid indgaaede, Penge-Forpligtelsers Afslutning i Sölv, som indeholdes i Vort aabne Brev af 6. April 1818; saa have Vi besluttet, til Lettelse for Pengeomlöbet, at ophæve foranförte Indskrænkning, hvorhos Vi dog, paa den anden Side, have fundet, at den Frihed, som forhen har været givet til, af Seddel-

gjeld at betinge sig höiere Rente, end den, Anordningerne ellers tilstæde, efter de nuværende Omstændigheder, ikke bör finde Sted. — Vi fastsætte derfor, som fölger: 1820. 22. Novbr.

1) Det skal for Fremtiden atter være tilladt at indgaae Contracter og udstæde Forskrivninger, lydende paa Rigsbanksedler og Tegn saaledes, at Betalingen skeer med det fastsatte Belöb i Rigsbankrepræsentativer, uden Hensyn til den anordnede Qvartalscours, med hvilken der ellers i eet og alt skal forholdes efter de hidtil givne Forskrifter. — 2) Dog skal den Tilladelse, som ved Vor Forordn. af 5. Januarii 1813 § 21 og Vor allerhöieste Resolution af 20. April næstefter (kundgjort ved Cancellie-Plakat af 27. samme Maaned) er givet til at tage 1 Procent höiere Rente af Laan i Sedler og Tegn, end den, der ellers ved Anordningerne er tilladt, være ophævet med Hensyn til de Gjeldsforpligtelser, som for Fremtiden indgaaes; hvorimod dette Vort Bud skal være uden Indflydelse paa de ældre Forpligtelser i Sedler og Tegn, hvorved hin höiere Rente lovligen er betinget. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 22. November 1820.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Actions-Omkostningers Udredelse ved en Sag.** Khavn den 25. November 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb 1820, Nr. 5554. 25. Novbr.

Hr. Stiftamtmand har i Skrivelse af 6. September sidstl., efter Begjæring af Sysselmand, Cancellieraad Scheving, som Commissair i en mod Præsterne J. Johnsen og S. Thorarensen m. Fl. i Aaret 1816 anlagt Justits-Sag, andraget paa at erholde en nöiagtig Forklaring over den i bemeldte Sag afsagte Höiesteretsdom, forsaavidt Actionens Omkostninger betræffer. — Efter at have herom correspondered med Justitiarius i Höiesteret,

1820. skulde man, ved at remittere bemeldte Höiesteretsdom,
25. Novbr. tjenstl tilmelde Dem til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Cancelliераad Scheving, at naar fornævnte Dom ikkun paalægger 5 af de Tiltalte, hver for 1/10 Deel, at betale Actionens Omkostninger, hvilke 5/10 Dele altsaa udgjöre den halve Deel af disse, er det klart, at der i Henseende til den övrige halve Deel bör forholdes som med alle andre af det Slags Omkostninger, der ikke erstattes af de Tiltalte, at de nemlig blive at udrede af det Offentlige, eller in casu af Amtet, efter foregaaende Repartition af Hr. Stiftamtmand, da den Omstændighed, at en saadan Bestemmelse ei udtrykkeligen findes i Dommen. har sin Grund deri, at Höiesteret anseer det unfornödent i de Domme, der i Justits-Sager afsiges, at indföre samme, som aldeles hjemlet i de om deslige Sagers Forfölgning emanerede Anordninger. Det kongelige Danske Cancellie den 25. November 1820.

25. Novbr. **Cancellie-Skrivelse** til Conferentsraad, Justitiarius i den islandske Landsoverret, Magnus Stephensen, ang. **Plan til en ny Udgave af Jonsbok og Retterböderne.** Khavn den 25. Novbr. 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 5557.

Efter at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer og de Deputerede for Finantserne, i Anledning af den af Hr. Cfraad under 13 September f. A. hertil indgivne Ansögning om, at forundes en Understöttelse af 3000 Rbd. Sedler for at besörge en ny Udgave af Jonsbogen og de for Island gjældende Retterböder, skulde man tjenstl. tilmelde Dem, at saadan Understöttelse af det Offentlige ikke kan bevirkes. Det kongel. Danske Cancellie den 25. November 1820.

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder, ang. **Alimentationsbidrag af Tjenestetyende.** Khavn den 5. December 1820. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1820, Nr. 5643; jevnf. 2. Depart. Brevb. 1820, Nr. 4750 (blank i Brevbogen). Coll. Tid. 1820, S. 869—871. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 1. H., S. 411—412. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 18—19. 1820. 5. Decbr.

Det er for dette Collegium bleven andraget, at uægte Börns Fædre hyppigen ikke godvilligen ville betale de dem af Övrigheden paalagte Alimentations-Bidrag, og at de, forsaavidt de ere af Tjenestetyende-Klassen, foregive, at deres Lön i Forveien er optagen. Som Fölge heraf maa det da paalægges dem at afsone Bidraget, men herved paaföres det Offentlige en dobbelt Byrde, idet samme deels maa bære de med Straffens Execution forbundne Byrder, og deels gjennem Fattigvæsenet bidrage til Barnets Underholdning. — For at betrygge det Offentlige i de ommeldte Tilfælde, og for at forebygge Collusion mellem Husbonder og Tjenestetyende, anseer Cancelliet det hensigtsmæssigt, og stemmende med den Aand, der hersker i Forordn. 14. Oktober 1763 og 30. Mai 1794, at fölgende Fremgangsmaade iagttages:

Naar nogen Övrigheds-Resolution, hvorved et Tjenestetyende er tilpligtet at udrede Alimentationsbidrag til et udenfor Ægteskab avlet Barn, lovlig bliver forkyndt for Husbonden, skal denne være pligtig til, for Stævningsmændene, ved hvilke saa den Forkyndelse skeer, at opgive hvad den Paagjeldende er betinget i Lön, saavel i Penge som i andre Emolumenter, af Klædningsstykker og desl., og hvor meget han deraf for det löbende halve Aar allerede maatte have oppebaaret. Dette Opgivende have Stævningsmændene at tegne paa Resolutionen, og maa Husbonden derefter ikke udbetale

1820. 5. Decbr. noget af Lönnen, eller afgive noget af de andre Emolumenter til den Paagjeldende, forinden han beviislig har betalt Alimentations-Bidraget, da Husbonden i andet Fald selv har at udrede samme for den Tid den Paagjeldende er i hans Tjeneste, ligesom han ogsaa, naar Tyendet forlader hans Tjeneste, derom har at gjöre Anmeldelse for Stedets Politiemester, som atter bör meddele den, der nyder Alimentationspengene, Efterretning herom, paa det at denne for den nye Husbonde kan lade Resolutionen forkynde. — Hvilket man saaledes, i Forbindelse med Canc. Circ. af 19. Oktbr. 1816, herved tjenstl. skulde tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for alle Vedkommende. — Det kongelige Danske Cancellie den 5. Decbr. 1820.

15. Decbr. **Cancellie-Plakat** ang. **Indvarsling af undvigte Arrestanter.** Khavn den 15. December 1820. — Ved kongelig Resolution 6. Juni 1821 befalet at bekjendtgjöres i Island som gjeldende, og findes at være publiceret ved Landsoverretten den 2. Juli 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1821. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820-1822, 211 (1820, Nr. 1401). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 152; Schou XVIII, 486. Coll. Tid. for 1820, S. 885—887 (med Motiver) — Islandsk: „Cancelli Plakat dagsett 15. Decembr. 1820, birtir boðorð konúngs þann 6. s. m. um birtíngar fyrikalla í sakamálum, þegar fángi er úr varðhaldi strokinn", trykt i den af Landsoverretten ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger o. s. v., S. 146; — Klausturpóst. 1821, S. 123, jevnf. 1821, S. 139.

Plakat, angaaende Indvarslingens Forkyndelse i Delinquent Sager, naar Arrestanten er undvigt af Arresten.

Paa Cancelliets derom allerund. gjorte Forestilling har det under 6. dennes behaget Hans Majestæt Kongen allern. at resolvere, som fölger:

„Naar Indstævning for höiere Ret i Delinquent-Sager finder Sted, skal den Forkyndelse ansees til-

strækkelig, som herom gives i Arresten, uagtet at Arrestanten derfra maatte være undvegen." 1820. 15. Decbr.

Hvilken allerhöieste Resolution herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 15. December 1820.

Forordning for Danmark, ang. **Ansögningers og Klagers Forfattelse** m. v. Khavn den 15. December 1820. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Med Hensyn til dens Gyldighed for Island jevnf. Canc. Skriv. 15 Juni 1822. — Canc. 2. Depart. Registr. XXI, 353b-356 (1820, Nr. 2087) Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1820, S. 152—157; Schou XVIII, 486—491. Coll. Tid. for 1820, S. 893—911 (med Motiver). P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 233—237 (synes at ansee den udvidet til Island ved Resol. 6. Juni 1821, men af dette Datum er ved bemeldte Resol. kun udvidet den forhen anförte Canc. Plak. af 15 Decbr. om Indvarsling af undvigte Arrestanter). — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 123—129 (med Anmærkninger), 140. 15. Decbr.

Forordning for Danmark, indeholdende Bestemmelser med Hensyn til Ansögningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi have anseet det hensigtsmæssigt, at de gjeldende Forskrifter angaaende Klagers og Ansögningers Affattelse og Indsendelse, yderligere og med nogle nærmere Bestemmelser, som Vi, til Öiemedets Opnaaelse, have fundet tjenlige, indskjærpes ved en ny Anordning. — Thi byde Vi, som fölger:

1) Alle Ansögninger, som indgives enten til Os Selv, eller og til Vore Collegier eller Departementer, om Benaadninger og Dispensationer fra Lovene og Anordningerne, skulle fremdeles, som hidtil, i alle de Tilfælde, hvori særskilt Undtagelse ikke er forundt, skrives

1820. 15. Decbr. paa det anordnede stemplede Papir. Naar der til en slig Ansögning ikke er forbrugt det befalede Papir, skal den ikke blive anseet, eller Resolution derpaa gives, med mindre den er bilagt med gyldig og troværdig Attest om Supplikantens Uformuenhed, hvilken Attest de Vedkommende have at meddele uden Betaling. — 2) Naar Nogen, som ei selv kan skrive, vil indgive Klage over Embedsmænd eller Andre, bör han lade samme forfatte enten ved en ordentlig beskikket Sagförer eller og ved en anden Embedsmand. Derimod skal det ikke være Nogen formeent, ved enhver skrivkyndig Mand, som han dertil kan formaae, at lade forfatte saadanne Ansögninger og Forespörgseler enten til Os Selv eller Vore Collegier, i hvilke der ikke föres Anke mod Nogen. Dersom nogen Uberettiget forfatter en Klage for en Anden, bör han, skjöndt han rettelig angiver sig som dens Forfatter, og iövrigt ingen Mislighed har begaaet, som kan paadrage större Straf, böde 5 til 20 Rbdlr. Sölv til Districtets Fattigvæsen. — 3) Enhver, der forfatter en Ansögning for en Anden, skal paa denne navngive sig som Concipient, med tilföiet Forklaring om hans borgerlige Stilling og Bopæl; og for at denne Forskrift i Fremtiden desbedre skal kunne overholdes, haver ogsaa den, der selv har forfattet sin Ansögning eller Klage, udtrykkelig at anmærke denne Omstændighed. — De Ansögninger hvorved ovenanförte Regel ikke er iagttaget, bör ikke, forinden Feilen rettes, af vedkommende Övrighed modtages til Erklæring, ei heller fra Collegierne enten afgjöres eller Os forestilles. — 4) Dersom Nogen urettelig erklærer sig for Forfatter af en Ansögning eller Klage, bör han, saavelsom Enhver, der gjör sig medskyldig i dette urigtige Forhold, böde til Districtets Fattigvæsen fra 20 til 100 Rbdlr. Sölv, efter Omstændighederne og den Paagjeldendes Kaar. Skulde Nogen oftere begaae en saadan Forseelse, bliver Mulkten anden Gang fra 40 til 200 Rbdlr. Sölv, og saa fremdeles stedse dobbelt. Saafremt

Nogen maatte misbruge en Andens Navn, ved, mod 1820.
dennes Villie, at nævne ham som Forfatter, bliver den 15. Decbr.
Skyldige at straffe med Arbeide i Forbedringshuset fra 8 Maaneder til 3 Aar, med mindre Forbrydelsen maatte være forbunden med saadanne Omstændigheder, at en höiere Straf, efter denne Anordning, kan finde Sted. — 5) Hvo, som befindes at ophidse og forlede Andre til aabenbare falske Klagemaal og lögnagtige Angivelser, straffes med Arbeide i Forbedringshuset fra 8 Maaneder til 2 Aar efter Sagens Beskaffenhed. Över han samme Forbrydelse oftere, dömmes han anden Gang til lige Arbeide i 3 til 6 Aar, men tredie Gang til Tugthusarbeide paa Livstid. Skulde nogen Procurator eller anden Embedsmand begaae en saa skammelig Handling, bör han, foruden den övrige Straf, have sit Embede forbrudt. — 6) Skulde Nogen, uden dog at gjöre sig skyldig i Overtrædelse af § 5, lade sig bruge til at forfatte en Klage eller Angivelse, hvis Urigtighed er ham bekjendt, bliver han derfor, efter Sagens Beskaffenhed, at straffe med Embeds Tab eller Böder til de Fattige fra 100 til 500 Rbdlr. Sölv. Ligeledes bliver han at ansee med Böder til de Fattige fra 20 til 200 Rbdlr. Sölv, naar han indklæder Klagen i utilbörlige og usömmelige Udtryk. Iövrigt paaligger det i Særdeleshed de Procuratorer eller Embedsmænd, som paatage sig at forfatte Klager eller Ansögninger, at udföre dette med Flid og Nidkjerhed i Overeensstemmelse med de Paagjeldendes Tarv. — 7) Overbevises Nogen at have skrevet falske Navne under en Klage eller Angivelse, bör han straffes förste Gang med Arbeide i Fæstningen eller Rasphuset fra 3 til 6 Aar, og anden Gang med Fæstningsarbeide paa Livstid. — 8) Alle Klager eller Ansögninger, som ere af den Beskaffenhed, at derom behöves nærmere Forklaring fra Övrigheden, skulle först overleveres til vedkommende Övrighed, der, efter derom at have indhentet den fornödne Efterretning og Oplysning, paa Ansögningen bör tegne sin Erklæring, ligesom og de Erklæringer, hvilke

1820. Övrigheden maatte have indhentet fra andre Ved-
15. Decbr. kommende, bör in originali fölge Ansögningen eller Klagen. Naar samme er forsynet med alle fornödne Erklæringer, bliver den forseglet at tilbagelevere til Supplikanterne, som da selv besörge samme indsendt til vedkommende Collegium eller Departement. Dog skal det staae Övrigheden frit for, i enkelte Tilfælde, hvor Uleilighed eller Forsinkelse kunde flyde af denne Fremgangsmaade, selv at indsende Sagen til vedkommende Sted, hvilket i Særdeleshed bliver at iagttage, hvor Sagens Fremme paa nogen Maade interesserer det Offentlige. — 9) Dersom nogen Klage eller Ansögning indkommer, der ikke, i Overeensstemmelse med det, som i § 8 er foreskrevet, er forsynet med vedkommende Övrigheds Erklæring, haver Supplikanten sig selv at tilskrive, at hans Andragende bliver uden Resolution henlagt. Iövrigt bliver den foranförte Fremgangsmaade ogsaa at iagttage, hvor der föres Klage imod Övrigheden selv. Kun hvor Övrigheden, i dette eller andet Tilfælde, nægter sin Erklæring, skal det være tilladt, at indgive Ansögningen eller Klagen uden Erklæring[1]. — 10) Det skal staae enhver Supplikant frit for, at indlevere en med den til Övrighedens Erklæring indgivne Ansögning eller Klage ligelydende Gjenpart til vedkommende Collegium eller Departement, med Paategning om Tiden, da Originalen er afleveret, for at Collegiet kan sættes i Stand til at iagttage det Fornödne, hvis Sagen ei, inden en passende Tid, bliver indsendt fra vedkommende Övrighed. — Iövrigt skal det paaligge vedkommende Övrigheder og Embedsmænd, udtrykkeligen at nævne, naar Ansögningen eller Klagen er dem tilhændekommen, naar den er afsendt til nogen anden, for fra ham at indhente Oplysninger, og endelig hvad Tid den derfra er kommen tilbage, alt for saavidt

[1]) *see* med Hensyn til Island Reskr. 6. April 1753.

ikke selve de i Ansögningerne eller Klagerne og Erklæringerne anförte Data vidne om, at Sagen er fremmet uden mindste Ophold. — 11) Ligesom det paaligger Övrigheden, som en hellig Pligt og under strengeste Embeds-Ansvar, at afgive deres Erklæringer i Overeensstemmelse med deres bedste Overbeviisning efter Sagens nöieste Undersögelse, saaledes skal det og være Pligt for vedkommende Övrighed, redeligen at veilede og oplyse Supplikanterne, især naar disse ere af Almuestanden. Som Fölge heraf bör den tilholde Supplikanten at rette de Feil, som maatte findes ved Ansögningen, samt naar et aldeles lovstridigt og ugrundet Andragende fremkommer, at advare Supplikanten om den Uleilighed, han kan paadrage sig, ved at indlevere samme. Dog er Övrigheden ingenlunde bemyndiget til at tilbageholde Ansögningen eller Klagen, naar den Paagjeldende vedbliver sin Begjæring om at faae samme forsynet med Erklæring til Indsendelse paa vedkommende Sted. Hvor der maatte være Formodning om urigtig Opgivelse af Concipisten eller om anden Mislighed, har Övrigheden at foranstalte behörig Undersögelse desangaaende. — 12) Iövrigt skulle Klager og andre Ansögninger, saavel som Övrighedernes Erklæringer derover, uden unyttig Vidtlöftighed og Formaliteter, være forfattede saa korte som muligt, dog at alle Sagens Omstændigheder, som kunde have Indflydelse paa Udfaldet, deri anföres. Derhos bör de være tydelig skrevne, samt indrettede efter fölgende Schema:

1820. 15. Decbr.

Stedet, hvor Supplikanten har Hjem.	Til Kongen.
Datum og Aarstal.	Her anföres Memorialen selv.
Supplikantens fulde Navn, Embede, Characteer eller Næringsbrug, samt kortelig anfört, hvad der söges.	allerunderdanigst N. N.
Concipistens fulde Navn, Stand og Bopæl.	

1820. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette.
15. Decbr. Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 15. December 1820.

22. Decbr. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Underholdnings-Penge for Gjeldsfanger.** Khavn den 22. December 1820. — Denne Cancellie-Plakat, som bekjendtgjör kongelig Resolution 13. Decbr. 1820, og hvis fuldstændige Titel er: „Plakat for Danmark, angaaende Erlæggelsen af Underholdnings- og Varetægts-Pengene for Gjelds-Arrestantere" — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820-1822, 215b-216 (1820, Nr. 1425). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1820, S. 917—919 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1820, S. 159; Schou XVIII, 492—493. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 137—138 (med Anmærkning: at For. 18. Marts 1693, hvortil Plakaten refererer sig, ikke er udgiven til Island, og at selve Plakaten iövrigt maa ansees for uanvendelig).

1821. **Kongelig Resolution** ang. **Forhöielse af Gebyrer**
3. Januar. **til Seminariefondet.** Khavn den 3. Januar 1821[1]. — Ved denne Resolution bestemmes blandt Andet (Island uvedkommende): „at Gebyret af de igjennem Cancelliet udfærdigede Expeditioner, Bestallinger alene undtagne, skal forhöies med en ottende Deel til Fordeel for Seminariefondet". — Canc. 1. Departem. Forestill. 1821, Nr. 6. Coll. Tid. 1821, S. 25—40 (med Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 6—7. — *see* Canc. Circ. 13. Januar 1821.

12. Januar. **Cancellie-Plakat** ang. **offentlige Politie-Sager.** Khavn den 12. Januar 1821[2]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, samt ifölge Klausturpóst. i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — I Begyndelsen findes Spor til dens Anvendelse, og dens Udvidelse

---

[1]) kgl. Resol. 8. Oktbr. (Canc. Circ. 30. Oktbr.) 1824.
[2]) Canc. Skriv. 24. Marts 1840 og 29. Septbr. 1842.

til Island er sat under Ventilation, men ikke vedtaget (Canc. Skriv. 4. Oktbr. 1823); i Canc. Skriv. 24. Marts 1840 erklæres den for uanvendelig paa Island. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820-1822, 227 (1821, Nr. 1501). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 9—13 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 3; Schou XVIII, 513. — Islandsk: Klausturp. 1821, S. 157—158 (med Anmærkning). 1821. 12. Januar.

Cancellie-Plakat angaaende offentlige Politie-Forseelsers Paatale samt Dommenes Execution i slige Sager.

Paa Cancelliets derom allerund. gjorte Forestilling har det under 3. dennes allern. behaget Hans Majestæt at resolvere:

1) at enhver Politiemester maa, endog uden Overövrighedens foregaaende Ordre, anlægge og paakjende offentlige Politiesager i hans Politie-Jurisdiction. — 2) at, naar Dom i en offentlig, enten efter Overövrighedens Ordre eller Politiemesterens egen Foranstaltning, anlagt Politiesag er afsagt, bör herom skee Indberetning til Overövrigheden, hvis Bestemmelse bör haves, förend Dommen fuldbyrdes. — 3) at om Nogen skulde tilbyde mindelig og uden Dom at ville rette for sig i deslige Politiesager, maae disse dog ei afgjöres uden Overövrighedens dertil erhvervede Approbation. — Hvilken allerhöieste Resolution herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. Det kgl. Danske Cancellie den 12. Januar 1821.

Cancellie-Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Erlæggelse af Collegial-Gebyrer.** Khavn den 13. Januar 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 220. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 13—14. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 19. 13. Januar.

Da det ved allerh. Resolution af 26. August 1818[1] er bestemt, at alle Collegial-Gebyrer, der efter den Tid

[1]) *see* Canc. Circ. 5. Septbr. 1818.

1821. erlægges, hvad enten de hidröre fra forhen udfærdigede
13. Januar. men dengang uindlöste Expeditioner, eller fra saadanne, som i Fremtiden udfærdiges, skulde betales i rede Sölv, men de af Landfogden for Indbetalingen i Jordebogskassen af saadanne Gebyrer udstedte og hertil indsendte Qvitteringer undertiden lyde paa Sölv og ikke paa rede Sölv, saa maa Cancelliet tjenstl. anmode (Tit.) behagelig at ville paaagte, at Gebyrerne for de Bevillinger, som af Dem udleveres, overeensstemmende med allerhöistbemeldte Resolution, blive af Vedkommende erlagte i rede Sölv, og derefter, mod Landfogdens derpaa lydende Qvittering, indbetalte i Jordebogskassen. — Det kgl. Danske Cancellie den 13. Januarii 1821.

13. Januar. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd i Danmark, Island og Færöerne, ang. **Gebyrer for Bevillinger** m. v. Khavn den **13.** Januar **1821.** — Canc. 2. Depart. Brevb. 1821, Nr. 181; Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 155 Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to; jevnf. Coll. Tid. for 1821, S. 40. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 13.

Til Brug for Aaret 1821 skulde Cancelliet herved tjenstl. tilstille (Tit.) fölgende Antal Blanqvetter, nemlig:

» Blanqvetter til Begravelsebreve.
» Dito til Opreisninger paa Domme uden Betaling.
» Dito til Dito for Betaling.
» Dito til Proclamater.
» Dito til simple Vielsebreve.
» Dito til Vielsebreve af uvedkommende Præst.
» Dito til Bevillinger at sidde i uskiftet Boe.
» Dito til Confirmationer paa Testamenter uden Betaling.
» Dito til Confirmationer paa Testamenter for modereret Betaling, og
» Dito til Confirmationer paa Testamenter for fuld Betaling.

ialt »

Det vil af Paategningen paa disse Blanqvetter behageligen erfares, at Gebyhret er forhöiet med en Afgift til Seminarii-Fonden [1]. — Denne Afgift, der for en Bevilling og en Confirmation for modereret Betaling paa Testamente udgjör 1 Rbd. 4 Mk. r. S., for en Opreisning paa en Dom 1 Rbd. 5 Mk. r. S. og for en Confirmation for fuld Betaling paa et Testamente 6 Rbd. 2 Mk. r. S., skulde man tjenstligst anmode Dem om at anföre i en særskilt Rubrik i Deres aflæggende Regnskab for Udleveringen af berörte Expeditioner, og med Regnskabet qvartaliter indsende samme directe til Cancelliet. — For Modtagelsen af ovennævnte Blanqvetter maatte behageligen meddeles Tilstaaelse paa vedlagte Duplicat-Fortegnelse, ligesom ogsaa de overblevne Blanqvetter strax maae indsendes hertil. — Det kongelige Danske Cancellie den 13. Januar 1821. 1821. 13. Januar.

Forordning for Danmark, ang. **Aflevering af trykte Skrifter til Bibliothekerne.** Khavn den 19. Januar 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Ved Spörgsmaalet om dens Udvidelse til Island er samme funden unödvendig paa Grund af de Bestemmelser deri som directe beröre Island (Canc. Skriv. 4. Oktbr. 1823). — Canc. 2. Depart. Registr. XXII, 32—34 (1821, Nr. 123a). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 43—53. Qvart-Forr. for 1821, S. 4—7; Schou XVIII, 513-516. — Islandsk: „Konúngleg Tilskipan fyrir Danmörku, innihaldandi ákvarðanir um afhendíngu nokkurra stykkja af prentuðum ritgjörðum m. fl. til þess mikla konúnglega og háskólans bókasafna", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 146—151 med Anmærkning; Uddrag i Klausturpóst. 1821, S. 158—160 med Bemærkning. 19. Januar.

Forordning for Danmark, indeholdende Bestemmelser

[1] see kgl. Resol. 3. Januar 1821.

1821. med Hensyn til Afleverelsen af Exemplarer af trykte
19. Januar. Skrifter m. v. til det store kongelige Bibliothek samt Universitets-Bibliotheket.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi allern. ville anordne og fastsætte, at de Forskrifter, som indeholdes i Anordningerne af 25. April 1732 og 10. Januarii 1781, samt Plakat af 5. Febr. 1783, med Hensyn til Exemplarers Aflevering til det store kongelige Bibliothek af trykte Skrifter og Kunstværker, ligesom og de Bestemmelser, som ved Reskript til Kjöbenhavns Magistrat af 14. Decbr. 1753 ere givne med Hensyn til Exemplarers Aflevering til Universitets-Bibliotheket af Skrifter, som trykkes i Kjöbenhavn, skulle for Fremtiden være forandrede saaledes som fölger:

1) Den Bogtrykkerne hidtil paalagte Forpligtelse til at aflevere Fri-Exemplarer af hvad hos dem trykkes til det store kongelige Bibliothek, samt til Kjöbenhavns Universitets-Bibliothek, skal for Fremtiden ikke hvile paa Bogtrykkerne, som saadanne, hvorimod det skal være Pligt for den, paa hvis Forlag eller Bekostning et Skrift udkommer, at afgive de befalede Fri-Exemplarer, og det endog, naar Skriftet er trykt udenfor Riget. — 2) Fornævnte Forpligtelse, der hidtil, hvad Universitets-Bibliotheket angaaer, har været indskrænket til Kjöbenhavn, skal herefter ogsaa med Hensyn til dette Bibliothek gjelde for hele Danmark, saavel som for Island og Colonierne. Saa skulle og Aviser og Ugeblade, saavel som Cataloger over Böger, Kobberstykker, Steentryk og deslige, samt over Mynt-, Kunst- og Naturalie-Kabinetter, for Fremtiden ligesaavel leveres til Universitets-Bibliotheket, som til det store kongelige Bibliothek; hvorimod andre Cataloger, Auctions-Plakater, eller Bryllups- og Begravelsesvers vedblive at være undtagne fra Aflevering til Bibliothekerne. — 3) Ligesom det allerede er befalet, at det ene af de tvende uindbundne Exemplarer, som skulle afgives til det store kongelige Bibliothek, bör være paa Skrivpapir, saaledes bör og

det Universitets-Bibliotheket tilkommende uindbundne 1821.
Exemplar være paa saadant Papir. — 4) Skjöndt der 19. Januar.
af de for sig udkommende Kobbere, Steentryk og andre Kunstværker af lige Natur, blot bliver at aflevere Exemplarer til det kongelige Bibliothek, hvilken Forpligtelse og for Fremtiden skal gaae over paa den, der forlægger sligt Kunstværk, saa bör Universitets-Bibliotheket dog være berettiget til de Karter, Kobbere, Steentryk eller andre Afbildninger, der höre til et udgivet Skrift, hvilke bör af fölge tilligemed Skriftet, med mindre de först udkomme efter at Skriftet er afgivet, i hvilket Tilfælde de bör afleveres til förste Afleveringstid efter at de ere udkomne. — 5) De Bog- eller Kunsthandlere eller Trykkere i Kjöbenhavn, paa hvis Forlag Skrifter eller andet, hvoraf Exemplarer skulle leveres, udkomme, skulle i Begyndelsen af hvert Aars Januarii og Julii Maaneder til vedkommende Bibliothek indsende de befalede Fri-Exemplarer af de Forlags-Artikler, som i Löbet af det næstforegaaende Halvaar ere udkomne hos dem, tilligemed tvende egenhændige eenslydende Designationer over samme, af hvike de erholde den ene tilbage med Qvittering fra vedkommende Bibliothek. I Henseende til de til et Skrift hörende Karter, Kobbere, Steentryk eller andet deslige forholdes, som i Slutningen af § 4 er anfört. — Naar derimod et Skrift eller Kunstværk udkommer paa Nogens Forlag, der ikke har Borgerskab eller Privilegium som Bog- eller Kunsthandler eller Trykker, da skal Forlæggeren strax, og i det seneste inden 14 Dage efter at han gjör nogen Anmeldelse om, at det er udkommet, indsende de befalede Exemplarer til vedkommende Bibliotheker. Men overlader Forlæggeren siden Forlaget til en Bog- eller Kunsthandler eller Trykker, bör denne forvisse sig om, at de foreskrevne Exemplarer ere afleverede, da han ellers selv skal svare til deres Aflevering, som om han selv var Forlægger. — 6) Udenfor Kjöbenhavn skal Afleveringen ikke skee ved directe Indsendelse til Bibliothekerne, men derimod i

1821. Provindserne til vedkommende Amtmænd, paa Island

19. Januar. til Stiftamtmanden og paa Colonierne til Regjeringen, hvorefter Exemplarerne besörges indsendte paa den i Anordningen af 10. Januarii 1781 bestemte Maade. Iövrigt gjelde de samme Regler, som for Kjöbenhavn ere fastsatte. — 7) Naar en Bog- eller Kunsthandlers eller Trykkers Bo kommer under Opbud eller Fallit, skulle Bibliothekerne være berettigede til af Boet at reclamere de dem tilkommende Exemplarer, som deres Eiendom. — 8) Den Bog- eller Kunsthandler eller Trykker, som ikke inden den i § 5 foreskrevne Tid afgiver den befalede Designation, skal böde 4 Rbdlr. Sölv for hver Maaned, han forsömmer denne Pligts Opfyldelse. — Den, som befindes at have forsveget eller udeladt noget Skrift, som paa hans Forlag er udkommet, skal böde 2 Mk. Sölv for hvert Ark, et saadant Skrift indeholder, naar det er under 1 Alphabet, 10 Rbdlr. Sölv for hvert Skrift, som er 1 Alphabet og derover indtil 2 Alphabeter, og saa fremdeles 10 Rbd. Sölv for hvert Alphabet. — Samme Mulkt er og anvendelig, naar andre Forlæggere forsömme Afleveringen inden den ligeledes i § 5 fastsatte Tid. For Overtrædelser af denne Anordning, som ei kunne indbefattes under foranförte Bestemmelser, kan Retten paalægge forholdsmæssige Böder efter Sagens Beskaffenhed. — 9) Alle Sager, som maatte opstaae i Anledning af Overtrædelse af denne Anordning, skulle behandles som Politiesager, og de Mulkter, som maatte idömmes Nogen, tilfalde vedkommende Politiekasse. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 19. Januarii 1821.

24. Januar. **Plakat** ang. **Ophævelse af det Fredericia By forundte jus asyli.** Khavn den 24. Januar 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820—1822 237[b] (1821, Nr. 1572[a]).

Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 61—64 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 9—10; Schou XVIII, 518. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 160. 1821. 24. Januar.

Forordning ang. **det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.** Khavn den 26. Januar 1821[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821, samt ved Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Originalen indheftet i Univers. Direct. Forest. Prot. 1821, Nr. 764, med kgl. Resol. 26. Januar 1821, hvorved Udkastet til Forordningen bifaldes. Original-Aftryk hos Schultz; Coll. Tid. 1821, S. 187—225; Qvart-Forr. for 1821, S. 10—22; Schou XVIII, 518—530. — Islandsk: Uddrag i Klausturp. 1821, S. 160—162. 26. Januar.

Forordning angaaende det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet m. m.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at, for desto mere at fremme Retsvidenskabens grundige - Studium ved Vort Universitet i Kjöbenhavn, og for at see desto dueligere Mænd dannede for de Embeder, ved hvilke Lov og Ret, og dermed borgerlig Sikkerhed, i Staten skal haandhæves, have Vi anseet det gavnligt at anordne, ligesom Vi og herved anordne og befale Fölgende:

1) Retsvidenskabens Behandling ved Universitetet skal være ordnet med Hensyn til det Hovedformaal, at de, der ville dyrke denne Videnskab for at dueliggjöre sig til Statens Tjeneste, eller for at lægge Grunden til Videnskabens egentlige lærde Studering, kunne ved de academiske Forelæsningers flittige og stadige Benyttelse, i Forbindelse med egen, efter en riglig Plan ordnet, Studeren uden privat Manuduction erhverve tilstrækkelig og grundig Kundskab i Videnskaben. I Overeensstemmelse hermed indrettes Universitets-Forelæsningerne, de academiske Övelser, den juridiske Embeds-Examen

[1] jfr. For. 30. Decbr. 1839 og Bekjendtg. 13. Novbr. 1847.

1821. og alt andet, Retsvidenskabens academiske Behandling
26. Januar. vedkommende. — 2) Ligesom der hidtil, i Henseende til Omfanget af de Kundskaber, der skulle fordres ved den juridiske Embeds-Examen, har været gjort Forskjel imellem Pröverne for det Slags Studerende, der ville stille sig til den saakaldte latinsk-juridiske Examen, og Andre, som blot ville underkaste sig den saakaldte dansk-juridiske Examen, saaledes skulle ogsaa herefter de Pröver, som anstilles ved Universitetet i Henseende til Kundskab i Lovkyndigheden, være af et dobbelt Slags, nemlig den fuldstændige juridiske Embeds-Examen for de Studerende, som have gjennemgaaet alle de til Retsvidenskaben henhörende Discipliner (§ 3), og den juridiske Examen for Ustuderede, hvilken indrettes for dem, der blot have nydt Underviisning i den almindelige Retslære og den danske Ret (§ 13). — 3) Universitets-Underviisningen for dem, der ville stille sig til den fuldstændige juridiske Embeds-Examen, skal indbefatte fölgende Discipliner som Hoveddele af Videnskaben eller som Hjelpe-Discipliner: 1) Retsvidenskabens Encyclopædie med det dertil Fornödne af Literairhistorien, samt Anviisning til Retsvidenskabens Studering; 2) den almindelige Retslære (Natur-, Folke- og Statsretten); 3) den danske Ret med dens forskjellige Afdelinger, hvorunder særskilte Forelæsninger skulle holdes over Sö- og Handelsret, Landboret, Kirkeret og Politieret; 4) den danske Lovhistorie; 5) juridisk Hermeneutik med særdeles Anvendelse paa Fædrelandets Lovgivning; 6) den positive Folkeret og Statsret med særdeles Hensyn paa den danske Stat; 7) Statistik, fornemmelig med Hensyn til den danske Stat; 8) den romerske Rets System, i Forbindelse med denne Rets Historie og Antiqviteter. — 4) Paa det at de, der ved Universitetet dyrke Retsvidenskaben, kunne ved passende Underviisning og Veiledning tillige forberedes til praktisk Anvendelse af Videnskabens Theorie, have det juridiske Facultets Medlemmer at give dem Anledning hertil ved juridisk-

praktiske Övelser. Disse Övelser, som kunne bivaanes saavel af dem, der agte at underkaste sig den fuldstændige juridiske Examen, som af dem, der ville tage den juridiske Examen for Ustuderede, indrettes saaledes, at de, der bivaane samme, erholde Underviisning og Veiledning af de vedkommende Universitetslærere, deels til Udarbeidelse af skriftlige Betænkninger over Retsopgaver, deels til Retssagers processuelle Behandling, i Overeensstemmelse saavel med den ordinaire som med den extraordinaire Processes Forskrifter. Baade civile og criminelle Sagers Behandling, saaledes som denne forekommer saavel i förste som anden Instants, bliver Gjenstand for disse Övelser. Ved Övelserne lægges til Grund opgivne Themaer, hvorefter de til Sagens Behandling henhörende Documenter (saasom Klage til Forligelsescommissionen, Stevning, Indlægge, Dom o. s. v.) forfattes af dem, som erholde Themaet meddeelt. For at bringe disse Övelser i den muligste Lighed med den virkelige Retspraxis, bör der, saavidt Omstændighederne tillade det, söges tilveiebragt saadanne virkelige Acter, som allerede have været brugte i de ved Retterne selv behandlede Sager. I Særdeleshed bör der sörges for, saavidt muligt, at forskaffe til dette Brug virkelige Thingsvidne-Acter, efterdi saadanne ikke under disse Övelser, ifölge sammes Natur, kunne paa anden Maade tilveiebringes. Iövrigt overlades det til Lærernes egen Skjönsomhed, at give disse Övelser den til Hensigtens Opnaaelse bedst svarende Form og Behandling. — 5) Over samtlige foranförte, til Retsvidenskaben henhörende, Discipliner (§ 3) have de ved Universitetet beskikkede Lærere at holde deels offentlige, deels private Forelæsninger, ved hvilke skal, saavidt muligt, lægges til Grund trykte Læreböger, som Universitetslærerne selv vælge og bestemme, forsaavidt de ikke hver for sig selv forfatte og ved Trykken bekjendtgjöre Læreböger i de Disciplier, over hvilke de

1821. 26. Januar.

1821. holde Forelæsninger. Med Universitets-Forelæsningerne
26. Januar. forbindes Examinatorier, og skal desuden een blandt Professorerne, efter foregaaende indbyrdes Overeenskomst, aarligen i et af Aarets Semestre anstille Disputeréövelser. I Henseende til den academiske Underviisnings, Forelæsningernes, Examinatoriernes og Disputatoriernes Indretning overlades det til Universitetslærerne, til hvilke det vigtige Kald at oplære og danne de tilkommende Embedsmænd er betroet, at vælge efter bedste Indsigt, og derefter at anvende de Midler, ved hvilke Universitetsindretningens Hovedformaal, de Studerendes Dannelse til deres tilkommende Bestemmelse ved grundige Kundskabers Erhvervelse, bedst kan opnaaes. — 6) En fuldstændig Forelæsnings-Cyclus over alle til Videnskaben henhörende Discipliner skal tilendebringes ved Universitetet i et Tidsrum af to Aar, inddeelte i fire academiske Semestre. Til den Hensigt have de vedkommende Universitetslærere at fordele imellem sig Forelæsningerne over samtlige i § 3 nævnte Discipliner saaledes, at der stedse i Löbet af de til den academiske Cursus bestemte to Aar bliver, efter en mellem Lærerne aftalt og vedtaget Studereplan, holdt Forelæsninger over hver enkelt af de til Videnskaben henhörende Discipliner. Professorerne ved det juridiske Facultet have, foruden Forelæsningerne over den danske Ret, hvilken fremdeles vedbliver at være fælles Lærefag for samtlige ved dette Facultet ansatte Lærere, hver for sig at overtage af de fornævnte övrige Discipliner, med Indbefattelse af Sö- og Handelsret, Kirkeret, Landboret og Politieret, et eller flere af de særskilte Fag, og derover at holde Forelæsninger. Angaaende Forelæsningstimernes Fordeling bör de ved ethvert nyt Semester træffe saadan indbyrdes Aftale, at Collision derved forebygges. Med Hensyn til dem, der förste Gang i et eller andet Semester begynde deres juridiske Studeringer, fastsættes, at der stedse i hvert Aars Oktober-Semester skal, foruden de ellers

berammede Forelæsninger, holdes særskilte Forelæsninger over den juridiske Encyclopædie. — 7) Ligesom det staaer enhver blandt det juridiske Facultets Lærere frit for at holde Forelæsninger ogsaa over de Discipliner, hvilke en anden Lærer foredrager, forsaavidt saadant kan skee uden at hindre Tilendebringelsen af den hele bestemte Forelæsnings-Cyclus i den foreskrevne Tid af to Aar (§ 6), saaledes skal det og være overladt til de Studerende selv, i Tilfælde at flere Professorer holde Forelæsninger over een og samme Disciplin, da at vælge, hvilke af disse Forelæsninger de ville bivaane. — 8) Den, der attraaer at stædes til den fuldstændige juridiske Embeds-Examen, har i sin Begjæring herom til det juridiske Facultets Decanus at anföre: 1) at han har taget de academiske Forberedelses-Examina, nemlig Examen artium og den philologisk-philosophiske Examen, om hvilket Attester vedlægges Begjæringen; 2) at han har hört Forelæsninger og deeltaget i Examinatorier over de til den fuldstændige juridiske Examen henhörende Discipliner; 3) at han stadigen har fulgt de i § 4 foreskrevne Övelser. — 9) Den fuldstændige juridiske Embeds-Examen holdes herefter to Gange hvert Aar, nemlig i Begyndelsen af April og Oktober Maaneder, paa Dage, som hvergang forud bekjendtgjöres fra det juridiske Facultet. I Henseende til denne Examen, hvilken, ligesom hidtil, ifölge Fundationen for Kjöbenhavns Universitet af 7. Mai 1788, skal bestaae deels i en skriftlig, deels i en mundtlig Pröve, skulle fölgende Regler gjelde: Den skriftlige Pröve fordeles paa fire, hinanden paafölgende, Dage, sex Timer daglig. Den förste Dag forelægges Examinanden til skriftlig Besvarelse i det latinske Sprog to Spörgsmaale eller Opgaver, henhörende til den almindelige Retslære. Den anden Dag til skriftlig Besvarelse i det danske Sprog en Opgave af Lovfortolkningslæren, og til skriftlig Besvarelse i det latinske Sprog en Opgave af den romerske Ret, hvilken vælges saaledes, at Exa-

1821. 26. Januar.

1821. 26. Januar. minanden derved gives Anledning til i Besvarelsen at udvikle den romerske Rets Overeensstemmelse med, eller Afvigelse fra den fædrelandske Rets Grundsætninger og Forskrifter i samme Materie. Den tredie Dag til skriftlig Besvarelse i det danske Sprog to Spörgsmaale, eller Opgaver, henhörende til den danske Ret. Den fjerde Dag til skriftlig Besvarelse i det danske Sprog ligeledes to Spörgsmaale eller Opgaver af den danske Ret. Ved Besvarelsernes Udarbeidelse tilstædes Examinanden ingen andre Böger eller Hjelpemidler, end, ved de danske Udarbeidelser, Landsloven, Forordningssamlingen eller Udtoget af samme, Reskriptsamlingen og Registere eller Repertorier over Lovgivningen, forsaavidt saadanne ikke ere mere eller andet end Repertorier, og ikke Systemer, Læreböger eller Commentarier. Ved den latinske Udarbeidelse af den til den romerske Ret henhörende Opgave tilstædes alene Brugen af Corpus juris civilis. Ved Censuren over de skriftligen forfattede Udarbeidelser, hvorved der ikke blot skal tages Hensyn til de Kundskaber, som deri ere lagte for Dagen, men ogsaa til Foredragets Orden og Tydelighed og Sprogets Rigtighed, afgjöres det, om Examinanden ved de af ham forfattede Svar har givet Pröve paa saadan Kundskab og Dannelse, at han kan ansees noksom forberedet og moden til at stædes til den mundtlige Examen, hvilket i saa Fald tilkjendegives ham. I modsat Fald underrettes han om, at saadan Adgang ei for den Gang tilstædes ham. Naar Censuren over alle forfattede Besvarelser er tilendebragt, og derved er bestemt, hvilke af de Prövede kunne stædes til den mundtlige Examen, da foretages denne. Foruden de examinerende Universitetslærere skulle endnu to Censorer være tilstede ved den fuldstændige juridiske Examen, nemlig: et af Vort Danske Cancellies Medlemmer eller en af Generalauditeurerne ved Vore militaire Etater, samt en af Assessorerne i Vor Höiesteret, eller i disses Forfald en af de sex överste Assessorer i Vor

Landsoverret samt Hof- og Stadsret i Kjöbenhavn. De 1821.
skriftlige Specimina tilstilles de vedkommende tilfor- 26. Januar.
ordnede Censorer, förend den mundtlige Examen begynder. Den mundtlige Examen foretages, forsaavidt den almindelige Retslære og den romerske Ret angaaer, i det latinske Sprog, men i Henseende til de övrige Discipliner i det danske. Examinationen ved den mundtlige Examen skeer af de beskikkede Universitetslærere ved det juridiske Facultet, samt af Professoren i Statistiken. I Henseende til Examinationen i de Discipliner, hvilke Professorerne ved det juridiske Facultet overtage hver som særskilt Fag, fastsættes som Regel, at der i enhver af disse Discipliner examineres i Særdeleshed af den Professor, der har overtaget samme som særskilt Lærefag. I den danske Ret, som fælles Lærefag, examinere samtlige Facultetets Professorer. Umiddelbart efterat den mundtlige Examen for hver Dag er tilendebragt, foretages Censuren over samme af de anordnede Examinatorer og Censorer, og bliver da ved Censuren, i Forhold til den Kundskab og Færdighed, den Examinerede har udviist ved begge de aflagte Pröver, saavel den skriftlige som den mundtlige, hvilke i denne Henseende sammenholdes, tilkjendt en af de hidtil brugelige Examens-Charakterer: Laudabilis, Haud illaudabilis, Non contemnendus, og skal det derhos være Censorerne overladt, naar nogen Examinand særdeles udmærker sig, da at tilkjendegive saadant ved en passende Tilföining til bedste Charakteer. Har den Examinerede ikke viist saadan Kundskab, at en af ovennævnte Charakterer kan tildeles ham, da afvises han. — 10) Efterat saavel den skriftlige som den mundtlige Examen for alle anmeldte Examinander er tilendebragt, foretages Pröve med Specimen practicum for dem, der hertil melde sig som færdige. Denne Pröve bestaaer i Udarbeidelse af de vigtigste ved en Retssags Behandling forekommende Acter og Documenter, indrettede og samlede i Acts-Form, saasom Klage til Forligelsescommissionen

1821. 26. Januar. Hoved- og Domsstevning til Retten, Contrastevning, ifald Opgaven giver Anledning dertil, Saggivelses- og Exceptions-Indlægge med Paastande og Dom, og, dersom Opgaven har været en Skiftesag, da Indlægge og Decision. De Charakterer, som tilkjendes for denne Udarbeidelse, skulle, ligesom for den theoretiske Examen, være: Laudabilis, Haud illaudabilis og Non contemnendus. Ved Censuren over Specimen practicum, i hvilken ogsaa tvende af de i § 9 nævnte tilforordnede Censorer deeltage, hensees fornemmelig til, at Candidaten er vel bekjendt, ikke alene med Theorien om, og Lovbestemmelserne for den Materie, der er Gjenstand for Opgaven, men tillige, at han kjender Proceslovene, Forretningsgangen, Formen og Curialstilen i Retssager. — 11) Naar alle foreskrevne Pröver ere af Candidaten aflagte, og der ved Censuren over samme er tilkjendt ham Examens-Charakteer, da udfærdiges til ham et Testimonium Facultatis, hvori den ham saaledes tilkjendte Charakteer indföres. — 12) Dersom Nogen har til Examen angivet flere til Retsvidenskaben henhörende Discipliner end de i § 3 foreskrevne, og han ved Examinationen viser god Kundskab i disse og samtlige övrige Discipliner, da anföres saadant i Protokollen og tilföies som en Udmærkelse i Candidatens Testimonium. — 13) De, der efter denne Vor Forordnings Kundgjörelse begynde ved Universitetet at forberede sig til den juridiske Examen for Ustuderede, skulle af vedkommende Professorer i det philosophiske Facultet pröves, for at det kan erfares, om de formaae at opsætte skriftligen i det danske Sprog deres Tanker over en dem opgivet, let fattelig Gjenstand, samt om de besidde de for ethvert ikke udannet Menneske i Almindelighed fornödne Kundskaber i Fædrelandets Historie, i Geographie og i Arithmetik. Denne præliminaire Pröve skulle de have underkastet sig, og være i samme blevne erkjendte antagelige, forinden dem tilstædes Adgang til de juridiske Forelæsninger; til hvilken Ende fornævnte Professorer have at

meddele Enhver, som har indstillet sig til Pröven, Attest om sammes Udfald. Iövrigt skal den juridiske Examen for Ustuderede, der herefter holdes tvende Gange om Aaret, nemlig i April og Oktober Maaneder, bestaae, ligesom hidtil, af en theoretisk og en praktisk Pröve. I den förste, der er deels skriftlig, deels mundtlig, examineres i den almindelige Retslære og i den danske Ret, og under denne ogsaa særskilt i Sö- og Handelsretten samt Landboretten. Den skriftlige Pröve fordeles paa tvende Dage, hver Dag ni Timer, paa hvilke sex Opgaver skulle besvares, nemlig een af den almindelige Retslære og fem af den danske Ret i dennes forskjellige Afdelinger. Den mundtlige Pröve foretages, ligesom hidtil, af tre Professores juris, der i Forhold til den Kundskabsgrad, som den Examinerede har udviist ved begge de aflagte Pröver, umiddelbart efterat den mundtlige er endt, tilkjende ham en af de hidtil brugelige Charakterer: Beqvem og Eiubeqvem. Har den Examinerede ikke viist saadan Kundskab, at eu af ovennævnte Charakterer kan tilkjendes ham, da afvises han. Den praktiske Pröve skal bestaae i Udarbeidelse af de vigtigste ved en Retssags Behandling forekommende Acter og Documenter paa samme Maade, som i den foregaaende § 10 derom er anordnet for dem, der have underkastet sig den fuldstændige juridiske Examen. De Charakterer, som tilkjendes for denne Udarbeidelse, vedblive at være Charaktererne: Vel og Temmelig vel. — 14) Den, som vil underkaste sig den fuldstændige juridiske Examen, men ved Censuren over den skriftlige Pröve kjendes umoden til at stædes til den mundtlige, kan ikke antages til ny Pröve, förend efter Forlöb af et Aar fra den Tid, den forkastede Pröve er aflagt. Det Samme gjælder i Henseende til den, der vel efter aflagt skriftlig Pröve er antaget til den mundtlige, men ved denne er bleven afviist. Hvad angaaer den juridiske Examen for Ustuderede, da tilstædes det den, som ved samme er afviist, at under-

1821. 26. Januar.

1821. kaste sig Examen paa nyt efter Forlöb af et halvt Aar.
26. Januar. Den fra mundtlig Examen Afviste skal, naar det saaledes tilstædes ham at blive paa nyt examineret, ligefuldt atter underkaste sig den skriftlige Pröve. Den, der tre Gange har underkastet sig den juridiske Examen, og ikke er funden værdig til at meddeles Charakteer, stædes ikke oftere til enten mundtlig eller skriftlig Pröve. — 15) Ingen uden den, som har underkastet sig en af de i det Foregaaende omtalte tvende Examina og i samme erholdt Charakteer, kan vente at blive ansat i saadant kongeligt eller offentligt Embede, hvortil udfordres Kundskab om Lov og Ret. I Henseende til dem, der efter denne Forordnings Bekjendtgjörelse underkaste sig juridisk Examen, fastsættes som Regel, at ingen Andre, end de, der have udholdt den fuldstændige juridiske Examen, kunne komme i Betragtning til Ansættelse i Embeder, som: Medlemmer af Vort Danske Cancellie; Höiesterets Tilforordnede og alle övrige over- og underordnede Dommere; Stiftamtmænd og Amtmænd; Overpræsident i Kjöbenhavn; Generalauditeurer i begge Vore militaire Etater; Borgermestere i Kjöbenhavn og de övrige Kjöbstæder; Contoirchefer, Cancellister og Undercancellister under Vort Danske Cancellie og Höiesteret; Justitssecretair og Protokolsecretairer ved bemeldte Ret, saa og Justitssecretairer ved Landsoverretterne, og alle ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjöbenhavn ansatte Contoirchefer; Advocater ved Höiesteret og Overrets-Procuratorer, samt Sö-Krigs-Procureur; Auditeurer ved begge militaire Etater. Til de övrige juridiske Embeder kunne ogsaa de have Adgang, som alene have underkastet sig den juridiske Examen for Ustuderede. Saa kunne de og, naar Omstændighederne maatte fordre det, constitueres som Underdommere. Ligeledes maae de, naar fornödent, bringes i Forslag til at ansættes som Sysselmænd i Island. Dog skulle de, som attraae at blive Sysselmænd i Island eller Procuratorer ved Underretterne, ved bemeldte

Examens theoretiske Pröve have erholdt Charakteren 1821.
Beqvem, og ved sammes praktiske Pröve Charakteren 26. Januar.
Vel. — 16) Ligesom i foregaaende § er bestemt, til hvilke Embeder herefter udfordres fuldstændig juridisk Examen, saa fastsættes endvidere, at bedste Charakteer, saavel i denne Examens theoretiske som praktiske Pröve, skal være erholdt, for at opnaae Ansættelse i fölgende Embeder, som: Medlemmer af Vort Danske Cancellie; Höiesterets og Overretternes Tilforordnede; Stiftamtmænd og Amtmænd; Generalauditeurer ved begge militaire Etater; Politiedirecteur i Kjöbenhavn; Advocater ved Höiesteret; Assessorer i Kjöbenhavns Politieret; Justitiarius i Söretten i Kjöbenhavn; Justitssecretair og Protokolsecretairer ved Höiesteret; Contoirchefer og Departementssecretairer i Vort Danske Cancellie. Desuden skal der ved Indstillingerne til Ansættelse i Embeder, hvortil bedste Charakteer ikke nödvendigen udfordres, tages fortrinligt Hensyn paa dem, som i Examen have opnaaet den bedste Charakteer. — 17) Da de ved denne Vor Forordning foreskrevne Regler for Retsvidenskabens academiske Behandling ikke kunne, forsaavidt den juridiske Examen angaaer, strax eller paa eengang bringes til Udförelse, efterdi der til deres Anvendelse i den fulde Udstrækning udfordres, at den foreskrevne fuldstændige Forelæsnings-Cyclus skal være gjennemgaaet, saa bliver Indretningen efterhaanden at iværksætte, og i saa Henseende Fölgende anordnet: a) Ved de juridiske Examina, som holdes i Oktober 1823, træde de ved denne Forordning givne Bestemmelser om de Kundskaber og Færdigheder, der udfordres til den fuldstændige juridiske Embedsexamen og til den juridiske Examen for Ustuderede, i fuld Kraft, saaledes, at der ved samme gives Opgaver og Spörgsmaale i alle for enhver især foreskrevne Discipliner. — b) Ved de Examina, som holdes i Oktober d. A., i April og Oktober 1822 og i April 1823, skulle Vedkommende pröves ogsaa i de nye tilkomne Discipliner,

1821. forsaavidt der, efter denne Forordnings Kundgjörelse, er holdt Forelæsninger over samme. — c) Hvad derimod angaaer Formen af saavel den skriftlige som den mundtlige Pröve ved de under Litr. b nævnte Examina, da bliver samme at indrette aldeles i Overeensstemmelse med denne Forordnings Forskrifter. — d) Ved de juridiske Examina, som ville finde Sted i April Maaned d. A., forholdes efter de hidtil gjeldende Regler. — e) De, som i Mellemtiden, indtil Oktober 1823, underkaste sig den fuldstændige juridiske Examen, skulle, med Hensyn til Charakterens Indflydelse paa Ansættelse i Embedsvei, ansees lige med dem, der efter den Tid tage bemeldte Examen. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 26. Januar 1821.

26. Januar.

27. Januar. **Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.** Möðruvöllum 27. Januar 1821. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir báðar Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1821 til sömu tíðar 1822,

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	26	92 1/2	26	92 1/2	21 137/240
— 2	3	68 1/5	22	25 1/5	17 81/100
— 3	4	48 11/40	27	1 13/20	21 491/800
— 4	3	56 29/40	28	69 4/5	22 589/600
— 5	2	43 27/40	29	44 1/10	23 227/400
— 6	3	34 7/8	26	87	21 21/40
— 7	2	14	21	44	17 1/6

1) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten 5. Februar 1819 (ovenf. S. 3—5). Coursen uangiven, men den synes at have været 250 : 200.

1821. 27. Januar.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 8	21	$35\frac{3}{5}$	21	$35\frac{3}{5}$	$17\frac{20}{300}$
— 9	16	$63\frac{1}{2}$	22	$20\frac{2}{3}$	$17\frac{130}{180}$
B. Nr. 10	»	$15\frac{5}{6}$	19	51	$15\frac{5}{8}$
— 11	»	$13\frac{1}{6}$	16	48	$13\frac{1}{5}$
— 12	»	$16\frac{67}{70}$	21	$18\frac{6}{7}$	$16\frac{67}{70}$
— 13	»	$17\frac{11}{160}$	21	$32\frac{1}{1}$	$17\frac{11}{160}$
C. Nr. 14	»	$18\frac{3}{8}$	5	$71\frac{1}{4}$	$4\frac{10}{32}$
— 15	»	$16\frac{45}{56}$	10	$48\frac{3}{14}$	$8\frac{45}{112}$
— 16	»	$25\frac{1}{16}$	7	$79\frac{7}{6}$	$6\frac{17}{64}$
— 17	»	$6\frac{41}{240}$	7	$68\frac{1}{2}$	$6\frac{41}{240}$
— 18	»	$49\frac{23}{40}$	10	$31\frac{1}{2}$	$8\frac{21}{80}$
— 19	»	78	11	94	$9\frac{7}{12}$
— 20	»	$34\frac{1}{2}$	43	12	$34\frac{1}{2}$
— 21	»	$18\frac{37}{80}$	23	$7\frac{1}{2}$	$18\frac{37}{80}$
D. Nr. 22	4	»	24	»	$19\frac{1}{5}$
— 23	4	$10\frac{9}{10}$	24	$65\frac{2}{5}$	$19\frac{149}{200}$
— 24	4	$9\frac{71}{120}$	24	$57\frac{11}{20}$	$19\frac{1631}{2400}$
— 25	3	$46\frac{59}{120}$	20	$86\frac{10}{20}$	$16\frac{1730}{2400}$
— 26	3	$87\frac{53}{160}$	23	$43\frac{23}{30}$	$18\frac{2753}{3600}$
E. Nr. 27[1]	1	9	16	39	$13\frac{1}{6}$
— 28	1	$29\frac{3467}{12600}$	19	$55\frac{1}{8}$	$15\frac{211}{320}$
— 29	1	$23\frac{4}{5}$	18	69	$14\frac{39}{40}$
— 30	1	$10\frac{167}{180}$	16	$67\frac{11}{12}$	$13\frac{541}{1240}$
F. Nr. 31	5	$37\frac{313}{360}$	21	$55\frac{1}{2}$	$17\frac{21}{60}$
— 32	4	$68\frac{1}{10}$	28	$24\frac{3}{5}$	$22\frac{121}{200}$
— 33	3	$39\frac{1}{20}$	20	$42\frac{3}{10}$	$16\frac{141}{400}$
— 34	2	$50\frac{7}{10}$	20	$21\frac{3}{5}$	$16\frac{0}{50}$
— 35	1	$88\frac{1}{4}$	23	3	$18\frac{51}{120}$
— 36	3	$50\frac{13}{360}$	21	$12\frac{1}{5}$	$16\frac{541}{600}$
— 37	»	$6\frac{13}{40}$	15	78	$12\frac{13}{20}$
G. Nr. 38	2	60	15	72	$12\frac{3}{5}$
— 39	»	$23\frac{7}{24}$	9	$67\frac{2}{3}$	$7\frac{55}{72}$
— 40	2	$89\frac{19}{40}$	35	$17\frac{7}{10}$	$28\frac{177}{1200}$
— 41	1	$17\frac{2}{6}$	56	$67\frac{1}{5}$	$45\frac{27}{75}$
— 42	»	$81\frac{27}{40}$	»	»	$16\frac{57}{201}$
— 43	»	$91\frac{3}{5}$	»	»	$18\frac{8}{25}$
			882	10	740

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28—43 her komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Febr. 1819.

1821. 27. Januar. þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða . . . [hdr.] 21 Rbd. 49 sk.; [og alin] 17 sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 27. Januar 1821.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

3. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afgjörelsesmaaden af Exceptioner mod Landsoverrettens Tilforordnede.** Khavn den 3. Februar 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 555. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 44—45.

Hr. Stiftamtm. har i behagelig Skrivelse af 21. August f. A., ved at fremsende en Forestilling fra förste Assessor i den kongelige islandske Landsoverret, Etatsraad Einarsen, betræffende en nærmere Bestemmelse paa hvad Maade den Exception, der gjöres mod en af Rettens Tilforordnede, og som den, mod hvem samme er fremsat, ikke antager for gyldig, bör decideres, foreslaaet, at det maatte befales, at en extraordinair Assessor, i Overeensstemmelse med For. 11. Julii 1800 § 6, i saa Fald maa af Stiftet beskikkes, for med de övrige Tilforordnede at votere over den fremsatte Exceptions Gyldighed, hvorved det formentlig vilde undgaaes, at Justitiarii, eller hvis Exceptionen mod ham var fremsat, den förste Assessors Votum blev ene gjeldende og afgjörende, ligesom og det lovbestemte Antal af Assessores ved denne Forholdsregel aldrig vilde mangle.

Cancelliet kan imidlertid ikke bifalde denne foreslaaede Maade at afgjöre Sagen; thi foruden at den leder til Vidtlöftighed, og at den constituerede Assessor egentlig ingen Hjemmel har til at sidde i Retten, for-

inden det er afgjort, om en af de ordinaire Medlemmer skal vige Sæde, vil Forlegenhed opstaae hvis der excipeeredes mod tvende eller alle 3 Rettens Medlemmer, eller dersom Exception atter blev nedlagt mod den eller de Constituerede, hvilket Tilfælde er tænkeligt. — Cancelliet anseer det derfor rettere, at den eller de Assessores, mod hvilke Exception er skeet, selv deeltage i sammes Paakjendelse; thi da en Underdommer ene kan paakjende de Exceptioner, som fremsættes mod hans Habilitet, kan der Intet være hinderligt i, at et Medlem af en Overret heri tager Deel, i Særdeleshed da han derfor, som for de övrige Retsbehandlinger, hvori han tager Deel, staaer under Höiesterets Censur. — Hvilket man herved tjenstligst skulde tilmelde Herr Stiftamtm. til behagelig Efterretning, og har man herom under D. D. ligeledes tilskrevet den kongelige islandske Landsoverret. — Det kongelige Danske Cancellie den 3. Februarii 1821[1]. 1821. 3. Febr.

Forordning for Danmark, ang. **Sikkerhed for Umyndiges Midler.** Khavn den 14. Febr. 1821. — Denne Forordning, hvis fuldstændige Titel er: „Forordning for Danmark, om hvorledes for Fremtiden bliver at forholde med Sikkerheden for de paa Jordegodserne faldende Umyndiges Midler", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A., men ingensinde fra Regjeringens Side erklæret gjeldende for Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XXII, 52b—54 (1821, Nr. 304). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1821, S. 171—176 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 28—30; Schou XVIII, 532—534. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 173 med Bemærkning som ugjeldende. 14. Febr.

[1] s. D. Canc. Skriv. til Landsoverretten af samme Indhold, „til fornöden Efterretning og Iagttagelse". Canc. 3. Dep. Brevb. sst.

1821. 14. Febr. **Forordning** for Danmark, ang. **Pligten at fremstaae for Retten.** Khavn den 14. Februar 1821. — Denne Forordning, hvis fuldstændige Titel er: „Forordning for Danmark, hvorved den Pligt, at fremstaae for Retten i visse Tilfælde, endmere indskjærpes dem, som ere benaadede med Ordens- eller Hæderstegn, eller med Rang, Charge eller anden Værdighed", er publiceret ved Landsoverretten i Island 2. Juli 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A., men findes iövrigt ikke at være udvidet til Island (jevnf. Canc. Skriv. 4. Oktbr. 1823). — Canc. 2. Departem. Registr. XXII, 54—55 (1821, Nr. 305). Colleg. Tid. for 1821, S. 176—180 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 26—28; Schou XVIII, 530—532. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 173—175 (hvor det dog forudsættes, at denne Forordning vil blive anseet for anvendelig og gjeldende i Island).

17. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond, ang. **den Erichsenske Collekt.** Khavn den 17. Februar 1821. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 377.

Efter at afgangne Conferentsraad Erichsen, som i sin Tid har i Christiansands Stift i Norge foranstaltet en Collect til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift i Island, var afgaaet ved Döden, blev af hans Enke indleveret til dette Collegium tvende kongelige Obligationer, som vare indkjöbte for endeel af Collecten, og for endeel af Renterne af disse Obligationer har Cancelliet senere ladet indkjöbe tvende andre Obligationer; men da dette Collegium önsker at erholde een Obligation i Stedet for bemeldte 4 Obligationer, saa skulde man tjenstligst fornemme hos den kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende Fond, om der imod Overdragelsen af disse Obligationer, som ere fölgende:

1) kgl. Obligation af 26. April 1784, Nr. 384, stor . . . . 1017 Rd. 80 Sk. 1821. 17. Febr.

2) kgl. Obligation af 17. Junii 1800, Nr. 5789, stor . . . 333 — 20 —

3) Deposito-Kasse Oblig. af 11. Decbr. 1808, Nr. 9782, stor 200 — » —

4) Kaper-Oblig. af 11. Junii 1813, Nr. 612 Litr. B, stor . . . . 400 — » —

Ialt . . . 1951 Rbd. 4 Sk. Sölv.

samt et Tilskud af den fornödne Pengesum, kan erboldes een kongelig Obligation, stor 2000 Rbd. Sölv, lydende paa: „Legat, indsamlet ved afgangne Conferentsraad Ericbsen, til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift i Island". — Det kongel. Danske Cancellie den 17. Februar 1821.

Capitelstaxt for **Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.** Mööruvöllum 19. Februar 1821. — Afskrift paa Dansk, verificeret af Amtmand Thorarensen, i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff. 19. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1821 til sömu tíðar 1822.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1 [1]	23	$35^{22}/_{23}$	23	$35^{22}/_{23}$	$18^{1931}/_{2760}$
— 2	2	$87^{25}/_{176}$	17	$42^{75}/_{88}$	$13^{23}/_{24}$
— 3	4	$12^{7}/_{30}$	24	$73^{2}/_{5}$	$19^{487}/_{600}$
— 4	2	$89^{7}/_{24}$	23	$42^{1}/_{3}$	$18^{271}/_{360}$
— 5	2	$6^{5}/_{8}$	24	$79^{1}/_{2}$	$19^{69}/_{80}$

1) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxt 5. Febr. 1819, *see* ovenf. S. 3—5. Coursen uangiven, men synes at være 250 : 200.

1821.
19. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Nafnverð. Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	á landsvísu hdr. Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 6	2	62 3/44	21	16 5/11	16 519/660
— 7	1	78 1/3	18	15 1/3	14 19/36
— 8	16	52 1/5	16	52 1/5	13 45/192
— 9	13	11	17	46 2/3	13 69/90
B. Nr. 10	»	16 1/24	20	5	16 1/24
— 11	»	13 1/6	16	44	13 1/6
— 12	»	13 9/10	17	52	13 9/10
— 13	»	17 3/16	21	46 1/2	17 3/16
C. Nr. 14	»	19 19/24	6	17 3/4	4 91/96
— 15	»	15	9	36	7 1/2
— 16	»	20 14/15	6	52	5 7/30
— 17	»	6 1/2	8	12	6 1/2
— 18	»	53 3/5	11	16	8 14/15
— 19	»	70 1/5	10	93	8 31/40
— 20	»	27 4/7	34	44 4/7	27 4/7
— 21	»	16 1/33	20	3 7/11	16 1/33
D. Nr. 22	5	32	32	»	25 3/5
— 23	5	30 1/3	31	86	25 31/60
— 24	4	70	28	36	22 7/10
— 25	4	24 1/2	25	51	20 17/40
— 26	3	47 5/6	20	93 3/4	16 25/32
E. Nr. 27[1]	1	40	21	24	17
— 28	1	61 1/2	24	58 1/2	19 11/16
— 29	1	46 1/6	22	20 1/2	17 37/46
— 30	2	»	30	»	24
F. Nr. 31	5	10 19/24	20	43 1/6	16 259/720
— 32	3	92 7/15	23	74 4/5	19 7/300
— 33	3	40 1/4	20	49 1/2	16 33/80
— 34	2	49	20	8	16 1/15
— 35	1	73	21	12	17 9/10
— 36	3	5 1/6	18	31	14 79/120
— 37	»	6 19/120	15	38	12 19/50
G. Nr. 38	2	89 13/20	17	57 9/10	14 73/400
— 39	2	90	11	72	9 2/5

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28—43 her komme til at svare til Nr. 27—42 i Taxten for Öefjords og Norder Sysseler 5. Februar 1819, ovenfor S. 3—5.

1821. 19. Febr.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
G. Nr. 40	1	$65\frac{4}{5}$	20	$21\frac{3}{5}$	$16\frac{9}{50}$
— 41	»	$51\frac{2}{3}$	25	80	$20\frac{2}{3}$
— 42	»	$74\frac{1}{3}$	»	»	$14\frac{13}{15}$
— 43	»	$87\frac{2}{3}$	»	»	$17\frac{8}{15}$
			821	53	$689\frac{1}{2}$

Þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða [hdr.] 20 Rbd. 3 Sk. [og alin] 16 Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 19. Februar 1821.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.

23. Febr.

Reykjavík 23. Februar 1821. — Islandsk: Original-Aftryk besörget paa Stiftamtets Bekostning, Viðeyjar kl. 1820, 2 Bl. i 4to. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1821, S. 49—50.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu, Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur, samt Reykjavíkur kaupstað, í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1821 til sömu tíðar 1822.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	23	26	23	26	$18\frac{1}{2}$
— 2	3	63	21	90	$17\frac{1}{2}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxt 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Coursen uangivet.

1821.
23. Febr.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 3	4	92	29	72	24
— 4	3	50	28	16	22½
— 5	2	22	26	72	21½
— 6	3	35	26	88	21½
— 7	2	24	»	»	»
— 8	14	45	14	45	11½
— 9	10	40	13	85	11
B. Nr. 1	»	21	26	24	21
— 2	»	17	21	24	17
— 3	»	22	27	48	22
— 4	»	22	27	48	22
C. Nr. 1	»	24	»	»	»
— 2	»	18	11	24	9
— 3	»	30	»	»	»
— 4	»	7	13	12	10½
— 5	»	56	»	»	»
— 6	1	»	»	»	»
— 7	»	32	»	»	»
— 8	»	22	»	»	»
D. Nr. 1	5	82	35	12	28
— 2	5	59	33	66	27
— 3	4	92	29	72	24
— 4	4	42	26	60	21
— 5	4	70	28	36	22½
E. Nr. 1	2	3	38	8	30½
— 2	2	3	38	8	30½
— 3	2	»	37	48	30
— 4	1	86	35	52	28½
F. Nr. 1	7	20	28	80	23
— 2	5	85	»	»	»
— 3	4	42	»	»	»
— 4	4	8	»	»	»
— 5	2	77	»	»	»
— 6	4	26	»	»	»
— 7	»	6	»	»	»
G. Nr. 1	3	7	»	»	»
— 2	1	»	»	»	»
— 3	2	18	»	»	»
— 4	»	83	»	»	»
— 5	»	75	»	»	»
— 6	»	95	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður: 1821. 23. Febr.

Eptir Litr.	A	23.14	18 1/2
—	B	25.60	20 1/2
—	C	12.18	10
—	D	30.68	24 1/2
—	E	37.29	30
—	F	28.80	23

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 26 Rbd. 29 Sk. [og alin] 21 Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað . . . . . [o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] . . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 23. Febr. 1821.

Moltke. Geir Vídalín.

Cancellie - Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udkast til et Sportel-Reglement for Island.** Khavn den 24. Februar 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 924. 24. Febr.

Ved at fremsende vedlagte af Cfraad og Justitiarius i den kgl. Landsoverret paa Island, Stephensen, i Aaret 1815 forfattede Udkast til et Sportelreglement for Island, med 1 Bilag, skulde man tjenstligst anmode Hr. Stiftamtm. om, herom at indhente bemeldte Rets Betænkning, samt derefter desangaaende at conferere med Amtmændene over Islands Nord- og Öster-Amt, samt Vester-Amt, hvornæst De, i Overeensstemmelse med Resultatet af disse Forhandlinger, ville behage at forfatte og hertil indsende et Forslag til et saadant Reglement. — Det kgl. Danske Cancellie den 24. Februar 1821.

1821. 3. Marts. **Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.** Den 3. Marts 1821. — Islandsk: Original-Aftryk paa Stiftamtets Foranstaltning, Videyjar kl. 1821. 2 Bl. 4to. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1821 til sömu tíðar 1822.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	1[1]	29	58	29	58	24
—	2	4	33	26	6	21
—	3	5	34	32	12	26
—	4	3	91	31	56	25
—	5	2	67	32	36	26
—	6	3	87	31	24	25
—	7	2	59	»	»	»
—	8	17	29	17	29	14
—	9	12	75	17	4	13½
B. Nr.	1	»	20	25	»	20
—	2	»	16	20	»	16
—	3	»	21	26	24	21
—	4	»	21	26	24	21
C. Nr.	1	»	»	»	»	»
—	2	»	14½	9	6	7
—	3	»	41	»	»	»
—	4	»	5⅔	10	60	8½
—	5	»	59	»	»	»
—	6	1	58	»	»	»
—	7	»	33	»	»	»
—	8	»	27	»	»	»
D. Nr.	1	5	26	31	60	25
—	2	5	5	30	30	24

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Vester-Amtet 24. Febr. 1819 (ovenf. S. 8—11). Coursen uangivet, men den lovbestemte Cours for Island synes at have været 250 : 200.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.	1821.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.	3. Marts.
D. Nr. 3	4	75	28	66	23	
— 4	4	21	25	30	20	
— 5	4	52	27	24	22	
E. Nr. 1	1	64	25	•	20	
— 2	1	94	29	66	24	
— 3	1	83	27	93	22	
— 4	1	76	26	84	21½	
F. Nr. 1	5	85	23	52	19	
— 2	5	2	•	•	•	
— 3	3	78	•	•	•	
— 4	3	54	•	•	•	
— 5	2	62	•	•	•	
— 6	3	82	•	•	•	
— 7	•	6	•	•	•	
G. Nr. 1	3	24	•	•	•	
— 2	2	88	•	•	•	
— 3	2	11	•	•	•	
— 4	•	60	•	•	•	
— 5	•	79	•	•	•	
— 6	1	22	•	•	•	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir. Litr. A	27.16	21⅔
— B	24.36	19½
— C	9.81	8
— D	28.61	23
— E	26.59	21½
— F	23.52	19

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 23 Rbd. 35 Sk. [og alin] 18⅔ Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður Eptir Litr. A: . . . . . [o. s. v. ligesom Taxt 24. Febr. 1819] . . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Íslands vesturamts contoiri og Reykjavík þann 3. Marts 1821.

Moltke. Geir Vídalín.

1821. 3. Marts. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Udvidelse af nogle Lovbud til Island.** Khavn den **3. Marts 1821.** — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 948.

Med Hensyn til hvad det kongel. Rentekammer i Ærede af 22. Julii f. A. har behaget at yttre, betræffende de Regler, hvorefter det for Fremtiden bliver at bedömme, hvilke Anordninger der maatte ansees gjeldende for Island, har Cancelliet taget under nærmere Overveielse, hvorvidt de i Löbet af forrige Aar herigjennem emanerede almindelige Anordninger, om hvilke ikkun her kan være Spörgsmaal, enten ligefrem eller med visse Modificationer saavel paa Island som paa Færöerne kunde ansees gjeldende. Blandt disse Anordninger anseer Cancelliet efterstaaende for anvendelige paa bemeldte Colonier:

1) Plak. af 21. Januar f. A., hvorved bestemmes, at Forlig ved Retterne skulle tillægges Executions-Kraft, ligesom de ved Forligelses-Commissionen indgangne. — 2) Plak. af 25. Januar f. A., angaaende at et uantaget Cautionsbud ei skal forbinde Nogen længer end i 6 Uger. — 3) Plak. af 22. Novbr. f. A., der tilsteder at contrahere Gjeld i Sedler og Tegn, og hvorved Renten bestemmes lig med den ellers tilladte. Da det aabne Brev af 6. April 1818 er sat i Kraft paa Island og Færöerne, ved Plak. 11. Marts 1819, saa maa den Forandring, som fornævnte Plakat af 22. Novbr. f. A. heri medförer, formentlig ligeledes sammesteds gjöres gjeldende. — 4) Plak. af 15. Decembr. f. A., hvorved det bestemmes, at Forkyndelse af Appellations-Stævninger i Delinquentsager skal ansees tilstrækkelig, naar dén gives i Arresten, uagtet Arrestanten derfra er undveget. — Derimod anseer Cancelliet det tvivlsomt, hvorvidt efterstaaende Anordninger sammesteds kunne anvendes enten heelt eller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke: a) Plakat af 12. Januar, hvorved det forbydes, at intet Skjöde paa nogen fast Eiendom maa

thinglæses forinden resterende Bankhæftelses-Renter, kongelige Skatter og Commune-Afgifter ere betalte. Efter For. af 20. Marts og 15. April 1815 § 1 ere Island og Færöerne frie for Hæftelse til Nationalbanken. Af en fra Justitiarius, Conferentsraad Stephensen forhen indkommen Skrivelse har Cancelliet erfaret, at man paa Island Intet kjender til Panteret og Panteböger; da derhos med Skjöder, og Virkningen af sammes Thinglæsning, muligen ogsaa Afvigelser sammesteds have Sted, vil Nytten af fornævnte Plakat formentlig ikkun være liden. — b) Plak. af 14. April f. A., hvorefter de, som ville vinde Borgerskab, skulle være fuldmyndige, kan formentlig ei heller anvendes, i det mindste ei paa Island, hvor Myndigheds-Alderen er 20 Aar, eftersom tidligere Etablissement vel neppe kan antages at være hyppigt. — c) Plak. af 25. Julii f. A. om Constitutioner til Dommeres Fuldmægtige. — d) For. af 15. Decbr. f. A., om Ansögningers og Klagers Affattelse, maa vel i Almindelighed ansees anvendelig, dog saa, at Mulkterne nedsættes og de fastsatte corporlige Straffe forandres; ogsaa formener Cancelliet, at Övrigheden, og ei Supplikanten, bör nedsende Ansögningerne, da Nedsendelsen vil falde Supplikanterne vanskelig paa Grund af Mangel af stadig Postgang. — e) Plak. af 22. Decbr. f. A. om Erlæggelsen af Underholdnings- og Varetægts-Penge. — Ved over denne Sag at udbede det kongelige Rentekammers Betænkning behageligen meddeelt, maa Cancelliet sluttelig bemærke, at man anseer det rettest at indhente samtlige vedkommende Overövrigheders Erklæringer, saavel i Henseende til de Anordninger, som ansees ligefrem anvendelige, som de, ved hvilke visse Modificationer maatte være at paabyde; dog kunde formentlig Plak. 22. Novbr. f. A. herfra undtages, saaledes at samme uden videre kan gjöres gjeldende i bemeldte Lande, hvor Sedler vel kun ere i liden Brug, men hvor det dog vel er rettere at anvende dem efter de Summer, de lyde paa, end efter en Cours, som ikke

1821.
3. Marts.

1821. der træder i Kraft för end paa en Tid, da den her
3. Marts. igjen kan være forandret. — Det kgl. Danske Cancellie den 3. Martii 1821.

6. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse til en Naturforskers Reise i Island.** Khavn den 6. Marts 1821. — I Forestilling fra Directionen for Fondet ad usus publicos 4. Februar 1821 bemærkes blandt Ansögningerne om Reise-Stipendier en fra Cand. jur. Faber, som „har 2 Aar opholdt sig i Island og dertil for eengang faaet en Sum af 300 Rbd. af Fonden ad usus publicos. Hans Studium er Fuglenes Naturhistorie og Fiskeriernes Tilstand; til de offentlige Samlinger har han indsendt vigtige Bidrag af Fugle, Æg og Skeletter, og arbeider efter Prof. Reinhardts Vidnesbyrd med utrættelig Flid; han agter at opholde sig der et Aar endnu, for des nöiere at lære at kjende og kunne beskrive de Gjenstande, der ere Maalet for hans Reise, og beder om at erholde dertil endnu for eengang 300 Rbd. r. S." — Direct. for Fond. ad usus publ. Papirer i Indenrigsministeriets Archiv (kgl. Resoll. 1821, Nr. 833). — **Uddrag.**

Vi ville allern. have efterstaaende Stipendiarii forundt af Fonden ad usus publicos . . . .

6) Cand. Faber for eengang 300 Rbd. . . . . — Kjöbenhavn den 6. Marts 1821.

6. Marts. **Rentekammer-Skrivelse** til Magistraten i Kjöbenhavn, ang. **Vare-Tilförselen til Island.** Khavn den 6. Marts 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 196.

Vedkommende Embedsmænd i Island have til Kammeret indberettet, at ved Handelsstederne sammesteds, især i Söndre-Amtet, samt i Nord- og Öster-Amtet, skal være stor Mangel paa Tömmer og andre Bygnings-Materialier, af hvilken Aarsag Vedkommende ei have seet sig i Stand til at foretage eller fuldende de fornödne Reparationer af Kirker og andre offentlige Bygninger. — Foranlediget heraf anmode vi Magistraten tjenstl. at ville meddele

de islandske Kjöbmænd, som ere bosatte eller for Tiden opholde sig her i Staden, Underretning om forberörte Mangel, samt derhos at ville tilkjendegive dem, at Kammeret forventer, at de ved deres Handels-Expeditioner paa Island til Foraaret ville drage Omsorg for, at samme tilstrækkeligen bliver afhjulpen, da man i modsat Fald, og skjöndt man meget önsker at kunne undgaae det, vil blive nödsaget til i denne Henseende at föie en Foranstaltning, der endog kunde stride imod deres egen Handels Fordeel. — Rentekammeret den 6. Marts 1821 [1]. 1821. 6. Marts.

Cancellie - Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Delinquenters Transport fra Island.** Khavn den 10. Marts 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 1058. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 71—72. 10. Marts.

Efter at have brevvexlet med de Deputerede for Finantserne i Anlednig af det kgl. Rentekammers Ærede af 9. Decbr. f. A., betræffende, hvorvidt de Udgifter, som medgaae paa Delinquenters Transport hertil fra Island, efter Tugthusets Ophævelse i bemeldte Land, bör refunderes den kongelige Kasse ved Ligning paa Almuen, skulde man tjenstl. tilmelde velbemeldte Kammer til behagelig Underretning, at man med forbenævnte Deputerede er enig i, at de omhandlede Udgifter efter allerh. Reskr. af 17. April 1789 fremdeles bör afholdes

[1]) ved Rentek. Circ. af s. D. til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island communiceres dem Indholdet af denne Skrivelse til Efterretning, i Anledning af Stiftamtmandens Skriv. 28. August 1820 og et dermed fölgende Andragende fra Biskop Vidalin, om, at man ingen brugbar Tömmer kunde erholde til Kirkernes Reparation (Rentek. Isl. Copieb. 1, Nr. 197—199). S. D. Communication til Cancelliet om det samme (Copieb. sst. Nr. 200), hvilket af Cancelliet igjen er communiceret Biskoppen over Island ved Skrivelse 31. Marts 1821 (Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 772).

1821. af den kongelige Kasse, uden nogen Ligning paa Al-
10. Marts. muen, eftersom disse, selv efter at Tugthuset er ophævet, ikke kunne blive betydelige, og det derimod vilde blive byrdefuldt for Almuen paa Island at udrede samme, ligesom ogsaa Repartitionen vilde være forbundet med Vanskeligheder. — Den med velbemeldte Kammers Skrivelse fulgte Forestilling fra Stiftamtmanden over Island lader man hoslagt fölge tilbage. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Martii 1821.

14. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **en Expedition til at undersöge nogle Punkter paa Islands Östkyst.** Khavn den 14. Marts 1821[1]. — I Rentekammerets Forestilling 13. Marts bemærkes, at den ved kgl. Resol. 14. April 1819 bestemte Sö-Opmaaling af de islandske Farvande, til Bestemmelse af Lodskuddene, Fiskebankerne og Havbundens Beskaffenhed i de islandske Havne, samt til Optagelse af de vigtigste Landtoninger, var ikke kommen istand, da Udgifterne befandtes at ville overstige det dertil ved den ovennævnte Resolution bestemte Belöb, og man dog ikke fandt det raadeligt at anvende mere derpaa. — Contra-Admiral Löwenörn havde nu indgivet Forslag om, at der i indeværende Aar maatte foretages Arbeider i denne Retning, idet han bemærkede, at de Materialier, som han af Landmaaler Aschlund, der havde opmaalt Östkysten af Island, havde erholdt til Beskrivelsen af denne Kyst, vare yderst ufuldstændige, hvorfor det ikke var muligt, uagtet hans egne og Lieutenant Borns Bestræbelser for hos de kyndigste Söfarende og Handelsbetjente at indhente de fornödne Oplysninger, at give Beskrivelsen over denne Deel af Kysten en til de övrige svarende Fuldstændighed. Navnlig var dette Tilfældet med et Partie i Nærheden af Berufjord. „Sydlig for denne Havn ligger en Gruppe af Öer og en anden Fjord, hvor der efter et almindeligt Sagn ikke skal findes Havn, skjöndt der tillige siges, at et Skib engang her skal have fundet Tilflugt. Men om der er Löb imellem denne Ögruppe, og hvorledes dette Löb er beskaffent, er aldeles ubekjendt". — Nu önskede Löwenörn en Under-

[1]) Instruct. 20. Marts 1821.

sögelse og Oplodning af de Löb, der maatte være imellem 1821.
disse Öer, saavel som af de Ankerpladse, der kunde findes 14. Marts.
under og imellem Öerne, til Redning for Skibe, som beseile eller blive tvungne til at söge dette Farvand, samt ligeledes en Undersögelse om, hvorvidt man söndenfra kunde anlöbe Berufjord. — Til at foretage denne Undersögelse havde Löwenörn anbefalet Prem. Lieut. Graah, som dertil var villig, og havde Aaret för med nogle flere unge Söofficeerer for egen Regning gjort en Reise til Islands Nord- og Östkyst, og meddelt Contra-Admiralen mange nyttige Oplysninger. Bekostningen foreslog han at afholde af de ved kgl. Resol. 2. Juli 1817 til Udgivelse af islandske Sökort og Beskrivelser bestemte 10,000 Rbd. Sedler, hvoraf han mente at et Par Tusinde Rigsbankdaler vilde blive tilovers. — Saavel i Henseende hertil, som i Henseende til Indstilling om Gratiale til Lieutenant Born (Resol. 10. Mai 1815 og 16. Febr. 1820) for at have været behjelpelig med at forskaffe Oplysninger og samle Efterretninger til de islandske Sökorts og Beskrivelsers Udgivelse, erklærede Rentek. sig enigt med Contra-Admiral Löwenörn, og indstiller overeensstemmende dermed. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821, A, Nr. 74.

Vi bifalde allern., at det overdrages Premierlieutenant i Söetaten Graah i indeværende Aar at reise op til Island, for der at indsamle de Materialier, som behöves til at fuldstændiggjöre det Sökort og den Beskrivelse, som skal udgives over Islands Östkyst, samt i Særdeleshed at undersöge og oplodde Berufjorden og de Löb, som der maatte findes imellem de söndenfor samme liggende Öer, saavel som at undersöge de Ankerpladse, der maatte findes under og imellem disse Öer, og om Berufjorden kan anlöbes sönderfra, alt efter den Instruction og de Anvisninger, som Contra-Admiral Löwenörn dertil meddeler ham. Og blive Udgifterne til denne Expedition, hvorfor Lieutenant Graah i sin Tid har at aflægge Regnskab, at afholde af Vor Kasse og at afregne paa den ved Vor Resolution af 2. Juli 1817 til islandske Sökorts Udgivelse m. v. bevilgede Sum, forsaavidt samme dertil er tilstrækkelig, Capitain

1821. Born ville Vi allern have til en Opmuntring forundt
14. Marts. en extraordinair Gratification af 150 Rbd. Sedler af Vor Kasse for hans anvendte Flid i at samle Efterretninger og Oplysninger til indbemeldte Korts og Beskrivelsers Udgivelse. — Kjöbenhavn den 14. Martii 1821.

17. Marts. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Indsendelsen af de oeconomiske Tabeller.** Khavn den 17. Marts 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 222.

Fra Conferenceraad og Amtmand Thorarensen modtager Kammeret aarligen en General-Tabel efter vedlagte Schema over den oeconomiske Tilstand i Nord- og Östre-Amtet, saaledes som denne Tilstand er omforklaret i de fra Sysselmændene indsendte specielle Reppetabeller, hvilke ved Amtet blive beroende. En saadan Tabel er derimod ikke indsendt for de övrige Amter, men blot enten Syssel- eller Reppe-Tabeller, og undertiden ere endog disse aldeles udeblevne. Da Hensigten af de oeconomiske Tabeller er, at meddele Kammeret en almindelig Oversigt over Landets indre oeconomiske Tilstand, vil en General-Tabel, der er grundet paa de speciale Syssel- og Reppe-Tabeller, for hvert Amt være fyldestgjörende. Vi skulde derfor, næst i Forbindelse med Kammerets Skrivelse af 5. Oktbr. 1819 at igjentage den deri meddelte Forskrift om, at de underordnede Övrigheder alvorligen bliver tilholdt, til behörig Tid, og i det seneste inden hvert Aars Udgang, at indsende til Amtet de oeconomiske Tabeller, som de bör afgive, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville af nysnævnte Tabeller for Söndre-Amtet uddrage og forfatte en General-Tabel efter forberörte Schema, hvilken Tabel vi derefter forvente os tilstillet med Postskibet om Foraaret næst efter, da derimod de specielle Syssel- og Reppe-Tabeller blive til Efterretning at op-

bevare ved Amtet. — Rentekammeret den 17. Marts 1821[1]. 1821. 17. Marts.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1821; den skulde gjelde for Island fra 1. Juli til 31. Decbr. s. A. (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Dep. Registr. XXII, 95—96 (1821, Nr. 527). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 33—34; Schou XVIII, 536. Colleg. Tid. for 1821, S. 266. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 175. 20. Marts.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for April, Maji og Junii Maaneder 1821.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee, er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Maji og Junii Maaneder 1821 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 imod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes

---

[1]) Rentek. Skriv. s. D. til Amtmanden over Vester-Amtet, af samme Indhold, med Tilföiende: „Ved denne Foranstaltning forventes, at de i Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 6. Juli f. A. angivne Vanskeligheder i Henseende til de oeconomiske Tabellers Forfattelse og Indsendelse maae bortfalde, da Tabellerne, som forfattes efter de af Repstyrerne om Efteraaret optagne Fortegnelser, först blive at indsende med Postskibet det paafölgende Foraar". Copieb. sst. Nr. 223. — Communication til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet s. D. Copieb. sst. Nr. 224.

1821. Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20.
20. Marts. Marts 1821.

20. Marts. **Instruction** for Lieutenant Graah, ved **Undersögelse af Islands Östkyst.** Khavn den 20. Marts 1821. — Udfærdiget og underskreven af Löwenörn, som Chef for det kongelige Sökaart-Archiv; her trykt efter en af Löwenörn verificeret Gjenpart.

Instrux for Herr Premierlieutenant Graah af Söetaten, for den ham allern. befalede Reise til Island.

1) Formaalet af den Herr Lieutenanten allernaad. overdragne Forretning er: ved egne Observationer, og ved alle paalidelige og paa bedste Maade undersögte Efterretninger, at indsamle alle mulige nautiske Observationer og Underretninger om Anduvningen og Beseilingen af den östlige Kyst af Island; dog er Hovedformaalet i Særdeleshed at undersöge Berufjord og Havn, tilligemed Hammerfjord og Löbene imellem Papey og de övrige omliggende Öer og Skjær. Berufjord skal i Besynderlighed oploddes, for saavidt som dens Beseiling, og Skibes Sikkerhed til at anlöbe Havnen, kan udfordre — og undersöges, om der i Fjorden ere flere sikkre Vinteroplags-Havne for Fartöier, og til hvad Dybgaaende. Hammerfjord undersöges, om der findes Havne og sikkre Indlöb til samme, da at oplodde den og beskrive Mærkerne derfor. Fremdeles undersöges, hvad Löb der maatte findes imellem Papey og de omliggende Skjær og Öer — om Skibe, som ville anlöbe Berufjord (samt Hammerfjord, om der er Havne), kunne gaae ind sönder om og imellem dem, samt om et Skib, som vilde söge nordost- eller österfra til Berufjord, men under Anduvningen eller Indseilingen fik foranderlig Vind, eller formedelst Storm, Taage o. s. v. forfeilede at naae Havn, kunde holde af og finde nogen Stoppeplads under eller mellem disse Öer. Endelig at anvende al Flid for at berigtige Beliggenheden af Walbak-Skjæret. — 2) Der-

som der i Hensyn til bemeldte Gjenstande, at undersöge foromtalte Löb eller Indseilinger, skulde behöves nogle Mærker paa Land, saasom Steenvarder, Stager eller deslige, for at veilede de Seilende (ved Beskrivelser), ville Herr Lieutenanten, saavidt Tid og Leilighed tillader, oprette eller sörge for deres Oprettelse, naar Bekostningen ikke blev for betydelig — men iövrigt gjöre Forslag i deshenseende. — 3) Det i förste § Anförte er Hovedgjenstanden for Hr. Lieutenantens Opsendelse til Island, og naar samme er tilstrækkelig udfört, haver De, med förste Leilighed som gives, at vende tilbage til Fædrenelandet; men da der kun seent paa Sommeren gaaer Skib directe til Berufjord, skal Herr Lieutenanten ikke desmindre benytte den förste Skibsleilighed, som De kunde, til at gaae til Ostlandet; thi omendskjöndt den Havn, samme enten var bestemt for, eller tilfældig maatte anlöbe, var langt fra Berufjord, kan imidlertid meget Nyttigt udrettes. Men skulde Skibet, hvormed Herr Lieutenanten gaaer over, formedelst Iis, Modvind eller hvilkensomhelst Aarsag, anlöbe en Fjord, som var nærmere Berufjord end Skibets Bestemmelse, forlader De Skibet og söger Berufjord, og paa saadan Reise maatte det være Dem angelegent at undersöge hver Fjords Beskaffenhed, De maatte komme til, og hvad Havn deri maatte findes. Ikke alene i denne Henseende, men ogsaa for den fornödne Brug ved Opmaaling og Oplodning af Havne og Löb, ville Hr. Lieutenanten her kjöbe og medtage en for Dem passelig Baad, og naar Deres Forretning er fuldfört og De begiver Dem tilbage, kan De sælge dette Fartöi i Island, især om De skjönner, at dets Hjembringelse ei var mere fordeelagtig. — 4) Det bliver ikke aleneste fornödent for Hr. Lieutenanten, men fordeelagtigt for Forretningen, at De medhaver et paalideligt Menneske herfra, da Landets Indbyggere ikke ere let at erholde og ikke skikkede, hvorfor det overlades Lieutenanten at engagere en saadan Person at fölge med, og tilstaaes ham

1821.
20. Marts.

1821. maanedlig 16 Rbd. Sedler, foruden Kost, som efter Om-
20. Marts. stændighederne föres til Regning. Herr Lieutenanten beregner Dem personlig 2 Rbd r. S. daglig i Diæt, foruden Reiseomkostningerne godtgjorte. Hr. Lieutenanten vil fra det kongelige Sökort-Archiv blive forsynet med fornödne Instrumenter og Redskaber, og hvad videre behöves skal blive kjöbt, for hvilket De giver en specificeret Fortegnelse, og sörger for deres Conservation saa meget muligt til behörig Tilbagelevering. Ligeledes skal De blive medgivet Copie af Landmaaler Aschlunds Opmaaling, saavel af Kaartet over hele Kysten, som af de specielle Brouillons af Havnekaarter m. v., hvilke De haver at verificere og udfylde for de Dele, som bemeldte Landmaaler ei har havt Leilighed til for det nautiske Fag. — 5) De Observationer, der i Særdeleshed anbefales Dem, kunne ansees at indbefattes i det Ord Nautiske. Vi ville imidlertid kortelig beröre dem: Lodskud; — Anduvningsmærker og Maaden; — de farlige Skjærs Beliggenhed, som ligge udenfor Kysten; — Landfortoninger; — Havnetiden paa Fjorde og Havne, De kommer paa; — hvormeget Vandet falder og stiger i Spring- og Slaptid; — hvorledes Ström, Ebbe og Flod sætter nær Kysten og udenfor samme; — hvad Beskaffenhed det haver med Isen, om det forholder sig som angivet, at den Iis, som andriver mod Kysten, sætter tværs ud fra Land og gaaer tilbage nord om Landet, eller om de östfra kommende Ismasser drive sönden om Landet; — Observationer med Magnetnaalen og Barometerhöider &c. — 6) Hr. Lieutenanten ville behage at holde en raisoneret Dagbog over Alt hvad forefalder paa Reisen og medens Opholdet, som kan have Hensyn til det Videnskabelige. De skulle ligeledes holde Dagbog over alle Observationer, og ikke blot indföre Resultaterne, men de gjorte Observationer selv, for at kunne gjentagne Gange beregnes. — 7) Man önsker Hr. Lieutenantens Tilbagekomst i indeværende Aar. Skulde det imidlertid, formedelst

Omstændigheder være umuligt at udföre det i förste § Anförte, som er og bliver Hovedgjenstanden for Reisen, overlades det til Dem at forblive Vinteren over; men naar dette er opnaaet, söges förste Leilighed til Hjemreisen. — For de Dem medgivne og, om fornödiges, i Landet oppebærende Penge aflægges behörig detailleret Regnskab. — Hvilket saaledes ifölge den allerh. Befaling af 3die dennes meddeles Dem til behagelig Efterretning og Efterfölgelse. - Det kongel. Sökaart-Archiv den 20. Marts 1821. [undert.] Löwenörn. 1821. 20. Marts.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Hitardal Kirkes Inventariipenge.** Khavn den 24. Marts 1821. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 713. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 19. 24. Marts.

Sognepræsten til Hitardals Præstekald i Island, Hr. Benediktsen, har i en hertil indkommen, med Deres Höiærv. Erklæring af 23. Septbr. f. A. forsynet Ansögning anholdt om, at 8 Rbd. Sedler og 23 Rbd. 60 Sk. Sölv, som ere indkomne for bortsolgt Kirken tilhörende overflödigt Inventarium, maae overlades ham som Hjælp til Kirkens forestaaende Istandsættelse[1].

Efter desangaaende at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer, skulde Cancelliet herved tjenstl. tilmelde D. Höiærv. til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at det Ansögte bifaldes. — Det kgl. Danske Cancellie den 24. Marts 1821.

---

[1]) Efter Præstens Angivelse havde han i Aaret 1800 modtaget Hitardal Kirke bröstfældig, og uden Portionsbeholdning. Dens Indtægt var kun Lysetolde af 6 Gaarde, Tiende og Begravelsespenge af Sognet, hvis hele Folketal kun bestaaer af 40 à 50 Personer. Nu var Kirken kommen i 80 Rbd. Sölv Gjeld til Præsten, og trængte uundgaaelig til Hovedreparation.

1821.
27. Marts. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Betingelser for Kirke-Qvilders Salg.** Khavn den 27. Marts 1821. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 739. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 92—93. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 19—20.

Henrich Erichsen paa Reykjum har, i hertil indsendt og med Deres Höiærv.* Erklæring af 2. August forr. Aar forsynet Ansögning, anholdt om, at 3 af de Reykjum Kirke tilhörende 6 Qvilder maae afskaffes og overlades ham mod 12 Rbd. derfor til Kirken, samt aarligen at yde til Sognepræsten 60 Pd. Smör. — Cancelliet har i denne Anledning brevvexlet med det kgl. Rentekammer, som har yttret, at Præsterne i Island, naar Kirke-Qvilder bortsælges, udsættes for den Fare i Fremtiden, og naar Kirke-Eieren bliver uvederhæftig, at tabe en betydelig Deel af deres Indkomster. Det formenes, at Kirke-Qvildernes Salg ikke bör bevilges, undtagen i et saadant Tilfælde, hvor det er nöiagtigen beviist, at Jorden, hvorpaa Qvilderne hæfte, ei længere formedelst en eller anden Beskadigelse kan fremföde dem. Da nu Supplikanten aldeles ikke har tilveiebragt en saadan Oplysning i Henseende til Jorden Reykjum, saa kan forberörte hans Ansögning for nærværende Tid aldeles ikke komme i Betragtning.

Denne Kammerets Mening, som Cancelliet tiltræder, skulde man tjenstligst tilmelde Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til videre Bekjendtgjörelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. Martii 1821.

31. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **en Læges Sendelse til Vestmannöerne.** Khavn den 31. Marts 1821. — *see* Canc. Skriv. 7. April 1821.

31. Marts. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, Stephan Thorarensen,

ang. **Postvæsenet i Island.** Khavn den 31. Marts 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 237. 1821. 31. Marts.

Hr. Cfraadens behagelige Skrivelse, dat. 4. August f. A., betræffende den af Dem foreslaaede Forandring i det islandske Postvæsen, har Kammeret modtaget, saavel som Stiftamtmand Moltkes og Amtmand Stephensens Betænkninger vedkommende denne Sag. — Foranlediget heraf skulde vi til behagelig Efterretning tjenstl. melde, at efter de under Sagen forklarede Omstændigheder finder Kammeret tjenligst, at det for det förste og indtil videre forbliver ved de om Postindretninger sammesteds nu gjeldende Bestemmelser, da det iövrigt er en Selvfölge, at Hr. Cfr. maa være bemyndiget at sende Expresser i det Dem betroede Amt, og at tilstaae dem billig Betaling, naar en saadan Foranstaltning for den kongelige Tjeneste i et eller andet enkelt Tilfælde maatte være aldeles fornöden. — Rentekammeret den 31. Marts 1821 [1].

Rentekammer - Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster - Amtet, Stephan Thorarensen, ang. **Dækning af Omkostningerne ved Broen over Jökulsaa.** Khavn den 3. April 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 251. 3. April.

Ved hertil at indsende et af Sysselmand Melsted aflagt Regnskab over de ved Gjenopbyggelsen af Broen over Jökulsaaen i Nordre Mule Syssel foranledigede Bekostninger, har Hr. Cfraaden i behagelig Skrivelse, dat. 7. August f. A., foreslaaet, at den omhandlede Udgift, til Belöb efter Regnskabet ialt 898 Rbd. 14 Sk. N. V.,

[1]) s. D. ere Rentek. Skrivelser afgaaede til de andre to Amtmænd, at Rentekammeret anser det tilraadeligst at Postindretningerne i Landet „for det förste og indtil videre" forblive uforandrede. Copieb. sst. Nr. 235—236.

1821. maa repareres paa hele Island med ¹/₈ paa hvert Amt,
3. April. samt erstattes ved et Paalæg af 4 Sk. for hver Pot Brændeviin, som indföres til Udsalg ved Handelsstederne i Island, hvilket Paalæg vedkommende Handelsmænd, Faktorer og Cargadeurer til en bestemt Tid, og imod at forundes nogle Procenter af Afgiftens Belöb, skulde indbetale til Stedets Sysselmand, for af ham at remitteres til Jordebogskassen, m. m.

I denne Henseende maae vi forelöbigen anmærke, at de Omkostninger, som ere medgaaede her til Indkjöb af nogle Bjælker til Broens Opbygning, saavel som i Fragt, i Anledning af deres Overförsel til Island, udredes, ifölge den ved Kammerets Skrivelse af 20. Septbr. 1817 Hr. Cfraaden communicerede allerh. Resol. af 30. Julii s. A., af den kongelige Kasse, hvorefter disse Udgifter hverken ved Ligning eller paa en anden Maade blive at erstatte. Og da Sysselmand Melsteds forberörte Regnskab, saavidt det her ved Kammeret kan bedömmes, viser, at Brokassen har haft en Beholdning, da Broens Opbygning begyndte, af 302 Rbd. 62 Sk., samt den dermed fulgte Auctions-Forretning over endeel Tömmer og Jernmaterialier, tillige oplyser, at disse ere udbragte til 71 Rbd. 20 Sk., tilsammen 373 Rbd. 82 Sk. N. V., saa bliver dette sidstnævnte Belöb, som til Broens Gjenopbyggelse er anvendt, at fradrage ovennævnte paa Broens Opbygning anvendte Sum, ialt 898 Rbd. 14 Sk. N. V. — Residuum af denne Sum, 524 Rbd. 28 Sk., tillige med hvad videre udenfor Sysselmandens Regnskab maatte være medgaaet til denne Forretning, hvoriblandt den Snedker Isfeldt lovede Douceur af 30 Rbd. Sedler, bliver altsaa den kgl. Kasse at refundere. — Hvad Refusionsmaaden af dette Belöb, om hvis Störrelse vi forvente Hr. Cfr.s Beretning, angaaer, da finder Kammeret det efter Omstændighederne ikke passende, at den her omhandlede Udgift lignes paa hele Landet, ligesom og det heller ikke findes tilraadeligt, formedelst den megen Vidtlöftighed Controllen vilde medföre, at

söge Erstatning ved Paalæg paa Brændeviin, eller andre Indförselsvarer. Derimod bliver Samme nu at ligne og refundere aldeles paa samme Maade som blev bestemt i Kammerets Skrivelse til Hr. Cfraaden af 27. Marts 1784, om de Udgifter, som ogsaa da bleve forskudte af Kongens Kasse til Broens Opbyggelse, nemlig med 2/3 Dele paa begge Mule Sysseler og 1/3 Deel paa Nordre, Öefjords og Skagefjords Sysseler, efter Indbyggernes Antal af Creature. 1821. 3. April.

Overeensstemmende med det Anförte maatte det behage Hr. Cfraaden at foranstalte det videre Fornödne i denne Sag, om hvis Udfald vi udbede os meddeelt saasnart muligt Underretning. — Rentekammeret den 3. April 1821.

Cancellie - Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **en Læges Sendelse til Vestmannöerne.** Khavn den 7. April 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1522. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 95 (den kgl. Resol. 28. Marts). — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 36 (med Datum 21. April paa Skrivelsen til Stiftamtmanden og 18. Marts paa den kgl. Resolution). 7. April.

Paa Cancelliets allerund. gjorte Forestilling[1], om, at en Læge maa oversendes til Vestmannöe ved Island, for at söge at udfinde Midler mod den sammesteds herskende endemiske Sygdom, Gingklofe (= Ginklofe)

[1]) denne Forestilling var foranlediget ved en af Sysselmands-Fuldmægtig Magnus O. Bergmann, Præsterne, Repstyreren, Handelsfaktoren og tre „meðhjálparar" til Stiftamtmanden indsendt Petition af 11. August 1820, anbefalet af Stiftamtmanden (2. Septembr. 1820) og Landphysikus (30. August 1820). I Petitionen forlanges: „að Hans Hátign vildi hjálpa plázinu um duglegan lækni, útbúinn með nauðsynlegum meðölum, sem mætti vera hjá oss búsitjandi í hið minnsta um einn þriggja ára tíma", hvortil de vilde bidrage efter Evne.

1821. kaldet, der bortriver næsten alle spæde Börn forinden
7. April. de opnaae en Alder af 16 Dage, har det under 28. dennes [*rett.* 28. Marts] behaget H. Majt. Kongen allern. at resolvere:

„at Candidatus Medicinæ Thorarensen, eller, om han ikke dertil maatte findes villig, en anden af Stiftamtmanden over Island udvælgende lægekyndig Mand, der i et Aar tager Ophold paa Vestmannöe for at söge at standse bemeldte sammesteds herskende Sygdom Gingklofe (= Ginklofi), maa af Landkassen udbetales hvad han til sine Fornödenheders Anskaffelse for et Aar beviislig maatte behöve, samt at der, efter Tilendebringelsen af denne Forretning, maa af samme Kasse udbetales ham en Gratification, der i Forhold til den af ham anvendte Flid nærmere bliver at bestemme".

Hvilket man herved tjenstligst skulde tilmelde Hr. Stiftamtm. til behagelig Underretning; og forventer man i sin Tid nærmere Beretning om Udfaldet. — Det kgl. Danske Cancellie den 7. April 1821 [1].

10. April. **Kongelig Resolution** ang. **Betingelserne for Fremmedes Handel i Island.** Khavn den 10. April 1821. — I Rentekammerets Forestilling 27. Marts bemærkes, at et Andragende fra Kjöbmændene Philip le Mesurier, William Pontet og Alexander Douglas af London, om deels at oprette Etablissement paa Færöerne, for derved at drive Han-

[1]) s. D. Communication til de Deputerede for Finantserne, det kgl. Sundheds-Collegium og til Rentekammeret. Brevb. sst. — Ved Rentek. Skriv. 5. Mai (Copieb. 3, Nr. 338) underrettes Stiftamtmanden om denne Resolution og anmodes om at beordre Landfogden til at udbetale det nödvendige Belöb efter til Stiftamtmanden indgivne og af ham attesterede specificerede Regninger, hvorpaa det Udbetalte skulde passere til Udgift i Landfogdens aflæggende Jordebogsregnskaber mod Fremlæggelse af Stiftamtmandens Ordre, samt qvitteret Regning. Om den lovede Gratification imödeseer Kammeret Stiftamtmandens Forslag.

del, samt Steenkulsbrud og andre Bergværker, som ogsaa Havfiskerie i det Store, m. v., deels at begynde Handel paa Island, var sendt den 5. Januar 1819 til Kammerets Betænkning. Kammeret havde sendt bemeldte Andragende til den islandske Handels-Commissions Betænkning, og denne Commission havde, ved at nedlægge Forslag om en udvidet Handelsfrihed for Island, udförligen udviklet de Grunde, der tale imod at det ubetinget tillades Fremmede at handle paa Island, hvilket var bifaldet i For. 11. Septbr. 1816. — Supplikanterne havde nu, i Henhold til For. § 3, tilbudt, at de vilde sætte Skibe i Fart under dansk Flag, og bemande dem med danske Undersaatter under dansk Commando; „men, foruden at dette ikke ganske er det samme som at befragte danske Skibe, er desuden deres Tilbud altfor ubestemt, da man ikke seer, hvor stort et Skiberum de i det mindste omtrentligen paa den Maade vilde beskjeftige". Paa en Tid, da hele Handelen, og navnlig den paa Island, var meget svækket, og adskillige islandske Handlende skulde være i de senere Aar gaaede tilbage, syntes det desuden saa meget betænkeligere, at give udenlandske Handelshuse lige Ret med Danske til Handel paa Island. Kammeret var derfor enigt med Commissionen i, at det ikke er tilraadeligt at bevilge Supplikanterne nogen særskilt Undtagelse fra de i Anordningerne indeholdne almindelige Regler, hvorimod det er en Selvfölge, at naar de i Overeensstemmelse med For. af 11. Septbr. 1816 nærmere indgive Ansögning om Tilladelse til at beseile Island med befragtede danske Skibe og danskt Mandskab, og derhos opgive Skibenes Navn og Drægtighed og hvori Ladningerne bestaae, som de ville tilföre Island, vilde det nærmere komme i Betragtning, hvorvidt de bestemte Afgifter kunde være at nedsætte. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 116. 1821. 10. April.

Samtlige heri nævnte Supplikantere meddeles Besked aldeles overeensstemmende med Vort Rentekammers allerund. Indstilling. — Kjöbenhavn den 10. April 1821.

Kongelig Resolution ang. **Indretning af Locale til Bispe-Archiv og Stiftsbibliothek.** Khavn den 11. April 1821. — I Rentekammerets Forestilling 3. April bemærkes, at Biskop Vidalin havde til Cancelliet indgivet For- 11. April.

1821. slag om, at paa Loftet over Reykjavíks Domkirke maatte ind-
11. April. rettes et passende Locale til Benyttelse deels til Archiv for Bispe-Embedet, deels til Stiftsbibliothek. Bekostningen var anslaaet til 800 Rbd. Sedler. Efter to Licitationer den 20. Februar og 31. Juli f. A. blev Kjöbmand Möller i Reykjavík mindst bydende med 840 Rbd. r. S., hvilket Kammeret antog vilde være det mindste der kunde opnaaes. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 120.

Vi bifalde allern., at Kjöbmand Möller overdrages, under de ved Licitation den 31. Julii f. A. bekjendtgjorte Vilkaar, at indrette et Locale paa Reikevig Domkirkes Loft, deels til Stiftsbibliotheket og deels til Archiv for Bispe-Embedet i Island, for de budne 840 Rbd. rede Sölv, der udredes af Vor Kasse. — Kjöbenhavn den 11. April 1821 [1].

11. April. **Plakat** for Danmark, ang. **Fremgangsmaaden ved Forandring af Landeiendommes Navne.** Khavn den 11. April 1821. — Denne Plakat er publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A., men findes iövrigt ikke at være erklæret som gjeldende for Island. — Canc. 2. Dep. Registr. XXII, 118ᵇ—119 (1821, Nr. 656). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 349—353 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 43—44; Schou XVIII, 547—548. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 175 (med Anmærkning som ugjeldende).

---

[1]) Communiceret Stiftamtmand Moltke og Biskop Vidalin ved Rentek. Skriv. 28. April 1831, til Efterretning, med Tilföiende, „at naar Indretningen af det omhandlede Locale er fuldendt, bliver derover at afholde en lovlig Synsforretning", hvilken Stiftamtmanden derpaa har at indsende til Rentekammeret (Orig. i Bispe-Archivet i Island; Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 323). — Ifölge Klausturpóst. 1822, S. 36—37, er denne kgl. Resol. communiceret Stiftsövrigheden i Island ved Canc. Skriv. 28. April 1821, hvorved sandsynligviis den anförte Rentekammer-Skrivelse menes, da en slig Canc. Skriv. af samme Datum ikke findes at være udstedt.

Plakat ang. **Tömmer-Frimestere i visse Kjöbstæder.** Khavn den 13. April 1821. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er fölgende: „Plakat, angaaende en Udvidelse af Forordningen af 21. Marts 1800 § 30 og Plakat af 26. Mai 1812 § 3 og 4 til de Kjöbstæder, hvor der er Tömmerlaug", — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1821, men iövrigt ikke udvidet til Island som gjeldende Lov. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820-1822, 292b (1821, Nr. 1921). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 357—360 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 45; Schou XVIII, 548. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 176 (med Anmærkning som ugjeldende). 1821. 13. April.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Afgjöresesmaaden af Sager om Fattiges Forsörgelse.** Khavn den 14. April 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 1747. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 108—109. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 20—21 (med Anmærkning). 14. April.

Cancelliet[1] har bragt i Erfaring, at Sager, som angaae hvilken Commune en Persons Forsörgelse bör tilfalde, paa Island ere blevne gjorte til Gjenstand for Rettergang, uagtet saavel saadanne Sagers Natur og de for Danmark gjeldende Anordninger tale derimod, som og Reskriptet af 11. April 1781 til Stiftamtmanden over Island udtrykkeligen bestemmer, at Repstyrerne, fölgeligen ogsaa den övrige Almue, bör holde sig de Forskrifter efterrettelige, som Sysselmændene give om Fattiges Underholdning m. m. inden deres eget Syssel, hvoraf igjen fölger, at vedkommende Amtmand er be-

[1]) I denne Sag er indhentet Betænkning fra den under 5. Marts 1816 anordnede Commission til at undersöge Islands Handelsforfatning m. m., og efter dennes Betænkning, af 24. Marts 1821 (undert. Wormskiold. A. W. Moltke. Kirstein. Örsted. H. Jensen. Knuth. — Thorsteinson, Sekretair) er denne Skrivelse expederet.

1821. myndiget til ved Resolution at afgjöre en saadan Tvi-
14. April. stighed imellem Fattigvæsenets Communer i forskjellige Sysseler i Amtet.

Ved at tilmelde (Tit.) Forestaaende til behagelig Efterretning og Iagttagelse, maa Cancelliet derhos bemærke, at forsaavidt Tvistigheden om den Fattiges Forsörgelse maatte opstaae imellem Communer i forskjellige Amter, og vedkommende Amtmænd derom ikke kunde blive enige, bör Sagen, saa længe Fattigvæsenet paa Island ikke har erholdt nogen almindelig og overeensstemmende Organisation, hertil indberettes. Under saadanne Omstændigheder vil det iövrigt være mest passende, at lade den Fattige, for at forebygge besværlig Transport og anden Vexation, forsörge der, hvor han opholder sig, indtil Cancelliets Resolution indlöber, imod at de til Forsörgelsen medgaaede Omkostninger refunderes Stedets Fattigvæsen, hvis han i en anden Commune er forsörgelsesberettiget. — Det fölger ellers af sig selv, at naar Nogen formener sig at være forurettet ved enten Over- eller Under-Övrighedernes Resolutioner, betræffende Communernes Forsörgelsespligter m. m., det da maa staae Vedkommende frit for at henvende sig til Cancelliet eller til vedkommende Amtmand, dog at Vedkommende i Eet og Alt holde sig de afsagte Resolutioner efterrettelige, indtil de af en overordnet Autoritet blive forandrede. — Det kongel. Danske Cancellie den 14. April 1821.

14. April. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Stiftsövrigkeden over Island, ang. **Indretning af Oeconomien ved Bessastad Skole** m. v. Khavn den 14. April 1821. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Univers. Direct. Copieb. 1821, Nr. 312. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 33—34.

Directionen har med særdeles Fornöielse modtaget de af Deres Höivelbaarenhed under 9. August f. A. hertil

indsendte og af D. Höiærv. understöttede Forslag, sigtende til en forbedret Indretning af Oeconomien ved Bessestæds lærde Skole, hvorved de i denne Henseende forefundne betydelige Mangler kunde afhjælpes. — Efter bemeldte Forslag approberer Directionen: 1821. 14. April.

1) at der antages en Oeconomus ved Skolen, som erholder Gaarden Bessestad heel, eller for en Deel, til Beboelse og Afbenyttelse, og som, foruden de ved Directionens Skrivelse af 29. April 1815 for hver Stipendiat tilstaaede 60 Rbd. Sölv i Penge eller Naturalier, tillægges en passende aarlig Lön efter Stiftamtets nærmere Bestemmelse, samt frit Brændsel, eller Godtgjörelse derfor i Penge, imod at han paatager sig Disciplenes Bespisning, Vask, Oppasning, Pleie m. v., samt at holde Skolens Locale reent, alt i Overeensstemmelse med den Instrux, som meddeles ham af Stiftsövrigheden. — 2) at enten en af Lærerne, som Stiftsövrigheden dertil maatte udvælge, eller alle Lærerne skifteviis, skulle tage Deel i Maaltiderne, for at paasee, at Alt gaaer i sin behörige Orden. — Directionen finder det aldeles hensigtsmæssigt, at der ved Skolens forestaaende Reparation drages Omsorg for, at erholde flere og större Soveværelser, samt at der indrettes en særskilt Sygestue for Disciplene. — I Anledning af den af Deres Höivelb. allerede trufne Foranstaltning ved forelöbigen at lade indrette et nyt Sengekammer, har man tilskrevet det kongel. Rentekammer om at anvise den dertil medgaaede Udgift, til Belöb 49 Rbd. 12 Sk. Repræsentativer, saavel som det Fornödne til Indkjöb af Sengeklæder og Sengestæder, af Skolens i den kgl. Jordebogskasse indestaaende Midler. — Endelig har Directionen, efter Deres Höivelb. Forlangende, ladet indkjöbe og oversende med Kjöbmand O. P. Möller det paa hosfölgende Liste specificerede Inventarium. — Om Modtagelsen af dette Inventarium, saavel som om de Foranstaltninger, som ifölge det Foranstaaende blive trufne, skulde man

1821. tjenstligst udbede sig nærmere Indberetning. — Den
14. April. kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler
den 14. April 1821.

14. April. **Rentekammer-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Omkostningerne ved Delinquenters Transport til Danmark.** Khavn den 14. April 1821[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 267-269.

Det kongelige Danske Cancellie har underrettet os om, at de Udgifter, som medgaae paa Delinquenters Transport her til Staden fra Island, bör, efter at Tugthuset sammesteds er ophört, for Eftertiden udredes, overeensstemmende med allerh. Resolution (= Reskript) af 17. April 1789, af den kongelige Kasse, uden at refunderes samme ved Ligning paa vedkommende Almue. — Ved tjenstl. at communicere Hr. Stiftamtm. dette til behagelig Efterretning, maa vi, med Hensyn til at det er Kammeret bekjendt, at dette Slags Udgifter i et og andet Tilfælde forhen have været betydelige, herved anmode Dem om, at lade med vedkommende Rheder eller Skipper, som paalægges at transportere hertil en Delinquent for det Dem betroede Amt, slutte en nöiagtig og billig Accord om de dermed forbundne Omkostninger, der formentligen nu kunne blive mindre end den ved allerh. Resolution af 11. Septbr. 1816 i denne Henseende tilstaaede Betaling. — Rentekammeret den 14. April 1821[2].

17. April. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Islands Stift, ang. **Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den 17. April

[1]) Canc. Skriv. 22. Septbr. 1840.

[2]) s. D. Rentek. Skriv. til Cancelliet, ledsaget af en Gjenpart af ovenanförte Circulaire. Copieb. sst. Nr. 270.

1821[1]. — Dette Circulaire, der er sendt til Stiftsövrigheden i Island som til samtlige Overövrigheder i Danmark, er publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavik den 10. Juli 1821, men ikke i Landsoverretten. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1458; jevnf. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1755. Original-Aftryk som „Circulaire", to Blade i 4to. Coll. Tid. 1821, S. 309-326 (med Motiver); Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 111—113. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 34—36 (Anförelsen S. 34 af Canc. Circulaire 21. April, af samme Indhold, sigter uden Tvivl til Cancelliets Communications-Circulaire til de kongelige Collegier m. fl. Canc. 2. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1462). 1821. 17. April.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen under 11. d. M. allern. at resolvere saaledes:

1) De under offentlig Bestyrelse eller under offentligt Tilsyn værende Midler, hvorunder saavel Umyndiges Penge og Fideicommis-Capitaler, som Capitaler, der tilhöre Communer, skulle være indbefattede, bör ikke opsiges fra deres Side, under hvem Bestyrelsen deraf eller Tilsynet dermed er henlagt, med mindre særdeles Grunde derfor maatte tale, ligesom og vedkommende Collegii eller Departements Samtykke dertil erhverves, dog med Undtagelse af de i § 2 nævnte Tilfælde. — 2) Naar det, enten for at præstere nödvendige Udbetalinger, eller fordi Debitor har ladet Pantet forfalde, eller er udeblevet med Renter og Afdrag, bliver uundgaaeligen nödvendigt at opsige slige under offentlig Control værende Midler, maa Opsigelsen skee uden foregaaende Indberetning, saafremt Opsigelsestiden derved ellers vilde tabes; men hvad der saaledes, uden foregaaende Samtykke, er skeet, maa derefter uophörligen indberettes til vedkommende Collegium eller Departement, som har at afgjöre, om Opsigelsen kan tilbagekaldes eller ikke. — 3) Det skal ikke ansees som Grund til at opsige en for nærværende Tid udlaant Capital af det omhandlede Slags, at Pantet, skjöndt det

[1]) Canc. Circ. 19. Marts 1825.

1821. paa den Tid, Gjelden blev stiftet, afgav anordnings-
17. April. mæssig Sikkerhed efter de öieblikkelige Priser i Kjöb og Salg, ikke længere kan ansættes til den Sum, der behöves for at afgive saadan Sikkerhed; hvorfor der og, med Hensyn til de allerede gjorte Laan, skal, istedet for de ved Reskriptet[1] af 7. Febr. 1794 § 9 (der iövrigt skal være Reglen for alle under offentligt Tilsyn staaende Midler) befalede Omvurderinger, blot afholdes lovligt Skjön til nöiagtigt Beviis for, at Pantet er holdt forsvarligen vedlige, og at dets indvortes Værdie saaledes er uformindsket. — 4) Capitaler, der staae under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn, og som indestaae i faste Eiendomme, bör ikke fordres udbetalte fordi Eiendommen afhændes; hvorimod Kjöberens Pante-Obligation bör antages i Stedet for den af den forrige Eier udstædte, naar ingen særdeles Grund er tilstede til at nægte Samtykke dertil, i hvilket Tilfælde Indberetning bör gjöres til vedkommende Collegium eller Departement. Naar den forrige Eiers Forskrivning lovligen löd paa 5 pCt. Rente, bör Panthaveren være berettiget til at betinge sig lige Rente af Eftermanden. — 5) I Henseende til Udlaan af de her omhandlede Capitaler skal det have sit Forblivende ved de gjeldende Anordninger, dog at, hvad der indkommer i rede Sölv, igjen udlaanes paa lige Maade. Dersom der maatte gives enkelte Tilfælde, i hvilke en Afvigelse fra denne Regel, af særdeles Aarsager, maatte være tjenlig, have vedkommende Bestyrere at indkomme med Forslag i saa Henseende. Iövrigt bör det, ved alle Udlaan i Sedler, nöie paasees, at Sikkerheden for et saadant Laan er den samme, som for et lige Nominalbelöb i Sölv. — 6) Naar, i Overeensstemmelse med Anordningerne, Börns eller Börnebörns Arvemidler blive indestaaende hos den Længstlevende af Forældrene eller

[1]) dette Reskript (til nogle Stiftamtmænd, Amtmænd og Biskopper i Danmark og Norge, hos Fogtm VI. 7, 350—369) er ikke sendt til Island.

Bedsteforældrene, bör Arven ansættes i Sölv, og af Forældrene eller Bedsteforældrene tilsvares i denne Valuta. 1821. 17. April.

Denne allerh. Resolution skulde Cancelliet herved tjenstl. meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. April 1821.

Cancellie-Skrivelse til Assessor Bjarni Thorsteinson, ang. **Udkast til Instrux for Repstyrerne** og til en **Anordning om Fattigvæsenet** i Island. Khavn den 21. April 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 1791. 21. April.

Ved at tilstille Hr. Assessor hoslagte hertil indkomne Udkast til en Instrux for Repstyrerne paa Island med Bilage, tilligemed et Udkast til en ny Anordning om Fattigvæsenet sammesteds, skulde man tjenstl. anmode Dem, som forhenværende Sekretair ved den allerh. anordnede Commission til at undersöge Islands Handelsforfatning, om, behageligen at ville forfatte en nærmere fuldstændig Conspectus over forbemeldte tvende Forslag med Bilage, som man derefter udbeder sig hertil indsendt, ledsaget med Deres egen Betænkning over Sagen. — Cancelliet den 21. April 1821.

Kongelig Resolution ang. **fremmede Consulers Rettigheder.** Khavn den 25. April 1821. — Udgiven igjennem Departementet for de udenlandske Sager, og ved dettes Skrivelse 4. Mai 1821 communiceret Cancelliet, ifölge kongelig Befaling, med Anmodning om, ved Circulaire at bringe samme til alle vedkommende Övrigheders Kundskab. *see* Canc. Circ. 12. Mai 1821. 25. April.

Cancellie-Plakat for Danmark, ang. **Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og Waldeck.** Khavn den 26. April 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli og anden Gang den 26. Novbr. 26. April.

1821. 26. April. 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A.; jevnf. Canc. Skriv. 20. April 1822. — Canc. 2. Departem. Registr. XXII, 132—133 (1821, Nr. 718). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 354—355. Qvart-Forr. for 1821, S. 47—48; Schou XVIII, 549—550. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 176 med Anmærkn.; 1822, S. 103 og Rubr. i den af Landsoverretten ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. S. 152.

Plakat for Danmark, angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og de fyrstelige Waldeckske Lande.

Efterat der er afsluttet en Convention betræffende en gjensidig Ophævelse af Afdragsretten imellem de kongelige Danske og de fyrstelige Waldeckske Lande, blive de Bestemmelser, som indeholdes i denne Convention, herved bekjendtgjorte til Efterretning og behörig Iagttagelse:

1) Ved Formues Udförsel fra Kongeriget Danmark og Hertugdömmet Slesvig til de fyrstelige Waldeckske Lande, eller fra disse til Kongeriget Danmark og Hertugdömmet Slesvig, skal (ligesom Saadant allerede er bestemt ved den 18. Artikel af den tydske Forbunds-Act af 8. Junii 1815, og ved den tydske Forbunds-Forsamlings Beslutning af 23. Junii 1817, med Hensyn til Hertugdömmene Holsteen og Lauenborg) ingen Afdrag (gabella hereditaria) eller Udförselsafgift (census emigrationis) erlægges, hvad enten saadan Udförsel skeer formedelst Udvandring, Arv, Legat, Medgift, Gave, eller paa anden Maade. — 2) Denne frie Udförselsret skal strække sig saavel til de Afdrag og den Udförselsafgift, som indflyder i Landsherrens Kasse, som til det Afdrag og den Udförselsafgift, som maatte tilflyde Stæders, Districters, Kæmneriers, Stifters, Klosteres, Kirkers, Patrimonial-Jurisdictioners samt Corporationers Kasser. Godsbesidderne i Kongeriget Danmark og Hertugdömmet Slesvig, saavel som i de fyrstelige Waldeckske Lande ere saaledes, ligesom alle Privatberettigede i

fornævnte Lande, underkastede denne Forening, og maae, ved gjensidig Udförsel i forbemeldte Lande, hverken fordre eller tage noget Afdrag eller nogen Udförselsafgift. — 3) Bestemmelserne i forestaaende §§ 1 og 2 skulle strække sig til alle i dette Öieblik allerede opstaaede, saavel som til alle fremtidige Tilfælde. — 4) Den i ovenstaaende §§ 1, 2 og 3 bestemte frie Udförselsret skal kun være anvendelig paa Formue. Som Fölge heraf blive, uagtet denne Overeenskomst, de Danske og Waldeckske Love i deres Kraft, som angaae den Udvandrendes Person, hans personlige Pligter og Forpligtelser til Krigstjeneste, og som paalægge enhver Undersaat under Straf, för Udvandringen, at anholde hos sin Landsherre om Tilladelse dertil, i Overeensstemmelse med den foreskrevne Orden. — I denne Henseende skal ogsaa for Fremtiden begge Regjeringer, som have afsluttet denne Convention, ikke indskrænkes i Lovbestemmelser, der i de respective Lande maatte ansees fornödne, med Hensyn til de Udvandredes Forpligtelse til Krigstjeneste og deres personlige Pligter. — Det kongelige Danske Cancellie den 26. April 1821. 1821. 26. April.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Forordningers Gyldighed for Island.** Khavn den 28. April 1821[1]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1991. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 118. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 37. 28. April.

Hr. Conferentsr. har i Skrivelse af 13. Januar d. A. forespurgt, om Forordn. 20. Oktbr. 1819, betræffende Inddrivelsen af betroede Retsgebyrer, bör ansees gjeldende for Island, eller ikke.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst tilmelde

[1]) kgl. Resol. 6. Juni 1821.

1821. Dem til behagelig Efterretning, at det for det förste
28. April. kan beroe med bemeldte Forordnings Anvendelse i Island, hvórhos man ikke skulde undlade tjenstligst at tilkjendegive Dem, at skjöndt alle udkomne Anordninger herefter ville blive opsendte[1] til Island, som hidtil, saa vil det for Fremtiden aarligen blive tilkjendegivet, hvilke af disse sammesteds skulle publiceres til Efterlevelse. Det kgl. Danske Cancellie den 28. April 1821.

28. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bortvisning af Repperne i visse Tilfælde.** Khavn den 28. April 1821. — Denne Cancellie-Skrivelse er communiceret den islandske Landsoverret ved Stiftamtmands-Skrivelse 7. Juni 1821, der er publiceret i Retten den 2. Juli s. A. — Canc. 3. Depart. Brevb 1821, Nr. 1979. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 121. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 53 (med Anmærkning).

Hr. Stiftamtm. har under 24. Febr. d. A. fremsendt en Skrivelse fra Justitiarius i den kongelige Landsoverret i Island, hvori han andrager paa en nærmere Bestemmelse af de Tilfælde, i hvilke Repstyrerne og Andre, ifölge Cancelliets Skrivelse af 19. August f. A., skulde ansees strafskyldige for at have bortviist frugtsommelige Piger af deres Tjeneste eller af Reppet, eftersom han formener, at saadan Bortvisning ikkun under visse Omstændigheder kan ansees lovstridig.

---

[1]) i Forestilling til Cancelliet 13. Januar 1821 har Amtmanden udtalt som sin Formening — idet han forövrigt anseer For. 20. Oktbr. 1819 som fuldkommen anvendelig og fölgelig som gjeldende for Island — at „dog i det ringeste saameget kan antages for afgjort, at Formodningen i alle Tilfælde maa være for, at enhver her til Landet (Island) indsendt kongelig Anordning, endskjöndt nærmest eller umiddelbar ikkun given for Danmark, dog ligeledes bör ansees som en Island forbindende Lov, saa længe dens Indhold og Öiemed ikke medförer fuldkommen Vished om det Modsatte".

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst tilmelde Dem, at Cancelliets forommeldte Skrivelse ikke indeholder en Anordningerne forandrende Bestemmelse, men blot sigter til de Tilfælde, hvori Bortvisning af Reppet ikke lovligen kan finde Sted, til hvilke blandt Flere henhörer, naar samme vilde være forbunden med Fare for de Paagjeldendes Liv eller Helbred. — Det kongel. Danske Cancellie den 28. April 1821. 1821. 28. April.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Udsalg af Medicin af en practiserende Læge.** Khavn den 5. Mai 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 2093. 5. Mai.

Apotheker Otto Thorarensen [= Oddr Th.] har i et med Hr. Cfr.* Skrivelse af 2. Febr. d. A. hertil indsendt Andragende klaget over det Tab, han lider i sin Næringsvei derved, at Præsten til Störreauskow [= Stærri-Árskóg] Menighed, Jon Jonsen, udenfor den ham under 28. Junii 1816 meddelte licentia practicandi, udsælger, samt selv tillaver og præparerer de Medicamenter, som han maatte behöve i sin vidtlöftige Praxis.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst tilmelde Hr. Cfraad, at det vil have sit Forblivende ved den bemeldte Præst Jon Jonsen meddelte Bevilling af 28. Junii 1816, men at han bör tage Medicamenterne hos en af Apothekerne paa Island. — Det kongel. Danske Cancellie den 5. Maji 1821.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Hjaleiemænds Opsigelse.** Khavn den 5. Mai 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 344. 5. Mai.

Det har behaget Hr. Stiftamtm. ved Skrivelse af 26. Januar d. A. at indsende en Ansögning fra Landphysikus Thorsteinsen, om, at det maatte tillades ham

1821. at nedlægge tvende Hjaleier, som ligge paa den halve
5. Mai. Deel af Gaarden Næs, der er overladt ham som Embedsgaard til Afbenyttelse, og har Hr. Stiftamtm. derhos indberettet, at da disse Husmandssteder, til hvilke en betydelig Deel af Græsningen er overladt, er til stor Byrde for Landphysikus, har De ei taget i Betænkning forelöbigen at tilraade ham at opsige Husmændene, for at de i sin Tid kunne römme Jorden, m. m.

I denne Anledning undlade vi ikke herved tjenstl. at melde: at det maa formodes, at disse Hjaleiemænd, ligesom Hjaleiemændene overhovedet i Island, efter indgaaede Foreninger ere i Besiddelse af de paaboede Steder. Dette forudsat, kan Opsigelse om Brugernes Fratrædelse ikke finde Sted saa længe den Tid ei er forlöben, paa hvilken Leiecontracten er indgaaet. Det strider og i Almindelighed imod Analogien af Forordn. af 15. Mai 1705 § 6, og Forordn. af 22. Julii 1791, at Husbonden opsiger Leilændingen, saa længe denne efterkommer de ved Bygselbrevet paalagte Forpligtelser, samt kan have en meget skadelig Fölge, om alle Hjaleiemændene, enten ved Opsigelser, saavidt disse ikke ere grundede i udtrykkelige Foreninger, eller paa en anden Maade, formaaes til at fratræde Brugene. — Med Hensyn hertil finder Kammeret det betænkeligt, for nærværende Tid at meddele Landphysikus den ansögte Tilladelse, hvorimod vi tjenstl. maa anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville nærmere undersöge, om de omhandlede tvende Hjaleiemænd, overeensstemmende med de indgaaede Foreninger, ere forpligtede til at flytte efter foregaaende Opsigelse fra Husbonden, samt naar og af hvem disse Husmandssteder ere oprettede. — Rentekammeret den 5. Maji 1821.

5. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Behandlingen af islandske Produkter.**

Khavn den 5. Mai 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 348. 1821. 5. Mai.

Nogle islandske Kjöbmænd her af Staden have for Kammeret andraget, at de islandske Produkter, for saavidt de ikke forædles under de Handlendes eget Opsyn, Aar for Aar blive slettere. At dette især er Tilfældet med Ulden, der skal behandles saa slet, at den her næppe er at anbringe til nogen Priis, og om den end afsattes, da til en saa ringe Værdie, at den snart ikke er værd at före i Skibene. Af denne Aarsag have de paa egne og den övrige Handelsstands Vegne anholdt om, at Indbyggerne i Island maatte blive gjorte opmærksomme paa, hvor megen Skade Varenes slette Behandling forvolder Handelen og dem selv, i den Hensigt at formaae dem til i det mindste at vaske Ulden reen, samt iövrigt at behandle samtlige Varer reenligere, samt overhovedet efter de Forskrifter, som i denne Henseende vare gjeldende imedens Handelen paa Island förtes for kongelig Regning.

I denne Anledning, og da det er Kammeret bekjendt, at flere Slags islandske Produkter, især Uld og Uldengods, paa de fleste Steder i Island behandles og forarbeides slettere nu end forhen, hvorved de have tabt betydeligere i Priis, saavel her som i Udlandet, skulde vi ikke undlade tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville foranstalte, at Indbyggerne i Sönder-Amtet ved en almindelig og offentlig Bekjendtgjörelse maae blive gjorte opmærksomme paa, at det ikke mindre er deres end de Handlendes Gavn, at de islandske Produkter, naar de tilbydes de Handlende, ere behandlede reenligere og forsvarligere, samt at det, især hvad Uld og Uldgodset angaaer, forventes, at disse Varer vilde for Eftertiden blive saaledes behandlede, at de blive sögte ved Handelen. Rentekammeret den 5. Maji 1821 [1].

[1]) Skrivelser s. D. til Amtmændene i Nord- og Öster-Amtet, samt i Vester-Amtet. Copieb. sst. Nr. 349—350.

1821. 11. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Indretning af Stiftamtmandsboligen i Reykjavík.** Khavn den 11. Mai 1821. — I Rentekammerets Forestilling 8. Mai berettes, at den ved kgl. Resol. 28. April 1819 bevilgede Indretning af den forrige Tugthus-Bygning i Reykjavík til Embedsbolig for Stiftamtmanden og Locale for Landsoverretten var nu tilendebragt og havde kostet 18,080 Rbd. Sedler. Men Stiftamtmanden havde klaget over, at der manglede Törvehus og Hölade, og havde indsendt Overslag over Indretningen deraf, som ialt skulde udgjöre 380 Rbd. Sedler, hvilket han dog havde tilbudt selv at lade indrette for 250 à 300 Rbd., idet han foreslog at flytte en Staldbygning fra den forrige Stiftamtmands-Bolig, og benytte denne til Törvehus og Hölade. Kammeret indstiller derfor at overlade ham selv Indretningen. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 159.

Vi bifalde allern., at den ved den forrige Stiftamtmands-Bolig i Reikevig i Island staaende, nu uafbenyttede, Staldbygning henflyttes til den nye Stiftamtmands-Bolig, for ved denne at indrettes til Törvehuus og Hölade. Og bevilge Vi Stiftamtmand Moltke, imod at han selv besörger dette Arbeide, indtil 300 Rbd. Sedler af Vor Kasse. — Kjöbenhavn den 11. Maji 1821[1].

12. Mai. **Rentekammer-Plakat** ang. **Beseilingen af Raufarhöfn** Khavn den 12. Mai 1821. — Publiceeret ved Landsoverretten i Island den 2. Juli 1821 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. Original i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 158. Rentek. Exped. Prot.

[1]) Communiceret Stiftamtmanden og Landfogden i Island ved Rentek. Skriv. 19. Mai 1821 (Rentek. Isl Copieb. 3, Nr. 396—397). — Ved kgl. Resol. 29. August 1821 forhöies Summen til 700 Rbd. 8 Sk. Sedler og Tegn, i Anledning af at Stiftamtmanden havde ladet besörge opfört endvidere en Kostald, samt repareret Hegnet omkring en ved Stedet allerede værende Hauge og ladet gjöre de fornödne Indretninger til Anlæget af en ny Hauge. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. B, Nr. 284.

55, Nr. 173, S. 200. — Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1821, S. 398-399. Qvart-Forr. for 1821, S. 55; Schou XVIII, 551—552. — Tydsk: Patent, betreffend die Erlaubniss noch während zwei Jahre Raudarhavn im Norder Syssel des Norder- und Oster-Amts auf Island zu besegeln und darauf zu handeln. Original-Aftryk hos Schultz med den tydske og danske Text i to sideordnede Spalter, to Blade i 4to. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1821, S. 176, men ikke optaget i den af Landsoverretten udgivne Samling. 1821. 12. Mai.

Plakat angaaende Tilladelse til endnu i 2 Aar at beseile og handle paa Raudarhavn i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island.

Da de 2 Aar nù ere udlöbne, hvori det saaledes, som ved Kammer-Plakat af 4. Maji 1819 blev bekjendtgjort, allern. var tilladt at beseile og handle paa Raudarhavn i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island, saa har H. kgl. Majt. fremdeles ved allerh. Resolution af 11te i denne Maaned allern. bevilget: at fornævnte Raudarhavn maa, uden at autoriseres som Udliggersted, endnu til et Forsög i en Tid af 2 Aar beseiles, og derpaa i dette Tidsrum drives Handel under de Vilkaar og Betingelser, som nu for Handel paa de autoriserede Udliggersteder ere foreskrevne. Dette bliver herved til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. — Rentekammeret den 12. Maji 1821.

Cancellie - Circulaire til samtlige Amtmænd, ang. **fremmede Consulers Rettigheder.** Khavn den 12. Mai 1821. — Anföres i Cancelliets Brevböger og i Collegial-Tidenden som kun sendt til Amtmændene i Danmark, derimod i Reskriptsamlingen som tilstillet samtlige Amtmænd; og da den i Klausturpóst. anföres som Skrivelse til Stiftamtmanden i Island, maa man antage, at den tillige er tilstillet begge Amtmændene. — Canc. 2. Departem. Brevb. 1821, Nr. 1750; 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 2137. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl. i 4to. Colleg. Tid. for 1821, S. 393—394. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 138—139. Den i Circulairet indeholdte kongelige Resolution i Original-Aftryk 12. Mai.

1821. 12. Mai. paa et Ark i Folio. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 54—55 (med Anmærkning).

Det kgl. Departement for de udenlandske Sager har tilmeldt Cancelliet, at det har behaget H. Majt., paa Departementets allerund. Forestilling, under 25. f. M. allern. at approbere, at fölgende Grundsætninger maae iagttages i Henseende til fremmede herefter anerkjendte General-Consulers, Consulers, Vice-Consulers eller andre Consulat-Agenteres Rettigheder saavel i Danmark, som i Hertugdömmene, nemlig:

1) at de, naar de ere kongelige Undersaattere, ved den dem tillagte Post ikke befries for Afgifter og Byrder, enten personlige, eller saadanne, som flyde af deres hidtil hafte borgerlige Stilling med Hensyn til faste Eiendomme, Næring eller Formue, dog med Undtagelse af slige personlige Forretninger, der, efter Ombud, paaligge en Stads Borgere og Indvaanere, samt af enhver anden borgerlig Byrde, der medförer personlig Forretning; — 2) at derimod fremmede Magters Undersaattere, der, som Consuler, indsendes i de kongelige Stater, ere frie for enhver personlig Byrde, og ligeledes for personlige Afgifter, saalænge de ikke erhverve faste Eiendomme her i Landet, eller drive borgerlig Næring, i hvilke Tilfælde de af deres Eiendomme og deres Næring ville have at svare hvad der svares af andre kongel. Undersaatter, under hvilke de i saa Henseende ville blive at indbefatte; og — 3) at, hvad enten de för Anerkjendelsen ere kongelige eller fremmede Undersaattere, alene i deres Consulat-Forretninger ikke skulle være Landets Jurisdiction undergivne; hvorimod de, i Henseende til her i Landet indgaaede Contracter og Forpligtelser, samt, dersom de besidde Huse eller faste Eiendomme, eller drive borgerlig Næring, saavel som in criminalibus, skulle være Landets Love og Forfatning, og fölgeligen ogsaa samme Jurisdiction som de kongel. Undersaatter, undergivne.

Hvilken allerh. Resolution Cancelliet ikke skulde undlade herved tjenstl. at meddele (Tit.) til behagelig Underretning og Bekjendtgjörelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Mai 1821. 1821. 12. Mai.

Cancellie - Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udgifter ved Akters Beskrivelse m. v. ved Landsoverretten.** Khavn den 12. Mai 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 2216. 12. Mai.

Hr. Stiftamtmand har under 8. Oktbr. f. A. afgivet Erklæring i Anledning af en hertil indkommen Skrivelse, hvori Justits-Sekretairen i den kongel. Landsoverret paa Island, B. Stephensen, besværer sig over, at De indtil videre har udsat at anvise ham til Udbetaling 5 Rbd. 72 Sk. r. S. for Udstedelse og Oversættelse af Acterne og Dommen i en Delinquent-Sag m. m.; og har De i Anledning heraf indstillet til nærmere Resolution, hvorledes Betaling i lige Tilfælde bör beregnes.

Efter herom at have brevvexlet med det kongel. Rentekammer, skulde man tjenstl. tilmelde Dem, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sekretair Stephensen, at Cancelliet finder, at De retteligen har nægtet at anvise ham de ommeldte 5 Rbd. 72 Sk., da 4 Rbd. 24 Sk. deraf ere blevne anförte som Betaling for Original-Acternes Udstedelse, der i Analogie med Sportelreglementet for Norge af 11. Juni 1788 og Sportelreglementet for Danmark af 22. Marts 1814 § 12, jevnf. §§ 9, 14 og 35, ikke tilstaaes i Delinquentsager. De övrige 1 Rbd. 48 Sk., for en Expres med Acterne til Justitiarius i Retten, hvilken Udgift, ifölge Deres Forklaring, desuden ikke ved Qvittering er legitimeret, bör ligesaa lidt falde Justitskassen eller det Offentlige til Byrde, da, som De har anmærket, denne Udgift er foranlediget derved, at de Tilforordnede i Retten og Justits-Sekretairen ikke boe paa det samme Sted. Det er heraf en Selvfölge, at deslige Udgifter ei heller for

1821. 12. Mai. Eftertiden bör godtgjöres, og at de Udgifter, som blive godtgjorte, bör være legitimerede med Qvitteringer eller anden Beviislighed for, at de virkeligen have fundet Sted. — Hvad iövrigt angaaer de af Hr. Stiftamtmand gjorte Forespörgsler, betræffende, om de af Justits-Sekretairen beregnede 48 Sk. Sölv for Arket bör for Eftertiden i mödende Tilfælde tilstaaes blot for Arbeidet, eller for dette og Skrivematerialerne tillige, da forekommer den omhandlede Betaling af 48 Sk. Sölv for Arket, med Hensyn til fornævnte Sportel-Reglementer, der i deslige Tilfælde ei tilstaae saa stor Betaling, Cancelliet at være for höi. At Justits-Sekretairen ei kan fordre Betaling i rede Sölv, men blot i Sölv, med Sedler efter Qvartals-Cours, anseer man at stemme fuldkommen overeens med Anordningerne og de övrige af Dem paaberaabte Bestemmelser. — Slutteligen skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, i det Forslag til et Sportel-Reglement for Island, som Cancelliet har udbedet sig meddeelt af Dem, behageligen at tage Hensyn til den her omhandlede Gjenstand. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Maji 1821.

12. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Understöttelse til Holt Kirkes Ombygning.** Khavn den 12. Mai 1821. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 1187.

Sognepræsten til Holt Menighed og Provst i Vester-Isefjords Syssel, Hr. Thorvald Bödvarsen, har i en hertil indkommen Ansögning, hvorover D. Höiærv. under 20. Oktbr. f. A. har afgivet Erklæring, anholdt om en Understöttelse til at afbetale den Gjeld, som Kirkens Opbyggelse sammesteds har paadraget ham.

I denne Anledning skulde dette Collegium, efter desangaaende at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, herved tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. om at forskaffe ham et passende Forskud af

de Beholdninger, som Kirker eller andre deslige Stiftelser i Vester-Amtet maatte befindes at have, imod at det saaledes Forskudte bliver i passende Terminer at refundere af Holt Kirkes aarlige Indtægter. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Maji 1821. 1821. 12. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Deeltagelse med Biskoppen i Hallbjarnareyri Hospitals Bestyrelse.** Khavn den 12. Mai 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 2218. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 55 (med Anmærkning). 12. Mai.

Ved de Instructioner, som i sin Tid ere meddeelte Amtmændene over Islands Syd-Amt, samt Nord- og Öster-Amter[1], er det blandt Andet paalagt dem at deeltage med Biskoppen over Island i Bestyrelsen af de i bemeldte Amter værende Hospitaler. Cancelliet formener ogsaa, at denne forenede Bestyrelse maa ansees gavnlig, eftersom den respective Amtmand lettere end Biskoppen kan have den vedbörlige Opsigt med, at Hospitalslötterne af Vedkommende rigtigen erlægges og vedbörlig Rigtighed for dem af Övrigheden vorder aflagt, ligesom Amtmanden ogsaa, naar Omstændighederne fordre det, bedst vil kunne, ifölge Reskript af 25. Septbr. 1801, repartere paa Almuen de Omkostninger til Lemmernes Underholdning, som af Stiftelsens Indtægter ikke kunne bestrides. Da det imidlertid ikke hidtil har været Amtmanden over Vester-Amtet overdraget at deeltage i Bestyrelsen af det i bemeldte Amt beliggende Hallbjarnaröres Hospital, saa skulde Cancelliet tjenstl anmode Hr. Amtm. om, for Fremtiden at overtage Bestyrelsen

[1]) see Instruction for Amtmand Olaf Stephensen 28. Marts 1769 § 9 (= Amtmand Müllers Instr. 5. Mai 1688 § 8); Instruction for Amtmand Stephan Thorarensen 19. Juni 1783 § 13.

1821. 12. Mai. over dette Hospital i Forening med Biskoppen over Island, hvem man ligeledes under D. D. herom har tilskrevet det Fornödne. — Det kongel. Danske Cancellie den 12. Maji 1821[1].

12. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Indtægternes Deling under en Sysselmands Suspension.** Khavn den 12. Mai 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 376.

Hr. Stiftamtm. har ved behagelig Skrivelse, dateret 2. Martii sidstl., hertil indsendt og anbefalet en Ansögning fra den constituerede Sysselmand i Kjose og Guldbringe Syssel, O. Finsen, om at maatte fra 12. Septbr. 1818, da han blev constitueret, og i saa lang Tid som han forestaaer Embedet, nyde den dertil henlagte Gage og Emolumenter.

Forsaavidt angaaer bemeldte Finsens Constitutions-Tid fra 12. Septbr. 1818 til 11. Novbr. s. A., da forrige constitueret Sysselmand H. Thorgrimsens Suspension ved Dom blev stadfæstet, da maa vi, til Regel i dette Tilfælde i Almindelighed, referere os til vor Skrivelse til Amtmand Greve Trampe af 21. Septbr. 1805, hvori Kammeret har antaget den Regel for deslige Suspensions-Tilfælde, at den constituerede Sysselmand bör betale til den Suspenderede det Halve af hvad Sysselets Indkomster belöbe efter Mandtalsbogen, dog Afgiften til Jordebogskassen fradragen, hvorimod den Constituerede skulde igjen af den kongelige Kasse udbetales det Halve af hvad han saaledes betaler til den Suspenderede, naar han med Amtets Attest godtgjör hvad

[1]) s. D. Canc. Skriv. til Biskoppen over Island, hvorved ham meddeles, at „man under Dags Dato [har] tilskrevet Amtmanden over Islands Vester-Amt om, for Fremtiden at deeltage med Dem i Bestyrelsen af det i bemeldte Amt beliggende Hallbjarnarëres Hospital". Brevb. sst. Nr. 2217.

dette har belöbet. Overeensstemmende hermed kan 1821.
den constituerede Sysselmand Finsen godtgjöres, foruden 12. Mai.
den ene halve Deel af Embedets Indkomster, som efter det Anförte tilkommer ham, ogsaa den halve Deel af hvad han efter behörigen aflagt Regnskab har udbetalt den suspenderede Sysselmand, saavel af den faste Gage, som af övrige Embeds-Emolumenter. Hvad derimod den övrige Constitutionstid fra 11. Novbr. 1818 af angaaer, da haves Intet imod, at den constituerede Sysselmand Finsen i denne Tid nyder udeelt den Embedet tillagte Gage og Emolumenter. — Vi maa altsaa tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville tilkjendegive constitueret Sysselmand O. Finsen det i denne Henseende Fornödne, samt derhos tillægge Landfogden Ordre til at udbetale bemeldte Finsen hvad der i Overeensstemmelse med Forestaaende tilkommer ham, og dertil före Belöbet til Udgift i hans Jordebogs-Regnskab, under Fremlæggelse af Hr. Stiftamtm. Udgiftsordre og behörig Qvittering. Rentekammeret den 12. Maji 1821.

Rentekammer-Skrivelse til Sysselmanden i 12. Mai.
Isafjords Syssel, ang. **Oversendelse af Model til en Dæksbaad.** Khavn den 12. Mai 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 378.

I Skrivelse dateret 1. August f. A. har den constituerede Sysselmand i Isefjords Syssel, Hr. E. Thorsteinsen, yttret det Önske, at maatte blive overladt en Model til en norsk Dæksbaad, da De derefter ville formaae Folk til at bygge deslige Fartöier til Brug ved Fiskerier m. m.

Paa Grund heraf har Kammeret ladet forfærdige vedlagte Tegning af en norsk Lodsbaad, ligesom en i medfölgende Kasse nedlagt Model til en Dæksbaad, som formenes at maatte blive tjenlig til det omhandlede Öiemeed. Og ligesom vi ikke paatvivle, at jo den constituerede Sysselmand vil söge at befordre Anvendelsen saavel af Tegningen som af Modellerne, paa en Maade,

1821. 12. Mai. som bedst svarer til Hensigten, saaledes forvente vi ogsaa i sin Tid Deres Beretning angaaende hvad der fra Deres Side i denne Henseende bliver foretaget. — Rentekammeret den 12. Maji 1821 [1].

29. Mai. **Rentekammer - Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Varetransporter efter afsluttet privat Accord.** Khavn den 29. Mai 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 406.

Efter hvad tilforn er handlet om Handels Nedlæggelse paa Seydisfjorden, har det været Kammeret uventet at erfare af den ved Hr. Cfraads behagelige Skrivelse, dat. 12. Febr. d. A., indsendte Beretning fra Kammer-Assessor og Sysselmand Tvede, samt Sysselmand Melsted, at et Handelsskib fra Eskefjord Kjöbsted i de 3 sidste Aar har opseilet Seydisfjorden, for, som det hedder, derhen, efter indgaaet Forening mellem Indbyggerne og vedkommende Handels-Faktorer, at transportere Varer; og endvidere, at et Skib fra bemeldte Kjöbstæd, i et lige Öiemeed, har opseilet Mjoefjorden. Hr. Cfraaden, saavel som forbemeldte Sysselmand, have tillige yttret, at deslige Varetransporter, som grunde sig i Forening mellem Indbyggerne og de Handlende, efter Deres Formening maae ansees for aldeles tilladelige, hvorhos Hr. Cfraad dog har henstillet, om eller hvorvidt det maatte ansees fornödent, til Forebyggelse af mulige Elusioner i Fremtiden af de gjeldende Anordninger, at vedkommende Övrigheder paa Stedet blev paalagt at være tilstede ved Befragtnings-Contractens Indgaaelse, Udstedelsen af Connossementet over de af Indbyggerne i Kjöbstedet indkjöbte Vare, samt disses Ind- og Udlosning m. m.

---

[1] s. D. Rentek. Skriv. til Amtmanden over Vester-Amtet, hvormed Afskrift af den ovenanförte Skrivelse communiceres. Copieb. sst. Nr. 379.

Foranlediget heraf skulde vi tjenstligst melde: at 1821.
Kammeret, under den Forudsætning, at med de til 29. Mai.
Seydesfjorden og Mjoefjorden i de foregaaende Aar foretagne Vare-Transporter ingen utilladelig Handel er bleven drevet, lader dette i andet Fald ubevilgede Foretagende for denne Gang passere uden nærmere Undersögelse. Men da slige Transporter, som Herr Cfraaden selv har bemærket, meget letteligen kan give Anledning til ulovlig Handels Förelse, og i Tidens Længde forstyrre al Orden i Handelen, hvilket Sidste efter Tingens Natur og Anordningerne hverken maa eller bör föres undtagen enten i Kjöbstæderne eller i de authoriserede Udliggersteder: saa kan Kammeret ikke tillade, at de omhandlede Transporter for Eftertiden foretages, med mindre det nöiagtigen kan af vedkommende Embedsmænd paaagtes, at ingen utilladelig Handel dermed forbindes. I denne Henseende ansee vi det fornödent, at vedkommende Sysselmand ei alene maa være nærværende naar Foreninger om Varernes Transport paa Handelsstedet indgaaes mellem Indbyggerne og de Handlende, saavel som de nöiagtige Specificationer oprettes over de Varer, som önskes transporterede til og fra Handelsstedet ved en saadan Leilighed: men at Sysselmanden dernæst selv maa begive sig til Stedet, hvor Varene til Indbyggerne udleveres, og de igjen aflevere de som Betaling stipulerede Produkter, for at han ved sin egen Nærværelse kan have Opsyn med, at ingen ulovlig Handel drives; til hvilken Ende det nöiagtigen bliver at paasee, at i Skibet ikke indeholdes flere eller andre Varer, end de, som i ovenanförte Specificationer ere anförte, og om hvilke Indbyggerne virkeligen forud have sluttet Handel. Det fölger altsaa heraf, at de Vedkommende bör tilkalde Sysselmanden, naar Foreningerne afsluttes, samt underrette ham om, naar og hvor han skal indfinde sig, for at overvære Varenes Ind- og Udlosning, saavel som at de bör give passende Godtgjörelse for hans Reise og övrige Arbeider.

1821. 29. Mai. Finder Hr. Cfraaden disse Cauteler iværksættelige, da maatte det behage Dem at tilkjendegive Sysselmændene Tvede og Melsted, samt övrige Vedkommende det Fornödne, og endvidere paalægge Sysselmændene hertil at indberette, naar saadanne Vare Transporter företages inden deres Jurisdictioner, med behörig Forklaring om, at ingen Slags Elusion af de kongelige Anordninger, ved forbuden Handel eller paa andre Maader, i denne Anledning har fundet Sted, hvorfor de i modsat Fald ville blive at drage til Ansvar. — Rentekammeret den 29. Maji 1821.

1. Juni. **Rentekammer-Plakat** ang. **Tilladelse for Fremmede at före Tömmer til Island.** Khavn den 1. Juni 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 6. Aug. 1821, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1822. Original i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 186. Rentek. Exped. Prot. 55, Nr. 195, S. 221. — Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 57—58. Schou XVIII, 553. Coll. Tid. 1821, S. 443—444. — Islandsk: „Rentukammers-Plakat áhrærandi Rentukammerinu veittan myndugleika til að leyfa framandi ríkja þegnum siglíngar til Íslands með timburfarma, án þess að gjalda þann við tilsk. frá 11. Septbr. 1816 § 3 álagða toll af þeim", i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. S. 152—153; Klausturpóst. 1821, S. 176.

Plakat angaaende Bemyndigelse for Rentekammeret til at meddele fremmede Staters Undersaatter Beseilings-Passe til at indföre Tömmer og anden Trælast i Island, uden deraf at erlægge den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 § 3 paabudne Afgift.

Med Hensyn til den i Island værende Mangel paa Tömmer og anden Trælast har H. kgl. Maj^t. ved allerh. Resolution af 30te i f. M. allernaad. bemyndiget Rentekammeret til herefter, naar og saalænge det maatte ansees fornödent, at meddele fremmede Staters Undersaatter Beseilings-Passe til at indföre Tömmer og anden

Trælast i fornævnte Land, uden deraf at erlægge den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 § 3 paabudne Afgift, men iövrigt under de i allerhöistbemeldte Forordning foreskrevne Vilkaar og saadanne særdeles Betingelser, som Rentekammeret i hvert enkelt Tilfælde maatte finde passende. Dette bliver herved til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. — Rentekammeret den 1. Junii 1821. 1821. 1. Juni.

Kongelig Resolution ang. **nogle ansögte Begunstigelser for de islandske Kjöbmænd.** Khavn den 2. Juni 1821[1]. — I Rentekammerets Forestilling 22. Mai bemærkes, at en Ansögning fra de islandske Kjöbmænd Clausen, Örum & Wulff, Sivertsen og Jacobæus, var tilstillet Kammeret ved Reskr. 23. Januar d. A. med Ordre om, efter at have indhentet den islandske Handels-Commissions Betænkning, at indgive derom en Forestilling. — Commissionens Betænkning gik ud paa, at det i det mindste for Tiden var unödvendigt og utilraadeligt at forbyde Speculanthandelen efter Kjöbmændenes Forslag. Derimod anseer den Ansögningens andet Punkt, om Forhöielse af Indförselstolden paa fremmed Fisk og Tran, for langt rimeligere. I den senere Tid var nemlig Fiskindförselen i Spanien paalagt en saa betydelig Afgift, at den nærmede sig til indirecte Forbud, hvorfor det var dobbelt vigtigt, at den islandske Fisk kunde finde Afsætning i Danmark og Hertugdommene, især da man frygtede, at den norske Fisk vilde fortrænge den islandske. Commissionen anseer det derfor, saavel for den islandske Handels Fremme, som med Hensyn til Islands eget Vel, for tilraadeligt at forhöie Paalæggene paa fremmede Fiskevarer og Tran, hvilket heller ikke i politisk Henseende mentes at være betænkeligt, da der i Norge var paalagt flere danske Frembringelser forögede Afgifter. Hvad endelig angik Kjöbmændenes Andragende om Afskaffelse eller Nedsættelse af Fragt-Afgiften, da fandt Commissionen det ligesaa unödvendigt og utilraadeligt at forandre den i sig selv ubetydelige Afgift af 5 Rbd. pr. Læst. 2. Juni.

---

[1]) kgl. Resol. 29. August 1821.

1821. 2. Juni. Endelig havde Commissionen bemærket, at der til at forhindre den af Supplikanterne paaankede Misbrug: at der nemlig paa sine Steder paa Böndergaardes Grund opföres Bygninger til og drives utilladelig Handel, under Foregivende, at sammesteds ikkun modtages Fisk af Indbyggerne til Saltning, vel intet andet Middel gives, end at indskjærpe Overholdelsen af Anordningerne imod saadan ulovlig Handel. Heri var Kammeret i det Hele enigt og foreslaaer i Overeensstemmelse dermed. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821. A, Nr. 191.

Vi ville allern. have Vort Rentekammer bemyndiget til at tilkjendegive Vort General-Toldkammer og Commerce-Collegium, at det er Vor allerh. Villie, at samme for Os nedlægger allerund. Forestilling ang. en Forhöielse af Tolden paa Indförselen af fremmed Fisk og Tran, samt ligeledes at træde i Brevvexling med bemeldte Collegium om, hvorvidt Fragt-Afgiften, forsaavidt den islandske Handel angaaer, kunde være at nedsætte. Derhos bifalde Vi allern., at Kammeret ved Circulaire til Amtmændene i Island paalægger disse at indskjærpe Forbudene mod ulovlig Handel og Hökerie i Island[1]. — Forövrigt maa indbemeldte islandske Kjöbmænds Ansögning bortfalde. — Kjöbenhavn den 2. Junii 1821.

6. Juni. **Kongelig Resolution** ang. **Reglerne for Udvidelse af almindelige Lovbud til Island** m. v. Khavn den 6. Juni 1821. — I Cancelliets Forestilling 6. Juni bemærkes, at det er Collegiet bekjendt, „at der ikke sjelden opstaaer Tvivl, om og hvorvidt de udkomne almindelige Anordninger, hvoraf stedse nogle Exemplarer tilstilles vedkommende Overövrigheder paa Island og Færöerne, samt Regjeringen paa de danske vestindiske Öer, eftersom samme i intet Tilfælde bör mangle Underretning om de foregaaede Forandringer i den almindelige Lovgivning, skulde sammesteds have Lovskraft. For i Fremtiden at hæve denne Tvivl, har Cancelliet, forsaavidt de vestindiske Öer angaaer, anmodet Regjeringen om aarlig at afgive Betænkning, om hvorvidt de

[1]) *see* Rentek. Skriv. 10. Juli 1821.

i Löbet af det sidst tilbagelagte Aar udkomne almindelige 1821.
Anordninger, der ikke bestemt indeholde om de skulle være 6. Juni.
gjeldende paa Colonierne, og med Hensyn til hvilke ei heller nogen særdeles Bestemmelse er, bleven Regjeringen meddeelt, sammesteds maatte ansees at være passende, for at det derefter kan overveies, hvilke Anordninger enten ligefrem eller med visse Modificationer paa bemeldte Öer kunde gjöres gjeldende. Forsaavidt derimod Island og Færöerne betræffer, har Cancelliet besluttet ved ethvert Aars Forlöb om denne Gjenstand först at træde i Brevvexling med det kgl. Rentekammer, for at tage under Overveielse, hvilke af de i det sidst forlöbne Aar udkomne Anordninger ligefrem og uden Correspondenee med vedkommende Amtmænd kunde antages anvendelige sammesteds, hvorefter vedkommende Overövrigheders Betænkning kunde indhentes i Henseende til de Anordninger, om hvis Anvendelighed der maatte være Tvivl. Cancelliet formente, at endeel Vidtlöftighed ved denne Fremgangsmaade, forsaavidt Island og Færöerne betræffer, vil forebygges, hvorimod man, hvad de vestindiske Öer angaaer, med Hensyn til disses större Fraliggenhed og ofte mere ubekjendte locale Beskaffenheder, anseer det nödvendigt at oppebie Regjeringens Betænkning, forinden nogen nærmere Beslutning tages om en Anordnings Anvendelighed sammesteds". — Med Hensyn til de i Aaret 1820 udkomne almindelige Anordninger var Cancelliet med Rentekammeret enigt i, at fölgende ligefrem vare anvendelige paa Island og Færöerne: 1)[1] Plak. 21. Januar ang. Forlig ved Retterne; 2) Plak. 25. s. M. ang. Auctionsbud; 3) Plak. 22. Novbr. ang. Gjeld i Sedler og Tegn; og 4) Plak. 15. Decbr. ang. Appellations-Stævninger i Delinquentsager. „Cancelliet har imidlertid troet, forinden man om disse Anordningers Anvendelse tilskrev vedkommende Amtmænd det Fornödne, at burde herom udbede sig kongelig Resolution, eftersom disse Anordninger, skjöndt almindelige for Danmark, ikke navnlig ere udgivne for Island og Færöerne". Men Cancelliet andrager tillige paa, at det maatte behage Kongen for Fremtiden at bemyndige Collegiet til i lige Tilfælde, naar det enten efter Brevvexling med Rentekammeret, eller med vedkommende Overövrigheder paa Island, Færöerne og de danske vestindiske Öer,

[1]) *see* hvert af disse Lovbud paa sit Sted her i Samlingen, med de dertil föiede Bemærkninger, hvor deres Titler fuldstændig anföres.

1821. maatte ansees utvivlsomt, at en for Danmark udgiven almindelig Anordning sammesteds er anvendelig, da at foranstalte
6. Juni. samme paa lovlig Maade bekjendtgjort til Efterlevelse; hvorimod Cancelliet forbeholder sig at indgaae med allerunderd. Forestilling i Henseende til de Anordninger, som ikkun med visse nærmere bestemmende Modificationer bör gjöres gjeldende. – Canc. 3. Depart. Forestillinger 1821, Nr. 92. Colleg. Tid. 1821, S. 574—576. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 190—191.

Vi bifalde allern., at de her omhandlede 4 Anordninger foranstaltes kundgjorte paa Island og Færöerne til Efterlevelse. — Saa bemyndige Vi og Vort Danske Cancellie til i Fremtiden at iagttage, hvad af samme i Henseende til de almindelige Anordningers Publication paa Island, Færöerne og de danske vestindiske Öer allerund. er foreslaaet. — Kjöbenhavn den 6. Juni 1821.

16. Juni. **Cancellie-Skrivelse** til Justitiarius i Landsoverretten, Conferentsraad Magnus Stephensen, ang. **Bestemmelser om den for Island gjeldende Lovgivning.** Khavn den 16. Juni 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 6. August 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 2711. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 138—140 (med Bemærkning); 1822, S. 56.

Hr. Cfraad har i Skrivelse af 4. Marts 1818 blandt Andet forespurgt:

1) Om Retterne, og overhovedet Embedsmænd i Island, bör ansee enhver til dette Land oversendt, og tillige ved sammes Overdomstol thinglæst Lovgivning, som en Island forbindende Lov. — 2) Hvorefter i modsat Fald Grændserne imellem de for Island gjeldende og ugjeldende thinglæste Lovgivninger, og af hvem, med juridisk Virkning bliver at trække; — og endelig 3) om en Overdomstol bör tage Noget ved samme eller de forrige Laugthing uthinglyst Lovbud, hvorved udkommet, til Fölge ved samme Rets Forhandlinger og

Domme, og om ikke Landsoverretten, som Islands nuværende almindelige Overdomstol, bör være den Ret, for hvilken alle vedkommende Lovbud, som skulle kunne forbinde Island, herefter bör publiceres. 1821. 16. Juni.

Cancelliet undlader i denne Anledning ikke tjenstl. at underrette Dem om, at dette Collegium har besluttet ved ethvert Aars Forlöb at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt de i det forbigangne Aar emanerede almindelige Anordninger enten ligefrem eller med visse Modificationer kunde ansees gjeldende paa Colonierne, og har man saaledes, efter Brevvexling med det kgl. Rentekammer, og efter derpaa at have erhvervet allerb. Resolution, under Dags Dato, meddeelt samtlige Amtmænd paa Island til videre föiende Foranstaltning, hvilke af de i Aaret 1820 udkomne Anordninger kunde anvendes sammesteds, ligesom man og har forlangt deres Betænkning i Henseende til de i samme Aar emanerede Anordninger, om hvis Anvendelighed formentlig kunde være Tvivl; — og maa Cancelliet sluttelig bemærke: at naar det skulde være Tilfældet, at en Island vedkommende Anordning var forsömt at læses ved Overretten, maatte den dog ved bemeldte Ret tages til Fölge, naar det bevises, at den er læst ved den Ret, hvorunder den Paagjeldende sorterer. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. Junii 1821.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Regler for almindelige danske Anordningers Udvidelse til Island.** Khavn den 16. Juni 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 2712. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 138—139; 1822, S. 56. 16. Juni.

Det er Cancelliet bekjendt, at der ikke sjelden opstaaer Tvivl, om og hvorvidt de udkomne almindelige Anordninger, hvoraf stedse nogle Exemplarer tilstilles

1821. 16. Juni. vedkommende Overövrigheder paa Island[1], eftersom disse i intet Tilfælde bör mangle Underretning om de foregaaede Forandringer i den almindelige Lovgivning, skulde sammesteds have Lovskraft. For i Fremtiden at hæve denne Tvivl[2], har Cancelliet besluttet ved ethvert Aars Forlöb at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt de i Aaret emanerede almindelige Anordninger enten ligefrem eller med visse Modificationer bör gjelde for Island[3], og da man saaledes, hvad de i Aaret 1820 udkomne Anordninger angaaer, efter foregaaende Correspondence med det kgl. Rentekammer, er bleven enig om, hvilke Anordninger ligefrem kunde anvendes, saa har man erhvervet Hans Majts allerh. Resolution for, at efterstaaende Anordninger sammesteds paa lovlig Maade bör bekjendtgjöres til Efterlevelse, nemlig:

1) Plak. 21. Januar f. A., hvorved bestemmes, at Forlig ved Retterne skulde tillægges Executionskraft, ligesom de der indgaaes ved Forligelses-Commissionerne. — 2) Plak. af 25. s. M., ang. at et uantaget Auctionsbud ei skal forbiude Nogen længere end i 6 Uger. — 3) Plak. af 22. Novbr. s. A., der tillader at contrahere Gjeld i Sedler og Tegn, og hvorved Renten bestemmes lige med den ellers tilladte; og — 4) Plak. af 15. Decbr. s. A., hvorved det bestemmes, at Forkyndelse af Appellations-Stevninger i Delinquentsager skal ansees tilstrækkelig, naar den gives i Arresten, uagtet Arrestanten derfra er undvigt.

Derimod ansees det tvivlsomt, hvorvidt efterstaaende Anordninger sammesteds kunne anvendes enten heelt

[1]) i den til Amtmanden paa Færöerne afgaaede Skrivelse staaer: „Colonierne".

[2]) „der saa meget snarere kan opstaae, eftersom den blotte Fremsendelse herfra af vedkommende Anordning, paa Grund af Foranförte, ikke kan være nogen afgjörende Regel i Henseende til det Spörgsmaal, hvorvidt samme er gjeldende" — tilföies i Concepten, men siden overstreget.

[3]) til Amtmanden paa Færöerne hedder det: „paa Colonierne".

eller med visse Modificationer, og i saa Fald med hvilke: 1821. 16. Juni.

a) Plak. af 12. Januar, hvorved det paabydes, at intet Skjöde paa nogen fast Eiendom maa thinglæses forinden resterende Bankhæftelses-Renter, kongelige Skatter og Commune-Afgifter ere betalte. — Da Island og Færöerne ere frie for Hæftelse til Nationalbanken, og da der i Henseende til Skjöder og Virkningen af sammes Thinglæsning muligen finde Afvigelser Sted, vil Nytten af fornævnte Plakat maaskee ikkun være liden. — b) Plak. af 14. April f. A., hvorefter de, som ville vinde Borgerskab, skulle være fuldmyndige. — c) Plak. af 25. Julii f. A., om Constitutioner til Dommeres Fuldmægtige. — d) For. 15. Decembr. f. A., om Ansögningers og Klagers Affattelse, maa i Almindelighed ansees anvendelig, dog saaledes, at Mulkten nedsættes, og de fastsatte corporlige Straffe forandres; ligesom og formentlig Övrigheden, og ikke Supplikanten, bör nedsende Ansögningerne, da Nedsendelsen vilde falde Supplikanten vanskelig paa Grund af Mangel paa stadig Postgang.

Ved at meddele (Tit.) Forestaaende til behagelig Efterretning og derefter föiende Foranstaltning, skulde Cancelliet, forsaavidt de sidstmeldte Anordninger angaaer, om hvis Anvendelse formentlig kan være Tvivl, tjenstl. herover udbede sig Deres Betænkning behageligst meddeelt; og undlader man iövrigt ikke sluttelig at bemærke, at H. Maj. for Fremtiden har bemyndiget Cancelliet til, naar det, enten efter Brevvexling med det kgl. Rentekammer, eller med vedkommende Overövrigheder paa Colonierne, maatte ansees utvivlsomt, at en for Danmark udgiven almindelig Anordning sammesteds er anvendelig, da at foranstalte samme paa lovlig Maade bekjendtgjort til Efterlevelse. — Det kongel. Danske Cancellie den 16. Junii 1821.

1821. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke,
10. Juli. ang. **Indskjærpelse af Forbud mod Oplands-Handel.**
Khavn den 10. Juli 1821[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 422. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 56—57.

Det er for Hans Majestæt andraget, at der i Island paa sine Steder paa Böndergaarders Grund opföres Bygninger og drives utilladelig Handel under den Prætext, at sammesteds ikkuns modtages Fisk af Indbyggerne. — Da H. Maj'. i Anledning heraf har allernaad. befalet, at Forbudene mod ulovlig Handel og Hökerie i Island skal paany indskjærpes, maa vi i Henhold til Kammerets Skrivelser til Stiftet af 14. Septbr. 1802 og 23. April 1803 herved tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, at föie de kraftigste Anstalter til, at Plak. af 1. Junii 1792 og 23. April 1793 paa det alvorligste overholdes. Rentekammeret den 10. Julii 1821[2].

14. Juli. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Præsters Pligt at möde for Retten** m. v. Khavn den 14. Juli 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 3089.

Da Cancelliet bifalder hvad D. Höiærv. i Skrivelse af 26. Maji d. A. har yttret i Anledning af de af Præsten til Melstad inden Hunevands Syssel, Hr. Haldor Amundsen[3] fremsatte Spörgsmaal, nemlig: 1) om ikke

[1]) jevnf. kgl. Resol. 2. Juni 1821 (ovenf. S. 257—258).

[2]) s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til begge Amtmændene.

[3]) Paa Grund af, at Præst Haldór Ámundason havde ved Underret den 26. Oktbr. 1819 været dömt i dobbelte Faldsmaalsböder for sin — som han kalder det — „personlige, men ikke skriftlige, Udeblivelse som Vidne i den anlagte Justitssag mod Þorvaldur Jónsson og Eggert Rafnsson", havde han ved et Andragende 20. Februar 1821 anmodet Biskoppen om at stille den Forespörgsel til Cancelliet:

nogle, og i saa Fald hvilke, præstelige Forretninger kunne undskylde en indstævnet Præst for personlig at möde som Vidne i Politie- og Justits-Sager; — 2) om Præsten som Vidne er pligtig at möde udenfor sit Værnething, inden Sysselets Grændser, samt hvor langt han i saa Fald er forpligtet at reise fra sine Menigheder; — og 3) om det ikke er Præsten tilladt i ethvert Tilfælde at udstede Attester om sine Sognefolks moralske Charakteer; — saa skulde man tjenstl. have Dem anmodet om, i Overeensstemmelse med samme at ville give Spörgeren Besked. — Det kgl. Danske Cancellie den 14. Julii 1821. 1821. 14. Juli.

„1) om ikke nogle, og da hvilke, præstelige Embedsforretninger skulle præcedere en Stævne at möde personlig som Vidne i Politie- og Justits-Sager? — 2) om Præsten er pligtig som Vidne at möde personlig hist og her inden Sysselets Grændser, efter de tilfaldne Sagers Localitet, udenfor sit Værnething? — og, om saa er, da hvor lang Vei han skulde være pligtig at reise fra sine Menigheder, endog maaskee paa den haarde Vintertid over Elver og Fjeldveie, og, som det letteligen kan skee, efter at være næppe kommen til sit Hjem fra sine svære Embedsreiser, som ofte kunne være, især paa Islands Kyster, over 10 à 20 Mile, gjennem adskillige Uveie? — og 3) om det er ikke Præsten tilladt i hvilketsomhelst Tilfælde at give Attester om sit Sognefolks blot moralske Characteer, som han vil staae inde for, efter N. L. 2. B. 11. Cap. 5. Art." — I den herover afgivne Betænkning havde Biskop Vidalin yttret sig derhen: „til Nr. 1: Som det kun er yderst sjelden, at en Præsts Embedspligter collidere med hine, at möde for Retterne som Vidne i Politie- og Justits-Sager, saa ansees en ny Lovbestemmelse i denne Henseende overflödig; — til Nr. 2: dette Spörgsmaal synes tilfulde bestemt ved N. L. 1—2—3, samt 1—13—2, 3; — til Nr. 3: saavidt bekjendt findes ingen Lov, som forbyder en Sognepræst at meddele hans Sognefolk skriftlig Beviis om deres moralske Forhold, naar samme maatte æskes; ligesom N. L. 2—11—5 synes at berettige Præsterne til saadanne Attesters Udstedelse".

1821. 18. Juli.

Reskript til Stiftamtmanden over Islands Stift, samt til Amtmændene i Island, ang. **Foranstaltninger til Vaccinationens Fremme.** Frederiksberg den 18. Juli 1821[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Septbr. 1821. — Canc. 3. Dep. Registr. 1820-1822, 350b—352 (1821, Nr. 2281). Coll. Tid. 1821, S. 517—521; Fogtm. VII. 8, 2. H., S. 222—225; P. Pètursson, Hist. Eccl. Island. S. 237—239. — Islandsk: „Kóngsbréf til Íslands amtmanna, um kúabólu setníngu á Íslandi", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. Aug. 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. S. 153—157; Klausturp. 1821, S. 189—192.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. [V. G.]. Os er af Vort Danske Cancellie allerund. bleven foredraget, at skjöndt Indbyggerne paa Vort Land Island ved forskjellige Tid efter anden trufne Foranstaltninger ere blevne deelagtiggjorte i de velgjörende Fölger af Vaccinationen, som Værnemiddel mod Börnekopper, saa har dog i Særdeleshed Mangel paa duelige Vaccinateurer medfört Hindring for Vaccinationens fuldkomne Udbredelse og Vedligeholdelse sammesteds, hvorfor Vi, efter Vort Cancellies derhos allerund. gjorte Forslag, allern. ville have fölgende Bestemmelser paabudne som gjeldende indtil videre:

1) Det paalægges den paa Næs boende Landphysikus hvert Aar i de Dage af Julii Maaned, naar Synodus generalis eller Landemodet holdes, saavel som og hver Gang Præste-Ordination i Reikevig foretages, sammesteds at indfinde sig, og uden Betaling at undervise de til Reikevig ankommende Præster og Provster i alt det Nödvendige Vaccinationen vedkommende, samt derhos aarlig nogle Dage om Foraaret, i Slutningen af April eller Begyndelsen af Mai Maaned, imod Godtgjörelse af virkelige Udgifter for Skyds og Diæt, at indfinde sig i Bessestad Skole, for ligeledes heri at undervise Dimittenderne fra Skolen. — 2) De saakaldte Fjerdings-

[1]) Reskr. 24. Marts 1830.

eller Distrikts-Chirurger paalægges ligeledes, uden Betaling, i Vaccinationen at undervise Præsterne i det Syssel, hvor Chirurgerne selv boe, efter den Tour og Orden, som Amtmanden foreskriver, og forsaavidt angaaer de Sysler, hvor ingen Chirurg er boende, paalægges det tvende Præster, eller andre i Vaccinationen tilstrækkelig kyndige Mænd, ligeledes efter vedkommende Amtmands nærmere Inddeling og Bestemmelse, at gjöre korte Omreiser i Sysselet for at undervise de andre Præster, eller, hvor disse dertil maatte være uskikkede, andre hæderlige Mænd af Bondestanden, i Alt Vaccinationen vedkommende, saaledes, at der i hvert Syssel eller Provstie i Landet kan haves 6 à 8 kyndige Vaccinateurer, og bemyndiges Amtmændene til at fastsætte Godtgjörelsen for de Udgifter, som ved disse Reiser foraarsages Distrikts-Chirurgerne, og bemeldte tvende Præster, eller andre i Vaccinationen kyndige Mænd. — 3) Samtlige saaledes oplærte Vaccinateurer skulle, efter Landphysici eller Distrikts-Chirurgernes Forslag, af vedkommende Amtmand beskikkes til at forrette Vaccinationen, imod af enhver af dem vaccineret Person, paa hvilken Vaccinationen har slaaet an, at oppebære et Honorarium af 12 Rbsk. Sölv, hvorunder Betalingen for behörige Vaccinations-Attesters Meddelelse bliver at indbefatte, og hvis den Paagjældende er saa fattig, at han ikke formaaer at udrede dette Belöb, foretages Vaccinationen uden Betaling. — 4) For Eftertiden skal Ingen have Adgang til at vorde ansat som Præst i Island, med mindre han beviser at have nöie Kundskab om Alt Vaccinationen vedkommende, og derhos forpligter sig til, enten selv eller ved en kyndig Medhjælper, under hans Opsigt, at vaccinere Sognets Indvaanere. — 5) Enhver af Præsterne skal tilstilles en af Overövrigheden authoriseret Protokol, hvori alle Vaccinerede blive indförte, med Anmærkning om, naar de ere vaccinerede og naar de befalede Attester derom ere meddelte, hvilke Protokoller iövrigt skulle indrettes efter det

1821. 18. Juli.

1821. 18. Juli. Schema, som er opgivet i den for Vort Rige Danmark under 19. Novembr. 1811 om Vaccinationen udgangne Plakat. — 6) Vaccinateurerne paalægges omhyggelig at conservere Vaccine-Materie og Skorper, og i Mangel heraf at requirere samme af Landphysikus eller Distrikts-Chirurgerne, som atter hermed ville blive at forsyne fra den i Kjöbenhavn allern. anordnede Commission angaaende Vaccinationen, ligesom og Materier og Skorper blive at uddele i Reikevig og Bessestad Skole af Landphysikus ved hans Möder sammesteds. — 7) Samtlige Vaccinateurer, saavel Præster som Distriktslæger og andre dertil Authoriserede, paalægges aarlig til Landphysikus at indsende Extracter af Vaccinations-Protokollen, hvilke Extracter, forsaavidt Præsterne angaaer, authoriseres af vedkommende Provst i Provstiet, og, forsaavidt andre Vaccinateurer betræffer, af Sysselmændene hver i sit Syssel, og skal Landphysikus derefter samlet indsende dem til den i Kjöbenhavn anordnede Commission angaaende Vaccinen, hvorfra de igjennem Vort Danske Cancellie blive at forelægge Os, til Oplysning om denne vigtige Gjenstands Fremme, samt hver Vaccinateurs större eller mindre Driftighed.

De ved Udförelsen heraf medgaaende Omkostninger maae i de förste tvende Aar afholdes af Vor Finantskasse, efter hvilken Tids Forlöb du haver at indkomme med allerund. Betænkning om, hvorledes Vaccinationen fremdeles kunde fremmes, og om ikke de i Forordn. 3. April 1810 og Plak. af 19. Novbr. 1811 for Vort Rige Danmark indeholdte Forskrifter kunne, med de fornödne Modificationer, udstrækkes til Vort Land Island; — og bemyndige Vi dig derhos til, hvis Tegn til Koppesygdom i den Tid skulde vise sig, da i Lighed med Anordningerne for Vort Rige Danmark, dog med særdeles Hensyn til de locale Forhold, at træffe de fornödne Foranstaltninger. — Derefter du dig allerunderd. haver at rette, og det Fornödne, forsaavidt det dig allern. anfortroede Amt betræffer, i Overeensstem-

melse hermed at foranstalte og iagttage. Dermed skeer Vor Villie. Befalende dig Gud. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 18. Julii 1821. 1821. 18. Juli.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island, ang. **Forslag til Formildelse af Horstraffen.** Khavn den 21. Juli 1821[1]. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 3179. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 69—70. 21. Juli.

Ved allerh. Resol. af 12. Oktbr. 1812 er Cancelliet bemyndiget til at formilde Straffen for enkelt og dobbelt, samt for oftere igjentaget Hoer, i de Tilfælde, hvor det skjönnes at samme kan afsones med Fængsel paa Vand og Bröd i 7 Dage, 2 Gange 5 Dage, 2 Gange 7 Dage, og indtil 3 Gange 5 Dage, ligesom og til aldeles at eftergive Horstraffen, naar Forbön maatte være nedlagt fra den uskyldige og fornærmede Ægtefælle. I sidstnævnte Tilfælde maa Horstraffen ogsaa for Island kunne ventes eftergivet, men hvad i förstnævnte Tilfælde Straffens Formildelse angaaer, da, ligesom Reskriptet af 25. Julii 1808 indeholder Bestemmelser for Horstraffen, der ere afvigende fra og betydelig mildere end de for Danmark paabudne, saaledes finder ei heller Straf af Fængsel paa Vand og Bröd i Almindelighed Sted paa Island. Der er saaledes opstaaet Spörgsmaal om, hvorledes de ved fornævnte Reskript af 25. Julii 1808 dicterede Straffe, naar der fandtes Anledning til sammes Formildelse, men ingen Forbön fra den fornærmede Ægtefælle blev nedlagt, kunde blive at afsone, samt hvis Omstændighederne i saa Fald skulde tilraade Anvendelsen af en mild corporlig Straf, hvori denne da skulde bestaae.

I denne Anledning skulde man tjenstl. herover udbede sig (Tit.) Betænkning behagelig meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 21. Julii 1821.

[1]) Reskr. 21. Mai 1823.

1821. **Plakat** ang. **Ret til at holde Forelæsninger.**

25. Juli. Frederiksberg den 25. Juli 1821. — Denne „Plakat, angaaende Ret til for Fremtiden at holde offentlige Forelæsninger", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 8. Oktbr. 1821, men ikke i Synodalforsamlingen. — Canc. 2. Departem. Registr. XXII, 225b—226 (1821, Nr. 1206). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. 1821, S. 538—542 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 73—74; Schou XVIII, 567. — Islandsk: Klausturpóst 1821, S. 192—193 (med Anmærkn.).

1. August. **Plakat** ang. **uberettiget Handel.** Frederiksberg den 1. August 1821. — Denne „Plakat, angaaende hvorledes der bör forholdes med Varer, hvormed Nogen driver uberettiget Handel", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 8. Oktbr. 1821, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1822, men ikke af Regjeringen erklæret for gjeldende i Island (jevnf. Canc. Skriv. 4. Oktbr. 1823). — Canc. 2. Depart. Registr. XXII, 233b (1821, Nr. 1240). — Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 549—552 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 76—77. Schou XVIII, 567. — Islandsk: Klausturp. 1821, S. 194—195 (med Anmærkning som indtil videre ugjeldende).

4. August. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder i Danmark, angaaende **Oplysninger om Forbrydere.** Khavn den 4. August 1821. — Dette Circulaire findes ikke at være sendt til Island, men optages her i Henhold til Canc. Circ. 30. Septembr. 1820. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 3329. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. 1821, S. 546. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 8, 2. H., S. 244.

Det kongelige General-Commissariats-Collegium har for Cancelliet andraget, at Commandantskabet over Kjöbenhavns Fæstning har besværet sig over, at det ofte indtræffer ved de til Slaveriet i bemeldte Fæstning dömte Forbryderes Aflevering sammesteds, at de Documenter, der skulle medfölge, saasom: fuldstændige Doms-Akter, Dommes Afskrifter, Resolutioner, tilstrække-

lige Oplysninger om de Paagjældendes vita anteacta og Status, deres Signalements o. desl. enten mangle, ere ufuldstændige, eller og have en for offentlige Akter upassende Form. 1821. 4. August.

I denne Anledning maa man herved tjenstl. anmode (Tit.) om, behageligen at ville indskjærpe vedkommende Retsbetjente i den Dem allernaad. anfortroede Embeds-Jurisdiction de i Cancelliets Circulair-Skrivelse af 30. Septbr. 1820 indeholdte Bestemmelser til fornöden nöiagtig Overholdelse, naar en Forbryder efter endelig Dom afsendes til en Straffeanstalt. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. August 1821.

Forordning for Danmark, ang. **Lettelser og Forandringer i Skibsafgifterne.** Frederiksberg den 10. August 1821[1]. — Emaneret igjennem General-Toldkammer og Commerce-Collegium. Ikke publiceret i Island. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1821, S. 581—591 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1821, S. 77-81; Schou XVIII, 568—571. — **Uddrag.** 10. August.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V. For saavel at tilstaae Vore Undersaatters Skibsfart saamegen Lettelse som muligt i de paa samme hvilende Afgifter, som ogsaa for at sætte de anordnede Lastepenge i et mere passende Forhold til Handelens og Skibsfartens nærværende Tilstand, have Vi herved allern. anordnet som fölger:

— — — 4) De for Reiser paa hiin Side Capo finis terræ anordnede algierske Söpasse skulle fremdeles indlöses med de nu for samme bestemte Gebyrer, nemlig til Farten a) i Europa og til alle Havne i Middelhavet 48 Rbsk. r. S. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed; b) til Kysten af Guinea og til Vestindien eller andre Steder i Amerika 64 Rbsk. r. S. pr. Commercelæst, og c) til Cap de bonne esperance, Ostindien eller China

[1]) For. 1. Mai 1838.

1821. 10. August. 1 Rbd. r. S. pr. Commercelæst, og desuden de sædvanlige 2 Rbd. r. S. i Omkostninger. — De Passe, som udstedes efter denne Vor Forordnings Datum, skulle gjelde i eet Aar fra Udstedelsesdagen, naar ikke deres Gyldighed forinden maatte være ophört ifölge Plakaten af 3. Juli 1793. — Den vedkommende Skibsrheder skal inden 8 Uger efter bemeldte Aars Udlöb tilstille Vort General-Toldkammer og Commerce Collegium et saadant Pas til Cassation, da det ellers ansees at være i Brug, hvorfor da bör erlægges fulde Gebyrer for det næst paafölgende Aar efter det förste Aars Udlöb, og saa fremdeles hvert Aar, indtil Passet tilbageleveres til forbemeldte Vort Collegium. Ved Erlæggelsen af Fornyelses-Gebyrerne skal hver Gang af Rhederne afgives den til disse Passes Erhvervelse fornödne Declaration. — For de forinden denne Vor Forordning udstedte algierske Söpasse blive disse her anförte Regler gjeldende efter Udlöbet af de for deres Gyldighed ved Plakaten af 26. Februar 1781 fastsatte 2 Aar. — — —

6) For efterfölgende Reiser blive Lastepenge at erlægge med fölgende Störrelser:

1) Indenrigs: — — —

2) Indenlands, imellem Danmark og Hertugdommene,

A. Imellem Kolding og Haderslev Tolddistrikter, og imellem Ribe og Tönder Tolddistrikter,

a. indenlandske eller privilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:

ved Indgaaende . . . . . 10 Rbsk.
ved Udgaaende . . . . 10 Rbsk.

b. uprivilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:

ved Indgaaende . . . . . 15 Rbsk.
ved Udgaaende . . . . . 15 Rbsk.

B. For den övrige Fart imellem Danmark og Hertugdommene, samt for Farten imellem Danmark og Island, Grönland eller Færöerne,

a. indenlandske eller privilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:

ved Indgaaende . . . . 20 Rbsk. 1821.
ved Udgaaende . . . . 20 Rbsk. 10. August.
b. uprivilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:
ved Indgaaende . . . . . . 30 Rbsk.
ved Udgaaende . . . . . . 30 Rbsk.
3) Udenrigs, fra eller til fremmed Sted, paa denne Side capo finis terræ:
a. indenlandske eller privilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:
ved Indgaaende . . . . 74 Rbsk. r. S.
ved Udgaaende . . . . 74 Rbsk. r. S.
b. uprivilegerede Nationers Skibe, for hver Læst:
ved Indgaaende . . . 1 Rbd. 4 Sk. r. S.
ved Udgaaende . . . 1 Rbd. 4 Sk. r. S.
4) Udenrigs, paa hiin Side capo finis terræ samt til og fra de danske Öer og Grundstrækninger udenfor Europa, af alle Skibe uden Forskjel, indenlandske og fremmede, for hver Læst:
ved Indgaaende . . . 1 Rbd. 64 Sk. r. S.
ved Udgaaende . . . 1 Rbd. 64 Sk. r. S.

Med Baade under 1 Læst forholdes fremdeles efter den 374. § i Forordningen af 1. Februar 1797. — — — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 10. August 1821.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Bestemmelse af Straf for Hor-böder.** Khavn den 18. August 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 3631. 18. August.

Andres Gudmundsen af Strande Syssel har i en hertil indgiven, med Hr. Amtmands Erklæring af 2. Marts d. A. forsynet Ansögning, anholdt om Eftergivelse af de Böder, han for begaaet Hoer skal erlægge til Sagefalds- og Justits-Kassen.

1821. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning tjenstl. melde, at Straffen ikke kan eftergives, hvorimod det tillades, at en passende corporlig Straf substitueres for Böderne, efter Hr. Amtmands nærmere Bestemmelse. — Det kongel. Danske Cancellie den 18. August 1821.

18. August.

29. August. **Kongelig Resolution** ang. **Toldafgifter af indförte islandske Varer.** Frederiksberg den 29 August 1821. — I General-Toldk. og Commerce-Collegii Forestilling 21. August bemærkes, i Anledning af de islandske Kjöbmænds fra Rentekammeret oversendte Andragende, om Forhöielse af Tolden paa fremmed Fisk (Resol. 2. Juni 1821), at den tarifmæssige Indförselstold paa fremmed Fisk og Tran udgjorde, Sportlerne iberegnede: paa Klipfisk pr. Skpd. 2 Rd. 62 1/5 Sk., paa Törfisk eller Rodskjær 2 Rd. 41 4/5 Sk., og paa Tran pr. Td. 2 Rd. 35 2/5 Sk. r. S., hvilket efter Tariffen af 1797 var beregnet at skulle udgjöre respective 16 %, 17 % og 14 % af Værdien. Toldens Forhold til Varernes Værdie udgjorde for Klipfisk 18 %, for Törfisk 15 % og for Tran 10 % af Værdien, hvortil kommer endnu Forhöielse i Tolden 50 %, naar disse Varer hidföres i uprivilegerede Skibe, til hvilke de norske höre, og med hvem Supplikanterne frygte Concurrencen. Collegiet fandt saaledes, at Tolden paa disse Artikler ikke kunde taale nogen Forhöielse. Indförselen til Kjöbenhavn havde iövrigt efter Middeltal for 1818, 1819 og 1820 belöbet c. 562 Skpd. Törfisk, 257 Skpd. Klipfisk og c. 51 Tdr. Tran, hvorfor Collegiet indstiller, at denne Art Told ikke bliver forandret. — General-Toldk. Danske Forestillinger og Resolutioner for 1821, Nr. 223.

Vi bifalde allern., at det med Indförselstolden for fremmede Fiskevarer og Tran maa have sit Forblivende ved de nu gjeldende Anordninger. Derhos ville Vi have Collegiet allern. paalagt, igjennem Vort Rentekammer at meddele Commissionen til at undersöge Islands Handels-Forfatning Oplysning om Grundene, hvorfor Vi ikke have fundet Os foranlediget til at forhöie de her omhandlede Toldafgifter.. Frederiksberg den 29. August 1821.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Heydala Kirkes Inventariipenge.** Khavn den 11. September 1821. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 2239. 1821. 11. Septbr.

Sognepræsten til Eydale Præstegjeld inden Söndre-Mule Syssel, Hr. Snorre Brynjulvsen, har i en med D. Höiærv.* Erklæring af 25. Mai sidstl. forsynet Ansögning anholdt om, at 30 Specier, samt 8 Croner, der ere beroende ved Præstekaldet for bortsolgt Inventarium [1], maatte overlades ham som Hjælp til at opföre et Gjærde om Præstegaardens Hjemmemark.

Efter desangaaende at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, saa skulde man tjenstl. tilmelde D. Höiærv. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Supplikanten, at det Ansögte ikke kan bevilges, hvorimod Summen maa udsættes til Fordeel for Kirken, som Erstatning for den hidtil hafte Leie og Indtægt af de bortsolgte Qvilder. — Det kongel Danske Cancellie den 11. Septembr. 1821.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Septbr. 1821. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 26. Novembr. 1821, og skulde gjelde for Island fra 1. Januar til 30. Juni 1822 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Departem. Registr. XXII, 271 (1821, Nr. 1497). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 97—98; Schou 20. Septbr.

---

[1]) ifölge Reskr. 3. Juli 1807 vare 5 Qvilder solgte for 30 Specier, og 5 Hdr. i golde Faar (geldfjárhundruð) for 49 Rd. 48 Sk. D. Cour., der efter Pengeforandringen betaltes med 8 Kroner. — Ifölge Præstens Underretning havde 13 Köer fulgt med Hjemmegaarden Heydalir indtil 1706, men kort efter den Tid bleve 5, deraf fraskrevne Inventariet, og den sidste Præst havde kun kunnet holde 3 à 4 Köer paa Gaarden.

1821. XVIII, 575—576. Coll. Tid. for 1821, S. 632. — Islandsk: Klausturpóst. 1821, S. 175.

20. Septbr.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1821.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1821 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 mod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20. Septembr. 1821.

21. Septbr. **Kongelig Resolution ang. Ophævelse af den islandske Handelscommission.** Frederiksberg den 21. September 1821. — I Rentekammerets Forestilling 18. Septbr. bemærkes, at den under 5. Marts 1816 anordnede Commission angaaende Islands Handel m. v. nu havde afgivet sine Betænkninger. Den havde tillige afgivet Betænkninger om forskjellige Gjenstande angaaende saavel Island som Færöerne, og fandt nu ikke flere Sager uexpederede, der vare overgivne til dens Betænkning. Fra det Danske Cancellie havde Commissionen modtaget endeel Akter angaaende Fattigvæsenet og Politievæsenet paa Island, men den fandt snart, at de Materialier, som disse Akter indeholdt, ikke vare af den Beskaffenhed, at den turde lægge dem til Grund for Forslag til Forandring i den offentlige Administration i Island. Den havde derfor tilbageleveret disse Akter, saa at det nu vilde beroe paa en med Overövrighederne i Island indledende Correspondence hvad derved var at gjöre. — Rentek. Relat. og Resol Prot. 1821 B, Nr. 310. — **Uddrag.**

Indbemeldte af den af Os anordnede Commission

til at undersöge Islands Handels-Forfatning m. m. afgivne allerund. Forestilling om den færöeske Handels bedre Indretning m. m. have Vi ladet Os af Vort Rentekammer allerund. foredrage, og efter de derved oplyste Omstændigheder bifalde Vi allern.: 1821. 21. Septbr.

1) at den færöeske Handel endnu paa nogen Tid og indtil videre fortsættes for Vor Regning, og at som en Fölge heraf de indgivne Ansögninger ..... [a, fra Walker & Co., b, fra Mesurier &c. i London] ... og c, fra de islandske Kjöbmænd Örum & Wulff, om fortrinlig Adgang til Deeltagelse i meerbemeldte Handel, hvis den skulde blive frigiven, bortfalde[1] ....

Forbemeldte til at undersöge Islands Handels-Forfatning m. m. anordnede Commission, hvis Forhandlinger nu ere tilendebragte, ville Vi herved allern. have ophævet. — Frederiksberg den 21. Septembr. 1821.

Plakat ang. **Auctioner over faste Eiendomme i visse Tilfælde.** Frederiksberg den 28. Septbr. 1821. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat, angaaende Forholdsregler ved Auctioner over faste Eiendomme, der afholdes udenfor den Jurisdiction, hvorunder samme ere beliggende", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 20. Mai 1822, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1822, men ikke udvidet til Island (see Canc. Skriv. 4. Oktbr. 1823). — Canc. 2. Dep. Reg. XXII, 277b-278 (1821, Nr. 1522a. Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 99-100; Schou XVIII, 576—577. Colleg. Tid. for 1821, S. 641—649 (med Motiver). — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 85—87 (med Anmærkning). 28. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fordelingen af den til de Fattige** 29. Septbr.

[1]) det Övrige af Resolutionen angaaer Færöerne.

1821. 29. Septbr. **bestemte Medicin.** Khavn den 29. September 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 4264.

Hr. Stiftamtm. har under 27. Februar sidstl. hertil indsendt en Skrivelse fra Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, Cfraad Thorarensen, hvori han, i Anledning af det i Öefjords Kjöbstad nu oprettede Apothek, yttrer den Formening, at den Andeel af de ved allerh. Reskr. af 18. Marts 1760 til Medikamenter for Fattige i Island skjænkede 400 Rd., som tilkommer Nord- og Öster-Amtet, nemlig 90 Rd., nu bör udbetales Apothekeren i Öefjord, imod at han overtager Leverancen af de bemeldte Amters Fattige derfor tilkommende frie Medikamenter, hvilke hidtil ere blevne uddelte fra det i Næs værende Apothek, og Hr. Stiftamtm. har i denne Anledning bemærket, at det vel kunde synes rimeligere, at denne Fordeling, forsaavidt ovennævnte Amter angaaer, for Fremtiden blev overladt Apothekeren paa Öefjord, men at den omhandlede Rettighed dog ikke vel kan betages Apothekeren i Næs for sin Levetid, da han ikke er villig til at afstaae samme.

Efter om denne Sag at have brevvexlet med det kongelige Sundheds-Collegium, skulde man, ved at remittere Cfraad Thorarensens ovennævnte Skrivelse, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. melde, at da Apotheker Vigfussen i Næs ved den ham forundte allern. Bevilling udtrykkeligen er overladt Administrationen af de ved allerh. Reskr. af 18. Marts 1760 til Medicamenter for Fattige i Island skjænkede 400 Rd., og han ikke er villig til at afstaae nogen Deel af denne Rettighed, som han anseer ikke alene med Hensyn til de 50 Rdlr., han nyder som Lön, men tillige i andre Henseender, fordeelagtig for sig, saa maa Cancelliet med Hr. Stiftamtm. være enig i, at ingen Deel af fornævnte Rettighed bör betages Apotheker Vigfussen, saalænge han benytter det ham meddelte

Privilegium som Apotheker paa Næs. — Det kgl. Danske Cancellie den 29. Septembr. 1821. 1821. 29. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Ægteskab mellem Personer efter begaaet Horbröde.** Khavn den 13. Oktober 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 4451. 13. Oktbr.

Ved i Skrivelse af 24. Mai sidstl. at meddele Cancelliet Underretning om Sognepræsten til Mælifell og Provst i Skagefjord Syssel Hr. Jon Konradsens Forhold, ved i Oktober Maaned 1819 i Ægteskab at sammenvie Bonden Thomas Thomasson af Nautabu med Fruentimmeret Gudrun Jonsdatter, med hvem han under sit foregaaende Ægteskab havde avlet et Barn, har Deres Höiærv. blandt Andet bemærket, at De paa en fra bemeldte Hr. Konradsen til Dem indkommen Forespörgsel: om han paa Grund af den allerh. Ordre, hvorved Horstraffen blev eftergivet fornævnte Thomasen, kunde ægtevie denne til Gudrun Jonsdatter, har svaret, at De Intet fandt at erindre imod at han indgik Ægteskab med bemeldte Gudrun Jonsdatter.

Foranlediget heraf skulde man, ved at remittere samtlige Bilage, tjenstl. tilkjendegive D. Höiærv., at da Ordren om Horstraffens Eftergivelse ikkun angik den i Loven dicterede Bod, men ikke berettigede Thomas Thomasen til at indlade sig i Ægteskab med det Fruentimmer, med hvem han havde forseet sig, saa burde Vielsen i det her omhandlede Tilfælde ikke have været tilstedt forinden den senere meddelte Bevilling til Ægteskabets Indgaaelse var erhvervet. — Det kgl. Danske Cancellie den 13. Oktober 1821.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Amtmændenes Myndighed** 27. Oktbr.

1821. **til at afskedige Repstyrere.** Khavn den 27. Oktbr.
27. Oktbr. 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 4628.

Forpagter og Forligelses-Commissair Jon Sivertsen af Böggverstödum inden Öefjords Syssel har, i en hertil indgiven med Hr. Cfraads Erklæring af 15. August sidstl. forsynet Ansögning, anholdt om, at den af Dem afgivne Amts-Resolution, hvorved han er afsat fra sin Bestilling som Repstyrer i Wallne Rep, maa ophæves, og at det maa tillades ham ved Lov og Ret at forsvare sig i Anledning af de mod ham gjorte Beskyldninger.

Foranlediget heraf skulde man, ved at remittere indlagte Bilage, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. melde, at det, med Hensyn til den Amtmændene i Island ved allerh. Resol. af 14. April 1819 meddelte Bemyndigelse til at afskedige Repstyrere for begaaede Forseelser [1], uden at disse söges ved ordentlig Rettergang, vil have sit Forblivende ved den af Hr. Cfraad afgivne Resolution, hvorved fornævnte Jon Sivertsen er afsat fra sin Bestilling som Repstyrer i Wallne Rep. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. Oktobr. 1821.

2. Novbr. **Reskript** til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, ang. **Formildelse af Horstraf.** Khavn den 2. November 1821. — Canc. 3. Departem. Registr. 1820—1822, 412 (1821, Nr. 2653). — Islandsk: Klausturp. 1823, S. 73.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. Vi give Dig herved tilkjende, at Vi, efter Sigfus Gudmundsen af

[1]) I Andragende 23. Januar 1821 havde Andrageren, Jón Sigurðsson af Böggvistöðum, paaberaabt Instrux for Repstyrere 24. Novbr. 1809 § 57, samt yttret, at Resol. 14. April 1819 formentlig ikke var anvendelig paa ham, som den der havde været Repstyrer i 35 Aar, og saaledes i lang Tid havde fungeret i Henhold til den nævnte Instrux.

Borg inden Söndermule Syssel, under det dig anbetroede Amt, hans herom allerund. gjorte Ansögning, samt din derover afgivne Erklæring, allern. ville have ham eftergivet den Straf af 40 Slag Riis, han for tredie Gang begaaet Hoer ved Hjemthingsdom af 22. Septbr. 1820 er tilfunden at lide, imod at han erlægger 30 Rbd. Sölv til Söndermule Syssels Sagefaldskasse. — Derefter du dig allerund. haver at rette og Vedkommende Sligt til Efterretning at tilkjendegive. Befalende dig Gud. Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 2. November 1821. [ad mandatum]. 1821. 2. Novbr.

Stiftamts-Circulaire til Sysselmændene i Sönder-Amtet, ang. **Strandsiddere og Tomthusmænd.** Reykjavík den 19. November 1821. — Gjenpart af dette Circulaire, der er udstedt i Henhold til kgl. Resol. 21. Juli 1808, er sendt til Biskoppen, for at meddeles Geistligheden. Ligeledes ere de deri indeholdte Punkter af Stiftamtmanden indstillede til Rentekammeret i Skriv. 4. Febr. 1822, med Andragende om derpaa at erholde kongelig Stadfæstelse, hvilken dog ikke er paafulgt. Punkterne ere her optagne efter den af Stiftamtmanden til Cancelliet indsendte Gjenpart af hans straxnævnte Skrivelse til Rentekammeret (Canc. 3. Departem. Journ. Y, Nr. 925). 19. Novbr.

. . . 1)[1] Ingen tillades at nedsætte sig som Strandsidder eller Tomthusmand, med mindre han til det

---

[1]) Circulairet er fuldstændig meddeelt paa Islandsk i Klausturpóst. 1821, S. 196—198 (med Anmærkning S. 198—200), saaledes lydende:

„Reynslan hefir kennt, að tala svonefndra þurrabúðaeður tómthúsmanna hefir á seinni tímum og í vissum plázum stórum aukizt, þrátt fyrir ákvarðanir konúngsins allramildasta úrskurðar þann 21. Julii 1808 í þeirra tilliti, án þess að þær persónur, er taka sèr bólfestu sem þvílíkir, annaðhvort hafi þá grasnyt fyrir 1 kú eða 6 ær, með kálgarði, sem liggi undir húsið, sem allrahæstnefndur úrskurður krefur, — hvað efalaust má vera meiníng nefnds lagaboðs —

1821. Huus, han leier eller tilkjöber sig, har saa megen samme
19. Novbr. Huus tilliggende og virkeligen tilhörende Jord, at han

ellegar vegna annara meðmæltra ástæðna hafi þartil öðlazt Ýfir-yfirvaldsins leyfi. — Þareð samt þvílíkt ekki fær staðizt með því velgjöranda takmarki, til hvers allrahæstnefndur úrskurður miðar, og eg enn framar hefi orðið áskynja um, að nokkrir haldi sèr leyft, í stað grasnytjar þeirrar, sem lög áskilja við þvílík tómhús, hver þó skortir við flest þeirra, að bæta úr þeim skorti með skýrteini og heiti einhvers um, að hann vili leggja af við þann, sem í þurt hús vill setjast, þá tilteknu grasnyt fyrir kú, ellegar öðruvísi, en þetta þó varla má virðast samkvæmt lögmálinu, finn eg mig orsakaðan til hèrmeð, uppá væntanlegt allranáðugast samþykki, að fastsetja nokkrar frekari ákvarðanir, sem sjálfar álítast mega innifaldar og í öllu samkvæmar úrskurðarins boðorðum. — Undireins og eg hèrmeð áminni um hlýðni við optgreindan úrskurð frá 21. Julii 1808, er nú, vegna áðurtaldra orsaka, til eptirbreytni framvegis enn framar boðið: 1) að engum leyfist að taka sèr bólfestu sem þurrabúða- eður tómthússmaður, nema hann með því húsi, sem hann leigir eða kaupir sèr, hafi svo mikla jarðarlóð, sem fortakslaust liggi undir það sama hús, að hann á henni forsorgað fái eina kú, ellegar sex ær, og hafi þarhjá kálgarðs-reit. — 2) að ekki skuli nóg virðast til að leyfa þvílíkum þurrabúða- eða tómthússmanni bólfestu, þó hann í stað nefndrar grasnytjar og kálgarðs-reits bjóðist til að útvega vitnisburð frá einhverjum um, að hann fengið geti fóður fyrir 1 kú eða 6 ær frá annars jörðu; enn síður álízt það ánægjanlegt ígyldi þessa, þó þvílíkur tómthússmaður segist eiga heilan eða hálfan bát (skip). Ef í einstöku tilfelli eitthvað sèrlegt mæla kynni fram með undantekningu frá þessari reglu, ber viðkomanda undiryfirvaldi að skjóta því málefni til amtsins aðgjörða. — 3) Eins og amts-úrskurður ráða skal fyrir seinast nefnds tilfellis afdrifum, svo ber líka því samkvæmt að skilja úrskurðarins — (frá 1808) — orðatiltæki „yfirvald", hvar hann gjörir ráð fyrir undantekníngu, sem það í einstöku tilfelli veita megi, þannig: að einúngis amtinu beri að ákvarða þvílíkar undantekníngar. — Loksins ber mèr ekki að undanfella þá athugasemd, að með því tilskipan um hjónabandsmál m. fl. frá 3. Junii 1746, í § 2, fyrirbýður

derpaa kan fodre een Ko eller 6 Faar, samt et Stykke Haugejord. — 2) Det bör ikke ansees tilstrækkeligt til at tilstede en saadan Strandsidder eller Tomthusmand at nedsætte sig, om han, istedetfor bemeldte Jord og Hauge, tilbyder sig at frembringe en Attest fra En eller Anden, om, at han kan erholde Fodret til en Ko eller 6 Faar fra den Andens Jord. Meget mindre kan det, at en slig Person angiver sig som Eier af en Baad, enten heel eller halv, ansees for fyldestgjörende Æqvivalent. Skulde i enkelte Tilfælde noget Særdeles tale til Fordeel for en Undtagelse i denne Regel, bör vedkommende Underövrighed indstille Sagen til Amtets Afgjörelse. — 3) Ligesom det i sidstmeldte Tilfælde vil komme an paa Amtets Decision, saaledes bör ogsaa det Udtryk „Övrigheden" i Resolutionen, hvor den omtaler de Undtagelser, som samme i enkelte Tilfælde kan bevilge, at forstaaes saaledes, at det ene og alene tilkommer Amtet at bestemme disse Undtagelser. . . . . Islands Stifts og Sönder-Amts Comptoir den 19. Novbr. 1821.

1821. 19. Novbr.

Cancellie-Skrivelse til Collegiets Casserer, ang. **den Erichsenske Collect for Geistligheden i Holum Stift.** Khavn den 20. November 1821. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1821, Nr. 2851.

20. Novbr.

Hr. Justitsraad har i Skrivelse af 13. f. M. hertil

þeim persónum giptíngar, sem ekki sèu færar um að ala upp, hvar til heyrir að forsorga, sín börn, og enn fleiri lagasetníngar lýsa sama anda, en almenníngi má áríðandi vera, að tálman gjörist þeim hjónaböndum, sem á seinni tímum, sumstaðar óðum, bundin eru af fólki, sem til lítilla líkinda horfir um, að það fái sig og hyski sitt forsorgað, er nú nauðsyn á, að hlutaðeigandi undiryfirvöld, sem álítast mega fullfróð um viðkomenda ástæður, seti þau takmörk, sem ber, fyrir þesshàttar hjónabanda leyfi. — Íslands stipts og suðuramts contoiri þann 19. Novbr. 1821.
[undertegn.] Moltke."

1821. indberettet, at De har hævet Renten for sidste Halvaar
20. Novbr. af den Obligation, der tilhörer det ved afg. Cfraad Erichsen til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift i Island indsamlede Legat, stor 1951 Rbd. 4 Sk. Sölv, hvilken Rente, 48 Rbd. 75 Sk., tilligemed den i Hr. Justitsraads Skrivelse af 19. Januar d. A. anförte Beholdning 207 Rbd. 80 Sk., udgjör det totale Belöb af de i Behold havende Renter, nemlig 256 Rbd. 59 Sk. Sedler og Tegn.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. anmode Hr. Justitsr. om, at ville af de i Behold havende Renter kjöbe en kgl. Obligation paa 100 Rbd. Sölv, og derefter indsende samme til dette Collegium, med Beretning om hvad den har kostet. — Det kgl. Danske Cancellie den 20. Novembr. 1821.

24. Novbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udarbeidelse af en Instruction for Landphysikus og Distriktslægerne** i Island. Khavn den 24. November 1821[1]. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 5037.

Ved at tilstille Herr Stiftamtmand hosfölgende 5 Exemplarer af allern. approberede og udgivne Instructioner for Physici og Chirurger i Danmark af 4. Marts 1818, skulde man tjenstl. anmode Dem om, i Forening med de övrige Amtmænd i Island, samt Landphysikus sammesteds, at gjennemgaae bemeldte Instructioner, og derefter med Anmærkninger paa vedkommende Steder om de Tilsætninger eller Forandringer, som maatte ansees fornödne, naar de for Island skulde være passende, igjen at nedsende samme hertil til nærmere Prövelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 24. Novbr. 1821.

[1]) Canc. Skriv. 10. Mai 1823.

Bestemmelser i Henseende til **Fattiges Forsörgelse** i Sönder-Amtet. Reykjavík den 26. Novbr. 1821[1]. — Udgivne af Stiftamtmand v. Moltke paa forventende kongelig Approbation, der imidlertid ikke er paafulgt. Dansk: Original-Aftryk efter Stiftamtets Befaling, Vidöe Kloster 1821, 2 Blade. 4to. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 21—26, med Indledning og Anmærkninger af Magnus Stephensen. 1821. 26. Novbr.

Bestemmelser i Henseende til Fattiges Forsörgelse, som paa forventende allern. Approbation blive paabudne, som gjeldende inden Sönder-Amtet. fra 1. Januar 1822.

I. *Angaaende Forsörgelses-Pligten i Henseende til Slægt og Forvandtskab:* a) Alle Forældre, uden Hensyn til Formue, skulle være pligtige til at opdrage deres Börn, indtil det 16. Aar, saavidt muligt. Dette gjelder ogsaa om Fædre til uægte Börn. — b) Alle Börn, hvilke ere lovligen og forsvarligen opdragne af Forældrene, eller hvor disse ved Andre selv have forskaffet dem en saadan Opdragelse, bör forsörge deres Forældre, saavidt de have Formue dertil, samt saavidt og saafremt de, efter Lovgivningen eller Legitimation, ere berettigede til Arv efter een eller begge Forældrene. — c) Saalænge Ægtefæller ikke ere lovligen adskilte ved Dom, eller ved kongelig Bevilling til Ægteskabets aldeles Ophævelse, bör de forsörge hinanden ved Arbeide, endog naar Formue savnes, saalænge muligt, og Manden, som kun er skilt fra sin Kone i Henseende til Bord og Seng, men endnu forvalter fælles Bo, at forsörge denne og fælles Börn. — d) I Henseende til Underholdnings-Pligten af andre Nærpaarörende eller Slægtninge, bör först den nærmeste rette Arving, og dernæst de andre Frænder indtil 4. Led i Sidelinien, anmodes om at underholde deres trængende Slægtning, naar de besidde saa stor og tillige frugtbringende Formue, at de,

[1] Reglement 8. Januar 1834.

1821. 26. Novbr. uden at forarmes, kunne paatage sig hans Underholdning.

II. *I Henseende til de övrige Fattiges Forsörgelsessted antages:* a) At enhver Fattig bör forsörges i den Rep, hvor hans Moder havde Hjem og fast lovligt Tilholdsted paa den Tid, han blev födt til Verden, hvoraf flyder, at et Barn ikke bör underholdes hvor det paa Moderens Reise eller i Besög födes, men kun hvor Moderens rette Hjem paa samme Tid er; ligeledes bör et Barn, som födes af en Qvinde, der kommer betlende ind i en Rep uden Pas, og intet Hjem eier, underholdes hvor hun föder. Men medbringer hun Pas, da underholdes Barnet paa den Rep, fra hvilken hun med Pas drog paa Betlerie, hvortil ikkun i största Hungersnöd maa af Sysselmanden bevilges Pas inden hans eget Syssel. — b) Naar Nogen, enten som Bonde eller Huusmand i et Huus med lovbefalet Græsning, eller som tjenstdygtigt Tyende, har været bosat eller tjenende i en Rep, tilsammen i 20 Aar eller længere fra hans 20 Aars Alder, og derved tilhævdet sig samme Reps Beboeres fuldstændige Rettigheder, bör han der nyde Underholdning; er dette skeet i tvende Repper, da af dem begge, men Underholdningsstedet dog for Enhver at blive hvor han efter 20 Aars Alder var, som retmæssigt Böigdelem i lovlig Næringsvei de sidste 5 Aar, uden at falde Reppen til Byrde, men at de Repper, som ellers bör forsörge ham, didhen yde det pligtige Underholdnings-Bidrag. — c) Inderster og Strandsiddere i tomme Huse forsörges af Moder-Hjemstavns-Reppen, efter Regelen Litr. a, dog at hvor En efter 20 Aars Alder har upaaanket, og uden at vorde Reppen til Byrde, opholdt sig sidst i 5 Aar, inden han blev trængende, maa hans Tilholdsted være fremdeles der, imod Underholdnings-Bidrag til samme Rep af de Repper, som efter Litr. a og b bör forsörge ham. — d) I Tilfælde af, at syge eller svagelige Aldrende, som ikke lettelig kunne föres til deres rette Forsörgelses-Rep i et andet Amt, uden Fare for deres Helbred, dog

ikke have paa den sidste Tid vundet Ret til videre Tilholdsted, efter Litr. b og c paa samme Sted, fastsætter Amtet Underholdningsstedet inden samme, imod fuldt Vederlag af den Fattiges til Forsörgelse pligtige Rep, samt at Fattige til deres respective Repper i Almindelighed ikke behöve at transporteres udover Amts-Grændserne eller Sysselernes, Amterne imellem, fra andre Sysseler end imellem Borgerfjords, Myre og Hunevands, Öster-Skaptefells og Sönder-Mule, Rangaavalle og Vestmannöe Sysseler. Saadanne Fattiges Bidrag tilveiebringes ved Amternes indbyrdes Foranstaltning, og derpaa refunderes vedkommende Repper. — e) Til Oplysning om det Enhver tilkommende Forsörgelsessted paalægges det Underövrigheden at foranstalte, at Enhver i Amtet, saavidt muligt og saasnart skee kan, forskaffer sig en Döbeseddel, indeholdende Moderens Hjem og lovlige Tilholdsted, den Tid han blev födt, hvilke Sedler, hvergang Pas og Skudsmaal udstedes, bör at forevises Underövrigheden, samt Præst og Husbond ved Bopæls- og Tjeneste-Skifte. — Islands Stifts og Sönder-Amts Contoir den 26. Novembr. 1821. 1821. 26. Novbr.

[undert.] Moltke.

Cancellie-Plakat ang. **Arrest paa en Udlændings Person eller Gods.** Khavn den 30. Novbr. 1821. — Ved Canc. Skriv. 20. April 1822 befalet at bekjendtgjöres som gjeldende i Island, og saaledes publiceret ved Landsoverretten den 20. Mai 1822 samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1822. — Canc. 2. Depart. Registr. XXII, 331b—332 (1821, Nr. 1845a). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 116—117; Schou XVIII, 581—582. Coll. Tid. for 1821, S. 775—790 (med Motiver). — Islandsk: „Cancelli-Plakat, um réttan skilníng á D. L. 1—21—20 (N. L. 1—19—20)" i den af Landsoverretten i Island iflölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. S. 158; Klausturpóst. 1822, S. 87—88, 103 Anm. b. 30. Novbr.

Cancellie-Plakat angaaende Forstaaelsen af Lovens 1. Bogs 21. Cap. 20. Art. [= N. L. 1—19—20] med

1821. Hensyn til den Arrest, som her i Riget effectueres paa
30. Novbr. en Udlændings Person eller Gods.

Paa Cancelliets derom allerund. gjorte Forestilling har det under 21. d. M. allern. behaget Hans Majestæt Kongen at resolvere:

Da det har været ulige Meninger underkastet, hvor den, som i Medhold af Landets Love har erhvervet Arrest paa en Udlændings Person eller Gods, har at anlægge den Sag til Arrestens Forfölgning, som Lovens 1. Bogs 21. Cap. 20. Art. foreskriver, saa bliver det, i Overeensstemmelse med Sagens Natur, Danske Lovs Aand og de i fremmede Love for lige Tilfælde gjeldende Regler, herved fastsat som authentisk Fortolkning over Loven: „at Sagen i fornævnte Tilfælde skal i Eet og Alt forfölges ved det ordinaire Værnething paa det Sted, hvor Arresten er gjort; og, forsaavidt denne maatte være iværksat i Effecter, som en Udlænding maatte besidde under forskjellige Jurisdictioner her i Riget, da ved den, hvor Arresten först er foretaget, med mindre Sagen, efter sin særdeles Beskaffenhed, maatte henhöre under nogen anden Ret her i Riget. Dersom den Paagjeldende ikke personlig opholder sig her i Riget, eller har nogen anden Mandatarius, end Godsets Ihændehaver, vil Arrestens Forfölgning kunne skee efter Stævning til denne. Iövrigt skal Arrestimpetranten ikke ved Debitors Fallissement i Udlandet, om samme endog maatte være erklæret inden Arresten blev iværksat, hindres i at forfölge Arresten paa foranförte Maade, og i sin Tid gjöre Execution i det arresterede Gods." — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 30. November 1821.

1. Decbr. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Garnsætningen i Guldbringe Syssel.** Khavn den

1. December 1821. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1821, Nr. 5060. 1821. 1. Decbr.

Det kongelige Rentekammer har i ærede Skrivelse af 5. Mai sidstl. forlangt Cancelliets Betænkning over en af Stiftamtmanden over Island forfattet Plakat, angaaende Garnsætningen i Kjeblevig og Njardvig, med flere Steder i Guldbringe Syssel under Sydamtet, hvilken Plakat han anholder om at maatte indstilles til allerh. Approbation.

Ved at remittere samtlige med bemeldte Skrivelse hertil indkomne Bilage, og ved tillige, for at dertil efter Omstændighederne kan tages Hensyn, hoslagt at lade fölge en fra Justitiarius i den kgl. Landsoverret i Island, Cfraad Dr. Juris Stephensen, hertil indsendt Forestilling, denne Sag betræffende, skulde man i tjenstl. Gjensvar melde, at ihvorvel det i Almindelighed hverken har Hjemmel i Lovgivningen, eller i sig selv synes tilraadeligt, at Stiftamtmanden eller Amtmændene i Island udstede Plakater, og deri bestemme Confiscationer, Böder, m. v., saa finder man dog i nærværende Tilfælde, at Stiftamtmandens Forhold kan forsvares, da Plakaten forkynder sig som en Indskjærpelse af og Supplement til Politieforanstaltninger, der vedkomme Fiskeriet. — Lövrigt finder Cancelliet det tilraadeligt, at den nedsendte Plakat for det förste ikkun approberes som gjeldende i nogle Aar, da det dog med Hensyn til det af Cfraad Stephensen Anförte er tvivlsomt, hvorvidt Plakatens Bestemmelser og Indskrænkninger i det Hele ere gavnlige, og vedkommende Overövrighed derfor i dette Tidsrum kunde have Leilighed til at samle Erfaring herom, og nærmere at overveie de Klager, som i denne Anledning kunde indkomme, samt derefter muligen selv finde Anledning til i al Fald at bringe Modificationer i Forslag. — Med Hensyn til Plakatens enkelte Bestemmelser maa Cancelliet bemærke fölgende: 1) at Con-

1821. fiscation af Fiskeredskaberne formentlig bör bortfalde,
1. Decbr. som altfor trykkende for Almuen, der söger Næring af Havet, og kunde Böder passende træde i sammes Sted. — 2) at Böderne i de enkelte Tilfælde bör have et Maximum og et Minimum, hvorved Dommeren sættes i Stand til at lempe Straffen efter enhver Sags særegne Omstændigheder. — 3) at Politieretsdommene, naar de iövrigt efter Forordn. af 11. Julii 1800 ere af den Vigtighed, at de til Overretten kunne appelleres; bör af de Vedkommende, som ved samme finde sig fornærmede, dertil kunne indankes, istedetfor efter den 10. § at exequeres uden Appel; — og 4) at den i Slutningen af § 9 fastsatte corporlige Straf, som for Hærværk eller Tyverie, formentlig bör forandres til en nærmere bestemmende Mulkt, eller Straf paa Legemet efter Sagens Beskaffenhed. — Det kongelige Danske Cancellie den 1. Decembr. 1821.

5. Decbr. **Kongelig Resolution ang. Indretning af Locale for Landsoverretten og Bythinget i Reykjavik.** Khavn den 5. December 1821. — I Rentekammerets Forestilling 27. Novbr. bemærkes, at til den islandske Landsoverret er i 1808 ved Auction kjöbt et Huus i Reikevig for 1006 Rd. D. Cour. — Da dette Huus siden fandtes for indskrænket og desuden forfaldet, blev det ved kgl. Resol. 28 April 1819 befalet, at Locale for Landsoverretten skulde indrettes i Tugthusbygningen, tillige med Stiftamtmandsboligen. Men dette fandtes ikke gjörligt, da Stiftamtmanden Intet kunde undvære af Bygningen, hvorfor Landsoverretten fik Locale i en Deel af den forrige Stiftamtmandsbolig, i det Huus, som ifölge kgl. Resol. 7. Januar 1811 blev for kongelig Regning afkjöbt Greve Trampe, og hvori man nu tænkte at indrette Bythingsstue og Bolig for en Politiebetjent. Det forommeldte i 1808 kjöbte gamle Huus var saaledes overflödigt, og var ved Auction 15. Januar 1821 derpaa budt 402 Rbd. r. S., hvilket Stiftamtmanden indstillede til Approbation, og Kammeret var deri enigt, da den forrige Byfoged-Bolig, eller det saa-

kaldte Svenske Huus, var ifölge kgl. Resol. 11. Mai d. A. solgt for 600 Rbd. r. S. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1821 B, Nr. 378. 1821. 5. Decbr.

Vi bifalde allern., at det saakaldte Landsoverrets-Huus i Reikevig i Island afhændes til Handelsbetjent Gudmund Sveinbjörnsen for de budne 402 Rbd. r. S., og under de ved Auction den 15. Januarii d. A. bekjendtgjorte Vilkaar, samt at derimod den Deel af den forrige Stiftamtmandsbolig i Reikevig, der udgjör det forrige Stiftamtmand Grev Trampe efter Vor Resolution af 7. Januarii 1811 afkjöbte Huus, anvendes til Locale for Landsoverretten i Island og Bythinget i Reikevig, m. v., efter Vort Danske Cancellies nærmere Bestemmelse. — Kjöbenhavn den 5. Decembr. 1821 [1].

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. Bekjendtgjörelse af Vrag. Khavn den 8. December 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 633. 8. Decbr.

Hr. Stiftamtm. har i behagelig Skrivelse af 28. Julii d. A. forespurgt, om det, med Hensyn til at et Skibsvrag, der er fundet i Söen og indbragt til Vestmannö, vel er ved Auction udbragt til 181 Rbd. r. S., men at det beholdne Belöb, efter alle Omkostningernes Fradrag, næppe vil udgjöre 40 Rbd. r. S., er tilstrækkeligt, at denne Stranding bekjendtgjöres i den danske Statstidende, eller om Bekjendtgjörelsen ogsaa bör skee i de altonaiske og hamborgske Tidender.

Foranlediget heraf skulde man, efter desangaaende at have correspondere med det kgl. Danske Cancellie,

[1]) Resolutionen er communiceret Stiftamtmand Moltke og Cancelliet ved Rentek. Skrivelser 29. Decbr. 1821 (Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 666—667); ligeledes er den communiceret Stiftamtmanden ved Canc. Skriv. 19. Januar 1822 (Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 300).

1821. 8. Decbr. tjenstligst melde til Underretning: at Bekjendtgjörelse i den hamborgske Tidende om indstrandet Gods bortfalder i ethvert Tilfælde ifölge den ved Cancelliets Plakat af 4. Maji 1814 kundgjorte allerh. Resolution af 13. April næst forhen, og at Bekjendtgjörelse i den altonaiske Tidende ogsaa i det her omspurgte Tilfælde maa ansees unödvendig, da det beholdne Belöb ei udgjör 100 Rbd. Sölv. — Rentekammeret den 8. Decembr. 1821.

8. Decbr. **Cancellie - Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bevilling til uægte Börns Legitimation.** Khavn den 8. December 1821. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1821, Nr. 5210.

Administrator for Kirkebai Klostergods B. Haldorsen har i en med Hr. Stiftamtmands Skrivelse af 26. Septbr. sidstl. hertil indsendt Ansögning anholdt om kongelig Confirmation paa en af hans afdöde Sön, Handelsfaktor Helge Bjarnesen, mundtlig tilkjendegiven sidste Villie, ifölge hvilken dennes tvende udenfor Ægteskab avlede Döttre skulde tage Arv efter ham.

Ved hoslagt at remittere det indsendte Thingsvidne, der indeholder fornævnte H. Bjarnesens sidste Villie, skulde man tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville tilkjendegive Supplikanten, at den ansögte Confirmation ikke kan meddeles, hvorimod man indlagt lader fölge, for behagelig at tilstilles Vedkommende, en under Gaars Dato herigjennem udfærdiget Bevilling, hvorefter den Afdödes tvende uægte Döttre maae ansees og holdes for at være af Faderen lovligen lyste i Kuld og Kjön, samt derefter tillægges Arv i Overeensstemmelse med N. L. 5—2—71, og maa man derhos anmode Hr. Stiftamtmand om, lige behagelig at ville foranstalte, at det derfor anordnede Gebyr 15 Rbd. 1 Mk. r. S. paa sædvanlig Maade bliver dette Collegium tilstillet — Det kgl. Danske Cancellie den 8. Decembr. 1821.

Rentekammer-Skrivelse til Handelshuset Prætorius & Sönner, ang. **Betingelser ved Fremmedes Handel paa Island.** Khavn den 15. December 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 643. 1821. 15. Decbr.

Under 3. f. M. er fra Handelshuset paa en norsk Kjöbmands Vegne indkommet en Forespörgsel om, hvorvidt det er tilladt de norske Skibe, som overeensstemmende med Plakaten af 1. Junii d. A. have erhvervet sig Tilladelse til at indföre Trælast til Island, foruden denne Last at tage Salt i Ballast, for at kunne drive Fiskeriet, samt i Island at virke Fisken, og for Belöbet af Trælasten at indkjöbe islandske Produkter.

I Anledning heraf meldes til Efterretning, at fremmede Staters Undersaatter ikkuns kunne vente Tilladelse til at handle paa Island, altsaa ei til at drive Fiskeriet der, eller sammesteds at virke Fisken, og den Fritagelse, som ifölge Plakaten af 1. Junii d A. meddeles for den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 § 3 paabudne Afgift, finder ikkun Sted forsaavidt Ladningen bestaaer af Trælast. — Forövrigt kan Intet haves imod, at de lade sig Trælasten betale med Natural-Produkter. — Rentekammeret den 15. Decembr. 1821.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, angaaende **Mensaljord til Præstekaldet Solheimar** i Skaptafells Syssel. Khavn den 15. December 1821. — Rentek. Isl. Copieb. 3, Nr. 636. 15. Decbr.

Ved under 18. Septbr. sidstl. hertil at indsende en allerund. Ansögning af 18. Januar 1813, hvori den nu afdöde Sognepræst til Dyrhole og Solheime Præstegjeld har anholdt om, at en Thykkebay Kloster tilhörende Jord Fell maatte mageskiftes med Præstekaldets Mensaljord Götur, har Hr. Stiftamtm., med Hensyn til, at

1821. Jorden Fell ligger særdeles bekvemt til Bopæl for Sogne-
15. Decbr. præsten til ovennævnte Præstegjeld, samt af nærværende Sognepræst nu beboes, behaget at indstille, at Jorden Fell altid maatte tilbygsles Sognepræsten, men at den forövrigt maatte vedblive at være Hans Majestæts Eiendom, da Jorden Götur, omendskjöndt den har samme Dyrhed og omtrent svarer lige Landskyld som Fell, dog langtfra ikke kan ansees saa god som denne.

I Anledning heraf skulde vi ikke undlade at melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at efter de oplyste Omstændigheder kan det ansögte Mageskifte ikke bevilges, hvorimod Kammeret Intet har imod, at Jorden Fell tilbygsles nærværende Sognepræst til Solheime og Dyrhole Præstegjeld, imod at han deraf svarer de sædvanlige Afgifter, samt opfylder de övrige Forpligtelser, der paaligger en Leilænding. — Rentekammeret den 15. Decembr. 1821.

19. Decbr. **Forordning** ang. de **kongelige Kassers Fortrinsret** m. v. Khavn den 19. Decbr. 1821. — Denne Forordning er befalet bekjendtgjort som gjeldende i Island ved Canc. Skriv. 20. April 1822, og er som Fölge deraf publiceret ved Landsoverretten i Island den 20. Mai 1822, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — Canc. 2. Depart. Registr. XXII, 351—352 (1821, Nr. 1946). Original-Aftryk hos Schultz. Qvart-Forr. for 1821, S. 118—120; Schou XVIII, 582—584. Colleg. Tid. for 1821, S. 841—850 (med Motiver). — Islandsk: „Konúngleg tilskipan, inniheldur ákvarðanir um þann forgaungurètt, sem bæði póstkassanum og öllum öðrum fjársjóðum konúngs, og eins ómyndugum og öðrum, hverra eigur eru undir stjórn embættismanna, ber í þessara búum", i den af Landsoverretten i Island i Henhold til Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling, S. 159—161; Klausturpóst. 1822, S. 101—104.

Forordning, indeholdende Bestemmelser om den Fortrinsret, som saavel Postkassen og alle andre konge-

lige Kasser, som Umyndige og Andre, hvis Formue er under Embedsmænds Bestyrelse, have i disse Boer. 1821. 19. Decbr.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi efter Omstændighederne have fundet Os foranledigede allern. at anordne og fastsætte som fölger:

1) At saavel Postkassen, som alle andre kongelige Kasser, endog de, der i Kammerrets-Ordningen af 18. Martii 1720 ikke udtrykkeligen ere nævnte, skulle for deres Fordringer hos dem, hvis Pligt det er at oppebære de kongelige Intrader, hvad enten de ere de egentlige saakaldte Regnskabsbetjente, eller Oppebörselen alene er betroet dem som en med et andet Embede forenet Forretning, nyde samme Fortrinsret og Sikkerhed, som bemeldte Anordning, i Forbindelse med Forordn. af 30. Januarii 1793 § 40, tillægger Vor Kasse hos de sammesteds omtalte Betjente. — 2) At den Postkassen tilkommende Fortrinsret i Oppebörselsbetjentenes Eiendele ogsaa skal være gjeldende med Hensyn til de Pengebreve og Sager af Værdie, som leveres Postmesterne, for at afsendes med Pakkeposterne, og for hvilke Postkassen skal staae til Ansvar i Tilfælde af Postbetjentenes Utroskab eller Skjödeslöshed. — 3) At Umyndige og Andre, hvis Gods eller Kapitaler, paa Grund af Loven og Anordningerne, sættes under de af Os allern. beskikkede Övrighedspersoners eller Retsbetjentes Bestyrelse og Varetægt, ogsaa skulle nyde den i § 1 omtalte Fortrins- og Panterettighed hos disse. Hvad de Overformyndere angaaer, der ikke dertil af Os ere allern. beskikkede, da maa det, med Hensyn til de under deres Bestyrelse hörende Midler, have sit Forblivende ved hvad forhen. er anordnet; hvorhos det dog, for at forebygge Menings-Ulighed, desangaaende bestemmes, at den Fortrinsret, som Lovens 5. B. 14. Cap. 37. Art. (= N. L. 5—13—35), i Forbindelse med den ved Canc. Plak. af 23. Julii 1819 bekjendtgjorte allerh. Resol. af 7de næstforhen, tillægger de Umyndige i Værgens Bo,

1821. ligeledes tilkommer dem hos Overformynderne i de
19. Decbr. Tilfælde, hvor de ikke have Panteret. — 4) At Vort Danske Cancellie bliver det Collegium, hvor, i Analogie med Forordn. 30. Januarii 1793 § 40, Tilladelse til Afhændelse eller Pantsætning bliver at söge af de under Nr. 3 nævnte Embedsmænd, og hvortil Anmeldelse bör gjöres, naar nogen af deslige Embedsmænd söges for Gjeld; ligesom og samme Collegii Samtykke bliver at indhente, inden der hos en saadan Embedsmand kan gjöres Execution efter et Forlig. Dog vil det, forsaavidt samme Embedsmænd tillige oppebære Vores Indtægter, ogsaa være fornödent at henvende sig til det Collegium, hvorunder saadan Oppebörsel sorterer. — 5) Dog fölger det af sig selv, at den Eiendoms- eller Panterettighed, som Nogen inden denne Vor Forordnings Kundgjörelse maatte have erhvervet, ikke skal lide under foranförte Bestemmelser, forsaavidt disse udvide de hidtil gjeldende Loves Bud. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 19. Decembr. 1821.

21. Decbr. **Kongelig Resolution** ang. **Udbetaling af Laan i Anledning af Guilpins Rov i Island.** Khavn den 21. December 1821. — I Rentekammerets Forestilling 18. Decbr. bemærkes, at da den britiske Caper Guilpin i Aaret 1808 havde borttaget hele Beholdningen af den islandske Jordebogskasse, hvoraf den störste Deel dog siden af den engelske Regjering blev tilbagegiven, saae Stiftamtmanden sig nödt til at optage Laan hos forskjellige af Landets Indvaanere, og meddelte Udlaanerne for disse Laan, tilsammen 3,800 Rd. D. Cour., 4 % rentebærende Obligationer, med Pant i det kongelige Jordegods. Senere blev Jordebogskassen ved Remisser sat istand til at tilbagebetale bemeldte Laan, og Stiftsbestyrelses-Commissionen opsagde derfor Pante-Obligationerne til Udbetaling den 11. Novbr. 1811. De fleste bleve derefter indlöste, men nu havde Stiftamtm. Moltke indberettet, at 3 af Obligationerne, tilsammen 525 Rd. D. Cour., befandtes at staae tilbage med flere Aars Renter. Een af Eierne, Bjarni

Steindorsson af Þorormstunga i Hunavatns Syssel, havde nu anholdt om Udbetaling af Capital og Renter af 100 Rd. fra Obligationens Udstedelses-Datum 11. Novbr. 1808. Stiftamtmanden mente vel, at Capitalen fra Opsigelsesdatum egentlig er at betragte som et Depositum i Kongens Kasse, og at Vedkommende derfor efter stræng Ret nu ikke kunne gjöre Fordring paa at nyde Godt af Omskrivning efter Gjeldens Ælde (For. 20. Marts 1815 § 8), men foreslog dog, paa Grund af Gjeldens Oprindelse, at Udbetaling maatte skee enten i de samme Myntsorter, hvori Pengene vare indbetalte (40 Rd. i grov Courant og Skillemynt og 60 Rd. i Sölv istedenfor Sedler) eller og med 100 Rbd. r. S. Kammeret var ogsaa heri enigt, og foreslaaer derfor at udbetale Belöbet, men dog med en vis bestemt Tidsfrist. — Rentek. Relat. og Resol. Protok. 1821 B, Nr. 394.

1821. 21. Decbr.

Vi tillade allern., at de endnu uindfriede Obligationer for de Laan, som Jordebogskassen i Island i Aaret 1808 optog hos forskjellige derværende Indvaanere, maae, tillige med de af Obligationerne resterende Renter, indfries af bemeldte Kasse med Rigsbankpenge Sölv, Daler for Daler, dog at Stiftamtmanden for Island drager Omsorg for, at Obligationerne saaledes strax indlöses, og at det udtrykkeligen tilkjendegives Eierne af samme, at, dersom de ikke inden den Tid, han nærmere forelægger dem, modtage Laanene tilbage, ville fra samme Tid ingen videre Renter blive dem godtgjorte. — Kjöbenhavn den 21. December 1821[1].

Cancellie-Circulaire til samtlige Overövrigheder, ang. **Betaling til Incassatorer ved Auctioner.** Khavn den 12. Januar 1822. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1822, Nr. 154; 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 135. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to.

1822. 12. Januar.

[1]) communiceret Stiftamtmanden over Island ved Rentek. Skriv. 19. Januar 1822 (Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 8).

1822. 12. Januar. Coll. Tid. for 1822, S. 67—68. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 7. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 70.

Cancelliet har bragt i Erfaring, at det ved Auctioner, endog dem der afholdes i Sterv- eller Concurs-Boer, jevnligen gjöres til Vilkaar, at Kjöberne, foruden den egentlige Auctionssum, skulle betale 10 à 12 Sk. af Daleren i Auctions- og Incassationssalarium, og at denne Tillægssum overlades Incassator, imod at denne afholder Auctionsudgifterne. Da dette Vilkaar er stridende imod Plakaten af 3. Junii 1818, §§ 4 og 5, hvorefter Incassationssalarium ikke maa overstige 4 pCt., og, naar contant Betaling finder Sted, ikkun maa være det halve deraf, saa maa Cancelliet tjenstl. have (Tit.) anmodet om, at tilholde samtlige Embedsmænd i Deres Embedskreds, hvem det tilkommer at afholde Auctioner eller forfatte Auctions-Conditioner, at de holde dem Bestemmelserne i forbemeldte Plakat af 3. Junii 1818, §§ 4 og 5, efterrettelig. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Januarii 1822.

15. Januar. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Stadastad Præstekalds Inventarii-Penge.** Khavn den 15. Januar 1822. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 106.

Provsten i Sneefjeldsnæs Syssel og Sognepræst til Stadestad Menighed, Hr. Gudmund Johnsen, har i en med D. Höiærv.' Erklæring af 15. Septbr. f. A. hertil indkommen Ansögning anholdt om, at endeel unödvendigt Inventarium[1], som fölger Stadestads Præstekald, og hvoraf Værdien skal være ham betalt af Formandens Stervbo med 95 Rbd. 60 Sk., maatte anvendes til Stadestad Kirkes Istandsættelse, da samme er meget bröst-

[1] Efter Sognepræstens Angivelse i Ansögning 30. Juli 1821 bestod dette Inventarium i „Hopper, Jerngryder, Sengeklæder og adskilligt Boskab".

fældig og trænger til en Hovedreparation, men mangler Penge til de dertil udfordrende Capitaler. 1822. 15. Januar.

I Anledning heraf skulde Cancelliet, efter desangaaende at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, tjenstl. anmode D. Höiærv. om, behageligen at ville tilkjendegive Supplikanten, at da denne Capital ikke er ubetydelig, og den ved at gjöres frugtbringende vil give en aarlig Indtægt for Præstekaldet, som ved den ansögte Anvendelse bortfalder, saa kan det Ansögte ikke bevilges. — Det kgl. Danske Cancellie den 15. Januar 1822.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Godtgjörelse for Bard Kirkes Gjeld.** Khavn den 15. Januar 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 105. 15. Januar.

Deres Höiærv. har til Cancelliet indsendt en med Deres Erklæring af 28. Julii f. A. forsynet Ansögning, hvori den entledigede Sognepræst Hr. John Johnsen paa Efra-Hagenæs anholder om Godtgjörelse for 50 Rbd. Sölv, han ved sin Fratrædelse havde tilgode hos Kirken paa Bard.

Foranlediget heraf skulde Cancelliet, efter desangaaende at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, tjenstl. tilmelde Deres Höiærv. til behagelig Bekjendtgjörelse for Supplikanten, at dette Collegium bifalder, at ovenmeldte 50 Rbd. Sölv godtgjöres ham successive efter Herredsprovstens Bestemmelse af bemeldte Kirkes Portions-Overskud. — Det kgl. Danske Cancellie den 15. Januarii 1822.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Skattens Erlæggelse m. v.** Khavn den 19. Januar 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 6. 19. Januar.

Foranlediget af, at nogle Bönder i Sneefjeldsnæs

1822. Syssel have nægtet at betale den saakaldte Skat, 20
19. Januar. Alen paa Landsviis, med mere end 1 Species, har Sysselmanden sammesteds, Krigscancelliesekretair Bonnesen, forespurgt Hr. Amtm., om denne Skat ikke bör betales efter Capitulstaxten, og om det ikke maa være ham tilladt at inddrive Skatten, beregnet efter Capitulstaxten, hos de Modtvillige ved Udpantning, eller om en Sag betræffende Skattens Betaling skal anhængiggjöres ved Domstolene. Herpaa har Hr. Amtm. svaret, at da Skatten oprindeligen er fastsat i Naturalier, og det ved Forordningen om Capitulstaxterne i Island af 16. Julii 1817 er udtrykkeligen fastsat, at saavel Skatten som alle Afgifter, der ere bestemte i Naturalprodukter, skulle, naar de Paagjældende ei kunne udrede dem i det fastsatte Naturale, erlægges med Penge efter de aarlige Capitulstaxter, er det en Selvfölge, at denne Forordnings Forskrift betræffende Skattens Ydelse bör fölges. Men om Skatten, beregnet til Penge, bliver mere eller mindre end 1 Species, vil lettelig udfindes, ved at omsætte dens Belöb fra Repræsentativer til Sölv, efter den ved Skattens Forfaldstid gjeldende Cours, hvilket Belöb i Sölv det staaer Yderne frit for at betale med rede Sölv eller med Navneværdie. Tillige har De underrettet Sysselmanden om, at Skattens Beregning og Opkrævning, i Modsigelses-Tilfælde af Yderne, ei uden Collegiets Befaling bör gjöres til Gjenstand for Paatale ved Domstolene, men at Afgiften, naar og forsaavidt den ikke godvilligen erlægges, bör i lovlig Tid inddrives ved Udpantning, dog med behörig Reservation af Vedkommendes Ret til Klage, hvis de formene sig at være forurettede. — Denne Hr. Amtmandens Resolution bifaldes aldeles, som grundet paa Sagens Natur, og da De tillige i behagelig Skrivelse af 1. Septbr. sidstl. har henstillet, om, saafremt at samme Slags Forespörgsler skulde indkomme fra de övrige Sysselmænd i Amtet, disse da kunne svares paa lige Maade, undlade vi ikke herved at melde Hr. Amtm., til behagelig Efterretning, at

derved ei kan være Noget at erindre. — Rentekammeret den 19. Januarii 1822. 1822. 19. Januar.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Betalingsmaaden af Præsternes Mensale af Klostrene i Island.** Khavn den 22. Januar 1822[1]. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 173. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 70—71. 22. Januar.

Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. have med Erklæring af 22. Septbr. f. A. hértil indsendt en Ansögning, hvori Sognepræsten paa Grimsö inden Öefjords Provstie, Hr. Erik Thorlevsen, besværer sig over det Tab, han lider ved at 2 Hdr. Landsviis, som ere ham allern. tillagte, det ene Hundrede fra Munkethveraa og det andet fra Mödruvalle Kloster, ikke blive ham betalte efter Capitelstaxten, men blot efter den gamle Beregningsmaade.

Foranlediget heraf skulde Cancelliet, efter desangaaende at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. om, behageligen at ville tilkjendegive Hr. Thorlevsen, at ifölge Forordn. af 16. Julii 1817, hvorefter Capitelstaxter indföres i Island, maa dette Collegium saavel ansee ham, som de Flere, der ere i lige Tilfælde, fuldkommen berettigede til at oppebære disse Salaria, enten som forhen i Smör, eller andre antagelige Naturalier, eller, i Mangel af Natural-Præstation, med Penge efter Capitels-Taxten. Og ligesom derfor Præsten for Fremtiden tilkommer ovennævnte Mensale saaledes udbetalt, maa han ogsaa være berettiget til Godtgjörelse for hvad han siden Capitelstaxtens Indförelse beviisligen har tabt ved en anden Udbetalingsmaade. — Det kgl. Danske Cancellie den 22. Januarii 1822[2].

---

[1] jevnf. Rentek. Skriv. 2. August 1823.

[2] s. D. Communication herom til Rentekammeret. Brevb. sst.

1822. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island,
26. Januar. ang. **Hals Præstekalds Indtægt af Qvilder paa Illugastaðir.** Khavn den 26. Januar 1822. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 215.

Deres Höiærv. har med Erklæring af 2. August f. A. hertil indsendt en Ansögning, hvori Sognepræsten til Hals og annecterede Menigheder, Hr. Arnesen, og Proprietair Christian Johnsen til Gaarden Illugestade, under Nord- og Öster-Amtet, anholde om Confirmation paa en imellem dem oprettet Contract, hvorved Præsten forbinder sig til for en bestemt Priis at overdrage til Kirken paa Illugestad en ham tilhörende Jord, Ljotstade, af hvis aarlige Afgift Præsten kunde trække sit Salarium, og hvilken Jord Proprietair Johnsen indgaaer at kjöbe, Kirken til Eiendom, paa Vilkaar, at Kjöbesummen successive maa erstattes ham af Kirkens Portionsbeholdning.

I Anledning heraf skulde Cancelliet, efter desangaaende at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer, tjenstl. anmode D. Höiærv. om, behageligen at ville tilkjendegive de Vedkommende, at det Ansögte ikke kan bevilges, da Proprietair Johnsen ei selv vil afholde Kjöbesummen for Jorden Ljotstade; hvorimod Præstekaldet forbeholdes ved Domstolene at indtale sin formentlige Ret til de 3 Qvildeleier af Gaarden Illugestade, som i Aaret 1779 af sammes daværende Eier skulle være indsatte, saafremt nuværende Eier ei godvilligen vil afholde samme. — Det kgl. Danske Cancellie den 26. Januarii 1822.

30. Januar. **Capitelstaxt** for **Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.** Möðruvöllum 30. Januar 1822. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður-Múla og Suður-Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1822 til sömu tíðar 1823. 1822. 30. Januar.

	Nafnverð. Rbd.	Nafnverð. Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	á landsvísu hdr. Rbsk.	er því I al. Rbsk.
A. Nr. 1[1]	27	$75\frac{3}{4}$	27	$75\frac{3}{4}$	$22\frac{37}{160}$
— 2	3	$74\frac{1}{3}$	22	62	$18\frac{7}{60}$
— 3	4	$19\frac{3}{8}$	25	$20\frac{1}{4}$	$20\frac{27}{160}$
— 4	3	$36\frac{1}{10}$	27	$\frac{4}{5}$	$21\frac{91}{150}$
— 5	2	$22\frac{8}{9}$	26	$82\frac{2}{3}$	$21\frac{22}{45}$
— 6	3	$16\frac{3}{20}$	25	$33\frac{1}{5}$	$20\frac{83}{300}$
— 7	2	$1\frac{3}{9}$	20	$13\frac{1}{3}$	$16\frac{1}{9}$
— 8	21	$5\frac{3}{4}$	21	$5\frac{3}{4}$	$16\frac{101}{120}$
— 9	16	$95\frac{1}{4}$	22	63	$18\frac{1}{8}$
B. Nr. 10	»	$13\frac{1}{24}$	16	29	$13\frac{1}{24}$
— 11	»	$10\frac{19}{20}$	13	66	$10\frac{19}{20}$
— 12	»	$17\frac{2}{5}$	21	72	$17\frac{2}{5}$
— 13	»	$17\frac{3}{4}$	22	18	$17\frac{3}{4}$
C. Nr. 14	»	$19\frac{1}{2}$	6	9	$4\frac{7}{8}$
— 15	»	$17\frac{1}{5}$	10	72	$8\frac{3}{5}$
— 16	»	$27\frac{2}{3}$	8	62	$6\frac{11}{12}$
— 17	»	$6\frac{7}{15}$	8	8	$6\frac{7}{15}$
— 18	»	$52\frac{1}{6}$	10	$83\frac{1}{3}$	$8\frac{25}{36}$
— 19	»	$86\frac{4}{5}$	13	54	$10\frac{17}{20}$
— 20	»	$38\frac{2}{3}$	48	32	$38\frac{2}{3}$
— 21	»	$20\frac{1}{5}$	25	24	$20\frac{1}{5}$
D. Nr. 22	4	27	25	66	$20\frac{11}{20}$
— 23	4	$20\frac{4}{9}$	25	$26\frac{2}{3}$	$20\frac{2}{9}$
— 24	4	$19\frac{2}{3}$	25	22	$20\frac{11}{60}$
— 25	3	$57\frac{11}{12}$	21	$59\frac{1}{2}$	$17\frac{71}{240}$
— 26	3	$92\frac{1}{6}$	23	73	$19\frac{1}{120}$
E. Nr. 27[2]	1	$30\frac{1}{3}$	19	71	$15\frac{19}{24}$
— 28	1	$29\frac{3}{5}$	19	60	$15\frac{7}{16}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig udförte i Taxten for Norder-Amtets 2 Sysseler 5. Februar 1819 (ovenfor S. 3—5). Coursen uangivet.

[2]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28—43 her komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Febr. 1819.

1822.

30. Januar.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
E. Nr. 29	1	22 4/7	18	50 4/7	14 23/28
— 30	1	18 1/24	17	78 5/8	14 49/192
F. Nr. 31	5	42 7/10	21	74 4/5	17 127/300
— 32	4	73 1/4	28	55 1/2	22 69/80
— 33	3	43 4/5	20	70 4/5	16 59/100
— 34	2	28 1/10	18	32 4/5	14 101/150
— 35	1	73 3/5	21	19 1/5	16 24/25
— 36	3	31 1/2	19	93	15 39/40
— 37	»	6 1/5	15	48	12 2/5
G. Nr. 38	3	1 2/3	18	10	14 29/60
— 39	»	64	26	64	21 1/3
— 40	2	85 19/36	34	66 1/3	27 271/360
— 41	1	4 2/3	50	32	40 4/15
— 42	»	85 1/7	»	»	17 1/35
— 43	»	91 19/20	»	»	18 39/100
			897	40 3/280	753 827/2352

Þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða . . . [hdr.] 24 Rbd. 85 sk.; [og alin] 17½ sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 30. Januar 1822.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir fullmakt,
M. Erlendsson.

2. Febr. **Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.** Möðruvöllum 2. Februar 1822. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1822 til sömu tíðar 1823.

1822. 2. Febr.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	1 [1]	24	$19\frac{19}{130}$	24	$19\frac{19}{130}$	$19\frac{13}{36}$
—	2	2	$79\frac{93}{286}$	16	$91\frac{136}{143}$	$13\frac{9}{16}$
—	3	4	$6\frac{13}{21}$	24	$39\frac{5}{7}$	$19\frac{8}{13}$
—	4	2	$78\frac{323}{770}$	22	$51\frac{137}{385}$	$15\frac{1}{31}$
—	5	2	$\frac{25}{528}$	24	$\frac{25}{44}$	$19\frac{9}{44}$
—	6	2	$58\frac{3}{77}$	20	$80\frac{72}{221}$	$16\frac{29}{43}$
—	7	1	$75\frac{11}{80}$	17	$79\frac{3}{8}$	$14\frac{19}{72}$
—	8	17	$15\frac{8}{17}$	17	$15\frac{8}{17}$	$13\frac{18}{19}$
—	9	13	$52\frac{49}{72}$	18	$5\frac{1}{3}$	$14\frac{5}{14}$
B. Nr.	10	»	$14\frac{35}{96}$	17	$91\frac{3}{4}$	$14\frac{35}{96}$
—	11	»	$11\frac{11}{80}$	13	$88\frac{1}{2}$	$11\frac{11}{80}$
—	12	»	$14\frac{119}{440}$	17	$80\frac{5}{11}$	$14\frac{119}{440}$
—	13	»	$16\frac{205}{448}$	20	$54\frac{51}{56}$	$16\frac{205}{448}$
C. Nr.	14	»	$18\frac{7}{144}$	5	$61\frac{11}{24}$	$4\frac{14}{27}$
—	15	»	$15\frac{3}{310}$	9	$36\frac{9}{17}$	$7\frac{24}{47}$
—	16	»	$21\frac{337}{993}$	6	$64\frac{60}{331}$	$5\frac{31}{92}$
—	17	»	$6\frac{1}{16}$	7	$55\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{16}$
—	18	»	$53\frac{15}{112}$	11	$6\frac{19}{28}$	$8\frac{6}{7}$
—	19	»	$69\frac{35}{84}$	10	$81\frac{1}{4}$	$8\frac{2}{3}$
—	20	»	$25\frac{29}{42}$	32	$10\frac{6}{7}$	$25\frac{29}{112}$
—	21	»	$15\frac{13}{168}$	18	$81\frac{2}{7}$	$15\frac{13}{186}$
D. Nr.	22	4	$70\frac{1}{2}$	28	39	$22\frac{11}{15}$
—	23	4	$61\frac{20}{81}$	27	$79\frac{13}{27}$	$22\frac{1}{15}$
—	24	4	51	27	18	$21\frac{3}{4}$
—	25	4	$62\frac{3}{4}$	27	$88\frac{1}{2}$	$22\frac{31}{90}$
—	26	3	$58\frac{7}{10}$	21	$64\frac{1}{5}$	$17\frac{1}{3}$
E. Nr.	27 [2]	1	29	19	51	$15\frac{5}{8}$
—	28	1	$48\frac{8}{11}$	22	$58\frac{10}{11}$	$18\frac{1}{11}$
—	29	1	$49\frac{1}{4}$	22	$66\frac{3}{4}$	$18\frac{5}{32}$
—	30	1	48	22	48	18
F. Nr.	31	5	$31\frac{2}{5}$	21	$29\frac{3}{5}$	$17\frac{7}{130}$
—	32	3	$69\frac{5}{18}$	22	$31\frac{2}{3}$	$17\frac{29}{33}$
—	33	3	$29\frac{38}{105}$	19	$80\frac{6}{35}$	$15\frac{43}{49}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten 5. Febr. 1819 (ovenf. S. 3—5). Coursen uangivet.

[2]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved de fölgende Nr. 28—43 komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Februar 1819.

1822.		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
2. Febr.	F. Nr. 34	2	$45\frac{29}{90}$	19	$74\frac{26}{45}$	$15\frac{52}{63}$
	— 35	1	$53\frac{79}{224}$	18	$64\frac{9}{263}$	$14\frac{59}{63}$
	— 36	3	$46\frac{37}{80}$	20	$86\frac{31}{40}$	$16\frac{41}{57}$
	— 37	»	$5\frac{92}{159}$	13	$90\frac{46}{53}$	$11\frac{78}{477}$
	G. Nr. 38	3	$22\frac{1}{2}$	19	39	$15\frac{21}{40}$
	— 39	3	$3\frac{1}{3}$	12	$13\frac{1}{8}$	$9\frac{3}{5}$
	— 40	1	$67\frac{115}{288}$	20	$40\frac{19}{24}$	$16\frac{23}{67}$
	— 41	»	$47\frac{1}{7}$	23	$54\frac{6}{7}$	$18\frac{6}{7}$
	— 42	»	$74\frac{121}{192}$	»	»	$14\frac{69}{95}$
	— 43	»	$86\frac{37}{56}$	»	»	$17\frac{29}{87}$
				791	$7\frac{13}{17}$	$633\frac{7}{60}$

þegar verð allra ofanskrifaðra vörutegunda er lagt saman, og þeirri summu aptur skipt með vörutegundanna fjölda, finnst verð meðalhundraðs og meðalálnar að verða [hdr.] 19 Rbd. $28\frac{1}{4}$ Sk. [og alin] $15\frac{1}{2}$ Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 2. Februar 1822.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir fullmakt, M. Erlendsson.

13. Febr. **Plakat** ang. **Execution efter Domme i mindre Penge-Sager.** Khavn den 13. Februar 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 20. Mai 1822, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1822, og anført som ligefrem anvendeligt i Canc. Skriv. 9. Septbr. 1823. — Canc. 2. Departem. Registrant XXIII, 36 (1822, Nr. 190). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S.121—125 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 6—7; Schou XVIII, 610—611. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret iſölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 162; Klausturpóst. 1822, S. 117.

PLAKAT, om at der maa gjöres Execution efter Udskrifter af Domme, hvor den Domhaveren tilkjendte Sum udgjör mindre end 100 Rbd. Sölv.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: at Vi allern. ville

have anordnet og fastsat: „at den Forpligtelse, som i 1822.
Almindelighed paaligger den, der æsker en Dom fuld- 13. Febr.
byrdet, at fremlægge en fuldstændig Doms-Akt under Executionsforretningen, samt at udlevere denne qvitteret til Domfældte, naar denne fyldestgjör Dommen, for Fremtiden skal bortfalde, hvor den Sum, der efter Dommen er at betale, er mindre end 100 Rbd. Sölv, saa at der i alle deslige Tilfælde, ligesom i dem, hvori saadant forud ved særdeles Anordning er blevet tilladt, skal kunne fordres Betaling og iværksættes Execution efter en blot Udskrift af Dommen". — Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 13. Februarii 1822.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. 16. Febr.
Udvidelse til Island af nogle Forordninger fra 1821. Khavn den 16. Februar 1822. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr 647.

Ligesom Cancelliet i Begyndelsen af forrige Aar, efter at have taget under Overveielse, hvorvidt de i Löbet af Aaret 1820 her igjennem emanerede almindelige Anordninger, enten ligefrem eller med visse Modificationer, saavel paa Island som paa Færöerne kunde gjöres gjeldende, om denne Sag har indledet en Brevvexling med det kgl. Rentekammer, hvis Betænkning herover Cancelliet derpaa under 17. April f. A. har modtaget, og hvorefter samtlige Amtmænd i Island, samt Amtmanden paa Færöerne, ere tilskrevne det Fornödne, — har Cancelliet nu ligeledes taget under Overveielse, hvorvidt de i Aaret 1821 herigjennem udkomne Anordninger sammesteds kunde ansees gyldige, og blandt disse formener man, at

Plakaten af 30. Novbr. f. A., angaaende Forstaaelsen af Lovens 1. B. 21. Cap. 20. Art., med Hensyn til den Arrest, som her i Riget effectueres paa en Udlændings Person eller Gods, ligefrem kan anvendes paa

1822. bemeldte Colonier, og uden videre sammesteds bekjendt-
16. Febr. gjöres til Efterlevelse.

Derimod anseer Cancelliet det forrigtigst at indhente nærmere Betænkning fra Overövrighederne paa fornævnte Öer om, hvorvidt fölgende Anordninger enten heelt, elller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke, sammesteds kunde anvendes, nemlig:

a) Plakaten af 12. Januar f. A., angaaende offentlige Politieforseelsers Paatale, samt Dommenes Execution i slige Sager. — b) Plak. af 26. April s. A., angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og de fyrstelige Waldeckske Lande. — c) Plak. af 25. Julii s. A., angaaende Ret til for Fremtiden at holde offentlige Forelæsninger. — d) Plak. af 1. August s. A. om, hvorledes der bör forholdes med Varer, hvormed Nogen driver uberettiget Handel. — e) Plak. af 28. Septbr. s. A., angaaende Forholdsregler ved Auctioner over faste Eiendomme, der afholdes udenfor den Jurisdiction, hvorunder samme ere beliggende. — f) For. af 19. Decbr. f. A., indeholdende Bestemmelser om den Fortrinsret, som saavel Postkassen og alle andre kongelige Kasser, som Umyndige og Andre, hvis Formue er under Embedsmænds Bestyrelse, have i disses Boer.

Ved at meddele det kongel. Rentekammer Forestaaende, skulde man over denne Sag tjenstl. udbede sig sammes Betænkning behageligst meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. Februarii 1822.

17. Febr. **Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.** Reykjavík 17. Februar 1822. — Islandsk: Original-Aftryk besörget paa Stiftamtets Bekostning, Viðeyjar kl. 1822, 2 Bl. i 4to. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1822, S. 52.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu, Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-

Skaptafells sýslur, samt Reykjavíkur kaupstað, í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1822 til sömu tíðar 1823. 1822. 17. Febr.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1 [1]	20	63	20	63	16½
— 2	3	1	18	6	14⅓
— 3	3	79	22	90	18⅓
— 4	2	67	21	56	17¼
— 5	1	81	22	12	17⅔
— 6	2	68	21	64	17⅓
— 7	1	81	»	»	»
— 8	12	66	12	66	10
— 9	9	45	12	60	10
B. Nr. 1	»	15	18	72	15
— 2	»	12	15	»	12
— 3	»	16	20	»	16
— 4	»	16	20	»	16
C. Nr. 1	»	18	»	»	»
— 2	»	16	10	»	8
— 3	»	30	»	»	»
— 4	»	6	11	24	9
— 5	»	55½	»	»	»
— 6	1	»	»	»	»
— 7	»	32	»	»	»
— 8	»	21	»	»	»
D. Nr. 1	4	35	26	18	21
— 2	4	»	24	»	19
— 3	3	18	19	12	15¼
— 4	3	2	18	12	14½
— 5	3	82	23	12	18½
E. Nr. 1	1	59	30	26	24¼
— 2	1	67	31	80	25½
— 3	1	73	33	1	26⅓
— 4	1	48	28	12	22½
F. Nr. 1	6	15	24	60	19⅔
— 2	4	88	»	»	»
— 3	3	45	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Sönder-Amtet 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Coursen uangivet.

1822.

		Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk
17. Febr.	F. Nr. 4	3	14	»	»	»
	— 5	2	34	»	»	»
	— 6	3	16	»	»	»
	— 7	»	6	»	»	»
	G. Nr. 1	3	38	»	»	»
	— 2	1	»	»	»	»
	— 3	1	82	»	»	»
	— 4	1	20	»	»	»
	— 5	»	64	»	»	»
	— 6	»	80	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	19.4	15
—	B	18.42	15
—	C	10.60	8½
—	D	22.11	18
—	E	30.78	25
—	F	24.60	19⅔

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 20 Rbd. 90½ Sk. [og alin] 17 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað . . . . [o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] . . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 17. Febr. 1821.

Moltke. Geir Vídalín.

19. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **den Erichsenske Collect til Geistligheden i Holum Stift.** Khavn den 19. Februar 1822. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 431. P. Pètursson, Hist. Eccl. Island. S. 352. —

Afgangne Conferentsraad og Deputeret i det kgl. Rentekammer Erichsen har, som D. Höiærv. formodentlig

bekjendt, i sin Tid foranstaltet en Collect i Christiansands Stift i Norge til Fordeel for Geistligheden i Holum Stift i Island. — Efterat Cfraad Erichsen, som i levende Live successive havde opsendt Summer af den indsamlede Collect til Island, var afgaaet ved Döden, indleverede hans Enke til dette Collegium tvende kgl. Obligationer, til Belöb 1350 Rbd. 28 Sk., som af Erichsen vare kjöbte for endeel af den indsamlede og ikke opsendte Capital. — Ved at afhænde bemeldte tvende Obligationer, og ved Hjælp af de oplagte Renter, er Cancelliet kommen i Besiddelse af tvende kgl. Obligationer, nemlig: 1) kgl. Obligation af 19. Junii 1821, Nr. 282, stor 1951 Rbd. 4 Sk.; — 2) en saakaldet Kaper-Obligation af 13. Febr. 1811, Nr. 1420, stor 100 Rbd., og begge disse Obligationer ere forsynede med Paategning, at de tilhöre det ved afgangne Cfraad Erichsen til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift i Island indsamlede Legat. — Hvorom Cancelliet ikke har villet undlade herved tjenstl. at meddele D. Höiærv. Underretning, med Tilföiende, at der foruden bemeldte Legat, stort 2051 Rbd. 4 Sk. Sölv, endnu haves en Rentebeholdning af 232 Rbd. 5 Mk. 6 Sk. S. og T. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Februar 1822[1]. 1822. 19. Febr.

Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823. Stapa 28. Februar 1822. — Dansk: Oversættelse af det paa offentlig Bekostning besörgede Original-Aftryk. Videyjar kl. 1822. 2 Bl. i 4to., verificeret af Amtmand Thorsteinson, i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1822, S. 83. 28. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur

[1] s. D. Canc. Skriv. af samme Indhold til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet. Canc. 1. Depart. Brevb. sst.

1822. í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar
28. Febr. 1822 til sömu tíðar 1823.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	28	12	28	12	22½
— 2	4	18	25	12	20
— 3	5	42	32	60	26
— 4	3	91	31	56	25
— 5	2	42	29	24	23
— 6	3	81	30	72	24½
— 7	2	44	»	»	»
— 8	15	68	15	68	12½
— 9	11	50	14	38	11½
B. Nr. 1	»	18	22	48	18
— 2	»	14	17	48	14
— 3	»	21	26	24	21
— 4	»	22	27	48	22
C. Nr. 1	»	»	»	»	»
— 2	»	15	9	36	7½
— 3	»	42	»	»	»
— 4	»	6	11	24	9
— 5	»	75	»	»	»
— 6	1	52	»	»	»
— 7	»	33	»	»	»
— 8	»	25	»	»	»
D. Nr. 1	5	50	33	12	26½
— 2	5	7	30	42	24
— 3	4	26	25	60	20½
— 4	3	75	22	66	18
— 5	3	92	23	72	19
E. Nr. 1	1	83	27	93	22
— 2	1	87	28	57	23
— 3	1	83	27	93	22
— 4	1	82	27	78	22
F. Nr. 1	5	42	21	72	17½
— 2	4	11	»	»	»
— 3	3	11	»	»	»
— 4	2	75½	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Vester-Amtet 24. Febr. 1819 (ovenf. S. 8—11). Coursen uangivet.

	Nafnverð.		á landsvisu hdr.		er því 1 al.	1822.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.	
F. Nr. 5	2	16½	»	»	»	28. Febr.
— 6	3	19½	»	»	»	
— 7	»	6	»	»	»	
G. Nr. 1	3	51½	»	»	»	
— 2	2	48	»	»	»	
— 3	1	87	»	»	»	
— 4	»	»	»	»	»	
— 5	»	72½	»	»	»	
— 6	1	13	»	»	»	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr. A	25.91	21
— B	23.42	19
— C	10.30	8
— D	27.12	22
— E	28.8	22½
— F	21.72	17½

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 22 Rbd. 74½ Sk. [og alin] 18 Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður. Eptir Litr. A: ..... [o. s. v. ligesom Taxt 24. Febr. 1819] ..... 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Íslands vesturamts contoiri, Stapa þann 28. Februar 1822.

Thorsteinson. Guðmundur Jónsson.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 20. Mai 1822, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík 1. Juli s. A., og gjeldende i Island fra 1. Juli til 31. Decbr. 1822 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Departem. Registrant XXIII, 70 (1822, Nr. 377). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1822, S. 181—182. Qvart-Forr. for 1822, S. 10; Schou XVIII, 612. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 117-118. 20. Marts.

1822. **Plakat**, angaaende Qvartals-Coursen for April, Maji og Junii Maaneder 1822.
20. Marts.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee, er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Maji og Junii Maaneder 1822 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 imod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv, saa at 1 Rbd. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbd. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kgl. Danske Cancellie den 20. Martii 1822.

23. Marts. **Rentekammer - Skrivelse** til Conferentsraad, Amtmand Thorarensen i Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Anlöbet af Udliggerstederne förend Kjöbstederne.** Khavn den 23. Marts 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 76.

Efter hertil indkommen Indberetning fra Sysselmanden i Norder Syssel, Cancellieraad Björnsen, har Skibet Friheden, fört af Skipper H. H. Duus, i forrige Aar anlöbet Udliggerstedet Rauderhavn uden först at have anlöbet en af Landets Kjöbstæder, og uden at Sysselmanden er bleven foreviist det islandske Beseilingspas, behörige Sundheds-Attester, samt Cargaisonlisten, tilligemed Skibets övrige Papirer, ligesom ogsaa der, uagtet Cancellieraad Björnsens skriftlige Anmodning, ikke er meddeelt ham specificeret Fortegnelse over de forhandlede Vareartikler paa Rauderhavn, eller opgivet Skibets og Ladningens Eier, Skibets Rheder, som desangaaende blev affordret hans Forklaring, har imidlertid tilmeldt Kammeret, at Skibets Bestemmelse

ingenlunde var for Rauderhavn, men at Skipperen formedelst en uoverskuelig Mængde Driviis blev nödt til at söge nævnte Havn for at bjerge Skib og Ladning, samt at Skibets Ankomst strax blev meldt for Sysselmanden, men Skibspapirerne turde han ikke sende til Foreviisning og Paategnelse, fordi Buddet skulde passere næsten ufremkommelige Veie og over tvende farlige Strömme, hvorhos Rhederne forklare, at forinden Skibets Afgang fra Rauderhavn blev meldt det omtrentlige, som dersteds var for- og indhandlet, ligesom der og senere fra Öefjord er under 7. Septbr. f. A. opgivet Fortegnelse over ind- og udhandlede Varer paa Rauderhavn. — At Kammeret, under Forudsætning, at denne Rhedernes Forklaring forholder sig rigtig, vil efter Omstændighederne for denne Gang lade det saaledes passere, det skulle vi ikke undlade herved tjenstl. at melde Hr. Cfraaden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Rentekammeret den 23. Marts 1822. 1822. 23. Marts.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Regler for Penges Deposition i Jordebogskassen.** Khavn den 30. Marts 1822[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 99. 30. Marts.

Med det hertil ankomne Postskib er indlöbet adskillige Anviisninger, hvorefter der for Penge, som ere deponerede i Jordebogskassen, önskes at erholde Udbetaling her af Zahlkassen, men da der efter flere af disse Anvisninger er i Jordebogskassen indbetalt forskjellige Summer saavel i Skillemynt, som under Benævnelse af Sölv-Værdie, maa vi herved tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om at föie den Foranstaltning, at der for Fremtiden ikke til Udbetaling af Zahlkassen modtages i Jordebogskassen andre Pengesorter, end enten Rigs-

[1]) Rentek. Skriv. 31. August 1822.

1822. 30. Marts. bankpenge rede Sölv eller Sedler, da der paa andre end disse tvende Dele ikke kan foranlediges Anviisning paa Zahlkassen. Tillige maatte Vedkommende behageligen tilkjendegives, at Landfogdens prima Qvittering maa indsendes, og ikke, som oftere er Tilfældet, Secunda-Qvitteringen, hvilken alene for Fremtiden vil blive antagen, naar Prima-Qvitteringen beviisligen maatte være forkommen. — Rentekammeret den 30. Marts 1822.

13. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fritagelse for Bevillings-Gebyr for Haandværkere i Reykjavik.** Khavn den 13. April 1822. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 1620.

Ved i Skrivelse af 9. Januar sidstl. at underrette dette Collegium om, at Astrider Zoëga, Enke efter Glarmester Zoëga af Reikevig, som under 19. Oktbr. f. A., efter hendes derom indgivne Ansögning, er meddeelt Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, paa Grund af den kgl. Resol. af 21. Julii 1808, har begjæret det derfor erlagte Gebyr tilbagebetalt med 15 Rbd. 16 Sk. r. S., har Hr. Stiftamtmand derhos indsendt en Ansögning fra bemeldte Astrider Zoëga om, at det ommeldte Gebyr maa blive hende, som en trængende Enke efter en duelig Professionist, eftergivet og tilbagebetalt.

Foranlediget heraf skulde man, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstligst melde, at Gebyret for den ovennævnte Bevilling, ifölge Bestemmelserne i den kgl. Resolution af 21. Julii 1808, kan tilbagebetales Supplikantinden. — Det kongel. Danske Cancellie den 13. April 1822.

13. April. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Hendömmelse til Rasphus- eller Fæstnings-**

arbeide. Khavn den 13. April 1822[1]. — Dette 1822.
Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene 13. April.
i Island, og af den Förstnævnte communiceret Landsoverretten ved Circulaire 26. Mai 1822, der er publiceret ved Retten den 10. Juni s. A. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1822, Nr. 1557; 2. Dep. Brevb. 1822, Nr. 1284. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll Tid. for 1822, S. 221—222 (med Datum 15. April). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 92-93. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 118 (med Anmærkning).

Ved Circulair-Skrivelse af 14. Oktobr. 1815[2] har Cancelliet tilkjendegivet (Tit.) til Bekjendtgjörelse for Underretterne i Deres Embedskreds, at det i de Tilfælde, hvor Domstolene ved at bestemme Straffen for Forbrydere havde (saaledes som i Forordn. af 20. Febr. 1789 § 2) Valget imellem Rasphus- og Fæstningsarbeide, og i hvilke Tilfælde de, efter den ved den senere Lovgivning givne Anledning, pleiede at tilfinde de Paagjeldende at arbeide i Rasphuset, vilde — paa Grund af at Rasphusfangernes Antal dengang var saa stort, at de ikke kunde rummes i det til Rasperie i Tugt-, Rasp- og Forbedringshusbygningen indrettede Locale — være rettest, at der indtil videre i slige Tilfælde bestemtes Straf af Arbeide i Fæstningen istedetfor i Rasphuset.

Da Grunden til denne Bestemmelse nu er hævet, deels ved det formindskede Antal af Rasphusfanger, og deels ved et for den forenede Tugt-, Rasp- og Forbedringshus-Stiftelse i Kjöbenhavn indrettet udvidet Lokale, hvortil kommer, at det, forsaavidt Kjöbenhavns Fæstning betræffer, af Mangel paa Plads endog er nödvendigt at Slavernes Antal ikke foröges, saa skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse for Underretterne i Deres

[1]) Plak. 9. Mai 1855.

[2]) Dette Circulaire er ikke, saavidt vides, blevet sendt til Island.

1822. Embedskreds, at der nu i de ovenanförte Tilfælde, hvor
13. April. Domstolene have Valget imellem at bestemme Straf af Rasphus- eller Fæstningsarbeide, vil kunne forholdes saaledes, som förend Cancelliets forbemeldte Circulair-Skrivelse udgik; og at det endog nu ansees rigtigst, at de Paagjeldende i oftmeldte Tilfælde, forsaavidt de Provindser angaaer, hvorfra de til Slaverie dömte Forbrydere hensættes til Kjöbenhavns Fæstning, belægges med Straf af Rasphusarbeide. — Det kgl. Danske Cancellie den 13. April 1822.

13. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Islands Stift og Amtmændene i Island, ang. **Gyldigheden af Forordning for Norge om Laugretternes Underskrifter.** Khavn den 13. April 1822. — Denne Cancellie-Skrivelse er af Stiftamtmanden communiceret Landsoverretten ved Circulaire 26. Mai, som er publiceret ved Retten den 10. Juni 1822; jevnf. Klausturp. 1822, S. 103 Anm. b, og den af Landsoverretten udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 164 Anm [1] — Canc. 3. Departem. Brevb. 1822, Nr. 1624. Colleg. Tid. for 1822, S. 237—238. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 92.

Efter at have modtaget Hr. (Tit.) Betænkning, betræffende et hertil indkommet Forslag [2] om, at Forordningen for Norge af 4. Oktbr. 1799, som ophæver den i N. L. 1—5—20 og 1—7—5 befalede Domsakters og Thingsvidners Forsegling af Laugretterne, maatte gjöres gjeldende for Island, skulde man tjenstl. tilmelde Dem, til fornöden Efterretning og Bekjendtgjörelse for Ved-

[1]) saavel i Klausturpóst. som Landsoverrettens Samling henföres denne Cancellie-Skrivelse til 26. Mai, hvilket er Datum paa det Stiftamts-Circulaire, hvormed Skrivelsen er meddeelt Landsoverretten og sandsynligviis Sysselmændene.

[2]) dette Forslag var fra Sysselmand Melsted i Norder-Mule Syssel, indsendt med Anbefaling fra Amtmanden over Norder- og Öster-Amtet.

kommende, at da de for Norge förend Aaret 1814 udkomne Love og Anordninger i Henseende til Formaliteter og Rettergangsmaaden, ifölge Reskr. af 2. Maji 1732, ogsaa maae ansees gjeldende for Island, saa vil ovennævnte Forordn. af 4. Oktbr. 1799 ligeledes sammesteds være at anvende. — Det kgl. Danske Cancellie den 13. April 1822. — 1822. 13. April.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island og Amtmændene sammesteds, samt Amtmanden over Færöerne, ang. **Udvidelse af nogle Anordninger fra 1821.** Khavn den 20. April 1822. — 20. April.

— Communiceret Landsoverretten i Island ved Stiftamts-Circulaire 24. Mai, der er publiceret ved Landsoverretten den 10. Juni s. A. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 1753. Coll. Tid. for 1822, S. 235—236. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 106—107. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 103—104 Anm.

Efter at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, angaaende hvilke af de for Danmark i Aaret 1821 gjennem Cancelliet udkomne almindelige Anordninger enten med visse Modificationer eller uden samme kunde være gjeldende paa Colonierne, er Cancelliet med velbemeldte Kammer enig i, at efterfölgende Anordninger ligefrem sammesteds maae ansees anvendelige, nemlig:

1) Plak. af 30. Novbr. f. A., angaaende Forstaaelsen af L. 1. B. 21. Cap. 20. Art. (N. L. 1—19- 20), med Hensyn til den Arrest, som her i Riget effectueres paa en Udlændings Person eller Gods. — 2) Plak af 26. April s. A., ang. Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og de fyrstelige waldeckske Lande, og — 3) Forordn. af 19. Decbr. s. A., indeholdende Bestemmelser om den Fortrinsret, som saavel Postkassen og alle andre kongelige Kasser, som Umyndige og Andre, hvis Formue er under Embedsmænds Bestyrelse, have i disses Boer, dog saaledes, at denne Forordning indskrænkes til Bestemmelserne

1822. 20. April. angaaende Umyndiges og Andres Midler, som ere satte under Embedsmænds Bestyrelse.

Ved herom at underrette (Tit.) skulde Cancelliet, i Kraft af den dette Collegium, som (Tit.) bekjendt, under 6. Junii f. A. meddelte allern. Bemyndigelse, tjenstl. anmode Dem om, at foranstalte fornævnte Anordninger kundgjorte til Efterlevelse i det Dem allern. anfortroede Amt. — Hvad derimod angaaer de övrige i forrige Aar gjennem Cancelliet emanerede almindelige Anordninger, da er man ligeledes med det kgl. Rentekammer enig i, at disse ikke kunne komme til Anvendelse paa Island; hvorhos man dog, saafremt (Tit.) skulde formene enkelte af samme anvendelige med visse Modificationer, seer Deres nærmere behagelige Betænkning derom imöde. — Det kongel. Danske Cancellie den 20. April 1822[1].

27. April. **Kongelig Resolution** ang. **Besættelsen af andet Assessorat i den islandske Landsoverret.** Khavn den 27. April 1822. — I Cancelliets Forestilling 24. April indstilles Besættelsen af andet Assessorat i den islandske Landsoverret, der var ledigt ved Bjarne Thorsteinsons Udnævnelse til Amtmand i Vester-Amtet. Embedets Lön var dengang 500 Rbd. Sölv, dog med Fradrag af $2^1/_3$ % (= 11 Rbd. 32 Sk.) Afkortning, og Rangskat 15 Rbd.; altsaa netto 473 Rbd. 64 Sk. Sölv. Dertil foreslaaer nu Cancelliet at lægge 150 Rbd. aarlig af Justitskassen, mod at paalægge denne Assessor Oversættelsen af Akter og Documenter i beneficerede Sager, som forhen var besörget af Justitssekretairen mod Betaling af Justitskassen. — Canc. 3. Depart. Forest. 1822, Nr. 61. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 114.

Vi bifalde allernaad., at det paalægges den anden Assessor i Vor Landsoverret i Island at forfatte Oversættelser af alle fornödne Akter og Documenter i de

[1] s. D. Canc. Skriv. til Rentekammeret, indeholdende Meddelelse herom. Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 1663.

befalede og beneficerede Sager, som fra bemeldte Ret til Vor Höiesteret indstævnes, imod derfor at nyde et aarligt Tillæg af 150 Rbd. Sölv af Justitskassen. — Saaledes ville Vi allernaad. have Landoverretsassessor, Sysselmand Thorarensen beskikket til anden Assessor i Landsoverretten i Island. — Kjöbenhavn den 27. April 1822[1]. 1822. 27. April.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Indberetninger fra Geistligheden.** Khavn den 27. April 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 1070. 27. April.

Amtmanden over Islands Vester-Amt har i en hertil indkommen Skrivelse blandt Andet andraget, at de befalede Anmeldelser fra Præsterne om jordede Personer for sidstafvigte Aar endnu mangle.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. anmode D. Höiærv. om, at indskjærpe de vedkommende Præster deres Forpligtelser, saavel i Henseende til de forberörte Anmeldelser om jordede Personer, som ogsaa med Hensyn til Indberetninger til den aarlige Capitelstaxt. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. April 1822[2].

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Oversendelse af de islandske Kystkort med** 1. Mai.

---

[1]) Udnævnelsen (under Datum 1. Mai — hvilken Dag Bestallingen er udfærdiget. — Canc. 3. Depart. Registr. 1822, Nr. 446) er communiceret Rentekammeret, Stiftamtmanden over Island og Landsoverretten ved Canc. Skriv. 4. Mai 1822, Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 1881.

[2]) Meddelelse herom er under s. D. gjort til Amtmanden over Islands Vester-Amt. Canc. 1. Dep. Brevb. sst.

1822. 1. Mai. **Beskrivelser.** Khavn den 1. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 191.

I vedfölgende tvende Pakker tilstilles Hr. Stiftamtm. tvende Exemplarer af de fra det kgl. Sökort-Archiv hidtil over Islands Kyster udkomne Korter med tilhörende Beskrivelser, hvilke til Afbenyttelse ved forefaldende Tilfælde bedes behageligen opbevarede i Sönder-Amtets Archiv, der ligeledes herfra vil blive forsynet med de af saadanne Kort, som herefter maatte udkomme. — Rentekammeret den 1. Maji 1822[1].

1. Mai. **Plakat** ang. **Incaminations-Gebyr ved Retterne i visse Sager,** m. v. Khavn den 1. Mai 1822. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat om Erlæggelse af Incaminations-Gebyr og Betaling for Beskrivelsen, samt Brug af stemplet Papir i Sager, der ved Retterne afgjöres ved Forlig, samt om et nyt Regulativ for Gebyrer i private Politiesager", — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 1. Juli 1822, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli 1822, men iövrigt ikke af Regjeringen erklæret for gjeldende i Island. — Canc. 2. Dep. Registr. XXIII, 100b-102 (1822, Nr. 580). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S. 259—267. Qvart-Forr. for 1822, S. 14—15; Schou XVIII, S. 613—615. — Islandsk: Klausturp. 1822, S. 119 (med Anmærkning som ugjeldende).

7. Mai. **Cancellie-Plakat** ang. **Rente af Seddelcapitaler.** Khavn den 7. Mai 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 1. Juli 1822, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík den 10. Juli s. A. — Ved Cancellie-Skrivelse 9. Septbr. 1823 er denne Plakat erklæret for ligefrem anvendelig i Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XXIII, 116 (1822, Nr. 596a). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1822, S. 275—279 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 18—19.

---

[1]) s. D. ere lignende Rentek. Skrivelser tilstillede de andre Amtmænd med samme Skrifter. Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 192—193.

Schou XVIII, 617. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret i Henhold til Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 162—163; Klausturpóst. 1822, S. 119. 1822. 7. Mai.

Cancellie-Plakat, angaaende et Tilfælde, hvori fremdeles 5 pCt. Rente maa tages af Seddelcapitaler.

Ligesom det, med Hensyn til de Capitaler, der ere under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn, allerede ved den allerh. Resolution af 11. April 1821 udtrykkelig er blevet tilladt, i Tilfælde af et Pants Afhændelse, hvori en saadan Capital indestaaer, at betinge sig 5 pCt. Rente af Eftermanden, saafremt den forrige Eiers Forskrivning lovligen löd paa saadan Rente, saaledes har det og behaget Hans Majestæt Kongen, paa Cancelliets allerund. Forestilling, under 24. f. M. allernaad. at resolvere:

„At det og skal være Private, der lovligen have betinget sig 5 pCt. i Rente af Seddelcapitaler, tilladt, naar disse Capitaler blive staaende i Pantet ved en ny Eiers Tiltrædelse, i den nye Obligation, der af denne udstædes, at betinge sig samme Rente 5 pCt."

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 7. Maji 1822.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Thorarensen, ang. **Understöttelse paa Grund af indtruffet Uaar.** Khavn den 11. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 206. 11. Mai.

Foranlediget af Hr. Cfraadens og vedkommende Sysselmænds Indberetninger om det for Nord- og Öster-Amtet indtrufne Uaar, og den deraf saa befrygtende Mangel paa Fornödenhedsvare sammesteds, har det været Kammeret særdeles magtpaaliggende at erfare, hvad Tilförsel bemeldte Amter i dette Aar kunne vente fra de Handlendes Side, for at der i modsat Fald kunde blive

1822. föiet Foranstaltning til Landets Forsyning paa anden
11. Mai. Maade. Efter de fra vedkommende Handlende i denne Anledning meddelte Oplysninger vil der imidlertid blive opsendt 8—9000 Tdr. Kornvare og c. 27000 Pd. Bröd, og da dette Qvantum endogsaa overstiger hvad der i de foregaaende Aaringer kan antages at være overfört, maa Kammeret være af den Formening, at den befrygtende Mangel herved vil være hævet. — Skulde forövrigt de Landet tilstödte Uheld imod Formodning gjöre det nödvendigt, at enkelte Familier, som ikke selv maatte være istand til ved Indkjöb eller paa anden Maade at forskaffe sig det Fornödne til Livets Ophold, erholdt nogen Understöttelse af Kornvarer, da maa vi tjenstl. have Hr. Cfraaden anmodet om, at indkjöbe samme for kongelig Regning hos de Handlende, og derefter lade udlevere den eller de enkelte af saadanne Familier, hvad der til at afhjælpe sammes nærværende Trang maatte ansees aldeles fornödent. — Og paatvivle vi ikke, at De i saa Fald behagel. ville paasee, at saadan Understöttelse ydes med största Forsigtighed, og ikkun i saadanne Tilfælde, hvor samme maatte være uomgængelig fornöden, ligesom og at Indkjöbet af de hertil nödvendige Qvantiteter skeer til saa billig Priis som muligt. — Om den i Anledning heraf mueligen föiede Foranstaltning udbeder Kammeret sig i sin Tid underrettet, og derhos tillige specificeret, for at kunne vorde forelagt Hans Majestæt til allern. Approbation, Forklaring over hvad der i saa Henseende af Kornvare maatte være udleveret, tilligemed nöie Oplysning om de Grunde, der i Særdeleshed have talt for Vedkommende, som ere tilstaaede Understöttelser. — Den Betaling, som de Handlende i saa Fald maatte tilkomme for Kornvarerne, vil enten efter nærmere Forlangende blive anviist Hr. Cfraaden paa Islands Jordebogskasse, eller ogsaa efter Deres Anviisning blive vedkommende Handlende foranledigede udbetalte her af Zahlkassen. — Rentekammeret den 11. Maji 1822.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Opsidderes Ret til at beholde deres Bygselgaarde.** Khavn den 11. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 207. 1822. 11. Mai.

Af Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse, dat. 17. Februar d. A., erfarer Kammeret, at De, da Sysselmanden for Skaptafjelds Sysselerne, Krigsassessor Ulstrup, önsker at erholde en Jord til Beboelse, og den under Thykkebay Kloster liggende Jord, Nordre Vik, dertil maa ansees mest bekvem, ligesom den og desaarsag har været beboet af Formanden i Embedet, afdöde Sysselmand J. Gudmundsen, har ved Klosterets Administrator foreslaaet Enken, som nu bruger Jorden, at fratræde den, men at hun herfor har vægret sig, og derimod anholdt om, at den maatte overdrages en af hendes Tjenestekarle til Bygsel, i hvilket Tilfælde hun alene vilde vige Jorden. I Anledning saavel heraf, som at den constituerede Sysselmand Öefjord i Rangavalle Syssel har anholdt om, at forundes den Hans Majestæt tilhörende Jord Thjodolfshage til Beboelse, hvilken Jord ikke er bygselledig, har Hr. Stiftamtm. fremsat det Spörgsmaal, om ikke den Ret, en Jorddrot har til at udsige Leilændingen, naar han selv vil boe paa Jorden, kan anvendes paa H. Maj^ts Gods, naar en kongelig Embedsmand trænger til Bolig.

I tjenstl. Gjensvar herpaa skulle vi ikke undlade at melde, at ligesom Forordn. af 22. Julii 1791 viser, at denne Ret ikkuns bör forstaaes paa en indskrænket Maade, saaledes kan Kammeret heller ikke önske, at den i det omhandlede Tilfælde gjöres anvendelig, men maa formene, at saavel Enken paa Nordre Vig, forsaavidt det ellers maatte befindes, at denne Jord i sin Tid har været overdraget hendes afdöde Mand i Fæste, som Opsidderen paa Thjodolfshage, bör forblive i Besiddelse af benævnte Jorder; omendskjöndt de ikke

1822. 11. Mai. have modtaget Bygselbreve, naar Besiddelsen forövrigt er lovlig, og de opfylde de dem som Leilændinge paaliggende Forpligtelser. — Rentekammeret den 11. Maji 1822.

15. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for en Lærling i Havedyrkning og Uldmanufaktur.** Khavn den 15. Mai 1822. — I Anledning af et Andragende fra Amtmand Thorarensen i Nord-Amtet om Understöttelse paa 3 Aar til at kunne lade sin Sön erholde i Kjöbenhavn eller i dens Omegn fornöden Underviisning i Haugedyrkningen, med Hensyn til dens Anvendelighed paa Island, og i Uldmanufakturvæsenet og det dermed forbundne mest nödvendige i Farveriet, alt med et tjenligt og passende Hensyn paa Anvendelse i Island (Forestill. 7. Mai). — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1822 A, Nr. 97.

Conferenceraad og Amtmand Thorarensens Sön, Magnus Thorarensen, bevilge Vi allern. af Vor Kasse en Understöttelse af 200 Rbd. Sedler aarligen i 2 Aar, til her i Staden eller dens Omegn at erholde Underviisning i Haugedyrkningen og Uldmanufakturvæsenet. Kjöbenhavn den 15. Mai 1822[1].

18. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Stephan Thorarensen, ang. **Foranstaltninger til Amtets Forsyning med Korn og Födevarer.** Khavn den 18. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 225. — Beretning om Tilstanden i de paagjældende Herreder i Klausturpóst. 1822, S. 81—82, 151—152.

Uagtet Kammeret, i Overeensstemmelse med hvad der er anført i vores Skrivelse af 11. d. M., hvoraf vedlagt fölger Duplicat, ikke kan andet end ansee det Qvantum af Korn og Födevarer, som de Handlende

---

[1]) Communication til Amtmand Thorarensen i Rentek. Skriv. 25. Mai (Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 260).

have opgivet i dette Aar at tilföre Nord- og Öster- 1822.
Amtet, at ville blive tilstrækkeligt til sammes Forsyning, 18. Mai.
saa formenes dog, med Hensyn til den betænkelige Skildring, de indkomne Indberetninger afgive over disse Amters nærværende Tilstand, at man tillige bör være betænkt paa Midlerne til i Tide at kunne afhjælpe de Afsavn, der muligen maatte opstaae, enten ved at en eller anden af Expeditionerne mislykkes eller ved andre Omstændigheder, som ikke her kunne forudsees. I Anledning heraf maa vi tjenstl. anmode Hr. Cfraaden om, at paalægge vedkommende Embedsmænd paa det nöieste at undersöge Distrikternes Trang, og saavel herover, som hvad der til ethvert Distrikt er ankommen, eller med Sikkerhed kan ventes at ville ankomme af Fornödenhedsvare, at afgive til Hr. Cfraaden behörige Indberetninger inden saadan af Dem fastsættende Tid, som De ifölge nedenstaaende Bestemmelser maatte ansee passende, og som formenes ei at kunne være senere end Udgangen af Juli Maaned d. A. — Befinder Hr. Cfraaden saavel derefter, som fornemmelig efter den Oversigt, De, grundet paa Deres særdeles Kundskab til Amternes Trang, er i Stand til at have, at en yderligere Tilförsel er nödvendig, saa vilde De, om muligt forinden Midten af næstkommende August Maaned, behage at tilskrive Stiftamtm. Moltke om det Qvantum af Födevare, som endnu maa ansees uomgængelig fornödent til Betryggelse for bemeldte Amters Forsyning. — Stiftamtm. Moltke vil da, efter den forhen föiede Foranstaltning, og som af indsluttede Gjenpart behageligen vil erfares, drage Omsorg for, at der i eet eller tvende smaae Fartöier afsendes fra Sönder-Amtet et passende Qvantum af Korn og Fiskevare, hvilke da, efter den ham fra Hr. Cfraaden nærmere meddelende Underretning, ville anlöbe de af Dem bestemmende Steder, som formodes, saafremt tvende Fartöier afsendes, at blive for det ene til Norder-Amtet og for det andet til Öster-Amtet. I Henseende til de omhandlede Varers Anven-

1822. delse, da er det Kammerets Önske, at denne saa lidet
18. Mai. som muligt griber ind i de Handlendes Rettigheder, og at Udsalg derfor alene skeer hvor Handelsstederne enten formedelst Mangel af Tilförsel, eller af anden Aarsag, ei maatte være i Stand til at forsyne Vedkommende med det Fornödne. Og anseer Kammeret det hensigtsmæssigt, at det for ethvert Sted især bestemte Qvantum Varer först tilbydes den der etablerede Handlende til Udsalg for egen Regning, imod en billig af Hr. Cfraaden nærmere bestemmende Avance. — De Priser, — thi betræffende Understöttelse uden Betaling maa Kammeret henholde sig til dets Skrivelse af 11. d. M., — som ved Afhændelsen blive af Hr. Cfraaden at bestemme, formenes især at maatte rette sig efter den Betaling, der bliver gængs i Löbet af indeværende Handelsaar, hvorhos dog den Bekostning, som Ladningerne have paadraget den kongelige Kasse, saavidt muligen tillige bör komme i Betragtning, og om hvilket sidste Hr. Cfraaden ligeledes af Stiftamtm. Moltke vil blive underrettet. Skulde Hr. Cfraaden i enkelte Tilfælde finde det nödvendigt, at Credit tilstaaes med Betalingen, da formenes i saa Henseende, at samme Fremgangsmaade kunde fölges, som i lige Fald har været brugt af de Handlende, eller ogsaa paa saadan Maade, og med saadanne Afbetalinger, som Hr. Cfraaden maatte finde mest passende og tillige tjenlig for Vedkommende. Forsaavidt Betalingen nödvendigen maatte antages i Natural-Produkter, forventes at Hr. Cfraaden drager Omsorg, enten for Varenes Afhændelse til paalidelige Handlende, eller ogsaa deres Nedsendelse, dog maa det förste fornemmeligen være at foretrække. Den specielle Bestyrelse af de hermed forbundne Forretninger anmodes Hr. Cfraaden om at overdrage til sikkre og ordentlige Mænd, og derhos at instruere dem behörigen, saavel i Henseende til Varenes Conservation, som hvad der forövrigt er at iagttage. — Om hvorvidt Hr. Cfraaden har gjort Anvendelse af den herved givne

Tilladelse, udbeder Kammeret sig ved förste Leilighed forelöbigen underrettet, som ogsaa, ifald den benyttes, forventes i sin Tid behörigt Regnskab over det hele hertil indsendt. — Slutteligen skulle vi ikke undlade at tilföie, at ligesom Kammeret ikke kan andet end önske, at den Trang, der ved en eller anden indtræffende Omstændighed muligen kunde opstaae, maatte paa denne Maade afhjælpes, saaledes ere vi paa den anden Side overbeviste om, at Hr. Cfraaden vil vide at træffe den rigtige Bestemmelse i Henseende til, hvorvidt det er nödvendigt eller ikke, da naturligviis de hermed forbundne Vanskeligheder og Bekostninger ligesaalidet bör afholde fra Iværksættelsen, naar den absolute Nödvendighed byder det, som ei Foranstaltningen bör skee, naar den kan undgaaes. — Rentekammeret den 18. Maji 1822.

1822.
18. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Foranstaltninger til Nord- og Öster-Amtets Forsyning.** Khavn den 18. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 226.

18. Mai.

Ifölge de fra Nord- og Öster-Amtet indkomne Indberetninger, maa Kammeret ansee det af særdeles Vigtighed, at bemeldte Amter sikkres i dette Aar en tilstrækkelig Forsyning af Fornödenhedsvarer. Under Forudsætning imidlertid af, at de Expeditioner lykkes, som herfra udgaae sammesteds hen, maa forventes, at enhver befrygtende Mangel vil være afhjulpen, men skulde dette ikke være Tilfældet, har man troet at burde være betænkt paa en Maade, hvorved det Manglende sikkrest kunde afhjælpes, og her til denne Ende antages, at Forsyningen i saa Fald kunde skee fra Sönder-Amtet, som igjen, forsaavidt det maatte fornödiges, kunde endnu i næstkommende Efteraar erholde Erstatning ved Tilförsel herfra, og hvilket i alt Fald de Handlende selv maae formodes at ville drage Omsorg

1822. for. — Med Hensyn hertil have vi under Dags Dato tilskrevet Cfraad og Amtmand Thorarensen saaledes, som af indsluttede Gjenpart behageligen vil erfares, og maa derhos tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, saasnart der fra bemeldte Amtmand skulde indtræffe Reqvisition om Korn og andre Fornödenhedsvarer, at drage Omsorg for Anskaffelsen af det fornödne Qvantum Fornödenhedsvarer, og formenes i saa Fald at Fiskevare tillige kunde anvendes, hvortil den af Kongens Jordegods mulig indkomne Landfisk, forsaavidt ellers dens Realisation uden Skade for den kgl. Kasse kunde udsættes saalænge, tillige vilde være tjenlig. Naar de fornödne Qvantiteter ere tilveiebragte, formenes Afsendelsen passeligst at kunne skee i tvende smaae Fartöier, hvoraf det ene da kunde anlöbe Norder-Amtet og det andet Öster-Amtet, efter vedkommende Amtmands nærmere Bestemmelse. — Fartöierne anmodes Hr. Stiftamtm. om tillige at befragte paa saa billige Vilkaar som muligt. De hermed forbundne Udgifter maa vi have Hr. Stiftamtm. bemyndiget til at beordre forskudsviis udbetalte af Jordebogskassen, og udbeder Kammeret sig, saafremt denne Foranstaltning skulde blive iværksat, Regnskab over det Hele i sin Tid hertil indsendt, forsynet med Hr. Stiftamtmandens behagelige Betænkning, for at samme efter nærmere Befindende kunde blive forelagt Hans Majestæt til allern. Approbation. Tillige maa vi tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, naar De meddeler Cfraad Thorarensen Efterretning om de Varer, som paa denne Maade maatte blive opsendte, De da tillige vilde underrette ham om de i Anledning heraf samtlig medgaaede Omkostninger, saavel til Indkjöb som Fragt med mere. — Skulde Vedkommende, som Hr. Stiftamtm. afkjöber Vare, heller önske Anviisninger her paa Zahlkassen, da haves der herimod fra Kammerets Side Intet at erindre, dog bliver det i saa Fald rigtigst, at Landfogden erholder Udgiftsordre, og Anviisningen derimod udstædes som en Indbetaling til Jordebogskassen. — Ved Kjöbslutningerne om förnævnte

18. Mai.

Varer önsker Kammeret, at Betalingen, forsaavidt denne afholdes af Jordebogskassen, fornemlig maatte bestemmes i Skillemynt, saafremt at dette kunde skee uden noget Tab for den kongelige Kasse. — Rentekammeret den 18. Maji 1822. 1822. 18. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Reglement for Garnsætningen i Keflavik og Njarðvik** m. v. Khavn den 18. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 213. 18. Mai.

I Anledning af det ved Hr. Stiftamtm. under 20. Novbr. 1820 udstædte Reglement for Garnsætningen i Kjeblevig og Njardvigerne med flere Steder, maa Kammeret, efter desangaaende at have corresponderet med det kgl. Danske Cancellie, formene, at nogle nærmere Modificationer og Forandringer i samme ville være nödvendige, forinden det forelægges Hans Majestæt til allerh. Approbation, nemlig:

1) at Confiscationen af Fiskeredskaberne bortfalder, som altfor trykkende for Almuen, der söger Næring af Havet, og kunde Böder passende træde i sammes Sted. — 2) at for Böderne i det enkelte Tilfælde bestemmes et Maximum og et Minimum, hvorved Dommerne sættes i Stand til at lempe Straffen efter enhver Sags særegne Omstændigheder. — 3) at Politieretsdommene, naar de iövrigt efter Forordn. af 11. Julii 1800 ere af den Vigtighed, at de til Overretten kunne appelleres, bör af de Vedkommende, som ved samme finde sig fornærmede, dertil kunne indankes, istedetfor efter den 10. § at exeqveres uden Appel; og — 4) at den i Slutningen af 9. § fastsatte corporlige Straf, som for Hærværk eller Tyverie, forandres til en nærmere bestemt Mulkt eller Straf paa Legemet, efter Sagens Beskaffenhed.

I Overeensstemmelse med Forestaaende, samt den Forandring, De selv i behagelig Skrivelse af 6. Febr. sidstl. har foreslaaet, og hvad Hr. Stiftamtm. muligen videre maatte finde Anledning til at bemærke, maa vi

1822. 18. Mai. derfor tjenstl. anmode Dem om at forfatte og hertil indsende et nyt Udkast, til allerund. at forelægges Hans Majestæt, hvorimod der fra Kammerets Side Intet haves imod, at forbemeldte af Hr. Stiftamtm. under 20. Novbr. 1820 udstedte Reglement imidlertid vedbliver at være gjeldende, og som saaledes herved approberes indtil videre. I Henseende til det i Hr. Stiftamtm.s behagelige Skrivelse af 24. Februar d. A. gjorte Forslag, om hvorledes de til Opsigten med Garnfiskeriet medgaaende Omkostninger kunne fremskaffes, da skal samme ogsaa komme under Afgjörelse naar Sagen endelig foretages. Imidlertid vil Kammeret Intet have imod, at de hertil for forrige Aar medgaaede Omkostninger, 66 Rbd. 48 Sk. Repræsentativer, samt de til Reglementets Trykning udbetalte 11 Rbd. 8 Sk. Repræsentativer, afholdes paa forventende allern. Approbation af Jordebogskassen, hvor de, imod at Hr. Stiftamtm.s Ordre til Landfogeden, og behörig qvitterede Regninger derved fremlægges, kunne passere til Udgift. — Rentekammeret den 18. Maji 1822.

18. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Landfoged Sigurd Thorgrimsen i Island, ang. **Afkortninger af Embedsmænds Gager.** Khavn den 18. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 217.

Ligesom det allern. er tilladt, at Afkortningen af een Procent, der paa Grund af For. af 24. Septbr. 1708 forhen til Fordeel for Fattigvæsenet fandt Sted i de paa Civil-Reglementet opförte Gager, maa bortfalde, saaledes har ogsaa de Deputerede for Finantserne underrettet Kammeret om, at fornævnte Fritagelse ogsaa kan anvendes paa de Gager, som udredes af den islandske Jordebogskasse. — Hvilket herved communiceres Hr. Landfogden til Iagttagelse ved de Regnskaber, som af Dem aflægges fra 1. August d. A. og fremdeles, saaledes at fornævnte een Procento, hvor denne forhen har fundet Sted, ophörer at afkortes af de fra 1. Juli

d. A. forfaldne Gager. — Rentekammeret den 18. Maji 1822[1]. 1822. 18. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Justitiarius i den islandske Landsoverret, Conferenceraad, Dr. juris Magnus Stephensen, ang. **Plan til en Udgave af Jónsbók og en Lovsamling for Island.** Khavn den 18. Mai 1822[2]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 2176. 18. Mai.

Hr. Conferenceraad har i Skrivelse af 4. Julii f. A. anholdt om, at en Udgave af den islandske Lovbog Jonsbogen, som De for Tiden har under Arbeide, maatte erholde allerh. Sanction, som den eneste authentiske Udgave til offentligt Brug, tilligemed en fuldstændig Samling af Retterböder og Kongebud for Island fra Aaret 1280 til Datum. De har til den Ende endvidere anholdt om, at tvende andre Lovkyndige, nemlig förste Assessor i Landsoverretten i Island, Etatsraad Einarsen, og en anden dertil af Stiftet-udnævnende lovkyndig Embedsmand, maatte sammentræde med Dem, for at vælge den bedste af de ældre forhaanden værende Codices, for at kunne lægges til Grund for ovenmeldte nye Udgave, hvorhos De sluttelig har indstillet, om Commissionen efter fuldendt Arbeide maatte bevilges en Gratification.

Cancelliet undlader i denne Anledning ikke herved tjenstl. at tilkjendegive Dem: at naar De hertil indsender Manuskript til forommeldte nye Udgave af Jonsbogen med tilhörende Retterböder, ledsaget af en dansk

---

[1]) Gjenpart af denne Skrivelse tilstillet Stiftamtmand Moltke ved Rentek. Skriv. s. D. Copieb. sst. Nr. 218; — under s. D. er ligeledes Anmeldelse herom afgaaet fra det islandske Comptoir til Assignations- og Bogholder-Comptoiret under Finantserne. Isl. Copieb. sst. Nr. 219.

[2]) Canc. Skriv. 22. Febr. 1823.

1822. Oversættelse, saa vil dette Collegium, efterat have under-
18. Mai. kastet samme fornöden Revision, efter Omstændighéderne andrage paa en ny officiel Udgave heraf, samt tillige paa en saadan Godtgjörelse for de Vedkommendes Arbeide, som da maatte findes passende, og hvorefter det nærmere vil blive taget under Overveielse, om og hvorledes en officiel Samling af Anordninger og Reskripter for Island kunde være at foranstalte. — Iövrigt undlader Cancelliet ikke derhos at bemærke[1]: at man anseer det rettest, at der ved Udarbeidelsen af den omhandlede nye Udgave af Jonsbogen bör især tages Hensyn til de Læsemaader, der i Aarhundreder have været vedtagne, endskjöndt disse muligen ved critiske Undersögelser maatte synes feilagtige, eftersom en officiel Udgave, som Domstolene forpligtes til at fölge, vilde, naar den i Texten optog Læsemaader, der afveg fra de sædvanlige, forvolde megen Forvirring i Rettergang. At anföre de forskjellige Læsearter som Noter under Texten, vilde formentlig være mindre passende ved en Lovbog, som skal være i Menigmands Hænder, hvorimod de, for dog at haves samlede, vel kunde aftrykkes bag efter Texten. Derimod anseer Cancelliet det at være mere ligegyldigt, om de Udtog af Retterböder, som findes i de foregaaende Udgaver at Jonsbogen, aftrykkes for sig bag efter Lovbogen, med tilföiet Bemærkning, hvilke af disse ikke længer ere gjeldende, samt til hvilket Sted i Jonsbogen de ere henhörende, eller om den nu reciperede Text fölges, og Udtogene af fornævnte Retterböder altsaa ikke udelades af den nye Udgave af Jonsbogen. — Det kgl. Danske Cancellie den 18. Maji 1822.

18. Mai. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island,

[1]) det Fölgende er taget efter det juridiske Fakultets Betænkning 20. Oktbr. 1821.

ang. **Oprettelsen af en fjerde Lærerpost ved Bessastad Skole.** Khavn den 18. Mai 1822. — Univ. Direct. Copieb. 1822, Nr. 413. 1822. 18. Mai.

Paa Directionens allerund. Forestilling har det behaget Hans Majt. Kongen under 14. d. M. allern. at beskikke Stud. B. Gunlögsen til Adjunkt ved Bessestad lærde Skole, med en aarlig aldeles afkortningsfri Gage af 400 Rbd. Sölv, at udredes af Skolens i den kongel. Jordebogskasse i Island indestaaende Midler, samt af samme Kasse at forundes Lector Theologiæ John Johnsen, förste Lærer ved bemeldte Skole, et aarligt aldeles afkortningsfrit Gagetillæg af 200 Rbd. Sölv.

Ved tjenstligst at melde Stiftsövrigheden dette til behagelig Underretning, tilföier Directionen, at den har tilskrevet det kgl. Rentekammer, med Anmodning om at foranstalte ovennævnte Gage og Gagetillæg anviist til Udbetaling af den kgl. Jordebogskasse fra den kgl. Resolutions Datum af at regne. — Den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 18. Maji 1822.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Udbetaling af Renter af kongelige Obligationer.** Khavn den 25. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 251. 25. Mai.

Ifölge hertil indkomne Begjæringer, og efter desangaaende at have corresponderet med den kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende Fond, er föiet den Foranstaltning, at saavel Stiftelser i Island, som allerede eie, eller Private, som nu eie, eller i Tiden erhverve Statspapirer, kunde erholde Renterne udbetalte af Jordebogskassen sammesteds, imod at samme igjen godtgjöres af Statsgjelds-Directionen. Til den Ende maae Vedkommende, som önske at benytte sig af denne Tilladelse, ved herom at indsende deres Andragende til Kammeret, tillige nöie opgive Obligationernes

1822. 25. Mai. Kjendemærker, samt fra hvilken Termin Renterne önskes udbetalte af Jordebogskassen, hvorefter Kammeret vil foranledige Landfogden tillagt fornöden Udgiftsordre. — I Henseende til Renternes Udbetaling anmærkes dernæst, at denne ikkuns kan skee een Gang om Aaret, nemlig til 11. Junii, som tillige den bekvemmeste for Landet, og vil Udbetalingen saaledes skee for det hele foregaaende Aar, hvorved da, saafremt Renterne svares i Sölv efter Qvartalscoursen, den Cours bliver at fölge for hele Aaret, som sættes her i Kjöbenhavn den 20. Marts, og saaledes f. Ex. for Aaret fra 11. Junii 1822 til 11. Junii 1823 den Qvartalscours, som sættes 20. Marts næste Aar, 1823. Ved Renternes Affordring maae tillige Obligationerne forevises Landfogden, for at Renterne paa Obligationen kunne blive afskrevne, og desforuden modtager Landfogden særskilte Qvitteringer, hvori tillige bemærkes, at Renterne paa Obligationen selv ere afskrevne. — Disse Qvitteringer, tilligemed en af Landfogden forfattet og af Hr. Stiftamtm. approberet Renteberegning for det löbende Aar, fra 11. Juni til 11. Juni, bilægges da et af ham forfattet separat Regnskab over denne Gjenstand, som, forsynet med Hr. Stiftamtm.s Erklæring, indsendes in duplo med de om Efteraaret nedgaaende Handelsskibe. — Efterat Udtællingerne da ere rigtig befundne, og Belöbet af den kongel. Direction for Statsgjelden og den synkende Fond er godtgjort, skal samme herfra blive Landfogden formelig anviist, hvorimod det imidlertid anföres under de uapproberede Udgifter i hans Regnskab.

Ved tjenstl. at communicere Hr. Stiftamtm. denne Foranstaltning til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse i Sönder-Amtet, undlade vi derhos ikke at underrette Hr. Stiftamtm. om, at Landfogden desangaaende herfra er tillagt fornöden Ordre, samt tillige i Overeensstemmelse med Forestaaende beordret at udbetale fölgende Renter af Jordebogskassen, nemlig:

1) Renterne af en ved afgangne Sysselmand Thorsteinsons Testament ad pios usus legeret halv Species-Bank-Actie Nr. 3375 A, dateret 11. Decbr. 1795, paa 400 Rbd. Sölv, fra 1. Julii 1820 til 1. Julii 1822, som à 4 % aarlig er for begge Aarene 32 Rbd. r. S. 1822. 25. Mai.

2) Renterne af den for Belöbet af den den fraværende Paul Haldorsen efter hans Fader udlagte Arv, under Nr. 635 udstædte kongel. Obligation, dateret 11. Decbr. 1816, stor 469 Rbd. 7 Sk. Sölv, som udgjör: fra Udstædelses-Dato til 11. Decbr. 1817, for 1 Aar à 3 %, 14 Rbd. 6 Sk. Sölv, der efter Bankcoursen à 375 % bliver i Repræsentativer . . . . 26 Rbd. 36 Sk.

fra 11. Decbr. 1817 til 11. Junii 1818, 3½ %, 8 Rbd. 20 Sk. Sölv, à 375 % 15 — 38 —

fra 11. Junii 1818 til 11. Decbr. 1818, 3½ %, 8 Rbd. 20 Sk. Sölv, à 250 % 10 — 25 —

fra 11. Decbr. 1818 til 11. Junii 1819, à 4 %, 9 Rbd. 36½ Sk. Sölv, à 200 % 9 — 36½ —

fra 11. Junii 1819 til 11. Junii 1820, for 1 Aar 4 %, 18 Rbd. 73 Sk. Sölv, à 262½ % . . . . 24 — 59 —

fra 11. Junii 1820 til 11. Junii 1822, for 2 Aar 4 % aarlig, er for begge Aarene 37 Rbd. 50 Sk. Sölv, à 250 % . . . . 46 — 88 —

Tilsammen Repræs. 132 Rbd. 90½ Sk.

Og ligesom disse Summer i Henhold til Foranförte kunne udbetales af Jordebogskassen, saaledes vil ogsaa den aarlige Rente for Fremtiden blive paa lige Maade at udbetale, uden at videre Foranstaltning fornödiges herfra. — Rentekammeret den 25. Maji 1822[1].

[1] Rentek. Skrivelser af s. D. af samme Indhold ere ligeledes afgaaede til Amtmændene i de andre Amter i Island. Copieb. sst. Nr. 252–253; jevnf. Klausturpóst. 1823, S. 133.

1822. 25. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Landfoged Thorgrimsen i Island, ang. **Udbetaling af Renterne af kongelige Obligationer** m. v. Khavn den 25. Mai 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 255.

Ifölge hertil indkomne Begjæringer er föiet den Foranstaltning, at saavel Stiftelser i Island, som allerede eie, eller Private, som nu eie eller i Tiden erhverve Statspapirer, kunne erholde Renterne udbetalte af Jordebogskassen sammesteds, naar de herom indkomme med Andragende til Kammeret, og herhos nöie opgive Obligationernes Kjendemærker, samt fra hvilken Termin Renterne önskes udbetalte af Jordebogskassen.

Ligesom Hr. Landfogden efter ethvert saadant Andragende vil vorde tillagt fornöden Udgiftsordre, saaledes tilkjendegives Dem herved, hvad De i Almindelighed har i denne Anledning at iagttage, nemlig:

1) Tiden, paa hvilken Renterne udbetales, bestemmes til 11. Junii, da de udbetales for det hele foregaaende Aar, forsaavidt Obligationerne have paadraget sig et heelt Aars Rente. — 2) I de Tilfælde, hvor Renterne skulle erlægges i Sölv efter Qvartalscoursen, bliver, uden Hensyn til den i Island paa den Tid for andre Betalinger gjældende Cours, den Cours at fölge for hele Aaret, som sættes her i Kjöbenhavn den 20. Marts, og saaledes f. Ex. for Aaret fra 11. Junii 1822 til 11. Junii 1823 efter den Qvartalscours, som sættes 20. Marts næste Aar 1823. — 3) Foruden at det afskrives paa Obligationerne selv, at Renten er betalt, modtager Hr. Landfogden tillige særskilte Qvitteringer, hvori maa bemærkes den paa Obligationen gjorte Afskrivning. — 4) Naar Regnskabsaaret, som i dette Tilfælde gaaer fra 11. Junii til 11. Junii i det paafölgende Aar, er sluttet, forfatter Hr. Landfogden over de gjorte Udbetalinger et særskilt Regnskab, som dokumenteres med en af Dem forfattet, af Stiftamtmanden approberet Renteberegning, og de modtagne Renteqvitteringer, samt der-

efter med de i samme Aar tilbagegaaende Handelsskibe nedsendes in duplo, forsynet med Stiftamtmandens Erklæring. Naar Udbetalingerne derefter ere rigtig befundne, og af den kgl. Direction for Statsgjælden og det synkende Fond godtgjorte, ville samme herfra blive approberede til formelig Udgift i Deres aflæggende Regnskab, hvorimod Belöbet imidlertid anföres under de uapproberede Udgifter. 1822. 25. Mai.

I Henhold til Forestaaende bemyndiges Hr. Landfogden herved til at udbetale Vedkommende fölgende Summer:

Renterne af en ved afgangne Sysselmand Thorsteinsons Testament ... [o. s. v. som i foregaaende Skrivelse]. . . . 132 Rbd. 90½ Sk.

Og ligesom disse Summer, i Henhold til Foranförte, kunne udbetales af Jordebogskassen, saaledes vilde Hr. Landfogden ogsaa for Fremtiden under Paaberaab af denne vores Ordre udbetale samme efter den almindelige Forskrift. — Rentekammeret den 25. Maji 1822.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Visitation af Apotheket i Öefjords Kjöbstad.** Khavn den 1. Juni 1822. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 2401. 1. Juni.

Landphysikus Thorstensen har i den af ham indsendte Medicinal-Beretning for Aaret 1821 blandt Andet forespurgt: om ikke, efter at han förste Gang i denne Sommer har visiteret det nye Apothek i Öefjords Kjöbsted i Nord-Amtet, den aarlige Visitation derefter kunde betroes Distriktschirurg Hoffmann alene, som boer paa Stedet, og at Landphysikus, som har en Vei af 40 Mile at reise fra sit Hjem til Apotheket, da kunde indskrænke sine Visitationer af bemeldte Apothek til hvert andet eller tredie Aar.

I Anledning heraf skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, behageligen at ville tilkjendegive Landphysikus Thorsteinsen, at Cancelliet bifalder, at den

1822. aarlige Visitation af Öefjords Apothek overlades Districts-
1. Juni. chirurg Hoffmann alene, og at Landphysikus derefter indskrænker sine Visitationer af bemeldte Apothek til hvert andet eller tredie Aar. — Det kgl. Danske Cancellie den 1. Junii 1822[1].

4. Juni. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og Preussen.** Khavn den 4. Juni 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Oktbr. 1822 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823. Ved Canc. Skriv. 9. Septbr. 1823 erklæres denne Plakat for ligefrem anvendelig i Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XXIII, 129b—130 (1822, Nr. 739). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S. 307-309. Qvart-Forr. for 1822, S. 28—30; Schou XVIII, 624—625. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 163; Klausturpóst. S. 173 (med Anmærkning).

Plakat for Danmark, angaaende Afdragsrettens fuldkomne Ophævelse imellem Danmark og Preussen.

Efterat Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Preussen ere komne overeens om gjensidigen at ophæve alle Afdrag og Bortflytnings-Afgifter, saaledes som dette allerede er bestemt ved den 18. Art. af den tydske Forbundsact af 8. Junii 1815 og ved den tydske Forbunds-Forsamlings Beslutning af 23. Junii 1817 med Hensyn til Hertugdommene Holsten og Lauenborg, og de kongel. preussiske til det tydske Forbund hörende Lande, er under 3. Maji sidstl. derom udstedt en Declaration, hvis Bestemmelser herved bekjendtgjöres til Efterretning og behörig Iagttagelse:

1) Ved Formues Udförsel fra Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig til samtlige kgl. preussiske Stater i Almindelighed, eller fra Hertugdommene Holsten og Lauenborg til de til det tydske Forbund ikke hen-

[1]) Communication til Sundheds-Collegium s. D., Brevb. sst.

hörende kgl. preussiske Lande, saavel som fra samtlige 1822.
kgl. preussiske Stater i Almindelighed til Kongeriget 4. Juni.
Danmark og Hertugdommet Slesvig, eller fra de til det tydske Forbund ikke henhörende kgl. preussiske Lande til Hertugdommene Holsten og Lauenborg, hvad enten saadan Udförsel skeer formedelst Udvandring, Arv, Legat, Medgift, Gave eller paa anden Maade, skal intet Afdrag (gabella hereditaria) eller Bortflytnings-Afgift (census emigrationis) erlægges, de almindelige Afgifter alene undtagne, som ere forbundne med et Arvefald, Legat, Salg o. s. vid., og som uden Forskjel om Formuen bliver i eller udföres af Landet, og om den nye Besidder er Indfödt eller Fremmed, hidtil have maattet være at erlægge i de kgl. danske og de kgl. preussiske Stater, f. Ex. Skat paa Arv, Stempelafgifter, Toldafgifter og deslige. — 2) Den foran bestemte frie Udförsel skal strække sig saavel til det Afdrag og den Bortflytnings-Afgift, som indflyder i Landsherrens Kasse, som til det Afdrag og den Bortflytnings-Afgift, som ellers maatte tilflyde Individer, Communer eller offentlige Stiftelser. — 3) Bestemmelserne i forestaaende §§ 1 og 2 strække sig til alle i dette Öieblik anhængige, saavel som til alle fremtidige Tilfælde. — 4) Den i ovenstaaende §§ 1, 2 og 3 bestemte frie Udförselsret skal kun være anvendelig paa Formue. Som Fölge heraf blive, uagtet denne Overeenskomst, de danske og preussiske Love i Kraft, som angaae den Udvandrendes Person, hans personlige Pligter og hans Forpligtelse til Krigstjeneste. — I denne Henseende skal ogsaa for Fremtiden begge Regjeringer, som have afsluttet denne Forening, ikke indskrænkes i Lovbestemmelser i de respective Lande med Hensyn til de Udvandrendes Forpligtelser til Krigstjeneste og deres personlige Pligter. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. Junii 1822.

Plakat ang. **Fangernes Afsondring i Provindsial-Tugthusene.** Khavn den 5. Juni 1822. — 5. Juni.

1822. 5. Juni. Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat, hvorefter der i Provindsial-Tugthusene skal gjöres Forskjel mellem Forbedringshus-Fanger og egentlige Tugthus-Fanger" — er publiceret i Landsoverretten i Island den 7. Oktobr. 1822, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men ikke udtrykkelig gjort gjeldende i Island. — Canc. 2. Depart Registr. XXIII, 133b-134 (1822, Nr. 752). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1822, S. 323—325. Qvart-Forr. for 1822, S. 30-32; Schou XVIII, S. 625—627. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 173 (med Bemærkning som ugjeldende).

15. Juni. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Udvidelse til Island af nogle Anordninger fra 1820.** Khavn den 15. Juni 1822. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1822, Nr. 2534.

Efter at have modtaget det kongel. Rentekammers ærede Skrivelse af 17. April 1821, om, hvorvidt de i Löbet af Aaret 1820 herigjennem emanerede almindelige Anordninger enten ligefrem eller med visse Modificationer kunde ansees gjeldende saavel paa Island som Færöerne, anmodede Cancelliet samtlige Overövrigheder sammesteds til almindelig Efterlevelse at bekjendtgjöre:

1) Plak. af 21. Januar 1820, hvorved bestemmes, at Forlig ved Retterne skulle tillægges Executionskraft, ligesom de der indgaaes ved Forligelses-Commissionerne. — 2) Plak. af 25. s. M., ang. at et uantaget Auctionsbud ei skal forbinde Nogen længere end 6 Uger. — 3) Plak. af 22. Novbr. s. A., der tillader at contrahere Gjeld i Sedler og Tegn, og hvorved Renten bestemmes lig med den ellers tilladte; og — 4) Plak. af 15. Decbr. s. A., hvorved det bestemmes, at Forkyndelse af Appellations-Stævninger i Delinquentsager skal ansees tilstrækkelig, naar den gives i Arresten, uagtet Arrestanten derfra er undvigt.

Da Cancelliet derimod med velbemeldte Kammer var enigt i, at det kunde ansees tvivlsomt, hvorvidt:

a) Plak. af 12. Januar 1820, hvorved det paabydes, at intet Skjöde paa nogen fast Eiendom maa thinglæses forinden resterende Bankhæftelses-Renter, kongelige Skatter og Commune-Afgifter ere betalte. — b) Plak. af 14. April s. A., hvorefter de, som ville vinde Borgerskab, skulle være fuldmyndige. — c) Plak. af 25. Julii s. A., om Constitutioner til Dommeres Fuldmægtige; og — d) Forordn. af 15. Decbr. s. A. om Ansögningers og Klagers Affattelse, — 1822. 15. Juni.

sammesteds enten i det Hele eller med visse Modificationer, og i saa Fald med hvilke, kunde anvendes, forlangte man med Hensyn til de sidstnævnte Anordninger tillige vedkommende Overövrigheders Erklæringer.

Ved indsluttet at fremsende de derefter hertil indkomne Erklæringer, skulde Cancelliet herover tjenstligst udbede sig det kgl. Rentekammers gode Betænkning behageligst meddeelt, hvorhos man ikke undlader at bemærke, at ligesom Plakaten af 12. Januar 1820 ikke paa Island kan ansees at være passende, saaledes synes de af Amtmand Thorsteinson anförte Grunde ogsaa at tale for, at de övrige her omtalte trende Anordninger ikke heller dertil kunne udvides. — Hvad i Særdeleshed For. 15. Decbr. 1820 angaaer, da formener Cancelliet, at naar Forordn. af 28. Decbr. 1792 hidindtil har været tilstrækkelig til at forebygge Vinkelskriverie og ubeföiede Klager, vilde det ikke være tilraadeligt i et saa langt fraliggende Land at publicere en Anordning, som kunde foranledige Almuen til at troe, at Hans Majestæt saavel som Collegierne ikke vilde tage Hensyn til Klager over Authoriteterne der i Landet. Den Grund, som Stiftamtmand Moltke anförer for Udvidelsen af Plak. af 14. April[1], forekommer Cancelliet at være af liden

[1]) nemlig, at „ellers kunde letteligen en Collision i Borgernes Rettigheder opstaae, naar nemlig en ikke Fuldmyndig, som her i Landet (Island) havde vundet Borgerskab, begav sig til

1822. Værd, da enhver i Danmark gjeldende Anordning, som
15. Juni. i nogen Maade har Hensyn til Undersaatternes Rettigheder, i saa Fald ligesaa vel som denne Plakat burde gjöres gjeldende i Island. Derimod maa Cancelliet være enigt med Amtmand Thorsteinson i, at Plak. af 25. Julii ikke er anvendelig paa Island, men at det maa ansees hensigtsmæssigt, ved et Cancellie-Circulaire at indskjærpe Overövrighederne lagttagelsen af Forordn. af 19. August 1735 § 2. — Cfraad Thorarensens Forslag i Henseende til Repstyrernes Instrux af 21. Julii 1808[1] finder Cancelliet betænkeligt, da det er tvivlsomt, om denne Instrux, som ikke er forsynet med kongelig Approbation, kan ansees at have Lovskraft. — Det kongel. Danske Cancellie den 15. Junii 1822.

15. Juni. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anvendelsen af Thorchilii Legat.** Khavn den 15. Juni 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 1503.

I Anledning af dette Collegii Circulaire-Skrivelse af 30. Septbr. 1820, hvori begjærtes Oplysning ang. de af Private til offentligt Brug stiftede Legater og Donationer, har Hr. Stiftamtm. under 12. Februarii f. A. hertil indsendt Beretning om et under Bestyrelse af Hr. Stiftamtm. og Biskoppen over Sjællands Stift staaende Legat, som ved et i Aaret 1759 af forhenværende Rector ved Skalholts Skole John Thorkelsen forfattet Testamente er skjænket til en Börneskoles Oprettelse i Kjalarnæs

---

Danmark, i den Hensigt der ligeledes at tage Borgerskab, hvilket han altsaa der ikke kunde opnaae".

[1]) rettere 24. Novbr. 1809, men forfattet ifölge Bemyndigelse ved kgl. Resol. 21. Julii 1808. — Amtmandens Forslag gik iövrigt ud paa, at den ved Repstyrernes Instrux §§ 52 og 53 givne Bemyndigelse for disse, til paa Sysselmændenes Vegne at udföre mindre vigtige Forretninger, maatte blive legaliseret.

Thing, nu Kjose og Guldbringe Syssel i Island; — og for at dette Legats Indkomster, der paa Grund af indtrufne uheldige Conjuncturer ere siden Aaret 1817 blevne ubrugte, atter kunde, saavidt de nuværende Tidsomstændigheder og Legatets Tilstand ville tillade det, blive anvendte overeensstemmende med Testators almeennyttige Hensigt, har Hr. Stiftamtm. derhos foreslaaet, at nogle af de Börn, som ifölge Testamentet kunne nyde godt af den indstiftede Opdragelsesanstalt, maatte for Legatets aarlige Indtægter tinges ind hos nogle af de dueligste og retskafneste Bönder, for der at opdrages. — Biskoppen over Sjællands Stift, med hvem Cancelliet har brevvexlet angaaende denne Sag, har til nærmere Oplysning om fornævnte Legats nærværende Status indsendt Gjenpart af det for Aaret 1820 forfattede Regnskab over sammes Midler, tilligemed Gjenpart af Regnskabets Decision. 1822. 15. Juni.

Ved indsluttet at fremsende disse Gjenparter, skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm., til behagelig Efterretning og videre föiende Foranstaltning, at dette Collegium bifalder Deres af Biskoppen over Sjællands Stift tiltraadte Forslag, saaledes at et vist Antal fattige Börn af begge Kjön ved Hjælp af Renten af Legatets Activer, samt de aarlige Intrader af de faste eller bortsolgte Eiendomme paa Island, blive udsatte i Kost og til Opdragelse hos Landets skikkeligste og dueligste Bönder imod en passende Betaling. — Det kongelige Danske Cancellie den 15. Junii 1822 [1].

Plakat ang. **Afskaffelse af Omvurderinger ved Auctioner over faste Eiendomme.** Khavn den 19. Juni 1822. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel 19. Juni.

[1]) Dette er ved Canc. Skriv. af s. D. communiceret Biskoppen over Sjællands Stift. Canc. Brevb. sst.; Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 183.

1822. 19. Juni. er: „Plakat ang. Afskaffelse af de ved Auctioner over faste Eiendomme brugelige Omvurderinger", — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Oktobr. 1822, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men dens Udvidelse til Island er bortfaldet (Cancellie-Skrivelse 9. Septbr. 1823 sammenholdt med Canc. Skriv. 21. Juni 1823), muligen fordi de Omvurderinger, som Plakaten gaaer ud paa at afskaffe, ikke have fundet Sted i Island, hvor For. 19. Decbr. 1693 i det Hele kun ved Praxis har faaet Gyldighed efter Omstændigheder. — Canc. 2. Depart. Registr. XXIII, 147—148 (1822, Nr. 823). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S. 341—353 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 36—37; Schou XVIII, 627—628. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 174.

29. Juni. **Rentekammer - Skrivelse** til Contra - Admiral Löwenörn, ang. **Udgivelsen af et General-Sökort over Island.** Khavn den 29. Juni 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 281.

Den Hr. Contra-Admiral Löwenörns behagelige Skrivelse af 10. d. M. vedfulgte, og herved tilbagefölgende, Tegning til et General-Sökort over Island har Kammeret med særdeles Fornöielse modtaget, og kan, efter de af Hr. Admiralen forklarede Omstændigheder, ikke andet end bifalde, at samme ei er forfattet efter en större Skala. Hvad derimod angaaer Deres, formedelst den Vanskelighed det for Tiden medförer, at faae Kortet stukket her i Kjöbenhavn, derved foranledigede Önske, at lade Arbeidet for en Deel udföre i Udlandet, maa Kammeret tjenstl. melde, at ihvorvel det vilde være os ligesaa behageligt som Hr. Contra-Admiralen, at see Kortet snarest muligt fuldfört, saa finde vi dog, at det bör udsættes saalænge, indtil enten den Mand, som har stukket de specielle Korter over Island, dertil faaer Leilighed, eller ogsaa indtil en af de unge Kunstnere, som nu reise i Udlandet, kommer tilbage, hvilket sidste om föie Tid kan ventes. — Rentekammeret den 29. Junii 1822.

Cancellie-Plakat ang. **Betaling til Retsbetjente, som vige deres Sæde.** Khavn den 2. Juli 1822. — Publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men findes derimod ikke at være publiceret i Landsoverretten, da den ikke af Cancelliet var Retten tilsendt (Klausturpóst. 1823, S. 186 Anmærkn.). Ved Canc. Skriv. 9. Septbr. 1823 erklæres den for ligefrem anvendelig i Island. — Canc. 2. Dep. Reg. XXIII, 160b (1822, Nr. 874a); Rubr. fol. 155b. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1822, S. 401—405 (med Motiver). Qvart-Forr. 1822, S. 43—44; Schou XVIII, 630 — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 163—164; Klausturpóst. 1823, S. 186. 1822. 2. Juli.

Plakat, angaaende hvorvidt Betaling til den ordinaire Retsbetjent skal erlægges, naar han maa vige sit Sæde.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen, paa Cancelliets allerund. Forestilling, under 26. f. M. allernaad. at resolvere:

at de ordinaire Rettens Betjente i de Tilfælde, hvor de, af nogensomhelst Grund, maae vige deres Sæde, ikke bör være berettigede til at fordre Gebyrer for de Retshandlinger, som de constituerede Embedsmænd i deres Sted udföre.

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 2. Julii 1822.

Plakat ang. **Appel af Domme over Umyndige.** Khavn den 3. Juli 1822[1]. — Publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men findes ikke at være publiceret i den islandske Landsoverret — Canc. 3. Depart. Registr. 1820—22, 592 (1822, Nr. 701a). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1822, S. 397—401 (med Motiver). Qvart-Forr. 1822, S. 45—46; Schou XVIII, 630—631. 3. Juli.

[1]) jevnf. Canc. Skriv. 5. Decbr. 1812.

1822. 3. Juli. **Plakat**, angaaende Forandring i Forordningen af 2. Novbr. 1798.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V. Da Vi have fundet, at den ved Forordn. af 2. Novbr. 1798 tilsigtede Betryggelse for Umyndige, der ved underordnede Retter ere fundne skyldige til legemlig Straf, kan opnaaes derved, at Omsorgen for disses Tarv i saa Henseende overlades til vedkommende Övrighedspersoner, istedetfor at Dommene, efter Forordningens Forskrift, inden de maae fuldbyrdes, skulde indsendes til Vort Danske Cancellie, hvilket paa de mere fraliggende Steder foraarsager Ophold og Forlængelse af den Domfældtes Arrest, saa have Vi allern. anordnet og fastsat som fölger:

1) Den ved Forordn. af 2. Novbr. 1798 paabudne Indsendelse til Cancelliet af Domme, som i criminelle Sager overgaae Personer under 18 Aar, skal for Fremtiden bortfalde. — 2) Derimod skal vedkommende Övrighed, som det ellers tilfalder at bedömme, om en Justitssag, uagtet det ei af den Paagjeldende begjæres, bör indstævnes til höiere Ret, ogsaa være bemyndiget til at afgjöre dette i Tilfælde, hvor den Domfældte er under fornævnte Alder, ved hvilken Afgjörelse den i Særdeleshed haver paa det nöieste at undersöge, om der med Hensyn til den Paagjeldendes Tarv maatte være nogen Grund til Appel, og i saa Fald, uagtet baade den Umyndige selv, og dennes Forældre eller Værge, erklære dem tilfredse med Dommen, foranstalte det Fornödne til sammes Indankning. — 3) Iövrigt fölger det af sig selv, at Övrigheden ogsaa, hvor der af andre Aarsager er Anledning til Appel i Overeensstemmelse med Lov og Anordninger, haver at indanke Dommen, ligesaavel naar den Domfældte er under 18 Aar, som naar han har opnaaet denne Alder. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 3. Julii 1822.

Forordning ang. **Arvingers offentlige Indkaldelse i visse Tilfælde.** Khavn den 5. Juli 1822. — Denne Forordning, hvis fuldstændige Titel er: „Forordning, angaaende de offentlige Indkaldelser, der i visse Tilfælde skulle udstedes til Arvinger", — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Oktbr. 1822, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men ikke udvidet til Island (Canc. Skriv. 9. Septbr. 1823, jevnf. med Canc. Skriv. 21. Juni 1823). — Canc. 3. Departem. Registr. 1820—22, 592 (1822, Nr. 713). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S. 413—419 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 48—49; Schou XVIII, 631—632. — Islandsk: Uddrag i Klausturp. 1822, S. 174—175 (med Bemærkning, at den ansees som tildeels anvendelig i Island). 1822. 5. Juli.

Forordning angaaende **Anmeldelser af ankomne Fremmede** m. m. Khavn den 24. Juli 1822. — Denne „Forordning angaaende Indskjærpelse og nærmere Bestemmelse af Lovens 3. Bogs 19. Capitels 8. Artikel m. m." er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Oktbr. 1822 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, men ikke udvidet til Island, hvor det tilsvarende Lovsted N. L. 3—21—8 er indfört ved Reskr. 11. April 1781 om Reisepasser m. v. — Spörgsmaalet om denne Forordnings Udvidelse til Island har været reist, men er derefter bortfaldet (Canc. Skriv. 21. Juni og 9. Septbr. 1823). — Canc. 2. Dep. Registr. XXIII, 175b—178 (1822, Nr. 991). Coll. Tid. for 1822, S. 493—513 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 56—60; Schou XVIII, 636—641. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 189 (med Bemærkning, at dens Gyldighed med Hensyn til Island er uvis). 24. Juli.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Hospitalernes Midler.** Khavn den 27. Juli 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 311. 27. Juli.

Ved behagelig Skrivelse af 25. Novbr. f. A. har Hr. Stiftamtm. forespurgt, om 713 Rd. 28 Sk. D. C., tilhörende Hörgsland Hospital, 2742 Rd. 28 Sk. D. C., tilhörende Kaldadarnæs, og 210 Rd. 73 Sk. D. C., tilhörende

1822. 27. Juli. Hallbjarnaröres Hospital, hvilke Summer af den i sin Tid nedsatte Arrangements-Commission i Biskop Vidalins Bo bleve under 23. Januar 1813 deponerede i den islandske Jordebogskasse, nu blive at udbetale enten efter Indlösningsforholdet, med 1 Rbd. Repræsentativer for 6 Rd. D. C., eller ifölge Forordn. af 20. Marts 1815 § 8 med 40 Rbd. Sölv for 100 Rd. D. C.

Da det kgl. Danske Cancellie, med hvilket Collegium desangaaende er corresponderet, er af den Formening, at de i Dansk Courant deponerede Penge ved Pengevæsenets Forandring kun blive at tilsvare efter Indlösningsforholdet, med Hensyn til at deponerede Penge tilhöre Deponenten, og altsaa deres Forringelse ved Coursforværring eller Reduction ene maa falde denne til Last, saa seer Kammeret sig ikke istand til at udvirke det heraf flydende Tab for vedkommende Stiftelser erstattet af den kongelige Kasse; hvilket vi ikke skulle undlade herved tjenstl. at melde Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Rentekammeret den 27. Julii 1822.

3. August. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Skovenes Tilstand og Forbedring** Khavn den 3. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 323.

Da det i flere Henseender maatte være af fortrinlig Vigtighed for Island, at Skovopelskning der i Landet hensigtsmæssigen kunde iværksættes og udbredes, har Kammeret troet, at denne Sag burde tages under nöieste Overveielse. — I denne Hensigt skulde vi derfor ikke undlade tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtm. om herover at meddele os Deres nærmere Forslag, samt derhos behageligen at ville see oplyst: 1) hvad der i Særdeleshed maa antages at have fremvirket Ödelæggelsen af de Skove, der i ældre Tider skulle have været paa Island; — 2) hvad der senere er foretaget i Sönder-Amtet til Skovopelskningens Fremme, hvorvidt de foretagne

Plantninger og Udsaaninger ere lykkedes, med hvilke der fornemlig ere gjorte Forsög, og hvilke Træarter der bedst have udholdt Climaet og Jordbunden; — 3) hvilke Hindringer der i Særdeleshed ere at overvinde, og forsaavidt at disse ikke bestaae i Naturaarsager, men reise sig fra Ufred af Faar og andre Dyr, paa hvad Maade Saadant da lettest lod sig forebygge. — 4) Endelig maae vi, ved herhos at tilstille Hr. Stiftamtm. 6 Expl. af en af Skovrider Bang udgivet Oversættelse af Laurops Afhandling om Birketræers Opelskning, udbede os Deres behagelige Betænkning om, hvorvidt det kunde være hensigtssvarende, at lade uddele nogle flere Exemplarer af denne Oversættelse i Island, for der at opmuntre til Forsög med Birketræers Opelskning. — Rentekammeret den 3. August 1822 [1]. 1822. 3. August.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Landsætning af Tömmerladninger.** Khavn den 17. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 348. 17. August.

Hr. Stiftamtm. har i behagelig Skrivelse af 24. f. M. henstillet til Kammerets Bestemmelse, om, ligesom De

[1]) s. D. ere Skrivelser fra Rentekammeret afgaaede til de andre Amtmænd, begge ligelydende, kun at til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet er 2. Post saaledes affattet:

„2) hvad der senere er foretaget i Nord- og Öster-Amtet til Skovopelskningens Fremme, hvorvidt de foretagne Plantninger og Udsaaninger ere lykkedes, og deriblandt de Planter og det Frö, som i Aaret 1818 skulde af Skovrider Fischer være medgivne en Mand, ved Navn Lattrup, som da reiste til Vapnefjord, og have bestaaet af 3 à 4aarige Planter af almindelig Rödgran, canadisk Gran og canadisk Birk, samt noget Fyrre- og Lærkefrö; tillige önskes Underretning om, med hvilke Slags Plantninger og Udsaaninger der fornemlig er gjort Forsög, og hvilke af disse der igjen bedst have udholdt Climaet og Jordbunden". Copieb. sst. Nr. 325.

1822. i indeværende Aar har tilladt de med Trælast til Reyke-
17. August. vig ankommende fremmede Handlende at landsætte deres Tömmerladninger, dette ligeledes i lignende Tilfælde maatte for Fremtiden være tilladt, da ingen Beskuelse fra Kjöberens Side, og fölgelig heller ingen Handel med en saadan Tömmerladning, kañ finde Sted, förend i det mindste endeel af samme er udlosset.

Da Kammeret aldeles maa være enig i hvad Hr. Stiftamtm. har behaget at anföre, bifaldes, at det for Fremtiden tillades de Spekulanthandlere, hvis Ladning er Tömmer, at landsætte en Deel af Ladningen, dog at det derhos nöie bliver at paasee, at Anordningerne betræffende Spekulanthandlere og Handel med fremmede Nationer ei derved eluderes; hvilket vi ikke skulde undlade tjenstl. at melde Hr. Stiftamtm. til behageligen föiende Foranstaltning efter Omstændighederne. — Rentekammeret den 17. August 1822.

17. August. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **Beregningsmaaden af Jordebogs-Afgiften.** Khavn den 17. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 329. — Klausturpóst. 1823, S. 133.

I behagelig Skrivelse af 12. Novbr. f. A. har Hr. Cfr. gjort Forespörgsel om, hvorvidt det kan være Administratorerne af det kongelige Jordegods i Island tilladt, naar de af Leilændingerne oppebære Jordebogs-Afgifter i islandske Handelsvarer, da i deres Regnskab at tilsvare samme med Penge efter Aarets Capitulstaxt, omendskjöndt at Varerne i Handelen kunde anbringes til höiere Priser.

I Anledning heraf skulde vi ikke undlade tjenstl. at melde, at omendskjöndt at Administrator ikke kan ansees berettiget til anden Fordeel ved den ham anbetroede Bestyrelse af Jordegodset, end den ham som saadan udtrykkeligen tilstaaede Lön, eller andre Emolu-

menter, bifaldes dog, i Betragtning af Omstændighederne, 1822.
at Afgifterne af saadant Gods, uden Hensyn til, om disse 17. August.
ere oppebaarne i Naturalier eller Penge, alene beregnes den kongelige Kasse til Indtægt med Penge efter den gjeldende Capitulstaxt, imod at denne Regel ogsaa bliver at fölge i de Tilfælde, hvor Capitulstaxten, til Tab for Administrator, muligen maatte være höiere end Handelspriserne. Vedkommende Administratorers Erklæring maatte altsaa indhentes, om de engang for alle ville underkaste dem denne Betingelse, da de ellers i modsat Fald have i deres Regnskab at aflægge Rigtighed for hvad de af Leilændingerne modtage. Dog maa i ethvert Tilfælde paa det nöieste paasees, at Leilændingerne under alle Omstændigheder ikke indskrænkes i den dem tilkommende Ret til at kunne vælge imellem Afgifternes Erlæggelse in natura eller med Penge efter Capitulstaxten. — Rentekammeret den 17. August 1822.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, 17. August.
ang. **Biskop Thorlak Skulasons Legat til Studerende.** Khavn den 17. August 1822. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 2081.

Deres Höiærv. har i Skrivelse til dette Collegium af 24. August 1818 andraget, at Gaarden Aas i Öefjords Syssel, hvilken i sin Tid er skjænket til Holum latinske Skole af Biskop Skulesen, under den Betingelse, at Afgiften af bemeldte Jord skal tillægges een af de fattigste fra bemeldte Skole dimitterede Studenter, ifölge det kongelige Rentekammers Foranstaltning er bortsolgt i Aaret 1804 ved offentlig Auction, tilligemed det Holumske Jordegods, uden at den fra den Holumske Skole dimitterede Student ved Universitetet, der skulde nyde Afgiften af fornævnte Gaard, derfor var tilstaaet nogensomhelst Godtgjörelse, og D. Höiærv. har derhos indstillet, at en af H. Maj[ts] Gaarde paa Island af samme

1822. 17. August. Dyrhed, Godhed og aarlige Afgift maatte overdrages og udlægges til den af Testatores gjorte Bestemmelse, samt at Renterne af Kjöbesummen for Gaarden Aas, fra 8. Junii 1805 til Overdragelsen af hiin Gaard skeer, maatte udredes af den for det Holumske Jordegods udbragte og i Kongens Kasse indbetalte Capital, og udbetales til en eller anden trængende haabefuld Student fra forrige Holum Stift, der opholdt sig ved Universitetet.

Cancelliet har desangaaende brevvexlet med det kgl. Rentekammer, og samme har nu tilmeldt dette Collegium, at Kammeret ved Skrivelse af 27. f. m. har underrettet den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler om, at Renterne af den omhandlede Kjöbesum indtil videre ville blive udbetalte, naar Directionen opgiver til hvem disse skulle anvises. Hvilket man herved tjenstl. skulde tilmelde D. Höiærv. til behagelig Underretning. — Det kongelige Danske Cancellie den 17. August 1822.

17. August. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Præmie-Æskning for Börneavl.** Khavn den 17. August 1822. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1822, Nr. 3557 (blank i Brevbogen).

Med Hr. Stiftamtm.' Skrivelse af 5. Februar sidstl. har Cancelliet modtaget en Ansögning med Bilage, hvori Bonden Jon Svendsen af Gardstadir inden Rangarvalle Syssel, paa Grund af at han med sin Hustru Gudrun Jonsdatter har avlet 16 Börn, hvoraf 9 Sönner og 1 Datter endnu ere i Live og vel opdragne, anholder om en Understöttelse.

Foranlediget heraf skulde man, efter om denne Sag at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom en saadan Understöttelse, hvorom Rentek. Skriv. af 22. Febr. 1794 alene i et enkelt Tilfælde

taler, i Almindelighed ikke er udlovet, haves intet Fond, hvoraf saadan Hjelp kunde afholdes. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. August 1822. 1822. 17. August.

Kongelig Resolution ang. Aabning af Credit til trængende Indbyggere i Nord- og Öster-Amtet. 21. August. Frederiksberg den 21. August 1822. — I Forestilling 13. August bemærker Rentekammeret, at Vinteren 1821—22 havde været særdeles stræng i Nord- og Öster-Amtet, saa at Indbyggerne deels havde nedslagtet endeel af deres Kreaturer, deels mistet en stor Deel af dem. Rentekammeret havde da indhentet Oplysninger om, hvormeget af Födevarer der kunde ventes opfört til Island i dette Aar, og fandt, at det var större end i hvert af de 3 foregaaende Aar. Amtmanden fik derfor kun Tilladelse til i Nödvendighedstilfælde at indkjöbe for kongelig Regning Födevarer til Uddeling. Den 6. Juli havde Amtmanden skrevet, at Vinteren havde været strængere end hvad 80—90 Aar gamle Mænd kunde mindes, og havde varet til April. Amtmanden havde faaet samlet Understöttelser, men derved mente han kunde kun 30 Familier hjelpes, medens Antallet af de Trængende i Öefjords og Norder Syssel efter Amtmandens Antagelse var 109. Han anseer en Credit paa i Gjennemsnit 15 Rbd. Sedler for hver som det tjenligste Hjelpemiddel, ialt altsaa c. 1185 Rbd. Sedler. Til Mula Sysselerne anslaaer han et lignende Belöb. Ved en senere Leilighed havde han önsket 100 à 200 Tdr. Rug opsendt, men deels ventede Kammeret at Stiftamtmanden vilde foranstalte det Nödvendige sendt til Nord-Amtet i Nödstilfælde, deels var en Ladning paa 6 à 700 Tdr. Korn ifærd med at afgaae til Öefjord. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1822. B, Nr. 196.

Vi bifalde allern., at til Understöttelse for de Familier i Norder- og Öster-Amtet i Island, som af Övrigheden befindes at trænge til en saadan, maa for Vor Regning aabnes en Credit paa Födevarer hos vedkommende Handlende, for en Sum af ialt indtil 2400 Rbd. Sedler, hvilken Credit, forsaavidt Trangen ikke maatte være enten aldeles eller tildeels afhjulpen, derefter af Amtmanden fordeles efter Distrikternes Trang paa de

1822. 21. August. i samme værende forskjellige Handelspladser. — Frederiksberg den 21. August 1822 [1].

21. August. **Kongelig Resolution** ang. **Anskaffelse af chirurgiske Instrumenter som Inventarium til Nordlandets Chirurgikat.** Frederiksberg den 21. August 1822. — Iföløe Andragende af Chirurg Hoffmann paa Öefjord, anbefalet af Sundheds-Collegium og Cancelliet, og havde Collegiet faaet det hele Sæt Instrumenter overladt af Instrumentmager Cotzand for 195 Rbd. Sedler. (Forest. 13. August). — Rentek. Relat. og Resol. Protok. 1822. B, Nr. 197.

Vi bevilge allern., at til Anskaffelse af indbemeldte chirurgiske Instrumenter til Brug ved Fjerding Chirurgikatet i Islands nordre Amt udredes 195 Rigsbankdaler Sedler af Vor Kasse, under Vilkaar, at Instrumenterne for bestandig tilhöre Chirurgikatet; at Chirurgen altid selv holder dem i forsvarlig Stand, og ved sin aarlige Medicinal-Beretning afgiver en Fortegnelse over Instrumentsamlingen og Forklaring om dens Tilstand, og at vedkommende Amtmand paaseer, at enhver fratrædende Chirurg i dette Chirurgikat rigtig afleverer og enhver tiltrædende Chirurg modtager Instrumentsamlingen, vel vedligeholdt, mod behörig specificeret Qvittering. — Frederiksberg den 21. August 1822 [2].

31. August. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Beregning af Jordafgifter i Gullbringa og**

[1]) Communication til Amtmand Thorarensen i Nord- og Öster-Amtet og til Stiftamtmand Moltke, i Rentekammer-Skrivelser 17. August 1822, Isl. Copieb. 4, Nr. 343—344; jevnf. Klausturpóst. 1823, S. 134.

[2]) Communication til Amtmand Thorarensen i Nord- og Öster-Amtet, Sundheds-Collegium og Cancelliet, i Rentek. Skrivelser 10. Septbr. 1822. Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 369—371; jevnf. Klausturpóst. 1823, S. 134—135.

Kjosar Sysseler. Khavn den 31. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 360. 1822. 31. August.

I Anledning af, at Hr. Stiftamtm. i behagelig Skrivelse af 25. f M. har andraget paa, at Leilændingerne paa Kongens Jorder i Guldbringe og Kjose-Sysseler maatte, istedetfor at svare Qvildeleie med 20 Pd. Smör enten in natura eller med Penge efter Capitulstaxten, fremdeles vedblive at erlægge den med 90 Sk. Sölv, i Overeensstemmelse med hvad der var bestemt ved kgl. Resolution af 13. Junii 1787, samt at de saakaldte Qvader ligeledes maatte fremdeles tilsvares paa sædvanlig Maade, skulle vi herved tjenstl. melde Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at paa Grund af de forklarede Omstændigheder bifalder Kammeret, at den hidtil brugte Ydelsesmaade passerer for den forbigangne Tid og ligeledes for de tvende næstpaafölgende Aar, saaledes at samme Beregningsmaade endnu fölges i Regnskabsaaret fra 31. Julii 1823 til 1. August 1824 og Qvildeleien i Overeensstemmelse hermed beregnes til den Tid med 90 Rbsk. Sölv, Mandslaan 1 Rbd. Sölv, Dagslaatten 22½ Rbsk. Sölv og Riishesten 11¼ Rbsk. Sölv. — For den paafölgende Tid kan nærmere Bestemmelse forventes, men imidlertid maa vi til Sagens nærmere Foretagelse udbede os meddeelt en Oversættelse af et af Bygselbrevene, saaledes som disse i Almindelighed ere meddelte Fæsterne paa det omhandlede Gods. — Rentekammeret den 31. August 1822.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Tilladelse til at deponere Skillemynt i Jordebogskassen.** Khavn den 31. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 359. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 134. 31. August.

Hr. Stiftamtm. har i behagelig Skrivelse af 22. Marts d. A. underrettet Kammeret om, at De, for igjen at

1822. bringe Skillemynten i Circulation i Island, og derved
31. August. afhjælpe den Mangel paa Smaamynt, som ellers maatte opstaae, har aftalt med Kjöbmændene i Reykjavík, at Skillemynten, saavel ved deres Etablissementer der i Byen, som herefter paa Udlíggerstederne, uvægerligen bliver modtaget i Overeensstemmelse med Plakat af 11. Mai 1819, nemlig 60 Sk. D. C. lige med 1 Rbd. Seddel, hvorimod Hr. Stiftamtm. igjen har, i Forventning af nærmere Approbation, tilladt fornævnte Handlende, iblandt de af dem i Jordebogskassen deponerede Summer, ogsaa at maatte gjöre Depositioner i Skillemynt, og derfor efter samme Forhold meddeles Seddelanviisninger paa Zahlkassen i Kjöbenhavn. — Angaaende denne Foranstaltnings Fremme har Hr. Stiftamtm. behaget under 28. f. M. at meddele Kammeret nærmere Underretning, ved derhos tillige, paa Grund af, at der ifölge vores Skrivelse af 30. Marts d. A. ikke kan i Jordebogskassen modtages andre Pengesorter som Deposita til Udbetaling af Zahlkassen i Kjöbenhavn, end enten Rigsbankpenge rede Sölv, eller Sedler, at henstille, om denne Bestemmelse maatte blive ugjældende for de Deposita i Skillemynt, som i ovennævnte Anledning gjöres. — Da Hr. Stiftamtm. i fornævnte Skrivelser har antaget, at denne Foranstaltning har væsentlig bidraget til Skillemyntens bedre Circulation i Island, bifalder Kammeret, at samme saaledes indtil videre bliver i Kraft, og at den Skillemynt, der paa denne Maade af Kjöbmændene modtages, igjen kan indbetales i Jordebogskassen, imod derfor at erholde Seddel-Anviisninger paa Zahlkassen i Kjöbenhavn, dog alt i Henhold til de Bestemmelser, som ellers ere givne for deslige Depositioner under Forudsætning af, at Kjöbmændene ikke i nogen Henseende forhöie Priserne for Almuen, naar Betaling for Varerne erlægges i Skillemynt. — Forövrigt bliver Kammerets Skrivelse af 30. Marts d. A., hvorefter der ikke i Jordebogskassen maa modtages til Udbetaling af

Zahlkammeret andre Pengesorter end enten Rigsbankpenge rede Sölv eller Sedler, fremdeles gjældende i alle andre Tilfælde end ovenanförte, og skulle vi til den Ende tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, paa det nöieste at paasee, at ingen Misbrug finder Sted ved den givne Tilladelse, ligesom og at der ved anordningsmæssige Betalinger, som afholdes af Jordebogskassen i Skillemynt, ikke stipuleres höiere Betaling end den sædvanlige, hvilket, efter hvad De i foregaaende Skrivelse har bemærket, forhen skal have været Tilfældet. Skulde Hr. Stiftamtm. imidlertid befinde, at denne Foranstaltning ei fremdeles maatte svare til Öiemedet, og at, med Hensyn til den liden Anvendelse, som Jordebogskassen har for Skillemynt, der herved maatte bevirkes en tidligere Opsamling sammesteds af al i Island værende Smaamynt, maa vi tillige tjenstligst anmode Dem om, efter Omstændighederne at indskrænke eller ophæve den i saa Henseende givne Tilladelse. Hvorledes Kammeret i Anledning af denne Sag har tilskrevet Amtmændene for Nord- og Öster- samt Vester-Amterne, undlade vi ikke, ved indsluttet at lade nu fölge en Gjenpart af disse vores Skrivelser, herved at communicere Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning. — Rentekammeret den 31. August 1822. 1822. 31. August.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **Deposition af Skillemynt i Jordebogskassen.** Khavn den 31. August 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 357. 31. August.

Paa Grund af en Mangel paa Smaamynt, der i Sönder-Amtet skal være foranlediget ved at Skillemynten i Handelen sammesteds ikke tages efter det ved Plak. af 11. Mai 1819 bestemte Forhold, nemlig 60 Sk. D. C. lige med 1 Rbd. Seddel, har Kammeret efter Stiftamtm. Moltkes Forslag bifaldet, at Kjöbmændene, naar de,

1822. 31. August. uden at forhöie Priserne paa Varerne, tage Skillemynt i Betaling efter ovennævnte Forhold, maae, indtil videre, iblandt de af dem i Jordebogskassen deponerede Summer, ogsaa gjöre Depositioner i Skillemynt, imod efter samme Forhold at erholde Seddelanviisning paa Zahlkassen her i Kjöbenhavn. — Forsaavidt Hr. Cfraaden maatte befinde, at en lige Foranstaltning kunde være tjenlig i Nord- og Öster-Amtet, maa vi tjenstl. overlade til Dem at foranledige det i saa Henseende Fornödne, hvorhos det dog under alle Omstændigheder maa ansees nödvendigt, at de Handlende tilholdes at efterkomme de i ovenmeldte Plakat af 11. Mai 1819 angaaende Skillemynten indeholdte Bestemmelser. — Men da det forövrigt er af Vigtighed, at den herved givne Tilladelse ikke misbruges, vilde De med Hensyn hertil lade vedkommende Handlendes Begjering om, for en saaledes modtaget Sum i Skillemynt at erholde Sedler udbetalt af Zahlkassen, forsyne med behörig Paategning om, at at der Intet mod det Forlangte findes at erindre. Naar denne Begjæring med Paategning derefter tilstilles Stiftamtmand Moltke, vil Landfogden af ham blive beordret til, ved Pengenes Modtagelse at udstede Anviisningen. Skulde imidlertid, enten paa Grund af de for deslige Depositioner gjeldende almindelige Bestemmelser, eller med Hensyn til andre Jordebogskassen vedkommende Omstændigheder, en Indskrænkning eller Ophævelse af denne Foranstaltning blive nödvendig, vil Stiftamtmand Moltke herfra blive bemyndiget til at foranledige Saadant, og hvorom altsaa Hr. Cfraaden vil i saa Fald blive meddeelt nærmere Underretning. — Rentekammeret den 31. August 1822[1].

---

[1]) Ligelydende Rentek. Skriv. (mut. mut.) er under samme Dato afgaaet til Amtmanden over Vester-Amtet. Copieb. sst. Nr. 358; jevnf. Klausturpóst. 1823, S. 134.

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Rector og Professorer ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **Uddeling af det Skulasonske Legat.** Khavn den 31. August 1822. — Univ. Dir. Brevb. 1822, Nr. 844. 1822. 31. August.

Fra det kongel. Rentekammer har denne Direction modtaget Underretning om, at Renterne af 266 Rd. D. C., hvortil Gaarden Aas, der i sin Tid er legeret af den islandske Biskop Skulesen, for at Afgiften kunde tilfalde en islandsk Student, ved Salg i Aaret 1805 er udbragt, og hvilken Sum indestaaer i Islands Jordebogskasse, kunne udbetales efter de for resterende Renter gjeldende Bestemmelser, indtil denne Sag paa anden Maade kan blive afgjort, og Rentekammeret har ved denne Leilighed tillige forespurgt, til hvem disse Renter, hvis Belöb saaledes er fastsat til 18 Rbd. Sedler og 74 Rbd. 46 Sk. Sölv, önskes anviist.

I denne Anledning skulde man tjenstligst anmode Consistorium om, behageligen at denominere en trængende islandsk Student. hvis Flid her ved Universitetet gjör ham værdig til en saadan Understöttelse, hvorefter Directionen videre vil foranstalte det Fornödne for at ovennævnte Sum til ham kan blive udbetalt. — Directionen for Universitetet og de lærde Skoler den 31. August 1822.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Septbr. 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 25. Novbr. 1822, og skulde gjelde for Island fra 1. Januar til 30. Juni 1823 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Depart. Registr. XXIII, 222 (1822, Nr. 1267). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1822, S. 559. — Qvart-Forr. 1822, S. 70—71; Schou XVIII, 646. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 190. 20. Septbr.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1822.

1822. Af den i Overeensstemmelse med det kongelige
20. Septbr. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1822 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 mod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20. Septembr. 1822.

21. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Regler for Constitution af Sættedommere.** Khavn den 21. Septbr. 1822. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 4088. — Coll. Tid. for 1822, S. 586. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 270 —271. — Islandsk: Klausturpóst. 1822, S. 190—191 (med Anmærkning).

Da det er vigtigt, at Underrets-Dommere ikke uden antagelige Grunde vige Dommer-Sædet, og at Overövrigheden derfor ei heller uden Nödvendighed beskikker nogen Sættedommer i den ordinaire Dommers Sted, saa skulde Cancelliet tjenstl. anmode (Tit.) om, ikke at constituere Dommeres Fuldmægtige til at beklæde det egentlige Dommer-Sæde, undtagen i det i Forordn. af 19. August 1735 § 2 omhandlede Tilfælde, og selv da ikke, med mindre Fuldmægtigen befindes at have de hertil udfordrende Egenskaber. — I ethvert saadant Tilfælde bör tillige behörig Forklaring nedskrives i Justits-Protokollen, om Anledningen til at Retten ei beklædes af den ordinaire Dommer, men af en dertil constitueret.

I andre Tilfælde end Dommerens lovlige Forfald, formedelst Sygdom, Reiser og deslige Omstændigheder, især saafremt Sagen paa nogen Maade kan antages at angaae Dommeren selv, maa det derhos ansees aldeles forbudt at constituere hans Fuldmægtig til at udöve nogensomhelst med det egentlige Dommerembede forbunden Forretning, hvorimod dertil bör beskikkes en anden duelig Mand, efter Stiftets (Amtets) Skjön og nærmere Bestemmelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 21. Septembr. 1822. 1822. 21. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Spekulanthandleres Liggetid.** Khavn den 21. Septbr. 1822[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 395. 21. Septbr.

Ved behagelig Skrivelse af 30. April d. A. har Kammeret modtaget de forlangte nærmere Oplysninger om de Omstændigheder, som have været forbundne med det Tilfælde, der har foranlediget den constituerede Sysselmand i Isefjords Syssel E. Thorsteinsen og Islands Kjöbmand H. C. Paus til at indgaae med Forespörgsel, om det er de saakaldte Spekulanthandlere, der efter Anordningerne om den islandske Handel og Skibsfart maae ligge og handle i et Kjöbstæd eller authoriseret Udliggersted i 4 Uger, tilladt at dele denne Tid saaledes, at naar de have handlet paa eet Sted i nogen Tid, dog kortere end 4 Uger, maae, efter at have seilet bort, vende tilbage til det förstnævnte Sted og der fortsætte den begyndte Handel i saa lang Tid som maatte være tilbage af forberörte 4 Uger, hvorhos Hr. Amtm. har yttret den Formening, at det baade er og bör være Spekulanthandlere tilladt, at dele den dem ved Anordningerne forundte Ligge- og Handelstid af 4

---

[1]) Plak. 28. Decbr. 1836 § 10.

1822. Uger i ethvert authoriseret Handelssted, naar og for-
21. Septbr. saavidt de önske og behöve det. — Men at det paa den anden Side er Övrighedens Pligt, at paasee, at den sammenlagte Ligge- og Handelstid ei af nogen Spekulanthandler forlænges over 4 Uger, samt efter denne Tid at forbyde den Vedkommende videre Handel, og efter Omstændighederne fra Stedet at bortvise den.

I Anledning heraf skulle vi ikke undlade at melde Hr. Amtm., at ligesom den forhenværende Commission til at undersöge Islands Handelsforfatning m. m. har i Skrivelse til Kammeret af 15. April f. A. antaget, at den omhandlede Deling af fornævnte 4 Uger ikke er ved Anordningerne forbuden, saaledes maa vi ogsaa aldeles tiltræde den af Hr. Amtm. yttrede Formening, og maa derfor tjenstl. anmode Dem om, i Overeensstemmelse med samme at tilkjendegive Vedkommende det Fornödne. — Rentekammeret den 21. Septbr. 1822.

27. Septbr. **Kongelig Resolution** ang. **Kjöbet af et Huus i Reykjavík til interimistisk Bispebolig.** Khavn den 27. Septbr. 1822 — I Rentekammerets Forestilling 24. Septbr. bemærkes, at ved Nedlæggelsen af Skalholt Bispestol i 1785 var det bestemt, at Biskoppen skulde aabnes Credit paa 1200 Rd. til Opförelsen af en Bisperesidents. Den daværende Biskop Finsen undslog sig for at opföre nogen Bygning. Eftermanden, Biskop Geir Vidalin, androg fra Tid til anden om Utilstrækkeligheden af de 1200 Rd., og begjærte forskjellige Gaarde (Bessastad, Viðö, Elliðavatn) udlagte til Bispebolig, eller Penge til at kjöbe et Huus for i Reykjavík, eller til Husleie, forsaavidt denne havde oversteget Renten af de til Bispebolig bestemte 1200 Rd. — Nu var Biskoppen indkommen med en Ansögning, hvori han androg, at efter at han indtil Aar 1806 havde maattet blive bosiddende paa en Bondegaard, havde han i dette Aar erholdt et Huus i Reykjavík til Leie for 150 Rd. D. Cour. aarlig fra 17. Septbr. 1806 til 17. Septbr. 1813, og siden for 100 Rbd. Sölv. Nu havde derimod Eieren, Kjöbmand Petræus, erklæret at ville sælge dette Huus, og til-

budt Biskoppen det for 500 Rbd. Sedler, hvilket imidlertid Biskoppen ikke kunde udrede. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1822. B, Nr. 236. 1822. 27. Septbr.

Til Kjöbet af indbemeldte Huus i Reykevig, der nu beboes af Biskoppen i Island, Hr. Geir Vidalin, bevilge Vi allern. af Vor Kasse 500 Rigsbankdaler Sedler, mod at Huset derefter forbliver Vor Eiendom, men, indtil en mere passende Embedsbolig kan forskaffes Biskoppen, overlades ham til fri Beboelse, dog med Forpligtelse at holde det for egen Regning vedlige. — Kjöbenhavn den 27. Septembr. 1822[1].

Kongelig Resolution ang. **Foranstaltninger i Anledning af Vulkan-Udbrudet i Eyjafjalla-Jökul.** 27. Septbr.
Khavn den 27. Septembr. 1822. — I Rentekammerets Forestilling 24. Septbr. berettes, at det Vulkan-Udbrud, som begyndte i Öefjelds-Jökul i Decembr. 1821, var begyndt igjen den 24. Juni 1822 med heftig Askeregn, der satte sig fast paa Græsstraaet som en Skorpe, og foraarsagede at Qvæget enten ikke kunde nyde det eller at det deraf blev sygt. Asken blev undertiden dreven af Vinden til Skaptafells Syssel, eller paa den anden Side til det vestligste af Arnes Syssel, eller endog længere bort. Fra 26. Juni af havde Vulkanen daglig udkastet Aske, især over Middelstrækningen af Öefjeldene, fra Drángshlíðarfjall til vestenfor Hvammsnúpur. Beboerne i de Egne, der havde lidt mest, vare flygtede. Man havde ganske opgivet Höslætten i Middelstrækningen under Öefjeldene. Paa Grund af disse Omstændigheder havde 73 Bönder forladt deres Hjem, for at söge bedre Egne. Disse vare mest ankomne til Arnes Syssel, nogle og til Skaptafells Syssel.

---

[1]) Denne Resolution er af Rentekammeret communiceret Biskop Vidalin, Stiftamtmand Moltke og det kgl. Danske Cancellie ved Skrivelser 28. Septbr. 1822 (Isl. Copieb. 4, Nr. 466—468), og Stiftamtmanden anmodes om, saafremt Biskoppen önsker at Huset med Tilliggende bliver paa ovennævnte Maade kongelig Eiendom, da at modtage lovlig Skjöde derpaa, og foranledige Kjöbesummen udbetalt.

1822. Stiftamtmanden forlangte en Understöttelse til de betrængte Indbyggere, og navnlig Tilladelse til at disponere over Reve-
27. Septbr. nüerne af de kongelige Godser, hvilket og Rentekammeret anbefaler, idet der dog bemærkes, at man endnu ikke kan med Sikkerhed vide, hvormeget der maatte behöves. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1822. B, Nr. 237.

Vi bemyndige allernaad. Amtmanden over Sönder-Amtet i Island, Stiftamtmand Moltke, til for Vor Regning at komme de trængende Beboere i Rangervalle Syssel til Hjelp efter Omstændighederne, enten med Penge eller med Naturalier. — Kjöbenhavn den 27. Septbr. 1822[1].

28. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Handelshuset Örum & Wulff; ang. **Eskefjord Kjöbstads Grund.** Khavn den 28. Septbr. 1822. — Rentek. Isl. Copiebog 4, Nr. 419.

Som for Tiden Eier af Jorden Lambeyri, paa hvis Grund Kjartan Isfjords eller sammes Efterfölgers Etablissement i Eskefjorden skal være staaende, har Handelshuset Örum & Wulff under 8. Marts d. A. anholdt om, at tilstaaes i Grundleie 20 Rbd. rede Sölv aarlig af den Plads, bemeldte Etablissement er opfört paa. — Ved de i denne Anledning indhentede Oplysninger er Pladsens Værdie ansat til 50 Rbd. Sölv, eller en aarlig Leie 2 Rbd. Sölv, ligesom det ogsaa derhos er godtgjort, at samme har henhört under Jorden Lambeyri, der under 13. Junii 1819 er kjöbt af Handelshuset for 55 Rbd. Repræsentativer. — Kammeret skulde saaledes ikke undlade herved at melde, at man, under Forudsætning af, at Handelshuset nærmere kan godtgjöre dets Ret til at disponere over bemeldte Grund, vil være villig til at foranledige Dem enten udbetalt en aarlig Grundleie af

[1]) Communication til Stiftamtmand Moltke i Rentek. Skriv. 28. Septbr. 1822. Isl. Copieb. 4, Nr. 469.

2 Rbd. rede Sölv for samme, eller ogsaa at afkjöbe dem hele Jorden eller Pladsen for den ansatte Værdie. — Rentekammeret den 28. Septbr. 1822. 1822. 28. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Forrentning af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den 28. Septbr. 1822[1]. — 28. Septbr.
Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 445. — Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 285—288. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1823, S. 135.

Ifölge hertil indkomne Begjæringer, og efter at have desangaaende corresponderet med det kongel. Danske Cancellie og den kgl. Direction for Statsgjelden og den synkende Fond, er truffen den Foranstaltning, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Island for Fremtiden kunne blive modtagne i den kgl. Kasse til Forrentelse. I hvilken Henseende Fölgende bliver at iagttage:

1) Indbetalingen af Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler kan til enhver Tid erlægges til Jordebogskassen i Island enten i rede Sölv eller Sedler, naar vedkommende Bestyrere derom henvende sig til Hr. Stiftamtmand, som authoriserer Landfogden til Summens Imodtagelse. For at imidlertid Detaillen ikke skal blive for stor, maae Indbetalingerne indskrænkes til i det mindste 20 Rd. af Gangen for hver enkelt Umyndig eller Stiftelse. — 2) For de modtagne Capitaler meddeler Landfogden Qvittering in triplo, hvoraf det ene Exemplar for det förste forbliver hos Indbetalerne, men de tvende andre Exemplarer, tilligemed Hr. Stiftamtm.' Authorisation til Capitalens Indsættelse i Jordebogskassen, ved forskjellig Skibsleilighed indsendes til Kammeret, for derefter at tilstilles den kgl. Direction for Statsgjelden og den synkende Fond, som

[1]) Canc. Skriv. 19. Oktbr. 1822.

1822. besörger Pengenes Inddragelse i Statsgjeldskassen og
28. Septbr. udfærdiger de fornödne kongel. Obligationer, naar den eller de indbetalte Summer i det mindste udgjöre 100 Rbd. for hver Eier, være sig enten een eller flere offentlige Stiftelsers under samme Bestyrere, eller een eller flere Umyndiges under samme Jurisdiction. Summer under 100 Rbd. blive derimod henstaaende i den kgl. Kasse, efter de af Landfogden derfor meddeelte Qvitteringer. De udstedte Obligationer ville herfra blive tilsendte Hr. Stiftamtm. for at udleveres til rette Eier, imod Tilbagelevering af det Exemplar af Qvitteringen, som Landfogden i sin Tid har meddeelt Indbetalerne, hvilken Qvittering besörges derpaa hertil indsendt, til Beviis for, at Obligationen er kommen den eller de Vedkommende tilhænde. Da Renten af udstedende kongelige Obligationer vil blive benævnt at angaae fra Indbetalingsdagen, maatte det ved Obligationernes Udleverelse paasees, at Renten afskrives paa Obligationerne for samme Tidsrum, som den findes afskreven paa de tilbageleverede Qvitteringer. — 3) Med Hensyn til de omtalte Triplicat-Qvitteringers Udfærdigelse maa Landfogden være meget nöiagtig med Benævnelsen af prima, secunda eller tertia, for, i Tilfælde at et Sæt Qvitteringer ved Nedsendelsen skulde forkomme, man dog af det Sæt, som fremkommer, kunde have Vished om den indbetalte Capitals Identitet. Overhovedet bliver det en almindelig Regel, at Tertia-Qvitteringen overleveres Indbetalerne og Prima- og Secunda-Qvitteringerne efter det Foranförte indsendes. — 4) De indbetalte Capitaler blive at forrente med 4 pCt. aarlig. Denne Rente begynder fra den Dag, Betalingen er erlagt til Jordebogskassen. Betalingen af Renten skeer eengang om Aaret, nemlig den 11. Juni, som den for Beboerne bekvemmeste Tid. Renteberegningerne blive aarlig at forfatte af Landfogden, og derpaa at fremlægge for Hr. Stiftamtm., som forsyner dem med en Attest om Rigtigheden, og authoriserer Landfogden til Belöbets Ud-

betaling. — 5) Ved Renternes Udbetaling har Landfogden at paasee, at Renten afskrives paa den for Capitalen gjeldende Forskrivelse, enten denne er Landfogdens Modtagelsesbeviis, eller til sin Tid den kgl. Obligation, som derfor meddeles, og har Landfogden tillige at modtage særskilte Qvitteringer af Vedkommende for bemeldte Renter, i hvilke maa bemærkes den paa Obligationen gjorte Afskrivning. Naar Regnskabet afsluttes, som særskilt hertil indsendes, blive Renteberegningerne tilligemed de erholdte Qvitteringer samme at vedlægge og fölge med som Bilage. Skulde det være, at der fandtes Restancer paa Renterne, maatte Landfogden derover forfatte Restancelister og fremlægge samme for Hr. Stiftamtm. til Attestation og ny Udgifts Approbation. — 6) Naar en indbetalt Sum forlanges tilbage, er Hr. Stiftamtm. authoriseret til at antage Opsigelsen, naar den skeer med et halvt Aars Varsel for Capital over 100 Rbd. rede Sölv eller Sedler, men efter Varsel af 1/4 Aar, naar Capitalen ikkuns er 100 Rbd. eller derunder. Dog maa ingen Capital-Udbetaling finde Sted uden til fornævnte Rentetermin, 11. Juni. Naar Hr. Stiftamtm. iövrigt har antaget Opsigelsen, vilde De til den paafölgende Termin udfærdige en Udgiftsordre paa Belöbet for Jordebogskassen. — 7) Tilbagebetalingen af en opsagt Capital skeer imod vedkommende Autoritets Qvittering paa og Extradition af den gjeldende Forskrivelse, nemlig enten Landfogdens Qvittering, eller den derfor udstedte kongelige Obligation. Disse indfriede Documenter, tilligemed Hr. Stiftamtm.' Udgiftsordre, maae fölge Landfogdens Regnskab som Bilag. Det fölger iövrigt af sig selv, at Rentebetalingen ophörer med Capitalens Tilbagebetaling. 1822. 28. Septbr.

Hvilken Foranstaltning, hvorom forövrigt Amtmændene i Islands Nord- og Öster-Amt samt Vester-Amtet, som og Landfoged Thorgrimsen, under Dags Dato er givet den fornödne Efterretning, vi ikke skulle undlade herved

1822. 28. Septbr. tjenstl. at melde Hr. Stiftamtm. til behagelig Underretning og Iagttagelse, samt Bekjendtgjörelse for Vedkommende i Sönder-Amtet. — Rentekammeret den 28. Septbr. 1822[1].

28. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Landfoged Sigurd Thorgrimsen, ang. **Udredelsesmaaden af Biskoppens Gage.** Khavn den 28. Septbr. 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 412.

Det kgl. Danske Cancellie har tilmeldt Kammeret, at det under 17. Juli d. A. har behaget H. Majt. allern. at resolvere saaledes:

„Biskoppen over Aarhus Stift, Dr. Professor Theologiæ Andreas Birch, Comm. af Dannebr., fritages allern. for det Bidrag af 600 Rbd. aarlig, ham er paalagt at udrede til Lönningen for Biskoppen i Island, og disse 600 Rbd. Sölv afholdes herefter af den islandske Jordebogskasse".

Ligesom altsaa den Udbetaling, der ifölge Kammerets Ordres af 22. April 1813 og 13. Mai 1815 hidtil i saa Henseende har fundet Sted af Islands Jordebogskasse, imod at refunderes den kongelige ved lige Indbetaling i Zahlkassen her i Staden, nu vil ophöre, saaledes vilde Hr. Landfogden derimod, fra allerhöistbemeldte Resolutions Dato, som en Udgift for den kongel. Kasse udbetale til Biskoppen over Island, Hr. Geir Vidalin, fornævnte 600 Rbd. Sölv aarlig, og skulle samme

---

[1]) Under samme Dato ere omtrent ligelydende Skrivelser afgaaede til begge Amtmændene og Landfogden i Island (Copieb. sst. Nr. 446—448), samt ligeledes en Gjenpart af denne Skrivelse tilstillet Cancelliet (Copieb. sst. Nr. 449). — Stiftamts-Skrivelser til Biskoppen over Island 19. Novbr. 1822 og 16. April 1823, hvorved disse Bestemmelser meddeles, ere bekjendtgjorte i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823.

derefter passere til Udgift i Deres aflæggende Jordebogs-Regnskab, paa samme Maade som Biskoppens övrige Gage, imod at behörig Qvittering derved fremlægges, og denne Ordre derhos paaberaabes. — Rentekammeret den 28. Septbr. 1822[1]. 1822. 28. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, samt Justitiarius i Landsoverretten, ang. **Politie- og Justits-Sagers Indstævning for Overretten.** Khavn den 5. Oktbr. 1822. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 4309. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 292. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 136. 5. Oktbr.

I Anledning af at Cancelliet, ved Skrivelse af 22. Marts 1808 til den kgl. islandske Landsoverret, blandt Andet har yttret: at da For. af 31. Maji 1805 og 7. Junii 1760, saavel efter deres Overskrift som Indhold, alene kunne antages at indeholde Regler for Delinquentsagers Indstævning, saa bör den deri befalede Paategning af Övrigheden alene finde Sted i de Sager, som til Delinquentsager kunne henföres, — [er hos Cancelliet[2] forespurgt: om ikke offentlige Politie- samt andre Justits-Sager end blotte Delinquentsager blive at indanke for Overretten paa samme Maade som civile Sager efter sædvanlig Stævning med lovligt Varsel, saa at den ved Forordn. af 7. Junii 1760 og 31. Maji 1805 befalede Paategning paa Domsakterne ikkun bliver anvendelig i blotte Delinquentsager.

Med Hensyn hertil skulde Cancelliet til fornöden Efterretning tjenstl. melde, at den i Forordn. af 7. Junii 1760 og 31. Maji 1805 befalede Fremgangsmaade ved

[1]) s. D. Communication herom til det Danske Cancellie. Copieb. sst. Nr. 413.

[2]) fra [i Skrivelsen til Justitiarius: „har Hr. Cfraad i Skrivelse af 22. Julii sidstl. forespurgt", o. s. v.

1822. Justitssagers Indstævning til höiere Ret bör finde Sted
5. Oktbr. i alle de Sager, hvor der foruden Actor tillige beskikkes Defensor for den eller de Tiltalte. — Det kgl. Danske Cancellie den 5. Oktbr. 1822.

5. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oversættelse af islandske Doms-Akter.** Khavn den 5. Oktbr. 1822[1]. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1822, Nr. 4307 (blank i Brevbogen).

I Anledning af, at Oversættelserne af Akterne i de ved den kgl. islandske Landsoverret paadömte beneficerede og befalede Sager, naar disse skulde indstævnes for Höiesteret, ved allerh. Resolution er overdraget anden Assessor i bemeldte Landsoverret, har Justits-Sekretair Stephensen, med Hensyn til at Oversættelserne i alle Sager, som fra den islandske Landsoverret appelleres til Höiesteret, formentlig ere overdragne ham ved Cancelliets Skrivelse til daværende Stiftamtmand af 3. Junii 1806, anholdt om, at forundes et Tillæg i Gage til Erstatning for hvad han saaledes taber i sine aarlige Indkomster, og derfor forespurgt, om Oversættelsen af Akterne i de faa private Sager, som maatte forlanges indstævnte til Höiesteret, som hidtil, maa blive ham forbeholden.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sekretair Stephensen tjenstl. melde: at det ansögte Gagetillæg ikke kan bevilges, og at Cancelliets fornævnte Skrivelse af 3. Junii 1806 ikke begrunder nogen udelukkende Ret for ham til at forfatte Oversættelsen hverken i de offentlige eller private Sager, ligesom Cancelliet ikke heller finder sig bemyndiget til for Fremtiden at authorisere ham til udelukkende at besörge Rets-Akternes Oversættelse i de

[1]) Canc. Skriv. 16. April 1825.

private Sager. — Det kongel. Danske Cancellie den 5. Oktbr. 1822. 1822. 5. Oktbr.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Uddeling af Renter af den Erichsenske Collect til Geistligheden i Holum Stift.** Khavn den 12. Oktobr. 1822. — 12. Oktbr.
Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 2586.

Hr. Cfraad har i Skrivelse til dette Collegium af 12. August sidstl. andraget paa, at 150 Rbd. Sedler af den Rentebeholdning, 232 Rbd. 5 Mk. 6 Sk. Sedl. og Tegn, som tilhörer det ved afgangne Cfraad Erichsen til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift i Island indsamlede Legat, maa igjennem den kgl. islandske Jordebogskasse remitteres og foranstaltes udbetalte paa Biskop Vidalins og Deres Reqvisition, efter den af Dem gjörende Repartition imellem de dertil eragtende mest trængende og ved det næstafvigte overordentlig strenge Uaars Virkninger skadelidte, værdigste Præster i de ringeste Kald i forrige Holum Stift, dog, at Biskoppen og Hr. Cfraad ved den gjörende Repartition ikke ufravigeligen skulle være bundne til alle de i dette Collegii Skrivelse til Dem af 7. Junii 1794 specificerede 10 Præstekald, i hvilke nogle af Præsterne for nærværende Tid ingenlunde ere at ansee for trængende til nogen overordentlig Hjælp eller Understöttelse.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Cfraad, at det Indstillede bifaldes, hvorom Biskoppen over Island under D. D. er meddeelt den fornödne Underretning, ligesom ogsaa det kgl. Rentekammer er aumodet om, at foranstalte disse Penge udbetalte af den kgl. islandske Jordebogskasse. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Oktbr. 1822[1].

[1]) Canc. Skriv. s. D. til Biskoppen over Island og Rentekammeret, indeholdende Underretning om det Samme. Canc. 1. Depart. Brevb sst.

1822. 19. Oktbr. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Forrentning af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den 19. Oktobr. 1822[1]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 4496. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 308. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 135 (med Anmærkning).

Da det kgl. Rentekammer har underrettet Cancelliet om, at samme under 28. Septbr. sidstl. har meddeelt (Tit.) de Betingelser, under hvilke Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Island for Fremtiden kunne blive modtagne og forrentede i den kgl. Kasse sammesteds, saa skulde man herved tjenstl. anmode Dem om, at ville paalægge samtlige Vedkommende under det Dem anbetroede Amt, paa den af det kongel. Rentekammer foreskrevne Maade, i bemeldte Kasse at indbetale saavel de Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler, der for Tiden ere under Deres Bestyrelse, som de der herefter maatte indkomme. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Oktobr. 1822.

19. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige Embedsmænd.** Khavn den 19. Oktobr. 1822[2]. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 2653. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 149.

Hr. Cfraad har i Skrivelse til dette Collegium af 5. August sidstl. andraget, at nogle Præster findes forsömmelige i at tilstille Sysselmændene de ved dette Collegii Circulair-Skrivelse af 29. Febr. 1820 paabudne Lister eller Anmeldelser om de i hvert foregaaende Calender-Aar döde og jordede Personer, og De har derhos indstillet, at der til at forebygge denne Forsöm-

[1]) jevnf. Canc. Skriv. 14. Mai 1825.
[2]) jevnf. kgl. Resol. 18. Decbr. 1822.

melse maatte fastsættes en Mulkt for den Præst, der ikke inden 1 Februar havde tilstillet Vedkommende de befalede Anmeldelser. 1822. 19. Oktbr.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Cfraad til behagelig Efterretning: at Cancelliet anseer Reskriptet af 26. Junii 1782 anvendeligt i det ommeldte Tilfælde. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Oktobr. 1822.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige og verdslige Embedsmænd** i Island. Khavn den 19. Oktbr. 1822. — Original i Rentek. Isl. Journ. 14, 236. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1822, Nr. 2660. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 313. 19. Oktbr.

Det kgl. Rentekammer har i Skrivelse af 17. August sidstl. forlangt dette Collegii Betænkning, betræffende den hermed tilbagefölgende Skrivelse, hvori Amtmanden over Islands Vester-Amt andrager paa, at der maatte bestemmes et passende Tvangsmiddel for de Embedsmænd, der ei i Tide indsende de Indberetninger, de have at afgive, og at dette Tvangsmiddel ogsaa maatte, forsaavidt Capitelstaxten angaaer, anvendes paa de geistlige Embedsmænd.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. melde: at dette Collegium holder for, at Reskr. af 3. Junii 1785 bör anvendes i det ommeldte Tilfælde paa vedkommende civile Embedsmænd, og at Reskr. 26. Junii 1782 er anvondeligt i saadanne Tilfælde paa de geistlige Embedsmænd, og at det altsaa tilkommer Biskoppen at bestemme Mulkten i sidstnævnte Tilfælde. Hvorhos Cancelliet dog lige tjenstligst skulde yttre, at dersom det kgl. Rentekammer deri önsker nogen Forandring, er dette Collegium villigt til desangaaende at indlade sig i Correspondence med Biskoppen over Island. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Oktobr. 1822.

1822. 19. Oktbr. **Cancellie-Plakat** ang. **utilladelig Collectering** m. v. Khavn den 19. Oktobr. 1822. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — Spörgsmaal om dens Udvidelse til Island har været reist, men er senere bortfaldet (Canc. Skriv. 21. Juni 1823 og 9. Septbr. s. A.). — Canc. 2. Depart. Registr. XXIII, 243 (1822, Nr. 1396). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1822, S. 679—683 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1822, S. 76; Schou XVIII, 648—649. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 69.

23. Oktbr. **Plakat** ang. **Frimestere og andre Haandværkere udenfor Laugene.** Khavn den 23. Oktobr. 1822. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat, som indeholder nærmere Bestemmelser med Hensyn til dem, der, uden at indtræde i et Laug, ville nedsætte sig som Haandværker i en Kjöbsted", — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823, men ikke i Synodalforsamlingen, ligesom den heller ikke er udvidet til at gjelde for Island. — Canc. 3. Depart. Registr. 1820—1822, 666 (1822, Nr. 1126). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1822, S. 663—676. Qvart-Forr. for 1822, S. 77—79; Schou XVIII, 649—651. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 70 (med Anmærkning som Island uvedkommende).

29. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til det kgl. Admiralitets- og Commissariats-Collegium, ang. **Indsamling af Böger til det islandske Stiftsbibliothek.** Khavn den 29. Oktbr. 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 2719.

Ved at tilstille det kgl. Admiralitets- og Commissariats-Collegium indsluttede Gjenpart af en hertil indkommen Skrivelse, hvori Stiftamtm. og Biskoppen over Island som Bestyrere for det sammesteds oprettede Stiftsbibliothek anholde om dette Collegii Medvirkning til, at bemeldte Bibliothek maa iblandt Andet forundes alle de fra det kgl. Sökort-Archiv udgivne Kort og Arbeider,

saa skulde man herved tjenstl. anbefale denne Sag til velbemeldte Collegii gode Forsorg. — Cancelliet den 29. Oktbr. 1822[1]. 1822. 29. Oktbr.

Rentekammer - Skrivelse til Cancelliet, ang. **Tvangsmiddel mod Embedsmænd, der ei i rette Tid sende deres Indberetninger.** Khavn den 9. Novbr. 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 531. 9. Novbr.

Med Hensyn til, at Amtmanden over Islands Vester-Amt har andraget paa, at der maatte bestemmes et passende Tvangsmiddel for de Embedsmænd, der ei i Tide indsende de Indberetninger, de have at afgive, og at dette Tvangsmiddel ogsaa maatte, forsaavidt Capitulstaxten angaaer, anvendes paa de geistlige Embedsmænd, har det kongelige Danske Cancellie i behagelig Skrivelse af 19. f. M. anseet Reskript af 3. Junii 1785 anvendelig i ovennævnte Tilfælde paa vedkommende civile Embedsmænd, og Reskript af 26. Junii 1782 paa de geistlige Embedsmænd, i hvilket sidste Fald det vilde tilkomme Biskoppen at bestemme Mulkten.

Kammeret, som aldeles tiltræder det kgl. Danske Cancellies Formening, maa saaledes, ved at lade Amtmand Thorsteinsons Andragende fölge tilbage, tjenstl. anmode velbemeldte Cancellie om, at foranledige det Fornödne til at Bestemmelserne i fornævnte Reskript kunde i fornævnte Tilfælde blive anvendelige i Island. — Rentekammeret den 9. Novembr. 1822.

---

[1]) Under s. D. ere Breve fra Cancelliet afgaaede til: 1) den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler, hvori samme anmodes om Exemplarer af Flora danica m. fl. Skrifter; — 2) Over-Bibliothekaren for det store kongel. Bibliothek, Cfraad Moldenhaver, hvori samme anmodes om Exemplarer af Langebeks Scriptores rerum Danicarum m. fl. Skrifter; — 3) Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, med Communication herom.

1822. 26. Novbr. **Rentekammer - Skrivelse** til Amtmand Thorsteinson, ang. **Handel paa Straumfjord.** Khavn den 26. Novembr. 1822. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 553.

Hr. Amtmanden har ved behagelig Skrivelse af 26. August d. A. med Deres Betænkning tilstillet Kammeret en Forespörgsel fra Kjöbmand J. Kolbeinsen i Stikkelsholm (r. Stykkisholm), om ikke, uagtet Strömfjorden inden Myre Syssel ei i Forordn. af 11. Septbr. 1816 er nævnt som Udliggersted, den ham ved Kammerets Skrivelse af 14. August 1810 meddeelte Tilladelse til at handle sammesteds endnu er gjeldende, og det saaledes staaer ham frit for, uden Indsigelse af vedkommende Övrighed, at begynde en Handel paa bemeldte Strömfjorden, naar han tillige, i Overeensstemmelse med hvad der ved Kammerets Skrivelse er paalagt ham, godtgjör, at han har bosat sig i en af Islands Kjöbstæder, og der tillige fører stadig Handel, saaledes som Plakaten af 22. April 1807 foreskriver.

I Anledning heraf skulle vi, i Overeensstemmelse med den af Hr. Amtm. yttrede Formening, tjenstl. melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at det ifölge fornævnte Kammerets Skrivelse af 14. August 1810 fremdeles vil være ham tilladt at handle paa Strömfjorden, dog ikkun under Betingelse af, at han nöiagtigen har opfyldt de ham i saa Henseende paalagte Vilkaar, og herfor, i Tilfælde det ikke allerede skulde være skeet, fremskaffer behörigt Beviis, som forevises Hr. Amtm. — I Tilfælde af, at Handel saaledes maatte blive etableret paa dette Sted, udbede vi os af Hr. Amtm. derom meddeelt nærmere Underretning, for at det Fornödne i saa Fald kan blive foranlediget til at Strömfjorden authoriseres som Udliggersted, i Hensigt at forhindre den Enehandel, som ellers vilde opstaae sammesteds. — Rentekammeret den 26. Novbr. 1822.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Skrifters Oversendelse til det islandske Stiftsbibliothek.** Khavn den 3. Decembr. 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 3040. 1822. 3. Decbr.

Efterat Cancelliet, som Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. bekjendt af dette Collegii Skrivelse af 29. Oktbr. sidstl., havde anbefalet til det kongel. Admiralitets- og Commissariats-Collegium det af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. yttrede Önske, at det paa Island oprettede Stiftsbibliothek maatte skjænkes de fra Sökort-Archivet udkomne Værker, har bemeldte Admiralitets- og Commissariats-Collegium nu tilmeldt Cancelliet, at det er overdraget Directeuren for Archivet, Contra-Admiral Löwenörn, at tilstille Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. som Foræring til Bibliotheket de Korter med tilhörende Beskrivelser over selve Island, som nu ere udkomne fra Archivet, tilligemed nogle af de derfra udgivne Landkort og nogle Stjernekort: —

Hvorom man herved tjenstl. skulde meddele Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. Underretning. — Det kongel. Danske Cancellie den 3. Decbr. 1822.

Cancellie - Skrivelse til General - Toldkammer og Commerce-Collegium, ang. **Retsbetjentes Pligt at udföre visse Forretninger i kongelig Tjeneste uden Gebyr.** Khavn den 5. Decembr. 1822. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1822, Nr. 3999. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H., S. 354—355. 5. Decbr.

Det kgl. General-Toldkammer og Commerce-Collegium har i behagelig Skrivelse af 26. f. M. af dette Collegium forlangt Underretning, om en Retsbetjent i Almindelighed er berettiget til at fordre Gebyrer for Mænds Udmeldelse til Synsforretninger, som afholdes over iværksatte Reparationer paa eller Opförelse af de H. Maj^t. Kongen

1822. tilhörende Bygninger, samt paa Beskrivelsen af deslige
5. Decbr. Forretninger.

I Gjensvar herpaa skulde Cancelliet herved tjenstl. melde, at Retsbetjente i de nævnte Tilfælde ere uberettigede til at fordre Gebyr, da de maae ansees pligtige til uden Betaling at udföre alle Forretninger, der vedkomme den egentlige kongelige Tjeneste. — Det kgl. Danske Cancellie den 5. Decembr. 1822.

10. Decbr. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Kolfreyjustad Kirkes Inventariipenge.** Khavn den 10. Decbr. 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 3099.

D. Höiærv. har med Erklæring af 11. August sidstl. hertil indsendt en Ansögning, hvori Sognepræsten til Kolfreyjustad inden Söndre-Mule Syssel, Hr. Gudmundsen, anholder om, at en for bortsolgte Qvilder og Inventarium Tid efter anden indkommen Capital, stor 66 Rbd. 74 Sk., der tilhörer Kirken og nu ligger frugtesløs, maatte tilstaaes ham til Afdrag paa de Penge, Kirken skylder ham for dens bekostede Istandsættelse.

I denne Anledning skulde Cancelliet, efter desangaaende at [have] brevvexlet med det kgl. Rentekammer, tjenstl. anmode D. Höiærv. om behageligen at ville tilkjendegive Supplikanten, at da Renten af ovennævnte Sum bör komme Kirken tilgode, istedetfor den forhen hafte Indtægt af det bortsolgte Inventarium, saa kan det Ansögte ikke bevilges, men disse Penge bör, saafremt de ikke paa anden Maade kunne gjöres frugtbringende, indsættes til Forrentning i den kgl. Kasse. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Decembr. 1822.

10. Decbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Foræring af Scriptores Rerum Danicarum til Stiftsbibliotheket i Island.**

Khavn den 10. Decbr. 1822. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1822, Nr. 3102. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 136—137. 1822. 10. Decbr.

Under 29. Oktbr. sidstl. tilskrev dette Collegium Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv., at man under s. D. havde anbefalet Deres Skrivelse om Bidrag til det i Island oprettede Stifts-Bibliothek, blandt Andre til Overbibliothekaren ved det store kongel. Bibliothek, Cfraad Moldenhawer. — Bemeldte Overbibliothekar har nu hertil indsendt det hermed fölgende planerede og indbundne Exemplar af de hidtil udkomne 7 Dele af Langebeks Scriptores rerum Danicarum, som en Gave til ovenmeldte Stiftsbibliothek, og har han derhos bemærket: at dette er det eneste paa offentlig Bekostning trykte Værk, hvoraf de endnu ikke solgte eller bortskjenkede Exemplarer ere blevne det kongelige Bibliotheks Eiendom. Tillige har Cfraaden bevidnet sin Beredvillighed til efter bedste Evne at medvirke til en saadan Forögelse af det islandske Stiftsbibliothek, som efter hans Overbeviisning kunde svare til dets planmæssige Hensigt, og vil det være ham magtpaaliggende, saasnart en nöiagtig Fortegnelse over samtlige Doubletter i det store kongel. Bibliothek er affattet og den sidste Revision af Bibliothekets egne Fornödenheder er fuldendt, at fordele de undværlig befundne Doubletter til de dertil mest trængende offentlige Bogsamlinger, hvorved han, ved det til Islands Stiftsbibliothek trufne Udvalg, haaber at erhverve sig samme Erkjendtlighed, som den, hvormed hans Omsorg for at forsyne Bibliotheket ved den lærde Skole i Reikjavig, ved dens Reform, med de uundværligste Hjelpekilder, i sin Tid blev paaskjönnet. — Hvorom man herved tjenstl. skulde meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. Underretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Decembr. 1822.

Cancellie - Skrivelse til Rentekammeret, ang. Embedsmænds Tiendefrihed. Khavn den 14. Decbr. 14. Decbr.

1822. 14. Decbr. **1822**[1]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1822, Nr. 6045. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H, S. 364.

Det kgl. Rentekammer har i Ærede af 23. f. M. tilstillet Cancelliet en Gjenpart af en Skrivelse fra Cfraad og Justitiarius i den kongel. Landsoverret i Island, Dr. juris M. Stephensen, hvoraf erfares, at han paa Grund af allerh. Resolution af 7. Marts 1774 anseer sig befriet for at svare Jordetiende af Gaarden Kleppe, som i Aaret 1817 blev ham tilskjödet, hvorhos velbemeldte Kammer har yttret, at bemeldte allerh. Resolution, sammenholdt Reskript af 17. Julii 1782, ikke synes at kunne forklares anderledes, end at den paastaaede Fritagelse for ovennævnte Afgift maa ansees indskrænket til den Jord, han selv beboer, som for Tiden er Vidöe, i hvilken Anledning det kongel. Rentekammer har forlangt Cancelliets Betænkning over Sagen.

I Gjensvar herpaa skulde man, ved at remittere fornævnte Gjenpart, ikke forbigaae tjenstl. at melde, at man med velbemeldte Kammer er enig i, at Cfraad Stephensen, paa Grund af Bestemmelsen i den 5. § i Reskript af 17. Julii 1782, ikke kan tilkomme den paastaaede Fritagelse for anden Jord, end den han selv beboer. — Det kgl. Danske Cancellie den 14. Decbr. 1822.

18. Decbr. **Kongelig Resolution** ang. **Tvangsmidler mod forsömmelige Embedsmænd.** Khavn den 18. Decbr. **1822**[2]. — I Cancelliets Forestilling s. D. bemærkes, at da det ofte er Tilfældet, at de underordnede Embedsmænd i Island, gjentagne Paamindelser uagtet, forsömme i rette Tid at afgive de befalede Indberetninger til vedkommende Amtmand, havde Amtmanden i Vester-Amtet foreslaaet, at der maatte blive bestemt et passende Tvangsmiddel, saasom en vis Mulkt,

[1]) Rentek. Skriv. 1. Marts 1823.

[2]) Reskr. 3. Januar 1823.

for de Embedsmænd, der ei betimeligen indsende de paabudne Indberetninger og afgive de forlangte Erklæringer. Rentekammeret var med Cancelliet enigt i, at det hensigtsmæssigste vilde være at udvide til Island Bestemmelserne i Reskr. 3. Juni 1785, hvorved det er overladt Amtmændene at dictere en efter Omstændighederne i ethvert Tilfælde passende Mulkt til Sognets Fattigkasse, som dog ikke maa overgaae 2 Rbd., naar Nogen maatte vise Efterladenhed enten med Circulairbreves Befordring, eller gjöre sig skyldig i sammes Forkommelse, eller paa lige Maade forholde sig i Henseende til de Erklæringer og Efterretninger, som i Embeds-Sager affordres. „Da fornævnte Reskript imidlertid kun er afgaaet til Stiftsbefalingsmanden og samtlige Amtmænd i Sjælland, og derfor vel analogice lader sig anvende i de övrige danske Provindser, hvor Lovgivningen i Almindelighed er fælles, men ikke i Island, hvis locale Forhold ofte gjöre saa mange afvigende Bestemmelser nödvendige", saa indstilles: 1822. 18. Decbr.

„at Amtmændene i Island, i Lighed med Bestemmelserne i allerh. Reskript af 3. Junii 1785, maae bemyndiges til at dictere Mulkter indtil 2 Rbd. Sölv, i de i Reskriptet omhandlede Tilfælde". — Canc. 3. Depart. Forestill. 1822, Nr. 219. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 1. H, S. 375.

Cancelliets allerund. Indstilling bifaldes. — Khavn den 18. Decembr. 1822.

Friderik R.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Qvildeleiers Betaling efter Capitelstaxten.** Khavn den 21. Decembr. 1822. — Rentek. Isl. Copieb 4, Nr. 577—579. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 118 Anm., hvor dog kun anföres Vester-Amtet, som det, der skulde have modtaget den her anförte Rentekammer-Skrivelse. 21. Decbr.

Ligesom det ifølge Forordn. af 16. Julii 1817 er en almindelig Regel, at Qvildeleien af Hans Majestæts Jordegods i Island skal, forsaavidt den ikke erlægges in natura, betales med Penge efter Capitulstaxten, saaledes maa ogsaa, paa Grund af Litr. c i den kongel.

1822. Resolution af samme Dato, Qvildeleien, som i Alminde-
21. Decbr. lighed forfalder om Efteraaret, i saa Fald beregnes efter den ved Forfaldstiden gjeldende Taxt, og ikke efter den Capitulstaxt, som sættes i næstpaafölgende Aars Mai Maaned. — Da imidlertid dette ved flere af de aflagte Administrations-Regnskaber desuagtet har været Tilfældet, saa skulle vi ikke undlade herved tjenstl. at anmode (Tit.) om, at tilkjendegive vedkommende Ombudsholdere i (N. N.) Amtet det i saa Henseende Fornödne til Iagttagelse for Fremtiden. — Rentekammeret den 21. Decembr. 1822.

1823. **Reskript** til Stiftamtmanden og Amtmændene
3. Januar. i Island, ang. **Bemyndigelse til at mulktere forsömmelige Embedsmænd.** Khavn den 3. Januar **1823.** — Concepten, i „Canc. 3. Dep. Missiver og aabne Breve. Januar 1823", har Datum 3. Januar i Begyndelsen og i Rubrum, men 8. Januar i Slutningen. — Canc. 3. Departem. Registrant 1823, 1 (1823, Nr. 1 med Datum: 3. Januar). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 5—6 (med Datum 3. Januar). — Islandsk: i den af Landsoverretten i Henhold til Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. S. 168; Klausturpóst. 1824, S. 149 (med Anmærkning); paa begge Steder anföres Datum 8. Januar.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. (V. G.). Vi give Dig herved tilkjende, at ligesom det ved allerh. Reskr. af 3. Junii 1785 til daværende Stiftamtmand, saavel som Amtmændene paa Vort Land Sjælland, er bestemt, at Vedkommende, som gjöre sig skyldige i Efterladenhed med Circulairbreves Befordring eller sammes Forkommelse, skulle af Overövrigheden dicteres en efter Omstændighederne passende Mulkt indtil 2 Rbd. til Sognets Fattigkasse, hvilket ogsaa skal gjelde i Henseende til Erklæringer og Efterretninger, som i Embeds-Sager affordres de Vedkommende; saaledes ville Vi ogsaa have Dig bemyndiget til, i Lighed hermed at dictere Vedkommende i det Dig anfortroede Embeds-Distrikt Mulkter

indtil 2 Rbd. Sölv i de i allerhöistbemeldte Reskript ombandlede Tilfælde. — Derefter Du Dig allerund. haver at rette, og Vedkommende Sligt til Efterretning at tilkjendegive. Befalende Dig Gud. Givet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 3.[1] Januarii 1823. 1823. 3. Januar.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Islands Stift, ang. **Böger og Kort til Stiftsbibliotheket i Island.** Khavn den 4. Januar 1823. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 10. 4. Januar.

Ligesom dette Collegium under 10de f. M. fremsendte et Exemplar af Langebeks Scriptores rerum Danicarum, saaledes skulde man herved tjenstl. tilstille Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. medfölgende fra det kgl. Admiralitet, som en Gave til det i Island oprettede Stifts-Bibliothek, hertil indsendte Exemplar af de over de islandske Kyster udgivne Sökort med de tilhörende Beskrivelser, tilligemed tvende Exemplarer af de af Sökort-Archivet udgivne Landkort til Skolebrug, nemlig over de 5 Verdensdele og over Danmark, samt et Exemplar af Grundtegningen over Kjöbenhavn og Omegn, og tvende Exemplarer af Stjernekort, med Anviisning til at kjende de fornemste Fix-Stjerner, et med dansk og et med tydsk Text. — Endvidere skulde man herved tjenstl. bemærke, at Directeuren for det kongel. Sökort-Archiv, Contra-Admiral Löwenörn, har ladet Kortene over Islands Kyster indhefte i et Bind, for at de kunne være desbedre samlede, og ladet sætte False i Bindet, for at kunne indsætte de Korter, som endnu udkomme over disse Kyster. Der er nemlig tilbage Kortet Nr. 5 over Östkysten, Kortet Nr. 6 over Sydkysten og et General-Kort over hele Island. Tegningerne til disse ere færdige, men hos Kobberstikkeren. Saasnart disse Tid

[1]) i Concepten staaer, som ovenbemærket: „8. Januar".

1823. efter anden udkomme, vil de ogsaa blive Hr. Stift-
4. Januar. amtm. og D. Höiærv. tilstillede. Til Korterne over Island fölger 4 Hefter af Beskrivelser med Havne-Korter og Landsfortoninger, som gjöre det hele Værk complet, da det sidste Hefte indeholder Beskrivelsen til bemeldte Nr. 5 og 6, som forhaabentlig vil komme ud i indeværende Aar. — Det kongelige Danske Cancellie den 4. Januarii 1823[1].

8. Januar. **Plakat** for Danmark, ang. **Testamenter og Beskikkelser.** Khavn den 8. Januar 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juni 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. Dens Gyldighed for Island med nogen Modification er bestemt ved Reskr. af 5. April 1826 (kgl. Resol. 22. Marts s. A.). — Canc. 2. Depart. Registr. XXIV, 5b—7 (1823, Nr. 28). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1823, S. 33—44 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1823, S. 4-6; Schou XIX, 3-5. — Islandsk: „Konúnglegt opið bréf fyrir Danmörku, sem setur frekari åkvarðanir um, hvað aðgætast skuli við testamenta-gjörðir og kröfur um svör til manna nefndar, m. fl." i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger o. s. v., S. 164—168; Klausturp. 1823, S. 70—72.

Plakat for Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, for at give visse borgerlige Handlinger den tilsigtede Paalidelighed, samt i Særdeleshed for at sikkre mod de Tvivl, der efter död Mand kunne opstaae om hans erklærede sidste Villie, have fundet det passende herved allern. at anordne Fölgende:

[1]) s. D. Cancellie-Skrivelse til Contra-Admiral Löwenörn, med Tak for de af ham sendte Kort og Beskrivelser. Brevb. sst.

1) I Fremtiden kan ingen Confirmation ventes meddeelt paa noget Testament, eller nogen Bebrevelse, der behöver særdeles at stadfæstes, med mindre samme af den Embedsmand, der fungerer som Notarius publicus, er attesteret at indeholde Vedkommendes Villie, tilkjendegivet i en Tilstand, hvori denne var sin Fornuft fuldkommen mægtig, eller der ved Thingsvidne er tilveiebragt Vished herfor. — 2) Kan den Afdödes sidste Villie ikke anderledes end med Thingsvidne bevises, saa bliver dette til Vort Danske Cancellie at indsende, paa det at det der kan skjönnes, om det formeentlige Testament kan confirmeres eller ikke. — 3) Ligesom de Testamenter, der för denne Anordnings Publication ere affattede, blive i deres Værd, saafremt de enten ere forsynede med allernaad. Stadfæstelse, eller have Hjemmel i Loven og Anordningernes Forskrifter, eller i dertil meddeelte facultates testandi, saaledes ville og de allerede oprettede Testamenter endnu kunne ventes confirmerede i Overeensstemmelse med de hidtil gjeldende Regler, naar de til Vort Danske Cancellie fremsendes inden 6 Maaneder efter denne Plakats Kundgjörelse, saafremt Testators Död eller andre Omstændigheder have foraarsaget, at han ikke har kunnet gjentage sin sidste Villie under de Former, som, efter de foranförte Bestemmelser i § 1, vilde være fornödne. — 4) Saa ville Vi og have Os forbeholdet, i enkelte Tilfælde at gjöre Undtagelse fra foranförte Bestemmelser, naar et Testament, hvorpaa der efter Testators Död söges allern. Stadfæstelse, synligen bærer Præg af heelt igjennem at være skrevet med den Afdödes Haand, og der iövrigt ere særdeles Omstændigheder, som anbefale slig Undtagelse. — 5) I de Tilfælde, hvor et Testament er gjeldende uden allerh. Confirmation, bör og Testamentets Ægthed bekræftes paa den i § 1 foreskrevne Maade, dog undtages herfra de Testamenter, som af Selveiere oprettes paa den i den allern. Forordn. af 13. Maji 1769 fastsatte Maade, ligesom og de særdeles Bestemmelser blive ved Magt, som

1823. 8. Januar.

1823. 8. Januar. ere givne om de Testamenter, der gjöres i Feldten eller inden Skibsborde. — 6) Ved Beskikkelser skulle de mundtlige Svar, som af de Paagjeldende gives, ikke imod disses Benægtelse komme i Betragtning, med mindre Beskikkelsen er udfört af Notarius publicus. — 7) Det skal under strengeste Embedsansvarlighed være Notarius paalagt, personlig at udföre de Handlinger og modtage de Erklæringer, som han attesterer. Dog kan, hvis det behöves, en anden paalidelig Mand constitueres i Kjöbenhavn af Vort Danske Cancellie, og udenfor Kjöbenhavn af vedkommende Amtmand, til i bemeldte Embedsmands Forfald at udföre hans Forretninger, og hör dette, hvor Forretningen af en Saadan foretages, anföres i den Akt, som udfærdiges. — 8) Endelig bör Notarius herefter til alle de Forretninger, som af ham udföres, bruge tvende Vitterligheds-Vidner, og ville Vi med Hensyn hertil forunde ham et Tillæg af 1/8 Deel til de ham ved Sportelreglementet af 22. Martii 1814, dets 7. Afdeling, tillagte Gebyrer, hvoraf han haver at betale Vidnerne for deres Umage. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 8. Januarii 1823.

23. Januar. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Convention om Udlevering af Deserteurer til Meklenborg-Strelitz.** Khavn den 23. Januar 1822. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat for Danmark, ang. de i en Convention med den Meklenborg-Strelitzske Regjering, om Udlevering af Deserteurer og undvigte Værnepligtige, indeholdte Bestemmelser" — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — Canc. 2. Dep. Registr. XXIV, 13b—19 (1823, Nr. 63). Original-Aftryk hos Schultz, 6 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1823, S. 65—74. Qvart-Forr. for 1823, S. 18—25; Schou XIX, S. 10—16. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 85 (med Anmærkning som uvedkommende).

Rentekammer-Skrivelse til Handelshuset Gabriel og Ebbe Lund i Fahrsund i Norge, ang. **Normænds Handel i Island.** Khavn den 25. Januar 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 605*. 1823. 25. Januar.

Under 16. Novbr. f. A. har DHrr. Gabriel og Ebbe Lund anholdt om Kammerets Tilladelse til, ifald Dem blev meddelt islandsk Söpas paa i indeværende Aar at före Trælast til Island, da at maatte sammesteds virke til Klipfisk de Fiske, som fanges i rum Sö, og foruden Trælasten at maatte medtage det til saadan Virken fornödne Salt.

I foranförte Anledning meddeles Dem herved, at den anförte Tilladelse efter de gjeldende Forskrifter ikke kan meddeles, samt at, om De endog paa nærmere Ansögning maatte erholde Pas paa i dette Aar at före Trælast til Island, vilde Saadant dog skee med Udelukkelse fra Handel paa de trende i Faxebugten beliggende Handelssteder, der henhöre til Islands Sönder-Amt, nemlig Reykjavigs Kjöbstad med Udliggerstederne Havnefjord og Kjeblevig. — Rentekammeret den 25. Januarii 1823 [1].

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Aarsagerne til den saakaldte Ginklofi paa Vestmannöerne.** Khavn den 25. Januar 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 229 (blank i Brevbogen). 25. Januar.

Med Hr. Stiftamtmands Skrivelse af 19. Septbr. f. A. har Cancelliet modtaget en Indberetning fra Cand.

[1]) Under 8. Februar 1823 ere to Rentekammer-Skrivelser afgaaede til Handelshuset Suhr & Sön og Watt & Gordon, angaaende to paatænkte Expeditioner til Island fra Molde i Norge med Tömmer; i den Anledning meddeler Rentekammeret, at disse to Skibe ville respective kunne erholde islandsk Söpas, med Udelukkelse af Havnene ved Faxebugten (Reykjavík, Havnefjord og Keflavík), og spörger, om Passet under disse Betingelser önskes af Vedkommende. Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 608—609.

1823. med. O. Thorarensen, som ifölge allerh. Resolution af
25. Januar. 28. Martii 1821 blev sendt til Vestmannöe, for at söge at udfinde Midler mod den sammesteds herskende endemiske Sygdom, Ginklofe kaldet, der bortriver næsten alle spæde Börn, forinden de opnaae en Alder af 16 Dage, og har De derhos indstillet, at bemeldte Thorarensen, ifölge det ham ved Resol. givne Löfte, maatte forundes en Gratification af 150—200 Rbd. Sölv.

I bemeldte Indberetning antages Aarsagen til fornævnte Sygdom tildeels at maatte söges i den for 70 Aar siden sjeldne, men nu saa hyppige Nydelse af fede, trannede Fugle: Súla, Lundi og især Fíll. — Skjöndt Vandet formeentlig har mindre Andeel i Sygdommen, uagtet det i det Hele er slet og kun skal findes godt paa to Steder paa Öen, burde det ene Sted fredes, for ikke at blive plumret ved Creaturer og Ureenlighed. — Derhos antages det almindelig brugelige Brændsel at fortjene Opmærksomhed, saasom törret Lunde, File-Fjeder, Indvolde af Fugle, Torske-Rygge og Tang, som skal give en fæl Stank, der nærmest indaandes af Konerne under Madlavningen, samt af de nyfödte Börn.

Da det kgl. Sundheds-Collegium, med hvem Cancelliet herover har brevvexlet, har formeent, at disse Sygdomsaarsager vel kunne fortjene Opmærksomhed, men trænge til nærmere Stadfæstelse, skulde man, ved hoslagt at lade fölge en Afskrift af den Deel af Beretningen, hvori Sygdomsaarsagerne nærmere opgives, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om, at underrette vedkommende Embedsmænd paa Vestmannöe om fornævnte formeentlige Aarsager til Sygdommen, og derhos paalægge dem, at anvende den muligste Opmærksomhed i denne Henseende, samt, forsaavidt det derved nærmere maatte skjönnes, hvilke af de angivne eller andre Aarsager især maatte bevirke Sygdommen, saa meget som muligt at bidrage til at hæve, eller efter Omstændighederne at formindske samme, hvorhos vedkommende Embedsmænd maatte tilholdes at opmuntre Mödrene til

at give deres nyfödte Börn Die, da det, som Börnene der paa Öen, efter ældre Beretninger, i Almindelighed gives, istedetfor Díe, nemlig suur Mælk og plumret Vand, ligeledes ansees at have skadelig Virkning paa Börnene. 1823. 25. Januar.

Hvad endelig den Cand. med. Thorarensen betalende Gratification angaaer, undlader man ikke lige tjenstl. at melde, at man under Dags Dato har anmodet det kongel. Rentekammer om at ville foranstalte ham samme udbetalt af Jordebogskassen i Island med 150 Rbd. Sölv. — Det kongelige Danske Cancellie den 25. Januarii 1823 [1].

Cancellie-Plakat ang. **Udvidelse af Forordning om Udpantning af Retsgebyrer.** Khavn den 28. Januar 1823. — Denne „Plakat angaaende Udvidelse af Forordn. af 20. Oktbr. 1819", hvorved kgl. Resol. af 15. Januar 1823 bekjendtgjöres, der bestemmer, at den nævnte Forordning „maa udvides til at gjelde om alle med Retshandlinger forbundne Afgifter til det Offentlige, saasom om den ved Anordn. af 22. Decbr. 1808 og Plak. af 18. Decbr. 1816 paabudne Auctions-Afgift til Börsen, og den ved Anordningerne ligeledes paabudne Afgift til Fattigvæsenet af Auctionsbelöbet" — er publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823, men ikke i Synodalforsamlingen. Med Hensyn til Spörgsmaalet om dens Gyldighed for Island henvises til den For. 20. Oktbr. 1819 forudskikkede Bemærkning. — Canc. 2, Depart. Registr. XXIV, 24b—25 (1823, Nr. 95b). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1823, S. 81—83 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1823, S. 25—26; Schou XIX, 16—17. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 85—86 (med Anmærkning som uvedkommende). 28. Januar

Forordning for Danmark, indeholdende **Bestemmelser om Mortification paa bortkomne Gjelds-** 7. Febr.

[1]) s. D. Skrivelse til Rentekammeret ang. Udbetaling af det bestemte Honorar til Cand. Olaf Thorarensen. — Canc. 3. Depart. Brevb. sst.

1823. 7. Febr. **breve.** Khavn den 7. Februar 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli Maaned s. A., men ikke udvidet til at gjelde for Island (*see* Canc. Skriv. 21. Mai 1825, kgl. Resol. 22. Marts 1826 og Reskr. 5. April s. A.). — Canc. 2. Depart. Registr. XXIV, 32—34 (1823, Nr. 120a). Original-Aftryk hos Schultz, 4 Blade i 4to. Coll. Tid. 1823, S. 105—116 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1823, S. 32—34; Schou XIX, S. 21—23. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 86 (med Anmærkning som uvedkommende).

10. Febr. **Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.** Möðruvöllum 10. Februar 1823. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1823 til sömu tíðar 1824.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	27	27 5/6	27	27 5/6	21 599/720
— 2	3	20 3/4	19	28 1/2	15 7/16
— 3	4	35 1/9	26	18 2/3	20 43/45
— 4	3	7 9/10	24	63 1/5	19 109/150
— 5	2	15 7/12	25	91	20 91/120
— 6	2	74 3/10	22	18 2/5	17 113/150
— 7	1	93 1/15	19	66 2/3	15 34/45
— 8	18	55 1/5	18	55 1/5	14 124/150
— 9	14	87 2/5	19	84 8/15	15 407/450
B. Nr. 10	»	15 7/12	19	46	15 7/12
— 11	»	12 5/12	15	50	12 5/12
— 12	»	14 7/12	18	22	14 7/12
— 13	»	16 5/12	20	50	16 5/12
C. Nr. 14	»	20 1/3	6	34	5 1/12
— 15	»	16 7/8	10	22 1/2	8 3/16

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten 5. Febr. 1819 (ovenf. S. 3—5). Coursen uangivet.

1823.
10. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Nafnverð. Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	á landsvísu hdr. Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
C. Nr. 16	»	23 1/6	7	23	5 19/24
— 17	»	6 1/32	7	51 3/4	6 1/32
- 18	»	56 1/6	11	67 1/3	9 13/36
— 19	»	72 8/9	11	37 1/3	9 1/9
— 20	»	27 1/40	33	75	27 1/49
— 21	»	16 1/2	20	60	16 1/2
D. Nr. 22	4	89 2/9	29	55 1/3	23 119/180
— 23	4	67 3/4	28	22 1/2	22 47/80
— 24	4	11	24	66	19 3/4
— 25	3	74 1/3	22	62	18 7/60
— 26	3	26 2/3	19	64	15 11/15
E. Nr. 27[1]	1	»	15	»	12
— 28	1	42 7/20	21	59 1/4	17 47/168
— 29	1	31 7/12	19	89 3/4	15 91/96
— 30	1	12	16	84	13 1/2
F. Nr. 31	5	25 1/32	21	4 1/3	16 301/960
— 32	3	60 1/2	21	75	17 17/49
— 33	3	14 1/3	18	86	15 7/69
— 34	2	50 1/2	20	20	16 1/6
— 35	1	63 5/6	19	94	15 59/60
— 36	3	47 1/3	20	92	16 23/30
— 37	»	6 1/32	15	7 1/2	12 1/16
G. Nr. 38	3	23 7/12	19	45 1/2	15 139/240
— 39	»	23 17/32	9	77 1/4	7 81/96
— 40	1	71 5/8	20	91 1/2	16 61/80
— 41	»	51 3/4	25	84	20 7/10
— 42	»	73 5/6	»	»	»
— 43	»	86 11/12	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr. A	22.61	18 1/10
— B	18.42	14 3/4
— C	13.58	10 5/6
— D	24.93	20
— E	18.34	14 2/3
— F	19.68	15 2/8

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved de fölgende Nr. 28—43 komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Februar 1819.

1823. En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6,
10. Febr. gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða
[hdr.] 19 Rbd. 59 Sk. [og alin] $15\frac{1}{2}$ Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 10. Februar 1823.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir constitution, H. Thorlacius.

10. Febr. **Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.** Möðruvöllum 10. Februar 1823. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður-Múla og Suður-Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1823 til sömu tíðar 1824.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	27	$16\frac{2}{7}$	27	$16\frac{2}{7}$	$21\frac{103}{160}$
— 2	3	$85\frac{1}{9}$	23	$30\frac{2}{3}$	$18\frac{59}{90}$
— 3	3	$64\frac{4}{5}$	22	$4\frac{4}{5}$	$17\frac{16}{25}$
— 4	2	$88\frac{1}{2}$	23	36	$18\frac{7}{10}$
— 5	2	$2\frac{3}{5}$	24	$31\frac{1}{5}$	$19\frac{23}{50}$
— 6	2	$64\frac{5}{14}$	21	$34\frac{6}{7}$	$17\frac{19}{210}$
— 7	1	72	17	48	14
— 8	22	$9\frac{1}{2}$	22	$9\frac{1}{2}$	$17\frac{163}{240}$
— 9	18	$3\frac{1}{4}$	24	$4\frac{1}{3}$	$19\frac{17}{72}$
B. Nr. 10	»	$13\frac{3}{4}$	17	18	$13\frac{3}{4}$
— 11	»	$11\frac{1}{4}$	14	6	$11\frac{1}{4}$
— 12	»	$15\frac{4}{7}$	19	$44\frac{4}{7}$	$15\frac{4}{7}$
— 13	»	$16\frac{1}{7}$	20	$17\frac{1}{7}$	$16\frac{1}{7}$
C. Nr. 14	»	$23\frac{1}{2}$	7	33	$5\frac{7}{8}$
— 15	»	$17\frac{5}{6}$	11	14	$8\frac{11}{12}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Norder-Amtets to Sysseler 5. Februar 1819 (ovenfor S. 3—5). Coursen uangivet.

1823.
10. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
C. Nr. 16	»	27 1/6	8	47	6 19/24
— 17	»	6 1/24	7	53	6 1/24
— 18	»	56 3/4	11	79	9 11/24
— 19	»	77	12	3	9 5/8
— 20	»	81 3/4	39	66	31 3/4
— 21	»	19 3/4	24	66	19 3/4
D. Nr. 22	4	32	26	»	20 4/5
— 23	4	1 3/4	24	10 1/2	19 23/60
— 24	4	2 2/3	24	16	19 1/3
— 25	3	48 13/14	21	5 4/7	16 237/280
— 26	3	81 1/12	23	6 1/2	18 109/240
E. Nr. 27[1]	1	24	18	72	15
— 28	1	11 4/7	16	77 4/7	13 25/56
— 29	1	13 1/5	17	6	13 13/20
— 30	1	8 4/5	16	36	13 1/10
F. Nr. 31	5	12 9/16	20	50 1/4	16 67/160
— 32	4	40 1/40	26	48 3/20	21 161/800
— 33	3	44 3/10	20	73 4/5	16 123/200
— 34	2	34 1/5	18	81 3/5	15 2/25
— 35	1	68 1/12	20	49	16 49/120
— 36	3	69 1/2	22	33	17 7/8
— 37	»	6 1/35	15	6 2/3	12 1/18
G. Nr. 38	3	5 1/3	18	32	14 2/3
— 39	»	24	10	»	8
— 40	2	95 2/9	35	86 2/3	28 13/18
— 41	1	3/10	48	14 2/5	38 13/25
— 42	»	88 2/3	»	»	»
— 43	»	89 9/10	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	22.77	18 1/4
—	B	17.69	14 7/40
—	C	15.33	12 1/4
—	D	23.65	19
—	E	17.24	13 4/5
—	F	20.63	16 1/2

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28—43 her komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Febr. 1819.

1823. 10. Febr. En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða [hdr.] 19 Rbd. 55 Sk. [og alin] 15½ Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu þann 10. Februar 1823.

S. Thorarensen. Vegna herra biskups G. Vídalíns eptir constitution, H. Thorlacius.

11. Febr. **Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.** Reykjavík 11. Februar 1823. — Islandsk: Original-Aftryk besörget paa offentlig Bekostning. Viðeyjar kl. 1823, 2 Bl. i 4to. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1823, S. 48.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur, samt Reykjavíkur kaupstað, í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1823 til sömu tíðar 1824.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	20	82	20	82	16⅔
— 2	2	88½	17	51	14
— 3	3	57⅘	21	54	17¼
— 4	2	50⅓	20	16⅔	16⅐
— 5	1	81 13/16	22	22	17⅘
— 6	2	50½	20	20	16⅙
— 7	1	72½	»	»	»
— 8	12	90¾	12	90	10⅓
— 9	9	46	12	61	10
B. Nr. 1	»	17 1/10	21	36	17
— 2	»	14¼	17	78	14¼

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Sönder-Amtet 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Coursen uangivet.

1823.
11. Febr.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
— 3	»	18 1/6	22	68	18 1/6
— 4	»	18 1/3	22	88	18 1/3
C. Nr. 1	»	20	»	»	»
— 2	»	22 1/6	13	82	11 1/12
— 3	»	36	»	»	»
— 4	»	6 1/10	11	42	9 3/20
— 5	»	80 1/5	»	»	»
— 6	1	32 1/2	»	»	»
— 7	»	37 1/3	»	»	»
— 8	»	25	»	»	»
D. Nr. 1	3	89 2/3	23	58	19
— 2	3	78 3/4	22	88 1/2	18 1/3
— 3	3	21 2/3	19	34	15 1/2
— 4	2	70 1/3	16	38	13
— 5	3	61 1/2	21	81	17 1/2
E. Nr. 1	1	62 2/3	30	95	24 3/4
— 2	1	63 1/2	31	14	25
— 3	1	63	31	5	24 5/6
— 4	1	52 1/2	29	»	23 1/5
F. Nr. 1	6	40 1/7	24	64	19 2/3
— 2	5	6	»	»	»
— 3	2	54	»	»	»
F. Nr. 4	3	5 2/5	»	»	»
— 5	2	12 1/5	»	»	»
— 6	3	91 2/5	»	»	»
— 7	»	6	»	»	»
G. Nr. 1	4	»	»	»	»
— 2	2	74	»	»	»
— 3	1	95	»	»	»
— 4	1	23 1/2	»	»	»
— 5	»	63 1/3	»	»	»
— 6	»	80 3/5	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr. A	18.49 1/2	14 4/5
— B	21.19 1/2	17
— C	12.62	10 1/9
— D	20.79	15 5/6
— E	30.52 1/2	24 2/5
— F	24.64 1/2	19 5/7

1823. En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6,
11. Febr. gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða
[hdr.] 21 Rbd. 38½ Sk. [og alin] 17⅛ Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:
Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað .....
[o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] ..... 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 11. Febr. 1823.

Moltke. Geir Vídalín.

11. Febr. **Rentekammer-Skrivelse** til det kongel. Landhusholdnings - Selskab, ang. **Opsendelse af Agerdyrknings - Redskaber og unge Træer til Island.** Khavn den 11. Februar 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 610.

Til Kammeret er indkommen indsluttede, med Sysselmand Tvedes Attest forsynede Ansögning, hvori Grosserer K. Isfjord, som for Tiden er bosat i Eskefjord Kjöbstæd i Island, anholder om, til gavnlig Fremme af Jordbrug og Træavl sammesteds, gratis at overlades nogle Agerdyrknings-Redskaber og unge Træer.

Da det er Kammeret bekjendt, at det kgl. Landhusholdnings-Selskab har i lignende Tilfælde antaget sig Begjæringer om Agerdyrknings-Redskaber, skulle vi, forsaavidt disse angaaer, ikke undlade tjenstl. at overlade Sagen til velbemeldte Selskabs behagelige Afgjörelse, hvorimod de forlangte Træsorter herfra ville blive foranledigede udleverede. — Rentekammeret den 11. Februarii 1823.

14. Febr. **Capitelstaxt** for **Vester-Amtet fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.** Stapa 14. Februar 1823. — Islandsk: Original-Aftryk foranstaltet paa offentlig Bekostning. Viðeyjar kl. 1823. 2 Bl. i 4to. Jevnf.

Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" 1. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1823, S. 48. 1823. 14. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1823 til sömu tíðar 1824.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	1[1]	26	60	26	60	21
—	2	4	1	24	6	19
—	3	5	22	31	36	25
—	4	3	73	30	8	24
—	5	2	20	26	48	21
—	6	3	67	29	56	23
—	7	2	25	»	»	»
—	8	15	71	15	71	12
—	9	11	94	15	93	12
B. Nr.	1	»	18	22	48	18
—	2	»	14	17	48	14
—	3	»	18	22	48	18
—	4	»	20	25	»	20
C. Nr.	1	»	»	»	»	»
—	2	»	16	10	»	8
—	3	»	37	»	»	»
—	4	»	6	11	24	9
—	5	»	64	»	»	»
—	6	1	15	»	»	»
—	7	»	24	»	»	»
—	8	»	21	»	»	»
D. Nr.	1	4	74	28	60	22
—	2	4	14	24	84	20
—	3	3	60	21	72	17
—	4	3	50	21	12	16
—	5	3	55	21	42	17
E. Nr.	1	1	60	24	36	19
—	2	1	53	23	27	18
—	3	1	55	23	57	19
—	4	1	41	21	39	17

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Vester-Amtet 24. Febr. 1819 (ovenf. S. 8—11). Coursen uangivet.

1823.

			Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
			Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
14. Febr.	F. Nr.	1	5	22	20	88	16
	—	2	3	89	»	»	»
	—	3	2	94	»	»	»
	—	4	2	66	»	»	»
	—	5	2	»	»	»	»
	—	6	2	78	»	»	»
	—	7	»	6	»	»	»
	G. Nr.	1	4	53	»	»	»
	—	2	»	»	»	»	»
	—	3	1	85	»	»	»
	—	4	»	»	»	»	»
	—	5	»	73	»	»	»
	—	6	1	7	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	24.95	20
—	B	21.84	17
—	C	10.60	8
—	D	23.54	19
—	E	23.16	18
—	F	20.88	16

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 20 Rbd. 82 Sk. [og alin] 16 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: . . . . . [o. s. v. ligesom Taxt 24. Febr. 1819] . . . . . líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri á haust . . . . eða 8 ær geldar. Púlshestur, 5 til 12 vetra, eins, í fardögum; enn þá hryssa . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Íslands vesturamts contoiri, Stapa þann 14. Februar 1823.

Thorsteinson. Guðmundur Jónsson.

22. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Conferentsraad Magnus Stephensen, ang. **Planen for en ny Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók,** m. v. Khavn den

22. Februar 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 568 (blank i Brevbogen); jevnf. Klausturp. 1826, S. 84—87. 1823. 22. Febr.

I Skrivelse af 24. Julii f. A. har Hr. Cfraad fremsat adskillige Bemærkninger i Anledning af hvad Cancelliet under 18. Maji s. A. havde tilmeldt Dem angaaende den Udgave af den islandske Lovbog, Jonsbogen kaldet, som De for Tiden har under Arbeide, tilligemed en fuldstændig Samling af Retterböder og Kongebud for Island fra Aaret 1280 til den nuværende Tid.

Med Hensyn hertil maa Cancelliet ved Hr. Cfraads förste Bemærkning angaaende de Læsemaader, der ved Udarbeidelsen af den nye Udgave bör afbenyttes, yttre: at den Bestemmelse, at de reciperede Læsemaader i den nye Udgave skulle fölges, ingenlunde gjör det unödvendigt at lægge de bedste ældre Codices til Grund. Thi

a) hvor den ægte Læsemaade ikkun deri er forskjellig fra den vedtagne, at den tydeligere eller fuldstændigere giver den samme Mening tilkjende, eller maaskee endog viser Lovens Mening der, hvor den vedtagne Læsemaade ingen egentlig Mening giver, da kan og bör den ægte Læsemaade foretrækkes, dog i det sidstnævnte Tilfælde kun forsaavidt den ikke indeholder Noget, som er det Vedtagne modsat. Cancelliet har i fornævnte dets Skrivelse nemlig blot antaget, at Læsemaader, som vare „a f v i g e n d e" fra de vedtagne, og som fölgelig „v e d a t o p t a g e s i d e n n y e T e x t m a a t t e v o l d e F o r v i r r i n g i R e t t e r g a n g e n", ikke burde optages i Texten. — b) Ogsaa er Valget af de bedste Codices nödvendigt til at opnaae det dobbelte Öiemed: at meddele en for Anvendelsen tjenlig Udgave af Islands Lovbog, og tillige med muligste Nöiagtighed give dette mærkværdige, endnu ikke blot som Minde tilværende, Arbeide fra Fortiden, saadant som det oprindelig var, hvilket Sidste i Forbindelse med det Förste opnaaes ved, at lade de forskjellige Læsemaader aftrykke bagefter Texten; og — c) at da Cancelliets

1823. Skrivelse ikke ubetinget indeholder, at den gamle
22. Febr. Læsemaade skal fölges, men blot, at der især bör tages Hensyn til samme, saa kan og en anden Læsemaade foreslaaes sanctioneret ved den nye Udgave, naar det erkjendes, at ei blot den lærde Critik giver samme Fortrin for den gamle, men tillige, at det Resultat, den medförer, ingen Forvirring stifter i Retstilstanden, og iövrigt stemmer med Indvaanernes Tarv. Dette bör paa det omhyggeligste overveies, ligesom og enhver Afvigelse fra den hidtil brugte Text i den Forestilling, som ledsager Arbeidet, bör angives, tilligemed dens Motiver.

Heraf fölger, at Hr. Cfraadens flereaarige Arbeider og Samlinger ikke, saaledes som De i Slutningen af Deres anden Bemærkning antager, ville være for största Delen overflödige og frugteslöse, naar den af Cancelliet saaledes meddeelte Forholdsregel fölges, men tvertimod, at de blive anvendte i samme, ja maaskee endog i större Udstrækning og i alle Maader hensigtsmæssigere. — Hvad det angaaer, at man ei med Vished kan sige, om nogen Læsemaade, der omtvistes, har været antagen i flere Aarhundreder, da kan dog deraf, at ingen Exemplarer af Jonsbogens Udgaver fra 1576 og 1578 nu ere forhaanden, ikke med nogen Gyldighed sluttes, at de allerede i Aarene 1707 og 1709 aldeles vare forsvundne, men det er derimod i höieste Grad sandsynligt, at den Udgave af Jonsbogen, som nu bruges, i Almindelighed har været overeensstemmende med hine ældre Udgaver, og at de af critiske Grunde omtvistelige Læsemaader, den indeholder, virkelig have været antagne i flere Aarhundreder, hvilket endog i en vis Henseende er vist, nemlig efter Ordenes bogstavelige Betydning, da den Udgave, som nu bruges, har existeret i mere end eet Aarhundrede. — Desuden maa erindres, at Aarsagen, hvorfor den vedtagne Læsemaade ikke bör tilsidesættes for en anden, som dermed er i Strid, ikke bestaaer i, at den er flere Aarhundreder gammel, men

deri, at den, ved fra Alders Tid at være fulgt, er bleven en bestandig Regel. Af den ommeldte Modgrund kan altsaa heller ingen virkelig Vanskelighed mod den foreslaaede Fremgangsmaade udledes. 1823. 22. Febr.

Ved Hr. Cfraads tredie Bemærkning om Retterböderne maa man erindre, at det i Cancelliets Skrivelse udtrykkeligen er sagt, at alene et Udtog af Retterböder, der findes i de gamle Udgaver, bör optages i den nye, og at kun de Retterböder, som findes i de trykte Udgaver af Jonsbogen, kunne siges at være henhörende til denne, eller dog at kun disse kunne antages mente med dette Udtryk, og da det er Dem overladt, enten at lade de indskudte Stykker forblive ved Texten, eller sætte dem bagefter denne, vil den over det förste förte Anke bortfalde.

Endelig maa man tilföie, at det er Cancelliet umuligt for Tiden at bevirke den Godtgjörelse bestemt, som kan ventes, för det projecterede Arbeides Fuldförelse, da man först naar det er bleven fuldfærdigt, og her er gjennemgaaet, seer sig istand til at have en Mening om, hvad der i saa Henseende kan være passende, hvorfor Cancelliet ved denne Punkt, ligesom ved alle de övrige, ganske og aldeles maa henholde sig til hvad man i oftnævnte Skrivelse af 18. Maji f. A. har yttret. — Det kgl. Danske Cancellie den 22. Februarii 1823.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Embedsmænds Forpligtelse at betale Tiende af Brugsjorder udenfor deres Bopæl.** Khavn den 1. Marts 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 636. 1. Marts.

Hr. Stiftamtm. har, ved under 27. Septbr. f. A. at gjöre Indberetning om de Restancer af kongelige Afgifter, som ved forrige Aars Mandtalsthings Afholdelse fandt Sted i Guldbringe og Kjose Syssel, derhos behaget at forespörge, om Cfraad og Justitiarius Stephensen,

1823. 1. Marts. der er anført at staae til Restance med 45 Fisk i Jordtiende af den ham tilhörende Jord Klepp, kan efter hans Paastand ansees fritaget for at erlægge samme.

Efterat have i denne Anledning corresponderet med det kongelige Danske Cancellie, skulle vi ikke undlade herved tjenstl. at melde, at Kammeret, paa Grund af Bestemmelsen i den 5. § i Reskriptet af 17. Julii 1782, formener, at Ufraad Stephensen ikke kan tilkomme den paastaaede Fritagelse for ovennævnte Afgift af anden Jord end af den, han selv beboer. Da dette imidlertid ikke er Tilfældet med Jorden Klepp, anmodes Hr. Stiftamtm. om, at tillægge Sysselmanden i Guldbringe og Kjose Syssel fornöden Ordre, til at foranstalte saavel fornævnte resterende Jordtiende af samme indbetalt, som ogsaa de Restancer, Biskop Vidalin og Landfoged Thorgrimsen ifölge bemeldte Hr. Stiftamtm.' Skrivelse staae tilbage med for deres brugende Jorder Lambested og Öffarsöe; hvad de övrige Restancer angaaer, som i Deres Skrivelse ommeldes, maa vi, ved derhos at bemærke, at den paaberaabte Fortegnelse over samme ikke vedfulgte Indberetningen, forvente, at samme nu ville være berigtigede, og at i al Fald Dilation med Restancernes Betaling ikke tilstaaes Nogen, uden hvor Saadant formedelst særdeles Omstændigheder maa befindes uomgængelig fornödent. — Rentekammeret den 1. Martii 1823.

1. Marts. **Rentekammer-Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Talgens Behandling som Handelsvare.** Khavn den 1. Marts **1823.** — Bekjendtgjort i Sönder-Amtet ved Stiftamtmands-Circulaire 16. April 1823; jevnf. Klausturp. 1823, S. 76—79. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 642—644.

Endeel af de Handlende paa Island, som opholde sig her i Staden, har for Kammeret andraget, at den islandske Faaretalg, som stedse har været en Artikel,

der især her i Kjöbenhavn har været sögt til fortrinlig gode Lys, nu i de senere Aar tilsidesættes, og ei engang betragtes lige med god Oxetalg, hvortil Aarsagen forklares at være den slette Behandling, samme er underkastet i Island. 1823. 1. Marts.

For at see Saadant rettet, og for at den islandske Talg igjen kunde erholde sin forrige Værdie i Handelen, har bemeldte Handlende anholdt om, at Indbyggerne maatte blive gjorte opmærksom paa, at en omhyggeligere Behandling af Talgen er nödvendig, og at der til den Ende maa drages Omsorg for, at samme strax efter Slagtningen bliver udbredt, kjölnet, törret og renset fra Kjöddele m. m., samt derefter strax afsmeltet og ikke siden henlagt paa fugtige Steder, hvorved den bliver harsk, grön og guul, hvorhos ligeledes maa paasees, at den ikke gives formegen Varme under Smeltningen, og at Karrene, hvori den smeltes, ere rene, samt at ingen fremmede Dele blandes med den. — Da det i alle Tilfælde vil være ligesaa vigtigt for Indbyggerne i Island, som for de Handlende, at de islandske Produkter gives den Grad af Fortrinlighed, som de ere i Stand til at modtage, skulle vi ikke undlade tjenstl. at anmode (Tit.) om, i Lighed med hvad De under 5. Maji 1821 herfra blev tilskrevet i Henseende til Uldengodsets Behandling, ved en offentlig Bekjendtgjörelse at foranstalte Indbyggerne i (N. N.-) Amtet gjorte opmærksomme paa, hvor meget det vil være til deres eget Gavn, at den islandske Faaretalg behandles saaledes, at samme med Fordeel kan anbringes i Handelen. — Rentekammeret den 1. Martii 1823.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823, samt i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1823, og skulde gjelde i Island fra 1. Juli til 31. Decbr. s. A. (Plak. 11. Mai 1819). —, Canc. 2. Departem. Registrant XXIV, 79b (1823, Nr. 364). Colleg. Tid. for 1823, S. 207. 20. Marts

1823. Qvart-Forr. for 1823, S. 37; Schou XIX, 24. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 86—87.

20. Marts.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for April, Maji og Junii Maaneder 1823.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Maji og Junii Maaneder 1823 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 mod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv, saa at 1 Rbd. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbd. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kgl. Danske Cancellie den 20. Martii 1823.

29. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Foræring af Hvalfangst-Redskaber til islandske Kjöbmænd.** Khavn den 29. Marts 1823. — I Rentekammerets Forestilling 25. Marts bemærkes, at Contra-Admiral Löwenörn havde skrevet til Rentekammeret, hvorledes han mente at man kunde anvende Raketter til Hvalfangsten ved de islandske Kyster. Rentekammeret havde forlangt Betænkning herom fra de faste Handlende paa Island, som opholdt sig i Kjöbenhavn. Deres Mening var, at det bedste var at Kjöbmændene indgik en Association, men mente dog, at man nu maatte indskrænke sig til, at de Handlende paa Sönderlandet indgik en Forening for sig, og de paa Öster- og Vesterlandet hver for sig. — De faste Handlende i Reykjavík, Havnefjord og Keflavík havde saaledes besluttet at forene sig om Hvalfangsten i Faxebugt. Men til Anskaffelse af 3 Sæt Raketter med Rör, 2 nye Baade, Trosser, Liner, Harpuner m. v. havde de anholdt om Forskud 3000 Rbd. r. S., som de vilde tilbagebetale hvert Aar med det Halve af Overskudet, hvorimod de, hvis Entreprisen skulde mislykkes, vente Eftergivelse af det Tab, der kunde opstaae ved Salget af de for de 3000 Rbd. kjöbte Redskaber. De andre faste Handlende

troede vel, at Hvalfangst ved Island kunde være fordeelagtig, men da de frygtede for at Omkostningerne vilde blive for store, önskede de ikke at deeltage i Expeditionen, hvorimod de vare villige til at gjöre Forsög med Raketterne, naar eet eller flere Sæt overlodes dem enten gratis eller mod Betaling kun i det Tilfælde, at Forsöget lykkedes. To af disse Handlende, Gudmann og Magnus, i Öefjord og Eskefjord, vare villige til at understötte Foretagendet ved selv at bekoste de övrige Redskaber, samt saavidt muligt antage Folk, der kjendte til deres Brug, ligesom de og Alle lovede at ville forskaffe sig Kundskab derom hos Löwenörn, der havde lovet at meddele samme. — Uagtet en almindelig Forening mellem de islandske Handlende saaledes ikke kunde komme i Stand, foreslaaer Rentekammeret, at for kgl. Regning anskaffes et Skyderör med 24 Raketter for hver af de Handlende, der vilde koste 150 Rd. Sedler. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823. A, Nr. 77. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 83. 1823. 29. Marts.

Vi bifalde allernaad., at der til enhver af de faste Handlende paa Island, som derom have anholdt, maa til Hvalfangst ved bemeldte Land Island anskaffes et af de Skyderör med tilhörende 24 Raketter, som under Contra-Admiral Löwenörns og Premierlieutenant Graahs Opsyn forfærdiges paa Frederiksværk, saaledes, at Raketterne uden Betaling overlades Vedkommende, men Skyderörene efter Afbenyttelsen i sin Tid enten tilbageleveres, eller, om forlanges, overlades dem for Indkjöbsprisen. Bekostningen, som er anslaaet til omtrent 1000 Rbd. Sedler, udredes af Vor Kasse. — Kjöbenhavn den 29. Martii 1823 [1].

---

[1]) Ved Rentek. Skriv. 29. Marts er Contra-Admiral Löwenörn meddeelt Indholdet af denne Resolution, med Anmodning om, at levere de omtalte Redskaber mod Revers til: 1) Handelshuset Örum & Wulff; — 2) Grosserer P. F. Becker for Svendsen & Co. paa Önundarfjord; — 3) Grosserer J. F. Magnus til Hvalfangst fra Eskefjord; — 4) Kjöbmand Gudmann til Hvalfangst fra Öefjord; — 5) Grosserer L. Busch for Mad. Buschs Handel; og — 6) Kjöbmand L. Knudsen af Reykjavík (Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr.

1823. 29. Marts. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **det Thorsteinssonske Legat.** Khavn den 29. Marts 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 997. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 86—87.

Hr. Cfraad har i behagelig Skrivelse af 22. August f. A. meddeelt Cancelliet en Forklaring over det ved afdöde Sysselmand Peter Thorsteinsens Testamente stiftede Legats nuværende Forfatning, hvoraf erfares, at samme, foruden Grundcapitalen, nemlig en halv Actie i den forrige danske og norske Speciesbank, Nr. 3375 A., stor 400 Rbd. r. S., bestaaer af 3 Qvilder, som uden Leie-Afgift benyttes af tvende trængende Bönder i Vallanes Sogn, samt at de for flere Aar opsparede Renter udgjör, foruden en Obligation paa 120 Rbd. Sölv, i rede Penge 80 Rbd. rede Sölv og 241 Rbd. 64 Sk. Sedler og Tegn. — Med Hensyn til Anvendelsen af fornævnte Pengebeholdning har De derhos formeent, at det baade vilde være mest overeensstemmende med Testators Hensigt, og til störste Fordeel for Legatet, at den hidtil opsparede Rentecapital enten gjöres frugtbringende ved at indsættes i den kongelige Kasse, eller anvendes til Indkjöbet af en bekvem Gaard eller Gaardspart [1].

Da Cancelliet med det kgl. Rentekammer, med

666). — Ligeledes ere s. D. afgaaede Rentek. Skrivelser til disse her anförte Kjöbmænd af samme Indhold, og med Anmodning om i sin Tid at tilstille Kammeret Beretning om, hvorledes Forsögene ere faldne ud (Copieb. sst. Nr. 667—672).

[1]) af den opsamlede Beholdning, henved 500 Rbd. Sedler, vilde Amtmanden kun uddele den halve Rente aarlig til trængende Bönder i Vallanes Sogn, men den halve Rente, eller 10 Rbd., vilde han lægge til Grundcapitalen, indtil den var opvoxet til 1000 Rbd. r. Sölv.

hvem man herom har corresponderet, er enig i, at den af Dem alternativt foreslaaede Anvendelse af de besparede Renter er hensigtsmæssig, saa skulde man tjenstlig overlade til Hr. Conferentsraaden at foranstalte det videre Fornödne til Capitalens Anvendelse paa en af de foreslaaede Maader, ligesom De maatte finde samme mest stemmende med Legatets Hensigt og Testamentets Bestemmelser, og forventer Cancelliet herefter at modtage aarlig Beretning om Legatets Forfatning og sammes Anvendelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 29. Marts 1823. 1823. 29. Marts.

Cancellie-Circulaire til samtlige Biskopper, ang. **Anmeldelser om Dödsfald för Jordspaakastelse.** Khavn den 5. April 1823 [1]. — Dette Circulaire er ogsaa blevet sendt til Biskoppen over Island, skjöndt det vistnok ikke er bestemt for dette Land, og findes i Original i Bispe-Archivet sammesteds. Canc. 2. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1035 (med Datum 8. April); Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1022 (Dat. 5. April). Coll. Tid. 1823, S. 237 (Datum 5. April). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII 9, 2. H., S. 101—102. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 137. 5. April.

Ved dette Collegii Circulaire-Skrivelse af 1ste September 1810 [2] blev det paalagt samtlige Præster i Danmark, ikke at kaste Jord paa Nogen, som ved Döden er afgangen, förend det godtgjöres, at der om Dödsfaldet er skeet Anmeldelse til vedkommende Skifteret. — Cancelliet har bragt i Erfaring, at denne Bestemmelse ikke overalt nöiagtigen overholdes, hvortil Grunden synes at være, at adskillige Sognepræster antage, at den kun har Hensyn til de Tilfælde, hvor det efter Loven og Anordningerne vil blive nödvendigt at holde Skifte.

Da nu Udtrykkene i fornævnte Circulaire ere gan-

[1]) Indenrigsminist. Skriv. 23. Febr. 1850.

[2]) dette Cancellie-Circulaire findes ikke at være sendt til Island.

1823. ske almindelige, og dets Öiemed ikke heller kan opnaaes, naar samme ikke iagttages ved ethvert Dödsfald, hvorom Anmeldelse til Skifteretten efter Anordningerne skal finde Sted, hvad enten saa Skifte bliver at holde eller ikke, saa skulde Man herved tjenstlig anmode Deres Höiærværdighed om behageligen at ville bringe samtlige Præster i Deres Stift ovenmeldte Circulaire-Skrivelse af 1ste September 1810 i Erindring, med Tillæg, at samme er anvendelig, endog naar det maatte være notorisk, at den Afdöde Intet efterlader sig, altsaa og naar Börn döe, som levede i Fællig med deres Forældre. — Det kongel. danske Cancellie den 5. April 1823.

5. April.

8. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Böger til Stiftsbibliotheket i Island.** Khavn den 8. April 1823. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 879 (blank i Brevbogen).

Fra den kongl. Commission til Oldsagers Opbevaring har Cancelliet modtaget fölgende Skrifter, som en Gave til Stiftsbibliotheket i Island, nemlig:

1) De norske Kongers Historie, 5 Tomer.
2) Dansk Magazin, 3 Bind.
3) Antiquariske Annaler, 5 Bind.

Hvilke Skrifter, som hermed fölge i en Kasse, mærket I. S. B., Cancelliet har den Fornöielse tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. til Opbevaring for bemeldte Bibliothek. — Det kgl. Danske Cancellie den 8. April 1823.

19. April. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Qvilde-Besætningen paa Thykkebæ Klosters Godser.** Khavn den 19. April 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 4, Nr. 725.

Hr. Stiftamtmanden har, ved under 25. Septem-

ber 1821 at meddele Kammeret en efter Deres Foranstaltning af daværende constitueret Sysselmand for Skaptefells Sysselerne Einarsen, og Administrator for Thykkebay Klostergods Svend Alexandersen, samt en af disse udvalgt tredie Mand optaget Fortegnelse over de paa fornævnte Klostergods værende Qvilder, derhos behaget at henstille til Kammeret, om ikke det Tab, Qvildebesætningen har lidt, igjen skulde erstattes, ved at indsætte Qvilder paa de Gaarde, som kunne taale saadant, og om i saa Fald ved indtrædende Fæsteledighed Gaarden Dalshöfdi maatte paalægges et Qvilde, Dalbær ½ Qvilde, Botnar 1 Qvilde og Leidvöll 1 Qvilde.

1823. 19. April.

Ligesom Kammeret aldeles maa bifalde dette Hr. Stiftamtm. Forslag og i den Henseende anmode Dem om at föie den fornödne Foranstaltning, skulle vi derhos, i Hensyn til, at Qvildernes Antal nu ikkuns angives at udgjöre 76 Stkr., ei undlade tjenstligst at melde, at efter den ifölge Kammerets Ordre af 6. Mai 1769 foretagne Besigtigelses-Forretning over Thykkebay Klosters Gods, hvilken under 11. April 1772 er approberet, udgjorde det paa Godset udestaaende Qvilde-

antal		110 Stkr.
heraf tilintetgjordes ved Jordbranden 1783 efter et ved 1791 Aars Jordebogs-Regnskab fremlagt Thingsvidne	40 Stkr.	
hvorimod der, efter de ved Regnskabet meddelte Oplysninger, igjen blev indsat og som betaltes Godtgjörelse for	23 —	
Afgangen var altsaa	17 Qvilder	
hvortil videre maae lægges de paa Jorderne Asar ytri og Næs værende	3 —	
da disse Jorder med Qvilder ere ved kongl. Resol. af 28. Marts 1788 skjænkede til Öster-Aase Præste-		
Lateris	20 Qvilder	110 Qv.

1823. Transp. 20 Qvilder 110 Qv.

19. April. gaard; samt de paa Gaarden Thiodolfshage værende 4 og paa Egilstad 3 Qvilder, for hvilke Jorder nu aflægges særskilt Regnskab . 7 — 27 —

Det nærværende Qvilde Antal skulde altsaa være 83 Stkr., og da det ikkuns er opgivet at udgjöre 76, mangler fölgelig Rigtighed for 7 Qvilder. I Henseende til denne Afgang maa imidlertid bemærkes, at Jorden Fell, som i Besigtigelses-Forretningen af 1769 anföres at have 4 Qvilder, er af den indsendte Fortegnelse aldeles udeladt. Det maatte derfor behageligen sees oplyst, hvor der saavel aflægges Rigtighed for Qvildeleien, som Landskylden af denne Gaard, og saafremt samme ikke skulde have sit fulde Antal Qvilder, maae vi tjenstligst anmode Hr. Stiftamtmanden om at foranledige undersögt, og os derefter indberette, om ikke Erstatning, saavel for de Qvilder, der muligen mangle paa Jorden Fell, som for de övrige 3 Qvilder, der efter Ovenstaaende endvidere mangle paa Klosterets Gods, kan erholdes hos den som sidst har været anbetroet Bestyrelse af Godset, og ikke ved Fratrædelsen leveret det fulde Antal. — Rentekammeret den 19. April 1823.

3. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oversættelse af Landsoverrettens Akter m. v.** Khavn den 3. Mai 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1139. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 134—135.

Da det ved allerhöieste Resolution af 27de April f. A. er overdraget anden Assessor i den islandske Landsoverret herefter at forfatte Oversættelsen af samtlige Akter og Documenter i de befalede og beneficerede Sager, som fra bemeldte Ret indstævnes til Höiesteret, har Hr. Stiftamtmand i Skrivelse af 30. Julii f. A. til Cancelliets Resolution henstillet, om ikke den ved

Forordn. 11. Julii 1800 § 18 befalede Bekræftelse paa Oversættelsens Rigtighed af Rettens övrige Medlemmer herefter som overflödig maa bortfalde. 1823. 3. Mai.

I Anledning heraf skulde Cancelliet, efter om denne Sag at have brevvexlet med Justitiarius i forbemeldte Ret, tjenstligt tilmelde Dem til Efterretning og Bekjendtgjörelse, at det med Hensyn til den Responsabilitet, en mulig urigtig Oversættelse kunde paaföre Rettens samtlige Medlemmer, bör, uanseet at Oversættelserne, som foranfört, nu ere overdragne anden Assessor i Retten, forblive ved de i Forordn. 11. Julii 1800 § 18 indeholdte Bestemmelser, i hvis Fölge Justitiarius, saavel som förste Assessor, fremdeles ere berettigede til at forlange Oversættelserne til Gjennemsyn og Bekræftelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 3. Maji 1823.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Locale for den islandske Landsoverret og Bythinget i Reykjavik.** Khavn den 3. Mai 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1437. 3. Mai.

I Anledning af Hans Majts allerh. Resolution af 5. December 1821, hvorved det blandt Andet er bestemt, at den Deel af den forrige Stiftamtmandsbolig i Reikevig, der udgjör det forrige Stiftamtm. Grev Trampe afkjöbte Huus, skal anvendes til Locale for Landsoverretten i Island og Bythinget i Reikevig m. v., efter Cancelliets nærmere Bestemmelse, har Hr. Stiftamtm. i behagelig Skrivelse af 19. Februar d. A. foreslaaet, at den störste Stue paa höire Haand af Indgangen maa overlades til Landsoverretten til Sessionsstue, og at den paa venstre Haand maa overlades til Brug for Bything, Herredsthing, Auctioner og deslige, samt at Værelset mod Haugen, saavel som Spisekammer og Kjökken, maa overlades den opsigthavende Betjent, hvorhos De har bemærket, at der formentlig Intet kan være

1823. imod, at Landsoverrettens Personale tillige benytter de
3. Mai. tvende i Qvisten værende Værelser, hvoraf det ene er forsynet med en Kakkelovn. — Da Cancelliet finder denne Fordeling af de i fornævnte Huus værende Leiligheder aldeles hensigtsmæssig, saa skulde man tjenstligst anmode Dem om, behageligen at ville i Overeensstemmelse hermed foranstalte det videre Fornödne. — Det kongelige Danske Cancellie den 3. Maji 1823[1].

3. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Eftergivelse af Forvisningsstraf fra Sognet.** Khavn den 3. Mai 1823[2]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1436.

Med Hr. Cfraads Skrivelse af 5. Februar sidstl. har Cancelliet modtaget en Ansögning fra Stephan Johnsen af Arnenæs inden Öefjords Syssel, om Tilladelse til at maatte forblive i Tjeneste hos sine Forældre i Mödrevalle Klosters Sogn, uagtet han har begaaet Leiermaal med et Fruentimmer, som tjener paa en anden Gaard i samme Sogn, og derfor ifölge For. af 3. Junii 1746 § 12 af Sysselmanden er bleven forviist Sognet.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstlig tilmelde Dem, at Cancelliet efter de oplyste Omstændigheder bifalder, at han maa forblive hos sine Forældre, uagtet den af ham begaaede Forseelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 3. Maji 1823.

---

[1]) s. D. Skrivelse af samme Indhold til det kongl. Rentekammer, som meddeles Underretning om den ved foranstaaende Skrivelse til Stiftamtmanden föiede Foranstaltning. Canc. 3. Depart. Brevb.sst.

[2]) For. 24. Januar 1838 § 12.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forslag til Forandring af Forvisningsstraffen fra Sognet.** Khavn den 3. Mai 1823[1]. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1823, Nr. 1436. 1823. 3. Mai.

For Cancelliet er andraget, at det formentlig vilde være gavnligt, og stemmende med de for Danmark gjældende Regler, om den Forordn. af 3. Junii 1746 § 12 for Island fastsatte Forviisning af Sognet for de Personer, der gjöre sig skyldig i simpelt Leiermaal, blev ophævet. Som Grund for dette Forslag er anfört, at denne Straf ofte træffer flere aldeles uskyldige Personer, saasom den Forvistes Forældre, naar disse beröves den Hjælp, deres Börn ellers kunde yde dem, og at den forsaavidt er uconsequent, som det efter Sognenes Beliggenhed ikke sjeldent indtræffer, at tvende Personer, som have begaaet Leiermaal med hinanden, opholde sig i tvende forskjellige Sogne, men dog paa tvende til hinanden nær grændsende Gaarde, og at der omvendt imellem saadanne Personers Opholdsteder kan være en Afstand af een til to Mile, uagtet disse ere beliggende i samme Kirkesogn. — Forinden imidlertid videre herved foretages, skulde man over denne Sag tjenstligst udbede sig Hr. Stiftamtm^s Betænkning behageligen meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 3. Maji 1823[2].

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Handelsstedet paa Búðum.** Khavn den 6. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 4, Nr, 785^b. 6. Mai.

Hr. Amtmanden har, ved med Deres behagelige

[1]) For 24. Januar 1838 § 12.

[2]) s. D. er Canc. Skriv. af samme Indhold afgaaet til Amtmanden i Vester-Amtet. Canc. 3. Depart. Brevb. sst.

1823. Betænkning af 14de Febr. d. A. at tilstille Kammeret
6. Mai. en allerunderdanigst Ansögning fra Factor B. Benediktsen, hvori han, som Formynder for afdöde Kjöbmand O. Thorlacius' Sönner, anholder om, at et disse tilskjödet Etablissement paa Osekot, i Nærheden af Budenstad, maatte nyde authoriserede Udliggersteders Rettigheder, samt en Indsigelse herimod fra Factor G. Gudmundsen paa Budenstad, paa hans Principals Grosserer Clausens Vegne, derhos behaget at udbede sig Resolution for, hvorvidt den Handel, som ifölge en Skrivelse fra afdöde Amtmand Stephensen til Kjöbmand Hjaltelin, dat. 13. August 1816, har været dreven paa dette Sted i Aarene 1817, 1818 og 1819, nu igjen maa begynde, eller om den for Eftertiden skal ophöre. I Anledning heraf skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at da den paa Osekot i for nævnte Aaringer förte Handel, formedelst sammes Beliggenhed udenfor det Sted, hvor Budenstads Handel ifölge meddeelt Tilladelse af 27. Sept. 1800 nu er etableret, maa ansees ganske forskjellig fra denne, og som oprettet paa en ny Handelsplads, saa kan samme ikke ansees hjemlet i Anordningerne, og den ansögte Tilladelse til paa ny at fortsætte Handelen sammesteds kan saaledes, ifölge de gjældende Forskrifter, ikke bevilges. Skulde derimod de Handlende, som for Tiden drive fast Handel paa Budenstads Havn, imod Formodning samtligen önske at erholde Handelsstedet forflyttet til Osekot, som muligen et for Handelen bekvemmere Sted, da vil denne Sag, naar Ansögning derom indkommer, blive taget under nærmere Overveielse. — Herom har Kammeret forövrigt ifölge Amtm' Anmodning givet Handelshuset Andresen & Schmidt og Grosserer H. P. Clausen Efterretning. — Rentekammeret den 6. Mai 1823[1].

---

[1]) Rentek. Skrivelser s. D. af det her angivne Indhold til

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Fritagelse for Skibe, der benytte Stykkesholms Havn, for Recognition til Grunnasundsnes.** Khavn den 6. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 795. 1823. 6. Mai.

Kammeret har, med Hr. Amtmandens behagel. Betænkning af 7. Decbr. f. A., modtaget den herhos tilbagefölgende Udskrift med Bilag af en efter Forlangende af Værgen for afdöde Kjöbmand Thorlacius Sönner, B. Benedictsen, af Sysselmanden i Sneefjeldsnæs Syssel, Krigs-Cancellie-Secretair Bonnesen afholdt Forretning, hvori det antages, at ethvert Skib, som ikke tilhörer bemeldte Thorlacii Sönners Handel, bör, naar det opseiler Stykkesholm Havn for Afbenyttelsen af Fortöiningsmidlerne sammesteds og for den Skade, som de Handelssögende tilföie Gaarden Grunnasundsnæs, erlægge en Recognition for hver Uge de ligge fortöiede i Havnen. — I denne Anledning skulde man ikke undlade herved tjenstligst at tilmelde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Kammeret efter de oplyste Omstændigheder saameget mindre finder Anledning til herpaa at indlade sig, som Eieren af bemeldte Gaard Grunnasundsnæs ei kan antages, paa den Tid han kjöbte samme, at have været uvidende om den Beskadigelse, for hvilken Gaardens Jorder maatte være udsat af de Folk, som söge til Handelsstedet. — Rentekammeret den 6. Mai 1823.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thora-

---

Handelshuset Andresen & Schmidt og Grosserer Clausen. Copieb. sst. Nr. 786—787.

1823. 6. Mai. rensen, ang. **Oversendelse af Træplanter til Húsavík.** Khavn den 6. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 801.

I Anledning af Hr. Cfraadens behagelige Skrivelse af 10. Febr. sidstl. har Kammeret foranstaltet afleveret til Handelshuset Örum & Wulff her i Staden 400 Stkr. Planter, efter vedlagte Fortegnelse, af vildtvoxende passende Træarter for videre at besörge samme afsendte til Handelsfactor H. H. Baagöe paa Husevig; hvilket herved tjenstligst meldes Hr. Cfraaden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Handelsfactor Baagöe. — Rentekammeret den 6. Mai 1823.

6. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Regnskabsförelsen for Alptartunga Kirke.** Khavn den 6. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 799.

Hr. Amtm. har i behagelig Skrivelse af 31. Januar d. A. henstillet til Kammeret, om Revisionen af Regnskabet over Indtægterne og Udgifterne ved den Hans Majt. tilhörende Kirke, som staaer paa Jorden Alptartunga i Myra og Hnappadals Syssel, ikke i Fremtiden kunde overdrages til Amtet, deels med Hensyn til, at Indtægterne ikke aarligen beløbe höiere end henimod 20 Rbd., og deels fordi det vil være vanskeligt at erholde et formeligt Regnskab fra de Bönder, som forestaae Kirkens Værgemaal. — I Anledning heraf skulde vi tjenstlig anmode Hr. Amtm. om, indtil videre at ville besörge Afgjörelse af Regnskaber for bemeldte Kirke, samt derefter ved en Extrakt af Regnskabet behage aarligen at underrette Kammeret om Kirkens Tilstand og Beholdning. — I Henseende til den Landskyld af Gaarden Alptartunga, som for de forbigangne Aar er betalt til daværende Amtmand Vibe og Stephensen, uden at der er aflagt videre Rigtighed for samme, da

maa vel Restancen, som uerholdelig, bortfalde, men den Deel af Landskylden, der efter Amtmand Stephensens Död er betalt til Enken, formenes derimod af hende at bör tilsvares, forsaavidt hun ikke kan godtgjöre igjen at have indbetalt den i Boet. — Rentekammeret den 6. Mai 1823. 1823. 6. Mai.

Rentekammer-Plakat ang. **Handel paa Raufarhöfn.** Khavn den 9. Mai 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. Originalen indheftet ved kgl. Resol. 7. Mai 1823, i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823, Nr. 109. Rentek. Exped. Prot. 1823, S. 203—204, Nr. 140, (begge Steder med Datum 8. Mai). Original-Aftryk hos Schultz (Datum 9. Mai). Qvart-Forr. for 1823, S. 57—58; Schou XIX, 34. Coll. Tid. for 1823, S. 384. — Tydsk: Original-Aftryk hos Schultz med den tydske og danske Text i samsidige Spalter. 2 Bl. 4to. — Islandsk: Klausturpóst. 1823. S. 117. 9. Mai.

Plakat angaaende Tilladelse til endnu i to Aar at beseile og handle paa Raudarhavn (= Raufarhöfn) i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island.

Da de 2 Aar nu udlöbe, hvori det, saaledes som ved Kammer-Plakat af 12. Mai 1821 blev bekjendtgjort, allernaadigst var tilladt at beseile og handle paa Raudarhavn i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island, saa har Hans Majestæt Kongen fremdeles, ved allerhöieste Resolution af 7de i denne Maaned, allernaadigst bevilget, at fornævnte Raudarhavn maa, uden at autoriseres som Udliggersted, endnu i en Tid af to Aar beseiles, og at derpaa i dette Tidsrum maa drives Handel under de Vilkaar, som nu for Handel paa de autoriserede Udliggersteder ere foreskrevne. — Dette bliver herved til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. — Rentekammeret den 9. Mai 1823.

Kongelig Resolution ang. **Jordebogs-Afgifterne af de kongelige Jordegodser i Vester-Am-** 9. Mai.

1823. 9. Mai. **tet.** Khavn den 9. Mai 1823[1]. — I Rentek. Forestilling 6. Mai berettes, at Amtmanden i Vester-Amtet, B. Thorsteinson, havde indsendt Beretning om Indtægterne af de kongelige Jordegodser i dette Amt. Disse Jordegodser vare: 1) Arnestappens Ombud, 100 Gaarde; 2) Skogarstrands Ombud, 9 Gaarde; 3) Isafjords Syssels Jorder, 9 Gaarde; 4) Stranda Syssels Jorder, med de sammesteds beliggende endnu usolgte Skalholts Bispestols Jorder, ialt 25 Gaarde; 5) Bardastrands Syssels og Alptafjords Jorder, 14 Gaarde, der vare bortforpagtede. Af de fleste af disse Jorder var Afgiften bestemt i Naturalier, og kunde derfor blive Gjenstand for Aflösning i Penge efter For 16. Juli 1817. Imidlertid var Evaluationen vedbleven at være efter de ældre Priser, saaledes at under Arnarstappens Ombud, hvor Afgifterne erlagdes med Fisk, betaltes 1 Rd. 57 ß for Vætten eller 80 ℔ Fisk, men paa de övrige Godser var 1 Alen evalueret til 4½ ß eller 5 Rd. 60 ß for Hundrede, dog med Undtagelse af Jorderne i Stranda Syssel, hvor et Hundrede var evalueret til 4 Rd. 48 ß. — Qvildeleien beregnedes paa Arnarstappens og Skogarstrands Ombud til 1 Rd. 9 ß, men i Stranda Syssel kun til 90 ß pr. Qvilde. — Amtmand Stephensen havde den 1. Nov. 1818 paalagt Administrator at kræve Afgifterne efter Capitelstaxterne, men disse bleve ikke Godsadministrationen tilsendte för end den 10. Marts 1821, og da den forandrede Opkrævningsmaade blev bekjendt protesterede alle Leilændingerne, hvilket ved Thingsvidner var oplyst af Administrator. „Iövrigt tilföier han, at det ikke er ham muligt at afgive en paa officielle Breve grundet Forklaring om Aarsagen, hvorfor han ikke för ovennævnte Datum erholdt Underretning om Capitelstaxternes Belöb, for derefter at indkræve Jordebogs-Afgifterne, men at det alene var ham bekjendt, at flere Leilændinger reiste til nu afdöde Amtm. Stephensen i den Hensigt at undskylde sig for at erlægge Afgifterne paa denne Maade, da de ellers vilde blive nödsagede til at forlade Gaardene." Siden Amtmand Thorsteinson overtog Embedet, i Eftersommeren 1821, havde han undersögt Tilstanden og var kommen til det Resultat, at Leilændingerne ikke formaaede at erlægge Afgiften efter Capitelstaxterne, og havde derfor indstillet, deels at Undersögelse og Paatale i denne Anledning fra medio Mai 1818, da Capitelstaxterne först traadte

[1]) Rentek. Skriv. 10. Mai 1823; kgl. Resol. 29. Decbr. 1824.

i Kraft, til medio Mai 1822, maatte bortfalde, deels at Afgiftsvæsenet for den fölgende Tid maatte forblive i den ældre Form, saaledes som det hidtil var vedblevet. 1823. 9. Mai.

Ved at efterregne Differencen i disse to Afgiftsmaader for de 6 Regnskabsaar, fra 31. Juli 1817 til 31. Juli 1823, fandt Rentek. at den kongl. Kasse havde tabt:

for Arnarstappens Ombud ialt	16,125 Rbd. Sedler og Tegn.	
– Skogarstrands	1,035 —	
– Stranda Syssels	3,499 —	
– Skalholts Jorder i Stranda Syssel	223 —	
		20,882 Rbd. S. & T.

Dette Tab ansaaes dog mere imaginairt end virkeligt, da deels Leilændingerne kunde betale i Naturalier, der i Virkeligheden efter Amtmanden næppe vilde have været udbragte i Handelen til Halvdelen af Capitelstaxtens Priis, deels hidrörte næsten Halvdelen af Summen, nemlig 8,302 Rbd. fra Aaret 1817—18 alene, da 1 Væt Fisk efter Capitelstaxten var 15 Rbd. 27 ß N. V. og 1 Qvildeleie 11 Rbd. 24 ß N. V. — Dette Misforhold var nu vistnok blevet mindre, men dog altid föleligt, og der mentes derfor at være Anledning til at tilstaae Leilændingerne en vis Frist, f. Ex. 2 Aar, i hvilken Tid de kunde vedblive at erlægge Afgifterne efter den gamle Evaluation, hvorved Tabet for den kongelige Kasse anslaaes til i det Hele mellem 3 à 4000 Rbd. Sedler, hvilket saaledes fra Rentekammerets Side indstilles. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823. A, Nr. 113. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 117—118.

I Betragtning af de i denne allerund. Forestilling forklarede særdeles Omstændigheder ville Vi allern. have tilladt, at al videre Undersögelse og Paatale maa bortfalde i Anledning af, at Vor Forordn. af 16. Juli 1817 ang. Capitelstaxters Indförelse i Island endnu ikke for de forlöbne eller i indeværende Aar er bleven anvendt paa Opkrævningen af Jordebogs-Afgifterne af de Os tilhörende og for Vor Regning administrerede Jordegodser i Vester-Amtet i Island; hvorhos Vi allern. bemyndige Vort Rentekammer til at samtykke i, at Leilændingerne paa bemeldte Jordegodser endnu i 2 Aar, fra indeværende Regnskabsaars Udlöb at regne, erlægge

1823. deres Landskyld, forsaavidt de ikke yde den in natura,
9. Mai. med Penge efter den gamle Evaluationsmaade, nemlig med 1 Rbd. 57 Sk. Sölv for hver Væt af Fisk, eller, hvor saadant hidtil af Amtmanden maatte befindes at have været Tilfældet, med Halvdelen in natura og den anden Halvdeel efter den gamle Evaluation, og forsaavidt ingen anden lovgrundet Evaluation for noget enkelt Gods i Særdeleshed maatte finde Sted, med 4½ Skilling Sölv for hver Alen af anden Natural-Landskyld, hvilken Pengebetaling, saavel som Mandslaanet, der af Vedkommende svares, som hidtil, med 1 Rbd. Sölv, bliver at erlægge enten med rede Sölv eller med Sedler og Skillemynt, efter den ved disse Afgifters rette Forfaldstid gjeldende Cours. Derimod bliver Qvildeleien fra indeværende Regnskabsaars Udlöb aarligen at yde enten med Smör in natura eller med Penge efter Smörrets Værdie ifölge Capitelstaxten. — Kjöbenhavn den 9. Maji 1823.

10. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Erlæggelsesmaaden af Jordebogs-Afgifter paa de kongelige Godser.** Khavn den 10. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 809.

Paa Kammerets allerund. Forestilling har det under 9. d. M. allern. behaget H. Majt. at resolvere saaledes:

„I Betragtning af . . . . o. s. v. [see foregaaende kgl. Resolution] . . . . ifölge Capitelstaxten".

Hvilken allerh. Resolution vi ikke skulde undlade herved at communicere Hr. Amtm. til behagelig Efterretning, med tjenstlig Anmodning om, at Vedkommende derhos maatte blive tilkjendegivet, at ligesom ifölge allerhöistbemte Resolution videre Undersögelse og Paastand vil bortfalde, forsaavidt de til Fardag indeværende Aar forfaldne Jordebogs-Afgifter af de H. Majt. tilhö-

rende og for Regning administrerende Jordegodser i 1823.
Vester-Amtet ikke hidtil maatte være erlagte in natura 10. Mai.
eller betalte med Penge efter Capitelstaxten, saaledes vil Kammeret ogsaa have indvilget Leilændingerne paa bemeldte Jordegodser endnu i 2 Aar, til Fardag 1825, en saadan Moderation i Erlæggelsen af Landskylden, som man ved foranförte allerh. Resolution er bemyndiget til at tilstaae, hvoraf imidlertid fölger, at de Jorder, som hidtil have svaret den halve Landskyld in natura, og den anden halve Deel efter den gamle Evaluation, ogsaa fremdeles i ovennævnte tvende Aar vedblive paa samme Maade at erlægge den, da Kammeret maa antage, at denne Ydelsesmaade, som formentligen er almindelig paa de private Jordegodser i Landet, ogsaa under saadanne Omstændigheder fremdeles maa vedblive at være anvendelig paa de H. Majt sammesteds tilhörende Eiendomme af dette Slags. Fra Fardag 1825 forventes derimod, at Landskylden af det samtlige Jordegods vil kunne erlægges enten in natura eller med Penge efter Capitelstaxten, samt beregnes saaledes i Regnskaberne til Indtægt. Ligeledes bliver Qvildeleien for Aaret fra Fardag d. A. til Fardag næste Aar, der forfalder til Betaling indeværende Efteraar, saavel for benævnte Aar som fremdeles at erlægge enten med Smör in natura eller med Penge efter Smörets Værdie ifölge Capitelstaxten, og for samme saaledes i Regnskaberne at aflægge behörig Rigtighed.

I Henseende til de övrige Poster i Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 30. Decbr. 1821 skulde vi ikke undlade at tilföie, at forsaavidt De har indstillet, at Amtet fremdeles maa beholde Myndighed til, paa Kammerets forventende Approbation, at bevilge en temporair Nedsættelse i de kongelige Jorders Landskyld, naar og forsaavidt Jorderne ikke paa anden Maade kunne bortbygsles; samt at det paa lige Maade maa være Amtet tilladt, af de kongelige Jordebogs-Indkomster at bevilge et lidet Bidrag i Penge til de öde Jor-

1823. 10. Mai. ders Optagelse, samt at give Vedkommende Forsikkring om Afgiftsfrihed paa en længere eller kortere Tid, eftersom Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde udfordre det, da formoder Kammeret, at saadant nu ikkuns i enkelte Tilfælde, naar Jorder og Bygninger ere aldeles forsömte, vil blive nödvendigt, men hvor imidlertid dette ikke maatte kunne undgaaes, maa vi tjenstl. have Hr. Amtm. overdraget, paa en eller anden af de foreslaaede Maader at bevirke saadanne forfaldne Jorders Opkomst og bedre Drift, samt fremfor alt deres Besættelse med duelige og stræbsomme Leilændinge.

I Henseende til de Restancer, som hidtil fornemlig ved Arnestappens Ombud have fundet Sted, da er Kammeret overbeviist om, at Hr. Amtmanden drager den mueligste Omsorg for, at disse ved Administratorerne blive inddrevne. Forinden imidlertid Kammeret kan indgaae med allerund. Forestilling om, at nogen af samme udgaae af Restance-Beholdningen, maa en Fortegnelse over saadanne Restancer examineres inden Thinge, og derved godtgjöres, at ingen af de deri anförte til Restance staaende Personer for Tiden ere Leilændinger paa Jorderne, men at de enten ere bortdöde i Fattigdom, uden at efterlade sig Noget, eller deres Opholdsted ei er at opspörge, eller ogsaa de formedelst Alderdom og Sygelighed maae ansees som Almisselemmer, hvortil endvidere, i Henseende til de Restancer, som reise sig fra nærværende Administrators Embedstid, maa godtgjöres, at disse ikke ved Forsömmelse fra hans Side ere blevne uerholdelige. Bemeldte Fortegnelse forventes derefter hertil indsendt, ledsaget med Hr. Amtmandens behagelige Betænkning. — Rentekammeret den 10. Maji 1823.

10. Mai. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Afdragsrettens Ophævelse med de hessiske Lande.** Khavn den 10. Mai 1823. — Publiceret ved Landsoverretten

i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli Maaned s. A., men findes dog ikke fra Regjeringens Side at være erklæret gjeldende for Island. — Canc. 2. Departem. Registr. XXIV, 137 (1823, Nr. 597). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1823, S. 339—340. Qvart-Forr. for 1823, S. 59—60; Schou XIX, S. 35—36. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 118. 1823. 10. Mai.

Plakat for Danmark, angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og de storhertugelig Hessiske Lande.

Under 13. Januarii sidstl. er udstedt en Declaration om gjensidig Ophævelse af Afdragsretten imellem Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig paa den ene og samtlige storhertugelig Hessiske Lande paa den anden Side, hvis Bestemmelser herved bekjendtgjöres til Efterretning og behörig lagttagelse.

Efterat Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans kgl. Höihed Storhertugen af Hessen, i Betragtning af de Byrder, som ere forbundne med de af omflyttende og bortdragende Undersaatter saavel som i Arvefald og andre Tilfælde hidtil fordrede Afdrag og Udförsels-Afgifter, ere komne overeens om ganske at ophæve denne Afdragsret imellem det egentlige Kongerige Danmark og Hertugdommet Slesvig paa den ene Side (ligesom dette allerede er skeet ifölge den 18. Artikel af den tydske Forbunds-Akt af 18. Junii 1815 og den tydske Forbundsforsamlings Beslutning af 23. Junii 1817, med Hensyn til Hertugdommene Holsten og Lauenborg) og samtlige storhertugelig Hessiske Lande paa den anden Side, skal der af de kgl. danske Undersaatter, som i Fremtiden bortflytte med deres Formue fra Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig til Storhertugdommet Hessen, eller af de storhertugelig Hessiske Undersaatter, som i Fremtiden maatte have Arv at hæve i Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig, og ville indföre denne i Storhertugdommet Hessen, ikke kunne fordres eller oppebæres under nogen Benævnelse noget Afdrag,

1823. Afgangspenge, Tiendepenge eller Bortflytnings-Afgift, de
10. Mai. almindelige Afgifter undtagne, som de kongel. Danske eller storhertugelig Hessiske Undersaatter i saadanne Tilfælde have at svare til deres egen Landsherre. Iövrigt skal denne gjensidige Ophævelse af forbemeldte Afdrag, Afgangspenge, Tiendepenge og Bortflytnings-Afgift ikke alene udtrykkelig strække sig til Udvandrings- og Arve-Tilfælde, men og til alle andre, hvori efter Sædvane eller per modum retorsionis Erlæggelsen af slig Afgift under hvilkensomhelst Benævnelse hidtil har været brugelig. — Iövrigt er det i en ved de gjensidige Erklæringers Udvexling optaget Protokol bestemt, at den ovenmeldte Afdragsfrihed skal antages at være traadt i fuld Virksomhed med den 17. Martii 1823. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Maji 1823.

10. Mai. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd m. Fl., angaaende **Modtagelse af forviste Udlændinge.** Khavn den 10. Mai 1823. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1426; jevnf. Canc. 3. Dep. Brevb. 1823, Nr. 1472. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl. i 4to. Coll. Tid. 1823, S. 317. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 143—144. — Islandsk: Klausturp. 1824, S. 150.

En Övrighedsperson har i et til Cancelliet indsendt Promemoria forespurgt, om Udlændinge, der ere forviste fra et fremmed Land og her sættes i Land fra Skibe, naar de ere forsynede med Passer eller Reisebeviser, skulle modtages, endog de ei ere i Besiddelse af fornödne Reisepenge til at fortsætte Reisen til deres Hjem, ikke heller forstaae noget Haandværk, hvorved de kunne formodes at ville finde Udkomme paa deres Vandring, eller om saadanne Personer, om fornödent gjöres, med Magt maae bringes ombord i det Skib, der har hidbragt dem.

I Anledning heraf skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde

(Tit.) til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende til Iagttagelse, at det ikke bör tilstedes, at nogen fra et fremmed Sted forviist Udlænding her sættes i Land, naar der ikke haves Betryggelse for, at han ei paa nogen Maade vil falde det Offentlige til Byrde, og at en Saadan, hvor Nödvendigheden kræver det, bör med Magt igjen bringes ombord paa det Skib, der har medbragt ham. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Maji 1823. 1823. 10. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **en ny Instruction for Landphysikus og Distriktslægerne i Island.** Khavn den 10. Mai 1823[1]. — Canc 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1510. 10. Mai.

Under 24. Novbr. 1821. har Cancelliet tilstillet Dem nogle Exemplarer af de allern. approberede Instructioner for Physici og Chirurger i Danmark af 4. Marts 1818, med Anmodning om, i Forening med Overövrighederne i Island samt Landphysikus sammesteds, at gjennemgaae bemeldte Instructioner, og derefter, med Anmærkninger paa vedkommende Steder om de Tilsætninger eller Forandringer, som maatte ansees fornödne, naar de for Island skuldo være passende, igjen hertil at nedsende samme til nærmere Prövelse.

Hr. Stiftamtm. har derofter under 14. August f. A. meddeelt Cancelliet den forlangte Betænkning, og efter herom at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer og det kgl. Sundheds-Collegium, skuldc man herved tjenstl. tilstille Hr. Stiftamtm. eet Exemplar af hver af fornævnte Instructioner, med saadanne Forandringer, som Cancelliet anseer hensigtsmæssige, og vilde De i Overeensstemmelse med disse Forandringer behage at rette og derefter at overlevere [Landphysikus og[2] enhver

[1]) Instruction 25. Febr. 1824.

[2]) fra [udeladt i Skrivelserne til Amtmændene.

1823. 10. Mai. Distriktschirurg i det Dem anbetroede Embeds-Distrikt eet af de hermed fölgende 6 Exemplarer af hver af fornævnte Instructioner, der med de tilföiede Modificationer og Forandringer herved gjöres gjeldende for Island. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Maji 1823 [1].

10. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Opsendelse af Træplanter til Island.** Khavn den 10. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 805.

I Anledning af Hr. Stiftamtm.' Andragende i behagelig Skrivelse af 4. Novbr. sidstl. fölger herved de paa vedlagte Fortegnelse anförte 290 Stkr. Planter af Fyrre og Gran, samt andre passende Træ-Arter, med tjenstl. Anmodning om, at De behageligen vilde foranstalte samme efter Bestemmelsen afsendte til Præsten Einarsen til Thingvalle og Ulfljotsvatns Menigheder i Arnes Syssel. — Rentekammeret den 10. Maji 1823.

14. Mai. **Plakat** ang. **Extradition af Opbuds- og Fallitboer.** Khavn den 14. Mai 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823 og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A., og udvidet til Island ved Reskr. 5. April 1826. — Canc. 2. Dep. Registr. XXIV, 140b-141 (1823, Nr. 612). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1823, S. 307—312 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1823, S. 64; Schou XIX, 39—40. — Islandsk: „Konúnglegt opið bréf um afhendíngu uppboðs og þrotabúa, eptir útgefið lagafyrirkall (Proclama), með samþykki lánardrottna", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 169—170; Klausturpóst. 1823, S. 118—119.

Plakat, angaaende Opbuds- og Fallitboers Extradition, efter Proclamas Udstedelse, naar de anmeldte Creditorer deri samtykke.

[1]) s. D. ere to Cancellie-Skrivelser af samme Indhold afgaaede til begge Amtmændene i Island. Brevb. sst.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi have fundet det tjenligt for Opbuds- og Fallitboers Fremme, ved en Lovbestemmelse at afgjöre det Spörgsmaal, hvorvidt et udstedt, men ei endnu udlöbet Proclama kan være til Hinder i, at Boet, med de anmeldte Creditorers Samtykke, tilbagegives den Opbydende eller Fallerende; til hvilken Ende Vi allern. ville have anordnet og fastsat: 1823. 14. Mai.

„at Proclamas Udstedelse i et til Skiftebehandling opgivet Bo ikke skal være til Hinder for Boets Overdragelse til den Opbydende eller Fallerende, naar alle Creditorer, der have anmeldt sig, dertil give deres Samtykke, omendskjöndt den ved Proclama givne Varselstid ikke er udlöben". — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residents-Stad Kjöbenhavn den 14. Maji 1823.

Cancellie - Skrivelse til Justitiarius i den islandske Landsoverret, Conferentsraad Magnus Stephensen, ang. **Politiesagers Behandling i anden Instants.** Khavn den 17. Mai 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1545. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 158—159. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 137. 17. Mai.

I Anledning af en paa Nordlandet anlagt og til den kongel. islandske Landsoverret indstævnet offentlig Politiesag mod en Repstyrer, der som Fattigvæsenets Bestyrer ikke vilde tilstede et fremmed, frugtsommeligt Fruentimmer stadigt Ophold i det ham anbetroede Rep, har Hr. Cfraad i Skrivelse af 15. Martii sidstl. forespurgt: om Prokuratorer fremdeles bör forordnes enten ved offentlige eller private Politiesagers Behandling for Overretten, samt om Stævnings- eller andre Proces-Omkostninger bör i deslige Sager finde Sted ved anden Instants.

Med Hensyn hertil skulde man (ved hoslagt at remittere Stiftamtm. Moltkes Skrivelse til Hr. Cfraad) tjenstl. tilkjendegive Dem, at der ved offentlige Politiesagers

1823. Behandling for Overretten bör, hvad Prokuratorers Möder og Stævningerne angaaer, forholdes som ved andre offentlige Sagers Behandling. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. Maji 1823.

17. Mai.

17. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Forsörgelsesret for et uægte Barn.** Khavn den 17. Mai 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1601. Med Hensyn til Sagens Gjenstand see Canc. Skriv. 19. August 1820 og 28. April 1821; jevnf. Klausturpóst. 1822, S. 53 Anm.

I Skrivelse af 22. Januar sidstl. har Hr. Cfraad for Cancelliet andraget, at Sysselmanden i Skagefjords Syssel, J. Espolin, nægter at foranstalte noget Videre i Anledning af den Befaling, De ifölge Höiesterets Dom af 21. Novbr. 1821 har tillagt ham, om Ragnhild Bjarnedatters uægte Barns Forsörgelse af Lytingstade Rep, hvorfra Moderen under sit Svangerskab af Repstyreren Thomas Thomasen er bleven bortviist til Akre Rep, forinden Cancelliet har meddeelt Resolution i denne Sag; og har De derfor anholdt om dette Collegii Bestemmelse for, om bemeldte Barn bör forsörges af Lytingstade eller af Akre Rep.

Ved at remittere de trende medfulgte Bilage, undlader man ikke i denne Anledning tjenstl. at tilmelde Hr. Cfraad til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Cancelliet efter Sagens Omstændigheder med Dem er enig i, at Ragnhild Bjarnedatters omhandlede uægte Barn bör forsörges af Lytingstade Rep, der tillige bör erstatte Akre Rep alle de paa Barnets midlertidige Forsörgelse beviisligen medgaaede Omkostninger. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. Maji 1823.

17. Mai. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd, ang. **Anmeldelser af Dödsfald eller Opbud hos det Offentliges Debitorer.** Khavn den 17. Mai 1823. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amt-

mændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1521. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1823, S. 317—320 (henført til 13. Mai). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 156—158. 1823. 17. Mai.

I Betragtning af de Vanskeligheder, som for den kgl. Direction for Statsgjelden og den synkende Fond, saavel som for Bestyrerne af offentlige Instituter, ere forbundne med at iagttage det Fornödne til Statsgjeldskassens eller det vedkommende Instituts Tarv ved enhver Leilighed, hvor sammes Debitorer enten döe eller gjöre Opbud, eller de af Debitorerne pantsatte Eiendomme efter Udlæg af en tidligere Panthaver sættes til Auction, har det allern. behaget H. Majt., paa Cancelliets derom nedlagte allerund. Forestilling, ved allerh. Resolution af 30. f. M. at bifalde:

1) At det paalægges Skiftecommissionen ved den kgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret, saa og alle andre ordinaire Skifteforvaltere, saasnart der i et Bo udstedes Proclama, at söge Underretning af Pantebogen, om den kgl Kasse i Almindelighed, Statsgjeldskassen, den extraordinaire Laanefond, den forrige Depositokasse, kongelige Creditkasse, Courant-Bank, Species-Bank, det forrige General-Landoekonomie- og Commerce-Collegium paa Commerce- eller Industrifondens Vegne, eller nogen anden nu ophævet kongelig Indretning, hvis Activer ere overgaaede til Statsgjeldskassen, eller endelig nogetsomhelst offentligt Institut maatte have noget Krav paa de Boet tilhörende Eiendomme, og naar dette befindes at være Tilfældet, da at anmelde det udenfor Kjöbenhavn for vedkommende Overövrighed, hvilken igjen desangaaende har at gjöre Indberetning til den kongel. Statsgjeldsdirection eller Bestyrerne for det paagjeldende offentlige Institut, hvorimod i Kjöbenhavn Skiftecommissionen directe har at gjöre Anmeldelse for Statsgjeldsdirectionen eller vedkommende Instituts Bestyrelse. — 2) At det ligeledes paalægges alle Skifteforvaltere, saasnart der enten ved Anmeldelser i et Bo eller paa en

1823. anden Maade erholdes Kundskab om, at en directe
17. Mai. Panteobligation i nogen Boet tilhörende Eiendom igjen er pantsat til noget offentligt Institut, at gjöre lignende Indberetning, forsaavidt der ikke allerede da fra sammes Side er skeet Anmeldelse i Boet. — 3) At det paalægges alle Auctionsforvaltere, hvor efter foregaaet Udlæg Auction foranstaltes over Eiendomme, hvori forbemeldte kgl. Kasser eller noget offentligt Institut er senere prioriteret end Requirenten, saasnart Auctionen bestilles, at foranstalte foranförte Undersögelse og derpaa uopholdelig gjöre Indberetning paa ovenberörte Maade. — 4) At samme Forpligtelse paalægges alle Auctionsforvaltere, saasnart Eiendomme, tilhörende et Bo, der behandles af Executores testamenti, begjæres stillede til Auction. — 5) At de Attester af Pantebögerne, som Skifteforvaltere, Auctionsforvaltere og extraordinaire Skiftecommissarier (om hvis Forpligtelser i ovenmeldte Henseende det Fornödne bliver tilfört i de Commissoria, som udfærdiges til dem) paa Grund af ovenstaaende Bestemmelser og alene til Brug i det foreskrevne Öiemed maatte requirere, skulle meddeles uden Betaling. — Hvilken allerh. Resolution herved tjenstl. meddeles (Tit.) til behagelig Efterretning og Kundgjörelse for Vedkommende. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. Maji 1823.

20. Mai. **Cancellie - Circulaire** til samtlige Amtmænd, ang. **fremmede Kaperes Ophold i danske Havne.** Khavn den 20. Mai 1823. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1558; jevnf Canc. 3. Departem. 1823, Nr. 1605. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1823, S. 328—330 (med Motiver). Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 162—163. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 150—151.

Det kgl. Departement for de udenlandske Sager har tilmeldt Cancelliet, at det har behaget Hans Majt.

Kongen under 30. f. M. allern. at resolvere, at det ikke skal være nogen Kaper, af hvilkensomhelst Nation han maatte være, tilladt at opholde sig i de danske Havne og Farvande. Kun i det Tilfælde, at saadanne Kapere, tvungne af en öiensynlig, ved Storm og Uveir eller fjendtlig Forfölgelse foraarsaget Fare, söge deres eneste Redning i disse Havne, maae de der modtages, og erholde den Hjelp som Menneskeligheden kræver, men de skulle være forpligtede til, saasnart Faren er forbi, igjen at gaae i Söen. Det tillades ei heller nogen Kaper at sende sine Priser til Danmark, eller der at sælge dem, og endog i det nysnævnte Tilfælde, naar Kapere i Nödsfald löbe ind i danske Havne, maae de ikke udlosse eller omlade de medbragte Priser, eller sælge disse eller deres Ladning hverken under Eet eller stykkeviis. Til den Ende skal det ved offentlig Bekjendtgjörelse paa det strengeste forbydes alle H. Maj^ts Undersaattere, at kjöbe fremmede Kaperes Priser. Naar fremmede Krigsskibe löbe ind i de danske Havne, maae de vel medbringe de Priser, de maatte have taget, men skulle være forpligtede igjen at före dem bort med sig, og hverken udlosse eller omlade dem, eller sælge dem selv eller deres Ladning, hverken under Eet eller stykkeviis. 1823. 20. Mai.

Ved at tilmelde (Tit.) denne allerhöieste Resolution, skulde man tjenstl. anmode Dem om, behageligst at ville communicere de under Deres Embedsdistrikt hörende Övrigheder samme til Iagttagelse, samt med Tilhold offentligen at bekjendtgjöre, at det er Alle og Enhver under strengeste Straf forbuden at kjöbe de af fremmede Kapere gjorte Priser. — Det kgl. Danske Cancellie den 20. Maji 1823.

Bevilling for Jón Andrèsson af Nordermule Syssel i Island, **at bruge uvedkommende Præst.** Khavn den 20. Mai 1823[1]. — Original i Bispe-Ar- 20. Mai.

[1]) Reskr. 5. Decbr. 1823.

1823. chivet i Island. Canc. 1. Depart. Registr. VIII, 136[b] (1823, Nr. 556).

20. Mai. Bevilling for Bonden Jon Andresson og hans Familie af Vadbrekku i Hrafnkelsdal i Nordermule Syssel i Island til, i deres Saligheds Sag og i Henseende til de hos dem forefaldende Begravelser eller Börnedaab, at lade dem betjene af uvedkommende Præst.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, efter herom allerunderd. gjort Ansögning og Begjæring, allern. have bevilget og tilladt, saa og herved bevilge og tillade, at Bonden Jon Andresen og hans Familie af Vadbrekku i Hrafnkelsdal i Nordermule Syssel i Vort Land Island maae i deres Saligheds Sag, og i Henseende til de hos dem forefaldende Begravelser eller Barnedaab, betjene dem af hvilken Præst de vil og dertil kan formaae, dog at vedkommende Præst og övrige Kirkebetjente Intet derved tabe i deres lovlige Rettigheder. — Forbydende Alle og Enhver mod det, som foreskrevet staaer, Hinder at gjöre. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 20. Maji 1823[1]. [ad mandatum].

21. Mai. **Reskript** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Forandring i Horstraffen.** Khavn den 21. Mai 1823[2]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 7. Juli 1823, og i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli s. A. — Canc. 3. Dep. Reg. 1823, 105-106 (1823, Nr. 536). Coll. Tid. 1823, S. 347—353 (med Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 166—168. — Islandsk: „Kóngsbréf til stiptamtmanns og amtmanna, áhrærandi breytíngu hórdómsstraffa á Íslandi" i den af den islandske Landsoverret

[1]) under s. D. er en lignende Bevilling ad mandatum udfærdiget for Bonden Jón Pètursson af Aðalból i Hrafnkelsdal inden Nordermule Syssel og hans Familie, til at bruge uvedkommende Præst. Original i Bispe-Archivet i Island; Rubr. i Canc. 1. Departem. Registrant VIII, 137 (1823, Nr. 557).

[2]) Reskr. 7. Decbr. 1827, Nr. 8; For. 24. Januar 1838 § 11.

ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 170—172; Klausturpóst. 1823, S. 119—120 (med Anmærkning). 1823. 21. Mai.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. (V. G.): Vi give Dig hermed tilkjende, at Vi som almindelig Regel for, hvorvidt Horstraffen paa Vort Land Island i enkelte Tilfælde kan være deels at formilde, deels at eftergive, samt hvorledes de for förste og anden Gang begaaet Hoer dicterede Böder i Uformuenheds Tilfælde skulle afsones, allern. ville have fastsat Fölgende:

1) Det skal herefter være Amtmændene i bemeldte Vort Land Island som Overövrighed, hver i det dem anbetroede Amt, overladt at eftergive det Halve af de ved Vort allerh. Reskript af 25. Julii 1808 for förste og anden Gang begaaet Hoer bestemte Böder af respective 9 og 18 Rbd., hvor den Paagjeldendes Kaar maatte befindes saa ringe, at det Halve af Böderne vil være tilstrækkelig Straf; hvorimod denne Formildelse ei bliver at udstrække til de ved bemeldte Vort allerh. Reskript ligeledes fastsatte Böder til Justitskassen. — 2) Vi ville derhos have bemeldte Overövrigheder bemyndigede til at eftergive Horstraffen i det Tilfælde, hvor den fornærmede Ægtefælle, som vil fortsætte Ægteskabet, nedlægger Forbön for den Skyldige og der forövrigt ikke ellers herimod maatte være Noget at erindre, samt hvor det derhos ikke befindes, at saadan Forbön skeer af lastværdige Bevæggrunde. — 3) De i Vort allerh. Reskript af 25. Julii 1808 fastsatte Böder for förste og anden Gang begaaet Hoer skulle i Uformuenheds-Tilfælde afsones med Slag af Riis, som fastsættes for förste Gang til 10 og for anden Gang til 18 Slag, hvorimod Straffen for oftere begaaet Bröde forbliver den i bemeldte Vort allerh. Reskript, sammenholdt med Vort allerh. Reskript af 3. Maji 1816, bestemte; og ville Vi derhos have anordnet, at Justitsaction for förste og anden Gang begaaet Hoer paa Vort Land Island maa, i Medhold af Vort allerh. Reskript af 3. Maji 1816 § 6, bort-

1823. 21. Mai. falde i de Tilfælde, hvor den Skyldige önsker saadant, og er villig til at erlægge, foruden de lovbestemte Böders fulde Belöb, en saa stor Deel af Tillægsböderne til Justitskassen, som Overövrighederne, efter vedkommende Sysselmands Erklæring, maatte finde passende efter den Paagjeldendes Formues-Forfatning, hvorhos det iövrigt fölger af sig selv, at denne Sagens Afgjörelse, i Tilfælde af Forseelsens Gjentagelse, bör have samme Virkning, som om den Paagjeldende var ved Dom fundet skyldig. — Derefter Du Dig allerund. haver at rette og det videre Fornödne i Overeensstemmelse dermed at foranstalte. Befalende Dig Gud. Skrevet i vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 21. Maji 1823.

24. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **den arnamagnæanske Stiftelses Fond.** Khavn den 24. Mai 1823. — I Universitets-Directionens Forestilling 1. Mai bemærkes, at det ved kgl. Resolution 15. April var paalagt Directionen at oplyse Aarsagen til, at Universitetets Capitaler i Almindelighed kun forrentes med 2 %, og in specie at nedlægge en Betænkning, om ikke Renten af Arnæ Magnæi Stiftelses Capital kunde forhöies til 4 %. — I denne Anledning oplyses, at Omskrivning af Universitetets Activa skete ufortövet efter Forordn. 5. Januar 1813, hvorved Resultatet blev, at Massen af disse Activer, hvad Legaterne angik, formindskedes med c. 100,000 Rbd. i Nominalbelöb. Da Capitalmassen ikke var bleven holdt sondret for hvert Legat, kunde man ikke uden ved vidtlöftige Beregninger udfinde, hvorledes ethvert enkelt Legat var interesseret i Tabet; paa den anden Side vilde Consistorium ikke have Nominalbelöbet formindsket. Derved kom man til den Beslutning, at lade Legaternes Hovedstole blive staaende i Bögerne med samme Belöb som det, de havde til ult. Decbr. 1812, men derimod at formindske Rentesummen. Paa denne Maade var den 30 Juni 1817 indvundet saameget, at istedenfor 100,000 Rbd var Formindskelsen bleven 64,584 Rbd. og 30. Juni 1823: 43612 Rbd. — Arnæ Magnæi Legat var i Slutningen af 1812 anfört til 20,800 Rd. D. C., og kunde nu ved opsparede Renter foröges med 2185 Rbd., hvis Kongen vilde befale at Opsparelsen skulde höre op og fuld Rente udbetales. Iövrigt bemærkes, at skjöndt der nominelt kun betaltes 2 %

Rente, var denne i virkelig Værdie större end 4 % i Dansk Courant af en reduceret Capital efter Coursen i 1812, hvorhos og bemærkes, at den 2 % Rente beregnedes af den fulde Capital, saaledes som den stod ved Udgangen af 1812. — Univers. Direct. Forestill. 1823, Nr. 889. 1823. 24. Mai.

Vi ville allern., at det Arnæ Magnæi Legats Capital, som ved Udgangen af Aaret 1812 var 20,800 Rd. D. C., nu skal foröges ved den for dette Legat opsparede Rente-Capital, og at der af den saaledes sammenlagte Sum af 22,985 Rbd. for Fremtiden skal tilsvares samme fulde 4 pCt. aarlige Renter. — Kjöbenhavn den 24. Maji 1823.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Udgivelsen af en Tabel om forskjellige Myntsorters Værdie i Island.** Khavn den 24. Mai 1823[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 825. 24. Mai.

Saaledes som af indsluttede Extrakt af en Skrivelse fra Amtmand Thorsteinson til Kammeret, dateret 15. Januar d. A., behageligen vil erfares, har han, i Hensigt at udbrede blandt Almuen i Island en rigtig Kundskab om Mynternes Forhold til hinanden, anseet det for tjenligt, at der blev udgiven en trykt Tabel ligesom den, der i Forordn. af 31. Julii 1818 indeholdes for Danmark, til hvilken Tabel for Island maatte, efter Forordn. af 20. Marts 1815 § 3, lægges hele og halve Kroner, samt gamle Specier, hvortil han formener det nyttigt at föie Værdien af Pjastre, hollandske og engelske gamle Specier, saavel som og anmærkningsviis: at Sölv, beregnet til Repræsentativer, retter sig efter den gjeldende Sölv-Cours, overeensstemmende med Plak. af 11. Maji 1819 og de Plakater, som om Coursen til sine Tider aarligen udgives.

Da der Intet fra Kammerets Side kan haves mod Udgivelsen af en saadan Tabel, dog at deri ei

[1]) Stiftamts-Plakat 18. Juli 1823.

1823. omtales de fornævnte Pjastre og de hollandske og en-
24. Mai. gelske gamle Specier, saavel som andre Myntsorter, der ikke ere authoriserede at gjelde som Betalingsmiddel, skulle vi ikke undlade tjenstl. at overlade denne Sag til Hr. Stiftamtm.s behagelige Afgjörelse, og forsaavidt De maatte ansee det fornödent at föie nogen Foranstaltning i saa Henseende, udbede vi os herom underrettede, ved tillige at blive meddeelt nogle Exemplarer af de Tabeller, der i saa Fald udgives. — Rentekammeret den 24. Maji 1823.

24. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Tiende-Ydelsen af Qvilder paa forrige Skalholt Bispestols Jorder.** Khavn den 24. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 835.

I Anledning af Hr. Stiftamtm.s behagelige Skrivelse af 11. Januar d. A., hvori De indstiller til Kammerets Approbation en af Dem afgiven Resolution[1] paa en

[1]) denne Resolution i Stiftamtmandens Skrivelse til Sysselmanden i Arnæs Syssel, Thord Sveinbjörnsson, d. 26. Decbr. 1822, er saaledes lydende: „Hr. Sysselmanden har, i behagelig Skrivelse af 24. f. M., hertil indberettet, at Eierne af eller Opsidderne paa de Skalholts Bispestol forhen tilhörende Jorder inden Arnæs Syssel formene sig at være befriede fra, og derfor nægte, at svare Tiende, ikke alene af Jordegodset, hvilken Tiendefrihed tilkommer dem ifölge den 3. § Nr. 18 af Auctions-Conditionerne dat. 27. April 1785, men endog af de Qvilder, som nu fölge disse Jorder, hvilken sidste Rettighed dog, efter Hr. Sysselmandens Mening, og efter bemeldte Auctions-Conditioner § 2 og 3 Nr. 14, ifölge hvilke de paa Jorderne daværende Qvilder skulle frasælges disse, og Kjöberne efterdags ikke være berettigede til at paatvinge Leilændingerne nye Qvilder, ingenlunde kan tilstaaes dem. Hr. Sysselmanden har derfor forespurgt om, hvad De, i Henseende til Tiendeydelser af bemeldte Qvilder, have at rette Dem efter, og derhos yttret, at saafremt Tienden burde indkræves, den

Forespörgsel fra Sysselmand Sveinbjörnsen, om ikke Tiende bör svares af de löse Qvilder, som forefindes paa de bortsolgte Jorder af Skalholts forrige Bispestols Gods i Arnæs Syssel, skulle vi tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm., at Kammeret er aldeles enig med Dem i, at fornævnte Qvilder ikke kunne ansees fritagne for Tienders Svarelse. — Rentekammeret den 24. Maji 1823. 1823. 24. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **Qvilders Indsættelse paa Præstens** 24. Mai.

---

da formodentlig burde hæves af Leilændingerne, imod at disse havde Regres til vedkommende Eiere, hvorimod disse Qvilder ikke maatte komme til Beregning ved Leilændingernes Skats og Gjaftolds Erlæggelse, m. m.

Til tjenstlig Gjensvar herpaa skulde jeg ikke undlade herved at melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at da ovenmeldte Auctions-Conditioners § 2 og 3 Nr. 14 aldeles have afskaffet de faste Qvilder paa de her omtalte Jorder, og endog give Leilændingerne for Fremtiden Ret til at nægte at modtage nye Qvilder, disse altsaa, hvor de nu findes, maae være indsatte efter privat Overeenskomst eller Contrakt imellem Eiere og Leietagere, og disse altsaa ligesaa vel bör bære alle de deraf, ifölge den frivillige Contrakts Natur, saavel med Hensyn til dens indbyrdes Forhold, som dens Forhold til det Offentlige, flydende Forpligtelser, saa kan de heller ikke fritages for at svare den samme Tiende af disse modtagne Qvilder, som Leilændinger paa andre Privat-Jorder, hvor Qvilder findes, bör tilsvare. Og formener jeg det at være rigtigst, at vedkommende Tiendetagere ved Oppebörselen holde sig til Leilændingerne, hvorimod det maa staae disse frit, paa lovlig Maade at söge deres formentlige Ret til Regres hos Eierne for bemeldte Ydelse". (Steph. Eirikssons Samling paa Universitets-Bibliotheket, Nr. 2, S. 340—342). — Ved Stiftamtmandens Skrivelse til samme Sysselmand 8. Juli 1823 er den ovenstaaende Rentekammer-Skrivelses Indhold communiceret.

1823. 24. Mai. **Brugsjord under Thingeyra Kloster.** Khavn den 24. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 827.

Hr. Cfraaden har i behagelig Skrivelse af 26. Oktbr. 1822 underrettet Kammeret om, at uagtet Gaarden Steinnæs af Thingöre Klosters Gods skal, ifölge den authoriserede Jordebog, have sex Inventarii-Qvilder, har den dog for nærværende Tid ikkuns to faste Qvilder, og at De derfor, samt da Gaarden godt kan föde det i Jordebogen fastsatte Antal Qvilder, havde beordret Administrator for det förste endvidere at indsætte to Qvilder paa bemeldte Gaard, men at den nærværende Opsidder, Præsten til Thingöre Kloster, Hr. Arnesen, har modsat sig saadant, paa Grund af, at det ved hans Tiltrædelse af Gaarden, der er en af de ifölge Reskriptet af 18. April 1761 til Bopæl for Sognepræsten til Thingöre Kloster udvalgte Gaarde, ikke er gjort til et Vilkaar for ham, at modtage flere Qvilder end der da fandtes.

Med Hensyn til at Hr. Cfraaden har underkastet denne Sag Kammerets nærmere Bestemmelse, skulle vi i Anledning heraf ikke undlade tjenstligst at melde, at efter de oplyste Omstændigheder finder vel Kammeret ikke at nærværende Opsidder kan paalægges at modtage et större Antal Qvilder, end der indeholdes i de Vilkaar, under hvilke han har tiltraadt Gaarden, men derimod maa man have Hr. Cfraaden anmodet om, naar Leilighed dertil ved Forandring af Opsidder maatte gives, at see Qvildeantallet saavel paa denne Gaard, som paa de flere af det kongel. Gods i Nord- og Öster-Amtet, hvor lige Tilfælde muligen gives, forögef til det Antal, som Jordebogen bestemmer. — Rentekammeret den 24. Maji 1823.

27. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Anvendelsen af Thorchilii Legat.** Khavn den

27. Mai 1823. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1823, Nr. 1408. 1823. 27. Mai.

Deres Höiærv. har ved Skrivelse af 17. August 1821 tilstillet dette Collegium en Ansögning fra Husmand Thorstein Grimsen paa Gaarden Fornastader om et Gratiale for den Flid, han har anvendt paa at undervise nogle, især tungnemme, Börn, og det er i denne Anledning indstillet, at Supplikanten engang for alle maatte tilstaaes 50 Rbd. Sölv af det under Sjællands Biskop og Islands Stiftamtmand staaende Thorchilii Legat til en Börneskoles Oprettelse inden Kjalarnæs Thing, nu Kjose og Guldbringe Syssel.

Efter at have desangaaende nærmere brevvexlet med Biskoppen over Sjællands Stift, samt Stiftamtmanden over Island, skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde D. Höiærv. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Gratiale ikke kan bevilges af det omhandlede Legat. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. Maji 1823[1].

[1]) Communication til Stiftamtmanden over Island, og til Biskoppen over Sjællands Stift i Cancellie-Skrivelser s. D., Canc. 1. Depart. Brevb. sst. — Den anförte Þorsteinn Grímsson af Fornastaðir i Norder Syssel havde underviist ialt i det mindste 14 Börn, deriblandt 5 eller 6 Fattiglemmer, foruden sine egne 7 Börn. Biskoppen over Island anbefalede ham derfor til Gratification af Thorchilii Legat, hvilket og Sjællands Biskop bifaldt, da Manden derved „har virket til det samme Öiemeed, som Legatet tilsigtede". Derimod ansaae Stiftamtmanden en saadan Anvendelse for at være imod Legatets Bestemmelse, og tillige trykkende for Legatet, da dette havde „lidt et betydeligt Tab derved, at dets i Danmark udestaaende Capitaler, der udgjorde henved i det mindste 9000 Rd. D. Cour., som imod god Sikkerhed stod ude imod Pant i Jordeiendomme, og formedelst Panteobligationernes Ælde vilde ved Pengevæsenets Forandring være gaaet over til en ligestor Sum i Rigsbankpenge Sölv, nu derimod, formodentlig ved Pengenes uheldige Omsætning i den seneste Tid förend

1823. 30. Mai. **Bevilling** for Odd Thorarensen, **at være Apotheker ved Næs Apothek paa Island.** Khavn den **30.** Mai **1823.** — Canc. 3. Depart. Registr. 1823, 117-118 (1823, Nr. 581).

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at eftersom Apotheker i Öefjords Kjöbsted udi Vort Land Island, Otto Thorarnsen, har anholdt om, at ansættes som Apotheker ved Næs Apothek sammesteds, i den forrige og ved Döden afgangne Apotheker Gudbrand Vigfusens Sted, da ville Vi, efter saadan hans herom gjorte Ansögning og Begjæring, allernaad. have bevilget og tilladt, ligesom Vi og hermed bevilge og tillade, at fornævnte Otto Thorarnsen maa være Apotheker ved bemeldte Næss Apothek i Island, imod at han giver den forrige Apotheker Vigfusens Enke, Sophie Vigfusen, 20 Rbd. Sölv aarlig i Pension, samt tillige opfylder fölgende Vilkaar:

1) At han af Vort Sundheds-Collegium forsynes med Instruxion om de behövende Medicamenter, samt siden forestaaer Apotheket under vedkommende Amtmands Opsigt og Landphysici Tilsyn, hvilken sidste ogsaa aarlig visiterer Apotheket paa den anordnede Maade. — 2) At de 400 Rbd. Sölv aarlig, som allern. ere skjænkede til Medicamenters Indkjöb og Uddeling uden Betaling til de Fattige der i Landet, indtil videre overlades Apothekeren til Administration, imod at han er ansvarlig

hiin Forandring, ere nedsunkne til 1866 Rbd. 4 Sk." — Den foreslaaede Gratification vilde medtage langt over Halvparten af Aars-Indtægten af Legatets Jordegods i Island, og det Övrige ikke forslaae til Legatets 6 Elevers Opdragelse i samme Aar. Vel havde Legatet flere Intrader af Rentepenge, men disse skulde efter Stiftamtmandens Plan lægges op, „for at Legatet lidt efter lidt kunde gjenoprette sit lidte Tab, paa det at Testators Villie engang i Tiden kunde opfyldes, saaledes at en Almueskole endelig kunde bringes istand, uden Omkostning for det Offentlige". (Stiftamtm. Moltke til Cancelliet 10. Januar 1823).

til Medicamenternes Forskaffelse og for samme aarlig aflægger vedbörlig Regning, som af Landphysikus revideres og af vedkommende Amtmand attesteres, hvorhos han og indtil videre heraf maa nyde 50 Rbd. Sölv aarlig som Lön for sig, uden derfor at aflægge Regnskab; dog skal dette ikkun være gjeldende saalænge indtil vi maatte finde for godt at tilstaae nogen Anden Ret til andensteds i Island at indrette Apothek, da fornævnte Apotheker Thorarnsen i saa Fald skal være pligtig at taale den Afkortning og Forandring, som Vi, saavel i Henseende til fornævnte 50 Rbd. Sölv, som ellers i Henseende til Betalingen for og Administrationen af de til de Fattige overladende Medicamenter, maatte finde Os foranledigede allern. at paabyde. Thi skal han være Os, som sin absolute og souveraine Arve-Konge og Herre, huld og tro, Vores og Vores kongelige Arvehuses Gavn og Bedste söge, vide og ramme, Skade og Fordærv af yderste Magt, Evne og Formue hindre, forekomme og afværge. I Særdeleshed skal han tilforpligtet være, altid at holde et forsvarligt Apothek paa Næss, rettende sig efter de om Apothekerne allern. udgangne Anordninger og efter den befalede Taxt i alle Maader, samt ikke for Nogen aabenbare, hvad samme hans Apotheks Embedes Forretninger vedkommer og hemmelig bör at holdes, men sig som en ærlig, tro og oprigtig Apotheker egner og vel anstaaer, tilbörligen skikker og forholder, efter den Eed, han Os derpaa allerund. gjort og aflagt haver. — Givet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 30. Maji 1823. [ad mandatum]. 1823. 30. Mai.

Rentekammer-Plakat, ang. **Authorisation af Önundarfjord som Udliggersted.** Khavn den 31. Mai 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 4. August 1823. — Originalen indheftet med kgl. Resolution 21. Mai ved Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823. A, Nr. 127. Rentek. Exped. Protok. 1823, S. 348, Nr. 187. Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1823, S. 385. Qvart-Forr. for 1823, S. 77—78; Schou XIX, S. 46. — **Tydsk:** 31. Mai.

1823. Original-Aftryk hos Schultz med den tydske og danske Text i
31. Mai. to samsidige Spalter, 2 Bl. i 4to. — Islandsk: i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 172; Klausturp. 1823, S. 121.

Plakat, angaaende Autorisation af Önunderfjord i Isefjords Syssel i Islands Vester-Amt som Udliggersted.

Hans Majestæt Kongen har allern. tilladt, at Önunderfjord i Isefjords Syssel i Islands Vester-Amt maa være autoriseret Udliggersted, uagtet dette Sted ikke er anført som saadant i Forordn. af 11. Septbr. 1816. — Dette bliver herved, ifölge allerh. Resolution af 21de i d. M., til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. Rentekammeret den 31. Maji 1823.

31. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Provsteretternes Holdelse m. v.** Khavn den 31. Mai 1823. — Original i Bispe-Archivet paa Island. Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1443. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII, 9, 2. H., S. 181—182. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 137—138.

Hr. Stiftamtmand og Deres Höiærværdighed have med Erklæring af 18de Febr. sidstleden hertil indsendt en Forestilling, hvori Amtm. over Islands Vester-Amt har foreslaaet:

1) At Provsteretten paa Island, der fremdeles, som hidtil, anordnes af Biskoppen, til geistlige Sagers Undersögelse og Paakjendelse, ikkun bör bestaae af Herredsprovsten og den vedkommende Sysselmand, men at de geistlige Assessorer maae bortfalde. 2) At Herredsprovsten og Sysselmanden maae tage Forsæde i Retten efter deres Rang, hvis de have nogen, men i modsat Fald efter Embeds-Anciennetet, ikke blot paa det Sted, hvor Sagen reiser sig, men efter deres foregaaende hele Tjenestetid. 3) At den af dem, som bliver Formand i Retten, bör udföre Alt det, som efter Anordningerne og Tingenes Natur vedkommer den Person, som förer Præsidium i en Ret, der bestaaer af flere

Medlemmer. 4) At Provsteretterne ei bör holdes i Kirkerne, men enten i Stedets ordinaire Thinghuus, eller paa et andet i den Tiltaltes Jurisdiction beleiligt Sted, efter Provsterettens Bestemmelse. 5) At Jurisdictionens verdslige Protokol maa benyttes ved geistlige Sagers Undersögelse og Paakjendelse. 1823. 31. Mai.

I Anledning heraf skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtmand og Deres Höiærværdighed til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse:

ad 1) at de forhen ved Provsteretten brugte Assessorer ikke nu behöve at möde; *ad* 2) at det Indstillede bifaldes; *ad* 3) at det her Foreslaaede fölger af sig selv; *ad* 4) at det overlades til Dommerne at vælge enten det almindelige Thingsted, eller et andet passende og for Parterne beleiligt Sted; *ad* 5) at herimod Intet haves at erindre. — Det kongelige Danske Cancellie den 31. Mai 1823.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Vestmannöe Kirkes Portions-Regnskab.** Khavn. den 31. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 846. 31. Mai.

Hr. Stiftamtm. har, under 5. Febr. d. A., ved at tilstille Kammeret Vestmannöe Kirkes Portions-Regnskab for Tidsrummet fra 8. Julii 1820 til 15. Septbr. 1821, henstillet, om det ikke var rigtigere, at Regnskabet herefter aflagdes til en bestemt Termin, hvilken De formener at kunne bestemmes til hvert Aars 31. Decbr. Da Kammeret aldeles maa bifalde dette Hr Stiftamtm.' Forslag, undlade vi ikke tjenstl. at anmode Dem om, at tillægge Regnskabsföreren den i saa Henseende fornödne Ordre, og kan saaledes det Regnskab, der först aflægges, indeholde Tidsrummet fra 15. Septbr. 1821 til forrige Aars Udgang, hvorimod de fölgende Regnskaber ville blive at aflægge for et heelt Aar fra 1. Januar til 31. December. Forövrigt forventes paaagtet, at disse Regnskaber forsaavidt muligt blive for Fremtiden saa betids tilstillede

1823. Hr. Stiftamtm., at de kunne blive hertil indsendte med
31. Mai. det i Marts Maaned afgaaende Postskib. — I Henseende til den anden Post i ovennævnte Hr. Stiftamtmandens Skrivelse af 5. Febr. d. A., nemlig om ikke Kjöbmand W. Petræus bör kræves for det betydelige Tilgodehavende af 694 Rd. 82½ Sk. Repræsentativer, Kirken har indestaaende i hans Handel paa Vestmannöe, maa vi, ligesom desangaaende er udsat ved Revisions-Anmærkningerne til bemeldte Regnskab, tjenstligst anmode Hr. Stiftamtm. om, da Kjöbmand Petræus for Tiden opholder sig i Island, at foranledige denne Sag afgjort, og Belöbet derefter indbetalt i Jordebogskassen, dog med Reservation af hvad Petræus muligen endvidere maatte være pligtig at tilsvare efter de af ham til 1. Juni 1815 aflagte, men endnu ikke berigtigede Regnskaber. — Rentekammeret den 31. Mai 1823.

31. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Udgifterne ved Capitelstaxternes Trykning.** Khavn den 31. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 4, Nr. 860.

I behagelig Skrivelse af 25. Febr. sidstleden har Hr. Stiftamtmanden indstillet til Approbation en af Jordebogskassen efter Stiftets Ordre forskudt Udgift af 68 Rbd. 46½ Sk. Repræsentativer, som ere medgaaede til Trykningen af de for Sönderamtet satte Capitulstaxter fra Aaret 1818 til 1823, begge inclusive, hvorhos De har andraget paa, at Udgifter af ommeldte Beskaffenhed maatte, uden Indmelding til Kammeret, for hver Gang af Dem anvises til Udbetaling af Jordebogskassen. I denne Anledning undlade vi ikke tjenstligst at melde, at vi under Dags Dato have tilkjendegivet Landfoged Thorgrimsen, at fornævnte 68 Rbd. 46½ Sk. Repr. maae, paa forventende allernaadigste Approbation, passere til formelig Udgift i hans allerunderdanigst aflæggende Jordebogsregnskab, imod at Hr. Stiftamtmandens Ordre

og Vedkommendes Qvitteringer derved fremlægges. Forövrigt skulde vi, med Hensyn til de Udgifter, der i lige Anledning muligen fremdeles kunne falde, tjenstligst referere os til vores Skrivelse af Dags Dato, betræffende Omkostningerne til Vaccinationens Fremme. — Rentekammeret den 31. Mai 1823[1]. 1823. 31. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmand Moltke, ang. **Udgifterne ved Vaccinationen i Island.** Khavn den 31. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 856. 31. Mai.

I Anledning af Hr. Stiftamtm.' behagelige Skrivelse af 11. Febr. f. A., hvori De blandt andet indstiller til Approbation en af Jordebogskassen forskudt Udgift af 14 Rbd. Sölv, som efter indgiven Regning fra Sognepræsten til Storolshvol i Rangarvalle Syssel, S. Thorarensen, tilkommer ham i Diæter og Reiseomkostninger for de af ham som beskikket Vaccinateur i Sysselets östre Part foretagne Reiser i Distriktet, har Kammeret under Dags Dato tilkjendegivet Landfoged Thorgrimsen, at bemeldte Belöb maa, paa forventende allernaadigst Approbation, passere til formelig Udgift i hans allerunderdanigst aflæggende Jordebogsregnskab, imod at bemeldte Thorarensens Qvittering, samt Stiftets Ordre, derved fremlægges. Ved herom at underrette Hr. Stiftamtm., undlade vi ikke, med Hensyn til at De tillige har andraget paa, at saadanne Udgifter til Vaccinationens Fremme maatte af Dem, baade for Deres Amt og paa Reqvisition af vedkommende Amtmænd, hver for sit Amt, i Fremtiden beordres udbetalte af bemeldte Kasse, uden derom at gjöre Indberetning for hver Gang, tjenstligst at melde, at det, paa Grund af den herfra erhvervede kongel. Approbation, vil frem-

[1]) s. D. Rentekammerets Udgifts-Ordre til Landfogden. Copieb. sst. Nr. 859.

1823. deles som hidtil være nödvendigt, at Anmeldelse om
31. Mai. deslige Udbetalinger gjöres til Rentekammeret for hver Gang en saadan Udbetaling finder Sted. — Rentekammeret den 31. Mai 1823[1].

31. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Indretning af Udtægts-Protokoller ved Gods-Administrationerne.** Khavn den 31. Mai 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 4, Nr. 848.

I behagelig Skrivelse af 5. Febr. d. A. har Hr. Stiftamtm. Moltke til Kammeret indberettet, at De, for at forebygge det Tab, der ved Aabodens Bestemmelse, naar nye Leilændinger tiltræde de Kongen tilhörende Jorder, sædvanligen opstaaer for Hans Majt. af Mangel paa sikker Efterretning om Jordernes og Bygningernes Tilstand paa den Tid, da den fratrædende eller afdöde Leilænding tiltraadte samme, har foranstaltet anskaffet tvende Protokoller, nemligen for begge Skaptafells Sysseler og en for Vestmannöe Syssel, i hvilke Protokoller alle herefter foretagende Udtægts-, Overleverings- og andre Syns-Forretninger over de Hans Majt inden bemeldte Sysseler tilhörende Jorder skulle indföres af vedkommende Sysselmand, hvorhos De har indstillet, at bemeldte af Dem trufne Foranstaltning maatte af Kammeret approberes, og at de til Protokollernes Anskaffelse medgaaede 7 Rbd. Repræsentat. maatte udbetales af Jordebogskassen. I denne Anledning undlader man ikke herved tjenstligst at tilmelde Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning, at ligesom Kammeret finder forbemeldte af Dem föiede Foranstaltning hensigtsmæssig og nödvendig til de kgl. Jordegodsers Conservation i Fremtiden, saaledes har man under Dags Dato paa forventende allernaad. Approbation tillagt Landfoged Thor-

[1]) s. D. Rentekammerets Udgifts-Ordre til Landfoged Sigurd Thorgrimsen. Copieb. sst. Nr. 855.

grimsen fornöden Ordre til Udbetalingen af fornævnte 7 Rbd. Repræsentativer. — Rentekammeret den 31. Mai 1823[1]. 1823. 31. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Optagelse af en Elev i Dövstumme-Institutet.** Khavn den 7. Juni 1823. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1490. 7. Juni.

Bonden Thorkel Jonsen af Skeggstader i Hunevands Syssel paa Island har i en med Hr. Cfraads Skrivelse af 5. Febr. sidstl. hertil indsendt Ansögning anholdt om, at hans dövstumme Sön Jon Thorkelsen maa modtages til fri Underviisning paa det herværende Dövstumme-Institut.

I Anledning heraf skulde Cancelliet, efter at have brevvexlet med den kgl. Direction for bemeldte Institut, tjenstl. anmode Hr. Cfraad om, behageligen at drage Omsorg for, at bemeldte dövstumme Dreng snarest muligt bliver indsendt til Institutet, af hvis Fond den bestemte Betaling for ham vil blive udredet; og maa han ved Ankomsten være forsynet med en forsvarlig Klædning, foruden den han er iført, samt 3 Stkr. Linned, 2 Par Strömper og 1 Par Skoe. — Det kongelige Danske Cancellie den 7. Junii 1823[2].

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Ægtevielse af en fraskilt Mand uden Bevilling.** Khavn den 7. Juni 1823. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1510. 7. Juni.

¹) s. D. Rentekammerets Udgifts-Ordre til Landfoged Sigurd Thorgrimsen. Copieb. sst. Nr. 849.

²) s. D. Cancellie-Skrivelser til Collegiets Kasserer, Bogholder, samt den kgl. Direction for Dövstumme-Institutet, ang. Meddelelse om den ovennævnte Dövstummes Indtagelse. Canc. 1. Dep. Brevb. sst.

1823. 7. Juni. Med Deres Höiærv• Betænkning af 1. Januar d. A. har Cancelliet modtaget en Skrivelse fra Conferentsraad og Amtmand Thorarensen, og en i denne Anledning afgiven Erklæring fra Provsten for Hunevands Provstie, Hr. J. Johnsen, betræffende, at denne formeentlig, uagtet Bestemmelsen i N. L. 3—18—8 og Cancelliets Skrivelse af 14. Junii 1817, har ægteviet Peter Skulesen paa Thorleivstader inden Skagefjords Syssel, der ved Dom for begaaet Hoer er bleven skilt fra sin forrige Hustru, og uden at den for bemeldte Skulesen her igjennem udfærdigede Bevilling, til at indgaae nyt og lovligt Ægteskab, var bleven ham foreviist.

Cancelliet skulde i denne Anledning tjenstligst tilkjendegive D. Höiærv. til videre Bekjendtgjörelse, at da det er oplyst, at han ikke er bleven viet til det Fruentimmer, formedelst Omgang med hvilket ham er overgaaet Horsdom, saa kan denne Sag bortfalde, imod at bemeldte Provst Johnsen gives en Irettesættelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 7. Junii 1823.

14. Juni. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmand Moltke, ang. **Qvilde-Besætningen paa Thykkvabæ Klosters Gods.** Khavn den 14. Juni 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 5.

Ved Hr. Stiftamtm• behagelige Skrivelse af 4. Februar d. A. har Kammeret modtaget et Andragende fra Præsten til Dyrhole og Solheime Menigheder og Provst i Vester-Skaptefjelds Syssel, Hr. Thord Brynjulfsen, hvori han anholder om Eftergivelse af et halvt Jord-Qvilde af de 4 Qvilder paa den af ham brugende Jord Fell, under Thykkebay Klosters Gods, for igjen at indsætte samme paa Jorden Götur, som er Præstens Mensaljord, hvilket Andragende han grunder derpaa, at da han, formedelst at Mageskiftet af disse Gaarde ikke blev indvilget, maatte tage Götur tilbage, manglede denne Jord et Qvilde, som, formedelst Skjödeslöshed af den for-

rige Forpagter paa Thykkebay Kloster, skal være uddödt, imedens at Götur bestyredes under bemeldte Klostergods. — I Anledning heraf skulle vi ikke undlade tjenstligst at melde Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at den ansögte Nedsættelse af Qvilde-Antallet paa Jorden Fell ikke kan bevilges, men derimod vil Kammeret, forsaavidt det nærmere godtgjöres at Jorden Götur har et Qvilde mindre nu, end da den blev indtaget under Klosterets Gods, og at der af den forrige Forpagters eller Administrators Bo ikke herfor kan erholdes Erstatning, Intet have imod, at et nyt Qvilde anskaffes og indsættes paa Jorden Götur, forsaavidt den nærværende Opsidder maatte være villig til at imodtage samme, samt, at den dertil medgaaende Bekostning afholdes af Thykkebay Klosters Indtægter. — Ligesom Kammeret tjenstligst maa overlade til Hr. Stiftamtm., at foranledige det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, saaledes maa vi ogsaa, i Tilfælde at Qvildet anskaffes for Klosterets Regning, udbede os meddeelt Underretning om den hertil medgaaede Bekostning. Tillige skulle vi, i Henhold til vores Skrivelse til Hr. Stiftamtm. af 19. April d. A., betræffende manglende Qvilder paa Thykkebay Klosters Gods, ikke undlade at bemærke, at da Jorden Fell nu tilkommer med 4 Qvilder, og Götur derimod udgaaer med 3 Qvilder, vil Antallet blive 77 Stk. istedenfor de i Fortegnelsen anförte 76 Stk., og da det hele Antal, som ved bemeldte Skrivelse er oplyst, egentlig skulde være 83 Stk., vil altsaa endnu mangle Rigtighed for 6 Qvilder, for hvilke den Mand, Bestyrelsen af Klosterets Gods har været overdraget, bör drages til Ansvar. — Rentekammeret den 14. Juni 1823.

1823. 14. Juni.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Inddelingen af Hvamms og Vallna Repper i Öe-** 14. Juni.

1823. fjords Syssel. Khavn den 14. Juni 1823[1]. —
14. Juni. Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1872. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 203.

Ved at remittere den med det kgl. Rentek* Ærede af 24. Maji sidstleden hertil indkomne Skrivelse, hvori Sysselmanden i Öefjords Syssel, Kammerraad Briem, foreslaaer, at der maatte foretages en Forandring i Henseende til Inddelingen af Vallne og Hvam Rep, saaledes, at Större-Aaskogs Sogn aldeles blev separeret fra Vallne Rep og forenet med Hvam Rep, og at denne saaledes noget forstörrede Rep erholdt Thingsted paa Arnarnæs samt, som sædvanligt, Navn derefter, m. m., skulde man tjenstligst tilmelde velbemeldte Kammer, at der, efter hvad der er oplyst, fra Cancelliets Side Intet haves at erindre imod, at Forslaget iværksættes paa den af Conferentsraad og Amtmand Thorarensen, i hans ligeledes vedlagte Skrivelse, nærmere bestemte Maade. — Det kongelige Danske Cancellie den 14. Junii 1823.

21. Juni. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Udvidelse af nogle Lovbud til Island.** Khavn den 21. Juni 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 1967.

Ligesom Cancelliet i de tvende sidste Aar har taget under Overveielse, hvorvidt de i Löbet af det afvigte Aar herigjennem emanerede almindelige Anordninger enten ligefrem, eller med visse Modificationer, kunde gjöres gjeldende paa Island og Færöerne, hvorefter man om denne Sag har indledet Brevvexling med det kongelige Rentekammer, saaledes har dette Collegium nu ligeledes taget under Overveielse, hvorvidt de i Aaret 1822 herigjennem udkomne Anordninger sammesteds kunde være anvendelige, og blandt bemeldte

[1]) Rentek. Skriv. 2. August 1823.

Anordninger formener Cancelliet, at fölgende ligefrem kunde bekjendtgjöres til Efterlevelse paa fornævnte Colonier, nemlig: 1823. 21. Juni.

1) Plak. af 13. Febr. 1822, om at der maa gjöres Execution efter Udskrifter af Domme, hvor den Domhaveren tilkjendte Sum udgjör mindre end 100 Rbd. Sölv. — 2) Plak. af 7. Maji s. A., angaaende de Tilfælde, hvori fremdeles 5% Rente maa tages af Seddel-Capitaler. Vel vil denne Plakat sjeldent sammesteds komme til Anvendelse, da Tilfældet imidlertid dog kan indtræffe, og da Plak. af 22. Novbr. 1820, som igjen tillader at contrahere Seddelgjæld, men forbyder at tage over 4% Rente af slig Gjeld, er gjort gjeldende for Island og Færöerne, saa maa formentlig den her omhandlede Plakat ogsaa der erklæres som Regel. — 3) Plak. 4. Junii 1822, om Afdragsrettens Ophævelse med Preussen. — 4) Plak. 2. Julii s. A., angaaende hvorvidt Betaling til den ordinaire Retsbetjent skal erlægges naar han maa vige sit Sæde.

Derimod anseer Cancelliet det for rigtigst, at indhente nærmere Betænkning fra vedkommende Overövrigheder om, hvorvidt fölgende Anordninger enten heelt eller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke, sammesteds kunde anvendes, nemlig:

a) Plak. af 1. Maji 1822, om Erlæggelse af Incaminations-Gebyhr og Betaling for Beskrivelsen, samt Brug af stemplet Papir i Sager, der ved Retterne afgjöres ved Forlig, samt om et nyt Regulativ for Gebyhrer i private Politiesager. — b) Plak. 19. Junii s. A., angaaende Afskaffelse af de ved Auctioner over faste Eiendomme brugelige Omvurderinger. — c) For. af 5. Julii s. A., ang. de offentlige Indkaldelser, der i visse Tilfælde skulle udstedes til Arvinger. — d) For. af 24. Julii s. A., angaaende Indskjærpelse og nærmere Bestemmelse af Lovens 3. Bogs 19. Cap. 8. Art. (= N. L. 3—21—8) m. m.; og e) Plak. af 19. Oktober s. A., angaaende utilladelig Collectering m. v.

1823. 21. Juni. Ved at meddele det kongelige Rentekammer Forestaaende, skulde man over denne Sag tjenstligst udbede sig Sammes Betænkning behageligst meddeelt. — Det kongelige Danske Cancellie den 21. Junii 1823[1].

18. Juli. **Stiftamts-Plakat** ang. **adskillige Myntsorters Værdie i Island.** Reykjavík den 18. Juli 1823[2]. — Original-Aftryk paa et Halvark i Folio. Ligeledes trykt i den af den islandske Landsoverret iflge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 172—175. Klausturpóst. 1823, S. 122 (med Anmærkning).

Plakat: Að boði ens konúnglega Rentekammer-Collegii, dagsettu 24ða Maji þessa árs, kunngjörist hèr með eptirfylgjandi

Registur þeirra slegnu penínga, sem gjaldgengir eru á Íslandi í allar reiðusilfurs lúkníngar:

	Ríkisbánka penínga Reiðu-silfurs.	
	Rbdlr.	rbskild.
Heil spesía gildir við	2	»
Tveir þriðjúngar spesíu, eður 80 skildínga peníngur	1	32
Heil króna eður gömul 4 mörk dönsk . .	1	12⁴/₅
Hálf spesía	1	»
Ríkisbánkadalur	1	»
þriðjúngur spesíu eður 40 skildínga peníngur	»	64
Hálf króna eður gamalt túmark	»	54²/₅

[1]) I Skriv. til Canc. 2. August 1823 (Isl. Copiebog 5, Nr. 50) erklærer Rentekammeret sig enigt med Cancelliet med Hensyn til de ovenanförte Lovbud, dog med Bemærkning: at af den sidste Række ville vel ingen egne sig til Udvidelse, med Undtagelse maaskee af For. 5. Juli 1822. — I Anledning heraf synes Spörgsmaalet om Udvidelse af de under Litr. a—e anförte Lovbud at være bortfaldet (see Canc. Skriv. 9. Septbr. 1823).

[2]) Rentek. Bekjendtg. 1. Mai 1824.

1823.
18. Juli.

	Rbdlr.	Rbskild.
Fimm ríkisort á spesíu; verður þá eitt ríkisort	»	$38^{2}/_{5}$
Sjöttúngur spesíu, eður 10 Schilling schleswig- holsteinisch Courant	»	32
þrjátíu og tveggja ríkisbánkaskildínga peníngur	»	32
Fjórðúngur krónu, eður gamalt einmark . .	»	$27^{1}/_{5}$
Fimtánskildínga peníngur Courant	»	24
Tískildíngur Courant	»	16
Eins 5 Schilling schleswig-holsteinisch Courant	»	16
Sextán ríkisbánkaskildínga peníngur . . .	»	16
Sjöttúngur ríkisdals Courant, eður einmarks peníngur Courant frá 1808 og síðar . .	»	16
Áttskildíngur Courant	»	$12^{4}/_{5}$
Hálfur tískildíngur, eður $2^{1}/_{2}$ Schilling schleswig-holsteinisch Courant	»	8
Átta ríkisbánkaskildínga peníngur	»	8

Framar er þess að geta: að ríkisbánkaseðlar, sem hljóða uppá einn eða fimm dali hver, og áteiknaðir eru annarsvegar á Íslenzku, eru að lögum gjaldgengir til nefndarverðs lúknínga: sömuleiðis gamla danska Courant skildínga myntin, það er að segja: 4, 2 og 1-skildíngar, eptir þeim jöfnuði: að 5 skild. Cour. gilda við 6 ríkisbánkaskildínga. þessir ímyndunar-peníngar takast samt sem áður aldrei til lúkníngar þar, sem reiðusilfur á að gjalda, en silfurs-skuldir geta þarámót með þeim lokizt, eptir gildandi silfurs-gángverði því, er samkvæmt anglýsíngunni af 11. Maji 1819 ákvarðast með þeim auglýsíngum, er útgefnar verða til gildis hvert missiri um silfur-gángverðið, hvert nú sem stendur er slíkt: að 250 rbdlr. nefndarverðs jafnast við 100 spesíur eður 200 rbdli Silfurs, og getur þá 1 rbdlr. silfurs lokizt með 1 ríkisbánkadal 24 rbsk. nefndarverðs. Nefndarverðs lúkníngar geta einnig greiðzt með silfurmyntarpeníngum, þeim er til reiðusilfurs heyra, og teljast þeir þá til N. V. eptir ofannefndu silfur-gángverði.

Íslands Stipts-Contoiri, þann 18. Julii 1823.

Moltke.

1823. 19. Juli. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmændene i Islands Nord- og Öster-Amt, samt i Vester-Amtet, ang. **Forslag om Jordemodervæsenets Forbedring.** Khavn den 19. Juli 1823. — Canc 3. Dep. Brevb. 1823, Nr. 2356.

Landphysikus Thorstensen har, for at afhjælpe den i Island værende Mangel paa duelige Gjordemödre, foreslaaet fölgende:

1) at Sysselmændene maatte paalægges, bestandig at sörge for, at i ethvert Syssel kunde i det mindste være een examineret og vel oplært Gjordemoder. 2) at de til den Ende i de Sysseler, hvor ingen examineret Gjordemoder er, eller naar de nuværende efterhaanden uddöe, maatte hver især udvælge en skikkelig Kone, som forövrigt har de fornödne Egenskaber, og sende hende til Landphysikus, for af ham at undervises i saa lang Tid, som fornödent maatte befindes. 3) at Landphysikus maatte modtage disse Læredöttre i sit Huus, for som meldt at undervise dem, og derefter at examinere dem paa den i Landphysici Instruction befalede Maade, og at Læredöttrenes Underholdning, medens de forblive hos Landphysikus, efter en af Stiftamtmanden fastsat Taxt for hver Uge, maatte godtgjöres Landphysikus ved Ligning paa det Syssel, hvori den oplærte Gjordemoder siden skal ansættes. 4) at den danske Gjordemoder i Reikevig maatte paalægges, at tillade de Læredöttre, som til samme Tid opholde sig hos Landphysikus, at fölge med hende naar hun betjener Barselqvinder af Almuen i Reikevigs By og Omegn, dog med vedkommende Barselkoners Tilladelse. 5) at til Afbenyttelse under ovennævnte Underviisning maatte anskaffes et Fantom, og at de hertil medgaaede Omkostninger maatte lignes paa samtlige Islands Beboere; og 6) at der til Uddeling blandt Gjordemödrene paa engang maatte anskaffes omtrent 20 Stkr. Gjordemoder-Instrumenter (Födselsstolen undtagen) og Bekostningen herpaa fordeles paa Amterne.

Idet Cancelliet maa bemærke, at Anskaffelsen af det forlangte Fantom efter indhentet Oplysning vil medföre en Bekostning af 50 Rbd. Sedler, og at hver complet Samling af de i dette Collegii Circulaire af 12. August 1817 anförte Gjordemoder-Instrumenter vil koste 14 Rbd. Sedler, skulde man, deels med Hensyn til Udredelsen saavel af disse Omkostninger som af de Udgifter Læredöttrenes Reise og Ophold hos Landphysikus vilde foranledige, deels med Hensyn til de Vanskeligheder Reisen selv fra og til de langt bortliggende Sysseler muligen kunde medföre, tjenstlig over denne Sag i det hele udbede sig (Tit.) Betænkning behageligen meddeelt, hvorhos Cancelliet endnu maa tilföie, at Stiftamtmanden over Island, ved at fremsende berörte Forslag, tillige har indstillet, at Instrumenterne förste Gang maatte anskaffes for den kongelige Kasses Regning, men at Omkostningerne paa deres Vedligeholdelse derefter maatte lignes paa vedkommende Amt. — Det kongelige Danske Cancellie den 19. Julii 1823. 1823. 19. Juli.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **Betalingsmaaden af Salairer til Præsterne af Klostergodserne i Island.** Khavn den 2. August 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 48. — Islandsk: Klausturpóst, 1825, S. 53. 2. August.

Hr. Gfraaden har under 16. Januar d. A.[1] behaget at underrette Kammeret om, at flere af de Sognepræster, som allernaadigst ere tillagte Salarier af Klostergodserne i Island, ansee sig ifölge det kgl. danske Cancellies Skrivelse til Stiftamtmand Moltke og Biskop Vidalin, dateret 22. Januar f. A., berettigede til at forlange det hele Salarium enten i Smör og andre af de

[1]) Amtm. Stephan Thorarensen döde den 12. Marts 1823.

1823. dyreste Landöre, eller efter Capitelstaxten paa disse
2. August. Varer, og at andre derimod formene, at Betalingen bör erlægges i Penge, efter den ved Capitelstaxten paa den almindelige Middelalen satte Værdie, naar Salariet ikke erlægges in natura, hvorimod Hr. Cfraaden anseer vedkommende Sognepræster forpligtede til at modtage dette Salarium, der er funderet paa samme Maade som Jordebogsafgifterne, nemlig til Hundrede og Alen, med enhver Vare, som for disse Störrelser er lovligt Betalingsmiddel, men imidlertid, med Hensyn til at det, formedelst den i nogle Aar værende ringe Priis paa enkelte Varesorter, f. Ex. Enkeltbaands-Strömper, for Tiden vilde være trykkende for Vedkommende at oppebære det hele Salarium paa denne Maade, derhos indstillet, at Halvparten af Salariet maatte erlægges med Smör, eller dets Værdie i Penge efter Capitelstaxten, og den anden Halvdeel paa förnævnte mindre fordeelagtige Maade for Sognepræsterne. — Efter at have desangaaende corresponderet med det kgl. danske Cancellie, skulde vi ikke undlade tjenstligst at melde, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at omendskjöndt Præsterne ikke, ifölge fornævnte det kgl. danske Cancellies Skrivelse af 22. Januar f. A., kunne ansees berettigede til at erholde Salariet udbetalt med een Varesort fremfor en anden, vil der ifölge de oplyste Omstændigheder Intet haves imod, at Hr. Conferentsraadens Forslag indtil videre fölges, saavel ved bemeldte Salaries Erlæggelse i Fremtiden, som ved Beregning af den Præsterne tillæggende Godtgjörelse for det Tab, disse siden Capitelstaxtens Indförelse beviisligen maatte have lidt, ved en ringere Udbetalingsmaade end den nu foreslaaede. — Rentekammeret den 2. August 1823.

2. August. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Conferentsraad Stephan Thorarensen, ang. **Forandring af Reppe-Inddelingen**

i Öefjords Syssel. Khavn den 2. August 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 49. 1823. 2. August.

Ved behagelig Skrivelse af 24. Oktober f. A. har Hr. Cfraad og Amtm. Thorarensen med Erklæring indsendt tvende Skrivelser fra Sysselmanden i Öefjords Syssel, Kammerraad Briem, hvori denne foreslaaer, at der maatte foretages nogen Forandring i Henseende til Inddelingen af Vallne og Hvams Thingsogne, saaledes: at Större-Aaskogs Sogn aldeles blev separeret fra Vallne Rep og combineret med Hvams Rep, og at denne saaledes noget forstörrede Rep erholdt Thingsted paa Arnarnæs, samt som sædvanlig Navn derefter m. m. Efterat have i denne Anledning correspondereт med det kgl. danske Cancellie, bifalder Kammeret, at den foreslaaede Forandring iværksættes paa den i ovennævnte Hr. Conferentsraadens Skrivelse anförte Maade, saaledes: a) at Större-Aaskogs Sogn afgaaer fra Vallne Rep og henlægges til Hvams Rep, samt at dette Thingsogn for Eftertiden faaer Navn af Arnarnæs Rep og at Thingstedet for samme forflyttes fra Hvam til Arnarnæs; b) at Vallne Rep afgiver 1/5 Deel af dens Fattigkasses Beholdning og Tilgodehavende til den ved Större-Aaskogs Sogn forögede Rep, og c) at Hvams eller Arnarnæs Rep, uden Byrde for Vallne Rep, paalægges Forsörgelsespligten af Större-Aaskogs Sogns Fattige, og dem, som i Fremtiden maatte have Adgang til at nyde Forsörgelse fra bemeldte Sogn. — Hvilket herved tjenstligst tilmeldes Hr. Cfraaden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Rentekammeret den 2. August 1823.

Cancellie-Skrivelse til den kongelige Direction for Statsgjælden og den synkende Fond, ang. **Betaling af Grundleien for Husavigs Svovlværk.** Khavn den 12. August 1823. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 2039. 12. August.

1823. 12. August. Den kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende Fond har i Skrivelse af 5. f. Maaneds andraget, at forhenværende Præst til Husevig i Island, Jon Thorsteinsen, der af den Kaldet tillagte, til 20 Rd. aarligen fastsatte Grundleie af Husevigs Svovlværk, for Aarene 1813 og 1814 er bleven udbetalt 40 Rd. D. Cour. eller 6 Rbd. 64 Skill. N. V., istedetfor hvilke han for bemeldte 2 Aar formente sig at tilkomme 40 Rbd. S. V., har, da velbemeldte Direction, paa Grund af at den ommeldte Grundleie antages at være ham udbetalt förend Forordn. 20. Marts 1815, om Forandring i Pengevæsenet paa Island, sammesteds traadte i Kraft, har nægtet at udbetale ham det fulde Belöb i Sölv, paa ny anholdt om, at de ham formeentlig tilkommende 40 Rbd. Sölv, med Fradrag af de allerede modtagne 6 Rbd. 4 Mk., maae udbetales ham. Og velbemeldte Direction har derhos, da det senere er oplyst at ovennævnte Forordning blev sat i Kraft i det paagjeldende Syssel den 1. Juli 1815, og at Ordren om Udbetalingen af de ommeldte 6 Rbd. 4 Mk. först er dateret den 24. Juli, og Qvitteringen derfor den 21. August 1815, forlangt dette Collegii Betænkning om, med hvilket Belöb i Rigsbankpenge den kongelige Kasse er pligtig at tilsvare den her omhandlede Afgift. — Ved at remittere de med velbemeldte Directions Skrivelse fulgte Bilage, skulde Cancelliet ikke undlade tjenstl. at yttre, at, da den omqvæstionerede Betaling, efter de tilveiebragte Oplysninger, er erlagt efter at For. 20. Marts 1815 var traadt i Kraft, og denne Anordnings § 8 af alle i D. Cour. indgaaede Pengeforpligtelser hjemlede Betaling i Rigsbankpenge S. V. efter det der bestemte Forhold, saa formener dette Collegium, at Præsten Thorsteinsen ikke har faaet den Betaling, han efter denne Anordning var berettiget til, og at Differencen endnu bör erstattes ham. — Det kongelige Danske Cancellie den 12. August 1823.

Cancellie-Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island samt Amtmanden over Færöerne, ang. **Udvidelse dertil af nogle almindelige Anordninger fra 1822.** Khavn den 9. September 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 2902 (blank i Brevbogen med Datum 6. Septbr). Coll. Tid. for 1823, S. 525—526. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 283—284 — Islandsk: Klausturpóst. S. 185—186. 1823. 9. Septbr.

Efter at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, angaaende hvilke af de for Danmark i Aaret 1822 igjennem Cancelliet udkomne almindelige Anordninger, enten med visse Modificationer eller uden samme, kunde være gjældende paa Colonierne, er Cancelliet med bemeldte Kammer enigt i, at efterfölgende Anordninger ligefrem sammesteds maatte ansees anvendelige, nemlig:

1) Plak. af 13 Februar 1822, om at der maa gjöres Execution efter Udskrifter af Domme, hvor den Domhaveren tilkjendte Sum udgjör mindre end 100 Rbd. Sölv. 2) Plak. af 7. Maji s. A., angaaende et Tilfælde, hvori fremdeles 5 pCt. Rente maa tages af Seddelcapitaler. 3) Plak. af 4. Juni 1822, om Afdragsrettens Ophævelse med Preussen; og 4) Plak. af 2. Juli s. A., om hvorvidt Betaling til den ordinaire Retsbetjent skal erlægges, naar han maa vige sit Sæde.

Ved herom at underrette (Tit.), skulde Cancelliet, i Kraft af den dette Collegium, som (Tit.) bekjendt, under 6. Juni 1821 meddelte allerhöieste Bemyndigelse, tjenstligst anmode Dem om at foranstalte fornævnte Anordninger kundgjorte til Efterlevelse i det Dem allernaadigst anbetroede Amt. — Det kongelige Danske Cancellie den 9. September 1823.

Confirmation paa Repstyrer Einar Jónssons og Hustrues **Gavebrev til Fattige i Kirkjubóls Rep i Stranda-Syssel.** Khavn den 19. Septbr. 1823[1]. — 19. Septbr.

[1]) Canc. Skriv. 5. Septbr. 1844.

1823. 19. Septbr. Canc. 3. Depart. Registr. 1823, fol. 205[b], Nr. 990 (sammenholdt med Concepten). Rubr. hos Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 292; jevnf. Klausturp. 1824, S. 15. — Gavebrevets islandske Original er aftrykt i denne Samling under 20. Mai 1818, den herefter fölgende danske Oversættelse af Gavebrevet, med Codicil 29. April 1823, findes indheftet i Cancelliets Testament-Protokol 1823, Nr. 163.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at eftersom hos Os allerund. er bleven ansögt og begjært Vor allern. Confirmation paa det af Repstyrer og Dannebrogsmand Einer Johnsen af Kollafjardarnæs i Strande Syssel under Vester-Amt i Vort Land Island under 20. Maji 1818 og 29. April 1823 oprettede, og herved in originali heftede Gavebrev, hvorved han skjænker sin Eiendoms-Jord Gróustader i Garpsdals Kirkesogn inden Bardestrands Syssel til de Fattige i Kirkebols Rep inden fornævnte Strande Syssel, og hvoraf er indleveret en verificeret Oversættelse, saa ville Vi dette Gavebrev i alle dets Ord, Clausuler og Punkter, saaledes som det her findes, allern. have confirmeret og stadfæstet, ligesom Vi og hermed confirmere og stadfæste samme. Forbydende &c. Kjöbenhavn den 19. Septbr. 1823. [ad mandatum].

[Bilag].

Oversættelse af Dbrm. E. Johnsens Disposition angaaende Jorden Groustade, til Fordeel for fattige Bönder i Kirkebols Rep inden Strande Syssel.

Opfyldelsen mangler naar Löftet er gjort. Fattig, trængende for mange Livets Nödvendigheder, uden Haab om at erholde nogen Jord eller Gaard til Leie, hvor jeg kunde bosætte mig, gjorde jeg for 38 Aar siden det Löfte, at om jeg kunde blive Eier af tvende af mig tiltagne Gaarde i Kirkebols Rep, saa skulde den ene af mig blive given Reppens Fattige. Nu er det bekjendt, at jeg har erhvervet til Eiendom den Jord, jeg beboer, hvilken er bedre end den af mig tiltagne, men ikke andre i denne Rep. Ikke desmindre er de Fattige uden

Tvivl Löftet tilfaldet, og det paa en bedre og bekvemmere Maade end jeg eller nogen Anden kunde tænke, thi om en Jord, liggende inden Reppens Grændser, var Fattiges Eiendom, saa var tillige muligt, at en ussel og uduelig Stymper, som ikke kunde erholde andre Reppens Jorder bygslede, maatte blive henviist til denne de Fattige tilhörende Gaard, hvilken han sandsynligviis hverken havde vedligeholdt, eller ydet af den de tilbörlige Afgifter, men ödelagt og tilintetgjort Stiftelsen. Nu bliver Spörgsmaalet: hvilke denne Gave skal tilfalde, og hvorledes bruges, saa den maatte blive mest opbyggelig og nyttig for Fremtiden? — Dette har jeg ofte og langvarig betænkt. 1823. 19. Septbr.

Jeg anseer det for en af de störste Aarsager til Elendighed og Armod i Oplandet, naar fattige Bönder i haarde Aaringer, som ellers besidde Duelighed og Villie at forsörge sig selv og Familie, ved enten selv at söge Fiskerie til Sösiden, eller sende sine fuldvoxne Sönner og Arbeidskarle derhen i samme Ærinde, ikke kan iværksætte dette formedelst Mangel af dertil fornödne Varesorter og Levnetsmidler, hvorfor de aldeles tabe den Fordeel, som saadanne Forsög ellers maatte tilveiebringe.

Derfor i Herrens Navn, som har velsignet mig og mangfoldiggjort mine Midler, efter at jeg gik, blottet for Alting, ud af fattige Forældres Huus, gjör jeg nu, rört af Taknemmelighed over hans mig fremfor mange Andre ufortjent vederfarne Velgjerninger, og af Kjærlighed til nödlidende Medmennesker, men ingenlunde mig til forfængelig Roes, en saadan Disposition, at jeg giver min Eiendomsjord Groustade, beregnet til Tiende 24 Hundrede, hvilken fölge 3 Leieqvilder, bestaaende af Malkefaar, og 3 Speciers Landskyld i rede Sölv, til den Bestemmelse, at Qvildeleier og Landskyld af benævnte Jord, som ligger i Garpsdals Kirkesogn inden Bardestrands Syssel, skal herfra og altid blive et Understöttelses- og Hjelpemiddel for velskikkede, fromme, fattige indfödte Bönder i Kirkebols Rep, her ved Stein-

1823. 19. Septbr. grimsfjorden, saavidt det kan tilstrække i deres störste Elendigheder, nemlig naar de ingen Udveie have til at fortsætte og drive sine Næringsveie, eller ere trufne af et tilfældigt Tab, f. Ex. de Creaturers, som tjene dem til Livsophold, som de umulig have kunnet forebygge, eller vedholdende Sygdom, og andet deslige, men befindes dog i og for sig selv reenfærdige, flittige, driftige, og behandle sine ringe Midler med fornöden Sparsommelighed. Derfor ere usle og uduelige Bönder, opdragne i fremmede Distrikter, hvilke Reppens Jorder enten allerede ere, eller herefter maatte blive bygslede, hermed af mig udelukkede fra Deeltagelse i denne Understöttelse, ligeledes de af Reppens Indfödte, som bestræbe sig for intet Nyttigt eller Dueligt, men sidde hjemme og foröde i Magelighed og uden Nödvendighed det, som de pille sammen hos Andre, der söge sit Bröd med christelig, mandig Duelighed og Stræbsomhed, ofte over al Forventning, saavidt Kræfter og Sundheds-Omstændigheder tillade. Ligesaa ere de udelukkede fra denne Understöttelse, som strax foröde det, de erhverve, ved Indkjöb af Tobak og andre Unödvendighedsvarer, og enten paa denne eller anden Maade ere umaadelige og ubesindige i sin Handlemaade. Ei heller skal af Stiftelsens Midler tages Alimentations-Bidrage med Reppens Fattiglemmer, men allermindst maa deraf betales Handels-Restancer, Aabod paa slet beboede Jordegodser, uddöde Qvilder, ubetalte Landskylder, eller deslige.

Qvildeleier og Landskyld af ovenmeldte Jord, bestaaende i Smör og Rede-Sölv, skulle gjemmes i en dertil indrettet tillukket Kasse (som jeg nu anskaffer og nogen Tid kan vedvare) paa Thingstedet, under Sognepræstens og Repstyrens Tilsyn, i hvilken Kasse det (nemlig Leierne og Landskylden) skal indsamles, naar Nödvendigheden ei kræver sammes Uddeling og Forbrugelse, men vedkommende Tilsynsmænd bör forfatte og holde et udförligt Regnskab over: hvilke og hvor-

meget ad Gangen Enhver er uddeelt, naar Udbyttet finder Sted. 1823. 19. Septbr.

Jeg nærer det indstændige Haab og Önske til Efterkommerne, som skulle bestyre Legatet, at de ikke forkaster eller forvirrer denne min velmente, skjöndt maaskee i Enfoldighed stiftede, Disposition, heller at de vel og redelig vil behandle, christeligen forbedre og fornuftigen understötte den, efter Tidernes Tarv og Omstændigheder. Men min ydmyg og hjertelig Attraa og Önske til Forsynet, hvorfra al god og fuldkommen Gave kommer, er denne: at sammes Gunst og Naade maatte virke i Forening med min alvorlige Villie, at denne ubetydelige Gave maatte stifte den störste Nytte, som muligen skee kan, saa længe den kan vedvare og sammes Understöttelse er fornöden. O, at det maatte skee!

Denne Disposition til ydermere Bekræftelse önsker jeg samme maatte blive nu for Mandtalsthingsretten publiceret, og dernæst af vedkommende höie Övrighed approberet. — Kollafjardarnæs den 20. Maji 1818.

Under min Haand og Seigl

Einar Johnsen Þordis Gudmundsdatter

(L. S.) (L. S.)

Dette at være Udstedernes egen Underskrift, testr.

J. J. Bonnesen, Sekretair
og Sysselmand i Strande Syssel.
(L. S.)

Thinglæst paa Kirkebols Mandtalsthing den 13. Junii 1818. testr. Bonnesen.

* * *

Ovenskrevne Dispositions Forskrifter vil jeg tilföie den nærmere Bestemmelse: Da jeg i samme har foreskrevet, at Legatet skal staae under Bestyrelse af vedkommende Præst og Repstyrer, saa skal Sysselmanden for Strande Syssel ligeledes være den förste blandt Stiftelsens virkelige Bestyrere, saavel som en af mine mandlige Efterkommere, saalænge Nogen er til. Alle

1823. 19. Septbr. disse vedkommende Tilsynsmænd bör uddele Afgiften af benævnte Jord til de Trængende efter bedste Skjönsomhed og Billighed, eftersom de ved fælles Overlæg og Betænkning af Enhvers Trang og Omstændigheder, i Overeensstemmelse med de i Dispositionen indeholdte Forskrifter, ansee rettest og opbyggeligst. Ellers skal en nöiagtig og ordret lydende Afskrift af Legatets aarlige Regnskaber, Indtægt, Udgift og Beholdning betræffende, aarligen indsendes til Vester-Amtet, overeensstemmende med den allerede indrettede Regnskabsbog, hvori Legatets Regninger indföres.

Kollafjardarnæs den 29. April 1823.

Einar Johnsen

(L. S.)

Ovenskrevne Oversættelsers Rigtighed, saavel af Dispositionen som den dertil föiede Codicil, attesteres herved

Melum den 30. Maji 1823. af

J. Johnsen,

Sysselmand for Strande Syssel.

20. Septbr. **Cancellie-Plakat** ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Septbr. 1823. — Findes ikke publiceret ved Landsoverretten i Island, men skulde gjelde der i Landet fra 1. Januar til 30. Juni 1824 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Dep. Registr. XXIV, 258ᵇ—259 (1823, Nr. 1211). Coll. Tid. 1823, S. 560—561. Qvart-Forr. for 1823, S. 100—101; Schou XIX, 55. — Islandsk: Klausturpóst. (Novbr.) 1823, S. 167.

PLAKAT, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1823.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1823 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne

afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 mod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20. Septembr. 1823. 1823. 20. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Sendelse af Kort til det islandske Stiftsbibliothek.** Khavn den 20. Septbr. 1823. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1823, Nr. 2420. 20. Septbr.

I Henhold til dette Collegii Skrivelse af 4. Januar sidstl. skulde man herved tjenstl. tilstille Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. medfölgende fra det kongel. Admiralitet som Gave til det islandske Stiftsbibliothek hertil indsendte Kort over den sydlige Kyst af Island, fra Cap Reykjanæs til Ingolfshöfde Huk. — Det kongel. Danske Cancellie den 20. Septbr. 1823.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Spekulanthandleres Ret til at benytte Fortöinings-Redskaber.** Khavn den 27. Septbr. 1823[1]. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 139. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 186—187. 27. Septbr.

Efter at have modtaget Herr Amtmandens i behagelig Skrivelse af 31. Mai d. A. meddeelte Betænkning over en Forespörgsel fra Grosserer H. P. Clausen, om en Spekulanthandler, som ligger i Havn i Island, bör vige, naar de til Havnens faste Etablissement hen-

[1]) Plak. 28. Decbr. 1836 § 11.

1823. hörende Skibe ankomme og Leiligheden ikke tillader
27. Septbr. flere end Havnens Skibe at fortöie i Ringene, der tilhöre Eieren af Etablissementet, eller om i modsat Fald Spekulanthandlerne kan fordre, at Havnens Skib eller Skibe, naar disse ere de förste, da skulle vige for ham, samt om Eierne af Fortöiningsringene ere berettigede til at fordre Ringepenge, og da hvilke, skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde, at Kammeret er aldeles enig med Hr. Amtm. i, at Eieren af Etablissementet og Ringene maa antages tillige at have fortrinlig Ret til det derved værende Havneleie, og synes saaledes berettiget til at erholde behörig Plads for sine egne Skibe, dog at det derhos af vedkommende Embedsmænd nöie paasees, at de fremmede Skibe ikke lægges större Hindring i Veien, end der ifölge de locale Omstændigheder befindes aldeles nödvendigt. — Hvad derimod angaaer Ringepengene, maa Kammeret henholde sig til dets Skrivelse til Amtmand Stephensen af 13. Junii 1789, i Henseende til hvad Leie Fremmede skulle svare af de ved Havnene i Island værende Landtouge, naar de benytte sig af samme, og saaledes formene, at det indtil videre faaer have sit Forhlivende ved hvad Forening de Fremmede og Eieren kan træffe imellem sig. — Skulde imidlertid en saadan ikke kunne opnaaes, er det en Selvfölge, at det fremmede Skib desuagtet har Ret til uopholdeligen at benytte Havneleiet og Fortöiningsmidlerne, naar Pladsen ikke er optaget, hvorimod Ringepengene i saa Fald bestemmes af Övrigheden efter Billighed og Sædvane. — At afgive nærmere Bestemmelse paa de af Grosserer Clausen fremsatte blot almindelige Qvæstioner finder Kammeret sig ikke beföiet til, da samme, naar de engang i Virkeligheden maatte indtræffe, först kunne tages under Overveielse naar de i ethvert Tilfælde stedfindende specielle Omstændigheder behörigen ere oplyste. Ligesom Kammeret under Dags Dato har meddeelt Grosserer Clausen Afskrift af dette Brev til Svar paa hans Forespörgsel, saaledes

skulde vi ogsaa tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, i forekommende Tilfælde at tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed. — Rentekammeret den 27. Septembr. 1823[1]. 1823. 27. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Restancerne ved Gods-Administrationen i Guldbringe Syssel.** Khavn den 27. Septembr. 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 136. 27. Septbr.

Foranlediget af Stiftets Indstilling i behagelig Skrivelse af 4. Febr. d. A. om, at de Leilændinge i Guldbringe og Kjose Syssel, som ved Kammerets Skrivelse af 23. Marts 1822 bleve tilstaaede en Nedsættelse i deres Afgifter i 3 Aar, til Fardag 1823, maatte fremdeles forundes denne Nedsættelse, da de Grunde, som bevirkede samme Fardagsaarene 1820 til 1823, endnu ere forhaanden, tillader Kammeret paa forventende allernaad. Approbation, at en lige Nedsættelse i Afgifterne maa endnu i 3 Aar, fra Fardag 1823 til Fardag 1826, tilstaaes bemeldte Leilændinge, alt paa samme Maade og under lige Betingelser, som fornævnte Skrivelse af 23. Marts 1822 indeholder, ligesom ogsaa lignende Beviisligheder blive i den Anledning at fremlægge ved de af Sysselmand Finsen aflæggende Regnskaber. Hvorvidt denne Nedsættelse i Afgifterne kan oftere ventes forlænget, vil aldeles afhænge af de til den Tid stedfindende Omstændigheder, i modsat Fald bliver den fulde Afgift igjen at beregne til Indtægt i Regnskabsaaret fra 31. Julii 1826 til 1. August 1827.

Hvad angaaer den Sysselmand Finsen af Stiftet givne Bemyndigelse til paa et Aar at bortbygsle de Jorder, som det er aldeles umuligt at faae forsynet med vederhæftige Opsiddere mod de anordnede Af-

[1]) Rentek. Skriv. s. D. til Grosserer Clausen. Copieb. sst. Nr. 140.

1823. gifter for en lavere, men dog höiest mulig Afgift, da
27. Septbr. maa Kammeret efter Omstændighederne vel bifalde den Foranstaltning, men udbeder sig dog meddeelt Underretning om, ledsaget med de fornödne Oplysninger, ethvert Tilfælde, hvor denne Foranstaltning maatte blive anvendt, for derefter at kunne tage en nærmere Bestemmelse med saadanne Jorder.

I Henseende til, hvorvidt de efter den indsendte Restance-Liste som uerholdelige anförte 2799 Rbd. 77 1/4 Sk. Repræsentativer kunne tillades at udgaae af Regnskaberne, kan ventes nærmere Resolution. Imidlertid blive de med Reservation af behörig Ansvar hos Vedkommende fremdeles at anföre i Regnskaberne. De 392 Rbd. 15 19/20 Sk. Repræsentativer af Restancer for Aarene 1815, 16 og 17, i entlediget Sysselmand Thorgrimsens Embedstid, ville, da det med Ydernes Qvitteringsböger er godtgjort, at de have betalt til Thorgrimsen, blive at tilsvare af denne, og derimod passere til Udgift i Sysselmand Finsens Regnskab, saafremt det befindes, at behörige Beviisligheder for dette Omdrag derved ere fremlagte, samt tillige, at Belöbet er kommen til Indtægt i hans Regnskab under de til Indtægt beregnede Restancer fra det foregaaende Aar. — Ligeledes bifalder Kammeret, at de Leilændinge, som have betalt deres Afgifter pro 1816 forinden Stiftets Foranstaltning af 16. Oktbr. 1816 udkom, hvorefter hvert Skpd. Fisk skulde i Penge betales med 64 Rbd. Repræsentativer, ikke debiteres for hvad deres Afgifter efter denne Foranstaltning, som ei kan tillægges tilbagevirkende Kraft, have udgjort mere, end hvad der forinden var lovmæssig Betaling; hvor dette er Tilfældet, kan det Belöb, som Leilændingerne saaledes uretteligen staae anförte til Restance for, efter Stiftets Ordre, i ethvert Tilfælde passere til Omdrag i Sysselmand Finsens Regnskab, naar derhos tillige, i Henhold til Ovenstaaende, er godtgjort, at Belöbet er kommet til Indtægt i samme Regnskab, hvor det föres til Omdrag, under de til Indtægt beregnede Restancer fra det foregaaende

Aar. Forövrigt maa Kammeret, da Landskylden for Aaret 1816, eller for Aaret fra Fardag 1816 til Fardag 1817, först forfalder Fardag 1817, bede observeret, om det ogsaa er dette og ikke det foregaaende Aars Afgift, som forklares at være erlagt forinden Foranstaltningen af 16. Oktbr. 1816; ligesom vi ogsaa maa udbede os meddeelt Underretning om, paa hvad Maade og med hvilket Belöb Afgifterne i saa Fald ere betalte. Hvilket vi ikke skulle undlade herved tjenstl. at melde Stiftet til behagelig Underretning, med Anmodning om, at Sysselmand Finsen derefter maatte blive tillagt de fornödne Ordres. — Rentekammeret den 27. Septembr. 1823.

1823. 27. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand, Amtmand Thorsteinson, ang. **Erlæggelsesmaaden af Skat, Gjaftold og Laugmandstold**, m. v. Khavn den 30. Septbr. 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 189. — Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 187—188. 30. Septbr.

Foranlediget af Stiftets behagelige Skrivelse, dat. 27. Septbr. f. A., betræffende de forskjellige Meninger, som i Anledning af det af Conferentsraad og Justitiarius Stephensen udgivne Skrift, kaldet „Rædur Hjálmars á Bjargi", ere opstaaede om, hvorledes flere offentlige Afgifter i Island lovmæssigen skulle erlægges, samt andre hertil indkomne Forespörgsler desangaaende, skulle vi herved tjenstl. anmode Stiftet om, paa den Maade, som det maatte findes mest hensigtsmæssigt, at bringe til offentlig Kundskab, at det formenes med tilstrækkelig Tydelighed bestemt i Forordningen af 16. Julii 1817, at saavel Skat som Gjaftold skulle, efter Ydernes frie Valg, enten erlægges med fastsatte Naturalier, eller ogsaa, uden at derved tages noget Hensyn til de Beregningsmaader, som forhen maatte have været fulgte ved disse Afgifters Evaluation til Penge, betales med Penge efter den ved sammes Forfaldstid gjældende Capitels-

1823. 30. Septbr. taxt. Laugmandstolden kan derimod fremdeles, i Medhold af Anordningen af 7. April 1688, erlægges efter Ydernes Valg, enten med det ved samme bestemte Fisketal, eller med 2¼ Sk. Sölv for hver Fisk. — Ligeledes maa vi herved tjenstl. melde Stiftet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse, saavel for Sysselmand Finsen som övrige Vedkommende, at vi ere aldeles enige med Stiftet i, at Skatten i Guldbringe og Kjose Syssel fremdeles bliver at bestemme efter samme Regel, som hidtil sammesteds har været brugt, nemlig saavel af det til Tiende angivne Lösegods, som af dette og det faste Gods tilsammenlagt, og i Henseende til Mandtalsfiskens Erlæggelse i samme Syssel, at Repstyrernes Tjenestekarle fra de andre Sysseler, som söge Fiskeriet i Guldbringe, ere, paa Grund af den Repstyrerne tilstaaede Skattefrihed, ligesaalidet fritagne for at erlægge denne Afgift, som enhver Anden, der ikke ved Anordningerne udtrykkeligen herfor ere fritagne. — Rentekammeret den 30. Septbr. 1823[1].

30. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til det danske Cancellie, ang. **Ydelsesmaaden af Skat, Gjaftold m. m. i Island.** Khavn den 30. Septembr. 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 188.

Det kongel. Danske Cancellie behagede under 28. Septbr. f. A. at forlange Kammerets nærmere Betænkning, med Hensyn til, at Justitiarius i den islandske Landsoverret, Conferentsraad Stephensen har, efter at være tilkjendegivet velbemeldte Cancellies Misbilligelse af hans Forhold, ved i det af ham udgivne Skrift, kaldet „Rædur Hjálmars á Bjargi", at frembringe Yttringer, som

---

[1]) s. D. Rentek. Skriv. til constitueret Amtmand i Nord- og Öster-Amtet, Cancellieraad Thord Björnsson, hvorved Gjenpart af ovenanförte Skrivelse meddeles. Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 190.

kunde indgyde Almuen Misnöie og forlede samme til 1823.
Ulydighed imod Lovene, tilstillet Cancelliet en Skrivelse, 30. Septbr.
tilligemed Skriftet selv, og en Oversættelse af det Sted, hvori disse Yttringer findes, hvorved han formener at have godtgjort, at Skriftet ingenlunde indeholder nogensomhelst Sætning, der kunde forlede Almuen til Misnöie og Ulydighed imod Lovene. — Forsaavidt derhos er yttret, at den af Cfraaden indsendte Oversættelse og den, som vedfulgte Kammerets Skrivelse af 9. Marts f. A., ikke i flere Udtryk skulde stemme overeens, maa bemærkes, at ligesom Kammeret, forsaavidt Saadant maatte være Tilfældet, ikke har kunnet erfare nogen saadan Uovereensstemmelse, der kunde forklares til Fordeel for Forfatteren, saaledes maa det ogsaa antages, at de fra forskjellige Embedsmænd i samtlige Amter i Island indkomne Forespörgseler og Besværinger vise tilstrækkeligen, at Skriftet er af den Beskaffenhed, at det har paadraget vedkommende Embedsmænd Ubehageligheder, og indgydet Almuen Mistanke om Rigtigheden af hvad der affordres dem. — Det Eneste, der altsaa kunde tale til Forsvar for Cfraaden i denne Henseende, vilde være, om den brugte Fremgangsmaade ved de offentlige Afgifters Oppebörsel maatte findes urigtig, men dette er ikke Tilfældet. Forordningen af 16. Julii 1817 bestemmer udtrykkelig, at alle Skatter og Afgifter til Kongen, naar de ere bestemte i Natural-Produkter, men Vedkommende ikke maatte önske at udrede det saaledes fastsatte Naturale, skulle betales efter Capitelstaxten. — Som Fölge heraf bliver da den Afgift, som har Benævnelse af Skat, og som i sin Tid er paabuden med 20 Alen i Vadmel, Skindvarer m. m., forsaavidt den ei erlægges med de lovbestemte Naturalier, nu at betale med Penge efter Capitelstaxten, uden at derved tages noget Hensyn til den Beregningsmaade, som forhen er lagt til Grund ved Afgiftens Evaluation til Penge. At lade 1 Specie afgjöre Skatten har ingensinde været hjemlet ved Lovbud, og maa alene have været Tilfældet

1823. 30. Septbr. paa enkelte Steder, efter Overeenskomst imellem Yderne og vedkommende Sysselmænd, som Forpagtere af de kgl. Afgifter, hvorimod den forinden Capitelstaxtens Indförelse sædvanligen er erlagt med $4\frac{1}{2}$ Sk. pr. Alen, eller 90 Sk., hvilken Beregningsmaade, som er foranlediget ved en længere tilbage i Tiden gjældende Handelstaxt, siden er bleven fulgt in praxi, saavel i denne som de fleste andre offentlige Ydelser. — Det, som ovenfor er anfört om Skatten, gjælder ogsaa om Gjaftolden, hvilken Afgift ligeledes hidtil er afgjort med $4\frac{1}{2}$ Sk. pr. Alen, eller, som er det samme, med $2\frac{1}{4}$ Sk. pr. Fisk, og i Henseende til hvilken Cfraad Stephensen yttrer sig, at det synes endnu rigtigt at betale samme med Penge efter disses gamle Værdie og efter samme Regel som forhen. Ikke mindre vilkaarlig er den af Cfraad Stephensen yttrede Formening, at den Repstyrerne i Island ved kongel. Resol. af 21. Julii 1808 tilstaaede Skattefrihed ogsaa indbefatter fuldkommen Tiendefrihed, og at de altsaa skulde være fritagne for at tiende til Kirke og Præst; men da Tienden i Almindelighed ikke kan henföres under Skatterne, kan Kammeret saaledes ikke andet end være enig med hvad Stiftamtmand Moltke angaaende Repstyrernes Tiendefrihed har anfört i hans herved tilbagefölgende Skrivelse til det kongel. Danske Cancellie, og hvorover velbemeldte Cancellie under 2. Novbr. f. A. har behaget at forlange vores Betænkning. — Det ansees saaledes udenfor al Tvivl, at de af Cfraad Stephensen i hans Skrift fremsatte Formeninger om de offentlige Afgifter ere i flere Henseender höist urigtige, ligesom det i alle Tilfælde, om han ogsaa havde Tvivl om Rigtigheden af den brugte Fremgangsmaade, dog ikke har været ham ubekjendt, at samme var almindelig antaget, og at hans Skrift fölgelig, som det ogsaa siden har viist sig, maatte opvække Stridigheder og Misforstaaelser. — Den ham af det kongel. Danske Cancellie givne Irettesættelse maa Kammeret altsaa ansees at være velfortjent. For imidlertid at gjöre en Ende

paa flere af dette Skrift opstaaede Misforstaaelser, har Kammeret, som af indsluttede Gjenpart behageligen vil erfares, tilskrevet Stiftamtmanden over Island om, paa den Maade, som han finder mest hensigtsmæssig, at bringe til offentlig Kundskab, hvorledes de forskjellige deri benævnte offentlige Afgifter bör erlægges, hvilket vi ligeledes tjenstl. maa henstille til det kongel. Danske Cancellies behagelige Afgjörelse, i Henseende til det opkastede Spörgsmaal, om, hvorvidt der under den Repstyrerne tilstaaede Skattefrihed kan henföres Frihed for at tjende til Kirken — Rentekammeret den 30. Septembr. 1823. 1823. 30. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand, Amtmand Thorsteinson, ang. **Overdragelse af afgiftsfri Brugsjord til Sysselmanden paa Vestmannöerne,** m. v. Khavn den 30. Septbr. 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 161. 30. Septbr.

Efterat have modtaget Stiftets behagelige Betænkning i Skrivelse af 5. Februar d. A. over et Andragende fra Sysselmand Abel paa Vestmannöerne, hvori han anholder om, at forundes Halvöen Yztaklett og den vestre Halvdeel Buastad til Brug, uden deraf at svare Landskyld, skulle vi herved tjenstl. melde Stiftet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sysselmand Abel, at imod at Landskylden af Halve-Jorden Oddastadir, hvoraf hidtil, som Sysselmandens Brugsjord, ingen Afgift er beregnet i Regnskaberne, igjen behörigen kommer til Indtægt, tilstaaer Kammeret, i Betragtning af Omstændighederne, bemeldte Sysselmand Abel, som Administrator af Kongens Jordegods paa bemeldte Öer, fri Afbenyttelse af Jorden Yztaklett, saafremt den nu er, eller saasnart den bliver bygselledig, og ligeledes tillades det ham at benytte den vestre halve Jord Buastad, imod deraf at svare fuld Afgift lige med enhver

1823. anden Leilænding. — Forövrigt approberer Kammeret
30. Septbr. herved, i Henhold til fornævnte Stiftets Skrivelse, den Forretning af 10. Junii 1815, hvorved Jorden Kornhol er ansat til aarlig Landskyld 1 Skpd. 2 Lpd. 8 Pd. Fisk, hvilken Afgift Sysselmand Abel saaledes maatte beordres til fremdeles at tage til Indtægt i hans aarlige Regnskaber. — Rentekammeret den 30. Septbr. 1823.

30. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand, Amtmand Thorsteinson, ang. **Forslag om at authorisere Thorlakshöfn som Udliggersted.** Khavn den 30. Septembr. 1823. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 168.

Kammeret har med Stiftets Betænkning af 13de dennes modtaget tilbage en Forestilling fra Sysselmanden i Arnæs Syssel, Sveinbjörnsen, hvori han andrager paa, at Thorlakshavn i bemeldte Syssel maatte vorde authoriseret som Udliggersted.

I denne Anledning undlader man ikke tjenstligen at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for bemeldte Sysselmand, at Kammeret, efter de af Stiftet oplyste Omstændigheder, ikke finder Anledning til at andrage paa, at fornævnte Havn maa vorde authoriseret som Udliggersted. — Rentekammeret den 30. Septembr. 1823.

4. Oktbr. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Præmier for Druknedes Redning.** Khavn den 4. Oktobr. 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824, og udtrykkelig erklæret gjeldende ved Canc. Skriv. 31. Juli 1824. — Canc. 2. Dep. Reg. XXIV, 269b—270 (1823, Nr. 1300). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1823, S. 579—583 (med Motiver). Qvart- Forr. for 1823, S. 104—105; Schou XIX, 57. — Islandsk: i den af den islandske

Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 176; Klausturp. 1824, S. 85–86 og 169. 1823. 4. Oktbr.

Plakat for Danmark, ang. en Forandring i Plakaterne af 14. Septbr. 1798 og 1. Julii 1813.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen, paa Cancelliets allerund. Forestilling, under 24. f. M. allern. at resolvere saaledes:

„Uagtet Vi ville, at Analogien af de ved Cancellie-Plakaterne af 14. Septbr. 1798 og 1. Julii 1813 kundgjorte allerh. Resolutioner, der udlove Belönninger for tilsyneladende Druknedes Redning, fremdeles skal være anvendelig paa den, som har reddet Nogen, der, uden at kunne henregnes til tilsyneladende Druknede, har været i Fare for at drukne, saa skal dog hverken Medaillen eller den fulde Pengebelönning i disse Tilfælde forundes den Reddende, hvór Redningen ei har været forbunden med særdeles Kjækhed eller Anstrengelse, hvorimod endeel af forommeldte Pengebelönning, efter Vort Cancellies Skjön, skal tilstaaes den Paagjeldende, hvis det findes, at hans Forhold desuagtet fortjener nogen Opmuntring".

Hvilken allerh. Resolution herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. Oktobr. 1823.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden over Island og Amtmanden i Vester-Amtet, angaaende **Spörgsmaalet om Udvidelse af visse Lovbud fra 1821 til Island.** Khavn den 4. Oktbr. 1823. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1823, Nr. 3250. 4. Oktbr.

Ved i Skrivelse af 20. April f. A. at meddele (Tit.), hvilke af de for Danmark i Aaret 1821 igjennem dette Collegium udkomne almindelige Anordninger ligefrem

1823. maatte ansees anvendelige paa Island, tilkjendegav Can-
4. Oktbr. celliet Dem derhos, at man, hvad de övrige i samme Aar emanerede Anordninger angik, med det kongelige Rentekammer var enig i, at disse ikke kunde komme til Anvendelse paa Island, hvorhos man dog tilföiede, at saafremt De maatte formene, at enkelte af samme muligen med visse Modificationer vare anvendelige, forventede man derom at modtage Deres nærmere Betænkning.

Fra Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt er derefter til Cancelliet indkommen en Skrivelse, hvori han yttrer den Formening, at fölgende i Aaret 1821 udkomne Anordninger, foruden de i Cancelliets forbe rörte Skrivelse nævnte, ogsaa maae ansees anvendelige i Island, nemlig:

1) Plak. af 12. Januar 1821, ang. offentlige Politieforseelsers Paatale, samt Dommenes Execution i slige Sager. — 2) For. af 19. Januar s. A., om Afleverelsen af Exemplarer af trykte Skrifter m. v. til det store kongelige Bibliothek, samt Universitets-Bibliotheket. — 3) For. af 14. Februar s. A., hvorved den Pligt, at fremstaae for Retten i visse Tilfælde, endmere indskjærpes dem, som ere benaadede med Ordens- eller Hæderstegn, eller med Rang, Charge eller anden Værdighed. — 4) Plak. 1. August s. A., ang. hvorledes der bör forholdes med Varer, hvormed Nogen driver uberettiget Handel. — 5) Plak. af 28. Septbr. 1821, ang. Forholdsregler ved Auctioner over faste Eiendomme, der afholdes udenfor den Jurisdiction, hvorunder samme er beliggende. — Hvorhos han dog, hvad den sidstnævnte Plakat angaaer, formener, at det i sammes 3. § bestemte Gebyr ikke bör udredes overeensstemmende med Sportelreglementet af 22. Marts 1814 § 113, da samme ikke er gjeldende i Island, men med et ringere Belöb.

Forinden imidlertid videre i denne Anledning foretages, skulde man over dette Andragende tjenstl. udbede

sig (Tit.) Betænkning behågelig meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. Oktobr. 1823[1]. 1823. 4. Oktbr.

Cancellie-Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **de islandske Embedsmænds Pligt at gjöre Indskud i Enkekassen.** Khavn den 18. Oktbr. 1823. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1823, Nr. 3415. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 326. 18. Oktbr.

Da det er bragt i Erfaring, at flere Embedsmænd i Island ere af den urigtige Formening, at Fundationen for den almindelige Enkekasse af 20. August 1775, Plak. af 25. Februar 1785 om Indskuddenes Störrelse, For. af 4. August 1788 om Indskud i Enkekassen, og For. af 7. Novbr. 1788, angaaende en Enkemands Ret til at fordre Erstatning ved Skiftet efter sin afdöde Hustru for den af ham indskudte Capital, ikke ere gjeldende der i Landet, uagtet de i sin Tid sammesteds ere publicerede, og da det er af Vigtighed, at de kongelige Embedsmænd gjöre det befalede Indskud i Enkekassen, efterdi i modsat Fald deres eventuelle Enker i större Grad end ellers ville falde den kongelige Pensionskasse til Byrde, saa maa man herved tjenstlig anmode (Tit.) om, at ville foranledige, at fornævnte Anordninger paa nyt blive indskærpede, og at enhver kongelig Embedsmand i Deres Embeds-Distrikt, som i

[1]) I Anledning af denne Cancellie-Skrivelse ere Betænkninger indsendte fra Amtmanden over Vester-Amtet under 30. Juli og fra Stiftamtmanden under 17. August 1824, hvorpaa Sagen, iflge Canc. Resol. 30. Septbr. 1824, er „henlagt som afgjort", da man fandt en udtrykkelig Udvidelse af For. 19. Januar 1823 unödvendig, paa Grund af de deri Island udtrykkelig vedkommende Bestemmelser, og de andre Lovbuds Udvidelse uhensigtsmæssig (Canc. 3. Departem. Journ. Y, Nr. 65).

1823. Forhold til sin Gage er forpligtet til at forsikkre sin
18. Oktbr. eventuelle Enke en aarlig Pension i Enkekassen af fulde 20 Rbd. Sölv eller derover, tilholdes at opfylde denne Forpligtelse, enten ved contante Indskud, eller ved Afdrag i Terminer, i Forhold til Enhvers oekonomiske Forfatning. — Tillige fremsendes et Antal Schemata, for at udfyldes af de Embedsmænd, som i de senere Aar ere traadte i Ægteskab, samt nogle Formularer til Döbe- og Sundheds-Attester. — Det kongel. Danske Cancellie den 18. Oktobr. 1823.

25. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, angaaende at **Præstekaldene Hjaltastaður og Eyðar combineres ved Vacance.** Khavn den 25. Oktbr. 1823. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 2728.

Præsten til Hjaltestad, Hr. Thorsteinson, og Præsten til Eydum inden Norder-Mule Syssel, Hr. Vigfusen, have i en hertil indkommen, med D. Höiærv.' Erklæring af 6. August sidstl. forsynet Ansögning anholdt om, at deres Præstekald ved först forefaldende Vacance maatte forenes.

I denne Anledning skulde Cancelliet, efter desangaaende at have brevvexlet med det kongelige Rentekammer, tjenstl. tilmelde D. Höiærv., at naar Vacance indtræffer i et af disse Præstekald, bör det vacante Kald henstaae ubesat, og betjenes af Sognepræsten i det andet af disse tvendo Kald, og vilde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. derhos, naar saadant Tilfælde indtræffer, indkomme med Deres nærmere Forslag til disse Kalds Forening. — Det kgl. Danske Cancellie den 25. Oktbr. 1823.

25. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Paategning paa en Thorchilii Legat tilhörende**

Obligation. Khavn den 25. Oktobr. 1823. — 1823.
Canc. 1. Depart. Brevb. 1823, Nr. 2737. 25. Oktbr.

I Anledning af, at det kongelige Rentekammer ved behagelig Skrivelse af 30. f. M. har tilstillet dette Collegium en kongelig Obligation, dat. 9. August 1823, udstedt for de af Stiftamtmanden over Island i Jordebogskassen sammesteds indbetalte 100 Rbd. rede Sölv, tilhörende Rector Thorkelsens Legat til en Börneskoles Oprettelse i Kjalarnæs Thing, for at samme Obligation kunde, om fornödent, forsynes med dette Collegii Paategning, skulde man, ved tjenstl. at remittere bemeldte Obligation, lige tjenstl. yttre, at Cancelliets Paategning paa samme ei ansees fornöden. — Det kongel. Danske Cancellie den 25. Oktobr. 1823.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Bjarni Thorsteinson, ang. **Betydningen af Repstyrernes Skattefrihed.** Khavn den 8. Novembr. 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 3599 (blank i Brevbogen). 8. Novbr.

Foranlediget af Stiftets Skrivelse af 27. Septbr. f. A., betræffende de forskjellige Meninger, som i Anledning af det af Cfraad og Justitiarius i den kongelige Landsoverret i Island, Dr. juris M. Stephensen, i Aaret 1820 udgivne Skrift, kaldet „Ræčur Hjálmars á Bjargi", ere opstaaede om, hvorledes flere offentlige Afgifter i Island lovmæssigen skulle erlægges, skulde Cancelliet, hvad den Repstyrerne ved allerh. Resolution af 21. Julii 1808 tilstaaede Skattefrihed betræffer, tjenstl. anmode Stiftet om, paa den Maade, som maatte findes mest hensigtsmæssig, at bringe til offentlig Kundskab, at den Repstyrerne ved fornævnte allerh. Resolutions 4. § tilstaaede Skattefrihed ikke hjemler Fritagelse for at svare Tiende til Kirke og Præst. — Det kgl. Danske Cancellie den 8. Novembr. 1823.

1823.
18. Novbr. **Kongelig Resolution ang. Stipendium til naturhistorisk Studium for Islændere.** Khavn den 18. November 1823. — I Forestilling af Directionen for Fondet ad usus publicos 14. Novbr. 1823 bemærkes, at da den ved Resol. 4. Juli 1820 bestemte Stipendietid var forlöben havde Universitets-Directionen anbefalet Stud. theol. Magnus Haldorsson Thordersen og Stud. medic. Sæmund Brynjulvsen, og foreslaaes at endnu for 3 Aar tilstaaes en dobbelt Portion, eller 150 Rd. til hver af Ansögerne. — Kongelige Resolutioner henhörende til Fondet ad usus publicos 1823, i Indenrigsministeriets Archiv.

Vi ville allern. have bevilget, at der, foruden det for en islandsk Studerende af Fonden ad usus publicos udsatte Stipendium, endnu i 3 Aar extraordinairt maa udredes en Understöttelse af 150 Rbd. Sölv aarlig i samme Öiemed, og at Studiosus Magnus Haldorsen Thordersen og Studiosus medicinæ Sæmund Brynjulvsen maae, til Fortsættelse af deres naturhistoriske Studium, i bemeldte 3 Aar nyde hver 150 Rbd. Sölv aarlig. — Kjöbenhavn den 18. November 1823.

25. Novbr. **Kongelig Resolution ang. Stipendium for en Studiosus Chirurgiæ ved Kjöbenhavns Universitet.** Khavn den 25. November 1823. — I Univers. Direct.. Forestilling 20. Novbr. anföres, at Reskr. 8. April 1768, Commun. Fund. 25. Juni 1777 § 21, kgl. Resol. 14. Januar 1803 og Reglem. 30. Juli 1818 § 15 tilsige tre islandske Studenter, som ved Khavns Universitet ville lægge sig efter de medicinske og chirurgiske Videnskaber, for siden at vende tilbage til deres Fædreneland, Communitets-Stipendium af tredie Grad, paa 2 Rbd. Sölv ugentlig, og fri Bolig paa Regentsen i 3 Aar, dog under den Betingelse, at de have offentlig deponeret og ere immatriculerede som academiske Borgere. Islænderen Páll Thorbergsson, med Tilnavn Melanthrix, var ankommen til Khavn efter Artium; han var dimitteret fra Bessastad Skole 1817 og havde i flere Aar forberedet sig til at studere Chirurgie, hvortil han nu sögte den ved de anförte Bestemmelser hjemlede Understöttelse, uagtet han ikke var immatri-

culeret Student. Directionen anbefaler ham dertil, saameget mere som een af de tre for Islændere bestemte Pladser nu var ledig. — Univ. Direct. Forestill. 1823, Nr. 898. — Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 385—386. 1823. 25. Novbr.

Vi ville allern. have bevilget, at Islænderen Paul Thorbergsen maa, uagtet han ikke har underkastet sig Examen Artium, i 3 Aar nyde, som extraordinair Understöttelse til hans Studeringers Fortsættelse, Plads paa Regentsen og Communitets-Stipendium af tredie Grad, imod at han ved hvert Halvaars Slutning med Attester fra sine Lærere godtgjör, at han med Flid og Held fortsætter de chirurgiske Studeringer, samt forpligter sig til efter disses Fuldendelse at vende tilbage til Island. — Kjöbenhavn den 25. November 1823[1].

Cancellie-Circulaire til den constituerede Amtmand over Nord- og Öster-Amtet, Thord Björnsson, ang. **det Thorsteinssonske Legat.** Khavn den 29. November 1823. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 3852. 29. Novbr.

Ved at meddele Cancelliet en Udsigt over det Thorsteinssonske Legats Forfatning, har Amtet i Skrivelse af 30. August d. A. tillige foreslaaet, at den Legatet tilhörende Stifts-Obligation af 11. Novbr. 1808, stor 120 Rdlr. D. Cour., som ifölge allerh. Resol. af 21. Decbr. 1821 og Stiftets Bestemmelse ophörer at bære Renter fra 1. Julii d. A., forelægges Stiftet til Indfrielse, og dens paalydende Sum, der ifölge allerhöistbemeldte Resolution skal overgaae til Rigsbankpenge Daler for Daler, tillige med de af Obligationen forfaldne Renter fra 11. Novbr. 1810, indsættes i Jordebogskassen, for derfra at forrentes i Overeensstem-

[1]) Univ. Direct. Skriv. til det theologiske Fakultet, hvorved ovenstaaende Resolution meddeles. Univ. Dir. Brevbog 1823, Nr. 1309.

1823. melse med det kongelige Rentekammers Skrivelse af 28.
29. Novbr. Septbr. f. A.

Efter herom at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer skulde man til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning tjenstl. melde, at der fra Cancelliets Side Intet imod dette Forslag haves at erindre, og at velbemeldte Kammer, naar Landfogdens Prima-Qvittering for den derefter i Jordebogskassen indbetalte Sum indkommer, vil foranledige det Fornödne til, at Legatet erholder behörig kongelig Obligation for den Sum, som saaledes indbetales. — Det kongelige Danske Cancellie den 29. November 1823.

3. Decbr. **Kongelig Resolution** ang. **Jordebogs-Afgifternes Erlæggelsesmaade i Sönder- samt Nord- og Öster-Amtet.** Khavn den 3. December 1823. — I Rentek. Forestill. 25. Novbr. bemærkes, at af flere Godser i Sönder-Amtet, f. Ex. Kirkjubæ og Thykkvabæ Kloster, Östfjord Ombud, Skaptafells Syssels, Arnæs Syssels og Bjarnanæs Jorder, er Afgiften erlagt efter den Regel, at den ene Halvdeel præsteres in natura og den anden efter den gamle Evaluation. At forandre dette paa engang, og indkræve det Hele efter Capitelstaxten efter For. 16. Juli 1817, fandtes altfor byrdefuldt for Leilændingerne, i Forhold til de nominelle Priser; för 1817 regnede man nemlig overalt Landskylden til Penge efter den gamle Evaluation, nemlig 5 Rbd. 60 Sk. Sölvværd. for 1 Hundr., hvilket i Aaret 1816 efter Cours 375 udgjorde 10 Rbd. 52½ Sk. N. V. Derimod var den for Regnskabsaaret 1817—18 gjeldende Capitelstaxt for et lige Belöb af Landskyld ansat til 95 Rbd. 24 Sk. N. V., altsaa til en mere end 9 Gange höiere Sum end Aaret för. Af denne Grund havde Administratorerne seet sig nödte til at fölge den samme Regel som flere private Jorddrotter og Beneficiarier, nemlig at fordre kun det Halve in natura eller efter Capitelstaxten, det andet Halve med Penge efter den gamle Evaluation. Ved at sammenligne det saaledes Indkomne med hvad der burde have været indkrævet overeensstemmende med Forordn. 16. Juli 1817 befandtes Differencen at være fölgende, beregnet fra Fardag 1817 til 1823:

For Kirkebæ Klostergods . . .	1470 Rbd.	40 Sk. Repræs.	1823.
- Thykkvabæ — . . .	3190 —	79 —	3. Decbr.
- Östfjords og Skaptafells Syssels-Jorder	413 —	20 —	
- Bjarnanæs Ombuds Jorder .	761 —	58 —	
- kongelige Jorder i Arnæs Syssel	508 —	33 —	
	6344 Rbd.	38 Sk. Repræs.	

Imidlertid ansaae Rentek. denne Difference for tildeels imaginair, da det, hvis Afgifterne havde været erlagte i Naturalier, ikke vilde have været muligt at erholde fuld Værdie derfor. Paa den anden Side mentes det og at være umuligt at erholde Differencen erstattet af Leilændingerne. Ogsaa for Eftertiden mentes det at være ubilligt, at fordre alternativt den hele Landskyld efter Capitelstaxten, hvorimod det mentes at være billigt at tillade, at Erlæggelsen vedblev for det Halve efter den gamle Evaluation, hvorved det aarlige Tab for Kongens Kasse anslaaes til omtrent 500 à 600 Rbd. Sölv. Dog skulde Moderationen kun gjelde Landskylden, og iövrigt foreslaaes, at den her bestemte Regel skulde gjelde ogsaa for Nord- og Öster-Amtet, hvor Tilstanden desuden antoges at være bedre end i de andre Amter. Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823. B, Nr. 282. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 390—391.

Forsaavidt Forordningen af 16. Juli 1817, angaaende Capitelstaxters Indförelse i Island, endnu ikke er bleven anvendt paa Opkrævningen af Jordebogs-Afgifterne af de Os tilhörende og for Vor Regning administrerede Jordegodser i Islands Sönder- samt Norder- og Öster-Amt, ville Vi allern. have tilladt, at det maa have sit Forblivende ved de Regler, hvorefter Opkrævningen af fornævnte Afgifter virkelig har fundet Sted, saa at de i Anledning heraf paadragne Restancer kunne bortfalde. Derhos bemyndige Vi allern. Vort Rentekammer til, for de Godser, der med Hensyn til Tidsomstændighederne maatte befindes at være trængende til nogen Moderation i Afgifterne, at tilstaae vedkommende Leilændinger en saadan temporair Moderation i Henseende til Erlæggelsen af deres Landskyld, saale-

1823. des nemlig, at de, saalænge Moderationen varer, ik-
3. Decbr. kun yde Halvdelen af bemeldte Landskyld in natura, eller med Penge efter Capitelstaxt, og den övrige Halvdeel med Penge efter den gamle Evaluationsmaade, 4½ Rbskill. Sölv for hver Alen, hvorimod Qvildeleien fremdeles bliver aarligen at yde enten med Smör in natura, eller med Penge efter Smörrets Værdie ifölge Capitelstaxt. Kjöbenhavn den 3. Decbr. 1823.

5. Decbr. **Reskript** til Biskoppen over Island, ang. **Henlæggelse af to Gaarde fra Valthjofstad Sogn til Annexet Bru.** Khavn den 5. December 1823. — Canc. 1. Depart. Registr. VIII, 201 (1823, Nr. 845). Original i Bispe-Archivet i Island. P. Pètursson Hist. Eccl. Island. S. 240. Rubr. hos Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9. 2. H., S. 392.

Frederik den Sjette etc. V. G. Os er af Vort Danske Cancellie allerund. bleven foredraget en Ansögning, hvori Bönderne Jon Petursson[1] og Jon Andresson af Vadbrekku i Hrafnkelsdal under Nordermule Syssel i Vort Land Island allerund. anholde om, at de formedelst Veiens Længde og Besværlighed maae, istedetfor Kirken paa Valthjofstad i Fliotsdalen, som de hidtil have sögt, herefter söge Annexkirken paa Bru, der betjenes af Præsten til Hofteig, samt at de maatte fritages for Ydelser til hin Kirke og Præst, imod at erlægge disse til Kirken paa Bru og Præsten i Hofteig.

Efter at vi allern. have overveiet denne Sag med samtlige dens Omstændigheder og den af Vor Biskop over Island derover afgivne Erklæring, hvilket alt, tilligemed Vort Rentekammers Betænkning, er Os af Vort Danske Cancellie allerund. foredraget, saa give Vi dig herved tilkjende, at Vi hermed allern. ville have bifal-

---

[1]) her er ved Redactionsfeil i Reskriptet udeladt "af Aðalból", jevnf. Bevill. 20. Mai 1823.

det og anordnet, at de fornævnte tvende Bönder tilhörende Gaarde i Hrafnkelsdal, ved indtræffende Vacence i Valthjofstad Præstekald, maae henlægges til Annexkirken paa Bru i Jökulsdalen. — Derefter du dig allerunderdanigst haver at rette og Vedkommende saadant til Efterretning at tilkjendegive. — Befalende Dig Gud! — Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 5. December 1823. 1823. 5. Decbr.

Reskript til Biskoppen over Island, ang. **Overdragelse af en Servitus tilhörende Bard Kirke.** Khavn den 5. December 1823. — Orig. i Bispe-Archivet i Island. Canc. 1. Depart. Registr. VIII, 200b—201 (1823, Nr. 844). P. Pètursson Hist. Eccl. Island. S. 239. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 9, 2. H., S. 392. 5. Decbr

Frederik den Sjette etc. V. G. Os er af Vort Danske Cancellie allerund. bleven foredraget en Ansögning, hvori Selveier Thorlev Svendsen af Gaarden Ystemoe (= Yzta-Mó) inden Skagefjords Syssel paa Vort Land Island allerund. har anholdt om, at ham maatte overdrages den hans Eiendomsgaard paahvilende Servitus, nemlig den Kirken paa Bard i Fljótum inden Skagefjords Provsti tilkommende Ret til Halvdelen af de Hvalfiske og det Drivtömmer, der opkastes paa den bemeldte Gaard tilhörende Forstrand.

Efter at Vi allern. have overveiet denne Sag, med samtlige dens Omstændigheder, og de af Vor Biskop over Island samt af Vort Rentekammer desangaaende meddelte Betænkninger, som af bemeldte Vort Cancellie allerund. ere Os foredragne, give Vi dig herved tilkjende, at Vi hermed allern. ville have bevilget og fastsat, at den ovenmeldte Kirke tilkommende Ret til Halvdelen af de Hvalfiske og det Drivtömmer, som opkastes paa fornævnte Gaard Ystemoes Forstrand, maa overdrages Gaardens Eier, imod at han erlægger 20 Rbd. Sölv, som blive at indbetale i Vor Kasse til For-

1823. 5. Decbr. deel for meerbemeldte Kirke paa Bard. — Derefter du dig allerund. haver at rette og Vedkommende saadant til Efterretning at tilkjendegive. — Befalende Dig Gud! — Skrevet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn den 5. December 1823.

6. Decbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Udvisning og Udmaaling af et Nybyggersted.** Khavn den 6. December 1823. — Rentekammerets Islandske Copiebog 5, Nr. 281.

Ved Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 15. August d. A. fulgte 5 Regninger over hvad vedkommende Sysselmand og de antagne Udmaalingsmænd formene at tilkomme dem, for at have udviist og udmaalt den fornödne Landstrækning til et Nybyggersted, som Sognepræsten til Helgafells Kald, Hr. Provst Grim Paulsen, har anlagt i en öde Strækning, kaldet Baularvellir, i Vester-Amtet, paa hvilket Nybyggersted Hr. Amtmanden under samme Dato har meddelt Provsten Bygningsbrev. Disse Regningers Belöb, tilsammen 40 Rbd. Repræsentativer, har Kammeret efter de oplyste Omstændigheder paa forventende allern. Approbation tilladt at maa udbetales Vedkommende af Islands Jordebogskasse, samt i Overeensstemmelse hermed tillagt Landfoged Thorgrimsen den fornödne Ordre og derhos tilstillet ham bemeldte Regninger. Hvilket vi ikke skulle undlade herved tjenstligen at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Iövrigt forvente vi, i Henhold til Forordningen af 15. April 1776, Deres nærmere Indberetning om dette Nybyggersteds Fremgang. — Rentekammeret den 6. December 1823[1].

---

[1]) Udgifts-Ordre s. D. fra Rentekammeret til Landfogden i Island, Sigurd Thorgrimsen, paa Regningernes Belöb, tilsammen 40 Rbd. Copieb sst. Nr. 280.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Spekulanthandleres Rettigheder.** Khavn den 9. December 1823. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 307. 1823. 9. Decbr.

Ifölge den Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 22. August sidstleden vedfulgte, og hermed tilbagefölgende Klage med Bilage fra Skipper Sonne af Bornholm, skal Kjöbmand Gudm. Scheving paa Flatöe i afvigte Sommer have viist en ligesaa uforsvarlig som egenraadig Fremgangsmaade imod ham, da han med sit Skib vilde anlöbe bemeldte Handelssted, for sammesteds at drive Spekulanthandel, hvilken Fremgangsmaade skal have bestaaet deri, at han under Indseilingen af Sonnes Skib har tvunget ham til at betale i Havne- og Ringe-Penge, samt til Erstatning for Ederfuglens Forstyrrelse fra Holmen, som omgiver Havnen, 12 Rd. Species, at han har truet Lodsen, som var ombord hos Sonne, med en Mulkt, hvis han förte Skibet i Havn forinden Accord blev sluttet om Ringepengene, og at han har villet formaae Sonne til endvidere at betale sig 30 Rbd. Repræs., for at maatte opholde sig i Flatöe Havn 2 Dage over den bestemte Liggetid af 4 Uger, til at stuve Lasten og gjöre Skibet seilfærdigt, med mere. — At Kjöbmand Scheving saaledes i enhver af fornævnte Henseender har handlet aldeles ulovlig, maa Kammeret være fuldkommen enig med Hr. Amtm. i, som og at han har været aldeles uberettiget til at fordre Havnepenge og Godtgjörelse for Ederfuglens Forstyrrelse, men alene en billig Godtgjörelse for Benyttelsen af Ringene, forsaavidt han kan godtgjöre, at disse tilhöre ham, og altsaa bör tilbagebetale Skipper Sonne, hvad han paa denne Maade uretteligen har affordret ham. — I Hensyn til Forestaaende, og da Hr. Amtmanden har bemærket, at en anden Spekulanthandler, ved Navn Michaelsen, mundtligen skal have beklaget sig hos Dem over en lignende Opförsel af Kjöbmand Scheving, finder Kammeret, at disse Sager ikke bör upaatalte passere fra

1823. det Offentliges Side, men vi maa til den Ende tjenstl.
9. Decbr. anmode Hr. Amtmanden om, at foranstalte desangaaende en lovformelig Undersögelse foretaget, hvortil foruden Kjöbmand Scheving, ogsaa de övrige Vedkommende der paa Stedet blive at indkalde, og hvorved bliver at söge oplyst alle nærmere Omstændigheder ved disse Sager. Naar Forretningen er afholdt og tilstillet Hr. Amtmanden, maa vi tjenstlig overlade til Dem, i Overeenstemmelse med de derved oplyste og nærmere befindende Omstændigheder, at foranledige det videre Fornödne paa lovlig Maade iagttaget imod Kjöbmand Scheving, ligesom vi ogsaa udbede os tilstillet en Udskrift af Forretningen, ledsaget med Hr. Amtmandens behagelige Betænkning. — Rentekammeret den 9. December 1823.

17. Decbr. **Plakat** for Danmark, ang. **Taxationer i Anledning af Laan af Stiftelsers og Umyndiges Midler m. v.** Khavn den **17.** December **1823.** — Denne „Plakat for Danmark (Kjöbenhavn undtagen) betræffende Omkostningerne ved Taxations- og Skjönsforretninger over Panter, der stilles for Laan af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler, m. v.", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824, men ikke udvidet til Island. Den staaer ogsaa heelt igjennem i Forbindelse med den Danmark udelukkende vedkommende kgl. Resol. 11. April 1821 om Skjönsforretninger, og Sportelreglement af 22. Marts 1814. — Canc. 2. Depart. Registr. XXIV, 337b—339 (1823, Nr. 1659). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1823, S. 781—794 (med Motiver). Qvart. Forr. for 1823, S. 124—126; Schou XIX, 67—69. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 86 (med Bemærkning som uvedkommende).

23. Decbr. **Rentekammer-Plakat** ang. **midlertidig Afgiftsfrihed for Kjöbstedborgere i Island.** Khavn den **23.** December **1823**[1]. — Publiceret ved Landsoverret-

[1]) jfr. Pl. 28. Decbr. 1836 § 5.

ten i Island den 3. Mai 1824. Originalen indheftet med kgl. Resol. 3. Decbr. 1823 i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1823, Nr. 283; Rentek. Exped. Protok. 1823, S. 531—533, Nr. 353. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 33—34. Qvart-Forr. 1823, S. 128—129; Schou XIX, 69—70. — Islandsk: "Rentukammers Plakat áhrærandi fríun kaupstaðaborgara á Íslandi frá útgjöldum um tíma til konúngs" i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc.-Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 177; Klausturpóst. 1824, S. 86—87. 1823. 23. Decbr.

Plakat angaaende en temporair Afgiftsfrihed for Kjöbstædborgere i Island.

Hans Kongelige Majestæts til Danmark etc. Præsident, Deputerede og Tilforordnede i Rentekammer-Collegio, bekjendtgjöre herved fölgende Hans Majestæt Kongens allernaadigste Resolution af 3. i d. M.

"Alle de, som enten for nuværende Tid ere Borgere i nogen af Islands Kjöbstæder, eller inden 20 Aar fra denne Vor Resolutions Datum nedsætte sig som Borgere i nogen af bemeldte Kjöbstæder, ville Vi allernaadigst have fritagne for, indtil forbemeldte 20 Aar udlöbe, at udrede den os tilkommende Tiende-Anpart af löst og fast Gods, Skat, Gjaftold, Laugmandstold og andre Afgifter til Statens Tjeneste, forsaavidt samtlige disse Afgifter hæfte deels paa de Jorder, der i Overeensstemmelse med Anordningen af 17. Novbr. 1786, § 4, ere i sin Tid blevne skjænkede, eller herefter maatte skjænkes, til Kjöbstæderne, deels paa de Creaturer og Baade, med mere, der af bemeldte Borgere selv holdes og bruges paa disse Jorder, deels endelig paa al anden Formue. Derimod skal denne Afgiftsfrihed ikke angaae bemeldte Borgeres Næringsbrug af egentlig Bondejord, ligesom Borgerne ogsaa have at deeltage ikke alene i de sædvanlige Commune-Afgifter, men for Eftertiden tillige i Udredelsen af de til Forsörgelse af Distrikternes Fattige medgaaende Udgifter, da det i Plakaten af 18. August 1786, § 22, ommeldte aarlige Bidrag fra Vor Kasse til de Fattige i Island for

1823. Fremtiden bortfalder." Hvorefter de Vedkommende sig
23. Decbr. have at rette. — Rentekammeret, den 23. Decbr. 1823.

24. Decbr. **Plakat** for Danmark, ang. **Forbud mod skjulte Vaaben.** Khavn den 24. December 1823. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824, men ikke særskilt erklæret gjeldende der i Landet; den optages imidlertid her i Samlingen med Hensyn til Forordn. af 24. Januar 1838. — Canc. 2. Dep. Registr. XXIV, 342ᵇ—343 (1823, Nr. 1674ᵇ). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 1—2. Qvart-Forr. 1823, S. 129—130; Schou XIX, 71—72. Islandsk: Klausturpóst. 1823, S. 87 (med Bemærkning at dens Gyldighed er uvis).

Plakat for Danmark, angaaende Forbud mod at bære Kaardestokke eller andre deslige skjulte Vaaben.

Vi Frederik den Sjette etc. G. V.: At Vi, for at forebygge de Misbrug, hvortil Kaardestokke og andre deslige skjulte Vaaben kunne give Anledning, allern. ville have anordnet og fastsat, som fölger:

1) Det skal for Fremtiden være Enhver forbudt, at falholde eller bære Kaarde, Dolk eller andre Vaaben, skjulte i Stokke, eller paa anden Maade, saaledes at de ei have Udseende af Vaaben. Ligeledes skal det være forbudt at forfærdige eller istandsætte saadanne skjulte Vaaben. — 2) Overtrædelse af foranförte Bestemmelser straffes med Böder, förste Gang fra 10 til 50 Rbd. Sölv, anden Gang fra 20 til 100 Rbd. og saaledes bliver stedse, ved enhver ny Overtrædelse, fordoblede Böder at anvende. Böderne dicteres af Politieretten og tilfalde, den halve Deel Politiekassen, og den anden halve Deel Angiveren. — 3) Den, som bruger saadant Vaaben imod Nogen, skal, om det skeer under et tilfældigviis opstaaet Klammerie, straffes med dobbelte Böder mod dem, han for at bære sligt Vaaben har at udrede, foruden, naar han gjör Skade, at ansees med den Straf, der, efter Lovens almindelige Regler, kan være ham at paalægge for den tilföiede

Skade. — 4) Den derimod, der med Overlæg overfalder Nogen med sligt Vaaben, skal, forsaavidt ikke Gjerningen, efter de dermed forbundne Omstændigheder, i Overeensstemmelse med Lovene, medförer en större Straf, ansees med Arbeide i Fæstningen eller Forbedringshuset fra 2 til 6 Aar. Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette. — Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjöbenhavn, den 24. December 1823. 1823. 24. Decbr.

Plakat for Danmark, ang. **Parternes Möde ved Forligelses-Commissionerne.** Khavn den 31. December 1823. — Denne "Plakat for Danmark, indeholdende Bestemmelse angaaende Parters personlige Möde ved Forligelses-Commissionerne", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824, men ikke udvidet til at gjelde for dette Land; jevnf. Canc. Skriv. til Rentekammeret 31. Juli 1824 og Reskr. 5. April 1826. Canc. 2. Depart. Registr. XXIV, 350 (1823, Nr. 1698). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 17—26 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1823, S. 137—138; Schou XIX, 72—73. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 88 (med Bemærkning som formentlig bestemt til at være gjeldende for Island). 31. Decbr.

Forordning ang. **de akademiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet, m. m.** Khavn den 9. Januar 1824. — Denne "Forordning angaaende de academiske Grader og Værdigheder ved Kjöbenhavns Universitet, og de med samme forbundne Rettigheder", er ikke publiceret i Island. Originalen indheftet med kgl. Resol. 9. Januar i Univers. Directionens Resol. Prot. for 1824, Nr. 907. Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1824, S. 89. Qvart-Forr. for 1824, S. 5; Schou XIX, 91—95. 1824. 9. Januar.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Gratification til en Præst i Anledning af Vulkan-Udbrud.** Khavn den 24. Januar 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 226. 24. Januar.

1824. Efter at Cancelliet havde anbefalet til de Deputerede for Finantserne en af Præsten til Holt under Öefjeldet inden Rangaavalle-Syssel paa Island, Hr. Sivertsen, hertil indgiven Ansögning om et Gratiale, til Erstatning for det Tab, han ved Udbrud af en Vulkan har lidt, have bemeldte Deputerede tilmeldt Cancelliet, at H. Majt. ved allerh. Resolution af 31. f. M. har bevilget Hr. Sivertsen en Gratification af 150 Rbd. Sedler, der ere foranstaltede anviiste til Udbetaling af Islands Jordebogskasse. Hvorom Deres Höiærværdighed vilde behage at meddele Supplikanten Underretning. — Det kongel. Danske Cancellie, den 24. Januar 1824.

24. Januar.

27. Januar. **Capitelstaxt** for **Öster-Amtets to Sysseler, fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825.** Garði den 27. Januar 1824. — Dansk: Original-Afskrift paa Dansk i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Norður-Múla og Suður-Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1824 til sömu tíðar 1825.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	27	$25\frac{1}{3}$	27	$25\frac{1}{3}$	$21\frac{73}{90}$
— 2	3	$75\frac{2}{5}$	22	$68\frac{2}{5}$	$18\frac{17}{100}$
— 3	3	$77\frac{1}{3}$	22	80	$18\frac{4}{15}$
— 4	2	$48\frac{1}{3}$	20	$2\frac{2}{3}$	$16\frac{1}{45}$
— 5	2	$11\frac{1}{30}$	25	$36\frac{2}{5}$	$20\frac{91}{300}$
— 6	2	$81\frac{1}{4}$	22	74	$18\frac{13}{60}$
— 7	1	$85\frac{7}{12}$	18	$87\frac{5}{6}$	$15\frac{19}{144}$
— 8	20	$76\frac{3}{4}$	20	$76\frac{3}{4}$	$18\frac{307}{480}$
— 9	17	$\frac{3}{4}$	22	65	$18\frac{17}{120}$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten for Öefjords og Norder Sysseler 5. Februar 1819 (ovenfor S. 3—5). Priserne angives som udförte i Rigsbankpenge Navneværdie. Coursen uangivet.

1824.
27. Januar.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því l al. Rbsk.
B. Nr. 10	»	$13\frac{3}{4}$	17	18	$13\frac{3}{4}$
— 11	»	$11\frac{3}{4}$	14	66	$11\frac{3}{4}$
— 12	»	$14\frac{1}{2}$	18	12	$14\frac{1}{2}$
— 13	»	$13\frac{7}{8}$	17	33	$13\frac{7}{8}$
C. Nr. 14	»	$22\frac{2}{3}$	7	8	$5\frac{2}{3}$
— 15	»	$16\frac{1}{2}$	10	30	$8\frac{1}{4}$
— 16	»	$25\frac{5}{9}$	7	$94\frac{2}{3}$	$6\frac{7}{18}$
— 17	»	$4\frac{3}{4}$	5	90	$4\frac{3}{4}$
— 18	»	$49\frac{9}{10}$	10	38	$8\frac{19}{60}$
— 19	»	$74\frac{4}{45}$	11	$55\frac{1}{3}$	$9\frac{47}{188}$
— 20	»	$33\frac{1}{3}$	41	64	$33\frac{1}{3}$
— 21	»	$21\frac{1}{2}$	26	84	$21\frac{1}{2}$
D. Nr. 22	4	»	24	»	$19\frac{1}{5}$
— 23	3	$87\frac{1}{5}$	23	$43\frac{1}{5}$	$18\frac{19}{25}$
— 24	3	$93\frac{1}{10}$	23	$78\frac{3}{5}$	$19\frac{11}{200}$
— 25	3	36	20	24	$16\frac{1}{5}$
— 26	3	80	23	»	$18\frac{2}{5}$
E. Nr. 27[1]	1	20	18	12	$14\frac{1}{2}$
— 28	1	$11\frac{7}{10}$	16	$79\frac{1}{2}$	$13\frac{37}{80}$
— 29	1	$10\frac{1}{3}$	16	59	$13\frac{7}{24}$
— 30	1	$4\frac{1}{4}$	15	$63\frac{3}{4}$	$12\frac{17}{32}$
F. Nr. 31	4	95	19	92	$15\frac{29}{30}$
— 32	4	$18\frac{7}{20}$	25	$14\frac{1}{10}$	$20\frac{47}{400}$
— 33	3	$20\frac{4}{5}$	19	$28\frac{4}{5}$	$15\frac{11}{25}$
— 34	2	$30\frac{3}{5}$	18	$52\frac{4}{5}$	$14\frac{63}{75}$
— 35	1	$63\frac{5}{6}$	19	94	$15\frac{59}{68}$
— 36	3	$38\frac{3}{7}$	20	$38\frac{4}{7}$	$16\frac{9}{28}$
— 37	»	$5\frac{7}{12}$	13	92	$11\frac{1}{6}$
G. Nr. 38	3	$13\frac{1}{2}$	18	81	$15\frac{3}{48}$
— 39	»	33	13	72	11
— 40	2	$73\frac{2}{9}$	33	$14\frac{2}{3}$	$26\frac{47}{90}$
— 41	»	$93\frac{3}{4}$	46	84	$37\frac{1}{2}$
— 42	»	$84\frac{2}{3}$	»	»	$16\frac{14}{15}$
— 43	»	$88\frac{1}{2}$	»	»	$17\frac{3}{18}$

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved Nr. 28—43 her komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Febr. 1819.

1824.
27. Januar.

Eptir Litr.	A	22.57	$18^{3}/_{40}$
—	B	16.80	$13^{7}/_{15}$
—	C	15.22	$12^{11}/_{60}$
—	D	22.86	$18^{19}/_{60}$
—	E	16.77	$13^{53}/_{120}$
—	F	19.59	$15^{83}/_{120}$

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða [hdr.] 18 Rbd. 95 Sk. [og alin] 15 Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu í Garði þann 27. Januar 1824.

Th. Björnsson, p. t. constit. amtm.

Eptir constitution sál. biskups G. Vídalíns, H. Thorlacius.

3. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til Kjöbenhavns Magistrat, ang. **Rettighed til at forfærdige islandske Fiskeliner.** Khavn den 3. Februar 1824. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 334. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 32.

Under 16de f. M. har Kjöbenhavns Magistrat tilstillet Cancelliet en Skrivelse, i hvilken Oldermanden for Rebslagerlauget har forespurgt, om den Rettighed, der efter den 28. § i Forordn. af 21. Marts 1800 tilkommer Frimesterne af Rebslager-Haandværket til at forfærdige Fiskeliner, ogsaa kan udstrækkes til de saakaldte islandske Fiskeliner, hvortil Oldermanden for bemeldte Laug ikke har anseet dem berettigede, saavel paa Grund af, at det efter hans Formening ikkun kan tillades Frimesterne, efter det nævnte Lovsted, at forfærdige saadanne Snorer, som bruges i vore Farvande ved Kysterne, men ikke islandske Snorer, der baade hvad Materialierne angaaer, som og i Henseende til Förligheden og Længden differere fra hine, som og paa Grund af, at saadant Arbeide, efter Reskr. af 10. Julii 1735,

alene maa foretages paa de Baner, der ere til Skibsbrug, og Frimesterne, som ikke maae forarbeide Reb til Skibsbrug, ikkun have Baner, hvorpaa Bonde-Arbeide kan slaaes. 1824. 3. Febr.

I denne Anledning skulde man, til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjörelse for de Vedkommende, herved tjenstl melde, at det, naar ikkun det nævnte Reskript af 1735 overholdes, ikke kan formenes Frimesterne at forfærdige alle Slags Fiskeliner. — Det kgl. Danske Cancellie den 3. Februar 1824[1].

Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825. Reykjavík 10. Februar 1824. — Islandsk: Original-Aftryk i det islandske Departement, Viðeyjar kl. 1824, 2 Bl. i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1824, S. 48. 10. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur, samt Reykjavíkur kaupstað, í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1824 til sömu tíðar 1825.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[2]	18	55	18	55	14
— 2	2	56	15	48	12

[1]) I Skrivelse 16. Januar bemærker Magistraten, at Forordn. 21. Marts 1800 udtrykkelig nævner Fiskeliner som Noget, Frimesterne have Ret til at forfærdige, uden derfra at undtage de islandske Fiskeliner; ligeledes var det bekjendt, at man i Praxis ikke altid strængt fulgte den Regel, at spinde Touge til Skibsbrug og islandske Fiskeliner blot paa de egentlige Skibsbaner.

[2]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten for Sönder-Amtet 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Coursen uangivet.

1824.
10. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 3	3	53	21	30	17
— 4	2	56	20	64	16
— 5	1	67	20	36	16
— 6	2	39	19	24	15
— 7	1	69	»	»	»
— 8	12	42	12	42	9
— 9	9	10	12	13	9
B. Nr. 1	»	14	17	48	14
— 2	»	12	15	»	12
— 3	»	15	18	72	15
— 4	»	14	17	48	14
C. Nr. 1	»	24	»	»	»
— 2	»	15	9	36	7
— 3	»	31	»	»	»
— 4	»	4	7	48	6
— 5	»	62	»	»	»
— 6	1	11	»	»	»
— 7	»	34	»	»	»
— 8	»	24	»	»	»
D. Nr. 1	3	54	21	36	17
— 2	2	83	17	18	13
— 3	2	61	15	78	12
— 4	2	37	14	30	11
— 5	3	4	18	24	14
E. Nr. 1	1	38	26	16	20
— 2	1	44	27	33	21
— 3	1	49	28	30	22
— 4	1	32	25	»	20
F. Nr. 1	5	70	22	88	18
— 2	4	72	»	»	»
— 3	3	36	»	»	»
— 4	3	9	»	»	»
— 5	2	10	»	»	»
— 6	3	44	»	»	»
— 7	»	6	»	»	»
G. Nr. 1	4	36	»	»	»
— 2	1	24	»	»	»
— 3	1	80	»	»	»
— 4	1	55	»	»	»
— 5	»	58	»	»	»
— 6	»	79	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður: 1824. 10. Febr.

Eptir Litr.	A	17.51	14
—	B	17.18	14
—	C	8.42	7
—	D	17.37	14
—	E	26.67	21
—	F	22.88	18

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 18 Rbd. 34 Sk. [og alin] 15 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað . . . . . [o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] . . . . . 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 10. Febr. 1824.

Thorsteinson. A. Helgason.

p. t. constitueraður.

Rentekammer-Skrivelse til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Bjarni Thorsteinson, ang. **Benyttelsen af Moser og Enge paa Alptanes.** Khavn den 14. Februar 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 348. 14. Febr.

Kammeret har med Stiftets Betænkning af 22. December f. A. modtaget en Forestilling fra Sysselmanden for Guldbringe Syssel, Finsen, hvori han andrager paa, at der maatte foretages en Udskiftning af de Moser og Enge, der som Fælled nu bruges af en Deel Gaarde paa Alftenæsset, samt en judiciel Forretning til Bestemmelse af Markeskjellene for alle disse Gaarde. — Af den med bemeldte Betænkning fulgte Gjenpart af Stiftets Skrivelse til fornævnte Sysselmand har Kammeret blandt Andet erfaret, at Stiftet i Anledning af berörte Forestilling har tilkjendegivet ham, at den foreslaaede

1824. 14. Febr. Udskiftning og Markeskjels Bestemmelse ikke kunde iværksættes uden Kammerets foregaaende Resolution, men at Sysselmanden derimod er bleven beordret at have det fornödne Tilsyn med, at berörte Enge og Moser afbenyttes med Forsynlighed, samt at vedkommende Selveiere ikke udvide deres Gaardes Grændser til Præjudice for Hs. Majt. Kongens Eiendomme m. m.

Efterat Kammeret har taget Sagen med dens samtlige Omstændigheder under Overveielse, undlader man ikke herved tjenstl. at melde, at ligesom man i det Hele bifalder den af Stiftet i denne Anledning föiede Foranstaltning, saaledes formenes tillige, at det i det mindste neppe for Öieblikket vilde være tilraadeligt, at iværksætte den foreslaaede Udskiftning og Bestemmelse af Markeskjellene, hvorved rimeligviis Tvistigheder imellem Vedkommende end mere vilde foranlediges, hvorfor det indtil videre maa have sit Forblivende derved, at Sysselmanden fremdeles paalægges, saavel at have det fornödne personlige Tilsyn med bemeldte Mosers og Enges hensigtsmæssige Afbenyttelse, i Overeensstemmelse med den enhver Lods Eier især tilkommende Adkomst til samme, som tillige at paasee, at Intet af de ommeldte Selveiere foretages til Forringelse af de tilgrændsende, Hans Majt. tilhörende, Eiendomme. — Rentekammeret den 14. Februar 1824.

21. Febr. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Benyttelse af Jorden Grund ved Grundarfjord.** Khavn den 21. Februar 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 360.

Af den i Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 23. Januar f. A. meddeelte Oplysning om, hvorledes den til Grönnefjords (= Grundarfjord) Kjöbstad henlagte Jord Grund for Tiden bruges, erfarer Kammeret, at Faktor Helgesen benytter hele Jorden, uden at svare nogen Afgift eller Leie af den. Da Kammeret imidlertid

ikke kan ansee ham hertil berettiget, maa vi tjenstl. anmode Hr. Amtm. om at tilkjendegive bemeldte Helgesen, at denne frie Afbenyttelse af hele Jorden ikke længere kan tilstaaes ham, men derimod vil det være ham tilladt, at erholde Jorden i Leie paa 3 Aar fra Fardag d. A. at regne, imod en aarlig Afgift, som Hr. Amtm. efter befindende Omstændigheder vil behage at bestemme, hvorhos dog det Vilkaar maa tilföies, at Contracten enten ganske eller tildeels hæves, naar Andre i Leietiden skulde attraae at etablere Handel paa bemeldte Sted, og til den Ende anholde om at blive anviist fornöden Bygselplads. — Skulde Faktor Helgesen ikke herpaa ville indlade sig, anmodes Hr. Amtm. om at anvise ham den til hans Etablissement fornödne Andeel af Jorden, og derefter behageligen foranstalte det Övrige af Jorden bortleiet paa ovennævnte Vilkaar. — Den aarlige Afgift, som bliver at erlægge, tillader Kammeret at maa indtil videre komme det Reps Fattigvæsen tilgode, hvori Grönnefjord er beliggende. Hvad angaaer Faktor Helgesens Forespörgsel, om han er forpligtet til at betale den ham af Sysselmanden affordrede Skat, Tiende, Gjaftold m. m., da er dette Spörgsmaal for den fölgende Tid nu afgjort ved Hans Majts allerh. Resol. af 3. Decbr. f. A., bekjendtgjort ved Plak. af 23. s. M., men skulde Sysselmanden vedblive for den forbigangne Tid herpaa at gjöre Paastand, maa det overlades til Vedkommende at lade denne Sag afgjöre ved Domstolene. — Rentekammeret den 21. Februar 1824. 1824. 21. Febr.

Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825. Garði den 24. Februar 1824. — Dansk: Original-Afskrift i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff. 24. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1824 til sömu tíðar 1825.

1824.
24. Febr.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	1 [1]	26	7	26	7	20 103/120
—	2	2	94	17	84	14 3/18
—	3	4	10 1/3	24	62	19 43/60
—	4	2	92 3/8	23	67	18 23/24
—	5	2	3 1/2	24	42	19 11/28
—	6	2	67 1/6	21	57 1/3	17 5/18
—	7	1	80 2/7	18	34 6/7	14 29/42
—	8	17	32	17	32	13 13/15
—	9	13	25	17	65 1/3	14 13/98
B. Nr.	10	»	15 5/16	19	13 1/2	15 5/16
—	11	»	12 1/4	15	30	12 1/4
—	12	»	14 5/36	17	64 2/3	14 5/36
—	13	»	13 3/160	16	26 1/4	13 3/160
C. Nr.	14	»	21 1/4	6	61 1/2	5 5/16
—	15	»	16	10	»	8
—	16	»	26 5/12	8	24 1/2	6 29/48
—	17	»	4 7/9	5	93 1/3	4 7/9
-	18	»	49 1/2	10	30	8 1/4
—	19	»	68 12/19	10	69 1/2	8 11/19
—	20	»	24 7/11	30	76 4/11	24 7/11
—	21	»	15 14/15	19	88	15 14/15
D. Nr.	22	3	82	23	12	18 1/2
—	23	3	77 1/2	22	81	18 11/40
—	24	3	28 1/2	19	75	15 33/40
—	25	3	22 1/2	19	39	15 21/40
—	26	3	13 1/2	18	81	15 3/40
E. Nr.	27 [2]	»	91 1/5	14	24	11 2/5
—	28	1	26 3/5	19	15	15 13/40
—	29	1	24 3/4	18	83 1/4	15 3/32
—	30	1	14 3/8	17	23 5/8	13 51/64
F. Nr.	31	5	15 3/10	20	61 1/5	16 51/108
—	32	3	49 1/7	21	6 6/7	16 6/7
—	33	3	7 1/6	18	43	14 91/126
—	34	2	48 1/4	20	2	16 1/66

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten 5. Febr. 1819 (ovenf. S. 3—5). Coursen uangivet.

[2]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved de fölgende Nr. 28—43 komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Februar 1819.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.	1824.
F. Nr. 35	1	$64^{3}/_{8}$	20	$4^{1}/_{2}$	$16^{3}/_{80}$	24. Febr.
— 36	3	$15^{3}/_{10}$	18	$91^{4}/_{5}$	$15^{33}/_{200}$	
— 37	»	6	15	»	12	
G. Nr. 38	3	40	20	48	$16^{2}/_{5}$	
— 39	»	$35^{1}/_{4}$	14	66	$11^{3}/_{4}$	
— 40	1	$63^{1}/_{2}$	19	90	$15^{19}/_{20}$	
— 41	»	$42^{1}/_{2}$	21	24	17	
— 42	»	$71^{1}/_{3}$	»	»	$14^{4}/_{15}$	
— 43	»	85	»	»	17	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	21.29	$17^{1}/_{24}$
—	B	17.10	$13^{41}/_{60}$
—	C	$12.79^{1}/_{2}$	$10^{21}/_{80}$
—	D	20.77	$16^{77}/_{120}$
—	E	17.36	$13^{9}/_{10}$
—	F	19.16	$15^{1}/_{3}$

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða,

[hdr.] 18 Rbd. 9 Sk. [og alin] $14^{1}/_{2}$ Sk.

Íslands norður- og austur-amts skrifstofu í Garði þann 24. Februar 1824.

Th. Björnsson, p. t. constit. amtm.

Eptir constitution sál. biskups G. Vídalíns, H. Thorlacius.

Kongelig Resolution ang. **Udfærdigelse af Instructioner for Lægerne i Island.** Khavn den 25. Februar 1824. — I Cancelliets Forestilling 25. Februar 1824 bemærkes, at i Anledning af, at der var opstaaet Spörgsmaal om, hvorvidt de for samtlige Læger i Danmark under 4. Marts 1818 udkomne Instructioner kunde ansees gjeldende i Island, havde Cancelliet tilstillet Stiftamtmanden over Island nogle Exemplarer af de nævnte Instructioner, med Anmodning om, i Forening med de andre Overövrigheder, samt Landphysikus, at ville gjennemgaae Instructionerne og derefter 25. Febr.

1824. med Anmærkninger paa vedkommende Steder om de Tilsætninger eller Forandringer, som maatte ansees fornödne, naar
25. Febr. de for Island skulde være passende, igjen at sende samme til Cancelliet til nærmere Prövelse. — Efter at Stiftamtmanden havde meddeelt Cancelliet den forlangte Betænkning og i den Anledning forsynet bemeldte Instructioner med de Modificationer og Forandringer, som ifölge Islands Beliggenhed og Landets locale Omstændigheder ansaaes gavnlige, havde Cancelliet siden corresponde1et om Sagen med Rentekammeret og Sundheds-Collegium, og indstiller nu, at der i Henhold til de saaledes foretagne Forandringer maa blive udfærdigede og trykte særskilte Instructioner for Landphysikus og Distriktschirurgerne i Island. — Canc. 3. Depart. Forestillinger 1824. Nr. 21.

Vi bifalde allern., at de under 4. Martii 1818 emanerede Instructioner for Stifts- og Landphysici, samt Distrikts-Chirurger i Danmark, ligeledes udfærdiges særskilte for Island, med de af Cancelliet ommeldte Forandringer. — Kjöbenhavn den 25. Februarii 1824.

25. Febr. **Instruction for Landphysikus paa Island.** Khavn den 25. Februar 1824. — Publiceret ved Landsoverretten paa Island den 3. Mai 1824[1]. — Original i Cancelliets Archiv, „Missiver og aabne Breve 1824. Februar." Nr. 208 b og c. Canc. Instructionsbog 1805 ff., 76ᵇ, Nr. 33ᵇ (indheftet trykt Exemplar). Original-Aftryk hos Schultz. 20 Sider. 8vo. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 47—59. Rubr. hos Schou XXI, 97. — Islandsk: Rubrum i Klausturp. 1824, S. 101.

Instruction, hvorefter Vi Frederik den Sjette &c. allern. ville, at Landphysikus paa Vort Land Island sig i sit Embede allerund. har at rette og forholde.

Hans almindelige Pligter. — 1) Landphysikus i Island bör opholde sig paa det Sted udi hans Embedskreds, som dertil er eller vorder bestemt, ved hvilken Bestemmelse der tages Hensyn til, deels at han kommer til at boe saa bekvemt som muligt for dem, der

[1] For 1824 mangler Oplysninger om Publicationen i Synodalforsamlingen i Reykjavík.

behöve hans Hjelp, deels og, at han tillige kommer i Nærheden af Overövrigheden, eller en af Overövrighederne i hans Embeds-Distrikt. — 2) Han maa ikke reise ud af Landet uden Stiftamtmandens Tilladelse, og det ikkun paa en bestemt Tid; og constituerer da Stiftamtmanden, efter Physici Forslag, en anden examineret Læge til at besörge hans Pligter i Fraværelsen. — 3) Ved hans Reise og Besögelser hos de Syge maa han hjemme have tilkjendegivet de Steder, hvor han agter at opholde sig, paa det at de, som imidlertid söge Hjelp, kunne veiledes til at finde ham. — 4) Han maa uvægerlig komme til alle de Syge, som trænge til og forlange hans Hjelp som Læge. Denne Pligt maa han opfylde saavel om Natten som om Dagen, ikke mindre mod de Fattige end mod de Rige, og ligesaavel imod dem, der boe langt borte, som mod dem, der boe nær ved, saavidt muligt er og Nödvendigheden det udkræver; dog skal han have frit Underhold og sikker Befordring; hvilken sidste han maa lade sig nöie med saaledes, som Enhver efter sin Stand og sine Vilkaar kan frembringe. — 5) Landphysikus skal være opmærksom paa Alt, som kan tjene til at bevare og befordre Indbyggernes Sundhed; han bör saa meget som muligt være opmærksom paa Aarsagerne til de i Landet jevnligen forekommende, og især endemiske, Sygdomme, og ved at give Indbyggerne Underretning om, hvad der kunde være dem skadeligt i deres Diæt, Levemaade, Mangel paa Reenlighed o. s. v., see at forebygge disse Sygdomme. I Tilfælde af, at Qvarantaine-Anordninger blive anvendelige i Island, skal Landphysikus være Medlem af den Sundheds-Commission, som i saa Fald maatte vorde nedsat. — 6) Physikus maa og, saa meget som muligt, paasee, at de almindelige Födemidler overalt i Physikatet ikke have nogen fordærvelig Indflydelse paa Sundheden. Erfarer han, at Vandet paa et eller andet Sted skulde være af skadelig Beskaffenhed, maa han berette dette til vedkommende Övrighed, og gjöre For-

1824. 25. Febr.

1824. 25. Febr. slag til Forbedring; ligeledes bör han, naar fremmede Födemidler indföres i hans Embeds-Distrikt, saa ofte saadant anmeldes for ham, paasee, at de uden Skade kunne benyttes. — 7) For at faae fornöden Understöttelse til hans Embedspligters Opfyldelse, maa han henvende sig til vedkommende Övrighed. I Qvæstionibus artis maa han henvende sig til Sundheds-Collegiet. — 8) De ved Vort Cancellies Circulair-Skrivelse af 20. Decembr. 1803 og Plakat af 3. Marts 1807 befalede aarlige Indberetninger angaaende Medicinal- og Apothekervæsenet, der saavel af Distrikts-Chirurger som af de andre praktiserende Læger i hans Physikat skulle ham tilstilles i de förste Maaneder af det paafölgende Aar, haver han at samle, og strax derefter at indsende til vedkommende Amtmand, tilligemed sin egen Beretning, for at blive Sundheds-Collegiet derfra tilstillede. — 9) Physikus maa ei alene nöiagtigen opfylde alle de Pligter, som nærværende Instruction paalægger ham, men ogsaa de hidtil udgivne og herefter udkommende Anordninger, som vedkomme hans Embede.

Pligter ved Obductioner. — 10) Physikus maa besörge og være tilstede ved alle legale Obductioner, som af vedkommende Övrighed reqvireres i det ham anbetroede Embeds-Distrikt, naar saadant hans betimelige Möde ei formedelst Sygdom eller andre uovervindelige Hindringer gjöres umuligt; men skulde dette blive Tilfældet, da haver han strax herom at underrette nærmeste Distrikts-Chirurg, som i hans Sted, om muligt, besörger Forretningen. Ligeledes maa nærmeste Distrikts-Chirurg, om muligt, besörge Forretningen, naar Physikus selv har haft Obducenden under Cuur i sammes dödelige Tilfælde. — 11) Han maa til Obductions-Forretningen reqvirere vedkommende Distrikts-Chirurg, eller, om han ei kan haves, da, hvor saadant er muligt, en anden examineret Chirurg, dog ei den, som har haft Obducenden under Cuur i sammes dödelige Tilfælde (hvilken alligevel altid bör tilsiges til at möde ved

Forretningen, naar det er ham muligt), og i Mangel af saadan Chirurg maa han selv forrette Obductionen. — 12) Alle saadanne legale Obductionsforretninger foretages i Overværelse af Övrigheden, Gjerningsmanden (naar denne, i Tilfælde af Mord eller Voldsomhed, haves) og den Læge, som har haft den Afdöde under Cuur. Dersom flere Læger ere tilstede, skal den, som ikke obducerer, have nöie Tilsyn med, at alle Legemets Dele efter Omstændighederne tilbörligen blive undersögte, saa og at der ikke ved uagtsom Section skeer saadanne Læsioner, som kunde gjöre Visum repertum tvivlsomt. Især maa ikke, hvor der er nogen Tvivl om Dödsmaaden, undlades at eftersöge alle Legemets Caviteter, og, foruden disse, placenta og funiculus hos Nyfödte, naar de kunne haves. — 13) I Formodning af Forgiftelse maa Physikus ei alene nöie examinere Læsionem ventriculi og intestinorum, men ogsaa contenta ventriculi og alle övrige Dele, hvor Giften muligen kunde være anbragt, og ved bekjendte videnskabelige Forsög forvisse sig om den tilstedeværende Gift og sammes Beskaffenhed, hvortil, om han finder det fornödent, kan reqvireres Apothekerens eller en bekjendt Chemici Medvirkning. Kan bemeldte chemiske Undersögelse ikke skee strax ved eller efter Obductionen, bör de forefundne mistænkelige Substantser kommes i et reent Kar, som vel tilproppes eller tilbindes med en Blære, og derefter forseigles af Physikus, Distrikts-Chirurgen og Rettens Betjente. Naar den videre chemiske Undersögelse skal foretages, som bör skee saasnart som muligt, tilsiges Vedkommende, og bemeldte Kar aabnes i deres Overværelse; og naar Noget af dette giftige Contentum efter anstillet Pröve er tilovers, da maa samme strax i Vidners Overværelse optages i et passende Kar, og med Physici og Chirurgens Seigl forsynes, for derefter i Retten at fremstilles som Corpus delicti. — 14) Alt det, som ved Obductionen forefindes, dicteres strax af Obducenterne til Nedskrivning, saaledes at Intet deri behöves forandret, og Rigtigheden deraf attesteres af de tilstede-

1824. 25. Febr.

1824. værende Vedkommende ved deres Underskrift. Bemeldte
25. Febr. Beskrivelse bör nöiagtigen fölges i Visum repertum, og af samme igjen uddrages Conclusum, som af Physico eller Chirurgen, saasnart muligt, tilligemed Paategning af de lægekyndige Assistenter, om saadanne ere tilstede, indsendes til vedkommende Övrighed. Men skulde Physikus i visse betydelige Tilfælde, som kunne gjelde Livs-Straf, finde Sagen tvivlsom, bör han foranledige, at dette Visum repertum fra Retten sendes til Vort Sundheds-Collegii Betænkning.

Pligter i Henseende til Apothekere og Medikamenter. — 15). I det mindste een Gang om Aaret, endogsaa uden foregaaende Anmeldelse for Apothekrene, maa Physikus, saavidt muligt, i Forening med vedkommende Distrikts-Chirurg, hvor denne haves, efter ham derom givne Anmeldelse, visitere Apothekerne, som henhöre til hans Physikat. Dog kan den aarlige Visitation af et meget fjernt beliggende Apothek overlades til Distrikts-Chirurgen, og Physikus derefter indskrænke sine Visitationer af et saadant Apothek til hvert andet eller tredie Aar. Ved denne Forretning skal eftersees: baade om der haves tilstrækkeligt Forraad af Medikamenter, og om disse have tilbörlig Godhed, samt om den behörige Medicinal-Vægt og Maal er tilstede, ligesom ogsaa eftersees og gjennemgaaes den ved Forordningen af 1. April 1796 befalede Bog over udleverede Gifter, hvilken de ved deres Underskrift bevidne at have revideret. Ligeledes skal ved Visitationen, i Fölge af Vort Cancellies Circulair-Skrivelse af 1. Marts 1806, paasees, at ethvert Glas og enhver Krukke, Skuffe m. v. i Officinerne er forsynet med dobbelte Navne, nemlig baade de gamle forhen brugte og de nyere Navne, som den gjeldende Pharmacopoea danica indeholder, saavel som og at ethvert Apothek er forsynet med fornödent Laboratorium. Ved saadan Visitation skal den nærmeste Overövrighed, eller en af denne beordret Sysselmand, være tilstede, ligesom og dertil indbydes andre paa Stedet prakti-

serende Læger. Om Apothekets befundne Tilstand og Visitationens Tid give de samtlige Apothekeren skriftlig Attest, som underskrives tillige af den tilstedeværende Övrighedsperson. Skulde nogen Mangel befindes, maae de minde Apothekeren om sammes Forbedring; men skulde disse Mangler være betydelige og Apothekets Tilstand saadan, at man ei kunde formode Forbedring, maa saadant skriftligen anmeldes for Overövrigheden og indberettes til Vort Sundheds-Collegium. — 16) Det er Physici Pligt at paasee, at enhver Apotheker har en saadan Medhjelper, som i hans Fraværelse eller Sygdom kan bestyre Apothekets Drift. Som Fölge heraf er det ligeledes Physici Pligt, at pröve den eller de Disciple, som Apothekeren fremstiller til Examination, om de kjende og kunne skille alle Medikamenter fra hinanden, og ikke forvexle det ene med det andet, om de kunne læse og taxere de forelagte Recepter, og derefter kunne forfærdige slige magistrelle eller extemporaire Commissioner og Præparater, saasom Mixturer, Decocter, Infusioner, Pulver m. v., og om de kjende og forstaae at bruge rigtig Vægt og Maal. Om Udfaldet af en saadan Pröve meddeler Physikus Vedkommende et Beviis. — 17) Physikus maa vaage over, at Medikamenterne sælges til vedbörlig Priis og efter den for Island gjeldende Medicinaltaxt, samt de Forandringer, som ved Vort Sundheds-Collegium foranstaltes. Skulde Nogen finde sig misfornöiet med Apothekerens Medikament-Priser, saa er det Physici Pligt at modtage saadanne Klager, undersöge dem, og, om de findes grundede, derom gjöre Indberetning til nærmeste Övrighed. — 18) Physikus bör baade til Apothekernes Vedligeholdelse og Publici Sikkerhed, saa meget som muligt sörge for, at ingen Uberettiget driver nogen Handel med Medikamenter og Gifter; bliver han herom underrettet, enten fra Apothekerne eller paa anden Maade, da maa han henvende sig til vedkommende Övrighed, som skal være pligtig til at befordre Angivelsens Under-

1824.
25. Febr.

1824. 25. Febr. sögelse, og, naar samme befindes rigtig, da at foranstalte den i slig Fald anordnede Mulkt og Straf inddrevet og udfört. — 19) Det henhörer ogsaa til Apothekernes Rettighed og Vedligeholdelse, at Physikus ei selv præparerer Medikamenter; dog maa det være ham tilladt, paa sine Reiser at have et lidet Corpus medicamentorum portatile af saadanne Lægemidler, som kunde udfordres til hastig Hjelp; hvilke Lægemidler han bör kjöbe paa Stedets Apothek. Han maa paasee, at de övrige i hans Physikat praktiserende Læger forholde sig paa samme Maade, og være bemyndiget til, i manglende Fald, at erindre dem om disse Pligter, og naar dette ikke hjelper, da at anmelde det for Övrigheden. For de Lægemidler, Physikus selv har i större Qvantiteter kjöbt paa et Apothek i Island, for at dispensere hos de Syge, skal det være ham formeent at tage höiere Betaling end den, for hvilken de Syge efter den gjeldende Taxt kunde have haft de samme Midler dispenserede paa Apotheket. Ogsaa haver Physikus at vaage over, at Distrikts-Chirurgerne, som selv dispensere, fölge denne Forskrift. Han skal og aarlig revidere Distrikts-Chirurgernes og Apothekernes Regnskaber over gratis uddeelte Medikamenter, hvilke Regnskaber derefter indsendes til Stiftamtmanden. — 20) I Henseende til de Medikamenter, som Physikus anordner paa offentlig Bekostning, maa han bruge al mulig Sparsommelighed, og blandt flere lige virksomme Lægemidler vælge de mindst kostbare, samt rette sig, saavidt muligt, efter Pharmacopoea pauperum af 20. Marts 1799, eller hvilken herefter maatte blive befalet. — 21) Ved alle de Syge, som Physikus har at behandle paa offentlig Regning, er han pligtig til at holde Journal efter den Opgave, som ved Vort Danske Cancellies Circulaire til alle Övrigheder under 30. Januarii 1816 er befalet. Ogsaa maae Apothekrenes Medicin-Regninger, der affattes saaledes, at de til enhver Patient forbrugte Medikamenter staae sammen i een Svite i chronologisk Orden, atte-

steres af Vedkommende, som har skrevet Recepterne, förend disse Regninger indsendes til Revision, og derefter paafölgende Udbetaling. 1824. 25. Febr.

Pligter angaaende Gjordemodervæsenet. — 22) Physikus skal, saa meget som muligt, have Opsyn over Gjordemodervæsenet i hans Physikat, og sörge for, at samme ved duelige, tilstrækkelig oplærte og paapassende Gjordemödre forrettes, samt at disse ere forsynede med de efter Cancellie-Circulaire af 12. August 1817 bestemte Instrumenter. Paa de Steder, hvor ingen examinerede Gjordemödre haves eller kunne faaes, maa han give de uoplærte den fornödne Veiledning, samt befale og opmuntre dem til at söge hans eller andre erfarne Lægers Raad og Veiledning, og at lade en Læge i Tide kalde til Hjelp, hvor vanskelige Födseler indtræffe. Han skal ogsaa ved forefaldende Leiligheder have Indseende med, at de uoplærte Gjordemödre fölge de i den af Vort Danske Cancellie i Aaret 1807 uddeelte trykte Underretning om Behandlingsmaaden ved at bringe dödfödte Börn til Live givne Forskrifter, og i Tilfælde af Forsömmelse i at anvende dem, tilholde Gjordemödrene at bruge dem, eller, hvor det maatte gjöres nödigt, forklare Forskrifternes rigtige Anvendelse for dem, som maatte erfares at trænge dertil. Skulde han befinde, at Nogen udöver denne Kunst paa en skjödeslös og skadelig Maade, da maa han derom afgive Beretning til Amtmanden. Ligeledes, dersom paa et eller andet Sted i hans Physikat skulde findes Mangel paa Gjordemödre, maa han derom gjöre Andragende til Amtmanden, samt foreslaae de Midler, som han holder for bedst passende til at afhjelpe saadan Mangel, ligesom han og i begge nysnævnte Tilfælde haver at meddele Vort Sundheds-Collegium Underretning desangaaende. — 23) Over de ved Vort Cancellies Circulair-Skrivelse af 21. Septembr. 1819 befalede Beretninger om dödfödte Börn indsender Physikus aarligen til vedkommende Biskop en General-Anmeldelse, affattet i schematisk

1824. Form, saaledes som foreskrevet, og iagttager tillige,
25. Febr. hvad ham iövrigt af den sidstnævnte Circulair-Skrivelse vedkommer. Iövrigt vil det paaligge Landphysikus at meddele Rettens Betjente paa deres Forlangende de i Anmeldelserne om Dödfödte grundede Spörgsmaale, naar der i den Anledning optages Undersögelses-Forhörer, og desuden personligen at möde ved disse Forhörer, naar han dertil maatte af Amtmanden beordres, uden derfor at nyde anden Godtgjörelse end Diætpenge.

Pligter i Henseende til gængse eller epidemiske og endemiske Sygdomme. — 24) Dersom hidsige epidemiske Sygdomme indtræffe, saa skal Physikus, efter Overlæg med vedkommende Amtmand, være forpligtet til, baade at foreslaae og udföre de Foranstaltninger, som til slige Sygdommes Standsning og Udryddelse maatte udfordres. — 25) Naar anförte Sygdomme paakomme i et Distrikt, som har sin egen ansatte Distriktslæge, saa er det vel dennes Pligt, i Forening med vedkommende Övrighed, umiddelbar at foreslaae og udföre de fornödne Foranstaltninger derimod; men skulde saadan Epidemie enten strax fra Begyndelsen bemærkes at være af usædvanlig eller pestartig Farlighed, eller en sædvanlig og bekjendt Epidemie skulde tage betydelig Overhaand, saa maa Distriktslægen derom gjöre Beretning til Amtmanden, paa det han, efter Overlæg med Physikus, om fornödent gjöres, kan beordre denne at indfinde sig paa de angrebne Steder, paa det nöieste undersöge Sygdommen, og overlægge med Distriktslægen, saavel som med andre til de Syges Cuur antagne Læger, samt med vedkommende Övrighed, hvilke Forholdsregler der kunde være de bedste til Sygdommens Bestridelse; han maa og jevnligen henreise til de af Sygdommen angrebne Steder, for at have Opsyn med de Foranstaltninger, som gjöres mod Sygdommen, saavel som med den af Lægerne anvendte Cuur; alt i Overeensstemmelse med Forordningen af 17. April 1782, hvis övrige

Bestemmelser i Henseende til epidemisk smittende Sygdomme Physikus nöie bör iagttage og udföre. — 26) Skulde en Epidemie saa meget udbrede sig i et Distrikt, som havde sin egen Distriktslæge, at denne ei var istand til eller kunde formodes at komme alle de Syge til betimelig Hjelp, saa maatte Physikus, foruden det i forrige § omtalte almindelige Opsyn, og saavidt som muligt være forpligtet til at besörge Curen hos en Deel af de Syge, med mindre der er en nærmere boende Distrikts-Chirurg, som altsaa med ringere Uleilighed for sig selv og med bekvemmere Tilsyn hos de Syge kunde give den udfordrende Bistand; og kan man paa anförte Maade ikke finde tilstrækkelig Hjelp for de Syge, da maa Physikus melde saadant til Amtmanden, for efter Mulighed at faae den fornödne Hjelp foranstaltet. — 27) Skulde en usædvanlig og pestartig Epidemie indfinde sig i Physikatet, eller en bekjendt Epidemie paa en usædvanlig Maade blive overhaandtagende og haardnakket, saa maa Physikus give uopholdelig Indberetning til Vort Sundheds-Collegium, baade om saadan Sygdoms Beskaffenhed og formodentlige Aarsager, som og om de Midler, der allerede ere anvendte eller kunde anvendes til at standse og udrydde den. — 28) Da det er paalagt Distrikts-Chirurgerne, naar de blandt de Syge, som de for offentlig Regning behandle i Distriktet, finde Nogle, som formedelst Mangel paa det Nödvendige, eller uordentlig Brug af de dem tildeelte Medikamenter, vanskeligen eller meget langsomt kunne restitueres, at anmelde saadant, tilligemed Forslag til Mangelens Afhjelpning, til vedkommende Amtmand og Physikus, saa bliver det i saadant Tilfælde dennes Pligt at sörge for, at det Fornödne efter Omstændighederne saavidt muligt vorder foranstaltet. — 29) I Henseende til langvarige gængse Sygdomme, saasom Fnat, Skörbug og venerisk Syge, bör Physikus ei alene give passende Raad og Forslag til sammes Be-

1824. 25. Febr.

1824. stridelse, men ogsaa, for at forebygge den, efterforske
25. Febr. Almuens Levemaade, Vandets Beskaffenhed, de sædvanlige Födemidler, Klædedragt, Reenlighed og mere, hvorved han kunde opdage slige Sygdommes Aarsager, og give Vedkommende den fornödne Oplysning og Advarsel derimod. Skulde nogen betydelig Foranstaltning i slig Fald synes ham nyttig, da maa han derom indstille sin Betænkning til Amtet eller nærmeste Övrighed. — 30) For at forebygge den ödelæggende Koppesygdom, maa Physikus paa alle mulige Maader söge at fremme og udbrede Vaccinationen; han bör stedse stræbe at være forsynet med den Materie, som hertil udfordres, samt med Vaccine-Skorper; han maa ved jevnlig Oplysning om dette Middels ypperlige Nytte opmuntre til sammes Brug, samt gjöre Adgangen dertil saa let som muligt; selv skal han være villig til at forrette den hos Almuen for den Betaling, som Reskriptet af 18. Julii 1821 bestemmer indtil videre. — 31) Skulde Physikus faae Underretning om, at Koppesygdommen paa noget Sted i hans Physikat yttrer sig, saa maa han uopholdeligen söge at forskaffe sig Kundskab, om saadan Sygdom er de virkelige Smaakopper, i hvilket Fald han maa henvende sig til vedkommende Övrighed, for at faae Forordningen af 3. April 1810 sat i Kraft.

Forhold i Henseende til Qvaksalverie. — 32) Physikus maa have Opsyn med, at Ingen uden de, som efter anordnede Prövelser have erholdt Tilladelse til at udöve Lægekonsten, befatter sig med samme, hvor og naar en Læge kan haves. Han er berettiget og forpligtet til at opfordre Enhver, der som Læge vil öve medicinsk eller chirurgisk Praxis i hans Physikat, til at forevise sin lovmæssige Adgang og Tilladelse dertil. Skulde Nogen uden denne Rettighed drive Lægekunsten, da maa Physikus, naar han derom faaer Kundskab, angive saadant Qvaksalverie for vedkommende Övrighed, fordre Sagens Undersögelse og den Skyldiges Afstraf-

felse efter Forordn. af 5. Septbr. 1794. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 25. Februarii 1824. 1824. 25. Febr.

Instruction for Distrikts-Chirurgerne paa Island. Khavn den 25. Februar 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824. — Original i Canc. Archiv. „Missiver og aabne Breve 1824. Februar". Nr. 208 b og c; Canc. Instructionsbog 1805 ff. 76b, Nr. 33c, (indheftet trykt Exemplar). Original-Aftryk hos Schultz. 20 Sider. 8vo. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 59-71. Rubr. hos Schou XIX, S. 97. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1824, S 101. 25. Febr.

Instruction, hvorefter Vi Frederik den Sjette &c. allern. ville, at samtlige Distrikts-Chirurger paa Vort Land Island sig i deres Embeder allerund. skulle rette og forholde.

Deres almindelige Pligter. — 1) Enhver Distrikts-Chirurg bör opholde sig paa det Sted udi hans Embedskreds, som dertil er eller vorder bestemt, ved hvilken Bestemmelse der tages Hensyn til, deels at han kommer til at boe saa bekvemt som muligt for dem, der behöve hans Hjelp, deels og, at han tillige kommer i Nærheden af Overövrigheden eller en af Overövrighederne i hans Embeds-Distrikt. — 2) Naar han vil gjöre Reise udenfor Chirurgikatets Grændser paa længere Tid end to Dage, maa han derom gjöre Anmeldelse til den Amtmand, under hvilken det Sted ligger, hvori han har Bopæl; og constituerer da Amtmanden, efter Distrikts-Chirurgens Forslag, en anden examineret Chirurg, naar denne kan haves, til at besörge hans Pligter i Fraværelsen; og paaligger det ham, dersom hans Fraværelse skulde vare længe, at underrette vedkommende Physikus derom. — 3) Ved hans Reise og Besögelser hos de Syge maa han hjemme have tilkjendegivet de Steder, hvor han agter at opholde sig, paa det at de, som imidlertid söge Hjelp, kunne veiledes til at finde ham. — 4) Han maa uvægerlig

1824. komme til alle de Syge, som trænge til og forlange hans
25. Febr. Hjelp som Læge. Denne Pligt maa han opfylde saavel om Natten som om Dagen, ikke mindre mod de Fattige end mod de Rige, og ligesaavel mod dem, der boe langt borte, som mod dem, der boe nær ved, saavidt muligt er og Nödvendigheden det udkræver; dog skal han have frit Underhold og sikker Befordring, hvilken sidste han maa lade sig nöie med saaledes, som Enhver efter Stand og Vilkaar kan frembringe. Hospitals- og faste Almisse-Lemmer samt Arrestanter tilseer og curerer han uden Betaling, imod at nyde fri Befordring og Diætpenge, naar Reiser i denne Anledning maae foretages. — 5) Distrikts-Chirurgen skal være opmærksom paa Alt, som kan tjene til at bevare og befordre Indbyggernes Sundhed. Og hvis Nogen af de i Landet jevnligen forekommende, og især endemiske Sygdomme, hersker i hans Embeds-Distrikt, skal han gjöre sig Flid for at udfinde dens Aarsager, advare Indbyggerne imod hvad dem skadeligt er, og derom correspondere med Landphysikus. I Tilfælde af, at Qvarantaine-Anordninger blive anvendelige der, hvor Distrikts-Chirurgen boer, eller i Nærheden af samme Sted, skal han være Medlem af den Sundheds-Commission, som i saa Fald maatte der vorde nedsat. — 6) Distrikts-Chirurgen maa og, saa meget som muligt, paasee, at de almindelige Födemidler overalt i hans Distrikt ikke have nogen fordærvelig Indflydelse paa Sundheden. Erfarer han, at Vandet paa et eller andet Sted skulde være af skadelig Beskaffenhed, maa han berette dette til Physikus, og gjöre Forslag til Forbedring. Ligeledes bör han, naar fremmede Födemidler indföres i hans Embeds-Distrikt, saa ofte saadant anmeldes for ham, paasee, at de uden Skade kunne benyttes. I trængende Tilfælde maae ei alene strax gjöres ovenmeldte Indberetninger til Physikus, men Sagens Beskaffenhed tillige andrages for nærmeste Övrighed. — 7) For at faae fornöden Understöttelse til hans Embedspligters Opfyldelse, maa han henvende sig

til Physikus, med mindre Sagen fordrer Foranstaltninger, 1824.
der ere öieblikkelig paatrængende, da han i saa Til- 25. Febr.
fælde har at andrage Sagen ei alene for Physikus, men tillige for vedkommende Amtmand. I Quæstionibus artis bör han henvende sig til Physikus, men i betydelige Epidemier tillige umiddelbar til Vort Sundheds-Collegium. — 8) De ved Vort. Cancellies Circulair-Skrivelse af 20. Decbr. 1803 og Plakat af 3. Marts 1807 befalede aarlige Indberetninger angaaende Medicinal- og Apothekervæsenet, skal han i de förste Maaneder af hvert paafölgende Aar tilstille Landphysikus til videre Forsendelse. — 9) Distrikts-Chirurgen maa ei alene nöiagtigen opfylde alle de Pligter, som denne Instruction paalægger ham, men ogsaa de hidtil udgivne og herefter udkommende Anordninger, som vedkomme hans Embede.

Pligter ved Obductioner. — 10) Distrikts-Chirurgen maa, hvor Physikus ikke kan være tilstede, besörge alle legale Obductioner, som af vedkommende Övrighed requireres i det ham anbetroede Distrikts-Chirurgikat, saafremt han ei selv har haft Obducenden under Cuur i sammes dödelige Tilfælde, i hvilket Fald en anden Chirurg, om denne kan haves, maa dertil af Övrigheden constitueres, dog at han selv tilsiges at möde ved Forretningen. — 11) Ligesom Distrikts-Chirurgen er pligtig til at möde ved enhver Obductions-Forretning, naar han dertil af vedkommende Övrighed eller Physikus forlanges, saa maa han og i det Tilfælde, hvor han efter nysforestaaende § 10 selv besörger Obductionen, til denne Forretning requirere den nærmeste Distrikts-Chirurg, eller, om han ei kan haves, da, hvor saadant er muligt, en anden examineret Chirurg, dog ei den, som har haft Obducenden under Cuur i sammes dödelige Tilfælde, med mindre ingen anden Chirurg dertil skulde kunne erholdes. — 12) Alle saadanne legale Obductionsforretninger foretages i Overværelse af Övrigheden, Gjerningsmanden (naar denne, i Tilfælde af Mord eller Voldsombed, haves) og den Læge, som har

1824. haft den Afdöde under Cuur. Dersom flere Læger ere
25. Febr. tilstede, skal den, som ikke obducerer, derved have nöie Tilsyn, baade at alle Legemets Dele efter Omstændighederne tilbörligen blive undersögte, saa og at der ikke ved uagtsom Section skeer saadanne Læsioner, som kunde gjöre Visum repertum tvivlsomt. Især maa ikke, hvor der er nögen Tvivl om Dödsmaaden, undlades at eftersöge alle Legemets Caviteter, og, foruden disse, placenta og funiculus hos Nyfödte, naar de kunne haves. — 13) I Formodning af Forgiftelse maa Distrikts-Chirurgen ei alene nöie examinere læsionem ventriculi og intestinorum, men ogsaa contenta ventriculi og alle övrige Dele, hvor Giften muligen kunde være anbragt, og med bekjendte videnskabelige Forsög forvisse sig om den tilstedeværende Gift og sammes Beskaffenhed, hvortil, om han finder det fornödent, kan requireres Apothekerens eller en bekjendt Chemici Medvirkning. Kan bemeldte chemiske Undersögelse ikke skee strax ved eller efter Obductionen, bör de forefundne mistænkelige Substantser kommes i et reent Kar, som vel tilproppes eller tilbindes med en Blære, og derefter forseigles af Physikus, Distrikts-Chirurgen og Rettens Betjente. Naar den videre chemiske Undersögelse skal foretages, som bör skee saasnart som muligt, tilsiges Vedkommende, og bemeldte Kar aabnes i deres Overværelse, og naar noget af dette giftige Contentum efter anstillet Pröve er tilovers, da maa samme strax i Vidners Overværelse optages i et passende Kar, og med Physici og Chirurgens Seigl forsynes, for derefter i Retten at fremstilles som Corpus delicti. — 14) Alt det, som ved Obductionen bemærkes, dicteres strax af Obducenterne til Nedskrivelse, saaledes at Intet deri behöves forandret, og Rigtigheden deraf attesteres af de tilstedeværende Vedkommende ved deres Underskrift. Bemeldte Beskrivelse bör nöiagtigen fölges i Visum repertum, og af samme igjen uddrages Conclusum, som af Physico eller Chirurgen, saasnart muligt, tilligemed Paategning af de lægekyndige Assistenter,

om saadanne ere tilstede, indsendes til vedkommende Övrighed. Men skulde Physikus eller Distrikts-Chirurgen, naar han forestaaer Obductionen, i visse betydelige Tilfælde, som kunne gjelde Livs-Straf, finde Sagen tvivlsom, da bör han foranledige, at dette Visum repertum fra Retten sendes til Vort Sundheds-Collegii Betænkning. 1824. 25. Febr.

Pligter i Henseende til Apothekere og Medikamenter. — 15) I det mindste een Gang om Aaret, endog uden foregaaende Anmeldelse for Apothekeren, maa Distrikts-Chirurgen visitere Apotheket, hvor noget Apothek er i hans Embeds-Distrikt. Endskjöndt disse Visitationer skulle af ham, efter Anmeldelse til Physikus, foretages i Forening med denne, saa, da Physikus, naar Apotheket ligger meget fjernt fra hans Bopæl, maa indskrænke sine Visitationer af et saadant Apothek til hvert andet eller tredie Aar, kan Distrikts-Chirurgen i Tilfælde heraf foretage de övrige Visitationer uden at Physikus er nærværende. Ved denne Forretning skal eftersees, baade om der haves tilstrækkeligt Forraad af Medikamenter, og om disse have tilbörlig Godhed, samt om den behörige Medicinal-Vægt og Maal er tilstede; ligesom ogsaa eftersees og gjennemgaaes den ved Forordningen af 1. April 1796 befalede Bog over udleverede Gifter, hvilken de ved deres Underskrift bevidne at have revideret. Fremdeles skal ved Visitationen, i Fölge af Vort Cancellies Circulair-Skrivelse af 1. Marts 1806, paasees, at ethvert Glas og enhver Krukke, Skuffe m. v. i Officinerne er forsynet med dobbelte Navne, nemlig baade de gamle forhen brugte og de nyere Navne, som den gjeldende Pharmacopoea danica indeholder, saavel som og, at ethvert Apothek er forsynet med fornödent Laboratorium. Ved saadan Visitation skal den nærmeste Överövrighed, eller en af denne beordret Sysselmand, være tilstede, ligesom og dertil indbydes andre paa Stedet praktiserende Læger. Om Apothekets befundne Tilstand og Visitationens Tid give de Apothekeren skriftlig Attest, som underskrives tillige af den tilstedeværende

1824. 25. Febr. Övrighedsperson. Skulde nogen Mangel befindes, maae de minde Apothekeren om sammes Forbedring; men skulde disse Mangler være betydelige og Apothekets Tilstand saadan, at man ei kunde formode Forbedring, gjör Physikus, om han er tilstede, eller i andet Tilfælde Distrikts-Chirurgen, strax Anmeldelse derom til Overövrigheden og til Vort Sundheds-Collegium. I sidste Tilfælde maa tillige gjöres Anmeldelse om Sagen til Physikus. — 16) Distrikts-Chirurgerne maae, ligesom Physikus, vaage over, at Medikamenterne i Apotheket, hvis noget ligger i hans Distrikts-Chirurgikat, sælges til vedbörlig Priis og efter den for Island gjeldende Medicinal-Taxt, samt de Forandringer, som ved Vort Sundheds-Collegium foranstaltes. Skulde Nogen finde sig misfornöiet med Apothekets Medikament-Priser, saa er det Chirurgens Pligt at modtage saadanne Klager, undersöge dem, og, om de findes grundede, derom gjöre Indberetning til nærmeste Övrighed. I de Distrikter derimod, hvor intet Apothek er, har Chirurgen selv, som Dispensator medicamentorum, Apothekerens Pligter at iagttage. — 17) Distrikts-Chirurgen bör, baade til Apothekernes Vedligeholdelse og Publici Sikkerhed, saa meget som muligt sörge for, at ingen Uberettiget, enten der hvor han boer eller paa noget andet Sted under hans Distrikts-Chirurgikat, hvor enten ingen Physikus (hvem denne Pligt ellers er paalagt) har sin Bopæl, eller som ere ham nærmere end de ere Physikus, driver nogen Handel med Medikamenter og Gifter. Bliver han herom underrettet, enten fra Apothekeren eller paa anden Maade, da maa han paa de Steder, hvor Physikus boer, melde dette til ham, men hvor dette ikke er Tilfældet, henvende sig til vedkommende Övrighed, som skal være forpligtet til at befordre Angivelsens Undersögelse ved Physikus, og naar samme befindes rigtig, da at foranstalte den i slig Fald anordnede Mulkt og Straf inddrevet og udfört. — 18) Distrikts-Chirurgerne paa Island, i hvis Embeds-Distrikt intet Apothek er,

skulle saavel være pligtige til selv at dispensere Fattiges Medikamenter, hvilke gratis bör uddeles til de virkelig trængende Fattige, som og at være forsynede med endeel andre Medikamenter. For de Lægemidler, Distrikts-Chirurgerne selv have i större Qvantiteter kjöbt paa et Apothek i Island, for at dispensere hos de Syge, skal det være dem formeent at tage höiere Betaling end den, for hvilken de Syge efter den gjeldende Taxt kunde have haft de samme Midler dispenserede fra Apotheket. Regnskaber over gratis uddeelte Medikamenter indsendes hvert Aar til Landphysikus. — 19) I Henseende til de Medikamenter, som Distrikts-Chirurgen anordner paa offentlig Bekostning, maa han bruge al mulig Sparsomhed, og blandt flere lige virksomme Lægemidler vælge de mindst kostbare, samt rette sig saavidt muligt efter Pharmacopoea pauperum af 20. Marts 1799, eller hvilken herefter maatte blive befalet. — 20) Over alle de Syge, som Distrikts-Chirurgen har at behandle paa offentlig Regning, er han pligtig til at holde Journal, efter den Opgave, som ved Vort Danske Cancellies Circulaire til alle Övrigheder under 30. Januarii 1816 er befalet. Ogsaa maae Apothekernes Medicin-Regninger, der affattes saaledes, at de til enhver Patient forbrugte Medikamenter staae sammen i en Svite i chronologisk Orden, attesteres af Vedkommende, som har skrevet Recepterne, förend disse Regninger indsendes til Revision og derefter paafölgende Udbetaling.

1824. 25. Febr.

Pligter angaaende Gjordemodervæsenet. — 21) Distrikts-Chirurgen skal saameget som muligt have Opsyn over Gjordemodervæsenet i hans Distrikt, og sörge for, at samme ved duelige, tilstrækkeligen oplærte og paapassende Gjordemödre forrettes, samt at disse ere forsynede med de ved Vort Danske Cancellies Circulaire af 12. August 1817 bestemte Instrumenter. Paa de Steder, hvor ingen examineret Gjordemoder haves eller kan faaes, maa han give de uoplærte den fornödne Veiledning, samt befale og opmuntre dem til at söge

1824. 25. Febr. hans eller andre erfarne Lægers Raad og Veiledning, og at lade en Læge i Tide kalde til Hjelp, hvor vanskelige Födseler indtræffe. Han skal ogsaa ved forefaldende Leiligheder have Indseende med, at de uoplærte Gjordemödre fölge de i den af Vort Danske Cancellie i Aaret 1807 uddeelte trykte Underretning om Behandlingsmaaden ved at bringe dödfödte Börn til Live givne Forskrifter, og i Tilfælde af Forsömmelse i at anvende dem, tilholde Gjordemödrene at bruge dem, eller, hvor det maatte gjöres nödigt, forklare Forskrifternes rigtige Anvendelse for dem, som maatte erfares at trænge dertil. Skulde han befinde, at Nogen udöver denne Kunst paa en skjödeslös og skadelig Maade, da maa han derom afgive Beretning til Amtmanden; ligeledes, dersom paa et eller andet Sted i hans Distrikts-Chirurgikat skulde findes Mangel paa Gjordemödre, maa han derom gjöre Andragende til Amtmanden, samt foreslaae de Midler, som han holder for bedst passende til at afhjelpe saadan Mangel, ligesom han og i begge nysnævnte Tilfælde haver at meddele Physikus Underretning desangaaende. — 22) Vort Cancellies Circulaire-Skrivelse af 21. Septbr. 1819, angaaende aarlige Beretninger om dödfödte Börn, holder Distrikts-Chirurgen sig i alle Maader efterrettelig, saavidt ham deraf maatte vedkomme. Ligesom det iövrigt er paalagt Stifts- eller Landphysici at meddele Rettens Betjente paa deres Forlangende de i Anmeldelserne om Dödfödte grundede Spörgsmaal, naar der i denne Anledning optages Undersögelses-Forhörer, og desuden personligen at möde ved disse Forhörer, naar de dertil maatte af vedkommende Amtmand beordres, uden derfor at nyde anden Godtgjörelse end Diætpenge; saa vil de samme Forpligtelser paaligge Distrikts-Chirurgen der, hvor Physikus ei kan være tilstede.

Pligter i Henseende til gængse eller epidemiske og endemiske Sygdomme. — 23) Dersom hidsige epidemiske Sygdomme indtræffe, saa bör han, efter Overlæg med

vedkommende Amtmand, baade foreslaae og udföre de Foranstaltninger, som til slige Sygdommes Standsning og Udryddelse maatte udfordres. — 24) Naar anförte Sygdomme opkomme i et Distrikt, som har sin egen ansatte Distriktslæge, saa er det vel dennes Pligt, i Forening med vedkommende Övrighed, umiddelbart at foreslaae de fornödne Foranstaltninger derimod; men skulde saadan Epidemie enten strax fra Begyndelsen bemærkes at være af usædvanlig og pestartig Farlighed, eller en sædvanlig og bekjendt Epidemie skulde tage betydelig Overhaand, saa maa Distriktslægen derom give Beretning til Amtmanden og Physikus, hvilken Sidste vil indfinde sig paa de angrebne Steder, paa det nöieste undersöge Sygdommen og overlægge med Distriktslægen, saavelsom med andre til de Syges Cuur antagne Læger, samt med vedkommende Övrighed, hvilke Forholdsregler der kunde være de bedste til Sygdommens Bestridelse; Distrikts-Chirurgen maa og jevnligen henreise til de af Sygdommen angrebne Steder, for at have Opsyn med de Foranstaltninger, som gjöres mod Sygdommen; hvilket alt er i Overeensstemmelse med Forordn. 17. April 1782, hvis övrige Bestemmelser i Henseende til epidemisk smittende Sygdomme Distrikts-Chirurgen nöie bör iagttage og udföre. — 25) Skulde en Epidemie saameget udbrede sig i et Distrikt, som havde sin egen Distriktslæge, at denne ei var i Stand til eller kunde formodes at komme alle de Syge til betimelig Hjelp, saa vil Physikus, foruden det i forrige § omtalte almindelige Opsyn, og saavidt som muligt, besörge Curen hos endeel af de Syge, med mindre der er en nærmere boende Distrikts-Chirurg, som altsaa med ringere Uleilighed for sig selv og med bekvemmere Tilsyn hos de Syge kunde give den udfordrede Bistand; og kan paa anförte Maade ikke findes tilstrækkelig Hjelp for de Syge, da vil Physikus melde saadant til Amtmanden, for efter Mulighed at faae den fornödne Hjelp foranstaltet. — 26) Skulde en usædvanlig og pestagtig Epidemie ind-

1824. 25. Febr.

1824. finde sig i Distrikts-Chirurgikatet, eller en bekjendt Epi-
25. Febr. demie paa en usædvanlig Maade blive overhaandtagende og haardnakket, saa maa Distrikts-Chirurgen give uopholdelig Indberetning til Vort Sundheds-Collegium, baade om saadan Sygdoms Beskaffenhed og formodentlige Aarsager, som og om de Midler, der allerede ere anvendte eller kunde anvendes til at standse og udrydde den. — 27) Bemærker Distrikts-Chirurgen, at de Syge, som han i Distriktet behandler paa offentlig Regning, enten ikke eller meget langsomt erholde deres Helbred, det være formedelst Mangel paa nödvendig Pleie, uordentlig Levemaade, uhensigtsmæssig Diæt, og enten en urigtig Brug af de forordnede Medikamenter, eller disses ganske Tilsidesættelse, har han derom at afgive en skriftlig Anmeldelse til vedkommende Amtmand, og derhos tillige Forslag om, hvorledes disse Mangler bedst og mest oekonomisk kunde afhjelpes; lignende Indberetning har han til samme Tid at tilstille vedkommende Physikus. — 28) I Henseende til langvarige gængse Sygdomme, saasom Fnat, Skörbug og venerisk Syge, bör Distrikts-Chirurgen ei alene give passende Raad og Forslag til sammes Bestridelse, men ogsaa, for at forebygge dem, efterforske Almuens Levemaade, Vandets Beskaffenhed, de sædvanlige Födemidler, Klædedragt, Reenlighed og mere, hvorved han kunde opdage slige Sygdommes Aarsager, og give Vedkommende den fornödne Oplysning og Advarsel derimod. Skulde nogen betydelig Foranstaltning i slig Fald synes ham nyttig, da maa han derom indstille sin Betænkning til Amtet eller nærmeste Övrighed, saavel som gjöre Indberetning desangaaende til Physikus. — 29) For at forebygge den ödelæggende Koppesygdom, maa Distrikts-Chirurgen paa alle mulige Maader söge at fremme og udbrede Vaccinationen; han bör stedse stræbe at være forsynet med den Materie, som hertil udfordres, samt med Vaccine-Skorper; han maa ved jevnlig Oplysning om dette Middels ypperlige Nytte opmuntre til sammes

Brug, samt gjöre Adgangen dertil saa let og bekvem som muligt; selv skal han være villig til at forrette den hos Almuen for den Betaling, som Reskr. af 18. Julii 1821 bestemmer indtil videre. — 30) Skulde Distrikts-Chirurgen faae Underretning om, at Koppesygdommen paa noget Sted i hans Chirurgikat yttrede sig, saa maa han uopholdeligen söge at forskaffe sig Kundskab, om saadan Sygdom er de virkelige Smaakopper, i hvilket Fald han maa henvende sig til vedkommende Övrighed, for at faae Forordningen af 3. April 1810 sat i Kraft, og derhos gjöre Indberetning om Sagen til Physikus. 1824. 25. Febr.

Forhold i Henseende til Qvaksalvere. — 31) Distrikts-Chirurgen maa have Opsyn med, at Ingen, uden de, som efter anordnede Prövelser have erholdt Tilladelse til at udöve Lægekunsten, befatter sig med samme, hvor og naar en Læge kan haves. Han er berettiget og forpligtet til at opfordre Enhver, der som Læge vil öve medicinsk eller chirurgisk Praxis i hans Chirurgikat, til at fremvise sin lovmæssige Adgang og Tilladelse dertil. Skulde Nogen uden denne Rettighed drive Lægekunsten, da maa Distrikts-Chirurgen, naar han derom faaer Kundskab, angive saadant Qvaksalverie for vedkommende Övrighed, fordre Sagens Undersögelse og den Skyldiges Afstraffelse efter Forordn. af 5. Septbr. 1794. — Givet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 25. Februarii 1824.

Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825. Vestèr-Amtet 2. Marts 1824. 2. Marts.

— Islandsk: Schema, trykt i det Schultziske Bogtrykkerie i Kjöbenhavn, 2 Blade i 4to. Tallene udfyldte i Island ved Udfærdigelsen. Et Exemplar i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.; Klausturpóst. 1824, S. 64.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur

1824. í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar
2. Marts. 1824 til sömu tíðar 1825.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því l al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	1[1]	22	57	22	57	18
—	2	3	31	19	90	16
—	3	4	75	28	66	23
—	4	3	35	26	88	21
—	5	2	17	26	12	21
—	6	3	24	26	»	21
—	7	1	95	»	»	»
—	8	13	28	13	28	10
—	9	10	40	13	85	11
B. Nr.	1	»	16	20	»	16
—	2	»	13	16	24	13
—	3	»	17	21	24	17
—	4	»	15	18	72	15
C. Nr.	1	»	»	»	»	»
—	2	»	16	10	»	8
—	3	»	28	»	»	»
—	4	»	4	7	48	6
—	5	»	53	»	»	»
—	6	»	86	»	»	»
—	7	»	28	»	»	»
—	8	»	22	»	»	»
D. Nr.	1	3	70	22	36	18
—	2	3	35	20	18	16
—	3	2	92	17	72	14
—	4	2	54	15	36	12
—	5	2	91	17	66	14
E. Nr.	1	1	35	20	45	16
—	2	1	45	22	3	17
—	3	1	40	21	24	17
—	4	1	28	19	36	15
F. Nr.	1	4	67	18	76	15
—	2	3	74	»	»	»
—	3	2	81	»	»	»
—	4	2	45	»	»	»
—	5	1	74	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Taxten for Vester-Amtet 24. Febr. 1819 (ovenf. S. 8—11). Coursen uangivet.

1824. 2. Marts.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
F. Nr. 6	3	7	»	»	»
— 7	»	5	»	»	»
G. Nr. 1	4	39	»	»	»
— 2	»	»	»	»	»
— 3	1	83	»	»	»
— 4	1	64	»	»	»
— 5	»	63	»	»	»
— 6	»	90	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr. A	22.17	18
— B	19.6	15
— C	8.72	7
— D	18.65	15
— E	20.75	17
— F	18.76	15

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 18 Rbd. 4 Sk. [og alin] 14 Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri á haust;
enn þá 8 sauðir tvævetrir eins,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar.
Púlshestur 5 til 12 vetra eins, í fardögum;
enn þá hryssa á sama aldri, 90 álnir, eða $^3/_4$ hundraðs, svo $1^1/_3$ verðs hennar gjörir hundrað.

Eptir Litr. B: gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg hundrað.

— C: — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

1824. Eptir Litr. D: gjöra 6 vættir af sèrhverri fiskitegund,
2. Marts. þar tilnefndri, hundrað.
— E: — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.
— F: — 4 fjórðúngar nautsskinna, hundrað.

Íslands vestur-amts contoiri, þann 2. Marts 1824.
B. Thorsteinson. A. Helgason.

2. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Amtmands-Embederne i Island.** Khavn den 2. Marts 1824. — I Rentekammerets Forestilling 19. Februar bemærkes, at ved Stiftamtmand Moltkes Udnævnelse til Amtmand i Præstö Amt ved kgl. Resol. 9. Septbr. 1823 var Stiftamtmands-Embedet og Amtmands-Embedet i Sönder-Amtet blevet ledigt, samt Amtmands-Embedet i Nord- og Öster-Amtet ved Cfraad Thorarensens Död 12. Marts 1823. Med Hensyn til Stiftamtmands-Embedet bemærkes, at 1500 Rbd., foruden 400 Rbd. til Contoirhold, nu vare blevne anseete som den til Embedet henlagte faste Gage. Som Amtmand i Nord- og Öster-Amtet havde Amtmand Thorarensen oppebaaret ikke fuldt 700 Rbd. Sölv aarlig Gage, foruden 200 Rbd. Sölv aarlig til Contoirhold, i hvilke Summer endog var indbefattet den ham under den gamle octroyerede Handel tillagte Douceur af 260 Rbd. aarlig, hvilken Sum, ifölge kgl. Resol. 20. August 1788, vedblev indtil hans Död at udbetales ham af Kongens Kasse, uagtet den ved Handelens Frigivelse i 1786 skulde være bortfaldet. Hovedindtægten bestod imidlertid i den afgiftsfrie Besiddelse at Mödruvalla Kloster med underliggende Gods, hvorfor nu foreslaaes en fast Gage til Embedet af i det Hele 1000 Rbd., foruden Contoirholdspenge 400 Rbd. — Blandt Ansögerne fremhæver navnlig Rentekammeret Overauditeur Grimur Johnsson, som i 16 Aar havde tjent som Embedsmand i forskjellige Stillinger, og som Collegiet erkjender at være „en særdeles kyndig, duelig og nidkjær Embedsmand"; men derhos bemærkes, at „saa önskeligt det end kan være, at indfödte Islændere, efter her endvidere at have uddannet sig og saaledes at have erhvervet sig en mere udvidet Erfaring, vende tilbage til Island og ansættes i Embeder sammesteds, er det dog hidtil af gode Grunde antaget, og saavidt Kammeret bekjendt ogsaa for det meste overholdt, ikke at ansætte en Indfödt i Landets förste Övrighedspost. Thi derved opnaaes dog nogen Mod-

vægt imod den Eensidighed i Domme og Handlinger, hvortil 1824.
Landets isolerede Beliggenhed, eiendommelige Beskaffenhed 2. Marts.
og ældgamle Indretninger maaskee ellers letteligen altfor meget forlede". Derimod indstilles Johnsson til Amtmand for Nord- og Öster-Amtet, som han havde sögt alternativt. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1824, Nr. 60.

Vi ville allern. have Kammerjunker og Auscultant i Vort Rentekammer, Peter Fjeldsted Hoppe, udnævnt til Amtmand for Islands Sönder-Amt, og tillige, indtil videre, constitueret til at forestaae Stiftamtmands-Embedet for Island, med en aarlig afkortningsfri reglementeret Gage af 1200 Rbd. Sölv, og, saa længe Constitutionen i Stiftamtmands-Embedet varer, et aarligt ligeledes afkortningsfrit Tillæg af 300 Rbd. Sölv, samt med det til bemeldte Embeder henlagte Tillæg til Contoirhold af 400 Rbd. Sölv, uden al Afkortning og iövrigt med fri Bolig i Reykjavig, hvilken han, i Overeensstemmelse med Vor allerh. Resolution af 7. Januarii 1811, har at holde i aabodsför Stand. Derhos bliver det ham udtrykkeligen at betyde, at han ikke vil kunne vente nogen anden Befordring, forinden han i flere Aar har forestaaet hiint Embede. — Ligeledes ville Vi allern. have Byfoged og Skriver i Skjelskjör, samt Herredsfoged og Skriver i Vester-Flakkeberg Herred, Overauditeur Grimur Johnsson, udnævnt til Amtmand for Islands Norder- og Öster-Amt, med en aarlig afkortningsfri reglementeret Gage af 1000 Rbd. Sölv, og et Tillæg til Contoirhold af 400 Rbd. Sölv uden al Afkortning, samt iövrigt med fri Bolig paa Mödrevalla Kloster i Öefjords Syssel, og ligeledes med fri Brug af Hjemmegaardens Jorder, dog med Forpligtelse at holde de ham til Brug overladte Bygninger forsvarligen vedlige, hvorimod Klosterets övrige underliggende Gods for Eftertiden bliver at sætte under Administration paa samme Maade, som ved andre Vore Jordegodser i Island er sædvanligt. — Endvidere ville Vi allern. have det aarlige Tillæg af

1824. 200 Rbd. Sölv, som Amtmanden for Islands Vestre-Amt
2. Marts. for Tiden, ifölge Vor allerh. Resolution af 5. Mai 1821, oppebærer til Contoirhold, forögel til herefter at udgjöre ialt 400 Rbd. Sölv uden al Afkortning. — Kjöbenhavn den 2. Marts 1824.

6. Marts. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Altonas Stilling som udenlandsk, med Hensyn til den islandske Læste-Afgift.** Khavn den 6. Marts 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 377—79. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 55.

Kammeret har bragt i Erfaring, at den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 paabudne Afgift af 5 Rbd. Sölv pr. Commercelæst af de fra Island til fremmede Steder udgaaende Handelsskibe med Ladninger, som udgaae fra Island til Altona, [ikke er bleven erlagt]. Men da Toldforordningen af 1. Febr. 1797 § 5 indeholder den udtrykkelige Bestemmelse, at alle Varer, som indkomme fra Altona eller derhen udgaae, skulle i Henseende til Indförsels- og Udförsels-Afgift ansees, som de kom ind fra eller gik ud til fremmede Steder, naar intet særdeles Privilegium gjör Undtagelse, og da ovennævnte ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 paabudne Afgift maa, med Hensyn til, at den erlægges istedetfor den ved Plak. af 18. August 1786 § 10 paabudne 1 Procent Afgift, betragtes som en Afgift af Varerne, saa fölger deraf, at den ogsaa bliver at erlægge, naar Skibe med Ladning udgaae fra Island til Altona. Hvilket Vi ikke skulle undlade herved tjenstl. at melde Stiftet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende i Sönder-Amtet, med Anmodning om, behagelig at ville foranledige det Fornödne i Overeensstemmelse hermed iagttaget ved enhver Expedition, som i Fremtiden maatte foretages af Hans Majts Undersaatter til forbemeldte Sted. — Rentekammeret den 6. Marts 1824.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Brug af Ringe og Fortöinings-Redskaber.** Khavn den 13. Marts 1824[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 388. 1824. 13. Marts.

I behagelig Skrivelse af 22. August f. A. har Hr. Amtm. indstillet til Kammeret om, at Amtet, i Henseende til Betaling for Havneleie og Ringes Brug i Stykkesholm og Flatöe Havne, maatte blive bemyndiget til at fastsætte som en ufravigelig Regel for alle Vedkommende:

1) at det skal være et Spekulant-Handelsskib uformeent at fortöie sig ved egne Ringe i Flatöe Havn uden nogen Betaling til Etablissementets Eier, naar Fortöiningen skeer i Klippen eller paa en anden Maade, som Stedets naturlige Beskaffenhed giver Leilighed til, uden at benytte Fortöinings-Ringene. — 2) at naar Fortöining skeer i Ringe, som tilhöre Stedets etablerede Kjöbmænd, bör derfor betales for hver Uge 1¼ Spd., saafremt Landtouge, henhörende til Stedet, tillige benyttes, men i modsat Fald for Brugen af Ringene alene ikkuns 1 Specie. — 3) at Ringepenge ei maae fordres betalte förend Skibet har endt sin Liggetid, med mindre Vedkommende anderledes forenes derom. Men at det iövrigt er en Selvfölge, saafremt en Spekulanthandler nægter at betale hvad han bör, at det da staaer Eieren af Fortöiningsmidlerne frit for igjennem Övrigheden at lade lægge Beslag paa Skib og Gods til Betaling skeer. — 4) at for det egentlige Havneleie og for Jordspilde paa den Grund, som nærmest omgiver Handelsstedet, bör aldeles Intet betales, med mindre Skaden kan ansees at hidröre fra Handlinger, der til den lovlige Spekulanthandels Förelse ei ere henhörende, i hvilket Fald det staaer Grundeieren frit for at indtale sin Ret imod den Vedkommende paa lovlig Maade.

---

[1]) jfr. Plak. 28. Decbr. 1836 § 11.

1824. I Anledning heraf skulde vi, efter at have desan-
13. Marts. gaaende corresponderet med det kongel. General-Toldkammer og Commerce-Collegium, ikke undlade tjenstl. at melde, at der aldeles Intet findes fra Kammerets Side at erindre imod, hvad Hr. Amtm. under Nr. 1, 3 og 4 har behaget at foreslaae; derimod formene vi, i Henhold til Vores Skrivelse til Hr. Amtm. af 27. Septbr. og 9. Decbr. f. A., at det i Henseende til 2den Post er nödvendigt, forinden den paa Stedet etablerede Kjöbmand tilstaaes Ringepenge, at han först legitimerer sig som lovlig Eier af de i Havnen værende Ringe, ligesom det ogsaa paa den anden Side, saafremt han formener at have en udelukkende Ret til Afbenyttelsen af bemeldte Ringe m. v., maa være ham forbeholdt at godtgjöre saadant. — Under Forudsætning derfor af, at det maatte befindes, at en saadan udelukkende Ret i Henseende til Brugen af bemeldte Ringe ikke tilkommer ham, bifalder Kammeret Hr. Amtmandens Forslag, men maa dog tilföie den Formening, at med Hensyn til den ubetydelige Afgift, som paa andre Steder erlægges i saadanne Tilfælde, formenes, at Betalingen ikke bör bestemmes höiere end til 1 Rbd. r. S. ugentlig for Benyttelsen af de blotte Ringe, og naar Landtouge tillige erholdes, der formenes mest at lide ved Afbenyttelsen, da 2 Rbd. r. S. ugentlig. Iövrigt skulde vi ved denne Leilighed tillige udbede os Hr. Amtmandens behagelige Betænkning meddeelt, om det ikke, for i Fremtiden at forebygge alle Tvistigheder imellem den paa Stedet etablerede Kjöbmand og Spekulanthandlerne, kunde være hensigtsmæssigt at anskaffe een eller flere Ringe paa Flatöe og Stykkesholm for offentlig Regning, samt hvad Bekostningerne herved kunne antages at ville udgjöre. — Rentekammeret den 13. Marts 1824.

16. Marts. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Afbetaling af Holt**

Kirkes Gjæld. Khavn den 16. Marts 1824. — 1824. 16. Marts.
Original i Bispe-Archivet i Island. Canc 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 680.

Efterat Cancelliet havde modtaget indsluttede Skrivelse med Bilage fra Handelshuset Svendsen & Comp. paa Island, betræffende Tilbagebetalingen af Holt Kirkes Gjæld, 305 Rbd. 15 Sk. N. V., anmodede man under 12. Novbr. 1822 daværende Stiftamtmand og Biskop over Island om, at meddele Cancelliet deres Betænkning over denne Sag.

Fra Stiftamtmand Moltke har dette Collegium derefter modtaget en Skrivelse af 22. Decbr. f. A., hvori han oplyser, at ommeldte Holt Sognekald, der længe har været anseet for et af de bedste inden Isefjords Syssel, blev i Aaret 1810 confereret daværende Sognepræst til Reynivalle, Thorvald Bödvarsen. — Denne modtog Kirken af Formandens Arvinger i bröstfældig Tilstand og uden tilstrækkelig Aabod. Imidlertid blev intet foretaget til Kirkens Vedligeholdelse för i Aaret 1819, da Provst Bödvarsen besluttede at opbygge den fra ny af; men da han selv ei havde Midler til at bestride de deraf flydende Omkostninger, blev han nödsaget til at gjöre Gjæld hos Kjöbmand Svendsen & Co. til Anskaffelse af Bygningsmaterialier for omtrent 400 Rbd., til hvis Afbetaling han i Aaret 1820 ansögte om Hjælp, hvorefter dette Collegium under 12. Mai 1821 tilskrev Islands Stiftsövrighed om, at forskaffe ham et passende Forskud af de Beholdninger, som Kirker eller andre deslige Stiftelser i Vester-Amtet maatte befindes at have, imod at det saaledes Forskudte i passende Terminer blev at refundere af Holt Kirkes aarlige Indtægter. Saasnart Provst Bödvarsen, som imidlertid var kaldet til Præst for Melum Kald, fik Underretning herom, tilskrev han Stiftet vedlagte Skrivelse med Bilage, om, at det vilde have sine Vanskeligheder med et saadant Laans Tilveiebringelse, og foreslog derhos, at

1824. 16. Marts. Overskuddet af Kirkens aarlige Indtægter, der skal beløbe sig til 20 à 25 Rbd., maatte anvendes til hiin Gjælds Afbetaling, paa hvilken Maade han formener, at hele Gjælden vil kunne afdrages i 16 til 20 Aar. Med denne Skrivelse fölger en Synsforretning, hvorefter Kirken skal kunne staae i 50 Aar, uden synderlig Reparation, med Undtagelse maaskee af den söndre Side af Taget. — Derimod har den nuværende Sognepræst til Holt, Provst Asgeir Johnsen, bilagt sit Svar til Kjöbmand Svendsen med en af Repstyrerne udgiven Attest, hvori der foregives, at der fra Kirkens Indtægt enten Intet eller ikkun saare lidet vil kunne spares til denne Gjælds Afbetaling. Denne Forklaring har Stiftamtmanden imidlertid Grund til at ansee for urigtig, da afdöde Biskop Vidalin har tilmeldt ham, at det af de ældre reviderede og approberede Regninger over Kirkens aarlige Indtægter og Udgifter sees, at der har været et betydeligt aarligt Overskud, hvilket ogsaa stemmer med ommeldte af Provst Bödvarsen afgivne Forklaring.

Paa Grund af denne Stiftamtm. Moltkes Fremstilling af Sagen skulde man herved tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. om, at paalægge Præsten til Holt, at fremlægge for Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. Kirkens Portions-Regnskaber for de sidste Aar til Eftersyn, for at det deraf kan skjönnes, hvor stort et Overskud kan ventes til Gjældens Afbetaling, hvorefter man forventer Hr. Stiftamtm.* og D. Höiærv.* nærmere Betænkning over Sagen behageligen meddeelt ved det Indsluttedes Tilbagesendelse. — Det kongel. Danske Cancellie den 16. Marts 1824.

20. Marts. **Cancellie-Plakat ang. Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Marts 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 3. Mai 1824, og skulde gjelde der i Landet fra 1. Juli til 31. Decbr. s. A. (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Departem. Registr. XXV, 54b (1824, Nr. 313). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 175. Qvart-Forr.

for 1824, S. 49; Schou XIX, 98. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 101. 1824. 20. Marts.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for April, Maji og Junii Maaneder 1824.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Maji og Junii Maaneder 1824 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt lige med den for indeværende Qvartal gjeldende Cours, nemlig til 250 mod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv, saa at 1 Rbd. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbd. 24 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kgl. Danske Cancellie den 20. Martii 1824.

Kongelig Resolution ang. **Salg af Fitjum Kirkes Ödejord, Gilstreymi.** Khavn den 24. Marts 1824. — Canc. 1. Departem. Forestill. 1824, Nr. 42. — Fogtm. VII. 10, 1. H., S. 109. P. Pétursson Hist. Eccl. Isl., S. 240. *see* Canc. Skriv. 3. April 1824. 24. Marts.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Handelsförelse paa Reykjarfjord.** Khavn den 30. Marts 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 431. 30. Marts

Grosserer Eggert Busch her i Staden har underrettet Kammeret om, at han ved den afholdte Auction over afdöde islandsk Kjöbmand J. L. Buschs og efterlevende Enkes fælles Boes fire Handelssteder i Island har ladet sig tilslaae Faktoriet paa Udliggerstedet Reykefjord, og at han nu agter for det förste i indeværende Aar at forsyne dette Handelssted med de nödvendigste Varer, paa det at

1824. Distriktets Indbyggere ikke skulle komme til at lide
30. Marts. Mangel, saafremt anden Tilförsel fra Spekulanthandlerne maatte udeblive. I denne Hensigt har han tillige anholdt om Tilladelse til indtil videre at maatte före Handel paa bemeldte Reikefjords Handelssted med lige Rettigheder og Begunstigelser, som ere tilstaaede de faste Handlende paa Island i Almindelighed, uden derhos enten selv eller ved Faktor at tage Borgerskab i Grönnefjord. — I Anledning heraf har Kammeret tilladt bemeldte Grosserer Eggert Busch, at han i indeværende Aar maa etablere fast Handel paa ovennævnte Udliggersted, og i eet Aar, men ei længere, drive denne der paa Stedet, uden enten selv eller ved Faktor at tage ovennævnte Borgerskab og etablere Kjöbstæds-Handel, dog at han forövrigt er i fornævnte Aar underkastet de samme Forpligtelser, som der hvile paa de andre Handlende og Kjöbstadsborgere i Island.

Dette skulde vi ikke undlade herved tjenstligen at melde Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Rentekammeret den 30. Marts 1824.

3. April. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Salg af Ödejorden Gilstreymi**. Khavn den 3. April 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. Canc. 1. Departem. Brevbog 1824, Nr. 838.

Cancelliet har allerund. foredraget H. Majt. den fra Eieren af Gaarden Thverfell i Lundareykjadal paa Island, Arne Johnsen, indkomne Ansögning om, at den Proprietair-Kirken paa Fitjum tilhörende Ödejord, Gilstreymi kaldet, maatte overlades ham tilkjöbs for den Betaling, hvorom han kunde forenes med Eieren, der har givet sit Samtykke til Afhændelsen. — Og H. Majt. har derpaa, efter Cancelliets derom gjorte Indstilling, under 24. f. M. allernaad. bevilget, at bemeldte Ödejord maa

overlades Ansögeren mod en billig, af Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. approberet Kjöbesum, som bliver at indsætte i Jordebogskassen, til Fordeel for den nævnte Kirke. 1824. 3. April.

Hvilket Cancelliet herved tjenstl. skulde tilmelde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Det kongel. Danske Cancellie den 3. April 1824.

Plakat for Danmark, ang. **Midler til at forebygge Skifters Forhaling,** m. v. Khavn den 21. April 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 19. Juli 1824. Spörgsmaalet om denne Plakats Udvidelse til Island er sat under Ventilation ved Canc. Skriv. 5. Marts 1825, men siden bortfaldet (Canc. Skriv. 1. Septbr. 1827; Reskr. 7. Decbr. 1827; jevnf. Tiðindi frá Alþíngi Íslendínga 1845, S. 395). — Canc. 3. Dep. Registr. XXV, 76-77 (1824, Nr. 448). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 227—241 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 59 – 60; Schou XIX, 101—102. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 102—103. 21. April.

Forordning ang. **Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab.** Khavn den 30. April 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 19. Juli 1824, og ved Reskript 7. Decbr. 1827 erklæret gjeldende for Island. — Canc. 1. Dep. Registr. VIII, 256b (1824, Nr. 1008; indheftet Original-Aftryk). — Original-Aftryk hos Schultz. 12 Sider i 4to. Coll. Tid. 1824, S. 243—271 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 60—68; Schou XIX, 102—110. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 240—245. — Islandsk: „Konúngleg tilskipan áhrærandi embætti prestanna í hjónabands tilliti", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 178—187; Klausturpóst. 1824, S. 103—105, 117—123. 30. April.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi have fundet det hensigtsmæssigt, at indskjærpe og i een Anordning samle Alt, hvad Lovene foreskrive angaaende Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab, samt i Forbindelse dermed at tilföie en og anden nærmere Bestemmelse,

1824. som Vi ansee tjenlig til at afværge uoverlagte Ægte-
30. April. skaber. I foranförte Henseende byde Vi som fölger:

1) Præsterne bör i at forrette Brudevielsen fölge den dem foreskrevne Formular. — 2) Forinden Vielsen maa holdes, bör Personernes Forsæt at indgaae Ægteskab, paa foreskreven Maade, 3 Söndage efter hinanden, ved Höimessetjenesten bekjendtgjöres fra Prædikestolen i den Menighed, hvortil Bruden hörer. Dog undtages herfra det Tilfælde, hvor Brudgommen er af Adel eller i Rangen, eller, som Sön af en Embedsmand, der har Embedsrang i nogen af de 3 förste Klasser, nyder Adelens Rettigheder. Saa bör der og, med Hensyn paa dem, der höre til Sö-Etaten, forholdes efter Krigsartikelsbrevet for Landtjenesten ved Sö-Etaten. Endelig fölger det af sig selv, at Lysningen fra Prædikestolen bortfalder, naar de Paagjeldende ved kgl. Bevilling derfra ere fritagne. — 3) Præsten bör ei iværksætte Tillysningen uden först at paasee, at der Intet er til Hinder for det Ægteskab, Personerne agte at indgaae, hvorved i Særdeleshed bliver at iagttage: 1) at Mandspersonen ikke er under 20, og Qvindespersonen ikke under 16 Aar; — 2) at de begge ere confirmerede og have annammet Nadverens Sakramente; — 3) at Ingen af dem er bunden ved noget foregaaende Ægteskab eller lovgyldig Forpligtelse til at indgaae et andet Ægteskab, hvorved det i Særdeleshed bliver at iagttage, at den, som er skilt ved sin foregaaende Ægtefælle, foreviser enten Skilsmissedom, som tilsteder den nyt Ægteskab, eller Bevilling til Ægteskabets fuldkomne Ophævelse, indeholdende en lige Tilladelse; — 4) at de ikke ere beslægtede eller besvogrede i de Grader, hvori Ægteskaber, efter Forordn. af 23. Mai 1800, ikke lovligen kunne finde Sted, eller at de, forsaavidt Undtagelse ved kgl. Bevilling kan faaes, ere forsynede med en saadan; — 5) at en Enkemand i det mindste oppebier 3 Maaneder, og en Enke i det mindste eet Aars Forlöb fra den forrige Ægtefælles Död. Imidlertid skal det være Bönder og

andre Almuesfolk, hvis Vilkaar og Tilstand ikke tillade dem længere at hensidde i ugift Stand, tilladt at indgaae nyt Ægteskab inden kortere Tids Forlöb, nemlig Enkemanden 6 Uger efter hans Hustrues Död, og Enken 3 Maaneder efter hendes Husbondes dödelige Afgang; dog en Enke i saadant Fald ikkun under den Betingelse, at der haves Vished om, at hun ikke er frugtsommelig ved sin afdöde Mand; — 6) at Bruden, hvis hun ikke er Enke, har Forældres eller andre Vedkommendes Samtykke, eller i alt Fald disses Indsigelse er af Övrigheden funden ugyldig; det Samme gjælder og om Brudgommen, saafremt denne ei er fuldmyndig; — 7) at de Militaire, som efter Anordningerne behöve Ægteskabs-Tilladelse, ere forsynede med samme; — 8) at de, som have bedrevet Hoer med hinanden, ikke maae komme sammen i Ægteskab; — 9) at Ægteskab ikke maa tilstedes Nogen, som mangler Fornuftens Brug; — 10) at Ingen af dem, som agte at indgaae Ægteskab, nyder, eller, fra den Tid deres Forsörgelse som Börn ophörte, har nydt nogensomhelst urefunderet Understöttelse af Fattigvæsenet, da i modsat Fald Ægteskabet ikke kan tilstedes, med mindre den administrerende Direction for Fattigvæsenet, naar Mandspersonen er forsörgelsesberettiget i Kjöbenhavn, og ellers Sogne-Commissionen for det Fattigvæsen, hvori Manden er forsörgelsesberettiget, erklærer, at der for Fattigvæsenets Vedkommende Intet findes mod samme at erindre. — 4) Om alle de foranförte Punkter bör Præsten, forsaavidt disses Natur tilsteder det, forsyne sig med authentiske Beviser; men iövrigt bör han til Sikkerhed for, at intet Andet er hinderligt for Personernes ægteskabelige Forbindelse, affordre disse tilstrækkeligt Forlöfte. Som Forlovere kan Ingen antages, der enten ikke beklæde noget kongeligt Embede, eller og ere bosatte Mænd, om hvis Paalidelighed ellers ingen grundet Tvivl haves. Disse Forlovere bör ikke hver borge for een af de paagjeldende Personer, men begge bör indestaae

1824.
30. April.

1824. for, at der ingen lovlig Hindring gives imod det attraaede
30. April. Ægteskab. Præsten bör, hvor det, efter Forlovernes Oplysningsgrad og borgerlige Stilling ansees fornödent, alvorligen indskjærpe dem det strenge Ansvar, som Lovene forbinde med Forlöfte i Ægteskabssager. Hvor de paagjeldende Personer paa behörig Maade ere blevne fritagne for at stille Forlovere, imod med Eed inden Retten at bekræfte, at der ikke, formedelst foregaaende ægteskabelig Forbindelse, eller af andre Aarsager, er nogen lovlig Hindring imod det Ægteskab, hvori de agte at indlade sig, har Præsten at kræve nöiagtigt Beviis saavel for den dem meddeelte Fritagelse, som for den i Medhold deraf aflagte Eed. — 5) Lysning af Prædikestolen bör nogle Dage forud bestilles hos Præsten, hvilket i Almindelighed bör skee personligen af Brudgommen; dog kan, hvis det er en Præsten bekjendt Person, Bestillingen ogsaa skee skriftlig, ligesom og Brudgommen i sit Forfald kan sende en Præsten bekjendt paalidelig Mand til denne, for at foranstalte og meddele det Fornödne. Forloverne bör, enten i Kirkebogen eller ved et særskilt Document, meddele deres Forsikkring, og Præsten bör forvisse sig om Underskriftens Ægthed. Saasnart Lysning af Prædikestolen vedbörligen er bestilt, anföres det i Ministerialbogen. — 6) Dersom de Personer, der have ladet lyse af Prædikestolen for sig, ikke lade sig sammenvie inden tre Maaneder derefter, skal den skete Tillysning ansees uefterrettelig, og altsaa ny Lysning iværksættes, hvis de senere maatte begjære at sammenvies. — 7) Forinden Præsten forretter nogen Vielse, har han at paasee Alt, hvad oven i § 3 er foreskrevet, forsaavidt dette ikke ved de Oplysninger, som ere meddeelte inden der blev lyst fra Prædikestolen, er overflödigt. — 8) Præsten bör endvidere afholde sig fra at sammenvie Personer, imod hvis Ægteskab Forbud er gjort ved den vedkommende Retsbetjent, naar dette Forbud tillige paa lovlig Maade er forfulgt, og det ikke ved Dom eller paa anden gyldig

Maade er ophævet. Iövrigt fölger det af sig selv, at baade Forbudet og sammes Forfölgning ved Forligelses-Commissionen og Retten bör anmeldes for vedkommende Sognepræst. — 9) Ingen Enke eller Enkemand maa indlade sig i nyt Ægteskab, förend den i det mindste har begyndt et lovligt Skifte med den afdöde Ægtefælles Arvinger, undtagen den ved et gyldigt Testamente eller paa anden lovlig Maade derfor er fritaget. Naar en Enke eller Enkemand ifölge Bevilling skifter ved Hjelp af Samfrænder, bör det iagttages, at Samfrænde-Skiftebrevet, inden Vielsen forrettes, er tilstillet vedkommende Övrighed, hvis Attest maa fremlægges til Beviis paa, at Skiftet er iværksat paa behörig Maade. — 10) Ingen Præst maa forrette nogen Ægtevielse, med mindre saavel Brudgommen som Bruden beviisliggjöre, at de have haft Börnekopperne eller ere vaccinerede. — 11) Med Hensyn til de Tilfælde, hvor Brudgommen efter sin borgerlige Stilling er pligtig at gjöre Indskud i Enkekassen, bliver Forordningen af 4. August 1788, under den sammesteds fastsatte Straf, nöie af Præsten at iagttage. — 12) Saa bör Præsten og paasee, at Vedkommende have erlagt de Afgifter, som der paa det Sted, hvor de skulle vies, maatte være foreskrevne for dem, der ville lade sig vie. — 13) Forinden en Catholik kan vies til en Person, som bekjender sig til Landets almindelige Religion, bör Præsten paasee, at den Förste udsteder en Revers, at lade alle Börn, der avles i saadant Ægteskab, opdrage i den evangelisk-lutherske Kirke, hvilken Revers bliver at indföre i Kirkebogen og at forsyne saavel med begge de Forlovedes som med Forlovernes Underskrift. For at forebygge Overtrædelse heraf, bör de catholske Præster aldeles ingen Vielse forrette, forinden det er anmeldt for Cancelliet og sammes Samtykke dertil er erhvervet. — 14) Brudevielse tilfalder altid Sognepræsten for den Menighed, hvoraf Bruden er Medlem. Dog beholde de ved de militaire Menigheder ansatte Præster de dem hidtil hjemlede Rettig-

1824. 30. April.

1824. heder til at forrette Vielsen, naar Brudgommen er Mi-
30. April. litair, skjöndt Bruden hörer til den civile Menighed, ligesom det og tilfalder den lutherske Præst, til hvis Menighed en luthersk Brudgom hörer, at forrette Vielsen, naar Bruden hörer til den catholske Kirke. Saa kan og fremdeles som hidtil Bevilling faaes til at lade sig vie af uvedkommende Præst. Dog bör i dette Tilfælde den Præst, som Vielsen ellers vilde tilfalde, nyde Betaling som om Vielsen af ham var forrettet, ligesom der heller Intet maa afgaae Kirkebetjentene eller Andre i deres Rettigheder; hvorfor og Attest om, at alle Vedkommende have nydt deres Ret, bör fremlægges inden Vielsen maa forrettes. Saa bör og i intet Tilfælde Vielsen forrettes af Nogen, der ikke er beskikket som Præst ved en vis Menighed. Og da den Præst, der forretter Handlingen, som saadan bliver ansvarlig for, at Alt, hvad Loven med Hensyn til den byder, er iagttaget, saa have og Vedkommende at henvende sig til ham med de fornödne Beviisligheder om, at de ere berettigede til at indgaae Ægteskab med hinanden, samt i saa Henseende at stille ham Forlovere. Den forrettede Vielse bör han dernæst besörge fuldstændigen protokolleret i den Kirkes Ministerialbog, ved hvilken han er ansat som Præst, og strax derom meddele Underretning til den Præst, som Vielsen efter Lovens Forskrifter vilde tilfalde, paa det at denne derom kan indföre det Fornödne i sin Ministerialbog. Endelig har og den vedkommende Præst i den Attest, med hvilken han, som ovenanfört, skal forsyne den Uvedkommende, forinden Vielsen maa forrettes, tillige at anmærke, om Noget er foregaaet, som kan være til Hinder for Personernes Ægteskab; af hvilken Aarsag og Enhver, der troer sig at have nogen lovlig Indsigelse imod et Ægteskab, altid bör lade det Forbud, hvortil han maatte finde sig beföiet, forkynde for den Præst, som efter Loven var berettiget til Vielsen, uagtet Tilladelse til at lade den forrette af uvedkommende Præst maatte finde Sted. — 15) Brude-

vielse bör, hvor ei Bevilling til at lade sig vie i Huset er meddeelt, i Almindelighed forrettes i Kirken. — 16) Dog, dersom Nogen paa sit Sygeleie begjærer at vies, og Omstændighederne ikke tilstede at oppebie Bevilling dertil, bör dette ikke hindre Vielsen, der i slige Tilfælde ogsaa maa skee uden foregaaende Lysning af Prædikestolen; hvorimod Alt, hvad der ellers er foreskrevet til Sikkerhed for Ægteskabets Lovlighed, bör iagttages, ligesom det og skal paaligge Præsten igjennem sine Foresatte at indberette den saaledes foregaaede Vielse til Cancelliet. — 17) Brudevielser maae i Kjöbstæderne kun forrettes om Sögnedagene, men paa Landet kunne de og tilstedes om Sön- og Helligdagene. Iövrigt kan samme foregaae paa enhver Tid af Dagen, og Præsten bör, saavidt muligt, heri rette sig efter de Vedkommendes Önske. Han bör og, naar den foregaaer udenfor Gudstjenestedagene, selv dertil befordre sig, hvis Vedkommende ei godvillig ville yde ham Befordring. — 18) Ligesom Præsten ved enhver passende Leilighed bör söge at gjöre Ægteskabets Værd og Hellighed indlysende for sin Menighed, saaledes skal det i Særdeleshed være hans Pligt at arbeide imod Tvedragt, samt forargeligt og uchristeligt Forhold i Ægteskab, hvor samme viser sig. Naar Ægtefolk, formedelst vedvarende Uforligelighed, attraae enten Afsondring fra Bord og Seng, eller fuldkommen Skilsmisse, bör ingen Ansögning desangaaende komme i Betragtning, förend deres Sjælesörger paa Ansögningen bevidner, at der er givet ham Leilighed til at forsöge, hvorvidt han ved religiöse Forestillinger kan bringe dem til atter at leve sammen i endrægtigt og christeligt Ægteskab; til hvilken Ende Vedkommende efter Tilsigelse bör möde hos ham, enten hver for sig eller samlede, eftersom han til den gode Hensigts Opnaaelse finder det tjenligt. Opholde Ægtefolkene sig i en Afstand af 4 Mile eller derover fra hinanden, bör hver kaldes for sin Sjælesörger. Ligesom i Almindelighed den Præst, der skal mægle

1824. 30. April. uenige Ægtefolk imellem, er baade berettiget og forpligtet til at fortsætte sine Bestræbelser for at gjenoprette et christeligt Ægteskab, saalænge dette kan skee med noget Haab om godt Udfald, saaledes bör og i fornævnte Tilfælde den af de vedkommende Præster, som maatte finde det tjenligt til Öiemedet, træde i Brevvexling med den Anden, for derved deels at erholde, deels at meddele de Oplysninger, som kunde bidrage til at gjöre Mæglingen virksommere. — 19) Saa bör og Enhver, der attraaer Skilsmisse ved Bevilling, tilveiebringe sin Sjælesörgers Vidnesbyrd om sin Vandel i Separationstiden; ligesom og de Forskrifter, Lovens 3—16—15 [= N. L. 3—18—15] indeholder om Præsters Vidnesbyrd, hvor Skilsmissedom söges, blive i Kraft. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 30. April 1824.

1. Mai. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Afdragsrets Ophævelse med de Holsten-Oldenborgske Lande.** Khavn den 1. Mai 1824. — Udvidet til Island ved Cancellie-Circulaire 5. Marts 1825, som er publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825. — Canc. 2. Departem. Registrant XXV, 85 (1824, Nr. 507). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 275—276. Qvart-Forr. for 1824, S. 69—70; Schou XIX, S. 110—111. — Islandsk: „Cancelli-Plakat fyrir Danmörku, um afdráttarrètt milli Danmerkur og þeirra hertogalegu Holsetulands-Aldinborgar landa", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 188; Klausturpóst. 1824, S. 133, og 1825, S. 87 Anmærkn.

Plakat for Danmark, betræffende Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og de Hertugelig Holsten-Oldenborgske Lande.

Hans Majestæt Kongen har under 28. Januarii d. A. udstedt en Declaration, betræffende fuldkommen Ophævelse af Afdragsretten mellem samtlige kgl. Danske

til det tydske Forbund ei henhörende Lande og samtlige hertugelig Holsten-Oldenborgske Lande, hvis Bestemmelser herved bekjendtgjöres til Efterretning og behörig Iagttagelse: 1824. 1. Mai.

Ligesom der under 2. August 1776 er truffet Overeenskomst om at ophæve de af om- og bortflyttende Undersaatter, saavel i Anledning af Arvefald som i andre Tilfælde, hidtil fordrede Afdrags- og Bortflytnings-Afgifter, forsaavidt disse ere tilflydte Landsherrens Kasse, saaledes ere Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Durchlauchtighed den regjerende Hertug til Holsten-Oldenborg komne overeens om, at den gjensidige Ophævelse af ommeldte Afdrags- og Bortflytningsafgifter mellem samtlige kongelig Danske, til det tydske Forbund ikke henhörende Stater, og samtlige hertugelig Holsten-Oldenborgske Lande — ligesom dette allerede, ifölge den 18. Artikel af den tydske Forbundsakt af 18. Junii 1815 og den tydske Forbundsforsamlings Beslutning af 23. Junii 1817, er skeet med Hensyn til Hertugdommene Holsten og Lauenborg — fra 1. Januarii indeværende Aar af at regne, ogsaa skal strække sig til alle de Tilfælde, hvori benævnte Afgifter vare forbeholdne de til slig Afgifts Oppebærelse berettigede Steder, Corporationer eller Communer. — Det kongel. Danske Cancellie den 1. Mai 1824.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Islands Stift, ang. **Affattelsesmaaden af Dommene i den islandske Landsoverret.** Khavn den 1. Mai 1824. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1824, Nr. 1401 (blank i Brevbogen). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 161. 1. Mai.

I Anledning af den i For. 11. Julii 1800 om Landsoverretten i Island, § 17, indeholdte Bestemmelse, at Dommene skulle forfattes efter de fleste Stemmer, er hos Cancelliet forespurgt, om dette Lovbud ikke bör

1824. 1. Mai. forstaaes saaledes, at de fleste Stemmer skulle ikke alene tages tilfölge ved Dommenes Conclusion, men ogsaa ved disses Præmisser, og at de fleste Stemmer saaledes bör afgjöre, hvorledes endog Foredraget i Dommen bör indrettes.

Med Hensyn hertil skulde Cancelliet, som Regel for Fremtiden, til fornöden Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde: at Dommens Præmisser, ligesaavel som dens Conclusion, bör affattes efter de fleste Stemmer, saa at det i Eet og Alt tilkommer Pluraliteten at bestemme, hvilke Grunde der skulle benyttes i Dommen, og hvorledes disse skulle udtrykkes og fremstilles. — Det kongelige Danske Cancellie den 1. Mai 1824.

1. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **forskjellige Myntsorters Gyldighed i Island,** m. v. Khavn den 1. Mai 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 483.

Ved under 26. Juli f. A. at blive fra Stiftamtmand Moltke tilstillet nogle Exemplarer af de trykte Tabeller, som Stiftet, i Overeensstemmelse med vores Skrivelse af 24. Mai s. A, har ladet udstede over de Myntsorter, som i Island gaae og gjelde i alle Betalinger i rede Sölv, erfaredes, at disse tillige var tilföiet den Bestemmelse, at Betalinger i Repræsentativer kunne erlægges med de Sölvmynter, som henregnes til rede Sölv, saaledes at samme beregnes til Repræsentativer efter den i Island ved Betalingstiden gjeldende Qvartals-Cours. — Da imidlertid Kammeret maa ansee Enhver for Tiden berettiget til at erholde Betaling i den Myntsort, som han har betinget sig, og fölgelig den, der har betinget sig Repræsentativer, ligesaalidet forpligtet til at modtage rede Sölv efter Cours, som omvendt Repræsentativer, naar han har betinget sig rede Sölv, og Creditor desuden ved hiin Bestemmelse er udsat for Tab, naar

rede Sölv paa Betalingstiden har mindre Værd i Repræsentativer, end efter den i Island da gjeldende Qvartalscours, fandt man det fornödent at erholde af Stiftamtmand Moltke nærmere Oplysning om de Grunde, som have foranlediget denne Bestemmelse. 1824. 1. Mai.

Efter at nu Stiftamtm. Moltke under 16. Decbr. f. A. har desangaaende meddeelt Kammeret den fornödne Oplysning, skulde vi tjenstl. melde Stiftet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Kammeret approberer samme som gjeldende indtil videre for alle Indbetalinger til Jordebogskassen i Island. Tillige at gjöre denne Bestemmelse til Regel for Betalinger i private Forhold, finder Kammeret sig derimod ikke beföiet at indlade sig paa, men ligesom vi maa overlade til Stiftet under forandrede Conjuncturer at foranledige, hvad samme i Anledning af denne Foranstaltning maatte finde fornödent, saaledes maa vi ogsaa have Stiftet anmodet om, at meddele Kammeret nærmere Underretning om, hvad Indflydelse samme maatte have paa Indbetalinger til Jordebogskassen. — Rentekammeret den 1. Mai 1824.

Kongelig Resolution ang. **en Præste-Enkes Deeltagelse i Præste-Enke-Penge, uagtet begaaet Leiermaal.** Khavn den 5. Mai 1824. — Canc. 1. Depart. Forestill. 1824, Nr. 72. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 169. *see* Bevilling 12. Mai 1824. 5. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Eftergivelse af Forviisning af Sognet for Hoer.** Khavn den 8. Mai 1824. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 1498 (blank i Brevbogen). 8. Mai.

Sysselmanden for Öefjords Syssel, Kammerraad Briem, har i et hertil indkommen, med Amtets Erklæring af 30. Januar d. A. forsynet Andragende, anholdt om Dis-

1824. 8. Mai. pensation fra den i Forordn. af 3. Junii 1746 § 12 indeholdte Bestemmelse, forsaavidt angaaer Handelsfaktor Niels Nielsen paa Udliggerstedet Siglefjord, og Enken Oddny Sigfusdatter paa Gaarden Siglenæs, med hvem bemeldte Handelsfaktor har begaaet Hoer.

Foranlediget heraf skulde man, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. melde, at Cancelliet efter de oplyste særdeles Omstændigheder[1] i dette Tilfælde bifalder, at foranförte tvende Personer, uagtet den af dem begaaede Bröde, maae forblive i samme Sogn. — Det kongelige Danske Cancellie den 8. Maji 1824.

12. Mai. **Kongelig Bevilling** for en Præste-Enke, **at deeltage i Uddelingen af de Præste-Enkerne tillagte Beneficier.** Khavn den 12. Mai 1824. — Canc. 1. Depart. Registr. VIII, 262 (1824, Nr. 1022).

Vi Frederik den Sjette &c. G. V, at eftersom Enken efter afdöde Sognepræst John Michaelsen til Vesturhopsholar inden Hunavands Syssel i Vort Land Island, Johanne Sæmundsdatter, som for 8 Aar siden har begaaet Leiermaal med en ugift Person, og siden har været udelukket fra Deeltagelse i de Præste-Enker paa Island ellers tilflydende Beneficia, allerund. har ansögt om Opreisning for bemeldte Bröde, saa ville Vi, efter saadan hendes allerund. gjorte Ansögning og Begjæring, samt i Betragtning af de hende af vedkommende Geistlige meddeelte Vidnesbyrd om hendes Fattigdom og gode Forhold iövrigt, af sær kongelig Naade have hende tilgivet og efterladt, saa og hermed tilgive og efterlade forommeldte Forseelse, saaledes, at hun, uagtet det af hende begangne Leiermaal, maa deeltage i de Præste-

[1]) da nemlig Enken havde flere uforsörgede Börn, og antoges ikke uden sin Velfærds Tab at kunne forlade Gaarden.

Enkerne i Vort Land Island tilkommende Beneficia. — Forbydende Alle og Enhver &c. Kjöbenhavn den 12. Mai 1824. [ad mandatum]. 1824. 12. Mai.

Cancellie-Circulaire til samtlige Amtmænd, ang. **Overövrighedens Control med Skiftevæsenet.** Khavn den 15. Mai 1824. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 1427. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1824, S. 276—277. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 182—183. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 55. 15. Mai.

Ved Forordn. af 12. Februarii 1790 er det paalagt Amtmændene aarligen at lade sig Skifteprotokollerne i deres Jurisdiction forevise, og nöie paasee, om Behandlingerne ere lovlige, hvorom de i Protokollerne skulle meddele deres Attest, saaledes som de derfor ville staae til Ansvar, ligesom de og have at conferere Designationerne med Protokollerne og ved Designationernes Indsendelse at indberette til Cancelliet, hvad Misbrug de have forefundet.

Uagtet Cancelliet med megen Fornöielse har erfaret, at flere Amtmænd med særdeles Nöiagtighed udföre den Control, som Anordningerne paalægge dem at före med Skifteforvaltningen i deres Amter, saa finder dog Collegiet sig foranlediget til, ved Circulair-Skrivelse til Dhrr. Amtmænd, at bringe i Erindring, at den Control, som For. 12. Februarii 1790 paalægger Amtmændene at före med Skifteforvaltningen, gaaer ud paa, at det bör paasees, at Skiftebehandlingerne i enhver Henseende ere lovlige, fölgelig ogsaa, at Skifternes Slutning ikke uddrages længere end Nödvendigheden kræver. — Dette bliver, som en Fölge af foranförte almindelige Beslutning, herved tjenstl. tilkjendegivet (Tit.) til behagelig Efterretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 15. Mai 1824.

1824. 18. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Vægterpenge af offentlige Bygninger i Reykjavik.** Khavn den 18. Mai 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 527.

Af Stiftets behagelige Skrivelse, dat. 8. Febr. d. A., erfarer Kammeret, at Kjöbmand Möller, som forestaaer Kæmnertjenesten i Reikevig, har udstedt en Regning over de Vægterpenge, der for Aaret 1823 ere paalignede Stiftamtmandens, Landfogdens og Biskoppens Vaaningshuse, samt Domkirken og Overretshuset, og at Stiftet derefter har beordret Landfogden at betale forbemeldte Regning, samt at före Belöbet, 42 Rbd. 8 Sk. Repræsentativer, til Udgift i Regnskabet for indeværende Aar. — Efter Omstændighederne vil Kammeret for denne Gang, paa forventende allern. Approbation, Intet have imod den saaledes föiede Foranstaltning at erindre, men i Hensyn til Fremtiden maa vi tjenstlig anmode Stiftet om at tilkjendegive Vedkommende, at forsaavidt de anförte Embedsmænds Vaaningshuse angaaer, maae vedkommende Brugere ansees pligtige til selv at udrede disse Poster, og i Henseende til Domkirken og Overretshuset fölger det ligeledes af sig selv, saafremt en saadan Udgift retteligen kan paalignes dem, at de for Domkirkens Vedkommende afholdes af Kirkens Midler, og for Overretshuset bestrides paa samme Maade som Rettens övrige Udgifter af lignende Beskaffenhed. — Rentekammeret den 18. Mai 1824.

18. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Forstrandsret paa Gaarden Ytri-Tunga** i Snæfellsnes Syssel. Khavn den 18. Mai 1824. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 528.

Ifölge en Beretning fra Administrator for Arnestappens Ombud, St. Scheving, om, at der paa de saakaldte

Fulevigs og Kirkehols Forstrande i Stadarsveit og Snæfjeldsnæs Syssel var den 1. August f. A. opdreven endeel Marsviin, af hvilken Fangst H. Majt. Kongen, som Eier af Gaarden Kirkehol og dens Forstrand, ikkuns var tillagt 6½ Föring eller 65 Pund Spek, hvorimod Beneficiarius til Stadastad, Provst G. Johnsen, havde beholdt den övrige Part, paa Grund af, at den störste Mængde af forbemeldte Marsviin var opdreven deels paa Gaarden Ytri-Túnga Forstrand, der er beneficeret til Stadastads Præstekald, deels og paa den Part af Kirkehols Forstrand. hvilken Provsten formener er beneficeret til samme Kald, har Hr. Amtm. foranlediget nærmere undersögt, hvorvidt denne Beneficiarii Paastand om Kirkens Forstrandsrettighed paa en Deel af Kirkehols Forstrand er grundet eller ikke, og derefter i behagelig Skrivelse af 25. Februar d. A. indstillet, at De maatte blive bemyndiget til at tilkjendegive saavel Administrator Scheving som Provst Johnsen, at det, i Henseende til Forstrandsgrændsen imellem H. Majts Gaard Kirkehol og Stadastads Kirke-Gaard Ytri-Túnga, forbliver herefter som hidtil ved Biskop Vilchins og Biskop Gisles autoriserede Maldagaböger, hvorefter Stadastads Kirke har Forstrandsret paa Kirkehols Grund, indtil det Sted, som nu kaldes Hrafnakór, og forhen Hrafnshellir, dog at det er en Selvfölge, at denne Kirkens Forstrandsret over Kirkehols Grund ei maa betage Leilændingen paa denne Gaard enten Brugen af det derværende Landingssted for Baade, eller nogen anden Brug af Gaardens Strand, som ei til Forstrandsrettens Udövelse i forekommende Tilfælde enten behöves, eller sædvanligen derunder pleier at være indbefattet. 1824. 18. Mai.

Da Kammeret, efter de ved Hr. Amtm.s fornævnte Skrivelse meddeelte Oplysninger, aldeles maa bifalde denne Deres Formening, saa skulde vi ikke undlade tjenstl. at anmode Dem om, i saa Henseende at tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed. — I Henseende til den af Sysselmand

1824. 18. Mai. Sverresen indgivne Regning, saavel over Omkostningerne ved den af ham i ovennævnte Anledning afholdte Aasteds-Forretning, som ogsaa ved den i Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 31. Oktbr. f. A. ommeldte Grændseforretning imellem Gaarden Kljá og Staðarbakki af samme Ombud, maa vi tjenstl. anmode Dem om, paa forventende allern. Approbation, at foranledige sammes Belöb, 20 Rbd. Repræsentativer, anviste Sysselmanden af Arnestappens Ombuds Indtægter, da Belöbet derefter vil passere til Udgift i Administrators Regnskab, imod at Amtets Ordre og behörig Qvittering derved fremlægges. — Rentekammeret den 18. Mai 1824.

18. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Fremgangsmaaden ved Markeskjels-Trætter.** Khavn den 18. Mai 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 533.

I behagelig Skrivelse af 31. Oktbr. f. A. har Hr. Amtm. indstillet til Kammerets Approbation deels en af Sysselmand Sverresen i Administrators Overværelse under 20. Septbr. f. A. afholdt Markeskjels-Forretning, foranlediget ved en Grændse-Tvistighed imellem Gaarden Kljá og Staðarbakki af Arnestappens Ombud, deels en bemeldte Administrator tillagt Amts-Ordre, hvorefter han i Fremtiden vel maa paa Amtets nærmere Approbation i ethvert Tilfælde afgjöre saadanne Tvistigheder imellem de kongelige Leilændinge indbyrdes efter Billighed og Gaardenes Omstændigheder, da intet Tab deraf er at befrygte for H. Majt. Kongen som Eier, men at han derimod, naar Tvistigheden verserer imellem en kongelig Leilænding og en Opsidder af det övrige Gods, har at gaae meget forsigtigere frem, samt indberette Sagen med sammes Omstændigheder til Amtet til videre Foranstaltning, dog at han i denne Mellemtid skulde beskytte Kongens Leilændinger i den Brug af Gaardens Marker og Forstrande, som forhen har fundet Sted.

At Kammeret aldeles tiltræder fornævnte af Hr. Amtm. föiede Foranstaltninger, skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde Dem til behagelig Efterretning. — Rentekammeret den 18. Mai 1824. 1824. 18. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Udvidelse til Island af nogle i 1823 udkomne Lovbud.** Khavn den 22. Mai 1824. — Canc. 3. Departem. Breve 1824, Nr. 1566 (fattes i Brevbogen). 22. Mai.

Ligesom Cancelliet i de foregaaende Aar har taget under Overveielse, hvorvidt de i Löbet af afvigte Aar herigjennem emanerede almindelige Anordninger enten ligefrem eller med visse Modificationer kunde gjöres gjeldende paa Island og Færöerne, hvorefter man om denne Sag har indledet Brevvexling med det kongelige Rentekammer, saaledes har dette Collegium nu taget under Overveielse, hvorvidt de i Aaret 1823 herigjennem udkomne Anordninger sammesteds kunde være anvendelige; og blandt bemeldte Anordninger formener Cancelliet, at fölgende ligefrem og uden Forandring kunde bekjendtgjöres til Efterlevelse paa fornævnte Colonier, nemlig:

1) Plak. af 8. Januar 1823, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser m. v. — 2) Forordn. af 7. Februar s. A., indeholdende Bestemmelser om Mortification paa bortkomne Gjeldsbreve. — 3) Plak. af 14. Maji s. A., angaaende Opbuds- og Fallitboers Extradition efter Proclamas Udstedelse, naar de anmeldte Creditorer deri samtykke. — 4) Plak. af 4. Oktbr. 1823, angaaende en Forandring i Plak. af 14. Septbr. 1798 og 1. Julii 1813.

Forinden imidlertid videre i denne Anledning foretages, skulde man over denne Sag tjenstl. udbede sig det kgl. Rentekammers Betænkning behageligst meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 22. Maji 1824.

1824. 25. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Embedsmænds Tiendefrihed**, m. v. Khavn den 25. Mai 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 1338 Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 196—197 — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 55.

Den forhenværende Biskop over Island har i Skrivelse til dette Collegium af 18. Decbr. 1822, i Anledning af nogle Besværinger fra Geistligheden i Island over, at Repstyrerne vægre sig ved at erlægge Tiende til Præst og Kirke af deres paaboende Jorder og övrige tiendebare Gods, forlangt dette Collegii Bestemmelse:

1) om den Repstyrerne ved allerh. Resolution af 21. Julii 1808 § 4 tilstaaede Skattefrihed bör udvides til Fritagelse for Erlæggelse af Tiende til Præst og Kirke af deres Lösegods og paaboende Jorder. — og 2) om verdslige Embedsmænd, ifölge den allerh. Resolution af 7. Marts 1774 § 2, bör være frie for at betale Tiende af deres Lösöre og paaboende Jorder til Sognepræsten, samt den Kirke, inden hvis Sogn de ere bosiddende.

Efter at Cancelliet i denne Anledning har brevvexlet med det kgl. Rentekammer, skulde man herved tjenstl. tilmelde D. Höiærv. til behagelig Efterretning:

ad 1) at Frihed for at tiende til Kirke og Præst ikke kan henföres under den Repstyrerne ved allerh. Resolution af 21. Julii 1808 tilstaaede Skattefrihed; og — *ad* 2) at den kgl. Resolution af 7. Marts 1774 ikkun angaaer den Andeel af Tienden, som tilfalder H. Majt. (hvilket ogsaa er antaget i dette Collegii Skrivelse til daværende Stiftamtmand og Biskop over Island af 1. August 1801 i Henseende til Sysselmændenes Tiendefrihed), thi ved Rentekammerets Skrivelse af 7. Novbr. 1767 til Amtmand Stephensen, hvorved geistlige og verdslige Betjente i Island bleve anseete pligtige til at erlægge Skat og Tiende til den kgl. Kasse, er ikke berört de övrige 3/4 Dele af Tienden, som tilfalder Kirke,

Præst og Fattige, ligesom ogsaa den kgl. Resolution af 7. Marts 1774 alene eftergiver den ved Kammerordre af 1767 de verdslige Betjente i Island paalagte Skat og övrige Afgifter, altsaa alene Kongens Andeel af Tienden, hvilket end ydermere bestyrkes ved Reskriptet af 17. Julii 1782, hvorefter af verdslige Embedsmænd ikkuns Stiftamtmanden og Amtmændene for Island ere, og det endog under flere Indskrænkninger, fritagne for at angive deres Gods til Tiende og svare de deraf flydende Udgifter. — Det kongel. Danske Cancellie den 25. Mai 1824[1]. 1824. 25. Mai.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Landoplysnings-Selskabets Forlagsrettigheder.** Khavn den 25. Mai 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1824, Nr. 1337. 25. Mai.

Til Cancelliet er indkommen en med Stiftets Erklæring af 1. Marts d. A. ledsaget Forestilling fra Cfraad og Justitiarius Stephensen, ang. Forbud mod Uberettigedes Eftertryk af de fra det forrige Holumske Bogtrykkerie udgivne Skrifter, hvis Forlagsrettighed det kgl. Landoplysnings-Selskab formener afhændet til sig, tilligemed dette Bogtrykkeries Levninger, samt imod Meddelelse af kgl. Bevilling til flere Bogtrykkeriers Anlæg i Island m. v.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Cancelliet ikke finder sig foranlediget til at meddele nogen Bestemmelse, forsaavidt det nye Bogtrykkeries Anlæg angaaer, förend Ansögning derom indkommer, og hvad det paaklagede Eftertryk angaaer, overlades det til Stiftelsen selv, ved Domstolene at drage dem til Ansvar, som maatte fornærme dens Privilegier. — Derhos skulde man tillige tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. om,

[1]) Communication til Rentekammeret s. D. Canc. Brevb. sst.

1824. at meddele dette Collegium Underretning om, af hvilke
25. Mai. Medlemmer det ommeldte Landoplysnings-Selskab bestaaer. — Det kgl. Danske Cancellie den 25. Mai 1824.

26. Mai. **Reskript** til den constituerede Stiftamtmand over Island, samt til begge Amtmændene, ang. **Bestemmelse om de Hospitalerne tilkommende Lodder af Fiske- og Fuglefangst.** Khavn den **26.** Mai **1824.** — Canc. 3. Depart. Registr. 1824, 121 (1824, Nr. 818). Coll. Tid. for 1824, S. 328—329. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 200. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 246. — Islandsk: „Kóngsbrèf um frekari ákvörðun þess hlutar, sem með tilskipun frá 27. Mai 1746 er af fiski og fuglum áskilinn hospitölum á Íslandi", i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 188—189; Klausturpóst. 1824, S. 133—134 (med Anmærkning).

Frederik den Sjette &c. V. G. Vi give Dig hermed tilkjende, at Vi, som en nærmere Bestemmelse i Henseende til den ved Forordn. af 27. Mai 1746 paabudne Lod af Fiske og Fugle, som til Hospitalerne paa Vort Land Island skal erlægges, efter Vort Danske Cancellies derom allerund. gjorte Forestilling, allern. ville have fastsat:

a) at der af alle Slags Fugle, som fanges i bemeldte Vort Land Island, skal svares 4 af 100, eller 1/25 Deel af hele den aarlige Fangst til det nærmeste Hospital, efter de af Directionen nærmere foreskrivende Bestemmelser. — b) at der af hver 10 Stkr. Havkalve, som fanges fra det ene Aars Foraarsthing til det næste Aars Foraarsthing, ligeledes skal til nærmeste Hospital udredes 1 Pot Tran og 5 Pund virket Havkalv, dog saaledes, at de Baade, som forhen have givet Hospitalet Lod af Fiskefangst paa den i Forordn. af 27. Mai 1746 § 19 bestemte Tid, i samme Aar for hiin Afgift skulle være fritagne, saa at hiin Ydelse blot paaligger Eierne af de Baade, som

enten alene udredes til Havkalvefiskerie, eller som forhen i samme Aar have været udredte til Torskfiskerie; men have erholdt saa lidet, at de ikke have skiftet Lod til Hospitalet. — og c) at Hospitalerne, overeensstemmende med Forordn. af 27. Mai 1746 § 19, tillægges Lod af alle Baade, som aarligen drive Steenbiderfiskerie, naar og forsaavidt de ei forinden i det samme Aar have skiftet Lod af Torskefiskerie. — Derefter Du Dig allerunderd. haver at rette, og Vedkommende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. Befalende Dig Gud. Skrevet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 26. Mai 1824. 1824. 26. Mai.

Kongelig Resolution ang. **Istandsættelse af det til Bolig for Apothekeren bestemte Huus paa Næs.** Khavn den 28. Mai 1824. — I Rentekammerets Forestilling 25. Mai bemærkes, at da ved Apotheker Odd Thorarensens Tiltrædelse det til hans Bopæl bestemte halve Huus paa Næs skulde afleveres af den forrige Apothekers Bo, blev paa Halvgaarden Næs gjort en Aabod af 142 Rbd. S. og T., som af Enken var betalt den Tiltrædende. Paa Halvdelen af den grundmurede Hovedbygning var gjort Aabod 336 Rbd. 76 Sk. S. og T., hvilke Enken undslog sig for at betale, af den Grund, at hendes Mand, afdöde Apotheker Gudbrand Vigfusson, ved sin Tiltrædelse i Aaret 1801 ikke havde modtaget nogen Aabod paa Hovedbygningen, skjöndt den dengang opgjordes til 981 Rd. 16 Sk. D. Cour., samt tillige fordi Reparationer paa Huset flere Gange vare besörgede for kongelig Regning, f. Ex. i Aaret 1821, da Taget blev omlagt, uagtet den övrige Reparation blev forhindret ved mere presserende Reparationer paa andre kongel. Bygninger. Dette fandtes og stemmende med kgl. Resol. 25. April 1821, hvorved Penge bevilgedes til Hovedreparation af Bygningen paa Næs. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1824. A, Nr. 186. 28. Mai.

Det finder Vort allern. Bifald, at den halve grundmurede Hovedbygning paa Gaarden Næs ved Reikevig i Island, hvormed den derværende Apotheker Thorarensen er beneficeret, istandsættes for Vor Regning

1824. saaledes, at til dens Reparation af Vor Kasse udredes
28. Mai. en Sum af indtil 336 Rbd. 76 Sk. S. og T., hvorefter, naar Reparationen er fuldendt, fornævnte Apotheker Thorarensen overladte Deel af Bygningen bliver ham ved lovligt Syn at overlevere til fremtidig forsvarlig Vedligeholdelse paa egen Bekostning. — Kjöbenhavn den 28. Mai 1824.

29. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Paategningen af Skibspapirer paa Flatö.** Khavn den 29. Mai 1824[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 558.

Efter at have under 14. Februar d. A. modtaget Hr. Amtm.' behagelige Betænkning over et Andragende fra Grosserer Clausen, hvori han anholder om Tilladelse til at lade Papirerne for hans Skib, som sendes til Flatö Havn i Bardestrands Syssel, herefter paategne af Sysselmanden i Dale Syssel, istedetfor af Sysselmanden i Bardestrands Syssel, skulde vi tjenstl. melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at efter Sagens oplyste Omstændigheder kan det Ansögte ikke bevilges, men derimod vil der fra Kammerets Side Intet haves at erindre imod, at Sysselmanden i Bardestrands Syssel paa eget An- og Tilsvar befuldmægtiger en i Nærheden af Flatö Havn bosat paalidelig Mand til paa hans Vegne at paategne Papirerne for det eller de faste Handelsskibe, som aarligen opseile dette Sted, dog at det staaer de Handlende frit for, at erhverve Sysselmandens egen Paategning, saafremt de heller maatte önske denne. — Rentekammeret den 29. Mai 1824.

---

[1]) Plak. 28. Decbr. 1836 § 9.

Rentekammer-Skrivelse til Contra-Admiral Löwenörn, ang. **Opbevaringen af Kort og Tegninger m. v., hörende til den islandske Kystopmaaling.** Khavn den 29. Mai 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 564. 1824. 29. Mai.

Ved at tilbagesende de iblandt den suspenderede Classelotterie-Inspecteur, Major Scheels Boes Papirer forefundne Documenter, vedkommende de af bemeldte Major Scheel i sin Tid foretagne geographiske Maalinger og astronomiske Observationer paa Island, har Hr. Contra-Admiralen ved behagelig Skrivelse af 21de dennes derhos tilstillet Kammeret en Fortegnelse over de af den islandske Kysts Opmaalere forfattede Korter og Tegninger, hvilke for Tiden ere beroende ved Sökort-Archivet, med Forespörgsel om, hvor disse nu, da de ere afbenyttede, skulle afleveres.

I Anledning heraf undlade vi ikke tjenstl. at melde Hr. Contra-Admiralen, at Kammeret anseer det rettest, at de fremdeles tages under Bevaring ved Sökort-Archivet, saafremt der sammesteds hertil maatte haves Leilighed. — Rentekammeret den 29. Mai 1824.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmand og constitueret Stiftamtmand P. F. v. Hoppe, angaaende **Qvildebesætningen paa det kongelige Jordegods, navnlig Thykkvabæ Klosters.** Khavn den 5. Juni 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 580. 5. Juni.

Ifölge de ved Stiftets behagelige Skrivelse af 14. Februar d. A. meddeelte Oplysninger, betræffende de 6 Qvilder, som efter Jordbranden i Aaret 1783 vare flere paa Thykkebay Klosters Gods end for nærværende Tid, og som senere ere bortfaldne, uden at derhos er forklaret, naar og under hvis Ansvar det er skeet, bi-

1824. falder Kammeret, at videre Paastand i saa Henseende
5. Juni. frafaldes. — Hvilket vi ikke skulde undlade herved tjenstl. at melde Stiftet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. Forövrigt maa vi, i Henseende til Stiftets Formening om den ved Kammerets Skrivelse af 19. April f. A. bifaldte Forögelse af Godsets nærværende Qvildebesætning, til Opreisning af det Tab, den i en Række af Aar har lidt, tilföie, at det hverken har været Kammerets Hensigt, at de Leilændinger, som for Tiden have Jorder i Bygsel, skulde paalægges et större Antal Qvilder. end de ved Jordens Tiltrædelse have forpligtet sig til at modtage, eller at Qvildebesætningen i noget Tilfælde skulde paa en Gaard foröges over det Antal, den under 11. April 1772 approberede Besigtigelses-Forretning for en saadan Gaard indeholder, og ligesaa lidet at denne Forögelse skulde skee, naar det derved blev Leilændingen vanskeligt eller umuligt at tilveiebringe sine Afgifter og sörge for Gaardens tilbörlige Drift og Vedligeholdelse; men paa den anden Side kan det heller ikke oversees, at Qvildebesætningen, som paa dette Gods udgjorde för 1755 et Antal af 188 Stkr., nu ikkuns er 76 Stkr., og at det kunde befrygles den fremdeles vilde formindskes, uden at H. Majt. paa anden Maade erholdt Erstatning for det deraf fölgende Afsavn i Jordebogs-Indtægterne, naar ikke andre Forholdsregler blive tagne. Kammerets Approbation paa Stiftets Forslag af 25. Septbr. 1821 maa altsaa ikke betragtes som en Bestemmelse, der paabyder Qvildebesætningens Forögelse, da dets Hensigt ikkun er, under de foran nævnte Betingelser, igjen forsaavidt muligt at opnaae de Indtægter af Jordegodset, som Jordebogen bestemmer, og at dette skeer ved efterhaanden, forsaavidt Omstændighederne og Godsets Tarv tillader det, at complettere Qvildeantallet til det, som Jordebogen bestemmer, finder Kammeret ikke at være stridende imod de forhen antagne Grundsætninger, ligesaalidt som det, under foranförte Indskrænkninger,

kan ansee denne Afgift skadeligere for Landet end nogen anden. — Rentekammeret den 5. Juni 1824. 1824. 5. Juni.

Cancellie-Skrivelse til Chefen for det store kongelige Bibliothek, Geheime-Statsminister Ove Malling, ang. **Aflevering af Böger til det islandske Stiftsbibliothek.** Khavn den 8. Juni 1824. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 1483. 8. Juni.

Efter at Stiftamtmanden og Biskoppen over Island havde anmodet Cancelliet om, at medvirke til, at flere paa offentlig Bekostning udgivne Skrifter og Kort maatte forundes det sammesteds oprettede Stiftsbibliothek, anbefalede man under 29. Oktbr. 1822 dette Andragende til flere Autoriteter, og iblandt disse til daværende Over-Bibliothekar for det store kongelige Bibliothek, nu afdöde Conferenceraad Moldenhawer, hvem man tillige tilstillede en Afskrift af Stiftsövrighedens Skrivelse til Cancelliet. — Conferenceraad Moldenhawer indsendte derefter hertil et planeret og indbundet Exemplar af de hidtil udkomne 7 Dele af Langebeks Scriptores Rerum Danicarum, som en Gave til ovenmeldte Stiftsbibliothek, og bemærkede derhos, at dette var det eneste paa offentlig Bekostning trykte Værk, hvoraf de endnu ikke solgte eller bortskjænkede Exemplarer vare blevne det kongelige Bibliotheks Eiendom. Tillige bevidnede Conferenceraaden sin Beredvillighed til, efter bedste Evne at medvirke til en saadan Forögelse af det islandske Stiftsbibliothek, som efter hans Overbeviisning kunde svare til dets planmæssige Hensigt; hvorhos han yttrede, at det vilde være ham magtpaaliggende, saasnart en nöiagtig Fortegnelse over samtlige Doubletter i det store kongelige Bibliothek er affattet, og den sidste Revision af Bibliothekets egne Fornödenheder er fuldendt, at fordele de undværlig befundne Doubletter til de dertil mest trængende offentlige Bogsamlinger m. v., som af

1824. vedlagte Gjenpart af hans Skrivelse til Cancelliet i denne

8. Juni. Anledning kan erfares.

I Forventning, at D. Exc. maatte nære samme Velvillighed mod det i Island oprettede Stiftsbibliothek, som er viist det af afdöde Cfraad Moldenhawer, og i den Overbeviisning, at et hensigtsmæssigt offentligt Bibliothek i Island, med Hensyn til Stedets Fraliggenhed og Indvaanernes Mangel af Evne til selv at anskaffe videnskabelige Værker, er en saare önskelig Indretning, og fortjener al mulig Understöttelse, skulde man tjenstligst anbefale denne Sag til ved given Leilighed at være i D. Exc.' særdeles Erindring. — Det kongel. Danske Cancellie den 8. Junii 1824.

16. Juni. **Handels-Convention** mellem Kongen af **Danmark** og Kongen af **Storbritannien.** London den 16. Juni 1824. — Original-Aftryk hos Schultz, Khavn 8 Sider i 4to. Coll. Tid. for 1824, S. 451—455. Schou XIX, 114—117. — Fransk og Engelsk: Original-Aftryk i samsidige Spalter. Copenhague. 8 Sider i 4to. — Islandsk: Klausturp. 1825, S. 83.

Handels-Convention mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, besjælede af lige Attraa efter at udvide og foröge Handelsforbindelserne mellem deres gjensidige Stater, og at skaffe deres Undersaatter, som deri tage Deel, al mulig Lettelse og Opmuntring, og i den Overbeviisning, at Intet vil i den Henseende meer kunne bidrage til Opfyldelsen af deres fælleds Önsker, end gjensidigen at ophæve al Forskjel mellem de Afgifter, som nu i een af de tvende Staters Havne fordres af den andens Skibe eller Produkter, have udnævnt Befuldmægtigede til at slutte en Forening desangaaende, nemlig, Hans Majestæt Kongen af Danmark: Hr. Carl Emil Greve af Moltke, Storkors af Dannebrog-Ordenen, Ge-

heime-Conferentsraad og hans overordentlige Gesandt hos Hans storbritanniske Majestæt; og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland: Hr. Georg Canning, Medlem af hans Geheimeraad, Medlem af Parlamentet og hans förste Statssekretair for de udenlandske Sager, og Hr. William Huskisson, Medlem af hans Geheimeraad, Medlem af Parlamentet, Præsident i det Geheimeraads Committee for Handelen og Colonierne og Skatmester for hans Marine, hvilke, efter at have foreviist hinanden deres gjensidige Fuldmagter, der fandtes at være i god og behörig Orden, ere blevne enige om og have afsluttet fölgende Artikler: 1824. 16. Juni.

1) Fra 1. Julii i dette Aar at regne, og efter den Tid, skulle danske Skibe, som ankomme til eller afgaae fra nogen Havn i det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, og britiske Skibe, som ankomme til eller afgaae fra nogen Havn i Kongen af Danmarks Stater, ikke være underkastede andre eller höiere Afgifter eller Paalæg, af hvad Slags være kan, end saadanne, som nu ere eller senere blive lagte paa indenlandske Skibe, der ankomme til eller afgaae fra disse Havne. — 2) Alle Handelsartikler, som ved Natur eller Kunst ere frembragte i hvilketsombelst af de Lande, der ere de höie contraherende Parters Herredömme underlagte, og som det i indenlandske Skibe er eller bliver tilladt at indföre til eller udföre fra Havne i Danmark eller i det forenede Kongerige, kunne aldeles paa samme Maade indföres til eller udföres fra disse Havne i Skibe, som höre hjemme i det andet Land. — 3) Alle Handelsartikler, som ikke ved Natur eller Kunst ere frembragte i de Stater, der ere Hans storbritanniske Majestæts Herredömme underkastede, og som fra det forenede Kongerige Storbritannien og Irland lovmæssig kunne i brittiske Skibe indföres til Havne i Hs. Majestæt Kongen af Danmarks Stater, skulle ikke være andre Afgifter underkastede, end dem, som vilde være at erlægge af de samme Artikler, naar de vare indförte i danske

1824. Skibe. En nöiagtig Reciprocitet skal med Hensyn til
16. Juni. danske Skibe iagttages i det forenede Kongerige Storbritannien og Irlands Havne i Henseende til saadanne Artikler, som ikke ved Natur eller Kunst ere frembragte i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater, og som i danske Skibe lovmæssig kunne indföres i det forenede Kongeriges Havne. — 4) Alle Varer og Handelsartikler, hvis Indförsel til een af begge Staters Havne er tilladt, skulle erlægge de selvsamme Afgifter, enten de ere indförte i Skibe fra det andet Land, eller i indenlandske Skibe; og alle Varer og Handelsartikler, hvis Udförsel fra een af begge Staters Havne er tilladt, skulle de samme Præmier, Toldgodtgjörelser (drawbacks) og Fordele være tilstaaede, enten Udförselen skeer i den ene eller den anden af begge Staters Skibe. — 5) Hverken directe eller indirecte, hverken ved een af begge Landes Regjeringer eller ved noget Compagnie, nogen Corporation eller Agent, som handler i sammes Navn eller efter sammes Bemyndigelse, skal nogensomhelst Forkjöbsret til een af begge Staters Natur- eller Kunst-Produkter, som i den anden ere indförte, blive tilstaaet paa Grund eller i Betragtning af det Skibs Nationalitet, i hvilket saadant Produkt er indfört; da det er begge de höie contraherende Parters bestemte Hensigt, at ingensomhelst Forskjel eller nogetsomhelst Fortrin skal finde Sted i den Henseende. — 6) Da de höie contraherende Parter ere gjensidigen blevne enige om, ikke i nærværende Convention at indbefatte deres respective Colonier, hvorunder, fra Danmarks Side, indbegribes Grönland, Island og Færöerne, saa er det udtrykkeligen vedtaget, at den Handel, som det, efter de gjeldende Love, paa nærværende Tid er tilladt een af de höie contraherende Parters Undersaatter og Skibe at före med den Andens Colonier, skal forblive i samme Tilstand, som om denne Convention ikke var bleven sluttet. — 7) Nærværende Convention forbliver i Kraft i 10 Aar, fra denne Dag af at regne, og efter denne Tid indtil

12 Maaneders Forlöb efter at den ene af de höie contraherende Parter har tilkjendegivet den anden sin Hensigt, at lade den ophöre; hvorhos enhver af de höie contraherende Parter forbeholder sig Ret til, efter bemeldte 10 Aars Forlöb, at give den Anden en saadan Erklæring; og de ere blevne enige om, at, naar 12 Maaneder ere forlöbne, efter at een af de höie contraherende Parter har modtaget en saadan Erklæring fra den anden, nærværende Convention og alle deri gjorte Betingelser skulle ophöre at paalægge begge Parter nogen Forbindtlighed. — 8) Nærværende Convention skal ratificeres og Ratifications-Akterne udvexles i London inden een Maaned fra Dato af at regne, eller för, om skee kan. 1824. 16. Juni.

Dets til Bekræftelse have de gjensidigen Befuldmægtigede underskrevet samme og forsynet den med deres Segl.

Saaledes forhandlet i London den sextende Junii, Aar efter Christi Byrd Eet Tusende Otte Hundrede Fire og Tyve.

[underskrevet]

C. E. Moltke. (L. S.)

Georg Canning. (L. S.)
W. Huskisson. (L. S.)

Cancellie-Plakat, ang. Ophævelse af Afdragsret mellem Danmark og Hamborg. Khavn den 19. Juni 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 2. August 1824, og ved Canc. Circ. 5. Marts 1825 (publ. ved samme Ret 13. Juni 1825) erklæret „ligefrem anvendeligt" paa Island. — Canc. 2. Depart. Registr. XXV, 116-117 (1824, Nr. 705). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 339—341; Schou XIX, 117—118. — Islandsk: i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. Island vedkommende, S. 190; Klausturpóst. 1824, S. 136, og 1825, S. 87 Anmærkn. 19. Juni.

1824. 19. Juni. Plakat angaaende Afdragsrettens fuldkomne Ophævelse imellem Danmark og den frie Hansestad Hamborg.

Efter at Hans Majestæt Kongen var kommet overeens med Senatet i den frie Hansestad Hamborg, om at Ophævelsen af alle Afdrag og Bortflytnings-Afgifter, der efter den 18. Artikel af den tydske Forbundsakt af 8. Junii 1815, og ved den tydske Forbundsforsamlings Beslutning af 23. Junii 1817, allerede forhen fandt Sted mellem Hertugdommene Holsten og Lauenborg og den frie Hansestad Hamborg, skal udvides til at gjelde for de kongelige danske, ikke til det tydske Forbund hörende Lande paa den ene Side, og den frie Hansestad Hamborg, med det samme tilhörende Gebeet, paa den anden Side, saa er herom udstedt en Declaration, der indeholder fölgende Bestemmelser:

1) Ved Formues Udförsel fra Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig til den frie Hansestad Hamborg og det samme tilliggende Gebeet — hvad enten saadan Udförsel skeer som Fölge af Udvandring, eller af Arv, Legat, Medgift, Gave eller paa anden Maade — skal intet Afdrag eller Bortflytnings-Afgift (jus detractus, census emigrationis) erlægges. — 2) Under denne gjensidige Ophævelse ere de Afgifter, som, uden Hensyn til om Gjenstanden for samme forbliver i Landet eller ikke, ere at erlægge paa lige Maade af Indlændinger og af Fremmede, ikke indbefattede. — 3) Den foran bestemte frie Udförsel skal strække sig saavel til de Afdrag og den Bortflytnings-Afgift, som indflyder i de kongel. Kasser, som til det Afdrag og den Bortflytnings-Afgift, som ellers maatte tilflyde Individer, Communer eller offentlige Stiftelser. — 4) Bestemmelserne i forestaaende §§ træde fra 1. Januarii 1824 af i Kraft, hvorved med Hensyn til Arvemidler ikke bliver at see paa Tiden, da Arven faldt, men paa Tiden, da Formuen udföres. — 5) Den i ovenstaaende §§ bestemte frie Flytning har ingen Anvendelse med Hensyn til Personer, hvorimod

der i denne Henseende bliver at forholde efter de 1824.
imellem Hans Majestæt Kongen og den frie Hansestad 19. Juni.
Hamborg bestaaende Forbund og Foreninger, som og efter de gjensidige Love, der ere eller herefter maatte vorde foreskrevne, angaaende den Udvandrendes Person og hans personlige Pligter, i Særdeleshed med Hensyn til Krigstjeneste. — Hvilket herved kundgjöres til fornöden Underretning og Iagttagelse i Kongeriget Danmark. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Junii 1824.

Forordning, hvorved **indenbyes Vexler under visse Betingelser tilstedes.** Ribe den 26. Juni 1824. — Ikke publiceret ved Landsoverretten i Island. Ved Canc. Skriv. 5. Marts 1825 er Spörgsmaalet om dens Udvidelse sat under Ventilation, men siden bortfaldet (Canc. Skriv. 1. Septbr. 1827; Reskr. 7. Decbr. s. A.). — Canc. 2. Dep. Registr. XXV, 120—121 (1824, Nr. 723ª). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 371. Qvart-Forr. for 1824, S. 86; Schou XIX, 119—120. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 165. 26. Juni.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Island, ang. **Embedsmænds Tiendepligt til Fattige.** Khavn den 26. Juni 1824. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1824, Nr. 2031. 26. Juni

Forhenværende Stiftamtmand over Island, Kherre Moltke, har tilstillet Cancelliet en Forespörgsel fra Fattigcommissionen for Reikjavig Kjöbsted og Seltjarnarnæs Rep: om ikke Gaarden Vidöe, ved at være bleven privat Eiendom, ligesom de övrige afhændede kongel. Gaarde, maa ansees tiendepligtig til de Fattige, tilligemed den af Gaardens nuværende Eier, Cfraad og Justitiarius Stephensen, derover afgivne Erklæring, samt en Klage fra bemeldte Commission over, at Cfraad Stephensen endvidere har vægret sig ved at betale det extraordinaire

1824. 26. Juni. aarlige Bidrag til de Fattige, efter Enhvers Formue, som Commissionen har seet sig nödsaget til at lade opkræve, foruden den almindelige Fattigtiende.

Efter at Cancelliet over denne Sag har brevvexlet med det kongelige Rentekammer, med Hensyn til de Vilkaar, under hvilke Gaarden Vidöe i sin Tid er bleven afhændet til Conferentsraad Stephensen, skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at man med bemeldte Kammer maa være enig i, at Eieren af Gaarden Vidöe ikke kan ansees fritagen for at svare enten ordentlige eller overordentlige Bidrag til de Fattige, samt at Cancelliet ikke heller finder, at Cfraad Stephensens Embedsstilling, som Justitiarius ved den kongelige Landsoverret i Island, kan hjemle ham nogen saadan Fritagelse. — Det kongelige Danske Cancellie den 26. Junii 1824.

3. Juli. **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, ang. **Friexemplarer til Bibliothekerne fra Bogtrykkeriet i Island.** Khavn den 3. Juli 1824. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr 2118. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 227.

I Anledning af en fra Justitiarius i den kongelige Landsoverret i Island, Cfraad og Dr. juris M. Stephensen, hertil indgiven Forespörgsel: om Faktoren ved Landoplysnings-Stiftelsen i Island er pligtig at aflevere til de kongelige Bibliotheker Exemplarer af enhver ny, aldeles uforandret, Udgave af Skrifter, f. Ex. Lærebogen, Psalmebogen, A-B-C-Böger, Postiller og deslige, som trykkes i Island, skulde man ikke undlade, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Cfraad Stephensen, tjenstl. at melde, at de omspurgte Skrifter ligeledes bör indsendes til de fornævnte Bibliotheker her i Staden. — Det kgl. Danske Cancellie den 3. Juli 1824.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand og Amtmændene i Island, ang. **Udvidelse af Lovbud til at gjelde i Island.** Khavn den 31. Juli 1824. — Canc. 3. Departem. Brevb. 1823, Nr. 2408 (blank i Brevbogen). — Islandsk: Klausturp. 1824, S. 169; jevnf. Klausturpóst. 1826, S. 72. 1824. 31. Juli.

Efter at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, ang. hvilke af de for Danmark i Aaret 1823 gjennem Cancelliet udkomne almindelige Anordninger, enten med visse Modificationer eller uden samme, kunde være gjeldende paa Colonierne, er Cancelliet med bemeldte Kammer enig i, at Plak. af 4. Oktbr. 1823, angaaende en Forandring i Plak. af 14. Septbr. 1798 og 1. Juli 1813, ligefrem sammesteds maa ansees anvendelig.

Ved herom at underrette (Tit.) skulde Cancelliet, i Kraft af den dette Collegium, som (Tit.) bekjendt, under 6. Juni 1821 meddeelte allerhöi. Bemyndigelse, tjenstl. anmode Dem om, at foranstalte fornævnte Plakat kundgjort til Efterlevelse i det Dem allern. anbetroede Amt. — Hvad derimod angaaer de övrige i fornævnte forrige Aar gjennem Cancelliet emanerede almindelige Anordninger, maa man tjenstl. udbede sig Deres Betænkning meddeelt om, hvorvidt:

1) Plak. af 8. Januar 1823, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser m. v.; — 2) Forordn. af 7. Febr. s. A., indeholdende Bestemmelser om Mortification paa bortkomne Gjeldsbreve; og — 3) Plak. af 14. Maji s. A., angaaende Opbuds- og Fallitboers Extradition efter Proclamas Udstedelse, naar de anmeldte Creditorer deri samtykke: — enten heelt eller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke, paa Island kunde anvendes. — Det kongel. Danske Cancellie den 31. Julii 1824[1].

[1]) s. D. er ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmanden paa Færöerne, og Underretning til Rentekammeret. Brevb. sst.

1824. 6. August. **Forordning** for Danmark, om en **forandret Rettergangsmaade i mindre betydelige Gjeldssager.** Frederiksberg den 6. August 1824. — Ikke publiceret ved Landsoverretten i Island. Spörgsmaalet om denne Forordnings Udvidelse til Island er sat under Discussion ved Canc. Skriv. 5. Marts 1825, men er siden bortfaldet (Canc. Skriv. 1. Septbr. 1827 og Reskr. 7. Decbr. s. A.). — Canc. 2. Depart. Registr. XXV, 145—148 (1824, Nr. 875). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 419—444 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 102—106; Schou XIX, 132—136. — Islandsk: Klausturpóst. 1824, S. 166—168.

27. August. **Forordning** for Danmark, ang. **Afdragsrettens Ophævelse med Slesvig og Holsten.** Frederiksberg den 27. August 1824. — Udvidet til at gjelde for Island ved Canc. Circ. 5. Marts 1825, der er publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825. — Canc. 2. Depart. Registr. XXV, 174b—176 (1824, Nr. 984). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 520—525 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 117—119; Schou XIX, 142—143. — Islandsk: Rubr. i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. vedkommende Island, S. 190; Klausturp. 1824, S. 169 og 1825, S. 87 Anmærkn.

Forordning for Danmark, angaaende Ophævelse af Afdragsretten med Hensyn til Formue, som fra Danmark overföres til Hertugdommene Slesvig og Holsten.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: Efterat Vi, med de af Os afsluttede Foreninger om Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og andre Stater, have bevirket, at de af Vore Undersaatter, som erhverve Formue i Udlandet, eller attraae at udföre deres Formue til Udlandet, næsten overalt blive befriede for Decimations-Afgift, finde Vi det saa meget mindre passende, at de af Vore Undersaatter, hvis Formue forflyttes indenfor Vore Landes Grændser fra et Sted til et andet, skulle i noget Tilfælde være hiin Afgift underkastet. Thi byde og befale Vi til den Ende, som fölger:

1) Ligesom det allerede ved Forordn. af 7. Julii 1784 er bestemt, at al Formue, som udföres fra Danmark til Hertugdommene Slesvig og Holsten, skal være aldeles fritagen for al Afkortning af de den kongelige Kasse i saadanne Tilfælde hidtil tilförte Sjette- og Tiende-Penge, saaledes skal for Eftertiden al Decimations-Afgift, der endnu i hiint Tilfælde erlægges, forsaavidt den nemlig indflyder i nogen anden end Vor Kasse, være ophævet, saaledes at Ingen, være sig Commune, Stiftelse eller Privatmand, som hidtil til Tiende-Penge have været berettigede, af Formue, der overföres fra Vort Rige Danmark til Vore Hertugdomme Slesvig og Holsten, hvad enten saadant skeer ved Bortreise, Arv, Legat, Brudeudstyr, Gave eller paa hvilkensomhelst anden Maade, maae kræve eller oppebære nogen Decimations-Afgift. — 2) Da Vi imidlertid, ved at befale lignende Ophævelse af al Decimations-Afgift af Formue, som udföres fra Vore Hertugdomme Slesvig og Holsten til Vort Rige Danmark (i hvilken Henseende Vi, ved en igjennem Vort Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie udgaaet allerh. Anordning, have tilkjendegivet Vor allerh. Villie), have fundet Os foranledigede til at gjöre en Undtagelse for de Steder i Vore Hertugdomme, hvor en Andeel af Decimations-Afgiften hidtil har været tillagt Magistratens Medlemmer eller andre By-Embedsmænd, som en Deel af deres Lön, saaledes nemlig, at disse Embedsmænd, forsaavidt de allerede ere ansatte, blive berettigede til fremdeles at oppebære den dem tilkommende Andeel, saalænge de ere i Embedet, saa ville Vi ogsaa, for at fuldkommen Reciprocitet skal finde Sted, herved allern. have ovenstaaende Vor allerh. Befaling i § 1 den nærmere Bestemmelse tilföiet, at forsaavidt Decimations-Afgift paa enkelte Steder i Vore Hertugdomme vedblive endnu i nogen Tid, skal der ogsaa i samme Tid af Midler, som fra Vort Rige Danmark dertil udföres, og som ellers efter de hidtil gjeldende Regler vare saadan Afgift undergivne, svares Decimation i samme Forhold, hvori den der kan hæves. — Hvorefter alle Vedkom-

1824. 27. August.

1824. mende sig allerund. have at rette. Givet paa Vort Slot
27. August. Frederiksberg den 27. August 1824.

4. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Tilladelse for Horskyldige at blive sammen.** Khavn den 4. September 1824. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1823, Nr. 2799.

Bonden John Johnsen af Alfvidre (= Alviðra) ved Dyrefjord i Isefjords Syssel har i en hertil indkommen, med Hr. Amtm.s Erklæring af 20. Junii d. A. forsynet Ansögning anholdt om Tilladelse til at maatte beholde sin Husholderske, Helga Egilsdatter, fremdeles i sit Huus, uagtet han med hende har begaaet Hoer, og det derfor, ifölge Forordn. af 3. Junii 1746 § 12, er blevet ham paalagt at skille sig ved hende.

I Anledning heraf skulde man, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. melde, at det, ifölge de oplyste særdeles Omstændigheder, herved tillades Supplikanten fremdeles at beholde Helga Egilsdatter i sit Huus, hvorimod Ansögningen, forsaavidt samme tillige gaaer ud paa at meddeles Tilladelse at ægte bemeldte Helga Egilsdatter, ikke kan bevilges. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. Septbr. 1824.

7. Septbr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Angivelse af Embeders Indtægter ved Forestillinger om deres Besættelse.** Khavn den 7. Septbr. 1824. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2651. Original-Aftryk 2 Bl. i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 273.

Det har behaget H. Majt. under 21. f. M. allern. at rescribere Cancelliet saaledes:

„Vi ville allern. have Vort Cancellie tilkjendegivet, til allerunderd. Efterlevelse, at i de af Samme herefter

nedlæggende allerund. Forestillinger om Besættelse af geistlige og verdslige Embeder vil, med Hensyn til de ved Normalreglementet trufne Bestemmelser, i ethvert Tilfælde udtrykkeligen blive at bemærke, hvorfra Embedet har sine Indtægter, og i Særdeleshed, hvor stor Deel af disse udredes umiddelbart af Vor Kasse". 1824. 7. Septbr.

Ved at communicere (Tit.) dette, skulde Cancelliet tjenstl. anmode (Tit.) om, ved indtræffende Vacancer at meddele Collegiet de i saa Henseende fornödne Oplysninger. — Det kgl. Danske Cancellie den 7. Septbr. 1824.

Rentekammer-Skrivelse til Urtekræmmer A. Larsen, ang. **Fragtfrihed med Postskibet for den islandske Landoplysnings-Stiftelse.** Khavn den 7. Septbr. 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 657. 7. Septbr.

Ifölge et Andragende fra Conferentsraad og Justitiarius Stephensen, som Directeur for den kgl. Landoplysnings-Stiftelse i Island, har Kammeret tilladt, at der til bemeldte Stiftelses Brug maa fragtfrit opsendes med Postskibet i indeværende Aar 4 Baller Papir og Bogbindermaterialier, hvilket herved meldes Dem til Efterretning, da det Fornödne derefter skal i sin Tid paa Deres nærmere Forlangende herfra blive foranstaltet. — Rentekammeret den 7. Septbr. 1824.

Cancellie-Plakat ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Septbr. 1824. — Findes ikke publiceret ved Landsoverretten i Island, uagtet den er anmeldt som ankommen i November s. A. (Klausturp. 1824, S. 169) og skulde være gjeldende fra 1. Januar 1825 til 30. Juni s. A. (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Departem. Registrant XXV, 195 (1824, Nr. 1086*); Rubr. see Registr. sst. fol. 192. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1824, S. 544—545. Qvart-Forr. for 1824, S. 127; Schou XIX, 146. — Islandsk: Klausturp. 1824, S. 169. 20. Septbr.

1824. 20. Septbr. **Plakat**, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1824.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1824 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerböistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt til 237½ mod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 18 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn.

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20 Septembr. 1824.

21. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmand og constitueret Stiftamtmand over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Vindication af en Gaarden Ketilstader i Myrdal forhen tilhörende Forstrand.** Khavn den 21. Septbr. 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 701.

Af en Skrivelse, dateret 14. April d. A., fra den forhen constit. Stiftamtmand for Island, Amtmand Thorsteinson, erfarer Kammeret, at Leilændingerne paa den Hans Majestæt tilhörende Gaard Ketilstade af Thykkebay Klostergods have andraget paa, at denne Gaard forhen skal have tilhört en Forstrand, som tilstöder den private Eiendomsgaard Austurhús Marker, men at denne Forstrand er ved uhjemlet Brug frakommen Ketilstaðir, og derfor burde igjen vindiceres, i hvilken Anledning fornævnte Amtmand Thorsteinson, efter at have ladet undersöge Sagen, har tilskrevet saavel Sysselmanden som Administratoren over Thykkebay Klostergods, at Amtet ei finder Adgang til videre at indlade sig i

denne Sag, i det Öiemed, ved Rettergang at vindicere ovennævnte Forstrand, men at Sagen dog iövrigt fra Amtet bliver henstillet til Kammerets nærmere Afgjörelse. 1824. 21. Septbr.

Ifölge heraf skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde Hr. Amtm. til behagelig Underretning, at Kammeret, efter de meddeelte og fornævnte Skrivelse vedfulgte Oplysninger, aldeles tiltræder det Vedkommende af Amtet meddeelte Svar, og maa det saaledes være Leilændingerne paa Ketilstaðir overladt, om de desuagtet maatte finde Anledning til paa egen Bekostning at forfölge Sagen. — Rentekammeret den 21. Septbr. 1824.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Bispegagens Deling under Vacancen.** Khavn den 23. Septbr. 1824. 23. Septbr.
— Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1824, Nr. 2395. (Den i Skrivelsen indrykkede kongel. Resolution i Canc. 1. Depart. Forestillinger 1824, Nr. 151).

Cancelliet har allerund. foredraget H. Majt., hvad af Hr. Stiftamtm. under 31. Decbr. f. A. er andraget, betræffende Hr. Provst Helgesens Begjæring om Erstatning for hans Udgifter ved Bestyrelsen af Islands Bispeembede under Vacancen efter Biskop Vidalins Död, saavel som og den med Hr. Stiftamtm.s Erklæring af 10. Januar sidstl. hertil indkomne Ansögning fra bemeldte Biskop Vidalins Enke, om, at hun maatte forundes at beholde Embedets Indkomster indtil Eftermandens Beskikkelse, eller og tilstaaes en Naadegave. — Og det har derpaa behaget H. Majt. under 21. d. M. allern. at resolvere saaledes:

„Vi bifalde allern., at den Bispestolen i Island tillagte Gage maa for det Tidsrum: fra Biskop Vidalins Dödsdag den 20. Septbr. f. A. indtil hans Eftermands Udnævnelse den 12. Mai d. A., komme til lige Deling imellem den under Vacancen fungerende Biskop Helgesen

1824. og Biskop Vidalins Enke, dog saaledes, at der i den
23. Septbr. Förstes Andeel afgaaer de 415 Rbd. 8 Sk. Sedler og Tegn, der af Jordebogskassen forskudsviis ere udbetalte til Bestridelsen af Embedets Udgifter, og i Sidstnævntes Andeel, foruden de hende af bemeldte Kasse til Begravelsen forstrakte 150 Rbdlr. Sölv, endvidere hvad hendes afdöde Mand maatte have oppebaaret i Forskud paa de ham allern. tillagte Indkomster, forsaavidt samme enten ikke kan blive liquideret i den ham til hans Dödsdag tilkommende Gage, eller af hans Bo blive Vor Kasse tilbagebetalt".

Ved tjenstl. at tilmelde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. denne allerh. Resolution til behagelig Efterretning, med Tilföiende, at Lönningen for Bispeembedet er i Biskop Johnsens Bestalling bestemt til 1800 Rbd. Sölv, skulde man derhos, i Henseende til den i Hr. Stiftamtmands Skrivelse af 19. Juli sidstl. omhandlede Forespörgsel fra Hr. Stiftsprovst Helgesen, angaaende den ham tilkommende Godtgjörelse for Omkostninger ved Embedets Förelse fra 12. Mai d. A., og indtil den beskikkede Biskop tiltræder Embedet, lige tjenstl. melde, at dette Collegium med Hr. Stiftamtm. er enig i, at Plakat af 23. April 1813, i Mangel af mindelig Forening mellem de Vedkommende, bliver Reglen i dette Tilfælde. — Det kgl. Danske Cancellie den 23. Septembr. 1824 [1].

24. Septbr. **Forordning** ang. **Ophævelse og Forandring af Straffen af Boeslods Forbrydelse,** m. v. Frederiksberg den 24. Septbr. 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13 Juni 1825, og senere gjort

[1]) s. D. Communication af den her anförte kgl. Resolution til Biskoppen over Island særskilt, samt til Rentekammeret (Canc. 1. Depart. Brevb. sst.). — Fra Rentekammeret er afgaaet en Communication og Udbetalings-Ordre til Landfoged Thorgrimsen i Island ved Skriv. 30. Septbr. 1824 (Isl. Copieb. 5, Nr. 771).

gjeldende for Island ved Reskr. 7. Decembr. 1827, med Forandring. — Canc. 2. Depart. Registr. XXV, 196b—198 (1824, Nr. 1109). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 563—578 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 129—131; Schou XIX, 146—148. — Islandsk: „Konúngleg tilskipan, með hverri straff með búslóðar töpun og bótum eptir ítrustu formegun, ásamt öðrum áþekkum ströffum, er sumpart aftekið og sumpart umbreytt", i den af den islandske Landsoverret iflge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., S. 190—192 (med Anmærkn.); Klausturpóst. 1825, S. 85—87 (med Anmærkning). 1824. 24. Septbr.

Forordning, hvorved Straffen af Boeslods Forbrydelse og paa yderste Formue, samt andre lignende Straffe, deels ophæves, deels forandres.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, ved at overveie de flere Uleiligheder, som ere forbundne med den paa adskillige Steder i Loven og Anordningerne forekommende Straf af Boeslods Forbrydelse, have fundet Os bevægede til, for visse Tilfælde, aldeles at eftergive samme, og for de övrige at forandre den til en anden Straf, der mere svarer til Straffeöiemedet. Saa have Vi og fundet det hensigtsmæssigt, paa lige Maade at forandre den paa enkelte Steder i Loven paabudne Straf af yderste Formue, saavel som og enhver anden Straf, der er bestemt til en vis Andeel af den Skyldiges Boeslod; hvorhos Vi og ville have den stundom med Straf paa Liv og Boeslod forbundne Jords Forbrydelse aldeles ophævet. I foranförte Henseende byde og befale Vi som fölger:

1) Straf af Boeslods Forbrydelse skal for Fremtiden være aldeles afskaffet i de Tilfælde, hvor den efter Lovgivningen er forbunden med Straf paa Liv og Lemmer, eller med Frihedens Tab for Livstid, eller med Fredlöshed eller Landsforviisning; ligesom og den i Lovens 6—6—21 fastsatte Hovedlods Forbrydelse bortfalder. I andre Tilfælde, hvor Loven og Anordningerne fastsætte Boeslods Forbrydelse, skal den Skyldige, istedet

1824. herfor, dömmes til Arbeide, efter Sagens Omstændig-
24. Septbr. heder, fra 1 til 3 Aar, i Almindelighed i Forbedringshuset; men, hvor Forbryderen tillige bliver ærelös, i Tugthuset. — 2) Straf paa yderste Formue skal ligeledes for Fremtiden være ophævet, hvorimod den Skyldige, istedetfor at dömmes dertil, skal ansees med Straf af Fængsel paa Vand og Bröd fra 2 Gange 4 til 4 Gange 5 Dage, efter Sagens Omstændigheder. — 3) Hvor Lovene ellers have bestemt en Straf, der gaaer ud paa Forbrydelse af en vis Deel af den Skyldiges Boeslod, bliver, istedet herfor, en saadan Straf at anvende, der staaer i Forhold til den, som i § 1 findes bestemt for den, der efter Loven skulde have forbrudt sin hele Boeslod. — 4) Forsaavidt den i § 2 nævnte Straf finder Sted for Hoer, bliver i Kjöbenhavn den kongel. Landsoverret samt Hof- og Stadsret, og udenfor Kjöbenhavn vedkommende Amtmænd bemyndigede til, ved Resolution at bestemme Straffens Grad, naar den Paagjeldende renoncerer paa Dom. Iövrigt kan ved Horstraffens Anvendelse Separation eller den af den anden Ægtefælle givne Aarsag til Skilsmisse vel tages i Betragtning til Straffegradens mildere Bestemmelse, men ikke fritage den Paagjeldende for at ansees skyldig i Hoer. Saa kan og, til Bedste for den forurettede og uskyldige Ægtefælle, paa Ansögning ventes fuld Eftergivelse af Horstraffen, naar denne, uagtet den begaaede Bröde, önsker at fortsætte Ægteskabet, og gaaer i Forbön for den Skyldige, forudsat derhos, at ikke særdeles Omstændigheder skulde tale imod saadan Eftergivelse. — 5) Den i visse Tilfælde med Straf paa Liv og Boeslod forbundne Jords Forbrydelse skal for Fremtiden være afskaffet. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 24. Septembr. 1824.

25. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til Justitiarius i den islandske Landsoverret, Conferentsraad Magnus Ste-

phensen, ang. **Oversættelserne af de islandske Domsakter og disses Bestilling.** Khavn den 25. Septembr. 1824. — Canc. 3. Departem. Brevbog 1824, Nr. 2999. 1824. 25. Septbr.

I Skrivelse af 9. August sidstl. har Hr. Cfraad foreslaaet, at det, overeensstemmende med hvad hidtil i Almindelighed har været Brug i Island, maatte paalægges samtlige Overövrigheder sammesteds at requirere de danske Oversættelser af Domsakterne i befalede og beneficerede Sager, som fra Landsoverretten til Höiesteret skulle indankes, eller til de kgl. Collegiers Resolution indstilles, hos Justitiarius, som derefter igjen sender disse Oversættelser tilligemed Original-Akterne enten til vedkommende Overövrigheder, eller, naar disse selv forlange det, med förste Leilighed fra Sönderlandet til vedkommende Collegium, istedetfor at Oversættelserne, saaledes som i den senere Tid nogle Gange skal have været Tilfælde, ere blevne requirerede hos anden Assessor i Overretten.

Foranlediget heraf undlader Cancelliet ikke tjenstl. at melde, at man anseer det ligegyldigt, enten Oversættelserne i slige Sager requireres hos Hr. Cfraad, eller directe hos den anden Overrets-Assessor, hvem det paaligger at forfatte samme, naar Oversættelsen kun derefter i Overeensstemmelse med For. af 11. Juli 1800 § 8 tilstilles Rettens övrige Tilforordnede til Revision, hvorimod det vil staae Dem frit for, naar De efter fuldendt Revision har forsynet Oversættelsen med Deres Bekræftelse, directe at sende den til vedkommende Amtmand, uden at remittere samme til den anden Assessor i Retten. — Det kgl. Danske Cancellie den 25. Septembr. 1824.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmand og constitueret Stiftamtmand Hoppe, ang. **Depositioner** 25. Septbr.

1824. **i Skillemynt i Jordebogskassen i Island.** Khavn
25. Septbr. den 25. Septbr. 1824. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 722.

Hr. Amtm. har i behagelig Skrivelse af 17. f. M. forlangt Kammerets Bestemmelse om, hvorvidt det endnu i næstkommende Aar maa være tilladt at gjöre Depositioner i Jordebogskassen af Skillemynt, imod derfor at erholde Seddelanviisninger paa Zahlkassen her i Staden.

I Anledning heraf skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde Hr. Amtm., at da der ingen endelig Bestemmelse med Skillemynten i Island endnu har kunnet tages, saa vil der fra Kammerets Side heller Intet være at erindre imod, at den engang givne Tilladelse, forsaavidt Hr. Amtm. maatte ansee den fornöden, indtil videre vedvarer, men dog alene under de Betingelser, som vores Skrivelser til Stiftet af 30. Marts og 31. August 1822 indeholde, og fölgelig saaledes, at den ikkun tilstaaes de Handlende, som erklære, at de have modtaget Skillemynten i deres Handel med Indbyggerne paa Island, og ikke paa nogen anden Maade. — Rentekammeret den 25. Septembr. 1824.

28. Septbr. **Rentekammer-Plakat** ang. **Nedlæggelse af Udliggerstedet Stappen (Arnarstapi) i Vester-Amtet.** Khavn den 28. Septembr. 1824. — Findes ikke anfört som publiceret ved Landsoverretten i Island. Originalen indheftet ved kgl. Resol. 22. Septbr. 1824 i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1824, Nr. 284. Rentek. Exped. Prot. 1824, Nr. 229, S. 311—312. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 589. Qvart-Forr. for 1824, S. 132; Schou XIX, 148—149. — Tydsk: Original-Aftryk hos Schultz med tydsk og dansk Text i to samsidige Spalter, 2 Blade i 4to. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret iflölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. vedkommende Island, S. 193; Klausturp. 1824, S. 169.

Plakat angaaende Nedlæggelse af Udliggerstedet Stappen i Snæfjeldsnæs Syssel i Islands Vester-Amt. 1824. 28. Septbr.

Paa Rentekammerets allerund. Forestilling har Hans Majestæt Kongen behaget under 22. i d M. allern. at bifalde, at Udliggerstedet Stappen i Snæfjeldsnæs Syssel i Islands Vester-Amt nedlægges, saa at dette Sted for Eftertiden udgaaer af de ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 authoriserede Udliggersteders Antal.

Dette bliver herved, ifölge allerh. Befaling, bekjendtgjort til Efterretning for alle Vedkommende. — Rentekammeret den 28. Septembr. 1824.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Aflevering af Böger fra det store kongelige Bibliothek til Stiftsbibliotheket i Island.** Khavn den 2. Oktbr. 1824. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2478. 2. Oktbr.

Det er Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. bekjendt af dette Collegii Skrivelse 10. Decbr. 1822, at daværende Overbibliothekar ved det store kongelige Bibliothek, Conferentsraad Moldenhawer, havde erklæret sig beredvillig til at virke til det paa Island oprettede Stiftsbibliotheks Forögelse. — Da bemeldte Conferentsraad Moldenhawer senere ved Döden er afgaaet, har Cancelliet tilskrevet Geheime-Statsminister Malling, til hvem Overopsynet med bemeldte kongel. Bibliothek er overdraget, at man, i Forventning af, at han maatte nære samme Velvillie mod det i Island oprettede Stiftsbibliothek, som er viist det af afdöde Cfraad Moldenhawer, anbefalede dette Bibliothek til ved given Leilighed at være i H. Excell.' særdeles Erindring. — Cancelliet har derefter modtaget en Skrivelse fra Geheime-Statsminister Malling, hvori han yttrer: at han med al Beredvillighed skal, saasnart Fortegnelsen over de endnu tilbageværende Doubletter af det store kgl. Bibliothek

1824. er affattet, og Revisionen i Anledning af samme er fuld-
2. Oktbr. endt, andrage for H. Majt., at ogsaa det islandske Stiftsbibliothek faaer Deel i disse Doubletter. Men deels formedelst Vidtlöftigheden af Arbeidet ved General-Catalogen, deels fordi Bibliotheket, formedelst Localets Udvidelse, vil forestaae en betydelig Omflytning af dets Böger og Manuskripter, kan det ikke bestemt opgives, naar Doublet-Fordelingen kan skee. Imidlertid har Geheime-Statsministeren forsikkret, at Sagen det islandske Stiftsbibliothek vedkommende skal være i bedste Erindring. — Derom skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. Underretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 2. Oktobr. 1824.

8. Oktbr. **Forordning** for Danmark, ang. **Oplæsninger fra Prædikestolene.** Khavn den 8. Oktobr. 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og udvidet til at gjelde for Island ved Reskr. 7. Decbr. 1827. — Canc. 2. Depart. Registr. XXV, 208b—210 (1824, Nr. 1172). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 579—588 (med Motiver). Qvart-Forr. 1824, S. 135—136; Schou XIX, 149—151. P. Pétursson, Hist. Eccl. Island., S. 246—247. — Islandsk: „Konúngleg tilskipan fyrir Danmörku, sem aftekur upplestur lagasetnínga og lýsínga um verðsleg efni af Prèdikunarstólum", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. Island vedkommende, S. 194—196; Klausturp. 1825, S. 87-88 (med Anmærkning).

Forordning for Danmark, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Gjenstande fra Prædikestolene afskaffes.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: Da Vi have fundet, at den hidtil brugelige Oplæsning af Anordninger og Tillysning om verdslige Gjenstande fra Prædikestolen maa have en forstyrrende Indflydelse paa den andagtsfulde Stemning, som den offentlige Gudstjeneste gaaer úd paa at opvække, saa have Vi anseet det for-

nödent at gjöre Forandring i de udi foranförte Henseende hidtil gjeldende Lovbestemmelser. Thi byde og befale Vi som fölger: 1824. 8. Oktbr.

1) Ligesom Læsning af Prædikestolen ikke i Danmark har været foreskrevet som en sædvanlig Bekjendtgjörelsesmaade af Love og Anordninger, men blot fundet Sted i enkelte særdeles paabudne Tilfælde, saaledes er det Vor Villie, at samme for Fremtiden skal aldeles bortfalde. Hvad hidtil har været bestemt om visse Lovstykkers og Anordningers aarlige Bekjendtgjörelse til bestemte Tider, skal som Fölge heraf for Fremtiden være ophævet. Ei heller skulle Præsterne i noget Tilfælde meddele nogen Beretning fra Prædikestolen om de udkomne Anordningers Indhold. Derimod forbliver det ved det allerh. Reskript af 22. April 1740[1], hvorefter saadanne Anordninger, der umiddelbart vedkomme Almuen, foruden paa sædvanlig Maade at bekjendtgjöres til Thinge, hvilket vedbliver at være den almindelige og for Alle forbindende Bekjendtgjörelsesform for Love og Anordninger, bör paa Landet tillige efter Gudstjenesten læses paa Kirkegaarden, angaaende hvilken Læsning, der bliver at forrette af Kirkesangeren, Præsten, efter forrettet Gudstjeneste, har at meddele Menigheden Underretning. Saa bör og alle andre hidtil indförte Midler til paa muligste Maade at bringe Vore Anordninger til almindelig Kundskab, fremdeles anvendes. — 2) Hvad i adskillige ældre og nyere Anordninger er befalet om Kundgjörelser og Tillysninger fra Prædikestolen, verdslige Gjenstande angaaende, bliver herved ophævet, og skal dermed i Fremtiden saaledes forholdes, at deslige Kundgjörelser og Tillysninger besörges i Stæderne af Övrigheden paa den for offentlige Bekjendtgjörelser sædvanlige Maade, paa Landet derimod af Kirkesangeren, som uden Betaling har at kundgjöre og tillyse paa Kirkestævne, hvad Övrigheden eller Ret-

[1]) Dette Reskript er ikke afgaaet til Island.

1824. tens Betjente lade ham tilstille. — 3) I de Distrikter af
8. Oktbr. Hertugdommet Slesvig, som i geistlig Henseende henhöre under Danmark, bliver i foranförte Henseende at forholde efter den for Hertugdommene derom under 11. August d. A. udgivne Forordning. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 8. Oktobr. 1824.

8. Oktbr. **Kongelig Resolution** ang. **Forhöielse af Gebyrer til Seminariefondet.** Khavn den 8. Oktbr. 1824. — Canc. 1. Depart. Forestillinger 1824, Nr. 172. Coll. Tid. 1824, S. 635—654 (med Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 320—322. — Islandsk: Klausturp. 1825, S. 88. — *see* Canc. Circ. 30. Oktbr. 1824.

9. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, ang. **Börns Hjemmedaab** m. v. Khavn den 9. Oktbr. 1824. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2556.

Efter at have modtaget D. Höiærv.* Erklæring af 3. August sidstl. over en hertil indkommen Skrivelse, hvori Herredsprovsten i Söndermule Syssels Provstie, Hr. Thorstensen, andrager, at der er opstaaet ulige Meninger mellem en Præst og hans Sognefolk i Provstiet, ang. disses Ret til at lade deres Börn hjemmedöbe, uden at Daaben senere stadfæstes i Kirken, samt om den særskilte Godtgjörelse for Reise-Omkostninger, som Præsten i denne Henseende tilkommer: — skulde man tjenstl. anmode D. Höiærv. om, at give de Vedkommende Besked i Overeensstemmelse med bemeldte Deres Erklæring[1], hvorhos man lige tjenstl. skulde til-

[1]) i den fungerende Biskops (Árni Helgason's) Skrivelse til Cancelliet 3. August 1824 bemærkes: 1) at Sognefolkets Ret til at lade deres Börn hjemmedöbe er formentlig meget indskrænket, thi saavel Loven som Kirke-Ritualet af 25. Julii 1685 siger udtrykkelig, at intet Barn maa hjemmedöbes, [med] mindre Fornödenhed det udkræver, som da

föie: at den skete Hjemmedaab bliver at stadfæste i Kirken, med mindre Vedkommende igjennem dette Collegium erholder Bevilling til at fritages herfor. — Det kgl. Danske Cancellie den 9. Oktobr. 1824. 1824. 9. Oktbr.

---

videre saaledes bestemmes: Naar Barnet findes at være saa svagt, at det ikke uden Livsfare kan komme til Kirken. Denne Lovgivning er vel ikke gjenkaldet ved Forordn. af 27. Julii 1771, men kun under de der anförte Omstændigheder deels visse Undtagelser fra den almindelige Lovgivning tilladte, deels især Forældrene under selvsamme Omstændigheder fritagne for den Forpligtelse, inden en bestemt Tid at have ladet sit Barn bringe til Kirken, enten til at döbes, eller for at lade Hjemmedaaben der stadfæste. Naar nu disse Omstændigheder virkelig har Sted, synes Forældrene at have Ret til at forlange af Præsten, at han forretter Daaben hjemme i Huset, ifölge ovenmeldte Forordning, men ellers ikke. — 2) at Billighed taler for Reise-Omkostningers Godtgjörelse til Præsten ved saadanne Leiligheder, men at han (Biskoppen) dog ingen Lovgivning kjender, som giver ham fuldkommen Ret dertil. Den Betaling af 10—24 Skilling, som Præsten er tilstaaet ved Reglem. af 17. Julii 1782, skal nok være for Forretningen selv, men da Forordn. af 27. Julii 1771, som siger: at Præsten ikke maa nægte at forrette Hjemmedaaben, naar det af ham forlanges, ikke har afgjort, om ham tilkommer nogen Godtgjörelse for Reisen, kan det neppe andet end ansees uafgjort. Praxis i denne Henseende kan være noget forskjellig, men saavidt min (Biskoppens) Kundskab strækker, faaer Præsten ingen Godtgjörelse for nogensomhelst Reise, han paa Embedsvegne gjör i sit Sogn, ikke heller nogen fri Befordring; kun naar han ingen Fölgemand har, skaffes den ham af Vedkommende, forudsat at Leiligheden tillader og Præsten önsker det. Men skulde Cancelliet finde passende, at Præsten for Reiser til Hjemmedaab faaer Godtgjörelse af de formuende Forældre, indstilles, at de allerfattigste af Almuen maatte dog skaanes for denne Udgift, thi ere de ikke i Stand til at betale 10 Sk. for Forretningen, hvorfor de ere ved Reglement af 17. Julii 1782 fritagne, ville de langt mindre have Raad til at godtgjöre Præsten hans Reise-Omkostninger.

1824. 9. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, Steingrímur Jónsson, ang. **Underretning om det islandske Landoplysnings-Selskabs Medlemmer.** Khavn den 9. Oktbr. 1824. — Canc. 1. Dep. Brevb. 1824, Nr. 2557.

Foranlediget af en hertil indkommen Forestilling fra Cfraad og Justitiarius Stephensen, angaaende Forbud mod Uberettigedes Eftertryk af de fra det forrige Holumske Bogtrykkerie udgivne Skrifter, hvis Forlagsrettighed det kongelige Landoplysnings-Selskab formener afhændet til sig, tillige med dette Bogtrykkeries Levninger m. v., har Cancelliet tilskrevet Stiftamtmanden og Biskoppen over Island om, at meddele dette Collegium Underretning om, af hvilke Medlemmer det ommeldte Landoplysnings-Selskab bestaaer.

Da Cancelliet derefter har modtaget fra Stiftsövrigheden vedlagte Svarskrivelse af 5. August sidstl. fra Cfraad Stephensen, hvoraf erfares, at han ikke kan give nogen fuldstændig og paalidelig Underretning desangaaende, skulde man tjenstl. fornemme, om D. Höiærv. maatte være istand til at meddele dette Collegium den forlangte Oplysning. Med Svaret udbedes Bilaget tilbage. — Det kgl. Danske Cancellie den 9. Oktbr. 1824.

12. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Salget af Alptanæs Kirkes Inventarii-Qvilder.** Khavn den 12. Oktobr. 1824. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2584.

Proprietair Jon Sigurdsen af Alftenæs under Myre Syssel har i en hertil indkommen Ansögning, hvorover Hr. Amtm. under 16. Mai d. A. har afgivet Erklæring, anholdt om, at de Kirken sammesteds tilforn tilhörende Leieqvilder, som ikke kunne faae Plads paa de af Söbrud ödelagte Kirkejorder, maae bortsælges, og han befries for at svare de bestemte Smörleier af samme til Præsten.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Amtm. til behagelig Bekjendtgjörelse for Supplikanten, at det Ansögte ikke kan bevilges paa den foreslaaede Maade. Skulde det derimod være Supplikanten om at gjöre, at befries for at vedligeholde det hele Antal Leieqvilder, og ikke tillige for at tilsvare den Præsten tilkommende Qvildeleie af 150 Pd. Smör aarlig, da kan han, efter derom nærmere indgivende allerund. Ansögning, vente at blive fritaget for Qvildernes Vedligeholdelse, imod at han udsteder et formeligt og behörigen thinglæst Document, hvori han forpligter sig til at erlægge de fornævnte 150 Pd. Smör aarligen til Præsten, samt derhos for samme giver förste Prioritet i hele Eiendommen. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Oktobr. 1824.

1824. 12. Oktbr.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **en Kirkjubæ Kirke tilhörende Obligation.** Khavn den 16. Oktbr. 1824. 16. Oktbr.

Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2614.

Ved at tilstille Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. indsluttede, af den kgl. Direction for Statsgjelden og den synkende Fond udstedte, Obligation, stor 30 Rbd. Sölv, af Kirkebai Kirkes Portions-Beholdning, som under 11. Junii 1788 ere indbetalte i den kgl. islandske Handels Kasse i Vapnefjord, med 30 Rd. D. Cour., for at gjöres frugtbringende, tilligemed en Gjenpart af en af Directionen forfattet Beregning over de paa Obligationen forfaldne Renter, skulde man tillige anmode Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. om, at forsyne bemeldte Obligation med Deres Paategning. Og meldes derhos, at Landfoged Thorgrimsen er af det kgl. Rentekammer tillagt Ordre til Rentens Udbetaling af Islands Jordebogskasse, saavel for den forbigangne Tid som for Fremtiden. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. Oktbr. 1824.

1824.

19. Oktbr. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd og Grever og Baroner i Danmark, ang. **Oplysninger ved Delinquenters Aflevering til Straffeanstalterne.** Khavn den 19. Oktobr. 1824[1]. — Dette Circulaire er, som det synes, ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3070; Canc. 3. Departem. Brevb. 1824, Nr. 3300b. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. 1824, S.667—668 (uden at nævne Island). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 334—335.

Det kgl. General-Commissariats-Collegium har tilmeldt Cancelliet, at Commandantskabet over Kjöbenhavns Fæstning har fört Besværing over, at det undertiden indtræffer, at de, der ere beordrede til at aflevere Forbrydere til Slaveriet sammesteds, blot medbringe Gjenparter af de over de Paagjeldende afsagte Domme, endskjöndt Anordningerne paabyde, at de Domme og övrige Documenter, som bör medfölge, skulle forevises in originali, og bekræftede Gjenparter afleveres til Straffeanstalten.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst anmode (Tit.) om, behageligen at ville paalægge vedkommende Retsbetjente i det Dem allern. anfortroede Övrigheds-Distrikt, naar en Forbryder efter endelig Dom afsendes til en Straffeanstalt, nöie at iagttage de i Cancelliets Circulair-Skrivelse af 30. Septbr. 1820 indeholdte og senere i Circulair-Skrivelse af 4. August 1821 indskjærpede Forskrifter. — Det kongel. Danske Cancellie den 19. Oktbr. 1824.

23. Oktbr. **Cancellie-Skrivelse** til det kongelige Rentekammer, ang. **Forpligtelsen til at tjene i Födereppen.** Khavn den 23. Oktobr. 1824. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3308 (blank i Brevbogen).

Af vedlagte Skrivelse med Bilage fra den consti-

[1]) Canc. Circ. 27. Septbr. 1828.

tuerede Amtmand i Islands Nord- og Öster-Amt har Cancelliet blandt Andet erfaret, at Amtet ved Circulair-Skrivelse til samtlige Sysselmænd af 18. Marts 1811 har tilkjendegivet, at den 11. § i Forordn. af 3. Junii 1746, om Hustugten i Island, som forbyder dem, som ere opdragne ved Fattigkassernes Almisser, at tage Tjeneste i andre Böigder, bör forandres derhen, at de i modsat Fald af deres Lön paa et fremmed Sted skulle erstatte Reps-Kassen 3 à 4 Rbd. aarlig til Afdrag paa det, Fattigkassen har udlagt til deres Opfostring, indtil de enten vende tilbage, eller have afdraget det Hele. 1824. 23. Oktbr.

Da Cancelliet imidlertid er af den Formening, at denne Bestemmelse, der vel iövrigt maa ansees tilraadelig, bör forsynes med allerh. Authorisation, saa skulde man, forinden videre i denne Anledning foretages, herover tjenstl. udbede sig det kgl Rentekammers Betænkning behagelig meddeelt, og forventer med Svaret Bilagene tilbage. — Det kongel. Danske Cancellie den 23. Oktobr. 1824.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Forpligtelse til at arbeide i Födereppen.** Khavn den 23. Oktbr. 1824. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3308 (blank i Brevbogen). 23. Oktbr.

Af Amtets Skrivelse, dateret 20. Januar d. A., har Cancelliet erfaret, at Sysselmanden i Sönder-Mule Syssel, Kammerassessor Tvede, ved Resolution af 22. Januar 1822 har tilpligtet Pigen Katrine Eriksdatter, der er födt i Eide-Rep, men har bortfæstet sig til en Bonde udenfor dette Rep og i et fremmed Syssel, at tage Tjeneste i fornævnte hendes Föderep, hvor hendes Södskende havde nydt Understöttelse og hendes Fader opholdt sig, naar iövrigt samme, paa lige Vilkaar, der kunde erholdes.

Da imidlertid Kammerassessor Tvedes ovenanförte Resolution, efter de Grunde, hvorpaa samme er bygget,

1824. aldeles ingen Hjemmel har i Anordningerne, og det
23. Oktbr. heller ikke senere er oplyst, at Katrine Eriksdatter, saaledes som Forordn. af 3. Junii 1746 § 11 omhandler, er opdraget ved Fattigkassens Almisser, saa skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, at ville betyde Assessor Tvede det Urigtige heri, samt derhos at ville foranledige, at Katrine Eriksdatter bliver löst fra den hende paalagte Forpligtelse, at tage Tjeneste i Eide-Rep. — Det kgl. Danske Cancellie den 23. Oktobr. 1824.

29. Oktbr. **Plakat** ang. **Borgerskabs Forbrydelse ved offentligt Arbeide.** Khavn den 29. Oktobr. 1824. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, men först ved Reskr. 7. Decbr. 1827 udtrykkelig erklæret som gjeldende for Island. — Canc. 3. Departem. Registr. 1824, 217 (1824, Nr. 2459). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1824, S. 659—666 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1824, S. 147-148; Schou XIX, 156. — Islandsk: „Konúnglegt opið bréf, með hverju ákvarðast, að enginn sem straffaður er með opinberu erviði megi borgararètt öðlast í nokkrum kaupstað", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., vedkommende Island, S. 196—197 (med Anmærkn.); Klausturpóst. 1825, S. 88 (med Bemærkning).

Plakat, hvorved bestemmes, at Ingen, som er straffet med offentligt Arbeide, maa vinde Borgerskab i nogen Kjöbsted.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at da Vi have fundet det gavnligt ved en nærmere Bestemmelse at afgjöre, hvorvidt Straf af offentligt Arbeide udelukker Nogen fra Borgerskab i Kjöbstæderne, saa ville Vi allern. have fastsat: at Ingen, som har været hensat til Arbeide i nogensomhelst Straffeanstalt, maa vinde Borgerskab i nogen Kjöbstæd, og at den Borger, der for Fremtiden bliver tilfunden saadan Straf, skal have sit Borgerskab forbrudt. Dog ville Vi have vedkommende Övrigheder bemyndiget til at bevilge den, som paa fornævnte Maade

er straffet, Ret til, med Udelukkelse fra alle personlige Ombud, men forövrigt med Forpligtelse, at svare alle borgerlige Tyngder, at drive en eller anden af de mindre anseete Næringsveie. I Særdeleshed skal det være den saaledes Straffede tilladt, paa denne Maade at erhverve Adgang til at drive det Haandværk med egne Hænder, hvori han enten har været Mester eller var qvalificeret til át blive det. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 29. Oktobr. 1824. 1824. 29. Oktbr.

Plakat for Danmark, ang. **Forholdsregler med Hensyn til Hunde.** Khavn den 29. Oktbr. 1824. 29. Oktbr.
— Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat for Kjöbstæderne i Danmark, angaaende de Forholdsregler, som bör iagttages til Betryggelse med Hensyn til Hunde", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, men dens Udvidelse til Island er hverken stillet under Spörgsmaal eller senere paafulgt. — Canc. 3. Departem. Registr. 1824, 217 (1824, Nr. 2460). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1824, S. 666—667. Qvart-Forr for 1824, S. 145—146; Schou XIX, 155—156. — Islandsk: Rubrum i Klausturp. 1825, S. 88 (med Anmærkning som ugjeldende).

Cancellie-Circulaire til samtlige Amtmænd, m. Fl., ang. **Forhöielse af Gebyrer til Seminariefonden.** Khavn den 30. Oktobr. 1824. — Er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, og under Titel af kgl. Resol. 8. Oktbr. 1824 publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825; jevnf. Klausturp. 1825, S. 88. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3417; Canc. 2. Dep. Brevb. 1824, Nr. 3191. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl. i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 342-343. 30. Oktbr.

Paa Cancelliets allerund. Forestilling angaaende en Forögelse i Seminariifondens Indtægter, har det behaget Hans Majestæt under 8. dennes allern. at resolvere, at de ved Resolution af 3. Januarii 1821, til Bedste for

1824. 30. Oktbr. bemeldte Fond, med 12½ Procent forhöiede Gebyrer af de Expeditioner, som udfærdiges igjennem Cancelliet, Bestallinger alene undtagne, blive at forhöie med endnu andre 12½ Procent af det Belöb, som de inden hiin i Aaret 1821 paabudne Forhöielse udgjorde, fra hvilken nye Tillægs-Afgift, der ligeledes tilfalder Seminariifonden, dog, foruden Bestallinger, Bevillinger til at sidde i uskiftet Bo blive at undtage. Ifölge heraf vil der af de Expeditioner, som herefter af (Tit.) udleveres, i Overeensstemmelse med bemeldte Resolution, blive at erlægge til Seminariifonden: 1) af enhver Bevilling eller Confirmation, for hvilken Gebyret til den kongel. Kasse er 13½ Rbd. r. S., 3 Rbd. 2 Mk. r. S., hvorfra, efter det Foranförte, dog undtages Bevillinger til at sidde i uskiftet Bo, af hvilke fremdeles, som hidtil, kun bliver at erlægge 1 Rbd. 4 Mk. r. S. til Seminariifonden; — 2) af en Opreisning paa en Dom 3 Rbd. 4 Mk. r. S.; — 3) af en Confirmation for fuld Betaling 12 Rbd. 4 Mk. r. S.

Ved at tilmelde Dem dette, skulde man tjenstligst anmode Dem om, behageligst at ville, naar De herefter maatte udlevere nogen af de hos Dem i Behold værende Bevillinger og Expeditioner, hvorfor forhöiet Betaling, ifölge ovenmeldte allerh. Resolution, bliver at erlægge, saalænge indtil nye Expeditioner fra Cancelliet vorde Dem tilsendte, forsyne samme med Paategning om denne Forhöielse i Gebyret, og beregne samme til Indtægt i det Regnskab, som af Dem aflægges. — Det kgl. Danske Cancellie den 30. Oktobr. 1824.

30. Oktbr. **Cancellie - Circulaire** til samtlige Amtmænd, angaaende **Udbetaling af Honorar for Vaccination.** Khavn den 30. Oktbr. 1824. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3416 (blank i Brevbogen). Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 341—342. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 107 (med Anmærkning, som gaaer ud

paa at vise, at dette Circulaire er, ligesom For. 3. April 1810, uanvendeligt i Island, hvor den eneste Norm i disse Sager var Reskr. 18. Juli 1821). 1824. 30. Oktbr.

Til Cancelliet er indkommen Forespörgsel, om de udenfor Lægestanden authoriserede Vaccinateurer, som ifölge dette Collegii Circulair-Skrivelse af 6. Septembr. 1823[1] ikke maae befatte sig med den offentlige Vaccination, undtagen hvor den beskikkede Læge ikke kan overkomme samme, ere berettigede til, for de Personer, som de efter eget Forlangende vaccinere, at oppebære det ved Forordn. af 3. April 1810 § 4 bestemte Honorarium af det Offentlige, samt om den ovennævnte Circulair-Skrivelse ogsaa er gjeldende for Læger, som, uden at være ansat i noget offentligt Læge-Embede, dog ere berettigede til at praktisere, saaledes at disse Læger heller ikke maae befatte sig med den offentlige Vaccination, undtagen hvor den beskikkede Læge ikke selv kan overkomme samme.

I Anledning heraf undlader man ikke at tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende i Deres Embeds-Distrikt, at de Personer udenfor Lægestanden, som ere authoriserede til at vaccinere, ikke tilkommer det i Forordn. af 3. April 1810 § 4 ommeldte Honorarium af det Offentlige for den af dem foretagne private Vaccination, og at Cancelliets Circulair-Skrivelse af 6. Septbr. 1823 ogsaa er anvendelig paa de Læger, der, uden at være ansatte i noget offentligt Læge-Embede, dog ere berettigede til at praktisere, saaledes at disse ikke maae befatte sig med den offentlige Vaccination, undtagen hvor den beskikkede Læge paa Stedet beviislig ikke kan overkomme Vaccinationen. — Det kgl. Danske Cancellie den 30. Oktobr. 1824.

Rentekammer-Skrivelse til General-Toldkammer og Commerce-Collegium, ang. **Forslag om For-** 13. Novbr.

[1]) Dette Circulaire er ikke, saavidt vides, sendt til Island.

1824. **höielse af Indförsels-Afgifterne af fremmed Svovl.**
13. Novbr. Khavn den 13. Novembr. 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 800.

Det kgl. General-Toldkammer og Commerce-Collegium har under 6. April d. A. behaget at forlange Kammerets Betænkning over herved tilbagefölgende, med de kgl. Toldinspecteurers Erklæring forsynede, Andragende, hvorved Handelshuset Örum & Wulff anholder om, at der, for at fremme Afsætningen af det islandske Svovl, maatte blive bevirket en Forhöielse i Afgifterne af fremmed Svovl.

I Anledning heraf skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde, at, i Overeensstemmelse med det af Toldinspecteurerne gjorte Forslag, findes der fra Kammerets Side Intet at erindre imod, at Afgifterne paa fremmed Svovl erholde en passende Forhöielse, men maa iövrigt, med Hensyn til, at Toldinspecteurerne i deres Erklæring anföre, at den samme efter Kammerets Indstilling anordnede Afgift for den islandske Fart skal mere end tilforn belaste denne, bemærke, at dette ikkuns vil være Tilfældet, forsaavidt den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 § 17 paabudne Afgift, af 5 Rbd. r. S. for hver Commercelæst af Skibets Drægtighed, maatte for Tiden udgjöre mere end den ved Plak. af 18. August 1786 paabudne 1 Procent Afgift, ligesom ogsaa ovennævnte 5 Rbd. r. S ikke erlægges, naar Varene indföres til Danmark eller Hertugdömmerne, men ikkuns naar Expeditionen skeer directe fra Island til fremmede Steder. — Rentekammeret den 13. Novembr. 1824.

16. Novbr. **Cancellie - Circulaire** til samtlige Amtmænd m. Fl., ang. **Extradition af Oppebörselsbetjentes Bo.** Khavn den 16. Novembr. 1824. — Dette Circulaire er ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 3. Dep. Brevb. 1824, Nr. 3636; 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3388. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Bl.

i 4to. Coll. Tid. for 1824, S. 686—687. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 356. — Islandsk: Klausturp. 1825, S. 108. 1824. 16. Novbr.

En Skifteforvalter har, paa Grund af et imellem en afdöd Toldkasserer og hans Enke i sin Tid oprettet reciprok Testamente, anseet sig ubeföiet til, efter Mandens Död at tage Boet under Behandling, men extraderet dette til Enken.

Da denne Fremgangsmaade er i Strid med Bestemmelserne i Kammerrets-Ordningen af 18. Martii 1720, 2. Cap. § 18, i hvis Fölge det maa antages, at ingen Enke efter en kgl. Oppebörselsbetjent kan af vedkommende Skifteforvalter, paa Grund af et imellem hende og Mand oprettet Testamente, gives Raadighed over eller extraderes hendes Mands Bo, forinden det er godtgjort, at der for de den afdöde Oppebörselsbetjent betroede Oppebörseler er gjort Rede, saa skulde man, efter det kongel. General-Toldkammer og Commerce-Collegii, samt det kgl. Rentekammers Önske, tjenstl. anmode (Tit.) om at oplyse samtlige Skifteforvaltere i Deres Embeds-Distrikt om, at slige Boer ikke maae extraderes, förend det med behörig Qvittance bevises, at der er aflagt fuldkommen Rigtighed for den Afdödes Oppebörseler. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. Novembr. 1824.

Cancellie-Circulaire til samtlige Amtmænd og Biskopper, ang. **Indberetninger om fortjente Mænd.** Khavn den 23. Novembr. 1824. — 23. Novbr.

Dette Circulaire er sandsynligviis ogsaa sendt til Stiftamtmanden, Amtmændene og Biskoppen i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3443, jevnf. Nr. 3419 (til Collegierne); 3. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3714b (ikke i Brevbogen). Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 362—363.

Ved allerh. Reskript af 11. d. M. har H. Majt. tilkjendegivet Cancelliet, at da det, ved de under 16. September 1808 befalede aarlige Beretninger om fortjente Mænd, har været Hensigten, at faae Oplysninger om de

1824. Anbefalinger, som Collegierne og Overövrighederne finde
23. Novbr. sig anledigede til at give de dem Underordnede for deres Forhold, ikke blot i de forbigangne Aar, men og fornemmelig i det sidst tilbagelagte Aar, saa have Overövrighederne herefter i deres allerund. Indberetninger om de dem Underordnede, som ved deres Forhold have gjort sig fortjente til særdeles Anbefalinger, navnligen at anföre samtlige de Mænd, der anbefales som fortrinligen værdige til H. Majts allerh. Naade, tilligemed de Grunde, hvorpaa Anbefalingen for Enhver især er bygget, og at den fölgelig ikke i saa Henseende maa indskrænke sig til at paaberaabe foregaaende Aars Beretninger.

Denne allerh. Befaling meddeles herved tjenstligst (Tit.) til fornöden Efterretning. — Det kongel. Danske Cancellie den 23. Novembr. 1824.

27. Novbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Afbetaling af Holt Kirkes Gjæld.** Khavn den 27. Novbr. 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 2952.

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtm.s og Deres Höiærv.s Erklæring af 20. Septbr. sidstl. over en hertil indkommen Skrivelse fra Handelshuset Svendsen & Co. i Önundefjord under Isefjords Syssel, betræffende Tilbagebetalingen af den Gjæld, stor 305 Rbd. 15 Sk., som Holt Kirke staaer i til Handelshuset for Materialier til Kirkens Gjenopbyggelse i Aaret 1819, skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv., til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at det aarlige Overskud af Kirkens Portions-Beholdning bör anvendes til Afbetalingen af det, der endnu resterer paa Gjælden, og at Creditor, saafremt han ikke er tilfreds med denne Afbetaling, maa henholde sig til den forrige Præst i Kaldet, til hvem han

har gjort Udlaanet. — Det kgl. Danske Cancellie den 27. Novembr. 1824. 1824. 27. Novbr.

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forslag om Foretagelse af astronomiske Observationer paa Bessastad.** Khavn den 27. Novembr. 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Univ. Dir. Brevb. 1824, Nr. 1407. 27. Novbr.

Efter at Directionen i Anledning af en Ansögning fra Adjunkt ved Bessestad lærde Skole, B. Gunlögsen (= Björn Gunnlaugsson), om at erholde de nödvendige Instrumenter til at foretage astronomiske Observationer fra Kirketaarnet i Bessestad, samt om derfor at erholde et lidet Honorar, havde tilskrevet det kgl. Rentekammer, for at erfare, om det maatte være i Besiddelse af de i sin Tid paa Lambhuus afbenyttede astronomiske Instrumenter, og om disse nu kunde overlades til Adjunkt Gunlögsen, samt om Collegiet maatte finde Anledning til at forunde ham det ansögte Honorar, har man fra bemeldte Collegium modtaget Underretning om, at det ingen tilstrækkelig Oplysning kan meddele om de det forhenværende Observatorium paa Lambhus tilhörende Instrumenter, samt at det ikke seer sig istand til at forskaffe de til de ovenmeldte Observationer fornödne Instrumenter, ligesom det ei heller finder Anledning til forövrigt at indlade sig paa Adjunkt Gunlögsens Andragende.

Herom anmodes Stiftsövrigheden tjenstl. at underrette Adjunkt Gunlögsen. — Den kongel. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 27. Novbr. 1824.

Rentekammer-Skrivelse til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, ang. **Forbud imod at Spekulanthandlere oplægge Varer til Forhandling.** 4. Decbr.

1824. 4. Decbr. Khavn den 4. Decembr. 1824[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 842.

Hr. Amtm. har, ved i behagelig Skrivelse af 7. September. d. A. blandt Andet at underrette Kammeret om, at Landet er i dette Aar bedre forsynet med Nödvendighedsvarer, end forhen sædvanligen skal have været Tilfældet, derhos bemærket, at nogle Spekulanthandlere have hos de faste Handlende til videre Forhandling deels oplagt, deels solgt ei ubetydelige Beholdninger af forskjellige Varer.

Forsaavidt imidlertid denne Hr. Amtm.' Bemærkning maatte forstaaes saaledes, at Varene af Spekulanthandlerne ere oplagte til Forhandling for disses Regning, skulle vi ikke undlade at gjöre opmærksom paa, at Saadant vilde være stridende imod de for Spekulanthandelen gjeldende Anordninger, og paatvivler Kammeret derfor ikke, at Hr. Amtm. jo behageligen drager Omsorg for, at deslige Oplag af Varer for Spekulanthandleres Regning ikke finder Sted. — Rentekammeret den 4. Decembr. 1824.

4. Decbr. **Rentekammer-Skrivelse** til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, ang. **Æderfuglevarpet paa Vestmannöerne.** Khavn den 4. December 1824. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 841.

Ved Hr. Amtm.' behagelige Skrivelse af 25. Septbr. d. A. har Kammeret modtaget herved tilbagefölgende, imellem Sysselm. Abel paa Vestmannöe og vedkommende Leilændinger paa Kongens Jordegods sammesteds indgaaede, Contract af 31. Maji d. A., hvorved de Sidste, imod hver at tilstaaes fra Fardag d. A. en Godtgjörelse af 10 Fisk i deres aarlige Landskyld, der for samtlige Leilændinger udgjör tilsammen 160 Fiske, have afstaaet

[1]) jevnf. Pl. 28. Decbr. 1836 § 10.

al den Rettighed, de efter Loven og deres Bygselbreve hidtil have haft til Ederfuglevarp sammesteds. 1824. 4. Decbr.

At Kammeret paa forventet allern. Approbation har approberet denne af Sysselmand Abel som Administrator for det kgl. Jordegods paa Vestmannöe indgaaede Contract, dette skulde vi ikke undlade herved tjenstl. at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, med Anmodning om, at fornævnte Sysselmand tillige maatte blive underrettet om, at ovenmeldte 160 Fiske ifölge heraf kunne, i hans for Aaret fra Fardag d. A. til Fardag næste Aar aflæggende Regnskab, saavel som og for de fölgende Aar, föres til Udgift, imod at Hr. Amtm.' ham herom meddeelte Ordre ved det förste Regnskab fremlægges og ved de fölgende paaberaabes, samt imod vedkommende Leilændingers Qvittering og Beviis for, at ingen Forandring med de nuværende Leilændinger er foregaaet, da det er en Selvfölge, at denne Eftergivelse i Landskylden bortfalder efterhaanden, som Forandring med Fæsterne indtræffer. — Iövrigt tillader Kammeret, efter Hr. Amtm.' Forslag, at Sysselmand Abel, med Hensyn til hans Bestræbelser for denne Sags Fremme, i de tvende förste Aar uden Afgift benytter de Ederduun, som maatte falde, forsaavidt saadant kan skee uden at være til Skade for Fremtiden. — Efter den Tids Forlöb anseer Kammeret det rettest, at Rettigheden til Afbenyttelse af Varpet bortforpagtes, i hvilken Hensigt Hr. Amtm. anmodes om, til Bortforpagtning paa 5 Aar i sin Tid at foranledige en Auction afholdt, saaledes at Antagelsen af det derved skete Bud beroer paa Kammerets nærmere Approbation, og hvorfor Auctionen forventes om muligt saa betimeligen afholdt, at en Udskrift af Forretningen, ledsaget med Hr. Amtm.' behagelige Betænkning, hertil kan blive indsendt, og igjen komme tilbage, forinden Forpagtningen skal tiltrædes. — Conditionerne forventes det at Hr. Amtm. foranlediger saaledes indrettede, at der kan haves den fornödne Sikkerhed saavel for Af-

1824. giftens rigtige Erlæggelse, som i Særdeleshed, at Forpagterne ei bruge Varpet saaledes, at Fredningen derved paa nogen Maade forstyrres. — Med Hensyn til, at Præsten Hr. Jon Högnason formener, at Ofanleite Præstegaards Jorder har Ret til en Part i Varpet, har Kammeret Intet imod, forsaavidt denne Paastand befindes grundet, at der ved en lovlig Forretning udlægges Kaldet en til hans Rettighed svarende særskilt Plads til Ederfugles Fredning og sammes lovlige Afbenyttelse. — Rentekammeret den 4. December 1824.

4. Decbr.

11. Decbr. **Cancellie-Skrivelse** til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Anvendelsen af Bjarnanæs Kirkes Inventariipenge.** Khavn den 11. Decbr. 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3091.

Præsten til Bjarnenæs under Östre-Skaptafjelds-Syssels Provstie i Island, Hr. Magnus Olavsen, har i en hertil indkommen, med D. Höiærv.* Erklæring af 5. August d. A. forsynet, Ansögning anholdt om Tilladelse at bruge til Kirkens Reparation en Capital af 16 Rbd., der gjemmes ved Kirken og ere indkomne ved et i Aaret 1810 med Stiftets Tilladelse foretaget Salg af trende Kirken da tilhörende Qvilder.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at det Ansögte bevilges. — Det kgl. Danske Cancellie den 11. Decembr. 1824.

23. Decbr. **Cancellie-Skrivelse** til Contra-Admiral Löwenörn, ang. **islandske Kystkort til Stiftsbibliotheket i Island.** Khavn den 23. Decembr. 1824. — Canc. 1. Depart. Brevb. 1824, Nr. 3224.

Hr. Contra-Admiral har med Skrivelse af 8de d. M.

hertil indsendt et Exemplar til det i Island oprettede Stiftsbibliothek af det fornylig færdigblevne Kort, Nr. 5, af de specielle Korter over Island, som indeholder Östkysten af samme, fra Hierads-Floin-Bugt til Ingolfshöfde-Huk, og De har derhos yttret, at Generalkortet over hele Landet, som er under Arbeide, i sin Tid vil fölge. 1824. 23. Decbr.

I Anledning heraf skulde man, ved at meddele Hr. Contra-Admiral Tilstaaelse for det nævnte Kort, tjenstl. tilkjendegive Dem dette Collegii Tak for Deres Omsorg for det islandske Stiftsbibliotheks Fremme. — Det kgl. Danske Cancellie den 23. Decembr. 1824.

Reskript til Biskoppen over Island, ang. **Forandring af Capellet i Breiðavik til en Kirke.** Khavn den 31. Decembr. 1824. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Dep. Registr. VIII, 342b—343 (1824, Nr. 1265). Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 1. H., S. 420. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 247—248. 31. Decbr.

Frederik den Sjette &c. V. G. Os er af Vort Danske Cancellie allerunderd. bleven foredraget en Ansögning, hvori 9 Bönder af Breidevigs Distrikt i Bardestrands Syssel under Vester-Amtet i Vort Land Island anholde om, at det i bemeldte Distrikt for flere Aarhundrede siden anlagte Capel maatte, i Betragtning af Afstanden og Veiens Besværlighed til Sorbæ Hovedkirke, hvortil Ligene fra Breidevigs Distrikt hidtil ere henförte for at begraves, tillades forandret til en Kirke, og en Kirkegaard derved anlægges og indvies.

Efter at Vi allern. have overveiet denne Sag med samtlige dens Omstændigheder, og de af Vort Rentekammer samt Vor daværende Biskop desangaaende meddeelte Betænkninger, saavel som og den af bemeldte Sorbæ Kirkes Eiere i denne Anledning afgivne Erklæring, hvilket alt af fornævnte Vort Cancellie allerund. er blevet os foredraget, give Vi Dig herved tilkjende, at Vi hermed allern. ville have bevilget og tilladt, at

1824. Supplikanterne paa egen Bekostning maae forandre det
31. Decbr. ovenmeldte Capel til en Kirke, samt at en Kirkegaard ved samme maa anlægges og indvies. — Derefter Du Dig allerund. haver at rette og Vedkommende Saadant til Efterretning at tilkjendegive. Befalende Dig Gud! Skrevet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 31. Decembr. 1824.

1825. **Rentekammer-Skrivelse** til constitueret Stift-
15. Januar. amtmand, Amtmand Hoppe, ang. **Stiftamtmandens Control med Landfogden.** Khavn den 15. Januar 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 885.

Ved under 1. Oktbr. f. A. at tilstille Kammeret General-Extracten af Regnskabet for den islandske Jordebogskasse for Regnskabsaaret fra 1. August 1823 til 31. Juli 1824, har Hr. Amtm. derhos bemærket, at det formedelst vedvarende Sygdom ikke har været Landfoged Thorgrimsen muligt til den Tid at blive færdig med Regnskabet selv for ovenmeldte Aar, men at han dog skal have Conceptet skrevet og Bilagene ordnede.

Da det imidlertid er af særdeles Vigtighed, at Regnskabet for den islandske Jordebogskasse bliver saa betimeligen aflagt, at det kan vorde nedsendt her til Kammeret med de om Efteraaret tilbagevendende Skibe, maa vi tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, dertil at tilholde Landfogden, og derhos at paasee, at saadant bliver iagttaget. — Skulde der forövrigt enkelte Gange indtræffe saadanne Omstændigheder, at Regnskabets Nedsendelse ikke til den Tid kan skee, formenes dog, at Landfogden ikke bör tilstaaes længere Dilation end til September Maaneds Udgang, og bör da Regnskabet til den Tid være indsendt til Stiftet, ligesom Kammeret ogsaa i de Tilfælde, hvor De maatte finde Dem beföiet til at indvilge denne Udsættelse, udbeder sig herom underrettet ved General-Extractens Indsendelse. — Ved den nu indsendte General-Extract findes ellers at erindre, at

der ogsaa denne Gang er anført at være beroende hos Regnskabsföreren en större contant Beholdning, end der ifölge kgl. Resolution af 16. Septbr. 1796 maa være, nemlig 72 Rbd. 23 Sk. r. S. og 1818 Rbd. 72 Sk. Repræsentativer, omendskjöndt Landfogden efter bemeldte Resolution ikkuns maa have en til hans Caution svarende Beholdning, nemlig 1000 Rbd. Sölv. — Kammeret maa i Anledning heraf bringe i Erindring dets Skrivelse af 30. August 1823 og 25. Septbr. f. A.[1], og da det ved ovennævnte Resolution, communiceret Stiftet den 22. Septbr. 1796, tillige er paalagt Landfogden at afgive til Stiftamtmanden saavel maanedlige Extracter, som og den i Kasse havende Beholdning, hvad enten denne er over eller under 1000 Rd. D. Cour., nu 1000 Rbd. Sölv, hvorefter Stiftamtmanden, naar Beholdningen er befunden rigtig og ikke over 1000 Rbd., blot attesterer ved Dag og Datum, at Extracten er foreviist, men i Tilfælde at Beholdningen er over 1000 Rbd., attesterer, at det Overskydende er henlagt i den hos Stiftamtmanden beroende Kiste til Bevaring, saa maa vi tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, i Fremtiden at paasee, at Landfogden ei har större Beholdning, ligesom vi ogsaa ved Qvartals- og General-Extracternes Indsendelse udbede os underrettede om, at den anförte Beholdning er ved Eftersyn befunden rigtig. — Iövrigt skulle vi, i Henhold til vores Skrivelser til Stiftamtet af 12. Juni 1790, 9. April 1814, 17. Januar 1818 og 4. Mai 1819, ikke undlade herved at igjentage, at ligesom det paaligger Stiftamtmanden nöie at controllere Landfogdens Regnskabsförelse, samt at drage Omsorg for, at hans Regnskaber og Extracter i behörig Tid blive aflagte, saaledes er De ogsaa bemyndiget til i saa Henseende at föie hvilkensomhelst Foranstaltning, De til Hensigtens Opnaaelse maa ansee tjenlig og passende. Rentekammeret den 15. Januar 1825.

1825. 15. Januar.

[1]) Disse Skrivelser (Isl. Copieb. 5, Nr. 79 og 705) indeholde kun Paamindelser om, at Landfogdens Kassebeholdning ikke maa overstige 1000 Rbd.

1825. 20. Januar.

Cancellie-Plakat ang. Forandring i Reglerne, hvorefter Qvartals-Coursen sættes. Khavn den 20. Januar 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og indfört som gjeldende i Island ved Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Depart. Registr. XXVI, 15ᵇ—16 (1825, Nr. 83). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1825, S. 47—48. Qvart-Forr. for 1825, S. 11—12; Schou XIX, 180. — Islandsk: „Cancelli-Plakat, áhrærandi breytíngu § 3 í konúngs úrskurði frá 29. Julii 1818, auglýstum með Cancelli-Plakati degi síðar, um reglur, hverjum fylgja ber við ákvörðun ríkisbánkaseðla Qvártals-gángverðs" — i den af den islandske Landsoverret iflge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Island vedkommende Forordninger m. v., S. 198—199; Rubr. i Klausturpóst. 1825, S. 89.

Plakat angaaende Forandring i § 3 af den ved Canc. Plak. af 30. Julii 1818 kundgjorte allerh. Resolution af 29. s. M., om Reglerne, hvorefter Qvartals-Coursen sættes.

Hans Majestæt Kongen har under 8. d. M. allern. behaget at resolvere saaledes:

„Med Hensyn til at Coursens Forandringer ere saa meget föleligere, jo mere den nærmer sig pari, og for under saadan dens Stilling at forebygge altfor betydelige Afvigelser imellem den for Sölvbetalinger lovbestemte og den virkelige Cours, ville Vi allernaad. have den i 3. § af Vor allerh. Resolution af 29. Julii 1818, bekjendtgjort af Vort Danske Cancellie under 30ᵗᵉ næstefter, indeholdte Bestemmelse: at Qvartals-Coursen skal sættes til saadanne Summer, som gaae op med 12½, forandret derhen, at Qvartals-Coursen herefter, naar og saalænge den efter de hidtil gjeldende Regler bliver at notere under 250 Rbd. Sedler mod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv, skal sættes til saadanne Summer, som gaae op med den mindre Divisor 6¼, uden at nogen videre Rabat, end den, som deraf er en Fölge, skal finde Sted; hvorimod det iövrigt forbliver ved de nu

gjeldende Forskrifter for Qvartals-Coursens Bestemmelse". 1825.

20. Januar.

Hvilken allerh. Befaling herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. — Det kgl. Danske Cancellie den 20. Januar 1825.

Cancellie-Skrivelse til Rentekammeret, ang. **Udvidelse til Island af nogle almindelige Lovbud fra 1824.** Khavn den 29. Januar 1825. — 29. Januar.
Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 192.

Ligesom Cancelliet i de foregaaende Aar har taget under Overveielse, hvorvidt de i Löbet af afvigte Aar herigjennem emanerede almindelige Anordninger, enten ligefrem eller med visse Modifikationer, kunde gjöres gjeldende paa Island og Færöerne, hvorefter man om denne Sag har indledet Brevvexling med det kongel. Rentekammer, saaledes har dette Collegium nu taget under Overveielse, hvorvidt de i Aaret 1824 herigjennem udkomne Anordninger sammesteds kunde være anvendelige, og blandt bemeldte Anordninger formener Cancelliet at fölgende uden Forandring kunde bekjendtgjöres til Efterlevelse paa fornævnte Colonier, nemlig:

1) Plak. af 1. Mai 1824 om Afdragsrettens Ophævelse med de Oldenborgske Lande. — 2) Plak. af 19. Junii s. A. om Afdragsrettens Ophævelse med Hamborg; og — 3) For. af 27. August s. A. om Ophævelse af Afdragsretten med Hensyn til Formuer, som fra Danmark overföres til Hertugdommene Slesvig og Holsten.

Derimod anseer Cancelliet det for rigtigst, at indhente nærmere Betænkning fra vedkommende Overövrigheder om, hvorvidt fölgende Anordninger enten heelt, eller med visse Modifikationer, og i saa Fald hvilke, sammesteds kunde anvendes, nemlig:

1) Plak. af 21. April 1824, betræffende Midler til at forebygge Skifters Forhaling m. v. — 2) For. af 30. April s. A. ang. Præsternes Embede med Hensyn til

1825. Ægteskab. — 3) For. af 26. Juni s. A., hvorved indenbyes Vexler under visse Betingelser tilstedes. — 4) For. af 6. August s. A., om en forandret Rettergangsmaade i mindre betydelige Gjeldssager. — 5) For. af 24. Sept. s. A., hvorved Straffen af Boeslods Forbrydelse og paa yderste Formue, samt andre lignende Straffe, deels ophæves, deels forandres. — 6) For. af 8. Oktbr. 1824, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Gjenstande fra Prædikestolene afskaffes. — 7) Plak. af 29. Oktbr. s. A. om, at Ingen, som er straffet med offentligt Arbeide, maa vinde Borgerskab i nogen Kjöbstæd.

29. Januar.

Ved at meddele det kgl. Rentekammer Forestaaende, skulde man over denne Sag tjenstl. udbede sig Sammes Betænkning behageligst meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 29. Januar 1825.

1. Febr. **Reskript** til det Danske Cancellie, ang. **Andragende om Opförelsen af en Bispebolig i Island.** Khavn den 1. Februar 1825. — Original i Cancelliets Archiv 1. Depart. Breve 1825, Nr. 294.

Ved at tilsende Vort Danske Cancellie hosfölgende af Biskop over Island Steingrim Johnsen allerund. indgivne Ansögning, om Opförelse af en Bispebolig i eller nærved Reykevig, ville Vi allernaad. have Cancelliet tilkjendegivet, at Samme med Vort Rentekammer foreløbigen har at forhandle det Fornödne, for herover at gjöre allerund. Forestilling. Befalende Eder Gud! — Givet i Vor Residentsstad Kjöbenhavn den 1. Februar 1825.

5. Febr. **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand i Island, P. F. Hoppe, ang. **Handel med Haarlemer-Olie.** Khavn den 5. Februar 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 326.

Med Hr. Amtm.s Skrivelse af 21. Septbr. f. A. har Cancelliet modtaget en Ansögning fra Handelsbetjent Rist i Reikevig, om Tilladelse til at falholde den saakaldte Harlemmer-Olie eller Gratia probatum i Kjöbstaden Reikevig, samt paa Udliggerstederne Hanefjord (*rett.* Hafnarfjord, Havnefjord) og Kjeblevig. 1825. 5. Febr.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at det Ansögte efter Omstændighederne herved bevilges. Det kgl. Danske Cancellie den 5. Februar 1825.

Capitelstaxt for **Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.** Möðruvalla klaustri 7. Februar 1825. — Islandsk: Original-Aftryk som Schema, med skrevne Tal, som ere udfyldte ved Udfærdigelsen, 2 Bl. i 4to. — Dansk: En af Amtmand Johnsson verificeret Gjenpart af en dansk Oversættelse i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff. 7. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Norður, Eyjafjarðar, Skagafjarðar og Húnavatns sýslur í Íslands Norður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1825 til sömu tíðar 1826.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	24	67	24	67	20
— 2	2	84	17	24	14
— 3	4	11	24	66	20
— 4	2	89½	23	44	19
— 5	2	8½	25	6	20
— 6	2	63½	21	28	17
— 7	1	83	18	62	15
— 8	15	91	15	91	13
— 9	13	18	17	56	14

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Öefjords og Norder-Sysseler 5. Febr. 1819 (ovenf. S. 3—5). Priserne angives som udförte i Rigsbankpenge Navneværdie. Coursen uangivet.

1825.
7. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
B. Nr. 10	»	16½	20	60	16½
— 11	»	13	16	24	13
— 12	»	14	17	48	14
— 13	»	14	17	48	14
C. Nr. 14	»	21	6	54	5
— 15	»	16	10	»	8
— 16	»	23	7	18	6
— 17	»	4½	5	60	4½
— 18	»	49½	10	30	8
— 19	»	65½	10	22½	8
— 20	»	24	30	»	24
— 21	»	16	20	»	16
D. Nr. 22	3	63½	21	93	17½
— 23	3	59	21	66	17½
— 24	3	22	19	36	15½
— 25	3	33	20	6	16
— 26	3	9	18	54	15
E. Nr. 27[1]	1	»	15	»	12
— 28	1	37	20	75	16½
— 29	1	34	20	30	16
— 30	1	45½	22	10½	17½
F. Nr. 31	4	77	19	20	15½
— 32	3	43	20	66	16½
— 33	2	92	17	72	14
— 34	2	33	18	72	15
— 35	1	59	19	36	15½
— 36	2	86	17	36	14
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	21	19	30	15½
— 39	»	37½	15	60	12½
— 40	1	65	20	12	16
— 41	»	78	39	»	31
— 42	»	69	»	»	14
— 43	»	82	»	»	16½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

[1]) Dette Nr. er her indskudt („hvals lýsi"), hvorved de fölgende Nr. 28—43 komme til at svare til Nr. 27—42 i den anförte Taxt af 5. Februar 1819.

Eptir Litr.	A	20.92	17	1825. 7. Febr.
—	B	17.93	14½	
—	C	12.47	10	
—	D	20.32	16⅓	
—	E	19.53	15½	
—	F	18.29½	14½	

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 18 Rbd. 26 Sk. [og alin] 14½ Sk.

Möðruvalla klaustri þann 7. Februar 1825.

Johnsson. Eptir constitution H. Thorlacius.

Cancellie-Circulaire til Amtmændene, ang. **de befalede Indberetninger om criminelle Fanger.** Khavn den 12. Februar 1825. — Dette Circulaire synes ogsaa at have været sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1825, Nr. 389; 3. Depart Brevb. 1825, Nr. 349 (blank i Brevbogen). Original-Aftryk som „Circulaire", to Blade i 4to. Coll. Tid. for 1825, S. 166—167. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 49. 12. Febr.

For at Cancelliet stedse nöie kunde være underrettet om, hvorvidt Rettens Betjente opfylde de dem i Henseende til Delinquentsagers hastige Förelse paaliggende Pligter, blev det ved Circulair-Skrivelse af 4. Oktbr. 1788 tilkjendegivet samtlige Overövrigheder, at der qvartaliter til Collegiet maatte indsendes Fortegnelser over alle under Forfölgning værende Criminal-Fanger, deres Navne og begangne Forbrydelser, samt den Tid, udi hvilken de have været under Inquisition eller Tiltale, til hvilke Fortegnelser Schemata bleve fremsendte med Circulair-Skrivelse af 2. Novbr. 1793[1]. —

[1]) see med Hensyn til Island det her i Samlingen optagne Canc. Circ. 9. Novbr. 1793.

1825. Da de nöiagtige Regler i Henseende til criminelle
12. Febr. Sagers Behandling, som indeholdes i den senere Lovgivning, og i Særdeleshed den Opsigt, som For. af 3. Junii 1796 har overdraget de overordnede Domstole at före med de underordnede Domstoles Behandling af slige Sager, i Forbindelse med det Overövrighederne paaliggende Tilsyn, har, som Erfaring i den siden forlöbne Række af Aar tilstrækkelig har bekræftet, gjort Tilsynet fra Cancelliets Side ufornödent, saa har Collegiet fundet, at Bestemmelsen i fornævnte Circulair-Skrivelse af 4. Oktbr. 1788 uden Betænkelighed kan hæves. — Det tilkjendegives derfor (Tit.) til fornöden Efterretning, at Indsendelsen af de meerbemeldte Fortegnelser for Fremtiden kan bortfalde. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. Februar 1825.

20. Febr. **Capitelstaxt** for **Sönder-Amtet** for Aaret **fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.** Reykjavík 20. Februar 1825. — Islandsk: Original-Aftryk paa offentlig Bekostning, Viðeyjar klaustri 1825, 2 Bl. i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla, Vestmannaeyja, Vestur- og Austur-Skaptafells sýslur, samt Reykjavíkur kaupstað, í Íslands suður-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1825 til sömu tíðar 1826.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	18	78	18	78	15
— 2	2	58	15	60	12
— 3	3	65	22	6	17

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten for Sönder-Amtet 6. Marts 1819 (ovenf. S. 12—15). Coursen uangivet, men den lovbestemte Cours for förste Halvaar 1825 var 237½ : 200 (Plak. 20. Septbr. 1824).

1825.
20. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 4	2	72	22	»	17
— 5	1	75	21	36	17
— 6	2	51	20	24	16
— 7	1	72	»	»	»
— 8	12	95	12	95	10
— 9	9	37	12	49	10
B. Nr. 1	»	17	21	24	17
— 2	»	15	18	72	15
— 3	»	15	18	72	15
— 4	»	14	17	48	14
C. Nr. 1	»	24	»	»	»
— 2	»	17	10	60	8
— 3	»	33	»	»	»
— 4	»	4	8	42	7
— 5	»	60	»	»	»
— 6	1	35	»	»	»
— 7	»	38	»	»	»
— 8	»	28	»	»	»
D. Nr. 1	4	37	26	30	21
— 2	3	63	21	90	17
— 3	3	36	20	24	16
— 4	2	76	16	72	13
— 5	3	42	20	60	16
E. Nr. 1	1	29	19	51	15
— 2	1	33	20	15	16
— 3	1	33	20	15	16
— 4	1	19	17	93	14
F. Nr. 1	5	84	23	48	18
— 2	4	67	»	»	»
— 3	3	43	»	»	»
— 4	3	13	»	»	»
— 5	2	28	»	»	»
— 6	3	19	»	»	»
— 7	»	6	»	»	»
G. Nr. 1	3	57	»	»	»
— 2	1	16	»	»	»
— 3	2	7	»	»	»
— 4	1	92	»	»	»
— 5	»	63	»	»	»
— 6	»	81	»	»	»

1825. Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyr-
20. Febr. töldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	18.19	14
—	B	19.6	15
—	C	9.51	7
—	D	21.17	17
—	E	19.43	15
—	F	23.48	18

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða [hdr.] 18 Rbd. 46 Sk. [og alin] 15 Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað ..... [o. s. v. som i Taxt 6. Marts 1819] ..... 4 fjórðúngar nautaskinna, hundrað.

Reykjavík þann 20. Febr. 1825.

Hoppe. A. Helgason.

21. Febr. **Capitelstaxt** for **Vester-Amtet fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.** Vester-Amt. **21.** Februar 1825. — Islandsk: Original-Aftryk som Schema, hvori Tallene ere tilföiede i Rubrikkerne ved Udfærdigelsen, trykt hos Schultz i Kjöbenhavn, 2 Blade i 4to, i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1825 til sömu tíðar 1826.

	Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því I al.
	Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr. 1[1]	22	16	22	16	18
— 2	3	35	20	18	16

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten for Vester-Amtet 24. Febr. 1819 (ovenf. S. 8—11). Coursen uangivet, men den lovbestemte Cours for förste Halvaar 1825 var 237½ : 200 (Plak. 20. Septbr. 1824).

1825. 21. Febr.

		Nafnverð.		á landsvísu hdr.		er því 1 al.
		Rbd.	Rbsk.	Rbd.	Rbsk.	Rbsk.
A. Nr.	3	4	63	27	90	22
—	4	3	39	27	24	22
—	5	2	5	24	60	20
—	6	3	28	26	32	21
—	7	1	93	»	»	»
—	8	13	53	13	53	11
—	9	10	17	13	54	11
B. Nr.	1	»	16	20	»	16
—	2	»	13	16	24	13
—	3	»	17	21	24	17
—	4	»	15	18	72	15
C. Nr.	1	»	»	»	»	»
—	2	»	15	9	36	7½
—	3	»	31	»	»	»
—	4	»	4	7	48	6
—	5	»	51	»	»	»
—	6	1	9	»	»	»
—	7	»	26	»	»	»
—	8	»	21	»	»	»
D. Nr.	1	3	92	23	72	19
—	2	3	47	20	90	17
—	3	3	2	18	12	14½
—	4	2	68	16	24	13
—	5	2	78	16	84	13
E. Nr.	1	1	16	17	48	14
—	2	1	18	17	78	14
—	3	1	12	16	84	13½
—	4	1	16	17	48	14
F. Nr.	1	4	35	17	44	14
—	2	3	47	»	»	»
—	3	2	65	»	»	»
—	4	2	12	»	»	»
—	5	1	67	»	»	»
—	6	3	»	»	»	»
—	7	»	5	»	»	»
G. Nr.	1	4	18	»	»	»
—	2	2	48	»	»	»
—	3	1	58	»	»	»
—	4	1	24	»	»	»
—	5	»	58	»	»	»
—	6	»	88	»	»	»

1825. 21. Febr. Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	21.91	18
—	B	19.6	15
—	C	8.42	7
—	D	19.18	15
—	E	17.40	14
—	F	17.44	14

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða [hdr.] 17 Rbd. 24 Sk. [og alin] 14 Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: Eptir Litr. A: hver kýr snemmbær við hundrað ..... [o. s. v. som Taxt af 2. Marts 1824] ..... 4 fjórðúngar nautsskinna, hundrað.

Íslands vestur-amts contoiri, þann 21. Februar 1825.
Thorsteinson. A. Helgason.

25. Febr. **Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler, fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.** Möðruvalla klaustri 25. Februar 1825. — Islandsk: Original-Aftryk som Schema, med Tallene indförte i Rubrikkerne ved Udfærdigelsen, 2 Blade i 4to. — Dansk: Original-Gjenpart, bekræftet af Amtmand Johnsson, i det islandske Departement. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

CAPITULS-TAXTI fyrir Norður-Múla og Suður-Múla sýslur í Íslands austur-amti, gildandi frá miðju Maji mánaðar 1825 til sömu tíðar 1826.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 1[1]	25	38	25	38	20½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændig anförte i Capitelstaxten for Öefjords og Norder Sysseler 5. Februar 1819 (ovenfor S. 3—5). Coursen uangivet, men den lovbestemte Cours for förste Halvaar 1825 var 237½ : 200 (Plak. 20. Sept. 1824).

1825.
25. Febr.

	Nafnverð. Rbd.	Rbsk.	á landsvísu hdr. Rbd.	Rbsk.	er því 1 al. Rbsk.
A. Nr. 2	3	71	22	42	18
— 3	4	21	25	30	20
— 4	3	23	25	88	20½
— 5	2	14	25	72	20½
— 6	3	12½	25	4	20
— 7	1	93	19	66	»
— 8	19	64½	19	64½	15½
— 9	15	88	21	21½	17
B. Nr. 10	»	14	17	48	14
— 11	»	12	15	»	12
— 12	»	14	17	48	14
— 13	»	13	16	24	13
C. Nr. 14	»	22	6	84	5½
— 15	»	14	8	72	7
— 16	»	25	7	78	6
— 17	»	5	6	24	5
— 18	»	39	8	12	6½
— 19	»	60	9	36	7½
— 20	»	31	38	72	31
— 21	»	22	27	48	22
D. Nr. 22	3	48	21	»	17
— 23	3	80	23	»	18½
— 24	3	77	22	78	18½
— 25	3	27	19	66	16
— 26	3	64	22	»	17½
E. Nr. 27[1]	1	11	16	69	13½
— 28	1	6½	16	1½	13
— 29	1	4½	15	67½	12½
— 30	»	89	13	87	11
F. Nr. 31	5	4	20	16	16
— 32	4	18½	25	15	20
— 33	3	37½	20	33	16½
— 34	2	26	18	16	14½
— 35	1	58	19	24	15½
— 36	3	38	20	36	16½
— 37	»	5½	13	72	11

[1] Dette Nr. („hvals lýsi") er indskudt, hvorved Nr. 28—43 i denne Taxt komme til at svare til Nr. 27—42 i Taxten 5. Februar 1819.

1825.

25. Febr.

G. Nr. 38	3	12	18	72	15
— 39	»	30	12	48	10
— 40	2	62	31	72	25½
— 41	»	76	38	»	30½
— 42	»	84	»	»	17
— 43	»	87	»	»	17½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir Litr.	A	23.36½	18½
—	B	16.54	13
—	C	14.17	11½
—	D	21.67	17½
—	E	15.56	12½
—	F	19.57½	15½

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, gjörir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 18 Rbd. 48 Sk. [og alin] 15 Sk.

Möðruvalla klaustri þann 25. Februar 1825.

Johnsson. Eptir constitution

H. Thorlacius.

26. Febr. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Ringepenge paa Havnene i Flatö og Stykkesholm.** Khavn den 26. Februar 1825. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 945.

Ifölge de ved Hr. Amtm.' behagelige Skrivelse af 10. Septbr. f. A. meddeelte Oplysninger, kan Kammeret ikke andet end ansee Kjöbmand Gudmund Scheving, som for Tiden Eier af Handels-Etablissementet paa Flatö, berettiget til at nyde en billig Godtgjörelse af de Skibe, der fortöies ved de Ringe i Havnen, hvoraf han er Eier, og ligeledes maae vi, efter hvad der hidtil er passeret, være aldeles enige med Hr. Amtm. i, at, forsaavidt Vedkommende ei imellem sig maatte kunne forenes

om Betalingen, vil en Bestemmelse om, hvad der i saa Tilfælde skal erlægges i Ringepenge, være nödvendig. — I Henseende til Störrelsen af disse Ringepenge maa Kammeret derimod vedblive den Formening, at 1 Rbd. r. S. ugentlig af hvert Skib, naar Ringene alene benyttes, og 2 Rbd. r. S., naar Landtouge tillige erholdes, kan ansees som en passende Betaling. 1825. 26. Febr.

Ved tjenstligen at anmode Hr. Amtm. om, desangaaende at foranledige det Fornödne bekjendtgjort for Vedkommende, maae vi derhos bede behörigen paaagtet, at Eieren af Ringene stedse holder de Ringe i forsvarlig Stand, som ved Overdragelsen i sin Tid fulgte med Handels-Etablissementet. — I Henseende til Spörgsmaalet, om det skulde være hensigtsmæssigt at anskaffe een eller flere Ringe paa Flatö og Stikkelsholm for offentlig Regning, maa Kammeret, efter de af Hr. Amtm. meddeelte Oplysninger, hvorefter der paa Flatö for Tiden ere faae Havneringe, og Naturen paa det andet Sted har sörget for tilstrækkelige Fortöiningsmidler, tiltræde Deres Formening, at saadant vilde være overflödigt. — Iövrigt fölger af Fortöiningsmidlernes Beskaffenhed paa Stikkesholm, at Ringepenge ikke der kan fordres, men at Eieren af det derværende Handels-Etablissement ikkuns kan nyde Godtgjörelse efter Ovenanförte, naar Landtouge til Skibets Fortöining meddeles. Rentekammeret den 26. Februar 1825.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand og Amtmændene i Island, ang. **Udvidelse af nogle i Aaret 1824 udkomne almindelige Lovbud til at gjelde for Island.** Khavn den 5. Marts 1825. — Denne Cancellie-Skrivelse er publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 619. Uddrag i Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 94. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 87 Anmærkn. 5. Marts.

1825. 5. Marts. Efter at have brevvexlet med det kgl. Rentekammer, angaaende hvilke af de for Danmark i Aaret 1824 gjennem Cancelliet udkomne almindelige Anordninger, enten med visse Modificationer, eller uden samme, kunde være gjeldende i Island, er Cancelliet med bemeldte Kammer enig i, at efterfölgende Anordninger ligefrem sammesteds maae ansees anvendelige, nemlig:

1) Plakat af 1. Mai 1824, om Afdragsrettens Ophævelse med de Oldenborgske Lande. — 2) Plak. af 19. Juni s. A., om Afdragsrettens Ophævelse med Hamborg; og — 3) For. af 27. August s. A., om Ophævelse af Afdragsretten med Hensyn til den Formue, som fra Danmark overföres til Hertugdömmene Slesvig og Holsteen.

Ved herom at underrette Hr. Amtm., skulde Cancelliet, i Kraft af den dette Collegium, som Hr. Amtm. bekjendt, under 6. Junii 1821 meddeelte allerh. Bemyndigelse, tjenstl. anmode Dem om, at foranstalte fornævnte Anordninger kundgjorte til Efterlevelse i det Dem allern. anbetroede Amt. — Hvad derimod angaaer de övrige i forrige Aar gjennem Cancelliet emanerede almindelige Anordninger, maa man tjenstl. udbede sig Deres Betænkning meddeelt om, hvorvidt:

1) Plak. af 21. April 1824, betræffende Midler til at forebygge Skifters Forhaling m. v. — 2) For. af 30. April s. A., ang. Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab. — 3) For. af 26. Juni s. A., hvorved indenbyes Vexler under visse Betingelser tilstedes. — 4) For. af 6. August s. A., om en forandret Rettergangsmaade i mindre betydelige Gjeldssager. — 5) For. af 24. Septbr. s. A., hvorved Straffen af Boeslods Forbrydelse og paa yderste Formue, samt andre lignende Straffe, deels ophæves, deels forandres. — 6) For. af 8. Oktbr. s. A., hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Gjenstande fra Prædikestolene afskaffes; — og 7) Plak. af 29. Oktbr. s. A. om, at Ingen, som er

straffet med offentligt Arbeide, maa vinde Borgerskab i nogen Kjöbsted; — enten heelt, eller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke, paa Island kunde anvendes. — Det kgl. Danske Cancellie den 5. Marts 1825 [1]. 1825. 5. Marts.

Cancellie-Plakat, ang. **Vaccinationsvæsenets Henlæggelse under Sundheds-Collegium.** Khavn den 11. Marts 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og erklæret „ligefrem anvendeligt" for Island i Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Dep. Reg. XXVI, 51b—52 (1825, Nr. 281). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1825, S. 153—154 (med Motiver). Qvart-Forr. 1825, S. 19; Schou XIX, 182—183. — Islandsk: „Cancelli-Plakat, að kúabólu-setníngar umsjón felist framvegis á hendur því konúnglega heilbrigði-ráði" — i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. vedkommende Island, S. 199; Klausturpóst. 1825, S. 89. 11. Marts.

Plakat angaaende Vaccinationsvæsenets Henlæggelse under det kongelige Sundheds-Collegium.

Det har behaget Hans Majestæt, efter Forestilling fra Cancelliet, under 7. d. M. allern. at resolvere:

„at den angaaende Vaccinationen allern. anordnede Commission skal være ophævet, samt at Tilsynet med Vaccinationsvæsenet for Fremtiden skal henlægges under det kongelige Sundheds-Collegium. — Som en Fölge af denne Forandring blive Vaccinations-Listerne, forfattede efter de gjeldende Anordninger, for Fremtiden at vedföie Medicinalberetningerne, som skulle tilstilles Physikus og fra ham, tilligemed hans egen, paa sædvanlig Maade indsendes til Sundheds-Collegiet".

---

[1] s. D. er ligelydende Skrivelse (mut. mut.) afgaaet til Amtmanden over Færöerne, samt Communication til Rentekammeret (Canc. Brevb. sst.).

1825. Hvilket herved bekjendtgjöres til alle Vedkommen-
11. Marts. des Efterretning og Efterlevelse. — Det kongel. Danske Cancellie den 11. Marts 1825.

19. Marts. **Cancellie-Plakat** ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 19. Marts 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og gjeldende i Island i Halvaaret 1. Juli til 31. Decembr. 1825 ifölge Plak. 11. Mai 1819. — Canc. 2. Departem. Registrant XXVI, 57[b] (1825, Nr. 316). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1825, S. 167. Qvart-Forr. for 1825, S. 21; Schou XIX, 183. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 89.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for April, Maji og Junii Maaneder 1825.

Af den i Overeensstemmelse med det kgl. aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Maji og Junii Maaneder 1825 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt til 212½ imod 100 Species eller 200 Rbd. Sölv, saa at 1 Rbd. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbd. 6 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn. — Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kgl. Danske Cancellie den 19. Martii 1825.

19. Marts. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Overövrigheder, ang. **Opsigelse af Laan af offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den 19. Marts 1825. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1825, Nr. 737; 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 724[b] (ikke i Brevbogen). — Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. 1825, S. 159—163 (med Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 119. — Islandsk: Klausturpóst. 1826, S. 87—88.

Paa Cancelliets allerund. Forestilling har det behaget H. Maj[t]. under 9. d. M. allern. at resolvere:

„At den Forespörgsel eller Indberetning til Cancelliet, som ifölge §§ 1 og 2 af den ved Cancellie-Circulaire af 17. April 1821 kundgjorte allerh. Resolution af 11. s. M. skal finde Sted med Hensyn til Opsigelse af offentlige Stiftelsers, Communers eller Umyndiges Midler, for Fremtiden kan bortfalde, hvorimod Bestyrerne af Overformynderierne udenfor Kjöbenhavn, i de Tilfælde, hvor de efter ovenmeldte Forskrifter hidtil have indgivet Forespörgsel eller Beretning til Cancelliet, have at henvende sig dermed til vedkommende Amtmand. Iövrigt have vedkommende Bestyrere af de omhandlede Midler nöie at fölge Grundsætningerne i den allerhöistbemeldte Resolution, saa at al den Skaansel vises Debitorerne, som kan bestaae med de offentlige Stiftelsers, Communers og Overformynderiers Tarv". 1825. 19. Marts.

Hvilket Cancelliet herved tjenstl. skulde tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Det kgl. Danske Cancellie den 19. Marts 1825.

Kongelig Resolution ang. **midlertidig Ophævelse af Udförsels-Afgiften af de til Udlandet directe udförte islandske Varer.** Khavn den 2. April 1825. — I Rentekammerets Forestilling 29. Marts bemærkes, at Flere af de i Khavn sig opholdende islandske Handlende havde besværet sig over Spekulanthandelen, som skadelig for Kjöbmanden og for Landet, og anholdt derfor om: at dem maatte paalægges en passende Læsteafgift, samt den Pligt, at overföre et vist Qvantum Trælast; at de för Afreisen fra Danmark skulde bestemme, hvilken Havn i Island de vilde beseile; at de kun maatte anlöbe en Havn een Gang og kun handle der 4 Uger, og endelig: at Udförselsafgiften 5 Rbd. r. S. pr. Commercelæst af directe til Udlandet förte Varer maatte blive ophævet. — Rentekammeret havde om Sagen indhentet saavel Stiftamtmand Hoppes som Amtmand Thorsteinsons Betænkning, hvorved i det Hele fraraades at gaae ind paa Kjöbmændenes Andragende, med Undtagelse af, at man skulde paalægge fremmede Spekulanter den samme Afgift af 5 Rbd. pr. Com- 2. April.

1825. 2. April. mercelæst, som nu var paalagt den directe Udförsel. Til samme Tid havde Kjöbmand Jensen i Flensborg anholdt om, at Afgiften af 5 Rbd. for directe Udförsel maatte blive nedsat til 1 Rbd., da Fiskepriserne vare faldne, Handelen i Spanien indskrænket ved Regjeringsforanstaltninger, og den franske Fiskehandel meget udvidet ved betydelige Begunstigelser. De islandske Handlende havde og ved gjentaget Andragende forlangt det samme, da man ikke i Kjöbenhavn kunde sælge al den Fisk, der förtes fra Island. Derhos fremlagde de en Regning, som viste, at de i Aaret 1824, ved at sende Fisk til Genua og Barcellona, havde lidt et Tab af 30 à 40,000 Rbd., ved at Fisken der var solgt til 9 Rbd. 14 Sk. S. og T. pr. Skpd. og til 5 Rbd. 11 Sk. S. og T., som i Island havde kostet respective 16 Rbd. og 20 til 24 Rbd. pr. Skpd. — Rentekammeret finder derfor i Conjuncturerne Anledning til at anbefale, at Udförselsafgiften efter For. 11. Septbr. 1816 § 17 midlertidig ophæves for en Tid af 5 Aar. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 87. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m v. angaaende Island, S. 200; Klausturpóst. 1826, S. 75.

I Betragtning af de Os allerund. foredragne Omstændigheder ville Vi allern. have den Afgift til Vor Kasse af 5 Rigsbankdaler rede Sölv pr. Commercelæst, som ved Vor Forordning af 11. Septembr. 1816 § 17 er paabuden af de af Vore Undersaatters Handelsskibe, som expederes directe fra Island til fremmede Steder, ophævet for en Tid af 5 Aar, fra indeværende Aars Begyndelse at regne. Iövrigt haver det sit Forblivende ved de om den islandske Handel gjeldende Lovgivninger. — Kjöbenhavn den 2. April 1825[1].

2. April. **Kongelig Resolution** ang. **Opförelsen af en ny Embedsbolig for Biskoppen over Island.** Khavn den 2. April 1825. — I Rentekammerets Forestilling

[1]) communiceret Stiftamtmanden, Amtmændene og Landfogden i Island ved Rentekammer-Circulaire 16. April 1825 (Isl. Copieb. 5, Nr. 1086—1089).

29. Marts bemærkes, at det fra Cancelliet havde modtaget et Andragende fra Biskoppen over Island, om at der paa et bekvemt Sted i eller ved Reykjavík maatte for offentlig Regning blive opfört en Embedsbolig for Biskoppen over Island, der nu ganske manglede. Senere var af Biskoppen indsendt en Tegning og et Overslag over Bekostningen, som belöb ialt 10,767 Rbd. 40 Sk. S. og T., hvoraf dog 2000 Rbd. for Fragt af Materialier. — Kammeret finder de anslaaede Omkostninger moderate, og gjör opmærksom paa, at de for Biskoppen bestemte Husleiepenge, 200 Rbd. aarlig, dækkede omtrent Renten af den halve foreslaaede Sum, hvorhos det anseer det rigtigst at Biskoppen selv forestaaer Bygningens Opförelse. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 89. 1825. 2. April.

Vi bevilge allern., at der til Opförelse af en Embedsbolig, overeensstemmende med indbemeldte Tegning, for Biskoppen over Island, Hr. Steingrim Johnsen, maa af Islands Jordebogskasse udredes en Sum af indtil 10,767 Rbd. 40 Sk. Sedl. og Tegn, imod at de bemeldte Biskop ved Vor allerh. Resolution af 8. Mai i forrige Aar tillagte 200 Rbd. Sölv aarligen til Husleie bortfalde, fra den Tid Boligen er opfört. Og skal nysnævnte Bolig, hvis Opförelse bliver af Biskoppen selv at forestaae, derefter i Fremtiden tjene som bestandig Embedsbolig for Biskopperne over Island, paa det Vilkaar, at de selv bekoste de med sammes Vedligeholdelse forbundne Omkostninger. — Kjöbenhavn den 2. April 1825[1].

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, Grímur Jónsson, ang. **Forpligtelsen for en udenfor Sysselet bosat Sysselmand at betale Skat og Tiende** m. v. Khavn den 2. April 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1015. 2. April.

[1]) Resolutionen er communiceret constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, og Biskoppen over Island, ved Rentek. Skrivelser 5. April 1825. Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1025–1026.

1825. Under 26. August f. A. har Hr. Amtm. meddeelt
2. April. Kammeret Deres behagelige Betænkning over et Andragende fra Sysselmanden for Söndre-Mule Syssel, Kammerassessor Tvede, hvori han indstiller til Kammerets Afgjörelse et imellem ham og Sysselmand Melsted for Norder-Mule Syssel opstaaet Spörgsmaal, om og hvorvidt den Sidstnævnte, der boer i den Förstnævntes Jurisdiction, maatte være pligtig til denne at svare Skat, Tiende m. m.

Forsaavidt Hr. Amtm deri yttrer, at Sysselmændene i Island i Almindelighed maae ansees indbefattede under verdslige Betjente i Island, som ved kgl. Resolution af 7. Marts 1774 dens 2. Post ere tilstaaede Frihed for Skat og andre Afgifter til den kongel. Kasse, kan Kammeret ikke andet end være enig med Dem; men da Sysselmændene, som ved deres Bestalling ere forpligtede til at tage Bopæl i det dem anbetroede Syssel, i Almindelighed ere Forpagtere af Sysselets Afgifter til den kongel. Kasse, vil ifölge heraf ovennævnte kongel. Resolution ikke directe komme dem tilgode, uden forsaavidt enkelte Afgifter til den kongelige Kasse, som undertiden Kongetienden, ere undtagne fra Forpagtningen, ligesom heller ikke en speciel Tilladelse til at boe udenfor Sysselet bör give dem större Fordeel, end de efter Resolutionen af 1774 og deres Embedsstilling kunne have. — Saafremt altsaa Kammerassessor Tvede fremdeles vedbliver sin Paastand, og Sysselmand Melsted önsker længere at gjöre Brug af den ham ved Kammerets Skrivelse af 8. Mai 1819 meddeelte Tilladelse til endvidere at have sin Bopæl paa Gaarden Ketilstadir i Söndre-Mule Syssel, finder man det ogsaa billigt, at han for den fölgende Tid kommer overeens med Kammerassessor Tvede om en passende Godtgjörelse til denne for det Tab, han kan antages at lide i sine Indtægter ved Gaardens Afbenyttelse paa ovennævnte Maade. — Hvilket vi saaledes ikke skulle undlade tjenstl. at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendt-

gjörelse for ovennævnte Sysselmænd, ligesom vi ogsaa udbede os i sin Tid underrettede om, hvorledes denne Sag er bleven afgjort. — Rentekammeret den 2. April 1825[1]. 1825. 2. April.

Rentekammer - Skrivelse til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, ang. **Ydelsesmaaden af Jordafgifterne af de kongelige Godser under Sönder - Amtet.** Khavn den 2. April 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1024. 2. April.

Som Hr. Amtm. bekjendt beregnes Landskylden af Thykkebay og Kirkebay Klosters Gods, samt Bjarnanæs Ombud, Skalholts usolgte Jorder i Arnæs Syssel og af Jorden Thjodolfshage til Indtægt i Regnskaberne saaledes, at Halvdelen af Landskylden ydes in natura eller med Penge efter Capitelstaxten, og den övrige Halvdeel med Penge efter den gamle Evaluationsmaade, 4½ Rigsbankskilling for hver Alen. — Denne Beregningsmaade vil vel være tilladt, saavel for den forbigangne Tid som for Aaret fra Fardag dette Aar til Fardag 1826, men om, og da hvorvidt, det maatte befindes nödvendigt, at en saadan Lettelse i Ydelsesmaaden tilstaaes for disse Jorder i længere Tid, desangaaende skulle vi ikke undlade at udbede os Hr. Amtm.s behagelige Betænkning snarest muligt meddeelt, samt derhos oplyst, om de nærværende Leilændinger have efter deres Bygselbreve Ret til den nu stedfindende Ydelsesmaade, i hvilket Fald det da maatte paaagtes, at en saadan Bestemmelse i Bygselbrevene i Fremtiden udgik ved hver indtræffende Fæsteforandring. — Rentekammeret den 2. April 1825.

---

[1]) ifölge Amtmandens senere Indberetning blev Sagen saaledes i Mindelighed afgjort, at Sysselmand Melsted betalte 5 Rbd. aarlig, som Recognition, istedenfor Skat og Tiende (Rentek. Isl. Journ. 15, Nr. 713).

1825. 2. April. **Rentekammer-Skrivelse** til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, ang. **Foranstaltninger til Salg af nogle Kongen tilhörende öde Jorder i Guldbringe og Kjose Sysseler.** Khavn den 2. April 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1018.

Med Hensyn til, at samtlige Hans Majestæt tilhörende öde Gaarde i Guldbringe og Kjose Sysseler have paa Mandtalsthingene forrige Aar været opbudne til Bortbygsling, uden at noget Bud er gjort, har Hr. Amtm. i behagelig Skrivelse af 31. August f. A. yttret, at da disse Gaarde, efter de af vedkommende Sysselmand oplyste Omstændigheder, ikke kunne ventes nogensinde at blive bortbygslede, vilde det være gavnligst at sælge dem, og at, som Forsög hertil, De maatte blive bemyndiget til at foranstalte Ödejorden Skulahus opbuden til Bortsælgelse ved offentlig Auction, da De derefter, ved at gjöre Indberetning om Auctionens Udfald over denne Jord, vilde indkomme med nærmere Forslag i Henseende til Afbenyttelse eller Bortsælgelsen af de övrige öde Jorder.

At Kammeret bifalder dette Hr. Amtm.s Forslag, skulle vi ikke undlade herved tjenstl. at melde Dem, og ligesom man til den Ende maa anmode Dem om, at foranledige Jorden Skulahus opbuden til Bortsælgelse ved Auction, saaledes maa ogsaa tilföies, at der fra Kammerets Side Intet haves imod, at en lignende Foranstaltning til samme Tid föies i Henseende til de övrige öde Jorder i bemeldte Sysseler, — med mindre at Hr. Amtm. for disse maatte vide en hensigtsmæssigere Anvendelse. — I Auctions-Conditionerne, hvis Bestemmelse iövrigt overlades til Hr. Amtm., maa indrykkes, at Budets Antagelse beroer paa H. Maj^ts allerhöieste Approbation, samt at $^2/_3$ Dele af Kjöbesummen, der fastsættes til rede Sölv, kan imod saadan Sikkerhed, som befindes antagelig, blive i nogle Aar indestaaende i Eiendommen, dog at deraf svares i aarlig Rente 4 %.

Udskrift af Auctionsforretningerne udbedes i sin Tid bertil indsendte, ledsagede med Hr. Amtm.s behagelige Betænkning. — Rentekammeret den 2. April 1825. 1825. 2. April.

Cancellie-Plakat for Danmark, ang. **Ophævelse af Afdragsret med de Nassauiske Lande.** Khavn den 7. April 1825[1]. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og erklæret som „ligefrem anvendeligt" for Island i Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Depart. Registr. XXVI, 72—73 (1825, Nr. 383b). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 229—231. Qvart-Forr. 1825, S. 27—28; Schou XIX, S. 185—186. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. Aug. 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. vedkommende Island, S. 200—201; Klausturpóst. 1825, S. 89. 7. April.

Plakat for Danmark, angaaende Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og samtlige hertugelig Nassauiske Lande.

Under 13. Januarii 1823 er udstedt en Declaration om gjensidig Ophævelse af Afdragsretten imellem Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig paa den ene, og samtlige hertugelig Nassauiske Lande paa den anden Side, hvis Bestemmelser herved bekjendtgjöres til Efterretning og behörig Iagttagelse:

Efter at Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Durchlauchtighed Hertugen af Nassau, i Betragtning af de Byrder, som ere forbundne med de af omflyttende og bortdragende Undersaatter, saavel som i Arvefald og andre Tilfælde hidtil fordrede Afdrag og Udförsels-Afgifter, ere komne overeens om, ganske at ophæve denne Afdragsret imellem det egentlige Kongerige Danmark og Hertugdommet Slesvig paa den ene Side (ligesom dette allerede er skeet ifölge den 18. Art. af den tydske Forbundsakt af 18. Junii 1815 og den tydske Forbundssamlings Beslutning af 23. Junii 1817,

[1] Reskr. 26. Marts 1835.

1825. med Hensyn til Hertugdommene Holsten og Lauenborg),
7. April. og samtlige hertugelig Nassauiske Lande paa den anden Side, skal der af de kgl. Danske Undersaatter, som i Fremtiden bortflytte med deres Formue fra Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig til Hertugdommet Nassau, eller af de hertugelig Nassauiske Undersaatter, som i Fremtiden maatte have Arv at hæve i Kongeriget Danmark og Hertugdommet Slesvig, og ville indföre denne i Hertugdommet Nassau, ikke kunne fordres eller oppebæres under nogen Benævnelse noget Afdrag, Afgangspenge, Tiendepenge eller Bortflytnings-Afgift, de almindelige Afgifter undtagne, som de kgl. Danske eller hertugelig Nassauiske Undersaatter i saadanne Tilfælde have at svare til deres egen Landsherre. Iövrigt skal denne gjensidige Ophævelse af forbemeldte Afdrag, Afgangspenge, Tiendepenge og Bortflytnings-Afgift ikke alene udtrykkelig strække sig til Udvandrings- og Arve-Tilfælde, men og til alle andre, hvori efter Sædvane eller per modum retorsionis Erlæggelsen af slig Afgift under hvilkensomhelst Benævnelse hidtil har været brugelig. Iövrigt er det i en ved de gjensidige Erklæringers Udvexling optaget Protokol bestemt, at den ovenmeldte Afdragsfrihed skal antages at være traadt i fuld Virksomhed med den 17. Marts 1823. — Det kgl. Danske Cancellie den 7. April 1825.

9. April. **Directionen** for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til Directionen for Fondet ad usus publicos, ang. **det naturvidenskabelige Stipendium for en islandsk Studerende.** Khavn den 9. April 1825. — Univ. Direct. Brevb. 1825, Nr. 292.

Da et af de ved allerh. Resolution af 18. Novbr. 1823 paa tre Aar bevilgede Stipendier af 150 Rbd. Sölv aarlig for islandske Studerende, som lægge sig efter Naturvidenskaberne, ved Stud. theol. Magnus Thor-

dersens dödelige Afgang er blevet ledigt, har Stud. juris Haldor Einarsen, ved herom at indsende hosfölgende Ansögning med Bilage, for samme begjært denne Directions Anbefaling. 1825. 9. April.

Efter de Attester, Ansögeren har fremlagt, og efter hvad ellers Directionen om ham er bekjendt, anseer den ham for værdig til at komme i Betragtning til fornævnte Stipendium, og da ingen Anden, som kunde ansees mere qvalificeret dertil, har meldt sig, saa kan den ikke andet end paa bedste Maade anbefale hans Ansögning til den kgl. Directions Opmærksomhed. — Den kgl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 9. April 1825.

Cancellie-Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Stærre-Arskog Kirkes Gjæld.** Khavn den 12. April 1825. — Original i Bispe-Archivet i Island. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1825, Nr. 934. 12. April.

Cancelliet har modtaget Hr. Stiftamtm.s og Deres Höiærv.s Betænkning af 4. f. M., i Anledning af den af Sognepræsten for Större-Aaskov (= Stærri-Árskóg) Menighed under Öefjords Syssel, Hr. Johnsen, hertil indgivne Ansögning, om at forundes Godtgjörelse for det Forskud, han til den sammesteds værende Kirkes Opbyggelse har anvendt, og hvorpaa endnu restere 474 Rbd.

Da Cancelliet aldeles bifalder, hvad Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. i Deres ovenmeldte Erklæring har yttret angaaende denne Sag, skulde Cancelliet tjenstl. anmode Dem om, at tilkjendegive Supplikanten, at der ikke kan forskaffes ham anden Godtgjörelse, end den, han kan faae af Kirkens aarlige Overskud, forsaavidt dette ikke behöves til dens Reparation. — Det kgl. Danske Cancellie den 12. April 1825.

1825. **Rentekammer-Plakat** ang. **midlertidig Tilladelse**
14. April. **til Handel paa Raufarhöfn.** Khavn den 14. April 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825. Originalen indheftet med kgl. Resol. 16. Marts 1825, hvorved Plakaten approberes, i Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 74. Rentek. Exped. Prot. Nr. 83, S. 98. — Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1825, S. 290. Qvart-Forr. for 1825, S. 31; Schou XIX, 187. — Tydsk: „Patent, betreffend die Erlaubniss noch während 2 Jahre Raudarhavn im Norder Syssel des Norder- und Oster-Amts auf Island zu besegeln und darauf zu handeln": Original-Aftryk paa Tydsk og Dansk i to samsidige Spalter, hos Schultz, 2 Blade i 4to. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 90.

Plakat angaaende Tilladelse til endnu i 2 Aar at beseile og handle paa Raudarhavn (= Raufarhöfn) i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island.

Da de 2 Aar nu udlöbe, hvori det, saaledes som ved Kammer-Plakat af 9. Mai 1823 blev bekjendtgjort, allern. var tilladt at beseile og handle paa Raudarhavn i Norder-Syssel i Nord- og Öster-Amtet i Island, saa har Hans Majestæt Kongen fremdeles, ved allerh. Resolution af 16. i f. M., allernaad. bevilget, at fornævnte Raudarhavn maa, uden at autoriseres som Udliggersted, endnu i en Tid af 2 Aar beseiles, og at derpaa i dette Tidsrum maa drives Handel under de Vilkaar, som nu for Handel paa de autoriserede Udliggersteder ere foreskrevne.

Dette bliver herved til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjort. — Rentekammeret den 14. April 1825.

16. April. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, Grímur Jónsson, ang. **Administrationen af Reynistad Klosters Gods.** Khavn den 16. April 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1082.

I Anledning af Hr. Amtm.' behagelige Skrivelse af 12. Februar d. A., og dermed fulgte Andragende fra

Faktor Havsteen paa Hofsaas (= Hofsós), som Administrator for Reinestads Klosters Gods, meldes tjenstl., at Kammeret er aldeles enig med Hr. Amtm. i, at ovennævnte Faktor Havsteen, saafremt han længere önsker at vedblive Administrationen, bör modtage en ny Instrux, hvilken vi maa overlade til Dem at meddele ham, i Overeensstemmelse med de Administratorerne Johnsen og Kjernested givne Instruxer, samt forövrigt under hvad Betingelser Hr. Amtm. maatte finde hensigtsmæssige at tilföie, og haves i saa Fald heller Intet imod, at Administrationslönnen, der nu er 10 pCt. af de aarlige Intrader, forhöies til 1/6 af samme, saaledes som de indkomme, hvilket ogsaa sædvanligen er Administratoren tilstaaet. Skulde Faktor Havsteen ikke ville vedblive Administrationen under saadanne Betingelser, overlades det til Hr. Amtm. at antage en anden dertil duelig Mand, og udbede vi os i ethvert Tilfælde tilstillet en Gjenpart af den meddelende Instrux, samt Underretning om den stillede Caution, og at samme af Hr. Amtm. er befunden fuldkommen antagelig. — Rentekammeret den 16. April 1825. 1825. 16. April.

Cancellie-Skrivelse til Conferentsraad, Justitiarius i den islandske Landsoverret, Magnus Stephensen, ang. **Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók.** Khavn den 16. April 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 996. 16. April.

Hr. Cfraad har under 2. f. M. behageligst underrettet Cancelliet om, at De, i Overeensstemmelse med dette Collegii Skrivelse af 18. Maji 1822 og 22. Febr. 1823, nu har fuldfört Deres flereaarige Arbeide paa et Udkast til en ny Udgave af den for störste Delen endnu for Island gjeldende Landslov, Jonsbogen, og at De er sindet i indeværende Aar at forelægge Cancelliet dette Deres Arbeide til Bedömmelse, i hvilken Anledning De, for selv personligen at kunne meddele de fornödne nærmere

1825. Oplysninger og Forklaringer, har anholdt om, at maatte i
16. April. August Maaned d. A. nedreise til Khavn og forblive her indtil Foraaret 1826, hvorhos De har ansögt, at maatte hertil, i Lighed med Bestemmelsen i Plak. 18. August 1786 § 20, tilstaaes fri Mellemreise.

Idet Cancelliet ikke kan Andet end bevidne Dem, at det har været dette Collegium behageligt at erfare, at et saa vigtigt Arbeide ved Deres Bestræbelse er fuldfört, maa man derhos, hvad den ansögte Reisetilladelse betræffer, bemærke: at Cancelliet anseer det gavnligere, at Deres Nedreise udsættes, indtil dette Collegium först har haft Leilighed til at gjöre sig bekjendt med Værket, som man derfor forelöbig maa anmode Dem om behagelig at ville hertil indsende, da Cancelliet derefter ikke vil undlade i sin Tid at meddele Dem Underretning, naar Deres personlige Nærværelse maatte ansees fornöden. — Forsaavidt Hr. Cfraad imidlertid tillige har bemærket, at ogsaa Deres svagelige Helbred lader Dem önske at tiltræde en Reise her til Staden, undlader Cancelliet ikke at tilföie, at saafremt De af denne Grund alene skulde attraae Tilladelse til en saadan Reise paa egen Bekostning, haves der fra dette Collegii Side Intet herimod at erindre, naar De forinden angaaende Deres Embedes midlertidige Bestyrelse henvender Dem til Stiftet. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. April 1825.

16. April **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Oversættelsen af Landsoverrettens Domsakter i private Sager.** Khavn den 16. April 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1040.

Landsoverrets - Assessor B. Thorarensen har i en hertil indkommen Skrivelse forespurgt, om han, hvem det er overdraget at oversætte den kongelige islandske Landsoverrets Domsakter i alle offentlige og beneficerede

Sager, som fra bemeldte Ret indstævnes til Höiesteret, ikke tillige har udelukkende Ret til at forfatte de danske Oversættelser af Akterne i de private Sager, som indankes til Höiesteret, mod derfor at oppebære den Betaling, som Overrettens Justits-Sekretair forhen har nydt for Oversættelse af Akterne i de offentlige og beneficerede Sager. 1825. 16. April.

I Anledning heraf undlader man ikke, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Assessor Thorarensen, tjenstl. at melde, at der ikke tilkommer ham nogen udelukkende Ret til at oversætte Akterne i private Sager. — Det kgl. Danske Cancellie den 16. April 1825.

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Anvendelsen af Medikamentpengene.** Khavn den 16. April 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1044. 16. April.

I en behagelig Skrivelse af 31. Januar d. A. har Hr. Amtm. andraget paa, at de Lægemidler, der blive anvendte til de veneriske Syge, der for nærværende Tid for offentlig Regning ere tagne under Cuur i Hunevands og Öefjords Sysseler, maatte for denne Gang afholdes af de til Fattige bestemte Medikamentpenge, der haves i Behold ved Nordre-Amts Distriktschirurgikat, og som i Begyndelsen af Aaret 1824, efter Landphysikus Thorstensens Opgivende, udgjorde hos Distriktschirurg Hoffmann 96 Rbd. 1¼ Sk. Sölv, og ved Apotheket paa Næs 22 Rbd. 10 Sk. Sölv, ialt 118 Rbd. 11¼ Sk. Sölv.

I denne Anledning skulde man tjenstl. tilmelde Hr. Amtm., at der fra Cancelliets Side Intet haves imod, at de Lægemidler, som behöves til de i bemeldte Sysseler for Tiden værende veneriske Syge, for denne Gang afholdes af de ovennævnte i Behold havende Medikamentpenge. — Det kongelige Danske Cancellie den 16. April 1825.

1825. **Rentekammer-Skrivelse** til Sysselmand i Norder-
19. April. Syssel, Thord Björnsson, ang. **Fritagelse for Erlæggelse af Procent-Skat af Godtgjörelse for Bestyrelsen af et Embede under Vacance.** Khavn den 19. April 1825. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 1092.

I Anledning af Hr. Cancellieraadens Andragende, dat. 31. Januar d. A., hvori De anholder om Fritagelse for at erlægge Procentskat af den Dem ved allerhöieste Resolution af 28. Mai f. A. tilstaaede Godtgjörelse af 810 Rbd. Sölv, for at have bestyret Amtmands-Embedet for Islands Nord- og Öster-Amt under dette Embedes Vacance, meldes Dem herved til behagelig Efterretning, at Kammeret ikke anseer Dem pligtig til af fornævnte Godtgjörelse at erlægge denne Skat. — Rentekammeret den 19. April 1825.

19. April. **Rentekammer-Skrivelse** til Biskoppen over Island, Steingrímur Jónsson, ang. **Opförelse af en Bispebolig saa Laugarnæs.** Khavn den 19. April 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1097.

I Anledning af D. Höiærv.ˢ Andragende, dateret 5. d. M., hvori De anholder om, at den ved allerhöieste Resolution af 2. næstforhen bevilgede Embedsbolig for Biskoppen over Island maatte opföres paa en Dem tilhörende, omtrent ¼ Miil fra Reikavig beliggende Jord Laugarnæs i Reikavigs Thingsogn, skulle vi ikke undlade tjenstl. at melde Dem, at efter de oplyste Omstændigheder haves fra Kammerets Side Intet imod, at Bygningen opföres paa bemeldte Jord, dog ikkun under den Betingelse, at Deres Höiærv. i saa Fald er aldeles forpligtet til at afstaae den hele Jord Laugarnæs til H. Majᵗ. paa de Vilkaar, som nærmere maatte blive Dem forelagte, og vil Sagen i Henseende til Jordens Af-

staaelse saaledes komme under Afgjörelse, saasnart Kammeret desangaaende har modtaget den fornödne Oplysning og Betænkning fra den constituerede Stiftamtmand for Island, Hr. Amtmand Hoppe. 1825. 19. April.

Paa D. Höiærv.' Forespörgsel af 11. d. M., om de Bygningsmaterialier til Bispeboligen, der i Sommer oversendes til Island, skal for Overreisen assureres, meldes tjenstl., at Kammeret anseer dette for det sikkreste; ligeledes skulle vi ikke undlade at tilföie, at Kammeret, ifölge Deres Andragende af 12. d. M., har under Dags Dato tilkjendegivet Amtmand Hoppe, at der Intet haves imod, at de resterende 3,767 Rbd. 40 Sk. Repræs. af den til Bygningens Opförelse allern. bevilgede Sum enten ganske eller for en Deel, paa Deres nærmere Forlangende, reduceres til Sölv efter den den 20. f. M. satte Qvartals-Cours 212½ Rbd. Repræs. for 200 Rbd. Sölv, og at det derefter udkommende Belöb udbetales Dem i rede Sölv af Islands Jordebogskasse. — Rentekammeret den 19. April 1825[1].

Forordning ang. **Straffe for Söröverie paa de vestindiske Öer, samt om Behandlingen af den Art Sager.** Khavn den 20. April 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og erklæret for gjeldende med Hensyn til Island ved Canc. Circ. 26. Septbr. 1829. — Canc. 2. Departem. Registr. XXVI, 88—89 (1825, Nr. 454). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 257—269 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1825, S. 32—34; Schou XIX, 187—190. — Islandsk: „Konúngleg tilskipan um straff fyrir þá, sem hafa ýmislega hlutdeild í víkíngskap og meðferð mála um það illvirki, sem á Vestindia-eyjunum fyrikoma", i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. Aug. 1800 udgivne Samling af Forordninger 20. April.

---

[1]) s. D. Skrivelse af samme Indhold til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe. Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1098.

1825. m. v., vedkommende Island, S. 257—260; Rubr. i Klausturp.
20. April. 1815, S. 90 (med Bemærkning som Island uvedkommende).

Forordning angaaende Straffe for de forskjellige Deeltagere i Söröverie, samt Behandlingen af de denne Misgjerning angaaende Sager, som forefalde paa de vestindiske Öer.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at, ligesom Vi allerede have forenet Vore Bestræbelser med andre söfarende Staters, for at hemme de Söröverier, der ideligen forefalde i de vestindiske Farvande, saaledes finde Vi det endvidere tjenligt, med Hensyn til de Sager, Söröverie angaaende, som maatte komme under Behandling paa Vore vestindiske Öer, at foreskrive en saadan Rettergangsmaade, hvorved de saa hurtigt som muligt kunne bringes til Ende; og skjöndt det er en almindeligen erkjendt Grundsætning, at Söröverie er en Misgjerning, som bör straffes med Döden, saa ansee Vi det dog hensigtsmæssigt, ved denne Leilighed nærmere at bestemme, hvorledes de forskjellige Deeltagere i saadan Udaad blive at straffe. Vi byde derfor som fölger:

1) Enhver, der befindes at have indladt sig i en Forbindelse, der har Udredningen af et Söröverfartöi til Gjenstand, eller at have gjort Tjeneste paa et saadant, saa og Enhver, der har anviist Söröverne et Bytte, eller paa anden lignende Maade væsentligen befordret eller sögt at befordre Söröverie, bliver at straffe med Galgen; hvorhos denne Straf for den, der overbevises at have været Ophavsmand til Forbindelsen eller Anförer paa Söröverfartöiet, saavel som og for dem, der, i Tilfælde af, at det er kommet til et virkeligt Foretagende imod et Skib, have deeltaget i Mord eller personlig Mishandling, skjærpes saaledes, at den Skyldige, paa en af Vor Generalgouverneur dertil valgt Udkant af Landet, hænges i en Jernkjæde, uden at Kroppen fra Galgen nedtages og jordes. — 2) Derimod blive de,

der paa en mindre virksom Maade have gjort sig medskyldige i Forbrydelsen, at ansee med Fæstningsarbeide paa nogle Aar, eller, efter Omstændighederne, paa Livstid. — 3) Naar et Söröverfartöi opbringes til Vore vestindiske Öer, eller der iövrigt sammesteds maatte blive Anledning til at forfölge Nogen til Straf efter denne Vor Anordning, bliver Sagen uopholdeligen ved et Forhör at undersöge af vedkommende Dommer; hvorhos Vor Generalgouverneur, som strax bör underrettes om Sagen, kan tilforordne en Söofficeer, eller hvilke andre Mænd, han maatte finde det tjenligt at lade deeltage i Undersögelsen. — 4) Saasnart Undersögelsen er sluttet, blive Akterne at indsende til Vor Generalgouverneur, som foranstalter, at Sagen strax indstævnes til Vor Landsoverret, der umiddelbart har at paakjende det omhandlede Slags Sager, hvilke iövrigt der blive at behandle efter de for Rettens vedbörlige og hurtige Pleie i criminelle Sager gjeldende almindelige Regler; og bör fornævnte Domstol paa det alvorligste vaage over, at intet ufornödent Ophold under Sagförelsen finder Sted. — 5) Naar Landsoverrettens Dom er falden, har Retten ufortövet at indsende Sagens Akter til Vor Generalgouverneur, som er bemyndiget til, strax at foranstalte Dommen fuldbyrdet, saafremt han ikke maatte finde nogen særdeles Anledning til at indstævne Sagen til Vor Höiesteret. — 6) Den, der ved Angivelse eller paa anden Maade bidrager til at hindre Söröverie, eller til at faae dem, som have gjort sig skyldige i denne Forbrydelse, paagrebne og afstraffede, kan vente en passende Belönning efter Generalgouverneurens Bestemmelse; hvilken Belönning kan udbetales af det Offentlige, saafremt den ei kan udredes af de Skyldiges Gods. Hvis hiin Person selv maatte have gjort sig medskyldig i Forbrydelsen, er Generalgouverneuren bemyndiget til, efter Omstændighederne, endog at fritage ham for al Tiltale og Straf. — 7) Dersom der paa fornævnte Vore Öer maatte findes Nogen, der, som Undersaat af

1825. 20. April.

1825. 20. April. en fremmed Stat, i et fremmed Land har deeltaget i ovenmeldte Misgjerning, bör han paagribes og forhöres, ligesom og de övrige Oplysninger bör indhentes, der paa Stedet kunne erhverves, men derefter bliver hans Övrighed at underrette om Sagen, og, forlanger denne ham da udleveret, bör saadant skee; i modsat Fald forfölges Sagen imod ham ifölge denne Anordnings Bestemmelser. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 20. April 1825.

20. April. **Plakat** for Danmark, ang. **Proces-Omkostninger i beneficerede Sager.** Khavn den 20. April 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 13. Juni 1825, og erklæret for tildeels gjeldende der i Landet ved Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Dep. Reg. XXVI, 86ᵇ—87 (1825, Nr. 453). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. 1825, S. 281—289. Qvart-Forr. for 1825, S. 35—36; Schou XIX, 190—191. — Islandsk: „Plakat fyrir Danmörku, um málskostnað í beneficeruðum málum", i den af Landsoverretten i Island ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., vedkommende Island, S. 201—203 (med Udeladelse af hvad der angaaer det stemplede Papir); Rubr. i Klausturpóst. 1825, S. 90 (med Bemærkning som Island uvedkommende).

Plakat for Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Processens Omkostninger i beneficerede Sager, m. v.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at Vi, for yderligere at sikkre saavel det Offentlige som vedkommende Retsbetjente og Sagförere hvad der i beneficerede Sager tilkommer dem, naar Modparten ved Dom findes pligtig at betale Processens Omkostninger eller Salarium, have anordnet og fastsat som fölger:

1) Istedetfor at hidtil, naar, i en beneficeret Sag, den beneficerede Parts Modpart er dömt til at betale Processens Omkostninger, disse ere ved Dommen til-

lagte den beneficerede Part, hvorefter denne, ifölge Beneficiets Indhold, har været pligtig, forsaavidt bemeldte Omkostninger i det Hele eller for en Deel erholdes, i Forhold dertil at betale Rettens Gebyr, Skriversalarium og det stemplede Papir, som til Sagen, saafremt denne ikke havde været beneficeret, skulde have været forbrugt, skal for Fremtiden i deslige Tilfælde bemeldte Gebyr, Skriversalarium og Godtgjörelse for stemplet Papir ved Dommen tillægges det Offentlige, eller forsaavidt Retsgebyrerne og Skriversalariet ikke indflyde i den kongel. Kasse, vedkommende Rettens Betjent. — 2) Saafremt bemeldte Gebyrer, Skriversalarium og Godtgjörelse for stemplet Papir ikke af Vedkommende erlægges inden den for Dommens Execution fastsatte Tid, blive de at inddrive paa samme Maade, som for Böder er anordnet, paa hvilken Maade ligeledes det den beneficerede Parts Sagförer, i Overeensstemmelse med Forordn. af 3. Junii 1796 § 42, tillagte Salair, om forlanges, bliver at inddrive. — 3) Forsaavidt fuld Betaling af forommeldte Omkostninger ikke hos Vedkommende er at erholde, bliver Udlæg pro rata at give for Retsgebyrer og Skriversalarium (hvad enten samme tilflyde den kgl. Kasse eller vedkommende Retsbetjent), samt det Sagföreren tillagte Salair, fremfor hvad der maatte tilkomme den kgl. Kasse for stemplet Papir. — 4) Ved de Retter, hvor Gebyrerne tilfalde Vor Kasse, bliver der for det, der i Medhold af det Foranförte indkommer til samme Kasse, at gjöre behörig Rigtighed under de Sportel-Regnskaber, som derfor blive at aflægge. Ved de övrige Retter bliver det at indföre i vedkommende Retsbetjentes Regnskaber for pro mille Gebyr og andre Vor Kasse i Anledning af Retspleien tilflydende Indtægter. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 20. April 1825.

1825. 20. April.

1825. 21. April. **Reskript** til det Danske Cancellie, ang. **Foræring til Islands Skolevæsen af Skrifter, tilhörende den indbyrdes Underviisning.** Khavn den 21. April 1825. — Originalen i Canc. 1. Depart. Breve 1825, Nr. 1134. Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 157. P. Pètursson Hist. Eccl. Island., S. 248. — *see* Canc. Skriv. 30. April 1825.

23. April. **Cancellie-Skrivelse** til Biskoppen over Island, Steingrímur Jónsson, ang. **Stadsmusikantens Betaling ved Bispe-Ordination.** Khavn den 23. April 1825. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1825, Nr. 1053.

Deres Höiærv. har i Skrivelse til dette Collegium af 21. Februar sidstl. andraget, at Stadsmusikant Frost har affordret Dem 48 Rbd. Sedler for Musiken ved Bispe-Ordinationen den 26. Decbr. f. A., og D. Höiærv. har derhos forespurgt, om han er berettiget til at fordre denne Betaling, eller om han, da han paa samme Dag skulde levere Kirkemusik i Trinitatis Kirke, bör lade sig nöie med 12 Rbd. Sölv, som af Klokker Hansen var affordret til ham.

I Anledning heraf har Cancelliet brevvexlet med Kjöbenhavns Magistrat, som til Oplysning i Sagen hertil har indsendt en Erklæring fra bemeldte Stadsmusikant Frost. I denne Erklæring yttres, at Stadsmusikanten ifölge den af Magistraten satte Taxt er berettiget til at kræve 4 Rbd. Sölv for hver af de Musici, som forlanges af ham; at han selv har betalt de Folk, som udförte Musiken, med 32 Rbd. Sedler, og at han ved andre Bispe-Ordinationer har erholdt 50 à 56 Rbd., ligesom han ogsaa, foruden selve Musikens Opförelse, har uden videre Betaling i denne Anledning haft endeel at besörge. Han har derhos bemærket, at den ovenmeldte Cantate ikke kan henregnes til den sædvanlige i hans

Bestalling og Reskript af 18. Decbr. 1739 omhandlede 1825.
Kirkemusik, da Cantaten er forfattet og Musiken dertil 23. April.
componeret alene til Brug ved Bispe-Ordinationer, og bruges alene ved disse; ligesom ogsaa bemeldte Reskr. befaler, at den almindelige Kirkemusik ikkun maa vedvare 10 Minuter, da derimod den omhandlede Cantate varede 2¼ Time, og de bestilte Musici ved Bispe-Ordinationen maatte være tilstede i Kirken fra Klokken 8½ til 12½. — Efter det saaledes Anförte maa Cancelliet tiltræde den af Kjöbenhavns Magistrat yttrede Formening, at Stadsmusikanten er berettiget til den af ham fordrede Betaling. — Hvilket man herved tjenstl. skulde tilmelde D. Höiærv. som Svar paa Deres ovenmeldte Forespörgsel. — Det kgl. Danske Cancellie den 23. April 1825.

Cancellie-Skrivelse til Biskoppen over Island, 30. April.
Steingrímur Jónsson, ang. **Foræring af Skrifter og Tabeller, tilhörende den indbyrdes Underviisning.** Khavn den 30. April 1825. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1825, S. 1134 (blank i Brevbogen). — Uddrag af Reskriptet 21. April hos Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 157, og hos P. Pètursson, Hist. Eccl. Island. S. 248. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 108—109.

I Anledning af den af D. Höiærv. til H. Majt. desangaaende indgivne Ansögning, har Allerhöistsamme, ved at oversende Cancelliet Ansögningen, under 21. d. M. rescriberet dette Collegium saaledes:

„Paa vedlagte allerund. Ansögning ville Vi allern. have Biskop Johnsen skjænket til Anvendelse i de Skoler i Island, hvor den indbyrdes Underviisning efter Omstændighederne maatte kunne indföres: 8 fuldstændige Sæt Tabeller, samt et Exemplar af det af Kammerjunker Abrahamson og Amtsprovst Mönster udgivne Værk om bemeldte Underviisning. Ved allern. at over-

1825. 30. April. drage Vort Cancellie at foranstalte det i saa Henseende videre Fornödne, ville Vi tillige have samme tilkjendegivet, at Vi ved allerh. Reskript af D. D. til Vor Direction for Fonden ad usus publicos have befalet, at Betalingen for bemeldte Værk og Tabeller skal udredes af Fonden".

Hvilket man herved tjenstl. skulde tilmelde Deres Höiærv. til behagelig Efterretning, med Tilföiende, at Hr. Etatsraad Lassen og Hr Kammerjunker, Major v. Abrahamson under D. D. herfra ere tilskrevne det Fornödne i denne Henseende. — Det kgl. Danske Cancellie den 30. April 1825 [1].

4. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Administrationen af det kongelige Jordegods i Guldbringe Syssel.** Khavn den 4. Mai 1825. — I Anledning af, at Sysselmand Finsen havde for Aarene fra 1. August 1818 til 31. Juli 1822, som Administrator for det kongelige Jordegods i Guldbringe Syssel, beregnet sig for Reiseomkostninger m. v. 153 Rbd. 18 Sk. S. og T., samt for Anskaffelse af Copie- og Kasseböger 32 Rbd. 24 Sk. S. og T., vare Udsættelser fremsatte ved Regnskabernes Revision og Amtmandens Erklæring indhentet, hvoraf fremgik, at da Sysselmand Finsen som Administrator for de kongelige Godser havde 200 Rbdlr. Lön, kunde han ikke være berettiget til at beregne sig Noget for Reiser, uagtet det indrömmedes, at Lönnen var for ringe. Under den Tid, Landfogden havde Administrationen, havde han efter en gammel Praxis Ret til af nogle Gaarde i Sysselet at fordre Heste frit leverede til Skyds paa Mandtalsthingene, hvilken Rettighed vel endnu mentes at tilkomme Administrator, efter Resol. 9. Mai 1806, men deels var den oprindelig kun indskrænket til 3 Gaarde, af hvilke endog den ene ved Resol.

---

[1]) Ved Canc. Skriv. 24. Mai 1825 til den kgl. Direction for Fondet ad usus publicos er Belöbet for de skjænkede Skrifter og Tabeller, tilsammen 193 Rbd. 32 Sk. Sölv, anviist til Udbetaling af dette Fond. Canc. 1. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1357.

28. Septbr. 1816 var fritaget, deels var den saaledes anskaffede Befordring enten uerholdelig, eller saa slet, at man helst undgik at benytte den. Det mentes derfor, at Billighed talte for, at fritage Administrator for at tilsvare den nævnte Sum for den forgangne Tid (Forest. 26. April). — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 119. 1825. 4. Mai.

I Betragtning af Omstændighederne ville Vi allern. have Sysselmanden for Kjose og Guldbringe Sysseler i Island, Finsen, fritaget for at tilsvare de af ham i hans for Aarene fra 1. August 1818 til 31. Juli 1824 aflagte Regnskaber for Administrationen af Vore Jordegodser i bemeldte Sysseler til Udgift anförte, men ved Regnskabernes Revision udsatte Omkostninger, saavel for Anskaffelse af Copie- og Kasseböger, med mere, som for adskillige af ham, som Gods-Administrator, foretagne Reiser, hvilke Omkostninger ialt belöbe sig til 185 Rbd. 42 Sk. S. og T., hvorimod det bliver at tilkjendegive ham, at det ikke kan tillades ham i Fremtiden at anföre deslige Udgifter i hans Regnskaber. — Kjöbenhavn den 4. Mai 1825 [1].

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Udredelse af Salair og Omkostninger i en beneficeret Sag.** Khavn den 7. Mai 1825 [2]. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1256. 7. Mai.

Hr. Amtm. har i Skrivelse af 9. Februar d. A. hos Cancelliet forespurgt, om ikke Salarier og Omkostninger i Sagen mellem H. Majt. Kongen paa den ene og Mule Kirke paa den anden Side, betræffende Rettigheden til de paa Gaarden Thestareikum (= á þeista-Reykjum) i

[1]) Resolutionen er communiceret den constituerede Stiftamtmand over Island ved Rentek. Skriv. 17. Mai 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1163.

[2]) jevnf. Canc. Skriv. 2. Januar 1830 og 27. Juni 1837.

1825. 7. Mai. Norder-Syssel værende Svovlminer, som ved Höiesteret under 16. (*rett.* 23.) Januar 1823 er paakjendt, bör, med Hensyn til at Sagen fra Kirkens Side har været beneficeret, overeensstemmende med Reskr. af 16. Novbr. 1764 og For. af 11. Juli 1800 § 22, udredes af den islandske Justitskasse, og derimod ikke tilveiebringes ved Ligning paa Amtet.

I Anledning heraf undlader man ikke, til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning, tjenstl. at melde, at Salarier og Omkostninger i fornævnte Sag blive at udrede af den islandske Justitskasse. — Det kongelige Danske Cancellie den 7. Mai 1825.

7. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til constitueret Stiftamtmand, Amtmand Hoppe, ang. **en Sysselmands Angivelse til Extrapaabud.** Khavn den 7. Mai 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1137.

Efter at have modtaget Hr. Amtm.s behagelige Betænkning af 5. Januar d. A., samt derhos fulgte Erklæring fra Landfoged Thorgrimsen, betræffende det af Landsoverretsassessor B. Thorarensen som forhenværende Sysselmand i Arnæs Syssel erlagte Extra-Paabud efter For. af 14. Mai 1768 af Arnæs Sysselmands-Embedes visse Indkomster i Aarene fra 30. Juni 1820 til 1. Juli 1822, skulle vi herved tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, at tilkjendegive Assessor Thorarensen og Landfoged Thorgrimsen til behörig Iagttagelse, at da Förstnævnte for Aaret fra 30. Juni 1820 til 1. Juli 1821 har angivet Indtægten til 12,334 Fiske, men ikkuns anslaaet hver Fisk til $4^{1}/_{2}$ Sk. Sölv i Penge, samt for Aaret fra 30. Juni 1821 til 1. Juli 1822 har angivet 250 Skatter, hver beregnet til 2 Rbd. r. S., samt 4100 Fiske, hver 40 Fiske ligeledes beregnet til 2 Rbd. r. S., men ingen af de anförte Pengeværdier svarer enten til Capitelstaxten eller Handelspriserne i bemeldte Aar, saa er det fornödent,

at Assessor Thorarensen, i Overeensstemmelse med For. af 14. Mai 1768, samt Kammerets Skrivelse af 24. Mai 1775 til daværende Stiftamtmand Thodal. gjör for ovennævnte Aaringer nye edelige Angivelser, som udbedes af Hr. Amtm. attesterede, og hvori Indkomsterne maae være anslaaede til Penge, enten efter Capitelstaxten, eller forsaavidt Indtægterne ere modtagne in natura, da til Penge efter de Priser, hvortil de virkeligen ere udbragte, og hvorefter Landfogden har at aflægge den fornödne Rigtighed ved hans Regnskab, saaledes som derom er udsat ved de ham til bemeldte Regnskaber tilstillede Antegnelser. — Rentekammeret den 7. Mai 1825. 1825. 7. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til constitueret Stiftamtmand for Island, Amtmand Hoppe, ang. **Modtagelse til Forrentning i Jordebogskassen af en Fond, tilhörende de Vulkanlidte i Eyjafjalla Rep.** Khavn den 7. Mai 1825[1]. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 1139. 7. Mai.

Hr. Amtm. har ved behagelig Skrivelse af 9. Septbr. f. A. indsendt til Kammeret et Andragende fra Sysselmanden for Rangavalle Syssel og Provsten sammesteds, hvem det af vedkommende Amtmand var paalagt at uddele til Trængende i Öefjelds Böigdelaug de frivillige Gaver, som til samme vare ydede i Anledning af Vulkan-Udbruddet 1822, om, at 61 Rbd. 36 Sk. og Værdien af 7 Tdr. Rug, som ere blevne tilovers, maatte, da Böigdelauget nu ei længer ansees trængende, modtages i den kongelige Kasse til Forrentelse, i Overeensstemmelse med Kammerets Skrivelse af 28. Septbr. 1822.

Efter at have i Anledning heraf correspondere med den kgl. Direction for Statsgjælden og den synkende

[1]) Rentek. Skriv. 23. Septbr. 1826.

1825. 7. Mai. Fond, skulle vi ikke undlade tjenstligen at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at der Intet haves imod, at bemeldte 64 Rbd. 36 Sk. Repræsentativer og Værdien af de 7 Tdr. Rug paa sædvanlig Maade indbetales i Jordebogskassen i Island til Forrentelse. — Rentekammeret den 7. Mai 1825.

10. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Besættelse af Sysselmands-Embedet i Skaptafells Sysselerne,** samt om **Inddragelsen af Godtgjörelsen for Repstyrernes Skatfrihed.** Khavn den 10. Mai 1825. — I Rentekammerets Forestilling 26. April, om Besættelsen af de ledige Skaptafells Sysseler (Afgift af Vester-Skaptafells Syssel 44 Rbd. 82½ Sk. og af Öster-Skaptaf. Syssel 23 Rbd. 58½ Sk. Sölv) anföres, med Hensyn til Sysselmændenes Indtægter overhovedet, at det ved kgl. Resol. 21. Juli 1808 var bestemt, at Repstyrerne i Island skulde nyde Skattefrihed og Fritagelse for at deeltage i Fattiges Underholdning, hvorimod Sysselmændene skulde godtgjöres det Tab, de derved kom til at lide. „Denne Godtgjörelse belöber sig nu i Almindelighed til en betydelig Deel af, og i enkelte Tilfælde til en næsten ligesaa stor Sum som Forpagtnings-Afgifterne, Sysselmændene erlægge af de respective Sysseler", derhos vare Sysselmændenes Afgifter til Kongens Kasse ikke forhöiede ved Capitelstaxtens Indförelse, og ligesaa lidt var dem tilstaaet nogen Godtgjörelse for den andre Embedsmænd, f. Ex. Præsterne, tilstaaede Skattefrihed. I Betragtning heraf foreslaaer Kammeret, at der ved indtræffende Vacancer i Sysselmands-Embeder i Island bliver inddraget bemeldte Godtgjörelse til Fordeel for Kongens Kasse, og at Begyndelse gjöres ved de nævnte Skaptafells Sysselers Gjenbesættelse. Under Sagen var indkommet Forslag fra Sysselmanden i Sönder-Mule Syssel om, at Öster-Skaptafells Syssel maatte blive combineret med hans Jurisdiction, men herimod havde Amtmændene eenstemmig erklæret sig. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 123. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2 H., S. 173. Stiftamtets Communication til den islandske Landsoverret om denne Resolution, dat. 13. Juni, er bekjendtgjort ved Retten den 18. Juli s. A.

Vi ville allern. have Cand. jur. Magnus Stephensen udnævnt til Sysselmand for Vester- og Öster-Skaptefjelds Sysseler i Island, og derhos bevilget, at Bestallingen maa udleveres ham aldeles gratis, som og at han fritages for at erlægge förste Fæste; hvorimod han, dersom under Sysselernes Forpagtning maatte være Jorder indbegrebne, skal være pligtig til, imod passende Afslag i Afgiften, at fratræde samme Jorder, naar Vi maatte finde for godt derover anderledes at disponere, samt at underkaste sig hvad Forandring i Tiden, enten i Henseende til Tjenesten eller Embeds-Distriktets Grændser, muligen kunde finde Sted. — Derhos bifalde Vi allern., at den Godtgjörelse, som Sysselmændene i Island hidtil have oppebaaret af Vor Kasse, som Erstatning for den Repstyrerne ved Vor allerh. Resolution af 21. Julii 1808 bevilgede Skattefrihed, for Fremtiden ved indtræffende Vacancer i Sysselmands-Embederne maa inddrages til Fordeel for bemeldte Kasse, og Begyndelsen dermed skee nu ved nærværende Embedes Besættelse. — Kjöbenhavn den 10. Mai 1825[1]. 1825. 10. Mai.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Termin for Tilladelsen til at före Handel paa Straumfjord.** Khavn den 10. Mai 1825. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 1154. 10. Mai.

Af Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse, dat. 10. Decbr. f. A., erfarer Kammeret, at Kjöbmand J. Kolbeinson i Stikkesholm endnu ikke har afbenyttet den ham ved Kammerets Skrivelser af 14. August 1810 og 20. Mai

[1]) Resolutionen er communiceret den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, samt Sysselmand Stephensen og Landfogden, S. Thorgrimsen, ved Rentek. Skrivelser 28. Mai 1825. Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1186—1188.

1825. 1822[1] meddeelte Tilladelse til et Handels Anlæg i Strömfjorden inden Myre Syssel, i hvilken Anledning Herr Amtm. har gjort Forespörgsel om, hvorvidt fornævnte Tilladelse, saafremt den ei heller benyttes i dette Aar, fremdeles skal vedblive.

10. Mai.

I tjenstl. Gjensvar herpaa skulle Vi ikke undlade at melde, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at den meddeelte Tilladelse bortfalder, saafremt der ikke, i Overeensstemmelse med de i ovenmeldte Kammerets Skrivelse af 20. Mai 1822 indeholdte Betingelser, etableres Handel paa Strömfjorden forinden næste Aars Udgang. — Rentekammeret den 10. Mai 1825.

14. Mai. **Cancellie - Circulaire** til Stiftamtmanden og Amtmændene, samt Biskoppen over Island, ang. **Forrentelsen af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler.** Khavn den 14. Mai 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1338. Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 184—185. — Islandsk: Klausturpóst. 1825, S. 109 (med Anmærkning).

I Skrivelse af 19. Oktbr. 1822 anmodede Cancelliet (Tit.) om, at paalægge samtlige Vedkommende i Deres Embeds-Distrikt, paa den af det kgl. Rentekammer under 28. Septbr. s. A. foreskrevne Maade, i den kgl. Kasse i Island at indbetale de Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler, og da det i denne Anledning var bleven foreslaaet[2], at denne Bestemmelse maatte indskrænkes til de Tilfælde, hvor de Umyndige enten paa Skiftet havde erholdt udlagt en contant Arvecapital, eller hvor det maatte ansees at være til Myndlingens Bedste, at de in natura udlagte Midler bleve realiserede, udbad

[1]) *see* her i Samlingen Rentek. Skriv. 26. Novbr. 1822.

[2]) til Amtmanden i Vester-Amtet: „har Hr. Amtm. i Skrivelse af 25. Februar f. A. foreslaaet".

Cancelliet sig under 8. Mai f. A. herover (Tit.) behagelige Betænkning. 1825. 14. Mai.

Efter at have modtaget samme, undlader Cancelliet ikke, med Hensyn til forbemeldte Forslag, tjenstl. at melde, at Hensigten med dette Collegii Skrivelse af 19. Oktbr. 1822 kun har været at aabne Bestyrerne af offentlige Stiftelsers eller Umyndiges Midler, forsaavidt disse bestode i rede Penge, en Udvei til at gjöre disse Midler frugtbringende paa en betryggende Maade, hvilket tilforn, af Mangel paa et ordentligt organiseret Hypothekvæsen paa Island, har været vanskeligt. Derimod har det ingenlunde været Cancelliets Hensigt derved at foranledige nogen ubetinget Realisation af offentlige Stiftelsers og Umyndiges faste Eiendomme og Lösöre, hvilken Realisation i ethvert Tilfælde, og i Særdeleshed naar der er Spörgsmaal om Umyndiges paa Skifte udlagte Arvemidler, kun bör finde Sted, naar saadant skjönnes at være overeensstemmende med de Paagjeldendes Tarv. — Det kongelige Danske Cancellie den 14. Mai 1825.

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand i Island, Amtmand Hoppe, ang. **Inddragelsen af Skillemynt i Island,** m. v. Khavn den 17. Mai 1825. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 1164. 17. Mai.

Efter at den i Hr. Amtm.' behagelige Skrivelse af 17. August f. A. og 17. Februar d. A. meddeelte Betænkning, betræffende den i Island circulerende Skillemynt og den hidtil tilladte Deposition af samme Mynt i Jordebogskassen, imod herfor at erholde Seddel-Anviisninger paa Zahlkassen, var herfra bleven tilstillet Finants-Deputationen, tilligemed de over samme Gjenstand fra Amtmændene Thorsteinson og Johnsson modtagne Betænkninger, har bemeldte Deputation fundet det ei alene i og for sig rimeligst, men ogsaa hensigts-

1825. mæssigst, at Island har samme Mynter og Pengesorter,
17. Mai. som Danmark. Ifölge heraf er besluttet:

1) at den i Islands Jordebogskasse beroende Skillemynt bör hertil nodsendes. — 2) at i dens Sted opsendes til Island: a) 6000 Rbd. r. S. i Rigsbankdaler og mindre her gjeldende Myntsorter; b) 6000 Rbd. Repræsentativer i Sedler paa 5 Rbd. og 1 Rbd., samt Tegn paa 16 Skilling, som og af de mindre Sorter. — 3) at den hidtil gjeldende Tilladelse til at deponere Skillemynt i Jordebogskassen, imod Anviisninger paa Sedler af Zahlkassen i Kjöbenhavn, ophæves fra 1826 Aars Begyndelse; og derimod 4) at Deposition tillades i rede Sölv, og ligeledes, dog kun i særdeles paatrængende Tilfælde, af Repræsentativer, begge Dele imod Anviisninger paa den herværende Zahlkasse, samt indtil et Belöb af 4000 Rbd. Sölv.

Ligesom Kammeret, i Overeensstemmelse hermed, har med Skibet Seyen, fört af Skipper Henrich P. Bruhn, saaledes som af indsluttede Connossement behageligen vil erfares, foranlediget afsendt ovennævnte 6000 Rbd. rede Sölv og 6000 Rbd. Repræsentativer, de sidste deels i Sedler og deels i Tegn, saaledes maa vi ogsaa tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, at foranstalte de övrige ovenfor benævnte Bestemmelser behörigen iagttagede, og saaledes deriblandt med forskjellige af de til Efteraaret fra Reikavig tilbagevendende Handelsskibe besörge nedsendt den hele Beholdning, som paa den Tid haves i Islands Jordebogskasse af Skillemynt, saavel Sölvskillemynten som Kobbereenskillingerne med Præg af 1771. — Hvad angaaer den af ovenmeldte Skillemynt, som efter den Tid maatte indlöbe i Jordebogskassen, da anmodes Hr. Amtm. om, indtil videre at tage den i Forvaring i de i Deres Embedsbolig befindende Pengekister, samt i Almindelighed at tillægge Landfoged Thorgrimsen Ordre til, ikke paany at gjöre Udbetalinger i denne Myntsort, hvilket ogsaa saavidt muligt ei bör finde Sted med de for Tiden i Island circulerende hele, halve og ¼ Kroner, samt den paa otte Skilling dansk Courant lydende Sölv-

mynt, da samme hverken regelmæssig kunne overgaae til Rigsbankpenge, og heller ikke ere anförte blandt de Sölvmynter, der efter For. af 31. Juli 1818 ere et lovligt Betalingsmiddel i Danmark. — I Henseende til, at de Kobber To- og Eenskillinger, der under de 6000 Rbd. r. S. ere oversendte til at skille med ved Betalinger i rede Sölv, ei för have circuleret i Island, samt at af de 6000 Rbd. Repræs. de 4000 Rbd. i 5 Rbd. og 1 Rbd. Sedler ei ere blevne forsynede med islandsk Paategning, og de 2000 Rbd. i Tegn ligeledes ikke för have circuleret i Island, vilde Hr. Amtm. foranledige den fornödne Bekjendtgjörelse til alle Vedkommende om, at ovennævnte Myntsorter og Repræsentativer stedse ville ved Indbetalinger til Jordebogskassen der modtages efter deres Paalydende, som her i Danmark er lovligt Betalingsmiddel, og modtages i Banken og alle offentlige Kasser. — De 6000 Rbd. rede Sölv og 6000 Rbd. Repræs., som efter forommeldte Connossement oversendes til Island, anmodes Hr. Amtm. om, ved Skibets Ankomst til Reikevig at modtage, samt derhos beordre Landfoged Thorgrimsen at beregne disse Summer til Indtægt i hans for indeværende Aar aflæggende Jordebogs-Regnskab, hvorhos vi udbede os saasnart muligt underrettede om Pengenes Modtagelse ved for samme at blive meddeelt Landfogdens Qvittering. — Rentekammeret den 17. Mai 1825[1]. 1825. 17. Mai.

Forordning ang. **trasserede Vexler.** Khavn den 18. Mai 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 18. Juli 1825, og erklæret „ligefrem anvendelig" der i Landet ved Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Dep. Reg. XXVI, 276—287 (1825, Nr. 540); Rubr. sst. fol. 108. Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1825, S. 339—378 (med Motiver). Qvart-Forr. 1825, S. 44—64; Schou XIX, 194—211. — Islandsk: „Konúngleg tilskipan um (trasseruð) útgefin vexilbréf", 18. Mai.

[1]) s. D. Rentek. Skriv. af samme Indhold til Amtmændene. Rentek. Isl. Copieb. sst. Nr. 1165—1166.

1825. i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August
18. Mai. 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. angaaende Island, S. 203—232; Rubr. i Klausturpóst. 1826, S. 65.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V., at ligesom Vi have fundet det hensigtsmæssigt, ved Forordn. af 26. Junii f. A., under visse Betingelser at tillade Udstædelsen og Benyttelsen af de tilforn aldeles forbudne indenbyes Vexler, saaledes have Vi og henvendt Vor Opmærksomhed paa Lovgivningen om trasserede Vexler; og, da Vi have fundet, at de Forskrifter, som Danske Lovs 5. B. 14. Cap. 8. til 28. Art. (N. L. 5—13—6 til 26. Art.), i Forbindelse med enkelte yngre Anordninger, indeholde om disse for Handelen saa vigtige Gjeldsbreve, efter de mange Forandringer i Forholdene, som siden have fundet Sted, ikke ere tilstrækkelige eller i alle Dele stemmende med Handelens Tarv, saa have Vi besluttet, at ordne denne Sag ved en bestemt og fuldstændig Lov, hvori Vi have optaget det af de hidtil gjeldende Love, der fremdeles skal blive ved Magt, men forandret eller nærmere bestemt, hvad Vi have fundet trængende til Forandring eller nærmere Bestemmelse, samt tilföiet yderligere Forskrifter angaaende de til Vexelmaterien hörende Spörgsmaale, som forhen ikke have været afgjorte ved udtrykkelig Lov. Ligesom alle forhen givne Lovbestemmelser angaaende trukne Vexler fölgelig herved bortfalde, saa vil derimod ovenmeldte Vor Forordning ang. indenbyes Vexler fremdeles blive gjeldende, dog at, i Medhold af sammes 5. §, de Regler, som Vi i nærværende Vor Anordning fastsætte, ogsaa blive anvendelige paa de tilladte indenbyes Vexler, forsaavidt disses Natur og de derfor givne særegne Forskrifter tilstede saadan Anvendelse. — Thi byde og befale Vi, som fölger:

1) En trasseret Vexel er et Document, hvorved Udstederen (Trassenten), under udtrykkelig Benævnelse af Vexel, forpligter sig til, ved en Anden (Trassatus) og paa et andet Sted, at lade udbetale en vis Pengesum til den, der med behörig Adkomst har Documentet

i Hænde. — 2) Ingen Indlænding maa trække paa sig selv, om han endog udsteder Vexlen paa et andet Sted her i Riget, end det, hvor han har sit Hjem. Hvis der handles herimod, bliver Vexlen at stemple til den for Gjeldsbreve, der skulle skrives paa 1. Classes Papiir, bestemte Taxt, og de Vedkommende derfor at ansee efter Forordningen om det stemplede Papir af 25. Mai 1804 § 27. — 3) Dersom et Document indklædes i Form af en trasseret Vexel, uden at det dog virkeligt er udstedt og modtaget for at præsenteres og betales paa et andet Sted (for Exempel, naar der trækkes i et fingeret eller paa et fingeret Navn), saa er det en Proformavexel, og Enhver, der paa nogen Maade har deeltaget i saadan Overtrædelse, skal böde halvt saa meget, som Vexlens Belöb, af hvilken Bod den halve Deel tilfalder Angiveren, og den anden halve Deel Vor Kasse. — 4) Enhver, der er mægtig og myndig til at udstede Gjeldsbeviser, maa fremdeles, som hidtil, trække Vexler, samt acceptere og endossere samme. Dersom en af de i en Vexel deeltagende Personer mangler foranförte Egenskab, saa har dette dog ingen Indflydelse paa de övrige Personers Forpligtelse, hvis Navn findes paa Vexlen. — 5) Trassenten kan udstede Vexlen til sin egen eller Andres Ordre. I sidste Fald bör det bemærkes, om Udstederen har modtaget Valuta for samme, dog bliver Vexlen, uagtet dette ikke er iagttaget, i sin fulde Kraft, men Trassenten kan da söge Godtgjörelse hos den, han har overladt Vexlen til, hvis denne ei paa anden Maade kan bevise, at han har givet Valuta. — 6) En Vexel kan og lyde paa at udbetales til Ihændehaveren, og skal da udbetales til Enhver, som præsenterer den, uden at denne behöver at opvise anden Adkomst. Dog vil det, dersom en saadan Vexel senere er endosseret til en bestemt Person, være fornödent, at denne, naar han igjen vil overdrage sine Rettigheder efter Vexlen til en Anden, forsyner den med Endossement. — 7) I enhver Vexel bör Udstedelsesdagen og

1825.
18. Mai.

1825. Stedet, hvor den er trukket, saavel som det, hvor den
18. Mai. skal betales, være opgivet. Dette sidste kan iövrigt enten være det, hvor Trassatus, som naturligviis bör nævnes, boer, eller et andet. Kun i sidste Fald behöver det udtrykkelig at anföres som Betalingsstedet, da det, hvor intet andet Betalingssted er opgivet, formodes, at Betalingen skal skee paa Trassati Bopæl. Summen bör nævnes to Gange, een Gang med Bogstaver og een Gang med Tal. Saafremt der imellem disse to Angivelser, hvoraf den ene kan findes i Overskriften, skulde være nogen Uovereensstemmelse, saa er Udstederen blot forpligtet for den mindre af de anförte Summer, hvis det ikke kan oplyses, at den större virkelig har været meent. Dersom Vexlen herimod accepteres for den större, vil det altsaa være paa Acceptantens egen Risico. — 8) I enhver Vexel maa det være bestemt, naar den skal betales, dog behöver den ei at lyde paa en fast Betalingsdag eller paa en vis Tid fra Dato, men den kan og lyde paa at betales enten ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt. — 9)[1] Vexler, som trækkes her i Riget, maae ikke lyde paa længere Tid end 3 Maaneder efter Dato eller efter Sigt, hvad enten de saa trækkes paa et indenrigsk eller udenrigsk Sted. Dog kunne Vexler, som udstedes i Island, eller trækkes paa dette Land, stiles paa 6 Maaneder, og de Vexler, som udstedes paa Færöerne, eller der skulle betales, paa 4 Maaneder efter Dato eller Sigt. Vexler, som skulle betales i Europa, kunne fra Vore vestindiske Eilande lyde paa 6 Maaneder, og fra Vore Besiddelser i Ostindien eller Kysten Guinea paa 1 Aar efter Dato eller Sigt. De samme Terminer gjelde, naar Vexler trækkes i Danmark paa Colonierne. Hvad Vexler angaaer, som ere trukne i Udlandet, er det nok, at disse i Henseende til Betalingsfristen, som i alt övrigt, ere indrettede i Overeensstemmelse med de paa Trassationsstedet gjeldende Regler;

[1]) Plak. 21. Septbr. 1825.

dog undtages herfra de Tilfælde, hvor en dansk Undersaat, under sit Ophold i Udlandet, contraherer en Vexelforpligtelse med en anden dansk Undersaat; thi da blive de danske Love at fölge. — 10) Saa bör der og med Hensyn til Vexler, som lyde paa Rigsbankrepræsentativer, eller paa Sölv, betalbart efter Qvartals-Coursen, hvad enten de saa udstedes i eller udenfor Vore Lande, i Eet og Alt forholdes efter Canc. Plak. af 22. Marts 1813, uden at de i § 9 givne Bestemmelser kunne i Henseende til dette Slags Vexler komme i Betragtning. — 11) Saalænge indtil Vi finde for godt at indföre en Stempel-Afgift paa trasserede Vexler, bliver saadan Vexel, naar den fremlægges i Retten, i Overeensstemmelse med Forordningen om det stemplede Papir af 25. Mai 1804 § 7, at afskrive paa stemplet Papir af anden Classe, efter dens Belöb, og denne Afskrift at vedhefte Originalen. — 12) En Vexel kan endosseres eller overdrages ved en simpel Paaskrift paa samme, uden særskilt Transport. Naar Vexlen endosseres til en bestemt Person, bör det udtrykkelig nævnes, om Endossenten har erholdt Valuta, være sig contant eller i Regning. Mangler der Tilstaaelse for erholdt Valuta, betragtes Endossementet kun som en Fuldmagt; men indeholder den, at Valuta er givet, uden at bestemme, om det er contant eller i Regning, saa formodes det förste. Iövrigt kan en Vexel og endosseres in blanco, eller derved, at Endossenten blot tegner sit Navn; i hvilket Tilfælde enhver Ihændehaver ansees som Vexlens Eier, uden at der paaligger ham Beviis for, at han retmæssig haver erhvervet Vexlen og derfor givet Valuta. — 13) Endossenten er forpligtet mod samtlige sine Eftermænd, som Debitor efter Vexelret. — 14) Den, som kjöber en Vexel for en Andens Regning og endosserer den til denne, bliver Vexeldebitor til alle fölgende Endossentere, men ikke til den, for hvis Regning han har kjöbt den, med mindre han har paataget sig at staae del credere. — 15) Naar der ere udstedte flere

1825. 18. Mai.

1825. Exemplarer af en Vexel, bör det i ethvert Exemplar
18. Mai. anföres, om det er prima, secunda o. s. v. Er dette forsömt, gjelder ethvert Exemplar imod Udstederen som en særskilt Vexel, dog imod Regres til den, som beviislig maatte være skyldig i Misbrug. — 16) Naar det ene Exemplar af Vexlen er accepteret, eller sendt til Acceptation, og et andet Exemplar endosseres (gireres), saa skal det bemærkes paa dette, hvor hiint Exemplar befinder sig og kan modtages. — 17) Endog en simpel Copie af en accepteret eller til Acceptation afsendt Vexel kan endosseres. Det bemærkes da in dorso, hvor langt Copien gaaer, og hvor der igjen begynde originale Endossementer, ligesom det og paa Copien bliver at bemærke, hvor Originalen kan modtages. — 18) Den, som forsömmer at give den i § 16 og 17 bestemte Paategning, skal være ansvarlig for Fölgerne. — 19) Den blotte Ihændehavelse af en Vexel er nok for at give Ret til at fordre sammes Accept. — 20) Den, som har et accepteret eller til Accept afsendt Exemplar af en Vexel i Hænde, uden at samme er ham endosseret, er pligtig til at udlevere det til den retmæssige Ihændehaver af det girerede Exemplar eller den girerede Copie. Affordres Vexlen ham ikke inden den Tid, at samme enten bör være betalt eller de non solutione protesteret, bör han, hvis Kjöbenhavn er Betalingsstedet, af den, der skal betale Vexlen, forlange Belöbet deponeret i Nationalbanken, samt, i Mangel af saadan Deposition, iværksætte Protest. Udenfor Kjöbenhavn, hvor intet lignende Depositionssted haves, bortfalder denne Forpligtelse; dog er Ihændehaveren berettiget til at fordre Belöbet indsendt til Deposition i Nationalbanken, naar han vil betale de dermed forbundne Omkostninger, eller taale, at disse indeholdes i Belöbet. — 21) Ikke blot den, der udtrykkelig har forbundet sig til at acceptere en Vexel, er pligtig dertil, men i Handelsstanden skal den, der sidder inde med Penge for en Anden,

være pligtig imod denne at acceptere den Vexel, som 1825.
derfor trækkes paa ham, forudsat at hiint Belöb er for- 18. Mai.
faldet til Betaling, inden Betalingstiden efter Vexlen indtræder. Ogsaa udenfor Handelsstanden finder en lignende Forpligtelse Sted, saafremt det forhen har været Brug mellem Trassenten og Trassatus, at den Förste inddrog sit Tilgodehavende hos den Sidste ved Vexel, og Intet siden er foregaaet, som viste, at denne ei længere vilde afgjöre sin Gjæld paa denne Maade. Dersom en Trassatus i de Tilfælde, hvor han er pligtig at acceptere Vexlen, vægrer sig derfor, bliver han ansvarlig for al deraf flydende Skade. — 22) Naar i Vexlen er paaberaabt Advis, saa bör Trassatus ikke acceptere, förend han har modtaget samme. Gjör han herimod, er det paa hans egen Risico. — 23) Har Advisbrevet været betroet Remittenten, saa skal denne ogsaa sörge for, at det betimelig kommer Trassatus til Hænde, eller have Skade for Hjemgjeld. — 24) Naar en Vexel accepteres, tegnes dette paa Vexlen selv med Navns Underskrift. Hvis Vexlen lyder „efter Sigt", bör Acceptationsdagen nævnes. Ellers er Acceptanten pligtig at betale, som om det var en à dato Vexel. Saafremt Vexlen skal betales paa et andet Sted, end Trassati Bopæl, skal den tillige domicilieres, det er, der skal nævnes en Person, der paa det bestemte Sted skal sörge for Betalingen. — 25) Trassatus kan acceptere Vexlen for en Deel af den Sum, hvorpaa den lyder; dog bör Præsentanten da lade protestere for det Manglende. Men tilföier Trassatus ellers noget Vilkaar uden Præsentantens Samtykke, betragtes dette Vilkaar som uskrevet. Naar Præsentanten samtykker i sligt Vilkaar, hvilket maa antages, naar han ei lader Vexlen protestere, bör han, eller, dersom han kun er Fuldmægtig, hans Mandant, mod Regres til ham, bære al deraf opstaaende Skade. — 26) Efter at Trassatus een Gang har tegnet Accept paa en Vexel, er han derved uigjenkaldelig

1825. forbunden, uden at han, ved at overstryge Accepten,
18. Mai. kan hæve denne sin Forpligtelse. — 27) Ligesom det paaligger Ihændehaveren af en Vexel, der er stilet à dato, at sörge for dens saa betimelige Tilstedeværelse, at den ei alene kan være præsenteret inden Forfaldsdagen, men og i fornödent Fald i det seneste paa denne Dag protesteret, saaledes er Ihændehaveren, naar Vexlen lyder paa Sigt (ved eller efter Sigt), pligtig at afsende den saa betimeligt, at den inden den i fölgende § bestemte Tid kan være præsenteret for Trassatus. — 28) En Vexel, lydende paa at betales ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt, skal være præsenteret til Betaling eller Accept inden 3 Maaneder, hvis den er trukket fra et Sted her i Riget eller i Vore Hertugdomme, og, hvis den er trukket fra et udenrigsk Sted, inden 6 Maaneder, alt fra dens Udstedelse. Dog undtages herfra Vexler, som trækkes paa eller fra Island eller Færöerne, eller fra eller paa Pladser udenfor Europa, for hvilke Vexler Tiden forlænges til 1 Aar, og forsaavidt Vexlen er trukket paa Vore ostindiske Besiddelser, eller derfra paa Vore europæiske Lande, til 2 Aar. — 29) Trassatus er pligtig inden 24 Timer at erklære sig, om han vil acceptere eller ikke. Dersom han ikke inden fornævnte 24 Timer accepterer, bör Vexlen inden andre 24 Timer protesteres de non acceptatione, hvilket ogsaa i det Tilfælde, Vexlen accepteres, men kun for en Deel af den Sum, samme lyder paa, bör skee for den övrige Deel. Dog skal det, hvis Præsentationen er foregaaet tidligere end det, efter Bestemmelserne i §§ 27 og 28, var nödvendigt, være nok, at Protesten iværksættes inden den i fornævnte §§ fastsatte Tid. Saafremt den Tid, hvorpaa Erklæring eller Vexlens Protest skulde foregaae, indtræffer en Sön- eller Helligdag, saa gives Udsættelse til den nærmest fölgende Sögnedag. Hvis Trassatus bekjender sig til den mosaiske Tro, kan Vexlens Acceptation ei forlanges af ham en Löverdag, eller anden efter hans Religion hellig Dag, og da gives

ligeledes Udsættelse til næstfölgende Sögnedag. — 30) Protesten udföres af Notarius publicus eller den Embedsmand, som, efter Loven og Anordningerne, udförer Notarialforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at saadan Embedsmands Assistence ei i betimelig Tid kunde haves, saa kunne to lovfaste Vidner bruges til denne Forretning. — 31) Mundtlig Requisition til den eller dem, der skulle optage Protesten, tilligemed Overlevering af Vexlen, er tilstrækkelig. — 32) Protesten skal optages i Tidslöbet fra Kl. 8 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen, og bör, foruden en fuldstændig Gjenpart af Vexlen og alle paa samme gjorte Paategninger, indeholde Tiden og Stedet, da Forretningen er iværksat. Saa bör det og bemærkes, om Vexlen er bleven foreviist Trassatus selv, eller for hvilken anden Person, der er blevet truffen paa hans Bopæl eller Handelscomptoir, Foreviisningen er skeet, samt hvad Erklæring der af Trassatus, eller den i hans Sted antrufne Person, er afgivet. Ogsaa naar Trassatus aldeles ikke er at finde, og intet Etablissement har paa Stedet, bliver Protest at optage, som da kan skee paa Notarialcomptoiret. — 33) Dersom Trassatus, under Protesten, anmoder Præsentanten om igjen at melde sig til eller inden Forfaldstiden, saa er denne dog ikke dertil forpligtet, ligesom han ikke er berettiget til, paa Grund deraf, at udsætte hvad der nedenfor foreskrives om de Præsentanten efter passeret Protest paaliggende Pligter. — 34) Om Protesten bör Præsentanten give Enhver, hos hvem han vil söge sin Betaling, Underretning inden 24 Timer, hvis denne boer paa Stedet, og ellers med förste Post, som afgaaer efter 24 Timers Forlöb; og dersom han kun er Fuldmægtig, haver han med samme Post, eller hvis Protesten ei inden dens Afgang er blevet expederet, med næste Post derefter, at tilsende sin Mandant den modtagne Vexel med Protest. Den Endossent, til hvem Præsentanten har henvendt sig, er aldeles paa samme Maade forpligtet til at give Under-

1825. 18. Mai.

1825. retning til den eller dem af hans Formænd, til hvem
18. Mai. han vil holde sig om Betaling. — 35) Tager Præsentanten nogen Forsömmelse i hvad der er foreskrevet med Hensyn til Vexlens Præsentation, eller Protesten, eller dennes Kundgjörelse for Vedkommende, har han forbrudt sin Vexelret og derunder al sin Tiltale imod Endossenterne. Dog beholder Vexlen sin Gyldighed imod Trassenten, som simpelt Gjeldsbrev, saafremt det kan oplyses, at han ikke ved den begaaede Forsömmelse har lidt noget Tab med Hensyn til sit Mellemværende med Trassatus. — 36) Dersom Trassatus efter optagen Protest, men dog medens Præsentanten endnu har Vexlen i Hænde, tilbyder at acceptere, bör dette tilstedes ham, imod at han betaler Protestens Omkostninger, saavel som og de övrige Udgifter, Præsentanten maatte have gjort for at skaffe sig eller andre Vedkommende Sikkerhed mod Trassenten eller nogen Endossent. Saafremt Vexlen löd paa Sigt, bör Accepten indrettes saaledes, at Vexlen ikke faaer længere Tid at löbe, end om den var blevet accepteret ved förste Præsentation. Hvis Trassatus, efter vægret Accept, vil betale til Forfaldstid, bör dette og, under de ovenanförte Forudsætninger, tilstedes ham. — 37) Dersom Vexlen er forsynet med Nödsaddresser, saa er Vexlens Ihændehaver, i Tilfælde af at Trassatus nægter Accept, pligtig at lade Vexlen præsentere for den eller de Personer, som i saa Henseende ere opgivne. Ere der flere Nödsadresser, bör den foretrækkes, som gaaer ud paa at acceptere for Trassenten, og derefter den, i hvis Fölge Accept skulde gives for den tidligste Endossent. Saafremt den eller de, til hvem Vexlen saaledes er addresseret, nægte Accept, bliver Vexlen for ham eller dem at protestere og Vedkommende derom at underrette. — 38) Men dersom Nogen, der ikke er nævnt paa Vexlen, vil, efter at Acceptationen af Vedkommende er nægtet, acceptere den for Regning af Trassenten eller nogen af Endossenterne (per onore, ved Intervention), hvilken

Accept medförer de samme Pligter for ham, som den vilde haft for Trassatus, saa er Vexlens Ihændehaver ikke pligtig at tilstede det. Antager han en saadan Intervention, saa er han derved ikke fritaget for de Pligter, som ere ham foreskrevne med Hensyn paa Protesten og den Underretning, som derom bör gives Vedkommende. I det Tilfælde, hvor Trassatus nægter Accept, fordi Trassenten har contramanderet samme, er det aldeles ikke tilladt at antage Intervention paa Trassentens Vegne. Derimod kan det altid tilstedes, at en Anden accepterer tilligemed Trassatus eller den, som ifölge Nödsadresse er denne substitueret. Den, der saaledes tiltræder, er solidarisk forpligtet med den förste Acceptant. — 39) Dersom Intervenienten strax vil betale den fulde Sum, Vexlen lyder paa, bör samme i alle Tilfælde modtages, forudsat at Vexlens Ihændehaver har en saadan Adkomst til den, at han er berettiget til at modtage Belöbet. — 40) Naar en protesteret Vexel indfries per onore, saa udleveres tilligemed Vexlen Protesten til Intervenienten, der da har Regres efter Vexelret til den, han har accepteret for, og alle dennes Formænd, dog at Forskrifterne angaaende betimelig Underretning om Protesten af ham ere fyldestgjorte. — 41) Dersom Trassatus selv per onore vil acceptere Vexlen enten paa Trassentens egen Regning, naar Vexlen er trukken for nogen Andens Regning, eller for een af Endossenterne, saa skal Accepten modtages, dog at § 37 iagttages, forsaavidt der ere Nödsadresser fra Trassenten eller en tidligere Endossent. Iövrigt betragtes Trassatus i det foranförte Tilfælde som en anden Intervenient, hvoraf fölger, at Vexlen ligefuldt bör protesteres og Vedkommende derom underrettes. — 42) Saafremt Trassatus, efter at Vexlen er bleven protesteret og siden accepteret per onore, endnu vil acceptere den i Overeensstemmelse med dens Indhold, saa bör Acceptanten per onore, saavel som Præsentanten, lade dette skee, og den Förste udslette sin Accept, med mindre der alt

1825.
18. Mai.

1825. om det Passerede er meddeelt Efterretning til Nogen
18. Mai. af dem, som ved Vexlen ere interesserede. — 43) Intervenienten bör altid ved Acceptationen bemærke, for hvis Regning han accepterer; ellers antages det at være for Trassentens. — 44) Saasnart en Vexel behörigen er protesteret de non acceptatione, er dens Eier berettiget til at fordre Betaling af Trassenten eller Endossenterne, uden at være pligtig til at oppebie den Tid, som i Vexlen maatte være bestemt. Han kan blandt alle dem, der have paadraget sig Vexelforpligtelse, holde sig til hvem han vil, uden deri at være bunden til nogen vis Orden, eller at tabe sin Regres til dem, der senest have tiltraadt, fordi han först har sögt de foregaaende Interessentere. Men har han tilladt Nogen at udslette sit Navn, saa befries derved alle de, som ere efter denne. — 45) Foruden Vexlens egentlige Belöb bör Trassenten eller enhver Anden, imod hvem Tiltale efter Vexelret haves for en protesteret Vexel, tilsvare ½ pCt. for Provision og Courtage foruden Protest-Omkostninger, Brevporto og Udgifter med Stempling, hvor disse finde Sted. Ligeledes er Debitor pligtig fra Forfaldsdagen at betale Renter 1 pCt. om Maaneden i de förste 6 Maaneder og siden ½ pCt. maanedlig. Vexlen bör altid indfries med den Pengesort, hvorpaa samme lyder. — 46) Med Hensyn til de paa Vore vestindiske Öer trukne Vexler, som komme tilbage med Protest de non acceptatione, bliver der at forholde efter Reskriptet af 22. Septbr. 1769 og Plakaten af 8. Novbr. 1799. — 47) Naar Acceptanten af en Vexel gjör Opbud eller Fallit förend Forfaldstiden, saa kan den strax protesteres, som om den ikke var accepteret. — 48) Naar en Vexel lyder paa Maaneder, saa forfalder den samme Dag i Maaneden, som den er accepteret, eller à dato udstedt, uden Hensyn til Maanedernes forskjellige Dagetal. Altsaa er en den 28. Februar udstedt, paa 2 Maaneder à dato lydende Vexel forfalden den 28. April. Men dersom det Datum, hvorfra der skal regnes, ikke

findes i den Maaned, hvori Vexlen forfalder, bliver den sidste Dag i Maaneden den rette Forfaldsdag; altsaa vil den 28. Februar, eller i Skudaar den 29. Februar, være rette Forfaldsdag for en 2 Maaneders Vexel fra 29., 30. eller 31. December. Hvor Vexlen nævner ½ Maaned, regnes samme altid for 15 Dage. — 49) Lyder Vexlen paa Dage, saa regnes disse fra Udstedelses- eller Acceptationsdagen af til Forfaldsdagen, begge inclusive, samt med Indbegreb af alle imidlertid indtræffende Sön- og Helligdage. — 50) Paa Betalingsdagen haver den, som med Ret til at inddrive Belöbet har Vexlen i Hænde, at kræve Betaling hos Acceptanten mod Vexlens Udlevering med paategnet Qvittering. — 51) Dersom Acceptanten betaler en Vexel inden Forfaldstiden, er han ansvarlig i Tilfælde, at det siden skulde vise sig, at Betalingen var skeet til en uretmæssig Besidder, og det uagtet ingen synlig Feil fandtes hos Vexlen. — 52) Efter Forfaldsdagen tilkommer der Acceptanten 8 Löbedage. Dersom han ikke inden Udlöbet af denne Frist indfrier Vexlen, kan Ihændehaveren endnu oppebie den anden Dag derefter, men, saafremt Betaling ei imidlertid erlægges, paaligger det ham inden fornævnte 2 Dages Udlöb at lade Vexlen protestere de non solutione. — 53) Dersom den sidste af de Acceptanten forundte Löbedage er en Helligdag, saa bör Vexlen betales nærmest foregaaende Sögnedag. Hörer Acceptanten til et Religions-Samfund, der har andre hellige Dage end de i Landets Love hjemlede, kan der dog ikke, paa Grund heraf, tilkomme ham nogen Udsættelse med Betalingen. — 54) Naar den anden af de Vexel-Ihændehaveren til Protestens Foretagelse ved § 52 tilstaaede Respitdage falder paa en Sön- eller Helligdag, saa bliver Protesten at foretage den nærmest foregaaende Sögnedag, og det uagtet denne matte höre til de Acceptanten efter § 52 tilkommende Löbedage. — 55) A vista Vexler skulle betales inden 24 Timer efter Præsentationen. — 56) Med Protesten de non solutione

1825. 18. Mai.

1825. forholdes forresten i alle Maader som med Protest de
18. Mai. non acceptatione. Den bliver, hvis Vexlen er accepteret til Betaling paa et andet Sted end det, hvor Acceptanten boer, at foretage paa det Sted, hvor Betalingen saaledes skulde skee. Saafremt Noget forsömmes enten med Hensyn til dens Iværksættelse eller den Underretning, som, i Overeensstemmelse med hvad der i § 34 er foreskrevet, bör gives Vedkommende, saa har det de samme Fölger, hvad Trassenten og Endossenterne angaaer, som om Forsömmelsen var begaaet med Hensyn til Protest de non acceptatione; dog beholder Vexeleieren sin Ret imod Acceptanten. — 57) Dersom der ere tegnede Nödsadresser paa Vexlen, saa skal Ihændehaveren, skjöndt Accept er givet af Trassatus selv, dog, naar Betaling ei i Tide af denne er erlagt, henvende sig til den eller de Personer, der saaledes ere substituerede, for at erfare, om Betaling derved bliver at erholde, og i manglende Fald lade optage Protest i saa Henseende; hvilket dog ikke fritager ham fra paa behörig Maade at lade protestere hos Acceptanten og derom give Vedkommende befalet Underretning. Iövrigt bör, hvis der ere flere Nödsadresser, den Orden iagttages, som § 37 foreskriver. — 58) Naar Acceptanten eller en Anden tilbyder Betaling af en Deel af Vexlens Belöb, saa skal Ihændehaveren modtage samme og derfor give Afskrivning paa Vexlen, men for det övrige Belöb lade optage Protest. — 59) Naar Protest de non solutione er optaget, haver Vexeleieren de samme Rettigheder mod Trassenten og enhver Endossent, som i Tilfælde af Protest de non acceptatione efter § 44 og § 45, og kan da tillige, om han finder for godt, holde sig til Acceptanten. — 60) Ligesom det fölger af Sagens Natur, at enhver Endossent, der indfrier en protesteret Vexel, erhverver det Sögsmaal, som tilkom Vexlens forrige Eier, saavel mod Endossentens Formænd, som mod Acceptanten, saaledes tilkommer der og Trassenten, naar han har indfriet Vexlen, Vexelret mod Acceptanten. Dersom

denne siger sig at have accepteret paa Credit, saa kan dette ei komme i Betragtning under den til Vexlens Indfrielse imod ham anlagte Sag, men han har at gjöre sin Ret i saa Henseende gjeldende ved et særskilt Sögsmaal. — 61) Saafremt det Exemplar af Vexlen, hvorpaa Acceptem findes, ikke tillige indeholder Besidderens Adkomst til at modtage Belöbet, saa bör, foruden dette Exemplar, ogsaa det, som indeholder hele Endossenternes Fölge, udleveres Acceptanten, naar denne betaler. Det samme gjelder og, naar en accepteret Vexel skal indfries af Trassenten eller en Endossent, i hvilke Tilfælde tillige Protesten de non solutione bliver at udlevere. — 62) Dersom eet af bemeldte Exemplarer er forkommet, saa skal Acceptanten alligevel, paa Forlangende af den, som beviislig har haft Vexlen i Hænde, eller præsenteret samme, deponere Belöbet i Nationalbanken i Kjöbenhavn, dog at den, der fordrer saadan Deposition, udreder enhver af Depositionen samt fra Steder udenfor Kjöbenhavn af Forsendelsen flydende Udgift; ligesom han og, inden han kan paastaae Summen sig udbetalt, enten maa tilveiebringe det savnede Exemplar, eller derpaa erhverve Mortification. — 63) Naar en de non acceptatione protesteret Vexel fordres indfriet af Trassenten eller Endossenten, er det nok, at, tilligemed Protesten, det protesterede Exemplar af Vexlen, som det eneste, hvorefter Betaling kan fordres, udleveres. — 64) Naar nogen af de Underskrifter, som findes paa en Vexel, fragaaes, saa kan den dog ligefuldt gjöres gjeldende mod de övrige Personer, som have tegnet deres Navne paa Vexlen. Dog bliver naturligviis den, som har gjort sig skyldig i Mislighed, ansvarlig til alle dem, som derved have lidt Skade. — 65) Den, som accepterer eller efter rette Forfaldstid udbetaler en Vexel, der er kommen i urigtige Hænder, bör ikke lide under den indlöbne Mislighed, naar Vexlen og dens Endossementer ere i behörig Form. Dog, hvis han, inden Acceptationen, er af Vedkommende

1825.
18. Mai.

1825. derom bleven underrettet, bör han ikke acceptere.
18. Mai. Saafremt derimod Vexlen alt er accepteret, bör den, som paastaaer, at den er kommen i urette Hænder, og derfor vil forhindre dens Udbetaling til Ihændehaveren, gjöre lovligt Forbud. Imidlertid bör Belöbet, naar det af Nogen af de Paagjeldende forlanges, deponeres i Nationalbanken, og de i saa Henseende fornödne Bekostninger indeholdes af Belöbet. — 66) Disconto-Præmien skal fremdeles, som hidtil, være overladt til de Paagjeldendes egen Overeenskomst, uden at den lovbestemte Rentefod derved kommer i Betragtning. — 67) Hvo som er forpligtet efter Vexelret og ikke strax kan betale, bör, efter Vexelcreditors Forlangende, uopholdeligen arresteres saavel paa Gods, som paa Person. Den, som er benaadet med et Privilegium, som fritager ham for Arrest, skal, ved at udstede, acceptere eller endossere Vexler, antages at have renonceret paa samme, ligesaa fuldt, som om han udtrykkelig havde fraskrevet sig slig Arrestfrihed. Dog, naar Nogen har opgivet sit Bo, bör den Befrielse, som maatte være ham forundt, til, uden Fare for Arrest, at kunne blive tilstede, ogsaa gjelde med Hensyn til Vexelgjeld. — 68) Fogden bör, for at iværksætte foranförte Arrest, ikke affordre Creditor nogen Sikkerhed, med mindre den Paagjeldende benægter sin Underskrift, eller gjör nogen anden Indsigelse, der under Vexelprocessen vil komme i Betragtning. Iövrigt bör Arresten strax forfölges til Thinge. — 69) Sager, som anlægges imod Trassenter, Endossenter eller Acceptanter af Vexler til sammes Indfrielse, undtages fra at behandles ved Forligelses-Commissionen. Under en saadan Sag kan, foruden de Indvendinger, som gaae ud paa selve Vexlens Indretning og Indhold, eller den til Vexelfordringens Vedligeholdelse foreskrevne Omgangsmaade, ingen anden Indsigelse komme i Betragtning, end den, at den Indstævntes Underskrift er urigtig, eller at han ikke ved sammes Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at

der i Vexelbrevets Indhold, efter at han meddeelte sin Underskrift, er foregaaet nogen Forfalskning. Dog bör andre Indsigelser, hvorpaa den Indstævnte er sindet at grunde et Regressögsmaal, opgives eller i det mindste forbeholdes. Det paaligger ikke Sagsögeren, med Hensyn til deslige forbeholdte Indsigelser, at stille nogen Sikkerhed; men det maa i al Fald være den Indstævntes Sag, under Iagttagelse af Lovens Forskrifter i 1. B. 21. Cap. (N. L. 1—19), at söge Sikkerhed ved Arrest. — 70) Der bör uden Sagsögerens Samtykke ikke gives den Indstævnte mere end 8 Dages Udsættelse til at fremme sit Tilsvar i Sagen, med mindre det klarlig oplyses, at yderligere Udsættelse er ham nödvendig til sit lovlige Forsvar. — 71) Dommen bör, hvis ikke Sagen har faaet en större Vidtlöftighed end den, der for Vexelsager er sædvanlig, eller andre særdeles Omstændigheder ere til Hinder, afsiges 8 Dage efter Sagens Optagelse til Doms, og ellers saasnart muligt, ligesom og Dommen og Domsakten uden Ophold skal paa Forlangende gives beskreven, alt under en saadan Mulkt, som Forordningen af 3. Junii 1796 §§ 35 og 39 bestemme for befalede Sager. Hvis den i Lovens 1—5—8 bestemte Termin til Doms Afsigelse er forsömt, bliver den der fastsatte Mulkt at anvende. — 72) Naar Dom i deslige Sager er afsagt, og samme af Domfældte appelleres, bliver Lovens 1 - 6—23 (N. L. 1—6—21) og Forordningen af 13. Januarii 1792 at anvende, uagtet Dommen ikke umiddelbar indstævnes til Höiesteret, saa at under de i fornævnte Forordning fastsatte Betingelser Execution eller i al Fald Afsættelses-Forretning, uagtet den udtagne Ankestævning, kan iværksættes. — 73) En Vexelfordring bör i det seneste paatales inden 5 Aar fra den Tid af, at Vexlen er blevet protesteret. Efter denne Tids Forlöb skal Fordringen være uden al Kraft og Gyldighed. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 18. Mai 1825.

1825. 18. Mai.

1825. 21. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til Rentekammeret, ang. **Udvidelse til Island af nogle almindelige Lovbud fra 1823.** Khavn den 21. Mai 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1343 (blank i Brevbogen).

Under 31. Juli f. A. underrettede Cancelliet det kgl. Rentekammer blandt Andet om, at man havde anmodet Overövrighederne i Island at indkomme med nærmere Betænkning om, hvorvidt:

1) Plak. af 8. Januar 1823, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser m. v.; — 2) Forordn. af 7. Februar s. A., indeholdende Bestemmelser om Mortification paa bortkomne Gjeldsbreve; og — 3) Plak. af 14. Mai s. A., ang. Opbuds- og Fallitboers Extradition efter Proclamas Udstedelse, naar de ommeldte Creditorer deri samtykke: — enten ligefrem eller med visse Modificationer, og i saa Fald hvilke, paa Island kunde anvendes.

Ved nu at tilstille det kgl. Rentekammer de fra Overövrighederne derefter indkomne Erklæringer, maa man herover tjenstligst udbede sig velbemeldte Kammers gode Tanker behageligst meddeelt, idet man derhos ikke undlader at bemærke Fölgende:

Hvad Plak. af 8. Januar 1823 angaaer, da kan der, efter hvad Overövrighederne have bemærket, formeentlig Intet være imod, at de 5 förste §§ gjöres gjeldende for Island, saaledes, at det overlades Overövrighederne istedetfor Cancelliet at meddele Confirmation paa Testamenter, der ved Thingsvidner ere bekræftede. samt at Slutningen af § 5 bortfalder. Hvad de övrige §§ i samme Plakat angaaer, da skjönner Cancelliet ikke rettere, end at der ligeledes er Anledning til at gjöre § 7 og förste Membrum af § 8 sammesteds gjeldende, thi at Notarius publicus mere der end andetsteds skulde kunne overdrage sin Myndighed til en constitueret Person, eller ikke skulde behöve Notarialvidner, synes

uantageligt; hvorhos bemærkes, at den 7. § ikke, saaledes som Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet har yttret, udfordrer, at den Constituerede skal være examineret; og da Plakaten ikke ubetinget fordrer, at Notarius publicus skal bruges, men tilsteder lovligt Vidnebeviis, saa vil der i intet Tilfælde kunne flyde nogen Uleilighed af, at § 7 gjöres gjeldende i Island, hvorimod dens udtrykkelige Undtagelse vilde give Anledning til deri at finde en Sanction for, at Notarius kan lade hvem han vil fungere for sig. — Da Erklæringerne indeholde, at der i Island, hvor der sjeldent eller aldrig er Spörgsmaal om Mortificationsdomme, ingen Trang spores til en saadan Lovbestemmelse, som den For. af 7. Februar 1823 indeholder, anseer Cancelliet det rettest, at forbigaae denne Forordnings Indförelse i Island. — Imod Anvendelsen af Plak. af 14. Mai 1823 har ingen af Övrighederne fundet Noget at indvende, og vil denne formeentlig uden Modification kunne gjöres gjeldende paa Island. — Med Svaret forventes Bilagene tilbage. Det kgl. Danske Cancellie den 21. Mai 1825. 1825. 21. Mai.

Rentekammer - Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, Johnsson, ang. **Bevaringen af de paa Skagastrand oplagte Redskaber til Hvalfangst.** Khavn den 28. Mai 1825. — 28. Mai.
Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1182.

Grosserer E. Busch har i Skrivelse af 27. April sidstl. underrettet Kammeret om, at det afdöde islandsk Kjöbmand J. L. Busch og efterlevende Enkes Bo tilhörende Handelsfaktorie Skagestrand paa Island nu er solgt til Kjöbmand G. Simonsen, samt at det paa bemeldte Handelssted værende Hvalskyts er overgivet Sysselmand Blöndahl i Bevaring, indtil Kammerets Bestemmelse, hvorledes dermed skal forholdes, maatte indlöbe.

1825. I Anledning heraf maa vi tjenstligen anmode Hr.
28. Mai. Amtm. om, behagel. at ville tilkjendegive Sysselmand Blöndahl, at saafremt en anden Mand, som kan antages at ville anvende bemeldte Instrumenter paa en hensigtsmæssig Maade, önsker at afbenytte dem, har Kammeret Intet imod, at Instrumenterne til ham overleveres, under Forpligtelse, at Skyderöret i sin Tid enten tilbageleveres, eller overlades Vedkommende for Indkjöbsprisen, samt at Kammeret bliver underrettet om Udfaldet af de dermed anstillede Forsög. — Rentekammeret den 28. Mai 1825.

28. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden i Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Godtgjörelse for Embedsjord til en Distrikts-Chirurg.** Khavn den 28. Mai 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1174.

Foranlediget af Hr. Amtmand Thorsteinsons meddeelte Betænkning i behagelig Skrivelse af 14. Februar sidstl. og den dermed fulgte Ansögning, hvori Geheime-Archivarius, Etatsraad Thorkelın, paa Distrikts-Chirurg Hvidsteens Vegne anholder om, at denne maatte blive udlagt Gaarden Reikefjord til fri Embedsjord, har Kammeret bevilget, at Distrikts-Chirurg Hvidsteen, der er ansat paa samme Vilkaar som hans Formand, maa, ligesom denne var tilstaaet, istedetfor fri Embedsjord udbetales en aarlig Godtgjörelse af 8 Rbd. 11 Sk. Sölv, samt at denne Godtgjörelse maa beregnes fra Begyndelsen af Aaret 1817. — Og har Kammeret i denne Anledning under D. D. tillagt Landfoged Thorgrimsen Ordre om, at udbetale Distrikts-Chirurg Hvidsteen af Islands Jordebogskasse for de 9 Aar fra Begyndelsen af Aaret 1817 og til indeværende Aars Udgang i Alt 73 Rbd. 3 Sk. rede Sölv, ligesom og fremdeles i hans Embedstid aarlig 8 Rbd. 11 Sk. Sölv; hvilket vi ikke undlade herved tjenstl. at communicere Hr. Amtmanden

til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Hvidsteen. — Rentekammeret den 28. Mai 1825[1]. 1825. 28. Mai.

Cancellie-Plakat for Danmark, ang. **Behandlingen af Sager om Opfostringshjælp for uægte Börn.** Khavn den 28. Mai 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 18. Juli 1825, og erklæret gjeldende for Island i Canc. Circ. 26. Septembr. 1829. — Canc. 2. Dep. Registr. XXVI, 204—205^b (1825, Nr. 595^a). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 382—388. Qvart-Forr. for 1825, S. 69; Schou XIX, 215. — Islandsk: i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. angaaende Island, S. 260—261; Klausturpóst. 1826, S. 65—66. 28. Mai.

Plakat for Danmark, ang. Behandlingen af Sager, som angaae Opfostringshjælp til uægte Börn.

Det har behaget Hans Majestæt, paa Cancelliets allerunderd. Forestilling, under 18. d. M. allernaad. at resolvere:

„Naar et udenfor Ægteskab besvangret Fruentimmer henvender sig til Övrigheden om Opfostringshjælp af den udlagte Barnefader, uden at der forud haves Vished om, at denne med Rette kan ansees som saadan, bör Övrigheden foranstalte Sagen behandlet ved den Politieret, hvorunder han henhörer, hvilken, saafremt mindelig Afgjörelse ikke finder Sted, har, paa den for private Politiesager foreskrevne Maade, at undersöge og paakjende Sagen, saavel som og at modtage den Eed, der ifölge Forening eller Dom maatte blive at aflægge. Retten har derhos, hvis, som Fölge af Sagens Udfald, Opfostringshjælp af Övrigheden bliver at fastsætte, at meddele denne fornöden Underretning om Alt, hvad der er foregaaet. Iövrigt bliver der i for-

[1]) Ordre til Landfoged Thorgrimsen s. D., om Udbetalingen af det nævnte Belöb. Copieb. sst. Nr. 1175.

1825. nævnte Sager intet Gebyr at betale i förste Instants,
28. Mai. enten til Dommeren eller Skriveren, eller til Stævningsmændene, men, forsaavidt Sagen indankes til höiere Ret, bliver der i Eet og Alt at forholde efter de sædvanlige Regler".

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Underretning og allerund. Efterlevelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 28. Mai 1825.

28. Mai. **Cancellie-Circulaire** til Stiftamtmanden, Amtmændene og Landsoverretten i Island, angaaende **Udnævnelsen af Sagförere i beneficerede Sager.** Khavn den 28. Mai 1825. — Det til Landsoverretten i Island sendte Exemplar er publiceret ved Retten den 18. Juli 1825. — Canc. 2. Departem. Brevb. 1825, Nr. 1409. Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1437ᵇ (blank i Brevbogen). Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Colleg. Tid. for 1825, S. 400—402 (med Anmærkning). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 199—201 (med samme Anmærkning); begge uden at nævne Island. — Islandsk: Klausturpóst. 1826, S. 75—76.

Da Cancelliet, ved en forandret Formular til Udfærdigelsen af Beneficia paupertatis og processus gratuiti, har fundet de hidtil brugelige Ordres om en Sagförers Beskikkelse overflödige, saa skulde man herved tjenstl. have (Tit.) anmodet om, i ethvert Tilfælde, hvor der meddeles Nogen Bevilling til fri Proces, uden videre, saafremt den Paagjeldende ei derpaa skulde renoncere, udnævne ham en Sagförer til uden Betaling at udföre Sagen; hvorhos Cancelliet tillige maa bemærke, at den i en Sag bevilgede frie Proces, og dermed forbundne frie Sagförer, ogsaa strækker sig til de Thingsvidner, som til Sagens Oplysning maatte behöves, samt, hvis den afgjöres ved Eed, til den Sag, der til Edens Aflæggelse maatte blive tilstævnt, hvilket Alt gjelder, hvad enten slige af Hovedsagen flydende Retshandlinger maatte foregaae under samme Jurisdiction som denne,

eller ikke. Dog bortfalder Sagförers Udnævnelse naturligviis, naar der meddeles Beneficium i Sager, i hvilke Sagförere ifölge Lovgivningen ikke maae möde, ligesom der og i de Sager, der behandles efter Forordn. af 6. August 1824, heller ingen Sagförer bliver at beskikke, undtagen hvor dette af særdeles Aarsager, for Exempel: Partens Fraværelse, maatte være nödvendigt. Det kgl. Danske Cancellie den 28. Mai 1825. 1825. 28. Mai.

Forordning ang. **Afgifter paa Varer og Skibsfart.** Khavn den 28. Mai 1825. — Emaneret igjennem General-Toldkammer og Commerce-Collegium, men ikke publiceret i Island. — Original-Aftryk hos Schultz, 52 Sider. 8vo. Qvart-Forr. for 1825, S. 70—111; Schou XIX, 216—247. — **Uddrag.** 28. Mai.

Forordning, hvorved adskillige Afgifter paa Varer og Skibsfart forandres, nedsættes eller ophæves.

Vi Frederik den Sjette &c. G. V.: Til Lettelse for Handelen og Skibsfarten have Vi allern. villet anordne fölgende Forandringer, Nedsættelse og Ophævelse af de paa samme hvilende Afgifter.

— — — 7) Fyrafgiften skal erlægges efter fölgende Tarif:

	pr. Com. Læst.
a) Af Skibe fra Steder udenfor Europa til de danske Lande i Europa, eller fra disse til hine:	
for Skibet	24 Rbsk.
for Ladningen	24 Rbsk.
b) Fra fremmede Steder i Europa igjennem Kattegat til Danmark eller Hertugdommene, eller fra Danmark eller Hertugdommene igjennem Kattegat til saadanne Steder:	
for Skibet	20 Rbsk.
for Ladningen	20 Rbsk.

1825. pr. Com. Læst.

28. Mai. c) Fra Östersöens fremmede Steder og fra Nordsöens Havne igjennem den slesvig-holstenske Kanal til Steder i Danmark eller Hertugdommene, eller fra disse til hine:

for Skibet . . . . 12 Rbsk.

for Ladningen . . . . 12 Rbsk.

d) Fra og til Island, Grönland og Færöerne, samt fra og til Fiskerie i Nordsöen,

af indenlandske eller fremmede privilegerede Skibe:

for Skibet . . . . 3 Rbsk.

for Ladningen . . . . 3 Rbsk.

af uprivilegerede Skibe

for Skibet . . . . 5 Rbsk.

for Ladningen . . . . 5 Rbsk.

e) Fra Sted til andet i Danmark eller Hertugdommene, naar Skibet er ladt:

af indenlandske Skibe . . . . . 3 Rbsk.

af fremmede Skibe . . . . 5 Rbsk.

Den Afgift, som falder paa Ladningen, beregnes og erlægges ikkun for saamange Commerce-Læster, som virkeligen losses eller lades, hvorimod den Afgift, der falder paa Skibet, bliver at tilsvare af dets fulde Drægtighed. — 8) Fölgende Afgifter i Kjöbenhavn ophæves herved, nemlig: Accise-Lastepenge og Vinter-Havnepenge, Forhöielsen i Accise-Lastepenge, Steenpenge, Pælepenge, Toldbod-Commandantens samt Havne-Capitainens Sportler. — Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette og forholde. Givet i Vor kongel. Residentsstad Kjöbenhavn den 28. Mai 1825.

28. Mai. **Rentekammer-Skrivelse** til Amtmanden over Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Bemyndigelse for Amtmanden at approbere visse Regninger,**

vedkommende Auctioner over de kgl. Godsers Naturalindkomster. Khavn den 28. Mai 1825[1]. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1176. 1825. 28. Mai.

Kammeret har ved Hr. Amtmand Thorsteinsons Betænkning i behagelig Skrivelse af 15. Februar sidstl. modtaget en Regning fra Sysselmand Sverresen, til Belöb 10 Rbd. 48 Sk. Sölv, som ere medgaaede i Omkostninger ved en i f. A., efter Requisition fra Administrator for Arnestappens Ombud, St. Scheving, afholdt Auction over nogle paa Kongens Forstrand opdrevne Marsviin.

I Anledning heraf tillader Kammeret, at bemeldte herved tilbagefölgende Regnings Belöb, 10 Rbd. 48 Sk. Sölv, maa udbetales Sysselmand Sverresen af Arnestappens Ombuds Intrader, i hvilken Henseende vi tjenstl. maa anmode Hr. Amtm. om, behageligen at ville tillægge Administrator Scheving fornöden Ordre, hvorefter Belöbet, imod Fremlæggelse af Hr. Amtm.' Ordre og Vedkommendes Qvittering, kan passere til Udgift i bemeldte Ombuds Administrations-Regnskab for indeværende Aar, og da Hr. Amtm. tillige har andraget paa, at De for Fremtiden maatte blive bemyndiget til strax at approbere de Regninger, Sysselmændene indgive paa Omkostninger ved Auctioner over de kgl. Godsers Natural-Indkomster, forsaavidt samme angaae en billig Godtgjörelse for Skyds og Diæt, og dernæst at anvise dem udbetalte af vedkommende Administrator, imod at de saaledes af Dem approberede og udbetalte Regninger, forsynede med behörig Qvittering, fremlægges som Udgiftsbilage ved de aarlige Forvaltnings-Regnskaber, saa maa vi i Anledning heraf tjenstl. tilkjendegive Hr. Amtm., at Kammeret Intet har imod, at deslige Regninger overlades til Hr. Amtm.' behagelige Afgjörelse paa den i Forslag bragte Maade. — Rentekammeret den 28. Mai 1825.

[1]) jevnf. kgl. Resol. 14. Juli 1847 og Canc. Circ. 27. Juli s. A.

1825. **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stift-
31. Mai. amtmand over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Foranstaltninger mod en smitsom Sygdom.** Khavn den 31. Mai 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1484.

Da Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt til Cancelliet har indberettet, at en smitsom Sygdom, der ligner den veneriske, skal være udbrudt i Nærheden af Öefjords Kjöbstæd og Hunevands Syssel, saa skulde Cancelliet, efter om denne Sag at have brevvexlet med det kongel. Sundheds-Collegium, tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, at ville paalægge Landphysikus Thorsteinson, snarest muligt at reise til de forommeldte Steder, hvor denne Sygdom har viist sig, og der syne alle dem, som af samme ere angrebne, samt iövrigt medvirke til de Syges tilbörlige Cuur efter de befundne Omstændigheder, saavel som til videre Smittes Forebyggelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 31. Mai 1825.

31. Mai. **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Omkostningers Udredelse ved epidemiske Sygdommes Helbredelse.** Khavn den 31. Mai 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1483.

Til Cancelliet er indkommet Forslag om: 1) at Omkostningerne, saavel paa den veneriske Smittes som de egentlige epidemiske Sygdommes Helbredelse i Island, enten i det Hele, eller forsaavidt de Paagjeldende selv ikke have Middel til at erstatte samme, maatte udredes og lignes paa Almuen, paa samme Maade, som Omkostninger paa Delinquentsager, overeensstemmende med Cancelliets Skrivelse af 10. Mai 1788 og Reskr. af 25. Juli 1808 § 3; — og 2) at Distrikts-Chirurgerne i slige Tilfælde, saavel som paa andre Embedsreiser i offentlig

Tjeneste, maae nyde de samme Diætpenge, som ved 1825.
Plak. af 21. Marts 1800 er tilstaaet Dommere og Prokuratorer ved Extraretterne, foruden Befordringens Omkostninger efter beviislig og billig Regning, og saaledes som Hesteleie og Fölgemænd paa ethvert Sted og enhver Aarstid sædvanligen betales. 31. Mai.

Forinden videre i Anledning heraf foretages, maa Cancelliet over disse Forslag tjenstlig udbede sig Hr. Amtm.' Betænkning behagelig meddeelt. — Det kgl. Danske Cancellie den 31. Mai 1825 [1].

Cancellie-Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Forholdsregler imod en smitsom Sygdoms Udbredelse.** Khavn den 31. Mai 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1484. 31. Mai.

Efter at Cancelliet ved Hr. Amtm.' tvende Skrivelser af 31. Januar sidstl. var bleven underrettet om, at der i Nærheden af Öefjords Kjöbstad og i Hunevands Syssel var udbrudt en smitsom Sygdom, der lignede den veneriske, samt om de Forholdsregler, der i denne Anledning vare trufne, har man over denne Sag indladt sig i Brevvexling med det kgl. Sundheds-Collegium, og med Hensyn til hvad bemeldte Collegium nu har yttret, har man under D. D. anmodet den constituerede Stiftamtmand over Island om, at paalægge Landphysikus Thorsteinson snarest muligt at reise til de forommeldte Steder, og der syne alle dem, som af denne Sygdom ere angrebne, samt iövrigt medvirke til de Syges tilbörlige Cuur efter de befundne Omstændigheder, og til videre Smittes Forebyggelse. — Da Hr. Amtm. derhos har indstillet:

1) at Omkostningerne saavel paa den veneriske Smittes som de egentlige epidemiske Sygdommes Hel-

[1]) Ligelydende Skrivelse er under s. D. afgaaet til Amtmanden i Vester-Amtet. Canc. Brevb. sst.

1825. 31. Mai. bredelse i Island, enten i det Hele, eller forsaavidt de Paagjeldende selv ikke have Middel til at erstatte samme, maatte udredes og lignes paa Almuen, paa samme Maade, som Omkostninger paa Delinquentsager, overeensstemmende med Canc. Skriv. af 10. Mai 1788 og Reskript af 25. Juli 1808 § 3; og — 2) at Distrikts-Chirurgerne i saadanne Tilfælde, saavel som paa andre Embedsreiser i offentlig Tjeneste, maatte nyde de samme Diætpenge, som ved Plak. af 21. Marts 1800 ere tilstaaede Dommere og Prokuratorer ved Extraretterne, foruden Befordrings-Omkostninger efter beviislig og billig Regning, og saaledes som Hesteleie og Fölgemænd paa ethvert Sted og enhver Aarstid sædvanlig betales; samt — 3) forespurgt, om der med Hensyn til den fremkomne Formodning om, at Distrikts-Chirurg Hoffmanns Behandling af fem veneriske Fruentimmer i Hunevands Syssel har været frugteslös, maatte være Anledning til at afkorte ham Noget af de beregnede Diæter og Reise-Omkostninger, der efter Hoffmanns Regning af 12. Decbr. f. A. udgjöre 139 Rbd. 48 Sk. rede Sölv, undlader man ikke tjenstl. at tilmelde Dem, at man angaaende Nr. 1 og 2 har indledet Brevvexling med den constituerede Stiftamtmand over Island og Amtmanden over Islands Vester-Amt, og at man, hvad Nr. 3 betræffer, bifalder, at Regningens Belöb uden Afkortning udbetales Chirurg Hoffmann, da andre Omstændigheder end mulige Feil fra hans Side, ifölge det kongel. Sundheds-Collegii Formening, let kunne have foraarsaget at Curen er bleven frugteslös. — Det kgl. Danske Cancellie den 31. Mai 1825.

1. Juni. **Stiftamts-Plakat** ang. **Indskjærpelse af Lovene om Æderfugles Fredning** m. v. Sönder-Amtet den 1. Juni 1825[1]. — Dansk: Original-Aftryk besörget i Bogtrykkeriet paa Vidö, paa et Ark i Patent-Format. —

[1]) For. 20. Juni 1849.

Islandsk: „Stiptamtmanns Hoppes Plakat, um veiðar, skot og æðarfugla friðun á Íslandi", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. angaaende Island, S. 232 236, med Anmærkning, som fremhæver de ved kongl. Resol. 19. April 1784 og 22. Juni 1785 lovede Præmier for Æderfugles Pleining; — Uddrag i Klausturp. 1826, S. 76—78. 1825. 1. Juni.

Plakat. Til almindelig Iagttagelse og Erindring har jeg fundet mig foranlediget til at bekjendtgjöre Fölgende:

I. Ved Forordning af 13. Junii 1787, angaaende den islandske Handel og Skibsfart, i 3. Cap. 7. § er befalet: at „Ingen, det være sig Fremmede eller Landets Indbyggere, maa skyde Ederfugle, eller ved Hund eller Garn fange og ödelægge dem, under 3 Marks Straf for hver Fugl, hvorhos den, der haver været med og ikke strax givet det an, böder halvt saa meget, hvoraf Angiveren faaer ⅔, og Böigdens Fattige den övrige ⅓, efter at de paa Sagens Undersögelse medgangne Omkostninger ere fradragne, med mindre det skeer paa egen Grund, og saaledes, at ingen Nabo derved kan lide Skade. Skulde derimod Nogen foretage Saadant paa en anden Eiers Grund, der maatte have gjort nogen særdeles Indretning, ved at frede Ederfugle, være sig med at anlægge Holme i ferske Söer, eller med at bygge Reder til Fuglene eller deslige, da böder han Skade-Gjeld efter Loven; og hvo som maatte befindes modvilligviis at beskadige eller ödelægge saadanne Indretninger selv, straffes med Volds-Böder. Saa bör og Æg ikke tages uden af Eieren, og paa de Steder, som have flere Sameiere, ikke uden med Alles fælles Samtykke paa bestemte Dage, og aldrig sildigere, end til den Uges Udgang, som er næst for St. Hansdags-Ugen. Naar man mærker, at Ederfuglen begynder at holde sig til nogen Holm eller andet Sted, som just ikke er Nogens Eiendom, for der at lægge Æg, saa bör man for det förste lade den beholde Æggene, at den desbedre baade kan lokkes til og formere sig, indtil dens Formerelse kan

1825. 1. Juni. blive saa kjendelig, at Æg kunde tages uden Skade for Yngelen; og skulde Nogen af Naboerne eller Andre derimod forsee sig, da skal han betale 1 Rdr. i Straf, hvoraf Angiveren faaer $^{2}/_{3}$ og Böigdens Fattige $^{1}/_{3}$, efter at Rettens Gebyhr er fradraget; hvorimod de, der foretage saadanne Indretninger, nyde de i Vores Resolution af 22. Junii 1785 fastsatte Belönninger".

II. Ved kgl. allern. Resolution af 17. Julii 1816 er ligeledes befalet:

„1) at naar Nogen uden Grundeierens Tilladelse lösner Skud paa saadanne Steder, hvor Værpesteder for Ederfugle ere anlagte eller indrettede, skal han for hvert Skud böde 3 Rbd. S. V., dersom Skuddet skeer i den saakaldte Værpetid, nemlig fra 30. April til 1. August hvert Aar, men 2 Rbd. S. V., dersom det skeer paa en anden Tid. — 2) at det skal være Enhver forbudet, undtagen i Nödvendigheds-Tilfælde, at lösne noget Kanonskud inden $^{1}/_{2}$ Miils, eller noget Bösseskud inden $^{1}/_{4}$ Miils Afstand fra saadanne Steder, hvor Ederfugle-Varp maatte findes, hvilke Steder til den Ende blive aarligen af Övrigheden at foranstalte bekjendtgjorte til Thinge, eller paa anden passende Maade, til hver Mands Efterretning, da den, som handler herimod, skal, forsaavidt det ikke er Söfarende, som endnu ei have været paa Landet, og altsaa ikke kunne antages at kjende Forbudet, for hvert Skud i Værpetiden böde 1 Rbd. 48 Sk. S. V., men udenfor Værpetiden 1 Rbd. S. V. — 3) at ogsaa Steder, hvor betydelig Herlighed af anden Fuglevarp end Ederfuglevarp maatte findes, skulle af Övrigheden, dog efter Vedkommendes Begjæring paa den ovenfor under Nr. 2 foreskrevne Maade, aarligen foranstaltes fredlyste, da, naar nogen Uberettiget derefter jager paa saadanne Steder, han for hvert Skud bör böde 2 Rbd. S. V., dersom Forseelsen er skeet i den sædvanlige Værpetid, men ellers 1 Rbd. S. V. — 4) at hver, som forsætligen skyder Sælhunde paa en Andens Grund eller Forstrand, bör, hvis Grunden

eller Forstranden har været lovligen fredlyst, höde 2 Rbd. S. V., men ellers 1 Rbd. S. V. for hvert Skud. — 5) at de ovenfor bestemte Böder skulle, saa ofte Forseelsen gjentages, fordobles, indtil de naae en Sum af 50 Rbd. S. V., hvilken den Skyldige, naar hans Böder engang ere oplöbne til denne Sum, siden erlægger for hver derefter gjentagen lige Forseelse. — 6) at foruden Böderne bör den Skyldige hver Gang, forsaavidt Skuddet er skeet med Bösse, have denne forbrudt. — 7) at af samtlige foranförte Böder tilfalder Angiveren 1/3 Deel og Stedets Fattigkasse de övrige 2/3 Dele, tilligemed Værdien af det forbrudte Gevær; men at derimod de Fugle eller Sælhunde, som ved ulovlig Skud maatte være dræbte, tilhöre den, paa hvis Grund eller Forstrand de ere skudte, ligesom ham i ethvert Tilfælde tilkommer Erstatning af den Skyldige, efter uvillige Mænds Taxation, for den Skade, han desforuden maatte have lidt; og — 8) at det iövrigt skal forblive ved de nu gjeldende Bestemmelser om Jagten paa Island".

1825.
1. Juni.

III. De omkring Reykevigs Havn nu for Tiden fredlyste Værpesteder ere Öerne: Vidö, Engö og Akurö. — Islands Stifts- og Sönder-Amts-Contoir den 1. Junii 1825.

Hoppe.

7. Juni.

Rentekammer-Skrivelse til constitueret Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **et Forslag om at forhöie Indförselstolden i Danmark paa fremmed Fisk.** Khavn den 7. Juni 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1204.

Efter at Kammeret i Anledning af Hr. Amtmandens Yttring i behagelig Skrivelse af 5. Januar d. A. om, hvorvidt det, for at ophjælpe den islandske Handel, kunde være hensigtsmæssigt, saavel at forhöie Indförselstolden paa fremmed Fisk, som hos den spanske Regjering at bevirke nogen Begunstigelse for Indförselen af Törfisk fra Island, havde tilskrevet General-Toldkam-

1825. mer og Commerce-Collegiet, samt Departementet for de
7. Juni. udenlandske Sager, har förstnævnte Collegium nu svaret, at da Indförselstolden paa norsk og anden fremmed Törfisk efter dennes nærværende Priis udgjör over 13 pCt., finder samme sig ikke foranlediget til allerunderd. at foreslaae nogen Forhöielse i bemeldte Told, saameget mindre, som det maa ansees önskeligt, at Handelen med Norge uhindret vedbliver.

Hvilket vi ikke skulle undlade herved tjenstligst at melde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning. — Rentekammeret den 7. Juni 1825.

8. Juni. **Kongelig Resolution** ang. **Normalreglementet for Finantskassen.** Khavn den 8. Juni 1825. — Med Rentekammerets Forestilling 28. Januar fölge „Bemærkninger ved de paa Normalreglementet opförte Summer, forsaavidt de ere Rentekammerets Ressort vedkommende". Deri bemærkes med Hensyn til Island, at da Normalreglementet udkom, oppebar

1 Stiftamtmand i Island . .	1880 Rd.	
2 Amtmænd à 1100 Rd. . .	2200 — 88 Sk.	
		4080 Rd. 88 Sk.

hvorimod der nu calculeres:

til Stiftamtmanden	2000 Rd.	
— to Amtmænd à 1600 Rd.	3200 —	
		5200 Rd.

Endvidere var der med Hensyn til Island opfört:

„for Oppebörselsvæsenet . . .	800 Rd. » Sk.	
— Geistligheden	2818 — 72 —	
— Fattigvæsenet	383 — » —	
— Medicinalvæsenet	2712 — » —	
— Justits- og Politievæsenet	3714 — 63½ —	
		10,428. 39½.

Til denne Udgift haves paa det Rentekammeret tilstillede Normalreglement aldeles ingen Sum bestemt. Rentekammerets Ressort vedkomme egentlig ikkun de 800 Rbd. for Oppebörselsvæsenet, det danske Cancellie derimod alle de övrige Summer. Imidlertid er, efter indhentet Underretning, heller ikke paa det Cancelliet tilstillede Normalreglement nogen Sum opfört til at dække fornævnte Udgifter. Aarsagen formodes at

være, at samtlige foranförte Udgifter antages at maatte afholdes af den islandske Jordebogskasse, hvorved alene bliver at bemærke, at denne Kasse ikke kan bestaae uden aarligt Tilskud fra Finantserne". 1825. 8. Juni.

„Til Præmier for Fiskerie paa Island er for Eftertiden reglementeret alene som staaende Udgift . . . . 4000 Rbd. Sölv. Da denne Sum er ikke ubetydeligen höiere end de hertil i ethvert af Aarene 1821, 1822 og 1823 virkeligen anviste Udgifter, maa det antages, at den til Öiemedet vil være tilstrækkelig, maaskee endog give et Overskud af 1000 Rbd."

I en vedföiet „Speciel-Tabel, indeholdende Resultatet af samtlige Bemærkninger angaaende de Rentekammerets Ressort vedkommende Gagecontoers hidtidige og fremtidige aarlige Belöb, m. m.", bemærkes med Hensyn til de til Gager m. v. til „adskillige Embedsmænd paa Island" (Amtmændene undtagne) opförte 10428 Rbd. 39½ Sk.: „Til denne Udgift, hvoraf kun 800 Rbd. synes at henhöre under Rentekammeret, og Resten under Cancelliet, er aldeles Intet reglementeret, maaskee fordi Udgiften ansees afholdt af den islandske Jordebogskasse".

Denne Forestilling er ved Reskript 12. Marts 1825 sendt tilbage til Kammeret, for nærmere at refereres for Kongen i Geheime-Statsraadet; dermed fulgte og fra Cabinettet Bemærkninger i Anledning af den nævnte Forestilling, som skulde tages med ved Referatet. I disse „Bemærkninger" stilles den Opgave:

„11. Hvorledes den islandske Jordebogskasses Indtægter kunde være at forbedre, saaledes, at de derpaa hvilende Udgifter, der, efter hvad opgivet er, nu for Tiden udgjöre 10,428 Rbd. aarlig, af samme kunde afholdes, maatte Rentekammeret give nærmere allerunderd. Betænkning og Forslag over, eller hvorledes et islandsk Fond her i Kjöbenhavn kunde være at oprette, til at supplere Jordebogskassens Deficit"; — hvorved fölgende egenhændige Vedtegning af Mösting findes: „Skal blive allerund. nærmere foredraget, naar de dertil fornödne Efterretninger ere samlede", hvorfor der i selve den kongelige Resolution af 8. Juni ikke bestemmes Noget med Hensyn til det islandske Normal-Reglement. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. A, Nr. 186.

Cancellie-Plakat for Danmark, ang. Afdragsrets Ophævelse mellem Danmark og Nederlandene. 23. Juni.

1825. 23. Juni Khavn den 23. Juni 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 28. November 1825, og erklæret „ligefrem anvendelig" der i Landet ved Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Departem. Registr. XXVI, 137—138 (1825, Nr. 684). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. 1825, S. 495—497. Qvart-Forr. for 1825, S. 129—130; Schou XIX, 252—253. — Islandsk: Uddrag i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v., Island vedkommende, S. 237. — Rubr. i Klausturpóst. 1826, S. 66.

Plakat for Danmark, angaaende Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og Nederlandene.

Efter at Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Nederlandene ere komne overeens om, gjensidigen at ophæve Afdragsretten mellem samtlige danske og nederlandske Stater, er der under 30. April sidstl. derom udstedt en Declaration, hvis Bestemmelser, som ere traadte i Kraft fra den 5. Maji næstefter, herved bekjendtgjöres til Efterretning og behörig Iagttagelse.

1) Ved Formues Udförelse fra Kongeriget Danmark til Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes Stater, eller fra disse til de danske Stater — hvad enten saadan Udförelse skeer formedelst Arv, Gave, Salg, Udvandring eller i andre Tilfælde, — skal intet Afdrag (jus detractus, gabella hereditaria) eller Bortflytnings-Afgift (census emigrationis) for Fremtiden fordres eller modtages, da al saadan Afgift skal være aldeles afskaffet mellem hine Stater, saavel i deres hele nuværende som tilkommende Gebeet. — 2) Denne Bestemmelse strækker sig ikke alene til de Afgifter og Paalæg af ovennævnte Slags, der udgjöre en Deel af Statsindtægterne, men og til dem, der hidtil maatte være tilfaldne Provindser, Byer, Jurisdictioner, Corporationer, Distrikter eller Communer, saa at de respective Undersaatter i den ene eller anden Stat, som udföre Midler, eller hvem saadanne med hvilkensomhelst Adkomst tilfalde, ikke i den Anledning

skulle være underkastede andre Afgifter eller Paalæg, end dem, der, være sig med Hensyn til Arv, Salg eller anden Eiendoms-Overdragelse, paa lige Maade svares af de kongelige danske og nederlandske Undersaatter, ifölge de Love og Anordninger, som gjelde eller i Fremtiden maatte udkomme i bemeldte Stater. — 3) Nærværende Convention er ikke alene anvendelig paa al, saavel i Fremtiden faldende, som allerede falden Arv, men overhovedet paa enhver Overdragelse af Formue, hvis Udförelse endnu ikke er iværksat. — 4) Da denne Convention kun angaaer Formue og sammes frie Udförelse, blive Lovene angaaende militair Tjeneste i fuld Kraft i de respective Stater, ligesom og begge Regjeringer i ingen Henseende ere indskrænkede ved nærværende Overeenskomst, i, for Fremtiden at anordne hvad de, med Hensyn til denne Gjenstand, maatte finde tjenligt. — Det kongel. Danske Cancellie den 23. Junii 1825. 1825. 23. Juni.

Stiftamts-Bekjendtgjörelse ang. **Skillemynt og Nationalbankens Sedler.** Khavn den **23.** Juni **1825.** — Denne Bekjendtgjörelse („Stiptamts auglýsíng") anföres i Klausturpóst. 1826, S. 78 (med Anmærkn.) paa en Maade, som giver Anledning til at antage, at den er udstedt trykt som en Plakat, men Udgiverne have ikke været istand til at overkomme et trykt Exemplar eller en Afskrift af en slig særskilt „Auglýsíng"; dens Indhold maa iövrigt have været grundet paa Rentek. Skriv. 17. Mai 1825 (ovenf. S. 649-651), hvortil henvises. — Stifts-Skrivelse til Landsoverretten af 24. Mai (Juni?) 1825 om Skillemynt, samt Banksedlers Gyldighed, er anfört som publiceret ved Landsoverretten den 18. Juli 1825. — I Klausturp. for Juli 1825 (S. 117—18) omtales Sagen saaledes: at Rentek. havde sendt Stiftamtmanden Kobber-Skillemynt i 1 og 2 Skillinger, samt Nationalbank-Sedler paa 1 og 5 Rd., uden islandsk Paatryk, og befalet at bekjendtgjöre, at disse Pengesorter modtoges i Jordebogskassen, hvilket Stiftamtet og befalede under 23. Juni 1825 at bekjendtgjöre. Af denne Udtryksmaade kunde man antage, at den paa det först anförte 23. Juni.

1825. Sted (Klausturpóst. 1826, S. 78) omtalte Bekjendtgjörelse kun har været et Amts-Circulaire til Sysselmændene.

23. Juni.

2. Juli. **Cancellie-Circulaire** til samtlige Amtmænd, ang. **juridiske Candidaters Befordring.** Khavn den 2. Juli 1825. — Dette Circulaire er uden Tvivl ogsaa sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Canc. 2. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1738. Canc. 3. Departem. Brevb. 1825, Nr. 1770. Original-Aftryk som „Circulaire", 2 Blade i 4to. Coll. Tid. for 1825, S. 525—526 (som kgl. Resol. 4. Juni 1826). Fogtman (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 225—226. — Islandsk: Klausturp. 1826, S. 78.

Det har behaget Hans Majestæt ved Resolution af 4. d. M. (*rett.* f. M.) allern. at resolvere:

„At de Candidater i Lovkyndigheden, som der ikke maatte være Leilighed til, efter deres Önsko, at ansætte i Cancelliets Contoirer, kunne, naar de, ved at arbeide hos Embedsmænd i Provindserne, sörge for at skaffe sig fornöden praktisk Duelighed, vente, at dette, imod at troværdige Vidnesbyrd derfor produceres, ikke mindre vil tjene dem til Anbefaling til Befordring i den kongelige Tjeneste, end om de vare blevne ansatte i et eller andet kongeligt Contoir".

Hvilket Cancelliet herved tjenstligst skulde tilmelde (Tit.) til behagelig Underretning og Bekjendtgjörelse for Embedsmænd i det Dem betroede Amt, som det kan interessere. — Det kgl. Danske Cancellie den 2. Julii 1825.

9. Juli. **Cancellie-Skrivelse** til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Kjöb af Medikamenter i Island.** Khavn den 9. Juli 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 1854.

Sognepræsten til Större-Aaskovs (= Stærriárskóg) Menighed i Island, Hr. John Johnsen, som ved allerh. Reskript af 28. Junii 1816 er bleven meddeelt Tilladelse

til at praktisere som Læge i Öefjords og Nordre Sysseler, har i en med Hr. Amtm.' Skrivelse af 8. Febr. sidstl. hertil indkommen Ansögning anholdt om Tilladelse til at maatte forskrive de til hans Praxis fornödne Medikamenter fra Apothekerne i Kjöbenhavn, uden at være forpligtet til at forskrive dem fra Apotheket paa Næs i Island, i hvilken Anledning Hr. Amtmand i fornævnte Skrivelse derhos har foreslaaet, at ikke alene Supplikanten, men ogsaa alle de övrige i Islands Nord- og Öster-Amt ansatte authoriserede Læger maatte erholde Tilladelse til at indkjöbe de fornödne Medikamenter paa Apotheker her i Staden. 1825. 9. Juli.

Efter over denne Sag at have brevvexlet med det kongelige Sundheds-Collegium, undlader man ikke, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. at melde, at det tillades saavel Præsten Hr. Johnsen, som samtlige Læger i Islands Nord- og Öster-Amt, paa Apothekerne i Kjöbenhavn at indkjöbe de Medikamenter, som Enhver især i sin Praxis behöver, saa længe Apotheket i Öefjord er nedlagt, hvorimod denne Tilladelse strax ophörer saasnart dette Apothek bliver gjenoprettet. Det kgl. Danske Cancellie den 9. Julii 1825[1].

Directionen for Universitetet og de lærde Skolers Skrivelse til det theologiske Fakultet, ang. **Stipendium for en Studiosus Chirurgiæ fra Island.** Khavn den 13. August 1825. — Univ. Dir. Brevb. 1825, Nr. 746. 13. August.

Efter det theologiske Fakultets Indstilling i Skrivelse af 8. d. M. hifalder Directionen, at Stud. med. & chir. Sæmund Brynjulvsen fra den Tid af, da hans Stipendium som alumnus communitatis og domus regiæ vil være

---

[1]) s. D. Canc. Skriv. af samme Indhold til den constituerede Stiftamtmand over Island, P. F. v. Hoppe. Canc. Brevb. sst., Nr. 1854.

1825. 13. August. udlöbet, tilstaaes paa eet Aar en af de for Tiden ubesatte Pladser i det extraordinaire Beneficium, som er bestemt for islandske Studiosi chirurgiæ, nemlig Plads paa Regentsen og Communitets-Stipendiet af tredie Grad. — Dette meldes herved tjenstl. til Underretning og videre behagelig Foranstaltning. — Den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler den 13. August 1825.

27. August. **Rentekammer-Skrivelse** til constitueret Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **de aarlige Regnskaber for Pensioner og Præste-Enkers Penge af Postkassen.** Khavn den 27. August 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1247.

Ifölge Brevvexling med den kongel. General-Postdirection er det fundet hensigtsmæssigt, at træffe en Forandring i Henseende til den Maade, paa hvilken Landfogden i Island aflægger Rigtighed for de Pensioner, hvilke for den almindelige Pensionskasses Regning udredes af Islands Jordebogskasse, saaledes, at Qvitteringer og övrige Beviser for Udbetalingen ikke, som hidtil, blive fremlagte ved Islands Jordebogs-Regnskab, eller Pensionerne deri specificerede. Kammeret maa derfor tjenstl. bede Hr. Amtmand Hoppe om, at tilkjendegive Landfoged Thorgrimsen, at han for Fremtiden strax ved hvert Regnskabsaars Udlöb 31. Julii, og förste Gang 31. Julii 1826, har at tilstille Hr. Amtm., til videre uopholdelig Indsendelse hertil, en Fortegnelse over samtlige de Pensioner af den almindelige Pensionskasse, der i Regnskabsaaret have været anviste til Udbetaling af Islands Jordebogskasse, hvilken Fortegnelse maa være documenteret med de til de i Regnskabsaarets Löb udbetalte Pensioner hörende Qvitteringer og Beviisligheder, samt iövrigt derved i det Hele være iagttaget, hvad der i den Henseende er foreskrevet i hosfölgende fra Ge-

neral-Postdirectionens Assignations- og Bogholder-Contoir udfærdigede Efterretning, hvilken Hr. Amtm. bedes at tilstille Landfogden, der tillige maatte beordres til, ved hans Jordebogs-Regnskab at fremlægge en Dupplicat af fornævnte Fortegnelse, og som en Udbetaling til Zahlkassen i Regnskabet at beregne til Udgift i en samlet Sum det summariske Belöb af de i Regnskabsaaret udbetalte og paa Fortegnelsen specificerede Pensioner. — Samme Fremgangsmaade bedes Hr. Amtm. om at paalægge Landfoged Thorgrimsen i Henseende til de 300 Rbd. Sölv, der ifölge kgl. Resol. af 13. Mai 1785 for den almindelige Pensionskasses Regning aarligen af Islands Jordebogskasse udredes til fattige Præste-Enker i Island, saaledes, at derover ligeledes ved hvert Regnskabsaars Slutning tilstilles Hr. Amtm. til Indsendelse hertil en med behörige Qvitteringer og Repartitionslister documenteret Nota, hvoraf Duplicat fremlægges ved Regnskabet, hvor Belöbet föres til Udgift som en Udbetaling til Zahlkassen, og paatvivle vi iövrigt ikke, at Hr. Amtm. jo behagelig vil drage Omsorg for, at Indholdet af Foranförte ved hvert Aars 31. Julii bliver opfyldt af Landfogden. — Rentekammeret den 27. August 1825.

1825. 27. August.

Kongelig Resolution ang. **Foranstaltninger til Skovdyrkningens Fremme i Island.** Frederiksberg den 6. Septbr. 1825[1]. — I Rentekammerets Forestilling 23. August bemærkes, at ved Reskr. 18. Decbr. 1821 var Skovrider Bangs Oversættelse af Laurops Afhandling om Birketræers Opelskning tilstillet Kammeret, med Befaling at afgive Betænkning om, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt at uddele nogle Exemplarer af bemeldte Oversættelse især i Island, for der at opmuntre til Forsög med Birketræers Opelskning. — Ved Skrivelse 17. August 1822 havde Rentekammeret tilstillet Amtmændene i Island 6 Exemplarer af den 6. Septbr.

[1]) Rentek. Skriv. 30. Septbr. 1825.

1825. nævnte Afhandling, med Anmodning om Betænkning og Forslag, og navnlig Oplysning om: „1) hvad der i Særdeleshed
6. Septbr. maatte antages at have fremvirket Ödelæggelsen af de Skove, der i ældre Tider skulle have været paa Island; — 2) hvad der siden var bleven foretaget til Skovopelskningens Fremme, hvorvidt de foretagne Plantninger og Udsaaninger vare lykkede, med hvilke der fornemmelig vare gjorte Forsög, og hvilke Træarter bedst havde udholdt Climatet og Jordbunden; og — 3) hvilke Hindringer i Særdeleshed vare at overvinde, og forsaavidt disse ikke bestode i Natur-Aarsager, men reiste sig fra Ufred af Dyr eller paa anden Maade, hvorledes saadant da lettest lod sig forebygge". — Af de indkomne Beretninger fremgik, at der i ældre Tider have været Skove i Island, ikke alene af Birketræer, men og af Gran og ligeledes maaskee af Eeg. Dette sluttedes deels af Historien, deels af de forhaanden værende Levninger i Törvegrave og andensteds, samt af Jordsmonnets Beskaffenhed. Aarsagerne til Skovenes Ödelæggelse antoges at være deels Naturbegivenheder og Climatets Beskaffenhed, deels Indvaanernes Behandling af Skovene. Af ödelæggende Naturphænomener anföres Vulkan-Udbrud, især i Aarene 1783 og 1784, Jordbrand, nedfalden Aske, Fjeldskred, Vandfloder m m., ligeledes usædvanlig stærk Frost og paafulgte heftige Storme (f. Ex. i Vinteren 1607), Iisslag, pludselig og stærk Tö, der har bevirket, at den iforveien faldne Snee ved sin Tyngde har knækket Træerne m. v. — Men ikke mindre var Ödelæggelsen fremskyndet af Indvaanerne selv ved Mangel paa behörigt Tilsyn og Fredning. Hugsten af Træerne er nemlig bleven drevet aldeles regellöst, det er endog blevet almindeligt, at de unge Træer ere blevne foretrukne til Hugst, fremfor de ældre, da det er en almindelig Mening i Island, at hine ere mere tjenlige end disse til deraf at brænde Kul. Dertil kommer den Skade, som Creaturerne anrette, da disse overalt gaae löse. — Flere Forsög vare anstillede til Skovs Opelskning og Fredning. Til disse Forsög vare brugte saavel Birk som Rön, Poppel, Birketræer, Ask og Piil, Gran og Fyr, men kun de to förste Sorter havde slaaet an. Som de vigtigste Forsög anförtes Cfraad M. Stephensens og Kjöbmand B. Sivertsens i Havnefjord med Elm, Ask og Piil, dog uden synderligen heldigt Udfald; i Vester-Amtet: afgangne Sysselmand Ketilsens i Aarene 1776, 78 og 80 med Gran og Fyr, men uden Held; og i Nord- og Öster-Amtet især de af Faktor Baagöe anstillede Forsög paa Husevig, nemlig i Aarene 1811 og 1812 med Birk og Rön, hvilke mislykkedes; i Aaret 1815 deels med Hyld,

der stod sig, men ikke voxede betydeligt, deels med röd og sort Gran, som ei slog an, samt i Aaret 1822 med 500 Stkr. forskjellige Træplanter, som vare ham oversendte fra Rentekammeret, men havde været temmelig længe underveis. — I 1818 var fra de kongelige Plantager sendt 150 Stkr. Planter til Assistent Jonathan og i 1822 til Kjöbmand Wulff 880 Stkr., hvorom ingen Efterretning havdes. I 1818 havde Skovrider Fischer opsendt til Vapnafjord adskillige Planter og endeel Fyrre- og Lærkefrö, hvilke i Förstningen trivedes godt, men gik siden for en stor Deel ud af Mangel paa Fred for Creaturer. I Aaret 1810 blev af den daværende Forpagter af det halve Thykkvabæ Klostergods gjort Forsög paa at frede Skovpladsen Hafursey, som der og 1817 blev i Skaptártúnga föiet Foranstaltning til den derværende Skovs Fredning, men uden Virkning, da Indvaanerne ikke vilde holde sig de givne Forskrifter efterrettelige. — Som Hindringer for en ny Skovs Opelskning angives fornemmelig Indbyggernes Tænkemaade, som altid vilde være i Strid med de Bestemmelser, som maatte blive foreskrevne i hiint Öiemed; deres Magelighed; deres Ulyst til og Ukyndighed i de Arbeider, som vilde være fornödne; Besværligheden og Bekosteligheden af tilstrækkelige Hegn, især under Vintertiden, da en dyb Snee falder; og endelig den Omstændighed, at Planterne lide ved den lange Tid, som gaaer til Transporten til Island. — For at overvinde disse Hindringer, saavidt muligt, foreslaaes at sende Frö istedenfor Planter. Hegn menes bedst at kunne tilveiebringes ved at plante eller saae Hvidtjörn. Jordbunden maatte vælges, og forsvarlige Gjærder af Jord og Steen opföres. For at bevare de Skovlevninger, som havdes, maatte Forbud skee mod uordentlig Hugst, mod at sælge Skov og mod at hugge mere end fornödent; der maatte befales at frede Skovene og behandle dem forsigtigen; det maatte paalægges Jorddrotterne, at plante eller saae paa dertil bekvemme Steder, og maaskee Præmier derfor loves; Brugen af Törv maatte opmuntres og Kulbrændingen saavidt muligt indskrænkes; det maatte forbydes at lade Creaturer gaae löse om Vinteren. Sagen i det Hele maatte sættes under Tilsyn af Forstkyndige, som i dette Öiemed maatte sendes til Island, og maaskee en Anordning udgives. — Amtmand Thorsteinson bemærkede i Særdeleshed, at Udgivelsen af en Anordning om Skovvæsenet neppe vilde nytte meget, da man vilde mangle Midler til at overholde den, og hos Menigmand fattes Indsigt til at indsee dens Gavnlighed. Han finder

1825. 6. Septbr.

1825. 6. Septbr. derfor tilraadeligere, at advare mod Skovenes uforsvarlige Brug, og love virksom Understöttelse fra Rettens Side for dem, der paatale Misbrug i denne Retning, endvidere at paalægge Præster og Administratorer alvorligen at vaage over Skovenes Bevaring, og at angive hvis Misbrug fandt Sted, for hvis Opdagelse maaskee burde loves Præmier. Ved Siden heraf foreslog Amtmanden at anstille Forsög med Besaaning, især af Birkefrö, og at forsyne nogle Mænd i hvert Amt med dette Frö, samt give dem en paa Islandsk forfattet Anviisning til Fremgangsmaaden ved Saaning og Pleining m. v. — Som en saadan Anviisning ansaaes Laurops af Skovrider Bang paa Dansk oversatte Afhandling for ganske tjenlig, og Amtmand Thorsteinson antog, at Administrator Thorvald Sivertsen paa Hrappsö var vel skikket til efter den at udarbeide en Veiledning i det islandske Sprog. Disse Forslag tiltræder Rentekammeret i det Hele taget. — Rentek. Relat. og Resol. Prot. 1825. B, Nr. 228.

Vi ville allern. have Vort Rentekammer overdraget at træffe de fornödne Foranstaltninger i Overeensstemmelse med indbemeldte Forslag, samt i Aaret 1827 at gjöre Os allerund. Indberetning om Fölgerne deraf — Frederiksberg den 6. Septembr. 1825.

10. Septbr. **Cancellie-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Retten til at bortgive en fjerde Deel af sin Formue.** Khavn den 10. Septbr. 1825. — Canc. 3. Depart. Brevb. 1825, Nr. 2403.

Med Hr. Amtm.s Skrivelse af 31. Maji d. A. har Cancelliet modtaget en Ansögning fra Bonden Arne Magnussen paa Halakot inden Guldbringe Syssel, om at forundes Bevilling til, i Overeensstemmelse med Jonsbogens Arvebalk Cap. 28, at maatte bortgive 1/4 Deel af sin Formue til sin i Hoer avlede Sön Alexius Arnesen.

Foranlediget heraf skulde man, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstlig melde, at

Cancelliet ikke finder den ansögte Bevilling at være Supplikanten i ommeldte Henseende fornöden. — Det kgl. Danske Cancellie den 10. Septbr. 1825. 1825. 10. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **Betaling af Jordebogskassen for Synsforretning i Anledning af Vei-Anlæg.** Khavn den 17. Septbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1283. 17. Septbr.

Foranlediget af Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 27. Junii sidstl., har Kammeret, paa forventet allern. Approbation, bevilget, at Distrikts-Chirurg Paulsen maa godtgjöres 2 Rbd. r. S., som er medgaaet ved en af ham som forhen const. Sysselmand i Skaptafells Sysselerne i Aaret 1823 optaget Synsforretning i Anledning af en ny Veis Anlæg imellem Fljotshverv og Sidaböigderne, og under D. D. tillagt Landfogden Ordre til at udbetale ham Belöbet af Islands Jordebogskasse. — Hvilket vi ikke skulle undlade herved at communicere Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Rentekammeret den 17. Septbr. 1825[1].

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **Betalingsmaaden af Landskylderne af de kongelige Godser i Sönder-Amtet.** Khavn den 17. Septbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1278. 17. Septbr.

Efter at have i Skrivelse af 22. Julii d. A. modtaget Hr. Amtm.s behagelige Betænkning, med Hensyn

[1]) s. D. Rentek. Ordre til Landfoged Thorgrimsen, om Udbetaling i den omtalte Anledning. Copieb. sst. Nr. 1282.

1825. til, at Landskylden af Thykkebay og Kirkebay Klosters
17. Septbr. Gods samt Bjarnanæs Ombud, Skalholts usolgte Jorder i Arnæs Syssel og af Jorden Thjodolfshage for Tiden beregnes til Indtægt i Regnskaberne, saaledes, at Halvdelen af Landskylden ydes in natura eller med Penge efter Capitelstaxten, og den övrige Halvdeel med Penge efter den gamle Evaluationsmaade, nemlig med 4½ Sk. Sölv for hver Alen, skulle vi tjenstl. melde Hr. Amtm., til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at ligesom ovennævnte Ydelsesmaade, efter vores Skrivelse af 2. April d. A., maa passere indtil Fardag 1826, saaledes tillader ogsaa Kammeret, efter de oplyste Omstændigheder, at den endnu maa vedblive i de næstfölgende 5 Aar fra Fardag 1826 til Fardag 1831. — Rentekammeret den 17. Septbr. 1825.

17. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **Afgiften af Thykkvabæ Klosters Forstrandsret.** Khavn den 17. Septbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1285.

Hr. Amtm. Hoppe har ved behagelig Skrivelse af 27. Junii sidstl. underrettet Kammeret om, at De, da Forpagtningstiden af Thykkebay Klosters Forstrande i Fardag indeværende Aar var udlöben, har foranstaltet samme opbuden til ny Bortforpagtning i 3 Aar, samt at Administrator for Thykkebay Kloster S. Alexandersen er bleven höiestbydende med 22 Rbd. Sedler aarlig. — At Kammeret approberer dette Bud, det skulle vi ikke undlade herved tjenstl. at tilmelde Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, med Anmodning om, at Landfoged Thorgrimsen tillige maatte blive tillagt Ordre til at indkræve og beregne Forstrandsafgiften, 22 Rbd. Sedler aarlig, til Indtægt i hans Jordebogs-Regnskab for de vedkommende 3 Aar, ligesom og ved hans förste Regnskab at frem-

lægge Hr. Amtm.s Ordre og i de fölgende at paaberaabe samme. — Tillige maa vi, da den i Hr. Amtm.s Skrivelse paaberaabte Gjenpart af Auctionsforretningen ikke vedfulgte, udbede os samme tilstillet, samt derhos Underretning om, hvad Sikkerhed der er stillet for Afgiftens rigtige Erlæggelse. — Rentekammeret den 17. Septembr. 1825. 1825. 17. Septbr.

Cancellie-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand og Biskoppen over Island, ang. **Hallbjarnareyri Hospitals Gjæld.** Khavn den 17. Septbr. 1825. — Original i Stiftamts-Archivet i Island. Canc. 3. Depart. Breve 1825, Nr. 2483 (blank i Brevbogen og i Pakken). 17. Septbr.

I Skrivelse af 5. f. M. har Amtmanden over Islands Vester-Amt til Cancelliet indberettet, at Hallbjarnaröres Hospital, hvis oekonomiske Bestyrelse, ifölge derom truffen Overeenskomst, er ham overdragen, endnu til Kaldadarnæs Hospital i Sönder-Amtet skylder 324 Rbd. Sedler, hvilken Gjæld det er förstnævnte Hospital umuligt for Tiden at kunne betale, hvorfor han har anholdt om, at Directionen for sidstnævnte Hospital maa blive bemyndiget til, at eftergive Hallbjarnaröres Hospital det Halve af förnævnte Belöb, eller 162 Rbd. Sedler, imod at Resten snarest muligt foranstaltes afbetalt, samt derhos under den Betingelse, at Hallbjarnaröres Hospital, hvis dets oekonomiske Forfatning i Fremtiden skulde tillade det, men Kaldadarnæs Hospital, formedelst tilstödte Uheld, skulde behöve Understöttelse, skal være forpligtet til at udrede den Sum, som nu eftergives samme.

Da Cancelliet, med Hensyn til, hvad Hr. Amtm. og D. Höiærv. i Deres over dette Andragende til Amtmanden over Vester-Amtet under 2. f. M. afgivne og hertil indsendte Betænkning have yttret, bifalder Amtmand Thorsteinsons Indstilling, saa skulde man herved tjenstl.

1825. anmode Dem, som Directeurer for Kaldadarnæs Hospital,
17. Septbr. om at ville foranledige det videre Fornödne i Overeensstemmelse med Forslaget. — Det kgl. Danske Cancellie den 17. Septembr. 1825.

20. Septbr. **Cancellie-Plakat** ang. **Qvartals-Cours.** Khavn den 20. Septbr. 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 28. Novembr. 1825, og skulde gjelde for Island fra 1. Januar til 30. Juni 1826 (Plak. 11. Mai 1819). — Canc. 2. Departem. Registr. XXVI, 201 (1825, Nr. 979). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. 1825, S. 644. Qvart-Forr. 1825, S. 158; Schou XIX, 268. — Islandsk: Klausturp. 1826, S. 74—75.

Plakat, angaaende Qvartals-Coursen for Oktober, November og December Maaneder 1825.

Af den i Overeensstemmelse med det kongelige aabne Brev af 6. April 1818 til Qvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1825 skulle modtages i alle de Sölvbetalinger, der, efter allerhöistbemeldte aabne Brev, kunne afgjöres med Rigsbanksedler, bestemt til 206¼ imod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sölv, saa at 1 Rbdlr. Sölv i alle foranförte Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 3 Sk. i Rigsbanksedler og Tegn.

Hvilket herved kundgjöres til alle Vedkommendes Efterretning. Det kongelige Danske Cancellie den 20. Septembr. 1825.

21. Septbr. **Plakat** for Danmark, ang. **Termin for Vexler paa udenrigske Steder.** Frederiksberg den 21. Septbr. 1825. — Denne Plakat, hvis fuldstændige Titel er: „Plakat for Danmark, om at Vexler, som trækkes paa udenrigske Steder, maae lyde paa sex Maaneder efter Dato", er publiceret ved Landsoverretten i Island den 28. Novembr. 1825, men ikke erklæret for gjeldende i Island. — Canc. 2.

Depart. Registr. XXVI, 203b—204 (1825, Nr. 989). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 647—653 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1825, S. 158—159; Schou XIX, 268—269. — Islandsk: Rubrum i Klausturpóst. 1826, S. 67. 1825. 21. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Bjarni Thorsteinson, ang. **Bortbygslingen af Bjarnarhöfn Kirkes Jord, Guðnyjarstaðir.** Khavn den 30. Septbr. 1825. — Rentek. Isl. Copiebog 5, Nr. 1308. 30. Septbr.

Ved Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 23. Julii d. A. er Kammeret underrettet om, at en Bjarnarhavns Kirke tilhörende Gaard, Gudnyjarstader kaldet, bliver fra Fardag d. A. foranstaltet bortbygslet for en aarlig Landskyld af 60—70 Alen, samt Leie af 2 Qvilder, saaledes, at Landskylden beregnes til Indtægt i de aarlige Kirkeregnskaber, men Qvildeleien ligesom hidtil tilfalder Præsten for Helgafells Kald, dog at Qvildernes Vedligeholdelse, der bestaaer af Malkefaar, er Kirken uvedkommende.

At Kammeret aldeles bifalder denne af Hr. Amtm. föiede Foranstaltning, skulde vi ikke undlade herved at melde til behagelig Efterretning. — Rentekammeret den 30. Septembr. 1825.

Rentekammer-Circulaire til den constituerede Stiftamtmand og Amtmændene i Island, ang. **Forholdsregler til Skovenes bedre Rögt og Pleie.** Khavn den 30. Septembr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1314—1316. — Islandsk: Klausturp. 1826, S. 79. 30. Septbr.

Efter at have modtaget de forlangte Betænkninger fra Stiftamtmanden og Amtmændene for Island, betræffende hvad der burde være at foretage, deels for at hæve de hertil stedfundne Misbrug til Hinder for Fred-

1825. ningen af de i Island værende Levninger af Skov, saml
30. Septbr. deels for i Forbindelse dermed at fremme Anlæg og Opelskning af nye Skove sammesteds, blev denne Sag allerund. forelagt H. Majt., og skulde vi derefter, i Overeensstemmelse med den herpaa under 6. d. M. allern. faldne Resolution, forelöbigen have Hr. Amtmanden anmodet om:

1) i Almindelighed i Deres Embeds-Distrikt at advare mod Skovenes uforsigtige Brug, og paaagte, at de desangaaende udgaaede Bestemmelser nöie overholdes. — 2) at gjöre Eierne af Proprietairgodset opmærksomme paa den Skade, de tilföie sig, ved enten selv at ödelægge den dem tilhörende Skov, eller at tillade Andre at gjöre det; og — 3) paalægge Administratorerne af H. Majts Jordegods og de med Skov beneficerede Præster, alvorligen at vaage over de dem vedkommende Skoves Vedligeholdelse, og for den verdslige Övrighed at angive enhver Beskadigelse paa eller ethvert utilladeligt Brug, som maatte gjöres af hine Skove. — Tillige skulde vi tjenstl. melde, at det, i Hensyn til Iværksættelse af Forsög med nye Skoves Anlæg og Opelskning, er anseet mest hensigtsmæssigt, at saadant skeer med Hjælp af Frö, fornemlig Birkefrö. Af denne Sort vil derfor Hr. Amtm. herfra til næste Foraar og fremdeles, forsaavidt det maatte fornödiges, blive tilsendt et saadant Partie, at det af Dem kan uddeles i det Dem betroede Amt, paa saadanne Steder, hvor det maatte formodes bedst at ville lykkes, og til Saadanne, efter Hr. Amtm.' Opmuntring, som yttre Lyst til dermed at anstille hensigtsmæssige Forsög. — Endvidere har Kammeret, til Veiledning ved saadanne Forsög, foranstaltet, at en kort, fattelig og med Hensyn til det Locale i Island indrettet Anviisning til Birketræers Opelskning sammesteds, bliver udarbeidet i det islandske Sprog, [for at saasnart muligt et Antal Exemplarer ved Hr. Amtm. kan gratis uddeles i Amtet, naar Trykningen, ifölge vor anden Skrivelse af D. D. af Dem er foran-

staltet [1]. — Kammeret, som iövrigt ikke paatvivler, at Hr. Amtm. jo vil lade denne Gjenstands muligste Fremme være Dem magtpaaliggende, maa derhos anmode Dem om, med de i Efteraaret 1826 tilbagevendende Handelsskibe, saavel som fremdeles aarligen, hertil at indberette, hvorledes det Birkefrö, som maatte blive oversendt, er uddeelt, hvilken Fremgang de dermed gjorte Forsög have haft, samt at indkomme med nærmere Forslag om, hvad der til Sagens videre Fremme kunde være at foretage. — Rentekammeret den 30. Septembr. 1825.

1825. 30. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Udarbeidelse og Udgivelse af et Skrift om Birketræers Opelskning.** Khavn den 30. Septembr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1312.

30. Septbr.

I Henhold til Rentek. Circulaire af D. D. anmodes Hr. Amtm. om, efter den Dem i sin Tid tilstillede Laurops Afhandling om Birketræers Opelskning, at lade i det islandske Sprog udarbeide en kort, fattelig og med Hensyn til det Locale i Island indrettet Anviisning til Birketræers Opelskning sammesteds, til hvilket Foretagende vi, efter hvad Hr. Amtm. i Deres Betænkning angaaende Skove i Island af 1. Septbr. 1823 har yttret, maa ansee Besidderen af Jorden Hrappsö i Dale Syssel, Kjöbmand [*rett.* Administrator] Th. Sivertsen, at være skikket. — Naar Anviisningen, for hvis Udarbeidelse hertil kan indsendes en af Hr. Amtm. attesteret Regning, er færdig og af Hr. Amtm. igjennemgaaet, bliver den at tilstille den constituerede Stiftamtmand, som herfra er tilskreven om at foranstalte Trykningen, og derefter

[1]) fra [saaledes til Stiftamtmanden; til Amtmændene derimod: „og saasnart muligt et Antal Exemplarer deraf tilstillet Hr. Amtmanden til gratis Uddeling i Amtet".

1825. at tilstille ethvert Amt især et passende Antal Exemplarer til Uddeling. — Rentekammeret den 30. Septbr. 1825 [1].

30. Septbr.

30. Septbr. **Rentekammer-Skrivelse** til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **midlertidig Beregningsmaade af Qvildeleier og Qvader paa det kongelige Jordegods i Guldbringe Syssel.** Khavn den 30. Septembr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1307.

Ved behagelig Skrivelse af 25. Juni sidstl. har Hr. Amtmand Hoppe underrettet Kammeret om, at De har tilladt, at den Leilændingerne paa Kongens Jorder i Guldbringe og Kjose Sysseler ved Rentek. Skriv. af 31. August 1822 indtil Fardag 1824 bevilgede Ydelsesmaade af Qvildeleier og Qvader, nemlig at Qvildeleierne, som hidtil, erlægges med 90 Sk. Sölv, Mandslaan 1 Rbd. Sölv, Dagslaatter 22½ Sk. Sölv, og Riisheste 11¼ Sk. Sölv, endnu maa fölges for Aaret fra Fardag 1824 til Fardag 1825.

Denne Hr. Amtm.' Foranstaltning bifalder Kammeret, og undlade vi ikke derhos tjenstl. at tilmelde Hr. Amtm., til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Kammeret, paa Grund af de om-

---

[1]) s. D. Rentek. Skriv. til den constituerede Stiftamtmand Hoppe, hvorved ham tilmeldes, at Kammeret, ifölge Amtmand Thorsteinsons Forslag 1. Septbr. 1823, havde under D. D. overdraget ham at lade Laurops Afhandling om Birketræers Opelskning ved Administrator Th. Sivertsen udarbeide paa Islandsk, og overdrager ham at lade Afhandlingen, naar den bliver ham tilstillet, trykke, og tilstille de tvende Amtmænd et passende Antal Exemplarer til Uddeling. Regningen over Tryknings-Omkostningerne skulde, attesteret af Amtmanden, indsendes til Rentekammeret, hvorefter den skulde blive anviist til Udbetaling af Jordebogskassen. Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1313.

forklarede Omstændigheder, tillader, at denne Beregningsmaade endnu fölges for de paafölgende 5 Aar, fra Fardag 1825 til Fardag 1830. — Rentekammeret den 30. Septbr. 1825. 1825. 30. Septbr.

Rentekammer-Skrivelse til den constituerede Stiftamtmand over Island, Amtmand Hoppe, ang. **Godtgjörelse til en Leilænding for Flytning af Gaardens Huse.** Khavn den 30. Septbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1338. 30. Septbr.

I Anledning af Hr. Amtm.s behagelige Skrivelse af 20. i f. M. har Kammeret, paa forventet allern. Approbation, tilstaaet Opsidderen paa Thykkebay Klosters Jord Aa, Paul Johnsen, som Erstatning for hafte Omkostninger ved at have flyttet de meget forfaldne Bygninger paa bemeldte Jord hen til en Plads, Bulandsnæs kaldet, der skal tilhöre bemeldte Jord, 20 Rbd. Sedler af Thykkebay Klosters Intrader, hvilket herved tjenstl. meldes til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Paul Johnsen, med Anmodning om, at Hr. Amtmanden behagelig vilde tillægge Administrator af Thykkebay Klosters Gods, S. Alexandersen, Ordre til at udbetale disse 20 Rbd. Sedler af Klosterets Intrader, hvorefter Belöbet, imod Fremlæggelse af Hr. Amtm.s Ordre og bemeldte Paul Johnsens Qvittering, kan passere til Udgift i hans for indeværende Aar aflæggende Regnskab. — Rentekammeret den 30. Septbr. 1825.

Rentekammer-Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Thorsteinson, ang. **Bemyndigelse for Amtmanden til at anvise Regninger, vedkommende Aastedsforretninger paa de kongelige Godser.** Khavn den 30. Septembr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1339. 30. Septbr.

1825. 30. Septbr. Ved Hr. Amtm. Thorsteinsons behagelige Skrivelse af 17. i f. M. har Kammeret modtaget en Regning fra Sysselmand Sverresen, til Belöb 2 Rbd. 48 Sk. Sedler og Tegn, som ere medgaaede i Omkostninger ved en af Administrator for Arnestappens Ombud, Scheving, reqvireret Aasteds- og Grændseforretning, med Hensyn til, at Leilændingen paa Kongens Jord Grishol af bemeldte Ombud havde besværet sig over, at Opsidderen paa en af Nabogaardene, kaldet Valabjörg, ideligen fortrædigede ham ved ulovlig Benyttelse af Gaardens Marker til Græsning for Creaturer og Höavling.

I Anledning heraf tillader Kammeret, at bemeldte herved tilbagefölgende Regnings Belöb, 2 Rbd. 48 Sk. S. og T., maa udbetales Sysselmand Sverresen af Arnestappens Ombuds Intrader, i hvilken Henseende vi tjenstl. maa anmode Hr. Amtm. om, behagelig at ville tillægge Administrator Scheving fornöden Ordre, hvorefter Belöbet, imod Fremlæggelse af Hr. Amtm.' Ordre og Vedkommendes Qvittering, kan passere til Udgift i bemeldte Ombuds Administrations-Regnskab for indeværende Aar, og da Hr. Amtm. tillige har andraget paa, at De for Fremtiden maatte blive bemyndiget til strax at approbere de Regninger, Sysselmændene indgive over Omkostninger ved de Forretninger, hvis Afholdelse enten er nödvendig eller nyttig til at haandhæve de kgl. Gaardes Grændse- og övrige Rettigheder, saa maa vi i Anledning heraf tjenstl. tilkjendegive Hr. Amtm., at Kammeret Intet har imod, at deslige Regninger overlades til Hr. Amtm.' behagelige Afgjörelse, saaledes, at sammes Belöb anvises Sysselmændene udbetalte af vedkommende Administrator, imod at de saaledes af Hr. Amtm. approberede og udbetalte Regninger, forsynede med behörig Qvittering, fremlægges som Udgiftsbilage ved de aarlige Forvaltnings-Regnskaber, og udbedes derhos en aarlig Indberetning fra Hr. Amtm. om de Udgifter, der saaledes i det forlöbne Aar ere anviste paa vedkommende Ombude. — Rentekammeret den 30. Septembr. 1825.

Cancellie - Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, P. F. v. Hoppe, ang. **Defension ved Höiesteret for den underordnede Rets Dom.** Khavn den 1. Oktobr. 1825. — Canc. 1. Departem. Brevb. 1825, Nr. 2555. 1825. 1. Oktbr.

Hr. Stiftamtm. har i Skrivelse til Cancelliet af 25. Juli sidstl. henstillet, om det ikke maatte ansees passende, at der i den Sag, som suspenderet Sognepræst Vigfussen, efter erhvervet benef. proc. gratuiti, har indstævnet for Höiesteret, blev beskikket en Defensor til under Sagens Behandling i Höiesteret at tage til Gjenmæle for Synodalrettens Vedkommende.

I denne Anledning skulde Cancelliet tjenstl. tilmelde Hr. Stiftamtm., til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjörelse, at da den omhandlede Sag i sin Natur er en Justitssag, til hvilken Ende der under 22. Oktbr. f. A. herigjennem er paa Justitiens Vegne udfærdiget Actions-Ordre imod bemeldte Sognepræst Vigfussen, og Forordn. af 3. Juni 1796 gjör det til Pligt for de i deslige Sager mödende Advokater, at forsvare de foregaaende Retters Domme, saa finder Cancelliet det saameget mindre fornödent in casu at gjöre nogen Undtagelse, som Synodalrettens Tilforordnede ikke ere stævnede til at stande til Rette for, men ikkun, hvilket skal finde Sted i enhver Appel-Stævning, ere varslede til at forsvare deres Dom. — Det kgl. Danske Cancellie den 1. Oktobr. 1825 [1].

[1]) ved Canc. Skriv. s. D. til Amtmanden over Vester-Amtet meddeles, i Anledning af Andragende fra forhenværende Sysselmand Sigurð Guðlaugsson af Kirkjufell, der var indstævnet for Höiesteret at stande til Rette for sin Angivelse imod Asgrim Vigfusson, om, at Aktor i Sagen tillige maatte beordres til paa hans Vegne at tage til Gjenmæle og iagttage hans Tarv i det Hele: — at dette allerede er skeet ved den Höiesterets-Advocat Dreyer igjennem Cancelliet under 22. Oktbr. 1824 tillagte Actions-Ordre. Canc. 1. Depart. Brevb. sst.

1825. 4. Oktbr. **Cancellie-Plakat** for Danmark, ang. **Taxt for Lægers Forretninger for det Offentlige.** Khavn den 4. Oktbr. 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 26. Juni 1826. Dens Udvidelse til Island blev sat under Ventilation iftölge Forslag af den daværende Landphysikus (Canc. Skriv. 31. Mai 1828), men er ikke paafulgt, og senere hen er den af Collegierne tydelig betegnet som ugjeldende (Canc. Skriv. 25. Septbr. 1845 og til Rentek. 16. Septbr. 1847); da den imidlertid oftere har været benyttet som Sammenligningspunkt ved Bestemmelsen af Læge-Honorarer i Island i forskjellige Tilfælde, bliver den her optaget fuldstændig. Paa Althinget 1849 fremkom et Forslag om Sportel-Reglement for Lægerne i Island, hvorved denne Plakat tildeels blev taget til Udgangspunkt, og Sagen undergik en vidtlöftig Discussion, men uden at en Petition blev indgiven (Tíð. frá alþíngi 1849, S. 103—106; 303—333; 371—384). — Canc. 2. Departem. Registrant XXVI, 215ᵇ—217 (1825, Nr. 1026ᵃ). Original-Aftryk hos Schultz. Colleg. Tid. for 1825, S. 679—686 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1825, S. 162—164; Schou XIX, 270—272 — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1826, S. 67.

Plakat for Danmark, angaaende Taxt for Lægers Forretninger for det Offentlige, samt om den Betaling, der tilkommer en Physikus for et Apotheker-Subjekts Prövelse.

Med Hensyn til, at det er fundet gavnligt, at foreskrive et almindeligt Regulativ for de Betalinger, som blive at erlægge til de i Provindserne ansatte Læger, for Forretninger, der udföres for det Offentlige, har det, paa Cancelliets derom nedlagte allerunderd. Forestilling, behaget Hans Majestæt, ved Resolution af 21. f. M., allern. at bifalde, at fölgende Betalinger for Fremtiden skulle tillægges bemeldte Læger:

1) For en Synsforretning ved Lig . . . . 2 Rbd. Sölv.
2) For en Obductionsforretning . . . . . 8 — —
hvilke skulle deles lige imellem de derved fungerende Læger.

1825. 4. Oktbr.

3) For en chemisk Undersögelse i Forgiftnings-Tilfælde, med Beretning . . . 2 Rbd. Sölv. Denne Betaling bliver at erlægge til hver af Lægerne, hvor Flere tage Deel i Undersögelsen; dog bör ingen særskilt Betaling gives for denne Forretning, hvor Obduction tillige finder Sted, da der saa ikke skal betales videre end efter Nr. 2.

4) For Undersögelse af en Persons Sundheds-Tilstand, Sygdoms Natur, Sindssvaghed, Avledygtighed, et Barns Fuldbaarenhed o. s. v. i det Tilfælde, at Betalingen falder Distriktet til Byrde, efter Omstændighederne . . . . . 1 til 2 — —

5) For Veneriskes Cuur for offentlig Regning, for hver Helbredet . . . . 2 — —

6) For syge Reservers Cuur, for hver Helbredet . . . . 2 — —

7) For Besigtigelser ved Sessionen for Sö- og Landmilitair-Etaten, for hver Dag Lægen indfinder sig ved Sessionen, hvad enten han har at gjöre Reise dertil eller ikke . . . . 2 — —

8) For Undersögelse af Medikamenter, Næringsmidler, private Bygninger eller andre deslige Gjenstande, som ere komne under det offentlige Sundheds-Polities særdeles Opmærksomhed . . . 2 — —

9) For Vaccination, hvor denne efter Anordningerne skeer for offentlig Regning, for hver Person . . . . 1/4 — —

Attester over alle disse Forretningers Udfald betales ikke særskilt. Derimod nyder Lægen Diætpenge, foruden fri Befordring ved alle ovenstaaende Forretninger, hvormed Reiser ere forbundne, for hver Dag . . . . 2 — —

1825. Herfra undtages dog:

4. Oktbr. a) Reiser til Almisselemmer og syge Reserver, hvorfor kun Diætpengene blive at betale med . . . . 1 Rbd. Sölv. hvilket gjelder, hvad enten den Syge er fast Almisselem i den Commune, hvori Lægen er ansat, eller der ellers, i Medhold af Anordningerne om Fattigvæsenet, ydes ham fri Cuur og Pleie i hans Sygdom.

b) Reiser under 2 Mile, hvorfor der kun erlægges halve Diætpenge.

c) Reiser i Anledning af Vaccination, hvorfor Intet betales.

Endvidere har Hans Majestæt, som Tillæg til den ved Cancellie-Plakat af 10. Martii 1818 bekjendtgjorte allerh. Resolution af 11. Februar s. A., angaaende Betalinger til Lægerne for de legale Forretninger, der vedkomme private Personer, allern. fastsat, at der til vedkommende Physikus skal for et Apotheker-Subjekts Prövelse betales 5 Rbd. Sölv, hvilken Betaling bör udredes af den, som forlanger Examinationen. — Dette kundgjöres herved til alle Vedkommendes Efterretning og allerund. Efterlevelse. — Det kgl. Danske Cancellie den 4. Oktbr. 1825.

15. Oktbr. **Cancellie-Plakat** ang. **Afdragsrets Ophævelse med Storbritannien.** Khavn den 15. Oktbr. 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 26. Juni 1826, og udtrykkelig erklæret gjeldende med Hensyn til Island i Canc. Skriv. 17. Marts 1827. — Canc. 2. Dep. Reg. XXVI, 223ᵇ—224 (1825, Nr. 1081). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 696. Qvart-Forr. for 1825, S. 164—165; Schou XIX, 273. — Islandsk: „Cancelli-Plakat áhrærandi afdráttarrèttarins aftekníngu milli konúngsríkisins Danmerkur og þess sameinaða konúngsríkis Stórbretalands og Írlands", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v.

Island vedkommende, S. 237— 238; Rubr. i Klausturp. 1825, S. 67—68. 1825.

15. Oktbr.

Plakat angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Kongeriget Danmark og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland.

Som Fölge af en Tillægs-Artikel til den under 16. Junii f. A. sluttede Handelsconvention imellem Deres Majestæter Kongen af Danmark og Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, vil der ved Formues Udförsel fra de kgl. danske Stater til Kongeriget Storbritannien og Irland, hvad enten saadan Udförsel skeer som Fölge af Udvandring eller af Arv, Legat, Medgift, Gave eller paa anden Maade, for Fremtiden intet Afdrag eller Bortflytnings-Afgift blive at erlægge, hvilken Afdragsfrihed maa ansees at være traadt i Kraft fra fornævnte 16. Junii f. A. Iövrigt ere de Afgifter af Arv, som, uden Hensyn til, om Gjenstanden for samme forbliver i Landet eller ikke, ere at erlægge paa lige Maade af Indlændinge og af Fremmede, ikke herved ophævede med Hensyn til storbritanniske Undersaatter. — Hvilket herved kundgjöres til fornöden Efterretning og Iagttagelse. — Det kongel. Danske Cancellie den 15. Oktobr. 1825.

Kongelig Resolution ang. **Forholdet med Hensyn til forladt Arv paa Island,** m. v. Khavn den 2. Novbr. 1825. — Efter at Cancelliet havde correspondreret med Amtmændene i Island, Rentekammeret og Directionen for Fonden ad usus publicos om, „hvorvidt For. af 2. April 1817, angaaende hvorledes der skal forholdes med forladt Arv, og med de Summer, der paa Skifte udlægges til Creditorer og ikke af disse affordres inden Skiftet sluttes, kunde anvendes i Island", og Collegiet dernæst i den om Sagen nedlagte Forestilling havde udviklet, hvilke Modificationer der antoges at være nödvendige, hvis de i Forordningen indeholdte Bestemmelser skulde blive til Lov for Island, blev af samme indstillet: 2. Novbr.

1825. „At det ved Reskript til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island som fremtidig Regel sammesteds maa vorde bestemt,
2. Novbr. at den Arv, der paa Skifte udlægges en Arving .... [o. s. v. som det fölgende Reskr. 9. Novbr. 1825] .... inden Forlöbet af de 15 Aar". — Canc. 3. Departem. Forestillinger 1825, Nr. 133.

Vi bifalde allern., at der udfærdiges Reskript til Stiftamtmanden og de övrige Amtmænd paa Island, af det Indhold, som Vort Cancellies allerund. Indstilling fremsætter. — Kjöbenhavn den 2. Novembr. 1825.

9. Novbr. **Reskript** til den constituerede Stiftamtmand og Amtmændene i Island, ang. **Fremgangsmaaden i Henseende til forladt Arv.** Khavn den 9. Novbr. 1825[1]. — Sendt til Landsoverretten i Island (under Datum 11. Novbr.) med Canc. Skriv. 12. Novbr. 1825, og publiceret ved Retten den 26. Juni 1826. — Canc. 3. Departem. Registr. 1825-1826, 237b-238 (1825, Nr. 1160). Coll. Tid. 1825, S. 746—749 (med Motiver). Fogtm. (Algreen-Ussing) VII. 10, 2. H., S. 326—327. — Islandsk: „Kóngsbrèf til Amtmanna á Íslandi (dagsett 9da og landsyfirrèttinum sendt með dagsetníngu þann 11. Novbr. 1825), hversu fara skuli með yfirgefinn arf á Íslandi", i den af den islandske Landsoverret ifölge Canc. Skriv. 2. August 1800 udgivne Samling af Forordninger m. v. Island vedkommende, S. 238—239; Klausturpóst. 1826, S. 68.

Frederik den Sjette &c. V. S. B. (V. G.). Vi give Dig hermed tilkjende, at Vi, efter derom allerund. gjort Forestilling, samt i Betragtning af de Os af Vort Danske Cancellie derhos foredragne Omstændigheder, allern. ville have fastsat som fremtidig Regel paa Vort Land Island, at den Arv, der paa Skifte udlægges en Arving, der ikke enten selv har mödt eller ladet möde under Skiftebehandlingen, skal, ligesom det for Vort Rige Danmark er fastsat ved Vor allerh. Forordn. af 2. April 1817 § 2, hvis han ikke melder sig inden 15 Aar fra

[1]) Plak. 26. April 1842.

den Tid Arven faldt, for at modtage samme, uden videre Beviisförelse om hans Död, udbetales hans Börn, Forældre eller Södskende, saafremt deslige Arvinger ere til; hvorved det bliver at iagttage, at Arven, i det Öieblik de 15 Aar udlöbe, betragtes som paany falden, og saavel med Hensyn til de paabudne Afgifter, som ellers i alle Maader behandles i Overeensstemmelse dermed, men at ikke desto mindre Arven, ligesaavel i det Tilfælde slige Arvinger vitterlig findes, som i det modsatte, efter först at være indbetalt i den islandske Jordebogskasse, skal modtages i Fondet ad usus publicos, som deraf svarer Rente 4 pCt. fra Modtagelsens Datum, hvad enten saa Arven udbetales til Arvingen selv, saafremt denne inden de befalede 15 Aar melder sig, eller den, i Medhold af det Foranförte, efter de 15 Aars Forlöb udbetales til ovennævnte Arvinger, eller der under særdeles Omstændigheder skulde gjennem Vort Cancellie meddeles allerhöieste Bevilling til, at Arven, mod Sikkerheds Stillelse, udbetales disse inden Forlöbet af de 15 Aar. — Derefter Du Dig allerunderd. haver at rette, og Vedkommende Sligt til Efterretning at tilkjendegive. Befalende Dig Gud. Skrevet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 9. Novembr. 1825.

1825. 9. Novbr.

Forordning ang. **Strandings-Commissionairers Salarium.** Khavn den 2. Decembr. 1825. — Publiceret ved Landsoverretten i Island den 26. Juni 1826. Dens Udvidelse til Island er senere sat under Ventilation (Canc. Skriv. 31. Mai 1828), men ikke paafulgt. — Canc. 3. Depart. Registr. 1825—1826, 252 (1825, Nr. 1236). Original-Aftryk hos Schultz. Coll. Tid. for 1825, S. 767—774 (med Motiver). Qvart-Forr. for 1825, S. 182—185; Schou XIX, 282—285. — Islandsk: Rubr. i Klausturpóst. 1826, S. 69, med Anmærkning, som antager denne Forordnings Gyldighed med Hensyn til Island noget omtvistelig. 2. Decbr.

1825. 3. Decbr. **Rentekammer-Skrivelse** til Handelshuset Rainals, de Coninck & Comp., ang. **Forlangende om islandske Beseilingspasser for nordamerikanske Skibe.** Khavn den 3. Decbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1419.

Foranlediget af Begjæring fra Joseph Hall i Boston, har Handelshuset under 20. i f. M. anholdt om, at tvende islandske Beseilingspasse maatte for ham blive udfærdigede med Skibenes og Skippernes Navne in blanco, samt derefter sendte den danske Consul i Boston, for, naar de ere blevne udfyldte, og de befalede Afgifter erlagte, at overleveres bemeldte Joseph Hall, om han skulde vedblive sin Bestemmelse at sende Skibe til Island.

Ligesom det ved Forordn. om udvidet Handelsfrihed for Island af 11. Septbr. 1816 er i § 2 paabuden, at Fremmede, som ville vente at erholde islandske Beseilingspasse, skulle, foruden i Ansögningen at anföre Skibets Navn og Drægtighed, tillige gjöre Forklaring om den Ladning, som til Island önskes udsendt, samt, forsaavidt Ladningen bestaaer i Tömmer, opgive Qvantiteten af denne Varesort i Forhold til Skibets Drægtighed, saaledes maae vi i denne Anledning i Særdeleshed gjöre Handelshuset opmærksom paa, at foruden Passets Indlösningsgebyhr, 36 Sk. rede Sölv pr. Commercelæst, skal der, ifölge § 3 i ovennævnte Forordning, ved Passets Modtagelse erlægges, i Stedet for Ind- og Udförselstold, samt Skibsafgifter, 50 Rbd. rede Sölv for hver Commercelæst af Skibenes Drægtighed, undtagen naar Ladningen bestaaer af Tömmer, for hvilken Varesort ikkuns erlægges 20 Rbd. r. S. af hver Commercelæst, der af Skibets Drægtighed optages. Hvorvidt sidstanförte Betingelser have været Joseph Hall bekjendte, og Ansögningen i Medhold af samme er indgiven, derom maae vi, forinden videre foretages, udbede os underrettede, da Passenes Oversendelse i andet Fald vil være

ganske unyttig. — Naar forommeldte Oplysninger meddeles Kammeret, skal Ansögningen komme under nærmere Overveielse. — Rentekammeret den 3. Decembr. 1825. 1825. 3. Decbr.

Rentekammer-Skrivelse til Handelshuset Örum & Wulff, ang. **Grundleie af Eskefjord Kjöbstads Grund.** Khavn den 3. Decbr. 1825. — Rentek. Isl. Copieb. 5, Nr. 1418. 3. Decbr.

I Anledning af Handelshusets Andragende i Skrivelse af 8. Marts 1822, 3. Junii 1823 og 23. Novbr. 1824 om, at Dem maatte tilstaaes Grundleie af det Etablissement, K. Isfjord eller sammes Efterfölger har staaende paa Deres eiende Jord Lambeyri, paa hvis Grund Eskefjord Kjöbstæd skal være beliggende, skulle vi, efter desangaaende at have indhentet de fornödne Oplysninger, herved melde Handelshuset, at Kammeret, fra ovennævnte Deres Andragende af 8. Marts 1822 og indtil dette Aars Udgang, tilstaaer Dem en aarlig Grundleie af 10 Rbd. Sölv for Pladsens Benyttelse til Eskefjords Kjöbstæd, men derimod maa man, i Overeensstemmelse med Handelshusets Skrivelse til Kammeret af 15. Februar 1806, ansee det i Hensyn til den fölgende Tid for hensigtsmæssigere, ligesom det ogsaa er grundet i Lovgivningen, at ovenmeldte Jord Lambeyri afkjöbes Handelshuset for kongelig Regning, og derefter udlægges til Kjöbstædsgrund for Eskefjord. Forinden imidlertid videre i denne Anledning foretages, skulde vi ikke undlade at udbede os Underretning om den Kjöbesum, De formener at burde have for oftmeldte Eiendom, som ogsaa en Gjenpart af det Dem i sin Tid paa samme meddeelte Skjöde. — Rentekammeret den 3. Decembr. 1825.

Reskript til det kongelige Danske Cancellie, ang. **det nogle af Kongehusets Medlemmer tillagte** 31. Decbr.

1825. 31. Decbr. **Prædikat af Kongelig Höihed.** Khavn den 31. Decembr. 1825. — Original i det Danske Cancellies Archiv, 2. Departem. Breve 1826, Nr. 1.

Da Vi allern. have besluttet at tillægge Vor höielskelige kjære Fætter, Hans Höihed Prinds Christian Frederik, med Höisammes Gemalinde, Prindsesse Caroline Amalie, og Sön, Prinds Frederik Carl Christian, ligesom Vor höielskelige kjære Fætter, Hans Höihed Prinds Frederik Ferdinand, og Vore höielskelige kjære Cousiner, Deres Höiheder Prindsesserne Juliane Sophie og Louise Charlotte, Prædikat af Kongelig Höihed, saaledes at de for deres Personer herefter skulle före og af Alle benævnes med det Ærenavn Kongelig Höihed, hvilket Vi ved allerhöieste Reskripter af Dags Dato allerhöist umiddelbart have kundgjort Deres kgl. Höiheder; saa ville Vi allern. have Vort Cancellie dette tilkjendegivet, saavel til egen allerund. Iagttagelse og Efterretning, som til videre Meddelelse for samtlige Vore Collegier og alle Vedkommende. Befalende Eder Gud! Givet i Vor Residentsstad Kjöbenhavn den 31. Decbr. 1825.

REGISTER.

1823.	17. Mai.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 30. April) ang. Anmeldelser af Dödsfald eller Opbud hos det Offentliges Debitorer.
1824.	21. April.	Plak. for Danm. ang. Midler til at forebygge Skifters Forhaling m. v. (jevnf. S. 605, 618).
—	15. Mai.	Canc. Circ. ang. Overövrighedens Control med Skiftevæsenet.
—	16. Novbr.	Canc. Circ. ang. Extradition af Oppebörselsbetjentes Bo.
1825.	14. Mai.	Canc. Circ. ang. Forrentelsen af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler.
—	10. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Retten til at bortgive en fjerde Deel af sin Formue.
—	2. Novbr.	Kgl. Resol. ang. Forholdet med Hensyn til forladt Arv paa Island m. v.
—	9. Novbr.	(11. Novbr.). Reskr. ang. Fremgangsmaaden i Henseende til forladt Arv.

Auctioner.

1819.	13. Marts.	Canc. Circ. ang. ulovlig Indkaldelse til Forlig.
—	19. Marts.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 10. Marts) ang. Auctionsforvalteres Pligter.
—	7. August.	Canc. Circ. ang. at Auctioner og Licitationer i kongelig Tjeneste forrettes uden Salarium.
—	11. Septbr.	Canc. Circ. ang. Beregning af Auctions-Salair ved Salg af faste Eiendomme.
1820.	25. Januar.	Canc. Plak. for Danm. (kgl. Resol. 12. Januar) ang. Auctionsbud (jevnf. S. 214, 259, 262, 342).
1821.	28. Septbr.	Plak. ang. Auctioner over faste Eiendomme i visse Tilfælde (jevnf. S. 308, 478, 479 Anm. 1).
1822.	12. Januar.	Canc. Circ. ang. Betaling til Incassatorer ved Auctioner.
—	19. Juni.	Plak. ang. Afskaffelse af Omvurderinger ved Auctioner over faste Eiendomme (jevnf. S. 453).

1825. 28. Mai. Rentek. Skriv. ang. Bemyndigelse for Amtmanden at approbere visse Regninger, vedkommende Auctioner over de kongelige Godsers Naturalindkomster.

Bank, *see* Pengevæsenet.

Beskikkelser, *see* Retterne.

Bestallinger, *see* Embeder, Embedsmænd.

Bevillinger.

1819. 15. Mai. Canc. Skriv. (kgl. Resol. 5. Mai) ang. Disposition over Studiosus Bogi Benedictsens Bogsamling.

— 17. Decbr. Bevilling til at oprette et Apothek i Öefjords Kjöbstad.

1821. 13. Januar. Canc. Circ. (kgl. Resol. 3. Januar) ang. Erlæggelse af Collegial-Gebyrer.

— 13. Januar. Canc. Circ. ang. Gebyrer for Bevillinger, m. v.

— 13. Oktbr. Canc. Skriv. ang. Ægteskab mellem Personer efter begaaet Horbröde.

— 8. Decbr. Canc. Skriv. ang. Bevilling til uægte Börns Legitimation.

1822. 13. April. Canc. Skriv. ang. Fritagelse for Bevillings-Gebyr for Haandværkere i Reykjavík.

1823. 20. Mai. Bevilling for Jón Andrèsson af Vaðbrekka at bruge uvedkommende Præst.

— 20. Mai. Bevilling for Jón Pètursson af Aðalból at bruge uvedkommende Præst (S. 434 Anm. 1).

— 30. Mai. Bevilling for Odd Thorarensen at være Apotheker ved Næs Apothek paa Island.

1824. 12. Mai. Bevilling for en Præste-Enke at deeltage i Uddelingen af de Præste-Enkerne tillagte Beneficier.

— 30. Oktbr. Canc. Circ. (kgl. Resol. 8. Oktbr.) ang. Forhöielse af Gebyrer til Seminariefondet.

1825. 10. Septbr. Canc. Skriv. ang. Retten til at bortgive en fjerde Deel af sin Formue.

Biskoppen, *see* Geistligheden; *jevnf.* Embeder, Embedsmænd m. v.

Bispestolene.

1823. 24. Mai. Rentek. Skriv. ang. Tiende-Ydelsen af Qvilder paa forrige Skalholt Bispestols Jorder.

Broer (Broen over Jökulsaa), *see* Veivæsenet.

Bygsel, Bygselret, *see* Jordegods-Administration, Landbovæsenet.

Böger, Bogtrykkerie, Bibliothek m. v.; *jevnf.* Literatur.

1819.	22. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Opsendelse og Udsalg af Böger til Latinskolen.
—	15. Mai.	Canc. Skriv. (kgl. Resol. 5. Mai) ang. Disposition over Studiosus Bogi Benedictsens Bogsamling.
—	27. Septbr.	Univ. Dir. Skriv. ang. Oversendelse af Böger til Bessastad Skole.
—	2. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Udgivelse af Knytlinga saga m. v.
1820.	25. Novbr.	Canc. Skriv. ang. Plan til en ny Udgave af Jónsbók og Retterböderne.
1821.	19. Januar.	For. for Danm. ang. Aflevering af trykte Skrifter til Bibliothekerne (jevnf. S. 478, 479 Anm. 1).
—	11. April.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 28. April) ang. Indretning af Locale til Bispe-Archiv og Stiftsbibliothek.
1822.	1. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Oversendelse af de islandske Kystkort med Beskrivelser.
—	18. Mai.	Canc. Skriv. ang. Plan til en Udgave af Jónsbók og en Lovsamling for Island.
—	29. Juni.	Rentek. Skriv. ang. Udgivelsen af et General-Sökort over Island.
—	29. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Indsamling af Böger til det islandske Stiftsbibliothek.

1822.	3. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Skrifters Oversendelse til det islandske Stiftsbibliothek.
—	10. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Foræring af Scriptores Rerum Danicarum til Stiftsbibliotheket i Island.
1823.	4. Januar.	Canc. Skriv. ang. Böger og Kort til Stiftsbibliotheket i Island.
—	22. Febr.	Canc. Skriv. ang. Planen for en ny Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók, m. v.
—	8. April.	Canc. Skriv. ang. Böger til Stiftsbibliotheket i Island.
—	20. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Sendelse af Kort til det islandske Stiftsbibliothek.
1824.	25. Mai.	Canc. Skriv. ang. Landoplysnings-Selskabets Forlagsrettigheder.
—	29. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Opbevaringen af Kort og Tegninger m. v., hörende til den islandske Kystopmaaling.
—	8. Juni.	Canc. Skriv. ang. Aflevering af Böger til det islandske Stiftsbibliothek.
—	3. Juli.	Canc. Skriv. ang. Fri-Exemplarer til Bibliothekerne fra Bogtrykkeriet i Island.
—	2. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Aflevering af Böger fra det store kongel. Bibliothek til Stiftsbibliotheket i Island.
1824.	23. Decbr.	Canc. Skriv. ang. islandske Kystkort til Stiftsbibliotheket i Island.
1825.	16. April.	Canc. Skriv. ang. Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók.

Capellaner, *see* Geistligheden.

Capitelstaxt.

1819.	5. Febr.	Capitelstaxt for Öefjords og Norder Sysseler i Nord- og Öster-Amtet fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.
—	7. Febr.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.
—	24. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtets fem Sysseler fra Medio Mai 1819 til Medio Mai 1820.

1819.	6. Marts.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.
—	11. Marts.	Capitelstaxt for Skagafjords og Hunavatns Sysseler i Nord- og Öster-Amtet fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.
—	11. Marts.	Capitelstaxt for Snæfjeldsnæs Syssel i Vester-Amtet fra Medio Mai 1819 til samme Tid 1820.
—	2. Oktbr.	Rentek. Skriv. ang. Capitelstaxternes Indretning.
1820.	25. Febr.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.
—	26. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.
—	6. Marts.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.
—	23. Marts.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1820 til samme Tid 1821.
1821.	27. Januar.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.
—	19. Febr.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.
—	23. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.
—	3. Marts.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1821 til samme Tid 1822.
1822.	30. Januar.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.
—	2. Febr.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.
—	17. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.

1822.	28. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1822 til samme Tid 1823.
—	19. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige og verdslige Embedsmænd i Island.
—	21. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Qvildeleiers Betaling efter Capitelstaxten.
1823.	10. Febr.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.
—	11. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.
—	14. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1823 til samme Tid 1824.
—	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Udgifterne ved Capitelstaxternes Trykning.
1824.	27. Januar.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825.
—	24. Febr.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825.
—	2. Marts.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1824 til samme Tid 1825.
1825.	7. Febr.	Capitelstaxt for Norder-Amtets fire Sysseler fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.
—	20. Febr.	Capitelstaxt for Sönder-Amtet for Aaret fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.
—	21. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.
—	25. Febr.	Capitelstaxt for Öster-Amtets to Sysseler fra Medio Mai 1825 til samme Tid 1826.

1819.	13. Oktbr.	For. for Danm. ang. Forandring i Retspleien i offentlige Sager.
1820.	19. Febr.	Rentek. Skriv. ang. Delinquent-Omkostninger vedkommende Island.
—	26. Febr.	Canc. Skriv. ang. Geistlighedens Fritagelse for Delinquent-Omkostninger.
—	30. Septbr.	Canc. Circ. (til Overövrighederne; til Landsoverretten 14. Oktbr.) ang. Oplysninger om Forbrydere, som sendes til Straffe-Anstalterne.
—	15. Decbr.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 6. Decbr.) ang. Indvarsling af undvigte Arrestanter (jevnf. S. 214, 259, 262, 342).
1821.	10. Marts.	Canc. Skriv. ang. Delinquenters Transport fra Island.
—	14. April.	Rentek. Circ. ang. Omkostningerne ved Delinquenters Transport til Danmark.
—	4. August.	Canc. Circ. ang. Oplysninger om Forbrydere.
1822.	13. April.	Canc. Circ. ang. Hendömmelse til Rasphus- eller Fæstnings-Arbeide.
—	3. Juli.	Plak. ang. Appel af Domme over Umyndige.
1823.	24. Decbr.	Plak. for Danm. ang. Forbud mod skjulte Vaaben.
1824.	24. Septbr.	For. ang. Ophævelse og Forandring af Straffen af Boeslods Forbrydelse, m. v. (jevnf. S. 606, 618).
—	19. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Oplysninger ved Delinquenters Aflevering til Straffe-Anstalterne.
—	29. Oktbr.	Plak. ang. Borgerskabs Forbrydelse ved offentligt Arbeide (jevnf. S. 606, 618—619).
1825.	12. Febr.	Canc. Circ. ang. de befalede Indberetninger om criminelle Fanger.
—	20. April.	For. ang. Straffe for Söröverie paa de vestindiske Öer, samt om Behandlingen af den Art Sager.

Daab, *see* Geistligheden.

Embeder, Embedsmænd m. v.,

jevnf. Collegierne, Geistligheden, Medicinalvæsenet, Pensionsvæsenet, Regnskabsvæsenet, Retterne, Sportelvæsenet.

1819. 13. Januar. Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 23. Febr.) ang. Udbetalinger af Gager og Pensioner i Island.

— 22. April. Canc. Skriv. ang. Tugthusets Indretning til Bolig for Stiftamtmanden.

— 24. April. Canc. Circ. (kgl. Resol. 14. April) ang. Forandring i Repstyrernes Stilling.

— 28. April. Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 4. Mai) ang. Tugthus-Bygningens Anvendelse til Stiftamtmands-Bolig.

— 8. Mai. Canc. Skriv. ang. Distriktslægernes og Landphysikus' Fattigbidrag.

— 8. Mai. Rentek. Skriv. ang. midlertidig Tilladelse for en Sysselmand at boe udenfor Sysselet.

— 14. Mai. Kgl. Resol. ang. en dansk Distrikts-Chirurgs Ansættelse i Island.

— 5. Oktbr. Rentek. Circ. ang. Udbetaling af Gager og Pensioner i Rede Sölv.

— 16. Novbr. Canc. Circ. ang. Forligs Execution hos Oppebörselsbetjente.

1820. 20. Mai. Rentek. Skriv. ang. Skillemynten i Island.

— 27. Juni. General-Toldk. Skriv. ang. Bemyndigelse for Stiftamtmanden i Island til at udgive islandske Söpasser.

— 2. Septbr. Canc. Skriv. ang. Vrag af Tömmer og Drivfisk.

— 16. Septbr. Canc. Skriv. ang. det samme.

— 23. Septbr. Rentek. Skriv. ang. det samme (S. 157 Anm. 1).

— 30. Septbr. Rentek. Skriv. ang. Stiftamtmandens Bolig.

1820.	21. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Indskjærpelse af Bestemmelsen om, at Præsterne ikke maae vie kongelige Embedsmænd, förend de have gjort Indskud i Enkekassen.
—	15. Decbr.	For. for Danm. ang. Ansögningers og Klagers Forfattelse.
1821.	26. Januar.	For. ang. det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.
—	24. Febr.	Canc. Skriv. ang. Udkast til et Sportel-Reglement for Island.
—	14. April.	Canc. Skriv. ang. Afgjörelsesmaaden af Sager om Fattiges Forsörgelse.
—	11. Mai.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 19. Mai) ang. Indretning af Stiftamtmands-Boligen i Reykjavík.
—	12. Mai.	Canc. Skriv. til Vester-Amtet, ang. Amtmandens Deeltagelse med Biskoppen i Hallbjarnareyri Hospitals Bestyrelse.
—	12. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Indtægternes Deling under en Sysselmands Suspension.
—	29. August.	Kgl. Resol. ang. Indretninger ved Stiftamtmandens Bolig (S. 246 Anm. 1).
—	27. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Amtmændenes Myndighed til at afskedige Repstyrere.
—	19. Decbr.	For. ang. de kgl. Kassers Fortrinsret m. v. (jevnf. S. 308, 319).
1822.	27. April.	Kgl. Resol. (Canc. Skriv. 4. Mai) ang. Besættelsen af andet Assessorat i den islandske Landsoverret.
—	18. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Afkortninger af Embedsmænds Gager.
—	18. Mai.	Univ. Dir. Skriv. (kgl. Resol. 14. Mai) ang. Oprettelsen af en fjerde Lærerpost ved Bessastad Skole.
—	19. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige Embedsmænd.
—	19. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige og verdslige Embedsmænd i Island.
—	9. Novbr.	Rentek. Skriv. ang. Tvangsmiddel mod Embedsmænd, der ei i rette Tid sende deres Indberetninger.

1822.	5. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Retsbetjentes Pligt at udföre visse Forretninger i kongelig Tjeneste uden Gebyr.
—	14. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendefrihed.
—	18. Decbr.	Kgl. Resol. ang Tvangsmidler mod forsömmelige Embedsmænd.
1823.	3. Januar	(8. Januar?). Reskr. ang. Bemyndigelse til at mulktere forsömmelige Embedsmænd.
—	8. Januar.	Plak. for Danm. ang. Testamenter og Beskikkelser (jevnf. S. 553, 569, 668).
—	1. Marts.	Rentek. Skriv. ang. Embedsmænds Forpligtelse at betale Tiende af Brugsjorder udenfor deres Bopæl.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Overdragelse af afgiftsfri Brugsjord til Sysselmanden paa Vestmannöerne, m. v.
—	18. Oktbr.	Canc. Circ. ang. de islandske Embedsmænds Pligt at gjöre Indskud i Enkekassen.
1824.	2. Marts.	Kgl. Resol. ang. Amtmands-Embederne i Island.
—	15. Marts.	Canc. Circ. ang. Overövrighedens Control med Skiftevæsenet.
—	18. Mai.	Rentek. Skriv ang. Fremgangsmaaden ved Markeskjels-Trætter.
—	25. Mai.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendefrihed m. v.
—	26. Juni.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendepligt til Fattige.
—	7. Septbr.	Canc. Circ. (Reskr. 21. August) ang. Angivelse af Embeders Indtægter ved Forestillinger om deres Besættelse.
—	23. Septbr.	Canc. Skriv. (kgl. Resol. 21. Septbr.) ang. Bispegagens Deling under Vacancen.
—	16. Novbr.	Canc. Circ ang. Extradition af Oppebörselsbetjentes Bo.
—	23. Novbr.	Canc. Circ. ang. Indberetninger om fortjente Mænd.
1825.	15. Januar.	Rentek. Skriv. ang. Stiftamtmandens Control med Landfogden.

1820. 19. August. Canc. Skriv. ang. Forbud imod frugtsommelige Tjenestepigers Udjagelse af Reppen.

1821. 14. April. Canc. Skriv. ang. Afgjörelsesmaaden af Sager om Fattiges Forsörgelse.

— 21. April. Canc. Skriv. ang. Udkast til Instrux for Repstyrerne og til en Anordning om Fattigvæsenet i Island.

— 28. April. Canc. Skriv. ang. Bortvisning af Repperne i visse Tilfælde.

— 29. Septbr. Canc. Skriv. ang. Fordelingen af den til de Fattige bestemte Medicin.

— 19. Novbr. Stiftamts-Circulaire ang. Strandsiddere og Tomthusmænd.

— 26. Novbr. Bestemmelser i Henseende til Fattiges Forsörgelse i Sönder-Amtet.

1823. 29. Marts. Canc. Skriv. ang. det Thorsteinssonske Legat.

— 19. Septbr. Confirm. paa Gavebrev til Fattige i Kirkjubóls Rep i Stranda Syssel.

— 23. Decbr. Rentek. Plak. (kgl. Resol. 3. Decbr.) ang. midlertidig Afgiftsfrihed for Kjöbstædborgere i Island.

1824. 26. Juni. Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendepligt til Fattige.

1825. 8. Juni. Kgl. Resol. ang. Normalreglementet for Finantskassen.

Fiskerie, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1820. 6. Mai. Canc. Circ. ang. en fransk Fiskerie-Inspecteurs Reise.

— 20. Novbr. Stiftamts-Plak. ang. Garnsætningen i Keflavík og Njardvík m. v.

1821. 6. Marts. Kgl. Resol. ang. Understöttelse til en Naturforskers Reise i Island.

— 12. Mai. Rentek. Skriv. ang. Oversendelse af Model til en Dæksbaad.

— 1. Decbr. Canc. Skriv. ang. Garnsætningen i Guldbringe Syssel.

1822. 18. Mai. Rentek. Skriv. ang. Reglement for Garnsætningen i Keflavík og Njardvík m. v.

1824. 3. Febr. Canc. Skriv. ang. Rettighed til at forfærdige islandske Fiskeliner.

1824. 26. Mai. Reskr. ang. Bestemmelse om de Hospitalerne tilkommende Lodder af Fiske- og Fuglefangst.

Fond, *see* Legater og Stiftelser.

Forligelsesvæsenet, *jevnf.* Retterne o. s. v.

1819. 13. Marts. Canc. Circ. ang. ulovlig Indkaldelse til Forlig.
— 30. Oktbr. Canc. Circ. ang. Forligspröve i Injurie-Sager m. v.
— 16. Novbr. Canc. Circ. ang. Forligs Execution hos Oppebörselsbetjente.
1820. 21. Januar. Canc. Plak. (kgl. Resol. 12. Januar) ang. Gyldighed af de i Retten indgaaede Forlig (jevnf. S. 214, 259, 262, 342)
— 19. August. Canc. Circ. ang. Mægling i Ægteskabssager.
1823. 31. Decbr. Plak. for Danm. ang. Parternes Möde ved Forligelses-Commissionerne.

Forpagtninger, *see* Embeder, Embedsmænd, Jordegods-Administration.

Forstrandsret, *see* Jordegods-Administration, Vrag.

Forsvarsvæsen.

1819. 9. Juni. For. ang. fremmed Hverving i Danmark.

Fundatser, *see* Legater.

Fæste-Forhold, *see* Jordegods-Administration, Landbovæsenet.

Gavebreve, *see* Legater.

Geistligheden, *jevnf.* Bispestolene, Kirker, Ægteskab.

1819. 6. Marts. Canc. Skriv. ang. Beregning af Visitatslön for Provster.
— 7. April. Reskr. ang. Afskaffelse af nogle af Hitarnes Præstegaards Inventarii-Qvilder.
— 24. April. Canc. Skriv. ang. Bytte af Præstekalde.
— 22. Mai. Canc. Circ. ang. Foreviisning af Attester ved Brudevielser m. v.

1819.	21. Juli.	Reskr. ang. Combination af Præstekaldene Hruni og Reykjadal.
1820.	26. Febr.	Canc. Skriv. ang. Geistlighedens Fritagelse for Delinquent-Omkostninger.
—	29. Febr.	Canc. Circ. ang. Indberetninger om jordede Personer.
—	19. August.	Canc. Circ. ang. Mægling i Ægteskabssager.
—	14. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Collecten til Holum Stifts Geistlighed.
—	21. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Indskjærpelse af Bestemmelsen om, at Præsterne ikke maae vie kongelige Embedsmænd, förend de have gjort Indskud i Enkekassen.
1821.	14. Juli.	Canc. Skriv. ang. Præsters Pligt at möde for Retten, m. v.
—	20. Novbr.	Canc. Skriv. ang. den Erichsenske Collect for Geistligheden i Holum Stift.
—	15. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Mensaljord til Præstekaldet Solheimar i Skaptafells Syssel.
1822.	15. Januar.	Canc. Skriv. ang. Stadastad Præstekalds Inventarii-Penge.
—	22. Januar.	Canc. Skriv. ang. Betalingsmaaden af Præsternes Mensale af Klostrene i Island.
—	26. Januar.	Canc. Skriv. ang. Hals Præstekalds Indtægt af Qvilder paa Illugastaðir.
—	19. Febr.	Canc. Skriv. ang. den Erichsenske Collect til Geistligheden i Holum Stift.
—	27. April.	Canc. Skriv. ang. Indberetninger fra Geistligheden.
—	27. Septbr.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 28. Septbr.) ang. Kjöbet af et Huus i Reykjavík til interimistisk Bispebolig.
—	28. Septbr.	Rentek. Skriv. (kgl. Resol. 17. Juli) ang. Udredelsesmaaden af Biskoppens Gage.
—	12. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Uddeling af Renter af den Erichsenske Collect til Geistligheden i Holum Stift.

1822.	19. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige Embedsmænd.
—	19. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige og verdslige Embedsmænd i Island.
1823.	5. April.	Canc. Circ. ang. Anmeldelser om Dödsfald för Jordspaakastelse.
—	20. Mai.	Bevilling for Jón Andrèsson af Vaðbrekka at bruge uvedkommende Præst.
—	20. Mai.	Bevilling for Jón Pètursson af Aðalból at bruge uvedkommende Præst.
—	24. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Qvilders Indsættelse paa Præstens Brugsjord under Thingeyra Kloster.
—	31. Mai.	Canc. Skriv. ang. Provsteretternes Holdelse m. v.
—	2. August.	Rentek. Skriv. ang. Betalingsmaaden af Salairer til Præsterne af Klostergodserne i Island.
—	12. August.	Canc. Skriv. ang. Betaling af Grundleien for Husavigs Svovlværk.
—	25. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. at Præstekaldene Hjaltastaður og Eyðar combineres ved Vacance.
—	5. Decbr.	Reskr. ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Valthjofstad Sogn til Annexet Bru.
1824.	24. Januar.	Canc. Skriv. ang. Gratification til en Præst i Anledning af Vulkan-Udbrud.
—	30. April.	For. ang. Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab (jfr. S. 605, 618).
—	5. Mai.	Kgl. Resol. ang. en Præste-Enkes Deeltagelse i Præste-Enke-Penge, uagtet begaaet Leiermaal.
—	12. Mai.	Kgl. Bevilling for en Præste-Enke, at deeltage i Uddelingen af de Præste-Enkerne tillagte Beneficier.
—	25. Mai.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendefrihed m. v.
—	23. Septbr.	Canc. Skriv. (kgl. Resol. 21. Septbr.) ang. Bispegagens Deling under Vacancen.

1823.	14. Mai.	Plak. ang. Extradition af Opbuds- og Fallitboer (jevnf. S. 553, 569, 668—669).
—	17. Mai.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 30. April) ang. Anmeldelser af Dödsfald eller Opbud hos det Offentliges Debitorer.
1824.	6. August.	For. for Danm. om en forandret Rettergangsmaade i mindre betydelige Gjælds-Sager (jevnf. S. 606, 618).
1825.	19. Marts.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 9. Marts) ang. Opsigelse af Laan af offentlige Stiftelsers Midler.

Haandværker, Haandværkere.

1821.	13. April.	Plak. ang. Tömmer-Frimestere i visse Kjöbstæder.
1822.	13. April.	Canc. Skriv. ang. Fritagelse for Bevillings-Gebyr for Haandværkere i Reykjavík.
—	23. Oktbr.	Plak. ang. Frimestere og andre Haandværkere udenfor Laugene.

Handel og Skibsfart,

jevnf. Capitelstaxt, Kjöbstæder, Pengevæsenet, Söpas.

1819.	27. Febr.	Canc. Skriv. ang. Retten til at handle med islandske Lys.
—	6. April.	Canc. Circ. ang. Detailhandel i Fællesskab.
—	21. April.	Plak. ang. Forlængelse af Varselstiden med Hensyn til Vrag.
—	4. Mai.	Rentek. Plak. ang. Handel paa Siglufjord og Raufarhöfn.
—	11. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Spekulanthandleres Liggetid.
—	5. Oktbr.	Rentek. Circ. ang. Indberetninger om de gangbare Markedspriser.
1820.	5. Mai.	Reskr. ang. Anerkjendelse af Thomas Reynolds som engelsk Vice-Consul paa Island.
—	7. Juni.	Kgl. Resol. ang. Udfærdigelsen af algierske Söpasser.
—	10. Juni.	Canc. Skriv. ang. Borgerskabs-Breve til Handel i Island.

1820.	27. Juni.	Gen. Toldk. Skriv. ang. Bemyndigelse for Stiftamtmanden i Island til at udgive algierske Söpasser.
—	21. August.	Rentek. Skriv. ang. Forholdsregler mod Mæslinge-Smitte.
—	9. Septbr.	Rentek. Circ. ang. Anmeldelse af Skibe, som gaae directe til Udlandet.
1821.	6. Marts.	Rentek. Skriv. ang. Vare-Tilförselen til Island.
—	31. Marts.	Canc. Skriv. ang. det Samme (S. 217 Anm. 1).
—	10. April.	Kgl. Resol. ang. Betingelserne for Fremmedes Handel i Island.
—	25. April.	Kgl. Resol. ang. fremmede Consulers Rettigheder.
—	5. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Behandlingen af islandske Produkter.
—	12. Mai.	Rentek. Plak. (kgl. Resol. 11. Mai) ang. Beseilingen af Raufarhöfn.
—	12. Mai.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 25. April) ang. fremmede Consulers Rettigheder.
—	29. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Varetransporter efter afsluttet privat Accord.
—	1. Juni.	Rentek. Plak. (kgl. Resol. 30. Mai) ang. Tilladelse for Fremmede at före Tömmer til Island.
—	2. Juni.	Kgl. Resol. ang. nogle Begunstigelser for de islandske Kjöbmænd.
—	10. Juli.	Rentek. Skriv. ang. Indskjærpelse af Forbud mod Oplands-Handel.
—	1. August.	Plak. ang. uberettiget Handel (jevnf. S. 308, 478, 479 Anm. 1).
—	10. August.	For. for Danm., ang. Lettelser og Forandringer i Skibsafgifterne.
—	29. August.	Kgl. Resol. ang. Toldafgifter af indförte islandske Varer.
—	21. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Ophævelse af den islandske Handelscommission.
—	15. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Betingelser ved Fremmedes Handel paa Island.
1822.	23. Marts.	Rentek. Skriv. ang. Anlöbet af Udliggerstederne förend Kjöbstæderne.
—	11. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Understöttelse paa Grund af indtruffet Uaar.

1822.	18. Mai.	Rentek. Skriv. til Nord- og Öster-Amtet, ang. Foranstaltninger til Amtets Forsyning med Korn og Födevarer.
—	18. Mai.	Rentek. Skriv. til Sönder-Amtet, ang. det Samme.
—	17. August.	Rentek. Skriv. ang. Landsætning af Tömmerladninger.
—	21. August.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 17. Aug.) ang. Aabning af Credit til trængende Indbyggere i Nord- og Öster-Amtet.
—	21. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Spekulanthandleres Liggetid.
—	26. Novbr.	Rentek. Skriv. ang. Handel paa Straumfjord.
1823.	25. Januar.	Rentek. Skriv. ang. Nordmænds Handel i Island.
—	8. Febr.	Rentek. Skriv. ang. samme.
—	1. Marts.	Rentek. Circ. ang. Talgens Behandling som Handelsvare.
—	29. Marts.	Kgl. Resol. ang. Foræring af Hvalfangst-Redskaber til islandske Kjöbmænd.
—	6. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Handelsstedet paa Búðum.
—	6. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Fritagelse for Skibe, der benytte Stykkesholms Havn, for Recognition til Grunnasundsnes.
—	9. Mai.	Rentek. Plak. (kgl. Resol. 7. Mai) ang. Handel paa Raufarhöfn.
—	20. Mai.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 30. Mai) ang. fremmede Kaperes Ophold i danske Havne.
—	31. Mai.	Rentek. Plak. (kgl. Resol. 21. Mai) ang. Authorisation af Önundarfjord som Udliggersted.
—	27. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Spekulanthandleres Ret til at benytte Fortöinings-Redskaber.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Forslag om at autorisere Thorlakshöfn som Udliggersted.
—	9. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Spekulanthandleres Rettigheder.

1825. 3. Decbr. Rentek. Skriv. ang. Forlangende om islandske Beseilingspasser for nordamerikanske Skibe.

Havedyrkning, *see* Landbovæsenet.

Hjaleier, *see* Landbovæsenet.

Hoer, *see* Lösagtighed.

Hospitaler.

1821. 12. Mai. Canc. Skriv. til Vester-Amtet, ang. Amtmandens Deeltagelse med Biskoppen i Hallbjarnareyri Hospitals Bestyrelse.
1822. 27. Juli. Rentek. Skriv. ang. Hospitalernes Midler.
1824. 26. Mai. Reskr. ang. Bestemmelse om de Hospitalerne tilkommende Lodder af Fiske- og Fuglefangst.
1825. 17. Septbr. Canc. Skriv. ang. Hallbjarnareyri Hospitals Gjæld.

Hvalfangst.

1823. 29. Marts. Kgl. Resol. ang. Foræring af Hvalfangst-Redskaber til islandske Kjöbmænd.
1825. 28. Mai. Rentek. Skriv. ang. Bevaringen af de paa Skagastrand oplagte Redskaber til Hvalfangst.

Höiesteret, *see* Retterne.

Instructioner.

1821. 20. Marts. (Löwenörns) Instruction for Lieutenant Graah, ved Undersögelse af Islands Östkyst.
— 24. Novbr. Canc. Skriv. ang. Udarbeidelse af en Instruction for Landphysikus og Distriktslægerne i Island.
1823. 10. Mai. Canc. Skriv. ang. en ny Instruction for Landphysikus og Distriktslægerne i Island.
1824. 25. Febr. Kgl. Resol. ang. Udfærdigelse af Instructioner for Lægerne i Island.
— 25. Febr. Instruction for Landphysikus paa Island.

1824. 25. Febr. Instruction for Distrikts-Chirurgerne paa Island.

Inventarium, Inventarii - Qvilder, *see* Geistligheden, Kirker.

Jagten.

1825. 1. Juni. Stiftamts - Plakat ang. Indskjærpelse af Lovene om Æderfugles Fredning m. v.

Jordebogskassen, *see* Regnskabsvæsenet.

Jordegods-Administrationen,

jevnf. Capitelstaxt, Landbovæsenet.

1820. 30. Septbr. Rentek. Skriv. ang. Godsbestyrelsen paa Kirkjubæ Klosters Godser.

1822. 17. August. Rentek. Skriv. ang. Beregningsmaaden af Jordebogs-Afgiften.

— 31. August. Rentek. Skriv. ang. Beregning af Jordafgifter i Guldbringe og Kjosar Sysseler.

— 21. Decbr. Rentek. Skriv. ang. Qvildeleiers Betaling efter Capitelstaxten.

1823. 19. April. Rentek. Skriv. ang. Qvilde-Besætningen paa Thykkebæ Klosters Godser.

— 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Jordebogs-Afgifterne af de kongelige Jordegodser i Vester-Amtet.

— 10. Mai. Rentek. Skriv. ang. Erlæggelsesmaaden af Jordebogs-Afgifter paa de kongelige Godser.

— 24. Mai. Rentek. Skriv. ang. Qvilders Indsættelse paa Præstens Brugsjord under Thingeyra Kloster.

— 31. Mai. Rentek. Skriv. ang. Indretning af Udlægts-Protokoller ved Gods-Administrationerne.

— 14. Juni. Rentek. Skriv. ang. Qvilde-Besætningen paa Thykkvabæ Klosters Gods.

— 2. August. Rentek. Skriv. ang. Betalingsmaaden af Salairer til Præsterne af Klostergodserne i Island.

1823.	27. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Restancerne af Gods-Administrationen i Guldbringe Syssel.
—	3. Decbr.	Kgl. Resol. ang. Jordebogs-Afgifternes Erlæggelsesmaade i Söndersamt Nord- og Öster-Amtet.
1824.	18. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Fremgangsmaaden ved Markeskjels-Trætter.
—	5. Juni.	Rentek. Skriv. ang. Qvildebesætningen paa det kongelige Jordegods, navnlig Thykkvabæ Klosters.
—	4. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Æderfuglevarpet paa Vestmannöerne.
1825.	2. April.	Rentek. Skriv. ang. Ydelsesmaaden af Jordafgifterne af de kongelige Godser under Sönder-Amtet.
—	2. April.	Rentek. Skriv. ang. Foranstaltninger til Salg af nogle Kongen tilhörende öde Jorder i Guldbringe og Kjosar Sysseler.
—	16. April.	Rentek. Skriv. ang. Administrationen af Reynistad Klosters Gods.
—	4. Mai.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 17. Mai) ang. Administrationen af det kongelige Jordegods i Guldbringe Syssel.
—	17. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Betalingsmaaden af Landskylderne af de kongelige Godser i Sönder-Amtet.
—	17. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Afgiften af Thykkvabæ Klosters Forstrandsret.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Bortbygslingen af Bjarnarhöfn Kirkes Jord, Guðnýjarstaðir.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. midlertidig Beregningsmaade af Qvildeleier og Qvader paa det kongelige Jordegods i Guldbringe Syssel.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Godtgjörelse til en Leilænding for Flytning af Gaardens Huse.
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Bemyndigelse for Amtmanden til at anvise Regninger, vedkommende Aastedsforretninger paa de kongelige Godser.

Jordemodervæsenet, *see* Medicinalvæsenet.

Justitskassen, Justitsvæsenet, *see* Regnskabsvæsenet, Retterne m. v.

Justits-Sager, *see* Criminalvæsenet, Retterne.

Kapere, *see* Handel og Skibsfart.

Kirker, *jevnf.* Geistligheden.

1819.	6. Marts.	Canc. Skriv. ang. Beregning af Visitatslön for Provster.
—	3. Juli.	Canc. Skriv. ang. Lund Kirkes Inventariipenge.
1820.	8. Marts.	Reskr. ang. Nedlæggelse af Capellet paa Hofstaðir.
—	22. Marts.	Reskr. ang. Afskaffelse af nogle af Hjörtsey Kirkes Inventarii-Qvilder.
—	1. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Reparation paa Bessastad Kirke og Skolebygning.
—	5. April.	Reskr. ang. Tilladelse til at opbygge Hvalsnes Kirke paa ny.
—	13. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Indsendelse af Administrations- og Kirke-Regnskaber.
1821.	24. Marts.	Canc. Skriv. ang. Hitardals Kirkes Inventariipenge.
—	27. Marts.	Canc. Skriv. ang. Betingelser for Kirkeqvilders Salg.
—	12. Mai.	Canc. Skriv. ang. Understöttelse til Holt Kirkes Ombygning.
—	11. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Heydala Kirkes Inventariipenge.
1822.	15. Januar.	Canc. Skriv. ang. Godtgjörelse for Bard Kirkes Gjæld.
—	10. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Kolfreyjustað Kirkes Inventariipenge.
1823.	6. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Regnskabsförelsen for Alptartunga Kirke.
—	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Vestmannöe Kirkes Portions-Regnskab.
—	5. Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Overdragelse af en Servitus, tilhörende Bard Kirke.
1824.	16. Marts.	Canc. Skriv. ang. Afbetaling af Holt Kirkes Gjæld.

1824.	24. Marts.	Kgl. Resol. ang. Salg af Fitjum Kirkes Ödejord, Gilstreymi.
—	3. April.	Canc. Skriv. ang. Salg af Ödejorden Gilstreymi.
—	25. Mai.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendefrihed m. v.
—	12. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Salget af Alptanæs Kirkes Inventarii-Qvilder.
—	16. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. en Kirkjubæ Kirke tilhörende Obligation.
—	27. Novbr.	Canc. Skriv. ang. Afbetaling af Holt Kirkes Gjæld.
—	11. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Anvendelsen af Bjarnanæs Kirkes Inventarii-Penge.
—	31. Decbr.	Reskr. ang. Forandring af Capellet i Breiðavík til en Kirke.
1825.	12. April.	Canc. Skriv. ang. Stærre - Arskog Kirkes Gjæld.
—	7. Mai.	Canc. Skriv. ang. Udredelse af Salair og Omkostninger i en beneficeret Sag
—	30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Bortbygslingen af Bjarnarhöfn Kirkes Jord, Guðnýjarstaðir.

Kjöbstæder, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1819.	4. Mai.	Rentek. Plak. ang. Handel paa Siglufjord og Raufarhöfn.
1820.	14. April.	Plak. for Danm. ang. Fuldmyndighed for Borgere (jevnf. S. 215, 263, 343).
—	7. Juni.	Kgl. Resol. ang. Kjöbstædgrundene i Island.
—	22. Juli.	Rentek. Skriv. ang. Kjöbstædgrundenes Udmaaling og Benyttelse.
1821.	13. April.	Plak. ang. Tömmer-Frimestere i visse Kjöbstæder.
—	5. Decbr.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 29. Decbr., Canc. Skriv. 19. Januar 1822) ang. Indretning af Locale for Landsoverretten og Bythinget i Reykjavík.
1822.	23. Marts.	Rentek. Skriv. ang. Anlöbet af Udliggerstederne förend Kjöbstæderne.

1822.	28.	Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Eskefjord Kjöbstads Grund.
—	23.	Oktbr.	Plak. ang. Frimestere og andre Haandværkere udenfor Laugene.
1823.	3.	Mai.	Canc. Skriv. ang. Locale for den islandske Landsoverret og Bythinget i Reykjavík.
—	6.	Mai.	Rentek. Skriv. ang. Fritagelse for Skibe, der benytte Stykkesholms Havn, for Recognition til Grunnasundsnes.
1824.	3.	Febr.	Canc. Skriv. ang. Rettighed til at forfærdige islandske Fiskeliner.
—	21.	Febr.	Rentek. Skriv. ang. Benyttelse af Jorden Grund ved Grundarfjord.
—	18.	Mai.	Rentek. Skriv. ang. Vægterpenge af offentlige Bygninger i Reykjavík.
—	29.	Oktbr.	Plak. ang. Borgerskabs Forbrydelse ved offentligt Arbeide (jevnf. S. 606, 618—619).
1825.	3.	Decbr.	Rentek. Skriv. ang. Grundleie af Eskefjord Kjöbstads Grund.

Kongen, Kongehuset m. v.

1819.	13.	Septbr.	Convention og Declaration ang. den finantielle Opgjörelse med Norge, samt det danske Rigsvaabens Forandring, m. v.
—	20.	Novbr.	Canc. Circ. ang. Forandringer i det kongelige Vaaben.
1825.	31.	Decbr.	Reskr. ang. det nogle af Kongehusets Medlemmer tillagte Prædikat af Kongelig Höihed.

Kopper, *see* Vaccination.

Kort over Islands Kyster, *see* Opmaaling.

Landbovæsenet,

jevnf. Capitelstaxt, Jordegods-Administrationen.

1819.	17.	April.	Rentek. Skriv. ang. Oversendelse af to Qvier fra Slesvig.
—	7.	August.	Rentek. Skriv. ang. Omkostningerne ved Sendelse af Qvier fra Slesvig.
1821.	17.	Marts.	Rentek. Skriv. ang. Indsendelsen af de oeconomiske Tabeller.

1822. 25. Mai. Rentek. Skriv. ang. Udbetaling af Renter af kongel. Obligationer.
— 15. Juni. Canc. Skriv. ang. Anvendelsen af Thorchilii Legat.
— 17. August. Canc. Skriv. ang. Biskop Thorlak Skulasons Legat til Studerende.
— 31. August. Univ. Dir. Skriv. ang. Uddeling af det Skulasonske Legat.
— 28. Septbr. Rentek. Skriv. ang. Forrentning af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.
1823. 29. Marts. Canc. Skriv. ang. det Thorsteinssonske Legat.
— 24. Mai. Kgl. Resol. ang. den arnamagnæanske Stiftelses Fond.
— 27. Mai. Canc. Skriv. ang. Anvendelsen af Thorchilii Legat.
— 19. Septbr. Confirm. paa Gavebrev til Fattige i Kirkjubóls Rep i Stranda Syssel.
— 25. Oktbr. Canc. Skriv. ang. Paategning paa en Thorchilii Legat tilhörende Obligation.
— 29. Novbr. Canc. Circ. ang. det Thorsteinssonske Legat.
— 17. Decbr. Plak. for Danm. ang. Taxationer i Anledning af Laan af Stiftelsers og Umyndiges Midler m. v.
1825. 19. Marts. Canc. Circ. (kgl. Resol. 9. Marts) ang. Opsigelse af Laan af offentlige Stiftelsers Midler.
— 7. Mai. Rentek. Skriv. ang. Modtagelse til Forrentning i Jordebogskassen af en Fond, tilhörende de Vulkanlidte i Eyjafjalla Rep.
— 14. Mai. Canc. Circ. ang. Forrentelsen af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler.

Leiermaal, *see* Lösagtighed.

Literatur, *jevnf.* Böger, Bogtrykkerie, m. v.

1819. 28. Septbr. Rentek. Skriv. ang. den Landoplysnings-Selskabet tilstaaede Fragtfrihed med Postskibet.
1824. 25. Mai. Canc. Skriv. ang. Landoplysnings-Selskabets Forlagsrettigheder.

1824.	7. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Fragtfrihed med Postskibet for den islandske Landoplysnings-Stiftelse.
—	9. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Underretning om det islandske Landoplysnings-Selskabs Medlemmer.

Lovgivning.

1819.	17. Juli.	Canc. Skriv. ang. Bestemmelsen af de for Island gjeldende Love.
1820.	27. Mai.	Canc. Skriv. ang. Medicinal-Taxten i Island, samt om Bekjendtgjörelsen af den islandske Lovgivning.
—	30. Mai.	Canc. Skriv. ang. Bestemmelsen af de for Island gjeldende Love.
—	17. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Tilladelse til at benytte Cancelliets Archiv.
—	25. Novbr.	Canc. Skriv. ang. Plan til en ny Udgave af Jónsbók og Retterböderne.
1821.	26. Januar.	For. ang. det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.
—	3. Marts.	Canc. Skriv. ang. Udvidelse af nogle Lovbud til Island.
—	28. April.	Canc. Skriv. ang. Forordningers Gyldighed for Island.
—	6. Juni.	Kgl. Resol. ang. Reglerne for Udvidelse af almindelige Lovbud til Island m. v.
—	16. Juni.	Canc. Skriv. ang. Bestemmelser om den for Island gjeldende Lovgivning.
—	16. Juni.	Canc. Skriv. ang. Regler for almindelige danske Anordningers Udvidelse til Island.
—	1. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Stiftamts-Plakat om Garnsætningen i Keflavík og Njarðvík m. v. (S. 170 Anm. 2).
1822.	16. Febr.	Canc. Skriv. ang. Udvidelse til Island af nogle Forordninger fra 1821.
—	20. April.	Canc. Skriv. ang. Udvidelse af nogle Anordninger fra 1821.
—	18. Mai.	Canc. Skriv. ang. Plan til en Udgave af Jónsbók og en Lovsamling for Island.

1822. 15. Juni. Canc. Skriv. ang. Udvidelse til Island af nogle Anordninger fra 1820.
1823. 22. Febr. Canc. Skriv. ang. Planen for en ny Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók, m. v.
— 21. Juni. Canc. Skriv. ang. Udvidelse af nogle Lovbud til Island.
— 2. August. Rentek. Skriv. ang. det samme.
— 9. Septbr. Canc. Circ. ang. Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger fra 1822.
— 4. Oktbr. Canc. Skriv. ang. Spörgsmaalet om Udvidelse af visse Lovbud fra 1821 til Island.
1824. 22. Mai. Canc. Skriv. ang. Udvidelse til Island af nogle i 1823 udkomne Lovbud.
— 31. Juli. Canc. Skriv. ang. Udvidelse af Lovbud til at gjelde i Island.
— 8. Oktbr. For. for Danm. ang. Oplæsninger fra Prædikestolene (jevnf. S. 606, 618).
1825. 29. Januar. Canc. Skriv. ang. Udvidelse til Island af nogle almindelige Lovbud fra 1824.
— 5. Marts. Canc. Skriv. ang. Udvidelse af nogle i Aaret 1824 udkomne almindelige Lovbud til at gjelde for Island.
— 16. April. Canc. Skriv. ang. Udgave af den islandske Lovbog Jónsbók.
— 21. Mai. Canc. Skriv. ang. Udvidelse til Island af nogle almindelige Lovbud fra 1823.

Læger, *see* Medicinalvæsenet.

Lösagtighed, *jevnf.* Criminalvæsenet.

1819. 19. Mai. Reskr. ang. Formildelse af Horstraf.
— 19. Oktbr. Reskr. ang. det samme.
1820. 19. August. Canc. Skriv. ang. Forbud imod frugtsommelige Tjenestepigers Udjagelse af Reppen.
— 5. Decbr. Canc. Circ. ang. Alimentationsbidrag af Tjenestetyende.
1821. 21. Juli. Canc. Skriv .ang. Forslag til Formildelse af Horstraffen.

Manufakturer.

Medicinalvæsenet *jevnf.* Politievæsenet, Vaccination.

1822.	21. August.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 10. Septbr.) ang. Anskaffelse af chirurgiske Instrumenter som Inventarium til Nordlandets Chirurgikat.
1823.	25. Januar.	Canc. Skriv. ang. Aarsagerne til den saakaldte Ginklofi paa Vestmannöerne.
—	10. Mai.	Canc. Skriv. ang. en ny Instruction for Landphysikus og Distriktslægerne i Island.
—	30. Mai.	Bevilling for Odd Thorarensen at være Apotheker ved Næs Apothek paa Island.
—	19. Juli.	Canc. Skriv. ang. Forslag til Jordemodervæsenets Forbedring.
1824.	25. Febr.	Kgl. Resol. ang. Udfærdigelse af Instructioner for Lægerne i Island.
—	25. Febr.	Instruction for Landphysikus paa Island.
—	25. Febr.	Instruction for Distrikts-Chirurgerne paa Island.
—	28. Mai.	Kgl. Resol. ang. Istandsættelse af det til Bolig for Apothekeren bestemte Huus paa Næs.
—	30. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Udbetaling af Honorar for Vaccination.
1825.	5. Febr.	Canc. Skriv. ang. Handel med Haarlemer-Olie.
—	11. Marts.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 7. Marts) ang. Vaccinationsvæsenets Henlæggelse under Sundheds-Collegium.
—	16. April.	Canc. Skriv. ang. Anvendelsen af Medicamentpengene.
—	28. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Godtgjörelse for Embedsjord til en Distrikts-Chirurg.
—	31. Mai.	Canc. Skriv. til Stiftamtet, ang. Foranstaltninger mod en smitsom Sygdom.
—	31. Mai.	Canc. Skriv. til Stiftamtet, ang. Omkostningers Udredelse ved epidemiske Sygdommes Helbredelse.
—	31. Mai.	Canc. Skriv. til Nord- og Öster-Amtet, ang. Forholdsreglér imod en smitsom Sygdoms Udbredelse.

1825. 8. Juni. Kgl. Resol. ang. Normalreglementet for Finantskassen.
— 9. Juli. Canc. Skriv. ang. Kjöb af Medicamenter i Island.
— 13. August. Univ. Dir. Skriv. ang. Stipendium for en Studiosus Chirurgiæ fra Island.
— 4. Oktbr. Canc. Plak. for Danm. (kgl. Resol. 21. Septbr.) angaaende Taxt for Lægers Forretninger for det Offentlige.

Mineralier, *see* Svovel.

Myntvæsenet, *see* Pengevæsenet.

Nybyggersteder, *see* Landbovæsenet.

Observationer i Island.

1824. 27. Novbr. Univ. Dir. Skriv. ang. Forslag om Foretagelse af astronomiske Observationer paa Bessastad.

Opmaaling af Islands Kyster og Havne, *jevnf.* Collect.

1819. 14. April. Kgl. Resol. ang. Sö-Opmaaling af Islands Kyster og Havne.
— 9. Juni. Kgl. Resol. ang. Udredelse af nogle Omkostninger i Anledning af den paatænkte Sö-Opmaaling ved Island.
1820. 16. Febr. Kgl. Resol. ang. Vartpenge for de ved den islandske Kystopmaaling ansatte Officerer.
1821. 14. Marts. Kgl. Resol. ang. en Expedition til at undersöge nogle Punkter paa Islands Östkyst.
— 20. Marts. (Löwenörns) Instruction for Lieutenant Graah, ved Undersögelse af Islands Östkyst.
1822. 1. Mai. Rentek. Skriv. ang. Oversendelse af de islandske Kystkort med Beskrivelser.
— 29. Juni. Rentek. Skriv. ang. Udgivelsen af et General-Sökort over Island.
— 20. Septbr. Canc. Skriv. ang. Sendelse af Kort til det islandske Stiftsbibliothek.

1824. 29. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Opbevaringen af Kort og Tegninger m. v., hörende til den islandske Kystopmaaling.
— 23. Decbr.	Canc. Skriv. ang. islandske Kystkort til Stiftsbibliotheket i Island.

Pantevæsenet, *see* Gjælds-Sager, Pengevæsenet.

Pasvæsenet, *see* Handel og Skibsfart, Politievæsenet, Söpas.

Pengevæsenet, *jevnf.* Capitelstaxt, Regnskabsvæsenet.

1819. 13. Januar.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 23. Febr.) ang. Udbetalinger af Gager og Pensioner i Island.
— 20. Marts.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Cours (April—Juni 1819).
— 11. Mai.	Plakat for Island, ang. nogle Bestemmelser Pengevæsenet betræffende.
— 2. Juli.	For. ang. Udstedelsen af nye Sedler af Nationalbanken i Khavn.
— 9. Juli.	Kgl. Bekjendtg. ang. Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler.
— 20. Septbr.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Coursen (Oktbr.—Decbr. 1819).
— 5. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Regler for Inddragelsen af Rigsbankens Sedler i Island.
— 10. Decbr.	Plak. ang. Inddragelsen af Rigsbank-Sedler.
1820. 4. Febr.	Aabent Brev ang. Tillæg til Nationalbankens Octroy.
— 20. Marts.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Cours (April—Juni 1820).
— 3. Mai.	Kgl. Bekjendtg. ang. Inddragelse og Omvexling af Rigsbanksedler.
— 17. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Depositioner i den islandske Jordebogskasse.
— 20. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Skillemynten i Island.
— 20. Septbr.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Cours (Oktbr.—Decbr. 1820).
— 18. Oktbr.	Plak. for Danm. ang. Inddragelsen af Rigsbanksedler.
— 22. Novbr.	Plak. ang. Gjældscontracter i Sedler og Tegn (jevnf. S. 214, 259, 262, 342).

1824.	25. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Depositioner i Skillemynt i Jordebogskassen i Island.
1825.	20. Januar.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 8. Januar) ang. Forandring i Reglerne, hvorefter Qvartals-Coursen sættes.
—	19. Marts.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Cours (April—Juni 1825).
—	17. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Inddragelsen af Skillemynt i Island, m. v.
—	18. Mai.	For. ang. trasserede Vexler.
—	23. Juni.	Stiftamts-Bekjendtgjörelse ang. Skillemynt og Nationalbankens Sedler.
—	20. Septbr.	Canc. Plak. ang. Qvartals-Cours (Oktbr.—Decbr. 1825).
—	21. Septbr.	Plak. for Danm. ang. Termin for Vexler paa udenrigske Steder.

Pensionsvæsenet.

1819.	5. Oktbr.	Rentek. Circ. ang. Udbetaling af Gager og Pensioner i Rede Sölv.
1820.	21. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Indskjærpelse af Bestemmelsen om, at Præsterne ikke maae vie kongelige Embedsmænd, förend de have gjort Indskud i Enkekassen.
1823.	18. Oktbr.	Canc. Circ. ang. de islandske Embedsmænds Pligt at gjöre Indskud i Enkekassen.
1825.	27. August.	Rentek. Skriv. ang. de aarlige Regnskaber for Pensioner og Præste-Enkers Penge af Postkassen.

Politievæsenet,

jevnf. Criminalvæsenet, Medicinalvæsenet, Retterne m. v.

1819.	4. August.	For. for Danm. ang. Skindödes Redning m. v.
—	6. Oktbr.	Canc. Plak. for Danm. (kgl. Resol. 22. Septbr.) ang. Straf for Overtrædelse af Qvarantaine-Forordningen.
1820.	10. Marts.	Canc. Plak. for Danm. (kgl. Resol. 1. Marts) ang. Behandlingen af Qvarantaine-Forseelser.

1820.	10. Juni.	Canc. Circ. ang. Anskaffelse af Redskaber til Druknedes Redning.
—	19. August.	Canc. Skriv. ang. Forbud imod frugtsommelige Tjenestepigers Udjagelse af Reppen.
—	21. August.	Rentek. Skriv. ang. Forholdsregler mod Mæslinge-Smitte.
—	20. Novbr.	Stiftamts-Plak. ang. Garnsætningen i Keflavík og Njardvík, m. v.
1821.	12. Januar.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 3. Januar) ang. offentlige Politie-Sager (jevnf. S. 308, 478, 479 Anm. 1).
—	24. Januar.	Plak. ang. Ophævelse af det Fredericia By forundte jus asyli.
—	30. Novbr.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 21. Novbr.) ang. Arrest paa en Udlændings Person eller Gods (jevnf. S. 307, 319).
—	1. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Garnsætningen i Guldbringe Syssel.
1822.	18. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Reglement for Garnsætningen i Keflavík og Njardvík, m. v.
—	24. Juli.	For. ang. Anmeldelser af ankomne Fremmede m. m. (jfr. S. 453).
—	5. Oktbr.	Canc. Skriv. ang Politie- og Justits-Sagers Indstævning for Overretten.
—	19. Oktbr.	Canc. Plak. ang. utilladelig Collectering, m. v. (jevnf. S. 453).
1823.	3. Mai.	Canc. Skriv. ang. Eftergivelse af Forvisningsstraf fra Sognet.
—	3. Mai.	Canc. Skriv. ang. Forslag til Forandring af Forvisningsstraffen fra Sognet.
—	10. Mai.	Canc. Circ. ang. Modtagelse af forviste Udlændinge.
—	17. Mai.	Canc. Skriv. ang. Politie-Sagers Behandling i anden Instants.
—	14. Juni.	Canc. Skriv. ang. Inddelingen af Hvamms og Vallna Repper i Öefjords Syssel.
—	2. August.	Rentek. Skriv. ang. Forandring af Reppe-Inddelingen i Öefjords Syssel.

Regnskabsvæsenet,

jevnf. Embeder, Embedsmænd, Jordegods-Administrationen, Pengevæsenet.

1819.	4. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Control med Jordebogskassen.
—	21. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaber for Sportler og Retsgebyrer til Justitsfondet (jevnf. Canc. Skriv. 18. Septbr., S. 69 Anm. 2).
1820.	13. Mai.	Canc. Skriv. ang. Indsendelse af Justitsfonds-Regnskab.
—	13. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Indsendelse af Administrations- og Kirke-Regnskaber.
—	17. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Depositioner i den islandske Jordebogskasse.
—	9 Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Indberetninger om Udbetalinger af Jordebogskassen.
1821.	19. Decbr.	For. ang. de kongelige Kassers Fortrinsret m. v. (jevnf. S. 308, 319).
—	21. Decbr.	Kgl. Resol. (Rentek. Skr. 19. Januar 1822) ang. Udbetaling af Laan i Anledning af Guilpins Rov i Island.
1822.	18. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Afkortninger af Embedsmænds Gager.
—	25. Mai.	Rentek. Skriv. (til Stiftamtm.) ang. Udbetaling af Renter af kongelige Obligationer.
—	25. Mai.	Rentek. Skriv. (til Landfogden) ang. samme.

1822.	31. August.	Rentek. Skriv. ang. Tilladelse til at deponere Skillemynt i Jordebogskassen.
—	31. August.	Rentek. Skriv. ang. Deposition af Skillemynt i Jordebogskassen.
1823.	6. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Regnskabsförelsen for Alptartunga Kirke.
—	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Vestmannöe Kirkes Portions-Regnskab.
—	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Udgifterne ved Capitelstaxternes Trykning.
—	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Udgifterne ved Vaccinationen i Island.
1824.	16. Novbr.	Canc. Circ. ang. Extradition af Oppebörselsbetjentes Bo.
1825.	15. Januar.	Rentek. Skriv. ang. Stiftamtmandens Control med Landfogden.
—	8. Juni.	Kgl. Resol. ang. Normalreglementet for Finantskassen.
—	27. August.	Rentek. Skriv. ang. de aarlige Regnskaber for Pensioner og Præste-Enkers Penge af Postkassen.

Reiser i Island.

1819.	11. Mai.	Univ. Dir. Skriv. ang. Understöttelse til en naturhistorisk Reise i Island.
1820.	15. Febr.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse til en Naturforskers Reise i Island.
—	6. Mai.	Canc. Circ. ang. en fransk Fiskerie-Inspecteurs Reise.
1821.	6. Marts.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse til en Naturforskers Reise i Island.
—	14. Marts.	Kgl. Resol. ang. en Expedition til at undersöge nogle Punkter paa Islands Östkyst.
—	20. Marts.	(Löwenörns) Instruction for Lieutenant Graah ved Undersögelse af Islands Östkyst.

Repstyrere, *see* Communalvæsenet, Politievæsenet, Skatter og Afgifter.

Retterne, Retsvæsenet og Rettergangsmaaden, *jevnf.* Forligelsesvæsenet, Politievæsenet.

1819. 17. Febr.	Kgl. Resol. ang. Bemyndigelse for Cancelliet at eftergive ad mandatum Mulkter for unödig Trætte (jevnf. S. 60, Anm. 1).
— 13. Marts.	Canc. Circ. ang. ulovlig Indkaldelse til Forlig.
— 2. Juni.	Plak. ang. Skiftevæsenets Fremme.
— 2. Juni.	Plak. ang. anticiperede eller Opreisnings-Sager ved Höiesteret.
— 25. Juni.	Canc. Plak. ang. Udpantninger.
— 28. Juli.	Kgl. Resol. ang. Bemyndigelse for Cancelliet til ad mandatum at eftergive Mulkter for unödig Trætte.
— 30. Juli.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 14. Juli) ang. Omkostningerne i offentlige Sager.
— 11. August.	For. for Danm. ang. Mulkten for unödig Trætte.
— 13. Oktbr.	For. for Danm. ang. Forandring i Retspleien i offentlige Sager.
— 16. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Retsferier m. m.
— 20. Oktbr.	For. ang. summarisk Procesform i Injuriesager.
— 20. Oktbr.	For. ang. Udpantning af Retsgebyrer, m. v.
— 30. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Forligspröve i Injurie-Sager, m. v.
1820. 12. Januar.	Plak. for Danm. ang. Thinglæsning af Skjöder paa faste Eiendomme (jevnf. S. 214, 263, 343).
— 21. Januar.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 12. Januar) ang. Gyldighed af de i Retten indgaaede Forlig (jevnf. S. 214, 259, 262, 342).
— 25. Juli.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 12. Juli) ang. Constitutioner til Dommeres Fuldmægtige (jevnf. S. 215, 263, 343, 344).
— 30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Stiftamtmandens Bolig (som Locale for Landsoverretten).
— 25. Novbr.	Canc. Skriv. ang. Actionsomkostningers Udredelse ved en Sag.
— 15. Decbr.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 6. Decbr.) ang. Indvarsling af undvigte Arrestanter (jevnf. S. 214, 259, 262, 342).

1821. 12. Januar.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 3. Januar) ang. offentlige Politiesager (jfr. S. 308, 478, 479 Anm. 1).
— 26. Januar.	For. ang. det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.
— 3. Febr.	Canc. Skriv. ang. Afgjörelsesmaaden af Exceptioner mod Landsoverrettens Tilforordnede.
— 14. Febr.	For. for Danm. ang. Pligten at fremstaae for Retten (jevnf. S. 478, 479 Anm. 1).
— 28. April.	Canc. Skriv. ang. Forordningers Gyldighed for Island (For. 20. Oktbr. 1819).
— 12. Mai.	Canc. Circ. (kgl. Resol. 25. April) ang. fremmede Consulers Rettigheder.
— 12. Mai.	Canc. Skriv. ang. Udgifter ved Akters Beskrivelse m. v. ved Landsoverretten.
— 14. Juli.	Canc. Skriv. ang. Præsters Pligt at möde for Retten, m. v.
— 30. Novbr.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 21. Novbr.) ang. Arrest paa en Udlændings Person eller Gods (jevnf. S. 307, 319).
— 5. Decbr.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 29. Decbr.; Canc. Skriv. 19. Januar 1822) ang. Indretning af Locale for Landsoverretten og Bythinget i Reykjavík.
1822. 13. Febr.	Plak. ang. Execution efter Domme i mindre Penge-Sager (jfr. S. 453, 461).
— 13. April.	Canc. Skriv. ang. Gyldigheden af Forordning for Norge om Laugretternes Underskrifter.
— 27. April.	Kgl. Resol. (Canc. Skriv. 4. Mai) ang. Besættelsen af andet Assessorat i den islandske Landsoverret, m. v.
— 1. Mai.	Plak. ang. Incaminations-Gebyr ved Retterne i visse Sager, m. v. (jevnf. S. 453).
— 2. Juli.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 26. Juni) ang. Betaling til Retsbetjente, som vige deres Sæde (jevnf. S. 453, 461).

Skatter og Afgifter,

1823. 1. Marts.	Rentek. Skriv. ang. Embedsmænds Forpligtelse at betale Tiende af Brugsjorder udenfor deres Bopæl.
— 24. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Tiende-Ydelsen af Qvilder paa forrige Skalholt Bispestols Jorder.
— 30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Erlæggelsesmaaden af Skat, Gjaftold og Laugmandstold, m. v.
— 30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Ydelsesmaaden af Skat, Gjaftold m. m. i Island.
— 8. Novbr.	Canc. Skriv. ang. Betydningen af Repstyrernes Skattefrihed.
— 23. Decbr.	Rentek. Plak. (kgl. Resol. 3. Decbr.) ang. midlertidig Afgiftsfrihed for Kjöbstedborgere i Island.
1824. 18. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Vægterpenge af offentlige Bygninger i Reykjavík.
— 25. Mai.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendefrihed, m. v.
— 26. Juni.	Canc. Skriv. ang. Embedsmænds Tiendepligt til Fattige.
— 8. Oktbr.	Kgl. Resol. ang. Forhöielse af Gebyrer til Seminariefondet.
— 13. Novbr.	Rentek. Skriv. ang. Forslag om Forhöielse af Indförsels-Afgifterne af fremmed Svovl.
1825. 2. April.	Rentek. Skriv. ang. Forpligtelsen for en udenfor Sysselet bosat Sysselmand at betale Skat og Tiende, m. v.
— 2. April.	Rentek. Skriv. ang. Ydelsesmaaden af Jordafgifterne af de kongel. Godser under Sönder-Amtet.
— 19. April.	Rentek. Skriv. ang. Fritagelse for Erlæggelse af Procent-Skat af Godtgjörelse for Bestyrelsen af et Embede under Vacance.
— 7. Mai.	Rentek. Skriv. ang. en Sysselmands Angivelse til Extrapaabud.
— 10. Mai.	Kgl. Resol. (Rentek. Skriv. 28. Mai) ang. Besættelse af Sysselmands-Embedet i Skaptafells Sysselerne, samt om Inddragelsen af Godtgjörelsen for Repstyrernes Skatfrihed.

Skolen og Skolevæsenet.

1819.	20. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Forhandlinger om det islandske Skolevæsens Fonds.
—	22. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Opsendelse og Udsalg af Böger til Latinskolen.
—	22. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Forslag om Forögelse af Skolens Classer (S. 31 Anm.).
—	14. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Optagelse af en Dreng i Dövstumme-Institutet.
—	27. Septbr.	Univ. Dir. Skriv. ang. Oversendelse af Böger til Bessastad Skole.
1820.	1. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Reparation paa Bessastad Kirke og Skolebygning.
1821.	14. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Indretning af Oeconomien ved Bessastad Skole m. v.
1822.	18. Mai.	Univ. Dir. Skriv. (kgl. Resol. 14. Mai) ang. Oprettelsen af en fjerde Lærerpost ved Bessastad Skole.
—	15. Juni.	Canc. Skriv. ang. Anvendelsen af Thorchilii Legat.
1823.	27. Mai.	Canc. Skriv. ang. det samme.
—	7. Juni.	Canc. Skriv. ang. Optagelse af en Elev i Dövstumme-Institutet.
1825.	21. April.	Reskr. ang. Foræring til Islands Skolevæsen af Skrifter, tilhörende den indbyrdes Underviisning.
—	30. April.	Canc. Skriv. ang. Foræring af Skrifter og Tabeller, tilhörende den indbyrdes Underviisning.
—	24. Mai.	Canc. Skriv. ang. Betaling for de til Island skjænkede Skrifter og Tabeller, ang. den indbyrdes Underviisning (S. 642, Anm. 1).

Skovvæsenet.

1822.	3. August.	Rentek. Skriv. ang. Skovenes Tilstand og Forbedring.

1823. 11. Febr.	Rentek. Skriv. ang. Opsendelse af Agerdyrknings-Redskaber og unge Træer til Island.
— 6. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Oversendelse af Træplanter til Húsavík.
— 10. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Opsendelse af Træplanter til Island.
1825. 6. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Foranstaltninger til Skovdyrkningens Fremme i Island.
— 30. Septbr.	Rentek. Circ. ang. Forholdsregler til Skovenes bedre Rögt og Pleie.
— 30. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Udarbeidelse og Udgivelse af et Skrift om Birketræers Opelskning.

Sportelvæsenet.

1819. 7. August.	Canc. Circ. ang. at Auctioner og Licitationer i kongelig Tjeneste forrettes uden Salarium.
— 11. Septbr.	Canc. Circ. ang. Beregning af Auctions-Salair ved Salg af faste Eiendomme.
— 21. Septbr.	Canc. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaber for Sportler og Retsgebyrer til Justitsfondet (jevnf. Canc. Skriv. 18. Septbr., S. 69, Anm. 2).
— 20. Oktbr.	For. ang. Udpantning af Retsgebyrer, m. v.
1821. 24. Febr.	Canc. Skriv. ang. Udkast til et Sportel-Reglement for Island.
1822. 5. Decbr.	Canc. Skriv. ang. Retsbetjentes Pligt at udföre visse Forretninger i kongelig Tjeneste uden Gebyr.

Statistik, *jevnf.* Capitelstaxt, Embeder, Embedsmænd.

1819. 19. Juni.	Canc. Circ. ang. Schema til Medicinal-Beretninger.
— 21. Septbr.	Canc. Circ. (til Biskoppen) ang. Indsendelse af aarlige Beretninger om dödfödte Börn.
— 21. Septbr.	Canc. Circ. (til Amtmændene) ang. det samme.
— 5. Oktbr.	Rentek. Circ. ang. Indberetninger om de gangbare Markedspriser.

1820. 29. Febr. Canc. Circ. ang. Indberetninger om jordede Personer.
— 30. Septbr. Canc. Circ. ang. Indberetninger om Legater og Donationer.
1821. 17. Marts. Rentek. Skriv. ang. Indsendelsen af de oeconomiske Tabeller.
1822. 27. April. Canc. Skriv. ang. Indberetninger fra Geistligheden.
— 19. Oktbr. Canc. Skriv. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige geistlige Embedsmænd.
— 9. Novbr. Rentek. Skriv. ang. Tvangsmidler mod Embedsmænd, der ei i rette Tid sende deres Indberetninger.
— 18. Decbr. Kgl. Resol. ang. Tvangsmidler mod forsömmelige Embedsmænd.

Stiftamtmanden, *see* Embeder, Embedsmænd.

Stiftelser, *see* Legater.

Stiftsbibliothek, *see* Böger o. s. v.

Strandinger, *see* Vrag.

Suppliquer.

1820. 15. Decbr. For. for Danm. ang. Ansögningers og Klagers Forfattelse, m. v. (jevnf. S. 215, 263, 343).

Svovel.

1823. 12. August. Canc. Skriv. ang. Betaling af Grundleien for Husavigs Svovlværk.
1824. 13. Novbr. Rentek. Skriv. ang. Forslag til Forhöielse af Indförsels-Afgifterne af fremmed Svovl.
1825. 7. Mai. Canc. Skriv. ang. Udredelse af Salair og Omkostninger i en beneficeret Sag (ang. Svovelminerne paa Þeista-Reykir).

Sysselmænd, *see* Embeder, Embedsmænd.

Sökort, *see* Opmaaling.

Söpas, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1820. 7. Juni. Kgl. Resol. ang. Udfærdigelsen af algierske Söpasser.

1820. 27. Juni. Gen. Toldk. Skriv. ang. Bemyndigelse for Stiftamtmanden i Island til at udgive algierske Söpasser.

Testamenter, *jevnf.* Arv og Skifte, Legater.

1823. 8. Januar. Plak. for Danm. ang. Testamenter og Beskikkelser (jevnf. S. 553, 569, 668).

Tiende, *see* Skatter og Afgifter.

Told, *see* Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter.

Traktater.

1819. 13. Septbr. Convention og Declaration ang. den finantielle Opgjörelse med Norge, samt det danske Rigsvaabens Forandring, m. v.

1821. 26. April. Canc. Plak. for Danm. ang. Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og Waldeck (jevnf. S. 308, 319).

1822. 4. Juni. Canc. Plak. for Danm. (Declaration 3. Mai) ang. Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark og Preussen (jevnf. S. 453, 461).

1823. 23. Januar. Canc. Plak. for Danm. ang. Convention om Udlevering af Deserteurer til Meklenborg-Strelitz.

— 10. Mai. Canc. Plak. for Danm. (Declaration 13. Januar) ang. Afdragsrettens Ophævelse med de hessiske Lande.

1824. 1. Mai. Canc. Plak. for Danm. ang. Afdragsrets Ophævelse med de Holsten-Oldenborgske Lande (jevnf. S. 605, 618).

— 16. Juni. Handels-Convention mellem Kongen af Danmark og Kongen af Storbritannien.

— 19. Juni. Canc. Plak. ang. Ophævelse af Afdragsret mellem Danmark og Hamborg (jevnf. S. 605, 618).

— 27. August. For. for Danm. ang. Afdragsrettens Ophævelse med Slesvig og Holsten (jevnf. S. 605, 618).

1822.	3. Juli.	Plak. ang. Appel af Domme over Umyndige.
—	28. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Forrentning af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.
—	19. Oktbr.	Canc. Circ. ang det samme.
—	17. Decbr.	Plak. for Danm. ang. Taxationer i Anledning af Laan af Stiftelsers og Umyndiges Midler, m. v.
1825.	14. Mai.	Canc. Circ. ang. Forrentelsen af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler.

Underviisningsvæsenet, *see* Geistligheden, Skole, Universitetet.

Universitetet.

1819.	1. Mai.	Univ. Dir. Skriv. ang. Forpligtelser for islandske Studerende, der nyde det naturvidenskabelige Stipendium.
—	11. Novbr.	Kgl. Resol. ang. islandske Stipendiariers Antagelse ved det chirurgiske Academie.
1820.	1. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. Biskop Thorlak Skulasons Legat.
—	4. Juli.	Kgl. Resol. ang. Stipendium for islandske Studerende til naturhistorisk Studium.
—	28. Juli.	Univ. Dir. Skriv. ang. de naturhistoriske Stipendier for islandske Studerende (S. 144, Anm. 1).
—	19. August.	Univ. Dir. Skriv. ang. Bevilgelse af et naturvidenskabeligt Stipendium til to islandske Studerende.
1821.	26. Januar.	For. ang. det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.
—	25. Juli.	Plak. ang. Ret til at holde Forelæsninger (jevnf. S. 308).
1822.	17. August.	Canc. Skriv. ang. Biskop Thorlak Skulasons Legat til Studerende.
—	31. August.	Univ. Dir. Skriv. ang. Uddeling af det Skulasonske Legat.
1823.	24. Mai.	Kgl. Resol. ang. den arnamagnæanske Stiftelses Fond.
—	18. Novbr.	Kgl. Resol. ang. Stipendium til naturhist. Studium for Islændere.

1823.	25. Novbr.	Kgl. Resol. ang. Stipendium for en Studiosus Chirurgiæ ved Kjöbenhavns Universitet.	
1824.	9. Januar.	For. ang. de academiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet, m. m.	
1825.	9. April.	Univ. Dir. Skriv. ang. det naturvidenskabelige Stipendium for en islandsk Studerende.	
—	13. August.	Univ. Dir. Skriv. ang. Stipendium for en Studiosus Chirurgiæ fra Island.	

Vaccination, *jevnf.* Medicinalvæsenet, Politievæsenet.

1820.	13. Mai.	Canc. Skriv. ang. Udbetaling af Honorar for Vaccination.
—	21. Juni.	Kgl. Resol. ang. Uddeling af Vaccinations-Patenter.
1821.	18. Juli.	Reskr. ang. Foranstaltninger til Vaccinationens Fremme.
1823.	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Udgifterne ved Vaccinationen i Island.
1824.	30. Oktbr.	Canc. Circ. ang. Udbetaling af Honorar for Vaccination.
1825.	11. Marts.	Canc. Plak. (kgl. Resol. 7. Marts) ang. Vaccinationsvæsenets Henlæggelse under Sundheds-Collegium.

Veivæsenet.

1821.	3. April.	Rentek. Skriv. ang. Dækning af Omkostningerne ved Broen over Jökulsaa.
1825.	17. Septbr.	Rentek. Skriv. ang. Betaling af Jordebogskassen for Synsforretning i Anledning af Vei-Anlæg.

Vestmannöerne.

1821.	31. Marts.	Kgl. Resol. ang. en Læges Sendelse til Vestmannöerne.
—	7. April.	Canc. Skriv. ang. det samme.
—	5. Mai.	Rentek. Skriv. ang. en Læge paa Vestmannöerne (S. 230, Anm. 1).
1823.	31. Mai.	Rentek. Skriv. ang. Vestmannöe Kirkes Portions-Regnskab.

Vrag.

Vulkaner.

Ægteskab.

1820.	1. Febr.	Canc. Circ. ang. Alderstermin for Ægteskab.
—	19. August.	Canc. Circ. ang. Mægling i Ægteskabssager.
1821.	13. Oktbr.	Canc. Skriv. ang. Ægteskab mellem Personer efter begaaet Horbröde.
1822.	17. August.	Canc. Skriv. ang. Præmie-Æskning for Börneavl.
1823.	7. Juni.	Canc. Skriv. ang. Ægtevielse af en fraskilt Mand uden Bevilling.
1824.	30. April.	For. ang. Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab (jfr. S. 605, 618).

Rettelser.

I ottende Bind: S. 48, L. 24: Cancellie-Plakat, *l.* Plakat.
S. 49, i Overskriften: Canc. Plak., *l.* Plak.
S. 90, i Overskriften: Retsferien, *l.* Retsferier.
S. 214²⁰ Cautionsbud, *l.* Auctionsbud.
S. 388²⁵ 1822, *l.* 1823.
S. 634¹⁹ saa, *l.* paa.

